

અનુમોહન અને સૂચના

શ્રી અચલગચ્છ શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ
દિગ્રસે દાખવેલા ઓદાર્યભર્યા સહકારથી
જ્ઞાનખાતાની રકમમાંથી આ ગ્રન્થ પ્રકાશિત
કરેલ છે. ગૃહસ્થે રકમ ચૂકવ્યા વિના આ ગ્રન્થની
માલિકી કરવી નહીં.

ટ્રસ્ટી મંડળ

શ્રીમેરુતુઙ્ગસૂરિનિરચિત શ્રીનામ્રાકરજાચરિતમ્

શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ

શ્રીધર્મનાથાય નમઃ

શ્રીગૌતમગણધરાય નમઃ

અચલગચ્છેશ જઙ્ગમયુગપ્રધાન - આર્યરક્ષિત - જયસિંહ - મહેન્દ્રપ્રમ - મેરુતજ્ઞ - ધર્મમૂર્તિ - કલ્યાણ - ગૌતમ - ગુણસૂરિભ્યો નમો નમઃ

શ્રી મેરુતુઙ્ગસૂરિનિરચિતમ્

॥ શ્રી નામ્રાકરજા ચરિત્રમ્ ॥

પ્રિયદ્રુપા - અચલગરજાધિપતિ પ. પૂ. આ. ભ. શ્રીગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા.

મેરજાહાલા - વપરવી પ. પૂ. મુનિશ્રી ચારિત્રગરુડનાસાગરજી મ. સા.

સંકલનકર્તા - પ. પૂ. મુનિસાજશ્રી સર્વોદયસાગરજી મ. સા.

સંપાદક - પ. પૂ. મુનિશ્રી ઉદયરુડનાસાગરજી મ. સા.

પ્રવ્ય સહાયક :- શ્રી દિગ્રસ અચલગરજ જેન સંઘ

પ્રકાશક - શ્રી ચારિત્રગરુડ ફાઉન્ડેશન ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ

પ્રાપ્તિસ્થાન :- ૧) ધીરજ દામજી ગંગર રમેશ એપાર્ટમેન્ટ અલિયાબાગ સામે ચરઈ યાગુ પીન નં. ૪૦૦ ૬૦૧ ફોન નં. ૫૩૪ ૮૬૯૦

૨) સોમચંદ ભાગુજી લાલકા મુંબઈ ગલી અમલનેર. પીન - ૪૧૫ ૪૦૧ ફોન ૦૨૪૮૧ - ૨૨૮૬૮

કિંમત રૂ. ૧૦૧/-

“ઉદયો ભવતુ સર્વેષામ્”

પુરતલક ક્રમાંક: ૩૦૧

किञ्चित् प्राष्ट कथनम्

इदानीं मानमायालोभमोहादिविकरालविकारबहुले साधुजनविगतिं सर्वलोकभयङ्करस्मिन्स्वसर्पिणीकाले विश्वस्मिन् विभवे प्रायः सर्वे जना भोगोपभोगरताः स्वार्थपराः सत्तां धनमेव च जीवनसर्वस्वमन्यमाना अपहृतधर्मसर्वस्वा इव संदूष्यन्ते ।

ते स्वार्थसाधयितुं धनान्यजयितुं सत्तां चाधिगन्तुं स्वप्राणान्यविकण्ट्य सुकृतकारकं विधिमागमुत्पूज्य च सर्वथा निन्द्यतेन मार्गेणैव प्रयतमानाः साहसिका विलोक्यन्ते । स्वजीवनमनीतिपथारूढं सह च त्रिदधति । कुटुम्बस्य समाजस्य च शान्तिमेव समूलघातं घ्नन्ति । अन्ते च नरकतिर्यगादि दुर्गतिं प्राप्नुवन्ति ।

पुराऽस्माकं भारतदेशः ऋषियुनीनां बुद्धमहावीरादिमहापुरुषाणां च सकलजनकल्याणकारिभिः सुचरितैः पृथिव्यां सर्वमानवानामादर्शभूतोऽभवत् । इदानीमस्मिन् देशे सर्वत्र हिंसाजुतचौर्यपरदारगमनबलात्कारादिशास्त्रनिषिद्धकर्मस्येव बहुशः प्रवृत्तिरलोक्यते । जनाः पापात् न जुगुप्सन्ते । मित्र्या भाषितुं न लज्जन्ते पदवारेषु पापबुद्धिं भजन्ते । बलात्कारं कुर्वन्ति । मनुष्यवधमपि लाघवेन विदधति । तमेव पुरुषार्थगणयन्ति । मातापितरावमन्यन्ते । एतत्सर्वमवलोक्य महात्मनां चेतांसि दुःखेन दन्द्यन्ते । नीतेः संस्कृतेऽप्येव सर्वथा विनष्टप्रायत्वात् अराजकत्वात्तत्वेदानीं देशो घोरं विप्लवं सम्प्राप्तः अस्ति । अस्याप्राप्तीव विपरीतायां भीषणायामवस्थायां किंकर्तव्यतामूढजन्तूनां मनःशान्त्यर्थं सदाचरणमीशभक्तिः सद्गुणसंवर्धनं धनार्जनस्य शास्त्रशुद्धमार्गदर्शनं चेति नितरामावश्यकानि सन्ति । तेषां ज्ञानार्थमिदानीं सर्वलोकताऽहिंसादितत्त्वानामवगाहनमाचरणं च कल्याणकारकं मनःशान्तिकरं च भवति । अतः निषिद्धाचरणेन कथं दुर्दशा भवति । विहिताचरणेन च कथमभ्युदयो भवति एतत्सम्यक्तया ज्ञातुं तदनुसारं जीवित्वा च स्वजीवनं निर्मलं शुद्धं निरामयं च चिकीर्षुभिः सर्वैरः श्रीरेस्तुङ्गसूरिभिः रचितं श्री नाभाकरितमवश्यमध्यातव्यम् । तस्मात् ग्रन्थात् ।

निषिद्धाचरणेन कथं दुर्दशा भवति ? विहिताचरणेन च कथमभ्युदयो भवति ? इति सम्यक्तया विज्ञायते । जैनधर्मे शत्रुञ्जयतीर्थयात्रायाः परमं फलं वक्ष्यते । अनीतिमार्गेणार्जितस्य धनस्य देवद्वयस्य च व्यवहारोपयोगेन कथं दिने दिने अधोगतिर्मवति ? दुःखपरम्परा सम्प्राप्यते । महत्पापं जायते । तेन दुर्गतिरनुभूयते । एतत्तत्त्वं तदनुसारेण धर्मस्य नीतेऽप्येव जीवनीपयोगीति तत्त्वानि श्रीरेस्तुङ्गसूरिभिर्जनानुग्रहाय नाभाकरिते नाम ग्रन्थे कथारूपेण परिणामकारितया ग्रथितानि सन्ति । सुधीभिस्तानि तत्त्वानि तस्मात् ग्रन्थोदेवावसेयानि, इति जनहितवाञ्छया सकलरूपं निवेदयामि । ये सामान्यरूपेण संस्कृतं जानन्ति संस्कृतभाषामध्येतुं चाभिलषन्ति तेषां कृते ग्रन्थस्यादावेव श्लोकरूपेण चरित्रं मुद्रितमस्ति । ये च संस्कृतं विशेषतो न जानन्ति परं कथाः पिपठिषन्ति तेषां कृते संस्कृतभाषायामन्वयविवरणसरलार्थकथनपूर्वकं मराठी-हिन्दी-गुजराती-आङ्गलभाषास्वनुवादेऽपि प्रदत्तोऽस्ति । अतः स्वजीवनमुद्दिष्टीषुभिः सर्वैर्महानुभावैश्चरितमिदं सम्यहं पठित्वा तदनुसारमाचरणं विधाय च स्वजीवनं सफलीकर्तव्यम् अस्माकमपि ग्रन्थमुद्रणपरिश्रमः सफलो विधेयः । इत्याकाङ्क्ष्यते-

गुनि उदयरत्नसागरः ।

विषयानुक्रमः श्लोकसंख्या पत्रकम्

- १) देवाधिदेवतीर्थंकर श्रीशान्तिनाथजिनचरित्रम्
- २) देवाधिदेवतीर्थंकर श्रीकुन्धुनाथचरित्रम्
- ३) देवाधिदेवतीर्थंकर श्रीपार्वनाथजिनचरित्रम्
- ४) श्री भरतचक्रिचरित्रम्
- ५) श्री मधवाचक्रिचरित्रम्
- ६) श्री जयचक्रिचरित्रम्
- ७) श्री हरिवेणचक्रिकथानकम्
- ८) श्री उदयनराजर्विकथानकम्
- ९) श्री हालिककथानकम्
- १०) श्री नन्दमणिकारकथानकम्
- ११) श्री कुमारपालपूजाकथानकम्
- १२) कुलिकुण्डतीर्थ - उत्पत्तिकथानकम्
- १३) क्रोधोपरि सुरविप्र कथानकम्
- १४) मानोपरि उज्जितकुमारकथानकम्
- १५) प्रायोपरि पापबुद्धिकथानकम्
- १६) लोभोपरि श्री सागरश्रेष्ठीकथानकम्

- १७) न्यायोपरि श्री यशोवर्मनृपकथानकम्
- १८) धर्मोपरि श्री धर्मराजकथानकम्
- १९) कठोरवचनोपरि जननीपुत्रकथानकम्
- २०) सत्योपरि जगत्सिंहकथानकम्
- २१) सन्तोषोपरि श्री विद्यापतिनृपकथानकम्
- २२) सामायिकव्रतोपरि केसरीचोरकथानकम्
- २३) प्रतिक्रमणोपरि सज्जनदंडनायककथानकम्
- २४) धान्यसंग्रहोपरि तिलकश्रेष्ठीकथानकम्
- २५) सुवर्णसंग्रहकारनन्दराजकथानकम्
- २६) सन्तोषोपरि अभयकुमारकथानकम्
- २७) सामायिकव्रतोपरि चंद्रवर्तनृपकथानकम्
- २८) जिनवचनभावनायां दृढप्रहरीकथानकम्
- २९) सत्यव्रतत्राणोपरि कालिकाचार्यकथानकम्
- ३०) सुविनयानां मोक्षदायित्वे चंडरुद्राचार्यकथानकम्
- ३१) क्षुधापरिषहे हस्तिमित्रकथानकम्
- ३२) तृणपरिषहे धर्मशर्ममुनिकथानकम्
- ३३) शीतपरिषहे साधुचतुष्ककथानकम्

- ३४) उष्णपरिषहे अरहन्नकमुनिकथानकम्
 ३५) दंशमशकपरिषहे श्रमणभद्रमुनिकथानकम्
 ३६) नैषेधिकीपरिषहे कुरुदत्तमहर्षिकथानकम्
 ३७) शय्यापरिषहे सोमदत्तसोमदेवहर्षिकथानकम्
 ३८) आक्रोशपरिषहे क्षपककथानकम्
 ३९) श्री अर्जुनमाल्यर्षिकथानकम्
 ४०) तृणस्पर्शपरिषहे भद्रमहर्षिकथानकम्
 ४१) पृथ्वीचन्द्रगुणसागरप्रबन्धः
 ४२) सप्तभावोपरिदमदन्तराजर्षिकथानकम्
 ४३) श्री वीरप्रभुपूर्वभातृपितृसम्बन्धः
 ४४) श्री द्विमुखराजर्षिकथानकम्
 ४५) श्री क्षुल्लकमुनिकथानकम्
 ४६) श्री सुव्रतमहर्षिकथानकम्
 ४७) कुरगडुमहर्षिप्रबन्धः कथानकम्
 ४८) श्री इलाचीपुत्रकथानकम्
 ४९) श्री चिलातीपुत्रकथानकम्
 ५०) श्री गिनदेवर्षिकथानकम्

- ५१) श्री षण्मित्रर्षिकथानकम्
 ५२) श्री संयतराजर्षिकथानकम्
 ५३) श्री अनायीमुनिकथानकम्
 ५४) श्री अणिकापुत्रर्षिकथानकम्
 ५५) श्री धर्मरुचिकथानकम्
 ५६) श्री चतुर्महर्षिकथानकम्
 ५७) श्री देविलासुतर्षिकथानकम्
 ५८) श्री धन्यमहर्षिकथानकम्
 ५९) श्री शीतलाचार्यकथानकम्
 ६०) श्री अवन्तिसुकुमालर्षिकथानकम्
 ६१) कार्तिकश्रेष्ठीकथानकम्
 ६२) महेश्वरदत्तकथानकम्
 ६३) श्री नागदत्तश्रेष्ठिकथानकम्
 ६४) निमित्तकथमुनिकथानकम्
 ६५) श्री मानर्षिडकथानकम्
 ६६) लोभापिंडे सुव्रतमुनिकथानकम्
 ६७) सुकोशलमुनिकथानकम्

शुद्धि पत्रक

पाना नंबर	लाईन नंबर	अशुद्ध	शुद्ध
2	2	युष्माक	युष्माकं
7	7	ब्राह्मणाः	ब्राह्मणाः
9	6	प्रत्यङ्गालाभरणनि	प्रत्यङ्गारत्नाभरणानि
16	11	तमन	तेमनी
17	13	असङ्ख्यनि	असङ्ख्यानि
19	छेल्ली	अष्टापदपवति	शत्रुंजयपवति
20	1	प्रियालद्रोः	प्रियालद्रोः
20	1	प्रियालद्रुतलं	प्रियालुद्रुतलं
20	4	अष्टापतपवतिऽधिरुष	शत्रुंजयपवतिऽधिरुष
21	5	पद्मतीर्थम्	महातीर्थम्
22	4	पद्मशतयोजनं	पद्मशतयोजनानि
22	4	दशयोजन पृथुल	दशयोजनानि पृथुल
26	12	तत्तीर्थं	तत्तीर्थं
43	6	तच्चार्जितम्	तच्चार्जितं
62	श्लोक नं. 63	निधानार्थ	निधानार्थ
66	3	तीर्णेन्	तस्मिन्
66	6	कुसुमपुरे	काञ्चनपुरे
72	5	सानदर्शिमः	सप्तदर्शिमः
74	छेल्ली थी चीणी	अनन्तं	अनन्तरं

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

भीमस्तुतमसि विपश्चित भीमाभाकण्ठाक्षितम्

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

19	8	सन्वेहः	सन्वेहः
86	14	पूर्ववृत्तान्तं	पूर्ववृत्तान्तं
108	13	क्षेत्रेण	क्षेत्रेण
149	12	नवम	नवम
158	1	विशातां	विशातां
189	4	येषां	येषां
190	5	दुर्गप्रवेशनियं	दुर्गप्रवेशनियं
192	2	तीर्थहत्यानिकरणार्थम्	तीर्थहत्यानिकरणार्थम्
193	7	अनन्तरं	अनन्तरं
203	1	शक्रस्तवेन	शक्रस्तवेन
203	3	अवीवधत्	अवीवधत्
208	1	विधिं	विधिं
216	9	जड्यो ते	जड्यो ते
221	5	नाभकस्य	नाभकस्य
229	16	नाभिकराजं च	नाभिकराजं च
237	2	पुष्पवृष्टिः	पुष्पवृष्टिः
237	3	पुष्टवृष्टिः	पुष्टवृष्टिः
240	6	वृणुम्	वृणु
241	4	परतु	परतु
242	6	नाकिक्लृप्तं	नाकिक्लृप्तं
255	1	आलितसकलाप	आलितसकलापः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ નમોનમઃ ગોયમગુરુશ્રી ગુણસાગર સૂર્યે ॥

॥ અનુમોદામો વર્યામ્ - ભગ્યામો વર્યામ્ ॥

તાકાત કે સત્તા-યા પ્રસિદ્ધિ માટેની આપણી નજર વધુમાં વધુ ક્યાં સુધી ? વિશ્વવિભેતા ચેમ્પીયન કે જગતની મહાસત્તાના પ્રેસિડેન્ટ સુધી જ ને ?

પોતાની કહેવાંતી બુદ્ધિ અને તાકાત દ્વારા ઓલિમ્પીક ચેમ્પીયનને સમતાપૂર્વક એક અફમ જોન સાધુની ક્રિયા પ્રમાણે કરવાનું કહેવામાં આવે તો શું જવાબ મળે ? પ્રેસિડેન્ટ બીલ ક્લિન્ટનને પાંચ મહાવ્રતમાંથી એકાદ વ્રત પાળવાની શક્તિ મળી છે ખરી ? આ પુણ્યભૂમિપર વર્તમાનમાં વિચરી રહેલા મહાત્માઓ કોઈપણ જાતના ગુલ્લ મેડલની અપેક્ષા વિના ધન - સત્તા સંપત્તિને લાત મારી કોઈ જ અંગત સ્વાર્થ વિના અનંતજ્ઞાની ભગવંતેએ બતાવેલા સાધનામાર્ગે અપૂર્વ સમતાથી તપશ્ચર્યા સાધે છે. ધર્મસત્તાના શરણે જઈ કાયા અને આત્માને તદ્દન ભિન્ન નિલાળી સ્વકલ્યાણ દ્વારા સર્વનું કલ્યાણ કરી રહેલા એ મહાપુરુષનું નામ છેઃ - તપસ્વીરત્ન અચલગચ્છાધિપતિ પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ ગુણોદયસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ.

કચ્છનો એ પ્રદેશ --- જે જૂનાગઢના ગરવા ગિરનારની સ્મૃતિને આગી દે તેવા પર્વતોની પંક્તિઓના પ્રદેશમાં નાખત્રાણા તાલુકાનુંકોટડા (રોહા) ગામ. ---- એ ગામમાં પાસડ ગોત્રીય ગણશી 'ખીચશી' અને શ્રાવિકા સુંદરભાઈ ભદ્ર પરિણામી હતા. વિ. સં. ૧૯૮૮ નાં ભાદરવા સુદ પૂનમે પૂનમના ચાંદ સમા પુત્રરત્નનો જન્મ થયો. એ જ પુત્રરત્ને ગોવિંદજી નામ ધારી ભર ધોવને માતા-પિતાના સંસ્કારોને અજવાળતા મુંબઈ લાલવાડીમાં વિ. સં. ૨૦૧૪ ના માગસર સુદ - ૧૦ ના પાવનદિને મુનિપણું સ્વીકારી પરમોપકારી પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી ગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. નું શિષ્યપણું સ્વીકાર્યું ગોવિંદજીભાઈ માંથી બન્યા મુનિશ્રી ગુણોદયસાગરજી મન કહે તે સંસારનો માર્ગ

કે ગુરુ કહે તે સાધનાનો માર્ગ

કે ગુરુદેવની સેવા એ જ મારું જીવનવ્રત

કે ગુરુદેવનો વિચાર એ જ મારા મનોવ્રત

કે ગુરુદેવની આજ્ઞા એ જ મારું આરાધન વ્રત

મારા ગુરુદેવ મને જે આપશે અગર કહેશે તે જ હવે નભશે --- ક્ષાવશે --- ગમશે --- અને પરવડશે --- બસ આજ વિચારધારાને

श्रीमत्सुब्रह्मसंहितासहित श्रीनामकाव्याचलितम्

જીવનમાં ઘૂંટી ગુરુદેવ અચલગચ્છાધિપતિ પ. પૂ. આ. ભ. શ્રી ગુણસાગર સૂરીશ્વરજી મ. સા. ના. ચરણક્રમલે ભુંગાયમાનને આ મુનિવર્યશ્રી એવા ગુરુ સમર્પિત બની ગયા કે જિનશાસનના અને અચલગચ્છના કાર્યો કાળે પોતાના ગુરુદેવશ્રીના સત્કાર્યોમાં સતત જોડાતા રહ્યા અને પોતાના ગુરુદેવશ્રીના દિલમાં મોઢિરુ સ્થાન પ્રાપ્ત કરી લીધું.

સતત ૨૩/૨૩ વર્ષ સુધી ગુરુદેવશ્રીના પડછાયા બની અદ્ભુત વૈયાવચ્ચ કરી જેના પરિણામે ભુજમાં ઉપાધ્યાય પદે અને વિ. સ. ૨૦૩૩માં અખાત્રીને મકડા ગામે વિશિષ્ટ જિનગણિતના મહોત્સવપૂર્વક આચાર્યપદે આરૂઢ કરાયા. વર્ષો પૂર્વે પોતાના પૂજ્યપાદ ગુરુદેવશ્રીના મુખેથી “રસ જિતે જિતે સર્વમ્” ની વાણી સાંભળી પ્રારંભ થયેલી વરસીતપની યાત્રા આજે પણ ચાલુ જ છે. અખંડ ૨૮/૨૮ વરસીતપની તપશ્ચર્યા કરી કચ્છ-ગચ્છ અને શાસનની શાન વધારી રહ્યા છે.

પોતાના ગુરુદેવનું સપનું સાકાર થાય એ માટે સતત ઉત્તેજના અને ખેવના રાખી રહેલા હતા. હાલમાં આ નવમું ચાતુર્માસ ૭૨ જિનાલય તીર્થની ભૂમિ પર કરી તીર્થનું ગૌરવ વધારવા અનોખું યોગદાન આપી રહ્યા છે. વિ. સ. ૨૦૪૪માં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીઅચાનક અનંતની વાટે સંચર્યા ત્યારે સકલ સંઘોએ આસોસુદ - ૨નાં અચલગચ્છાધિપતિશ્રીનાં અભિસંસ્કાર પૂર્વે સમુદાયનું સુકાન સોંપ્યું.

વિ. સં. ૨૦૫૦માં શ્રી અખિલ ભારત અચલગચ્છ જેન સંઘે રજત વર્ષીતપના પારણા પ્રસંગે સુધર્મસ્વામીની પાટપરંપરામાં ૭૭મા પટ્ટધર તરીકે જહેર કરી ‘અચલગચ્છાધિપતિ’ ઈલ્કાબધી પૂજ્યશ્રીને અલંકૃત કર્યા. અનેક દીક્ષાઓ - સમૂહ ઓળીઓ - ઉપાશ્રય નિર્માણકાર્ય પ્રતિષ્ઠાઓ - અંજનશલાકાઓ કરાવી કચ્છ-ગચ્છ અને શાસન-ગુરૂની શાન વધારેલ છે. અંતમાં સ. ૨૦૫૨ ના વૈ.શુ. ૭ ના દિનેજ ૨ જિનાલયતીર્થે સામુદાયિક - વરસીતપના પારણા અઠ્ઠમતપ - સમૂહ દીક્ષાઓ તથા ત્રિશતાધિક જિનબિંબોની અંજનશલાકા કરી પ્રતિષ્ઠા પૂજ્યશ્રીના વરદ હસ્તે સંપન્ન થઈ છે.

જેમના જીવનમાં ચારિત્ર્યની મધમધતી સુવાસ છે... જેમના અંતરમાં અરિહંતની આજ્ઞાનો વાસ છે... જેમની સાધનામાં જિનાજ્ઞા બહુમાનનો નિવાસ છે... જેમના હૃદયમાં ગુવંજાનો સતત સહવાસ છે એવા તપસ્વીરત્ન અચલગચ્છાધિપતિ પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી ગુણોદયસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના રાજંગ અઠ્ઠાવીસમા વર્ષીતપની અનુમોદનાર્યે તેઓશ્રીના કરકમલોમાં આ પાંચ ભાષાયુક્ત નાભાકચરિત ગ્રંથ સમર્પિત કરીએ છીએ....

ગુણોદયસાગર સૂરિવર ચરાગે, કરીએ ભાવયી વંદન;

અમ અંતરમાં રહો આપનું, તપોબળ નું સ્પંદન...

‘ઉદયો ભવતુ સર્વધામ’

श्रीमेरुतुंगभरिगिचिभ्रीनाभाकराजाचरितम्

श्री मेरुदुङ्गस्यैतिरचितं श्रीनाभाकराजचरितम् ॥

प्रारिप्सितस्य ग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तये ग्रन्थकारो

ग्रन्थादावाशीर्वादात्मकं भज्जलं निबध्नाति - सौभाग्येत्यादिना ।

सौभाग्यारोग्यभाग्योत्तममहिमामतिग्व्यातिकान्तिप्रतिष्ठा

तेजःशीयार्जवसम्पद् विनय-नय-यशःसन्ततिप्रतिमुख्याः ।

भावा यस्य प्रभावात् प्रतिपदमुदयं यान्ति सर्वे स्वभावात्

श्रीर्जारांपल्लिराजः स भवतु भगवान् पार्श्वद्वयो मुदे वः ॥१॥

श्री वीरजिनमानम्य सम्यक् नाभाकरभूपतेः ॥

देवद्व्याधिकारेऽदश्चरितं कीर्तयिष्यते ॥२॥

श्री नाभाकरेन्द्रस्य कथा श्रुतिपथागता ॥

विधेव जाङ्गुली लोभ-विषं हन्ति विवकिनाम् ॥३॥

श्री नाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमान् ॥

सदा सन्तोषसन्तुष्टः सर्वसम्पत्तिभाग् भवेत् ॥४॥

पुरातनमुनिप्राक्तं पुण्यं पुण्यार्थिनां प्रियम् ॥

नाभाकरितं चित्रायते केषां न चंतांसि ॥५॥

जम्बूद्वीपाभिधे द्वीपे क्षेत्रे भरतनामके ॥

श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोरन्तरे ऽभवत् ॥६॥

अनेकश्रीपतिब्रम्हजिष्णुश्रीदविभूषितम् ॥

क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं स्वर्णरजित्वरम् ॥७॥

सर्वाङ्ग रत्नाभरणाभिभूषितैर्यदायभोगीशशतैस्तिरस्कृता ॥

शीर्षस्फुरद्रत्नवरैकमण्डिता भोगावती युक्तमगाद्रसातलम् ॥८॥

तत्र श्रीमान् महारूपनिरूपितपुरन्दरः ॥

राजा नाभाकनामाऽभूद्, अभूमिः पापतापयोः ॥९॥

पुरा कलांकलिरनङ्गभावं वधूद्वयेनापि जगाम दीव्यन् ॥

वधूसहस्रैरपि सैष खलन् अवाप सर्वाङ्गमनाहरत्वम् ॥१०॥

तमन्यवा मुदासीनं सभायामेत्य भूपतिम् ॥

सत्प्राभृतं पुरस्कृत्य श्रेष्ठी कश्चिन्नमोऽकरोत् ॥११॥

कस्त्वतं कुतः समायातः कुत्र यासीति भूभृता ॥

पृष्टे स्पष्टमाचष्ट श्रेष्ठी राजन् निशम्यताम् ॥१२॥

श्रेष्ठी धान्ढयनामाऽहं श्रीवसन्तपुरे वसन् ॥

श्री शत्रुअययात्रार्थं चलितो ऽत्र समागमम् ॥१३॥

श्रीशत्रुञ्जयस्तत्र यात्रया किं फलं नृपे ॥

पृच्छतीति भाग्यलभ्याः सभ्याः पौराणिका जगुः ॥१४॥

इत्येकभूमौ भरतेऽत्र पूर्वं श्रीनाभिनामा कुलकृद् बभूव ।

सद्वल्लभाऽभून्मस्तेद्वी तस्याः कुक्षौ जिनः श्री वृषभोऽवतीर्णः ॥१५॥

असङ्ख्यवर्षाणि न धर्मकर्माभिज्ञो जनोऽभूत् समयानुभावात्

प्रकाश्य तन्मार्गयुगं तदत्राऽवतीर्य सोऽनीतिपथं लुलोप ॥१६॥

आदौ स्म पाणिग्रहणं विधाय, शतं सुतानां च विभज्य राज्यम् ।

भुक्त्वा सूरवं नीतिपथं विधाय तप्त्वा तपो ज्ञानमनन्तमाप ॥१७॥

ततः स धर्म दशधोपदिश्य प्रबोधयन् भारतभव्यसत्यान् ।

शैले सुराष्ट्रभरणेऽधिरूढा क्वचिद् प्रियालुद्रुतलं सिषेवे ॥१८॥

श्रीपुण्डरीकं गणनायकं श्रीप्रभुः पुरस्कृत्य तदेत्यवादीत् ।

इदं महातीर्थमनाद्यनन्तं कालेन सद्बोचविकासधर्मि ॥१९॥

मूले पृथुः सप्रति योजनानि, पञ्चाशदूर्ध्वं दश योजनानि ॥

उच्चस्तथाऽष्टावथ सप्तहस्तो भूत्या पुनः प्राप्स्यति वृद्धिमेवम् ॥२०॥

शत्रुञ्जयश्रीविमलाद्रिसिद्धसेत्रेतिनामत्रितयं सदाऽस्य ॥

श्री पुण्डरीक्यभिधा चतुर्थी भविनि! स्थितेस्तेऽथ भविष्यतीह ॥२१॥

संसेव्य शत्रुञ्जयशैलमन -मननसः स्युर्ननु पापिनोऽपि ।

भुवोऽनुभावात् किल मृत्तिकापि, प्राप्नोति सर्वोत्तमरत्नभावम् ॥२२॥

ये शुद्धभावं न भिगालयन्ति भव्या महातीर्थमिदं कदाचित् ॥

किं श्रमतिर्यग्भवस्मभवः स्यात्? न शेषगन्तोरपि जन्म तेषाम् ॥२३॥

श्रीमद्युगादीशमुरवात् मुनीन्द्रास्तात् तन्महातीर्थफलं निशम्य ॥

श्री पुण्डरीक प्रमुखा निषेव्य तत्तीर्थमापुः समयेऽपवर्गम् ॥२४॥

प्राप्ते शिवं श्रीकृपमे भुतोऽस्य शत्रुञ्जये श्रीभरतारव्यचक्री ॥

अतिष्ठिपत् रत्नमयीं सुवर्णप्रासादमध्ये प्रतिमां तदीयाम् ॥२५॥

योऽस्य नाम हृदि साधु वायदिः क्लेशलेशमपि नो स सासहिः ।

योऽस्य वर्यानि मुदेव चाचलिः संसृतौ न कदापि पापतिः ॥२६॥

नाऽतः परं तीर्थमिहास्ति किञ्चिद् नातः परं वन्द्यमिहास्ति किञ्चित् ॥

नाऽतः परं पूज्यमिहास्ति किञ्चिद्, नातः परं ध्येयमिहास्ति

किञ्चित् ॥२७॥

पञ्चाशदादौ किल मूलभूमेर्दशोर्ध्वभूमेरपि विस्तरोऽस्य ।

उच्चत्वमथैव तु योजनानि मानं वदन्तीह जिनेश्वराध्रेः ॥२८॥

दृष्ट्वा शत्रुञ्जयं तीर्थं स्पृष्ट्वा रैवतकाचलम् ।

स्नात्वा गजपदे कुण्डे, पुनर्जन्म न विद्यते ॥२९॥

अष्टषष्टिपु तीर्थेषु यात्रया यत् फलं भवेत् ॥

श्रीशत्रुञ्जयतीर्थेऽदर्शनादपि तत्फलम् ॥३०॥

तीर्थमालास्तवे-अतो धरार्थीधर! भारती भुवं

तथाऽधिगम्योत्तममानुषं भवमा

युगादिवस्व विशिष्टाया विवेकिना ग्राह्यमिदं फलं श्रियाः ॥३१॥

एवं श्रुत्वा नरेशोऽपि, तीर्थमाहात्म्यमद्भुतम् ॥

विसृज्य श्रेष्ठिनं यात्रा - निमित्तं लग्नमग्राहीत् ॥३२॥

लग्नक्षणे व्यतिक्रान्ते, ब्रह्मद्वारव्यथावशात्

पश्चात्तापं दधद् भूपां, द्वितीयं लग्नमग्राहीत् ॥३३॥

आकास्मिकसमुद्भूत - ज्येष्ठपुत्रव्यथावशात् ।

तस्मिन्नपि गते लग्ने, तृतीयं लग्नमावदे ॥३४॥

पट्टेर्द्वीपहाकाष्टाज्जातस्नस्याप्यतिक्रमः ।

स्वचक्रशङ्कया लग्नमत्यगात् तुर्यमप्यथ ॥३५॥

अहो! पापा ममात्मेति, निन्दन् स्वं पञ्चमं नृपः ।

मुहूर्तमाददं तच्च परचक्रभयाद् गतम् ॥३६॥

एवं भूपा व्यतिक्रान्ते, यात्राया लग्नपञ्चकं

हंतुमस्य कथं ज्ञास्या-मीति चिन्तातुरोऽभवत् ॥३७॥

तावतोद्यानमायाताः, श्रीयुगन्धरसूरयः ॥

इति विज्ञपयामास, भूपालं वनपालकः ॥३८॥

ततो गतो वन राजा, चतुर्ज्ञाननिधीन् गुरून् ॥

ज्ञात्वा नत्वाऽन्तरायाणां हेतुन् पप्रच्छ भक्तिभाक् ॥३९॥

गुरवो मनसा सीमन्धरस्यामिजिनं ततः ॥

नत्वाऽप्राक्षुरथ स्वाम्यप्यूचे तन्मनसाऽखिलम् ॥४०॥

मनःपर्यायतो ज्ञानात् श्रीयुगन्धरसूरयः ।

सम्यग् विज्ञाय वृत्तान्तं तं जगुर्भूपतिं प्रति ॥४१॥

राजन! सुखेषु दुःखेषु, मूढ्यं कर्मैव कारणम् ।

तच्चान्वितम् त्वया पूर्वं यथा मूलात् तथा शृणु ॥४२॥

एकोनविंशत्यम्गोधि - कोटाकोटिप्रमाणतः ।

कालात् परमर्तातायां, चतुःसंयुतविंशतौ ॥४३॥

जम्बूद्वीपस्य भरते, सम्प्रतिस्वामिवारके ।

उपाग्मभोधि तामलिता-नगर्यां भ्रातरावभौ ॥४४॥

समुद्र - सिंहां ज्येष्ठस्तु, निर्मलः पुण्यवानृजुः

विपर्यस्तः कनिष्ठश्च, बदरीकण्टकाविव ॥४५॥(त्रिभिः कूलकम् ।)

भुवं खनदभ्यान्ताभ्यां स्व-गृहे स्थूपार्थमन्यदा ॥

चतुर्विंशतिदीनार - सहस्रनिधिराप्यत ॥४६॥

देवद्वयमिदं नाग - गोष्ठिकेन निधीकृतम् ॥

इत्युक्तिगर्भ पत्रं च ज्येष्ठो दृष्ट्वेत्यभाषत ॥४७॥

गत्वा शत्रुग्रयं नाग-श्रेयसं दीयते ह्यदः ॥
 श्रुत्येति जायया नृनः कनीयानित्यवोचत ॥४८॥
 कन्या वरारहा जाताऽसौ, परं नोद्राहिता पुरा ॥
 धनं विनाऽथ तत्प्राप्तौ, सोत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥
 दध्यौ समुद्रः श्रुत्येति, स्वभावाद दुष्टधीरसौ ।
 भार्यया प्रेरितो जातो, वात्येरितकृशानुवत् ॥५०॥
 सुयंशजोऽप्यकृत्यानि कुरुते प्रेरितः स्त्रिया ।
 स्नेहलं दधि मथ्याति पश्य मन्यानको न किम् ॥५१॥
 देवद्रव्योपयोगेन घोरं यास्यति दुर्गतिम् ।
 ततो बन्धुरयं बन्धुरया बोध्यो गिरा मया ॥५२॥
 निश्चित्येत्यवदद् भ्रातः! पातकात् श्वभ्रपातुकात् ।
 न किं बिभेषि यदेवद्रव्यभोगमपीच्छसि ॥५३॥
 देवद्रव्येण यत्सौख्यं, यत्सौख्यं परदारतः ।
 अनन्तानन्तदुःखाय, तत्सौख्यं जायते ध्रुवम् ॥५४॥
 चैत्यद्रव्यविणासे रिसिधए पवणस्य उद्वाहे ॥
 सज्जयिचउत्थभङ्गे मूलङ्गी बोहिलाभस्स ॥५५॥
 चैत्यद्रव्यविनाशे ऋषिघाते प्रवचनस्य उद्धाते ।
 सम्यतिचतुर्थभङ्गे मूलेऽग्निर्बोधिनाभस्य ॥५५॥

वरं सेवा वरं दास्यं, वरं शिक्षा वरं मृतिः ।
 निदानं दीर्घदुःखानां, न तु देवस्यभक्षणम् ॥५६॥
 भ्रातुरित्यपदेशेन, मौनी सिंहस्तदोत्थितः ॥
 एकान्ते भार्ययाऽभाणि, हा! मोग्याद् वञ्च्यसे कथम् ॥५७॥
 कपोलकल्पितैर्यद्वा को नाम न हि वञ्च्यते ॥
 वरं यथा तथा सर्वमर्थं वा ऽऽ दत्स्य तन्निधिम् ॥५८॥
 एवं भार्येरितः सिंहो लङ्घनत्रितयं व्यधात् ।
 अहं पृथग भविष्यामी-त्युवाच स्वजनानपि ॥५९॥
 तेषां बलेन देशार्थं निधानार्थञ्च सोऽग्रहीत् ।
 समुद्रस्तु ततः शत्रुञ्जययात्राचिकीरभूत् ॥६०॥
 निधानार्थं व्यये तीर्थे नागपुण्यार्थमित्यसौ ।
 यावच्चलति सिंहेन, तावद्वासे निवेदितम् ॥६१॥
 लेभे निधानं मद्भ्रात्रा, यात्राव्याजादसौ ततः ॥
 तदादाय व्रजत्रास्ति, न दोषोऽथ मनाग् मम ॥६२॥
 मुहूर्तक्षण एवाऽथ, राजाऽऽहूय नियन्त्रितः ।
 समुद्रः कारणं ज्ञात्वा, निधानार्थं पुरोऽमुचत् ॥६३॥
 सर्वं स्वरूपं चावेध, निधिपत्रमदर्शयत् ।
 यथावस्थितवक्तृति, समुद्रं ममुचे नृपः ॥६४॥

देवद्रव्यं च तज्जात्वा, प्रत्यर्थन्यायधर्मावित्ता

समुद्रं बहु सत्कृत्य, यात्रार्थं व्यसृजन्नुपः ॥६५॥

अथ द्विगुणितोत्साहः, समुद्रः स्वकुटुम्बयुक् ॥

मुहूर्तान्तरमादाय, यात्रार्थं प्रास्थितं द्रुतम् ॥६६॥

चतुर्भिर्गोर्जनैरर्वाक, श्रीशत्रुभयतीर्यतः ॥

यावद् भुङ्कते सरस्तीरं, श्रीकाञ्चनपुरे पुरे ॥६७॥

तत्राऽपुत्रं मृते भूपे, तावद् मन्त्राऽधिवासितैः ॥

आगत्य पञ्चभिर्दिव्यैः, राज्यं तस्मै ददे मुदा ॥६८॥

गजास्तुः सितच्छत्रशालीं चामरवीजितः ॥

अन्वीयमानः पूर्लोकैः, स्तूयमानः कवीश्वरैः ॥६९॥

चतुरङ्गचमूचारविचित्राखिलसत्पथः ॥

राज्यतूर्यध्वानपूर्यमाणब्रह्माण्डमण्डपः ॥७०॥

विलसत्तोरणं प्रोच्चपताकं प्रेक्ष्यनाटकम् ॥

वर्णाम्भःसिक्तभूपीठव्यक्तस्वस्तिकसङ्कुलम् ॥७१॥

विचित्रोल्लोचसम्पूर्णऽऽपणश्रेणिविराजितम् ॥

समुद्रपालभूपालः सोत्सवं प्राविशत् पुरम् ॥७२॥

राज्यकार्याणि कृत्वा ऽह-स्रितयेन स सैन्ययुक् ॥

ऋद्ध्या महत्याऽध्यारोहत्, श्रीशत्रुभयपर्वतम् ॥७३॥

स्नात्रादिसप्तदशभिर्भेदैः सिद्धान्तभाषितैः ॥

स तत्र सूत्रयामास पूजामादिजिनेशितुः ॥७४॥

महापूजाध्वजरोपा-दिषु कृत्येष्वसौ तथा ॥

ददौ दानं यथा श्यामो, जज्ञे मेघोऽपि लज्जया ॥७५॥

विधायाष्टाहिकां नागनामग्राहं जगत्यतेः ॥

पूजादानादिसत्कृत्यैः स निधानार्धमव्ययत् ॥७६॥

सिद्धक्षेत्रादथोत्तीर्य, स्वपुरं प्राविशन्नृपः ॥

रुद्धो राज्यासहिष्णुत्वाद्, वाणिजो दुष्टपाथिवैः ॥७७॥

मिथः प्रवृत्ते युद्धेऽथ, भग्न्यां वीक्ष्य निजां चमम् ॥

श्रीसमुद्रनृपां यावत्, किंकर्तव्यजडोऽजनिः ॥७८॥

तावन्निबिडबन्धेन निबद्धान् योजिताञ्जलीन् ॥

पादाग्रे लुठतो वीक्ष्य रक्ष रक्षेति जल्पतः ॥७९॥

विद्वेषिभूपतीन् सर्वान् प्रोन्मुच्य निजपुस्तकैः ॥

अहो! किमिति साश्चर्योऽपृच्छत्तानेव भूपतीन् ॥८०॥

अथ तस्मिन्स्तिरोभूते, व्यन्तरे क्षोणिनायकः॥

साक्षात् पुण्यफलं दृष्ट्वा - ऽभवत्तत्रैव सादरः ॥१०१॥

बुद्धिं बन्धोरपि श्रेयो-विषये काङ्क्षताऽन्यदा ॥

तामलिप्याम् तदाहूति-हेतोः प्रेषि निजो नरः ॥१०२॥

स तत्र गत्वाऽऽगत्यार्थम्, प्रोचे सिम्होऽस्ति तत्र न ॥

प्रपलाप्य गतः क्वापि-त्यापि शुद्धिः परे न तु ॥१०३॥

न्यायेन पालयन् राज्यम्, प्रत्यब्दम् स्वकुटुम्बयुक् ॥

यात्रा अनेकशः कुर्वन्-थिरम् सौख्यमभुङ्क्त सः ॥१०४॥

अभूत्तत्पर्वम् - श्रुत्वा त-द्भैरव्यातिनम् नृपाः ॥

कम्पमानाः साभिमाना, आप्यस्मं नेमिरे स्वयम् ॥१०५॥

राज्ये न्यस्य सुतम् ज्येष्ठम्, लक्ष्मीम् कृत्वाथ पुण्यसात् ॥

समुद्रपालो वैराग्याद्, व्रतमादत्त सद्गुरोः ॥१०६॥

अथैकविंशतिघस्त्रान्, साधिताऽनशनः शमी ॥

जज्ञे सर्वार्थमिच्छाख्ये, विमानेऽनुत्तरे सूरः ॥१०७॥

ततश्च्युत्वा कुलम् शुद्धम्, लब्ध्वा सम्यगराज्यतः ॥

आसाद्य केवलम् ज्ञानम्, मोक्षसौख्यमवाप सः ॥१०८॥

इतश्च तामलिप्याम् स, सिम्हः श्रुत्वा स्वबान्धवम् ॥

राज्ञा विसृष्टम् सकृत्, यात्रार्थम् सत्यभाषणात् ॥१०९॥

निजाऽऽगः शङ्कया सर्वमादाय सपरिच्छदः ॥

जगाम सिम्हलद्वीपम्, पोतमारुह्य तत्क्षणात् ॥११०॥

राजप्रसादम् तत्राप्य, दन्तिदन्तजिघृक्षया ॥

घोरे स्वयमरण्येऽगा-दलाभादन्यवस्तुनः ॥१११॥

स तत्र दन्तिवधके - र्दन्तवृन्दान्यथाऽऽनयत् ॥

पापद्रव्येण यत् पापे-ष्वेव बुद्धिः प्रजायते ॥११२॥

भूत्वा चत्वारि यानानि, दन्तैर्वारिधिवर्त्मना ॥

मुक्त्वा कुटुम्बम् तत्रैव, सुराष्ट्रान् प्रति सोऽचलत् ॥११३॥

तीर्त्वा समुद्रम् क्षेमेण, सुराष्ट्रतटसङ्घटे ॥

भग्नानि तानि यानानि, न हि श्रेयोऽतिपापिनाम् ॥११४॥

ततः सिम्हां विपद्याऽऽघ-नरकम् तत्र वेदनाः ॥

विषह्योद्धृत्य सञ्जातः सिम्हो हिंसापरायणः ॥११५॥

आघम् गत्वा पुनः श्वभ्रम्, जज्ञे दुष्टसरीसृपः ॥

द्वितीयनरकम् भुक्त्वा, दुष्टपक्षी बभूव सः ॥११६॥

तृतीयनरकम् प्राप्य, दुष्टसिम्होऽभवद् वने ॥

चतुर्थनरकम् गत्वा, सर्पोऽजायत दृग्विषः ॥११७॥

पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री ततोऽजनि ॥

अवाप्य नरकम् षष्ठ-मजनिष्ठाऽण्वि तिमिः ॥११८॥

सप्तमम् नरकम् गत्वा, मत्स्योऽजायत तन्दुलः ॥

पुनः सप्तमेवाऽगा-न्नरकम् दुःखसागरम् ॥११९॥

विपयसिन् चण्डाल - स्यादियोन्येषु पूर्ववत् ॥

क्रमेण सेहे कष्टानि, षष्ठादिनरकेषु च ॥१२०॥

ततो निपतितां घोरे, संसारे दुःखमागरे ।

देवद्रव्यविनाशस्य, ज्ञेयम् सर्वमिदम् फलम् ॥१२१॥

अन्यायात् स्वल्पद्वयस्य - भक्षणादपि यद्यभूत् ॥

शैवः श्रेष्ठी समकृत्वः, श्वाऽतो वै त्याज्यमेव ततः ॥१२२॥

अत्रान्तरे विभो! कोऽसौ, श्रेष्ठी जातश्च आ कथम्?

इति नाभाकभूपेन, पृष्ठे गुरुरभाषत ॥१२३॥

उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यो-भरतैरावतक्षितौ ॥

प्रत्येकम् किल जायन्ते, शलाकाः पुरुषा अमी ॥१२४॥

चतुर्विंशतिवर्हन्त-स्तथा द्वादश चक्रिणः ॥

विष्णुप्रतिविष्णुरामाः, प्रत्येकम् नवसङ्ख्यया ॥१२५॥

एतेषु पूर्वं श्रीरामो, राज्यं न्यायेन पालयन् ॥

कृपया निःस्वलोकानाम्, न्यायघण्टामवीवदत् ॥१२६॥

एकदा कुर्कुरः कश्चि - त्रिविष्टो राजवर्त्मनि ॥

केनचिद् विप्रपुत्रेण, कर्करेणाहृतः श्रुतौ ॥१२७॥

आ निर्यद्विष्टो न्याय-स्थानं गत्वा निविष्टवान् ॥

भूषेनाह्वय पृष्टोऽवग, निरागाः किमहं हतः ॥१२८॥

तद्घातकं विप्रपुत्रं तत्रानाव्य नृपोऽब्रवीत् ॥

असौ त्वद्घातको ब्रूहि, कोऽस्य दण्डो विधीयते ॥१२९॥

श्वाऽवोश्चदस्य रुद्रस्य, मठेऽयं हि नियोज्यताम् ॥

क एष दण्डो गजेति, पृष्टः आ च पुनर्जगौ ॥१३०॥

प्रागाहं समजनमभ्यः, पूजयित्वा सदा शिवम् ॥

देवस्वर्भीत्या प्रक्षाल्य, पाणी भोजनमाचरम् ॥१३१॥

स्त्यानाप्यामन्यदा लिङ्गपूरे लोकढीकितम् ॥

विकरणेऽस्य काठिन्याद्, नखान्तः प्रविशन्मम ॥१३२॥

विलीनमुष्णभक्तेनाऽजानता तन्मयाऽऽहतम् ॥

तेन दुष्कर्मणा मम-कृत्यो जातो ऽस्मि मण्डनः ॥१३३॥

सममेऽस्मिन् भवे राजन्! जाता जातिस्मृतिर्मम ।

अधुना तत्प्रभावेणोत्पन्ना वाग् भानुषी पुनः ॥१३४॥

अत्रान्तरे गुरुं नत्वा, जगौ नाभाकभूपतिः ॥

श्रुत्वैतिह्यमदो बाढं, कम्पते हृदयं मम ॥१३५॥

गुरुरूचेऽथ यद्येवं, तत्कथामग्रतः शृणु ॥

यथा सम्यक् फलं येत्सि, देवद्रव्यविनाशिनम् ॥१३६॥

षष्टि वर्षसहस्राणि, श्रीशत्रुञ्जयपर्वति ॥

आयुर्भुक्त्वा नागजीवो, व्यन्तरश्च्युतवानथ ॥१३७॥

कान्तिपुर्यां रुद्रदत्त - कौटुम्बिकसुतोऽभवत् ॥

सोमाभिधानस्तन्माता, पञ्चमेऽब्देऽहिना मृता ॥१३८॥

तत्रास्ति नास्तिकः प्राति-वेष्टिमको देवपूजकः ॥

सोमोऽपि सह तत्पुत्रै-र्याति देवनिकेतने ॥१३९॥

देवद्रव्यमयैः पूजा-ऽवशिष्टैश्चन्दनैर्यपुः ॥

विलिप्याकण्ठमाच्छाद्य, वाससा पर्यटत्यसौ ॥१४०॥

वयःस्थः सोऽन्यदा देव-कोषं हत्वा पलायितः ॥
 स्तेना मुपित्वा तं पार-सीकदेशं विचिक्रियुः ॥ १४१ ॥
 तत्र वस्त्राणि रज्यन्ते, तस्य रक्तंस्ततोऽसकौ ॥
 पलाय्याऽभोधिमूर्तीर्य, ब्रजत्रयानि कुत्रचित् ॥ १४२ ॥
 ग्रामप्रवेशंश्चयायान्तं मुनिं मामोपवाप्सिन्मम् ॥
 विहत्य यष्टया त्रीन् वारान् प्रापः पृथ्व्यामपातयत् ॥ १४३ ॥
 तस्मिन्त्रय विपन्नेऽसौ, नश्यत्तारक्षकैर्धृतः ॥
 कृपया मोचितः श्राद्धैः, पलाय्यं कृतवानथ ॥ १४४ ॥
 मृत्वा दावाग्निनाऽरण्ये, सप्तमं नरकं गतः ॥
 ऋषिहत्यामहापापं, तत्कालं स्यात् फलद्रवम् ॥ १४५ ॥
 सागराणि त्रयस्त्रिंश-त्तत्र भुक्त्या महाव्यथाः ॥
 उद्धृतां घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकोऽभवत् ॥ १४६ ॥
 कौशिकारव्योऽम्बरग्रामे, ग्रामेशस्य गृहे च सः ॥
 कर्माणि कुर्वन् सर्वेषां, हालिकानां कृतंऽन्यदा ॥ १४७ ॥
 आदाय भक्तं प्राचान्तीत मार्गे मामोपवासिन्मम् ॥
 वीक्ष्य सम्मुखमायान्तं मुनिं भक्त्या न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥
 यात्राद्वयफलं पूर्वं प्रत्यब्दं यत् समुद्रतः ॥
 तेन प्राप्तं ततः पुण्यात् तस्यैषा वासनाऽजनि ॥ १४९ ॥
 स्यादेतद्भक्तभोक्तृणामन्तरायस्ततो न मे ॥
 कल्पतंऽन्नमिवं माधुनैत्युक्तं च सकां जगौ ॥ १५० ॥

कृत्योपवासमप्यद्य, दास्ये भक्तं निजं ध्रुवम् ॥
 सद्यः प्रसद्य गृह्णीतेत्याग्राहादग्रहाद् मुनिः ॥ १५१ ॥
 ततः कृत्योपवासं स निषेधं चाऽसुमद्वधे ॥
 साधोः पार्श्वान् प्राप्तराज्यमिवात्मानमन्यत ॥ १५२ ॥
 एवमर्जितसत्कर्मा कौशिको भद्रकाशयः ॥
 विपद्य चित्रकृतादौ, चित्रपुर्यां नृपोऽभवत् ॥ १५३ ॥
 चन्द्रादित्याभिधः शुद्धदयापुण्यविभावितः ॥
 निरामयो महारूपा - ऽ नर्ज्जकृतमनोभवः ॥ १५४ ॥
 तस्याऽऽकण्ठवपुर्दुष्ट-कुष्ठेनाग्निलष्टमन्यदा ॥
 तेनाऽऽकण्ठपटीच्छन्न-दंष्ट्रं गृह्य स्म तिष्ठति ॥ १५५ ॥
 कदाचित् प्रोढपापलङ्घिर्गप पापलङ्घितव्यो ॥
 तत्सामग्रीयुतः प्राप, श्वापदानां पदं वनम् ॥ १५६ ॥
 तत्र रज्जतुरङ्गेण, कुरङ्गवधरङ्गतः ॥
 धावमानो मुनिं कायो-त्सर्गस्थं वीक्ष्य पृष्टवान् ॥ १५७ ॥
 कस्यां निशि मृगा जग्म-न्निः प्राङ्क्ते नाऽवदन्मुनिः ॥
 राजा जिघांसुबाणिन, तमपि स्तम्भितोऽभितः ॥ १५८ ॥
 कार्योत्सर्गं पारयित्वा मुनिस्तारस्वरं जगौ ॥
 प्राच्याच्छुटसि नाऽद्यापि, नव्यं च कथमर्जसे ? ॥ १५९ ॥
 मुनेर्निर्नसया सद्यो, मुत्कलाङ्गोऽथ भूपतिः ॥
 प्राच्य - नव्यादिवृत्तान्तं, पप्रच्छ प्रणिपत्य तम् ॥ १६० ॥

प्राचे मुनिरथोऽगोऽध्या - प्राप्तकेवलिनो मुखात् ॥
 देवद्रव्यविनाशस्या-ऽधिकारे प्रोढपर्वदि ॥ १६१ ॥
 त्वत्पूर्वभवसम्बन्धं, त्वद्बोधं चाऽथ भाविनम् ॥
 ज्ञात्वाऽऽगत्य वनेऽन्नाहं, कायोत्सर्गेण तस्थिवान् ॥ १६२ ॥
 को मे प्राग्भवसम्बन्ध, इति पृष्टे नृपेण सः ॥
 प्राचीकथन्मुनिर्नाग-गोष्टिकाख्यानमादितः ॥ १६३ ॥
 प्राज्यं राज्यं शुद्धदानात् दयातो रूपमुत्तमम् ॥
 दुष्टं कष्टं भवद्देहेऽभवद्देवविलेपनात् ॥ १६४ ॥
 श्रुत्वेति भूपतिर्भीतः प्रणिपत्य यतेः पदौ ॥
 नभाषेऽस्मान्महापापात्, मुने! मोचय मोचय ॥ १६५ ॥
 परमेष्ठिमहामन्त्रं । नृपायोपादिशन्मुनिः ॥
 तस्याऽर्थं च प्रभावं च, विधिं च स्मरणेऽखिलम् ॥ १६६ ॥
 देवस्यपातकाद् देव-प्रासादस्य विधापनात् ॥
 मुच्यते जन्तुरित्याख्यत, प्रायश्चित्तं च शास्त्रवित् ॥ १६७ ॥
 अथ राजा पूरं स्वीये, स्थापयित्वाऽऽग्रहाद यतिम् ॥
 यथोपदेशमंग्रंभ, महामन्त्रस्मृतिं ततः ॥ १६८ ॥
 षड्भिमिर्मिर्नृपस्याऽभूत्, कायः काश्चनकान्तरुक् ॥
 राज्यं गजाधकोशादि-वृद्ध्या भजे विशालताम् ॥ १६९ ॥
 शीर्षेऽथ चित्रकूटस्य प्रामादं पर्मंशितुः ॥
 सुपर्वपर्वतोत्तुजशृङ्गं प्राग्भयन्नृपः ॥ १७० ॥

मुनिपार्श्वे निविष्टस्य, क्षमापतेः पुरतोऽन्यदा ॥
 प्रदर्शयन् खरं कश्चित्, कुम्भकारो जगाविति ॥ १७१ ॥
 राजन्नित्यं वहन् वारि, स्वयं शैले चटत्यसौ ॥
 को हेतुरिति भूषोऽपि, श्रुत्वा पप्रच्छ तं मुनिम् ॥ १७२ ॥
 स एव केवली तावत्, तत्रागात् मुनि - भूपती ॥
 तेन कुम्भकृता युक्तौ, नन्तुम् तमथ जग्मतुः ॥ १७३ ॥
 खरस्यरूपं भूषेन, पृष्टः केवल्यथाऽखिलम् ॥
 समुद्रसिंहवृत्तान्त-मुक्त्वा मूलात् पुनर्जगौ ॥ १७४ ॥
 सिंहजीवः सको भुक्त्वा, संसारे घोखेदनाः ॥
 पुरेऽत्रैवालपकर्मत्वात्, षट्कृत्याऽथ खरोऽजनि ॥ १७५ ॥
 भवे सप्तमके भूत्वा, त्रीन्द्रियोऽसौ ततः पुनः ॥
 खरोऽवशिष्टकर्मत्वात्, षट्कृत्योऽत्र पुरेऽभवत् ॥ १७६ ॥
 सहसा ब्राह्मशाप्तेन, देवद्रव्यं विनाशितम् ॥
 तत्कर्मशेषस्तावत्, कृत्वाऽसावीक्षोऽजनि ॥ १७७ ॥
 प्रतिजन्माऽद्विशृङ्गेऽस्मिन् कर्मकार्यकृते सदा ॥
 चटनाभ्यामतोऽन्नादौ स्वयमेव चटत्यसौ ॥ १७८ ॥
 श्रुत्वेति भूपतिस्तस्य, सारार्थं कृपया ददौ ॥
 शिक्षां कुम्भकृतं सोऽपि, यत्नात्तं पर्यपालयत् ॥ १७९ ॥
 अथासौ भद्रकस्यान्तो, मृत्वा ग्रामे मुरस्थले ॥
 ग्रामर्णार्भानुनामाऽभूद्, राजा निर्वासितोऽन्यदा ॥ १८० ॥

गङ्गावर्ते स्थितः सोऽथ वृत्तिलोपममासहिः ॥
 क्लृप्तकर्माजितिरिव द्रव्यैः स्वं नीरर्वावहत् ॥१८१॥
 श्रीशङ्खशृङ्गायत्रातो, निवृत्तः कोऽपि बाडयः ॥
 पत्नी - पुत्रयुतस्मिन्, रात्रौ ग्रामे समेतवान् ॥१८२॥
 भक्तदत्तां गृहीत्वा गां, सोऽन्त्ययामे चलंस्ततः ॥
 गो - पत्नी - पुत्रयुक्तं तेन, दुष्टेनाऽघाति भानुना ॥१८३॥
 ततः पापी पलाय्याऽगाद्, गङ्गावर्ते यदा तदा ॥
 शीतनीं मायमद्राक्षत, कायात्मगस्थितं मुनिम् ॥१८४॥
 अहो! कियच्चिरं कष्टमसावत्र सहिष्यते ॥
 इति विस्मयवांस्तस्यो तत्र यामचतुष्टयम् ॥१८५॥
 प्रातः स पारितोत्सर्गः, प्रणम्याऽप्रच्छिन्नं भानुना ॥
 किं कार्यं प्राज्यराज्येन, यदेवं तपसे तपः ॥१८६॥
 मुनिः प्राञ्चं न राज्येन, कार्यं नरकहेतुना ॥
 किन्तु मोक्षकृते सर्व-साधुभिस्तप्यते तपः ॥१८७॥
 को मोक्ष इति तेनाऽपि, पृष्टः साधुरभाषत ॥
 संसार - मोक्षयोर्व्यक्तं, स्वरूपं बहुयुक्तिभिः ॥१८८॥
 अमी जन्मजगामृत्यु - मुख्यकलेशसहस्रभूः ॥
 चतुर्गतिकसंसारः कस्य स्यान्न विरक्तये ॥१८९॥
 शाश्वताऽनन्तसौख्यश्री - निवासं वासवा अपि ॥
 स्वर्गसौख्यमनादृत्य, याचन्ते मोक्षमुत्तमम् ॥१९०॥

परं स प्राप्यते प्रायः, कृतैः सुकृतकर्मभिः ॥
 मुख्यं तेष्वपि सर्वज्ञैः, सर्वसत्त्वकृपोच्यते ॥१९१॥
 कृपाधिकारं जीवानां, हिंसाऽहिंसाफलं तथा ॥
 उपदिष्टं यथा भानु-श्रकम्पे निजपापकैः ॥१९२॥
 यावर्जीवमथादाय, हिंसानियममुत्तमम् ॥
 साधुं स्वाऽवसथे नीत्वा, शुद्धानैः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥
 एवं तेनाऽर्जितं भोग - फलं कर्म ततोऽनिशम् ॥
 कृपावान् पूज्यते लोकादाप्तस्यो जीविकां व्यधात् ॥१९४॥
 प्रान्ते मृत्वा दानपुण्याद्, राजन्! राजा भवानभूत् ॥
 शुद्धगीवदयापुण्याद्, रूपनिर्जितमन्मथः ॥१९५॥
 चन्द्रादित्योऽपि सम्पूर्ण - निर्मापितजिनालयः ॥
 प्रायश्चित्तेन शुद्धान्मा, सौधमे त्रिदशोऽभवत् ॥१९६॥
 त्वं तत्रैव भवं मूर्त - पुण्यवर्जिनमन्दिरम् ॥
 पातयित्वा - पुरस्याऽस्य, परितो दुर्गमातनोः ॥१९७॥
 भूपैयवं तत्र विप्रस्त्री - भूणगोतीर्थघातिनः ॥
 पञ्च हत्या इमाः सर्वाः, पुण्यविघ्ननिबन्धनम् ॥१९८॥
 तत्राऽपि यात्राविघ्नस्य, तीर्थहृत्यैव कारणम् ॥
 अतस्तदपनोदाय, प्रार्थयश्चित्तमिदं शृणु ॥१९९॥
 तपोऽभूद् वार्षिकं मूल - मादिवेदस्य वारके ॥
 अष्टमास्यधुना भावि - वारे षाण्मासिकं ततः ॥२००॥

सर्वोत्कृष्टं तपः प्रायश्चित्तमेतदुदीरितम् ॥
 विशेषस्तु तीर्थहत्याकृतां तीर्थविधापनम् ॥२०१॥
 विशिष्टाभिग्रहाः प्रोक्तं, प्रायश्चित्तं चरन्ति ये ॥
 शत्रुभयादितीर्थेषु, ते मुच्यन्तेऽखिलेनसा ॥२०२॥
 इति श्रुत्वा नृपो दुर्ग-प्रवेशनियमं ललौ ॥
 आकार्य सर्वलोकं च, तत्रैवाऽतिष्ठित् पुरम् ॥२०३॥
 स्थापयित्वा गुरुंस्तत्र जगद्वाभिग्रहानिति ॥
 यावद् यात्रां विधायाऽन्नायामि तावत् स्थितौ शये ॥२०४॥
 अन्नस्य दधिदुग्धेच वर्जयामि क्रमादियम् ॥
 तीर्थ - ब्रह्माऽपत्यहत्याशुदुग्धे मेऽभिग्रहत्रिकम् ॥२०५॥
 परस्त्री मांस - मद्येच, यावज्जीवमतः परम् ॥
 व्यक्तानि नियमा एते, स्त्री - गोहत्याविमुक्तये ॥२०६॥
 नियोज्य स्वजनान्नख्य-प्रासादार्थं गुरोर्गिरा ॥
 एकान्तरो पासैः सोऽष्टमासीतप आददे ॥२०७॥
 सिद्धिं गतेऽथ प्रासादे - ऽष्टभिर्मासैः स काञ्चनम् ॥
 श्री आदिदेवप्रतिमां, स्थापयामास सोत्सवम् ॥२०८॥
 तत्र त्रिकालं सर्वज्ञ - मर्चयन् विधिवन्नृपः ॥
 मासाष्टकेन सम्पूर्णं-चक्रं शंघतपोऽखिलम् ॥२०९॥
 तीर्थहत्यायिनिमुक्तः शभेऽन्नि भर्तेऽशवत् ॥
 श्री शत्रुभययात्रार्थं, चचाल गुरुभिः सह ॥२१०॥

चतुर्धाऽऽद्यप्राणेपु, मार्जारीपु पदोपरि ॥
 समुत्तीर्णामु तद्धेतुं, पृष्ठाः श्री गुरयोऽवदन् ॥२११॥
 बालादिहत्याः स्वं भावं, पुण्यप्रत्यहहेतवे ॥
 दर्शयन्ति परं सिद्धि - ध्रुवं स्यादेकचेतसः ॥२१२॥
 मत्वेवमेकचित्तः स-न्नादिदेवस्मृतौ नृपः ॥
 उपशान्नुग्रहं प्रापा-ऽनवच्छिन्नाप्रयाणकैः ॥२१३॥
 दृष्विषयं तीर्थे प्राप्ते, निजसेन्यं निवेश्य सः ॥
 शुचिर्भूत्वाऽभित्तीर्थं च, पदानि कतिचिद्ददौ ॥२१४॥
 सिंहासनेऽथ न्यस्यार्हद्विभ्रं सकलसङ्घयुक्त ॥
 स्नपयित्वा ततः सर्वपूजाभेदैरपूजयत् ॥२१५॥
 स्वर्णरूपययवे रत्नस्थालेऽथो मङ्गलाष्टकम् ॥
 आलिख्याऽष्टोत्तरशतवृत्तैः मानन्दमस्तवीत् ॥२१६॥
 शक्रस्तयेन वन्दित्वा, सिद्धाङ्गिं चाऽथ सद्गुरुन् ॥
 नत्वा स्वर्णमणिरत्न - मुक्ताभिस्तानवीवृधत् ॥२१७॥
 दत्त्वा यथेच्छमर्थिभ्यो, दानं मिष्टान्नभोजनैः ॥
 अतूतुषत् सर्वलोकान्, धार्मिकांश्च विशेषतः ॥२१८॥
 ततोऽनिक्रान्तशेषाऽध्या, पुरस्कृत्य गुरुं नृपः ॥
 रेणे चटन गिरिं मुक्त्यै, प्रस्थानं माधयतिव ॥२१९॥
 प्रासाददर्शनं पूर्वं-मपूर्वोत्सवपूर्वकम् ॥
 याचकेभ्यो वदद्दानं, कल्पयद्वायते स्म सः ॥२२०॥

स्नात्रपूजाध्वजारोपाड मारिग्नाना-शनादिकम्॥
 सर्वं सङ्घपतेर्धर्मकर्मपाडाहमपि व्यधात् ॥ २२१॥
 तीर्थसेवा चिकीर्षमानापृच्छयाऽथ विधिं गुरुम् ॥
 धर्मध्यानैकलोनात्मा त्रिकालं पूजयन् जिनम् ॥ २२२॥
 अहोरात्रं पवित्राङ्गो महागन्धर्मसो स्मरन् ॥
 साधून् साधर्मिकाश्चापि प्रतिपारणकं स्वयम् ॥ २२३॥
 सत्कारयन् यथायोग्यं भक्तपानैर्यथोचितैः ॥
 मासेन दश षष्ठानि निरम्भांसि वित्तनियान् ॥ २२४॥
 विनं त्रिशतम् ब्राह्म - मुहूर्तं तेन दीक्षिताः ॥
 चतस्रः पाविकामात्रा, मार्जार्यः कर्बुराः पुरा ॥ २२५॥
 ब्रह्मादिहत्याः एतास्ताः क्षीयन्ते तपसो बलात् ॥
 अनुमीर्यति स प्राग्वद् विद्वेऽथाष्टमाष्टकम् ॥ २२६॥
 तदन्ते कालमात्रास्ता, वीक्षिता धूसराः पुनः ॥
 मत्वा तथैव ताः प्राग्वच्चकार दशमानि षट् ॥ २२७॥
 तत्प्रान्ते मूषिकामात्रा, दृष्टास्ता धवलाः पुनः ॥
 ततो विशंषतो ह्रष्टश्चक्रे द्वादशपञ्चकम् ॥ २२८॥
 ईषत्रिद्वान्तरेकोनत्रिंशतमं दिने ततः ॥
 नमस्कारान् स्मरन्नेव स्वप्नमकम् लोकता ॥ २२९॥
 क्वाऽपि स्फाटिकशैलेऽहं, सोपाने प्रथमे स्थितः ॥
 केनाप्यतीव वृद्धेन, कशेन लोठितः परम् ॥ २३०॥

प्राप्तो द्वितीयं सोपानं तृतीयं च गतस्ततः ॥
 शैलशृङ्गमथारुह्य, मुक्तराशौ निविष्टवान् ॥ २३१॥
 प्रभो! फलं किमभ्यर्चति, पृष्टाः श्रीगुरुवो जगुः ॥
 स्फाटिकाद्रिर्जिनधर्मः, सोपानं मानुषो भवः ॥ २३२॥
 अतो धर्माच्चयत्नेनाऽन्तरायस्य स्वल्पकर्मणा ॥
 पात्यमानोऽपि सत्येनाऽच्युतस्तत्त्वं स्वगमिष्यसि ॥ २३३॥
 ज्ञानं तृतीयं सोपानं नृभवेऽवाप्य केवलम् ॥
 सर्वकर्मविनिर्मुक्तो मुक्तराशौ निवेक्ष्यसि ॥ २३४॥
 परं तत् प्राक्तनं कर्मच्छद्मस्यत्वात्त बुध्यते ॥
 अतः पृच्छ विदेहेषु, श्रीमत्सीमन्धरं जिनम् ॥ २३५॥
 प्राप्नोमीदृक्कथं राज्ञे - त्सुक्ते श्रीगुरवोऽवदन् ॥
 भवत्पुण्यप्रभावेन, भवितेत्यचिरादपि ॥ २३६॥
 एतद्विशेषनाभाया-दिदिशं गुरुणा तदा ॥
 अन्यथा केवलप्रशनात् पूर्वविद् बुध्यतेऽखिलम् ॥ २३७॥
 अथान्तरायविच्छित्त्यै पारणाहंऽव्युपोषितः ॥
 ईषत्रिन्द्रां गतो यावज्जागर्ति स निशात्यये ॥ २३८॥
 तावदीक्ष्य महारण्ये, पतितं स्वं व्यचिन्तयत् ॥
 हा हा! कथं स एवाऽय-मन्तरायः समापतत् ॥ २३९॥
 अथवाऽलं विषादेन, श्री शत्रुअयनायकम् ॥
 नत्वा श्री ऋषभदेव - मादास्ये भक्तपानकम् ॥ २४०॥

निश्चित्येत्यनुपानक्तः शङ्करक्ताकुलक्रमः ॥
तपःक्रान्तस्तृपाकुलान्तः परिश्रान्तः क्षुधादितः ॥२४१॥
मध्यानातपसंतसवालुकाभिः पथि ज्वलन् ॥
अनिर्विण्णमना देवध्यानादेव चचाल सः ॥२४२॥ युग्मम् ॥
अपरह्णे, पुरः क्वापि कयाचिन्नवीनस्त्रिया ॥
द्वौकितं न फलमादत् सत्त्वात्नापि पयः पयो ॥२४३॥
तथा सह महःस्तोम - व्योमव्यापिनि मन्दिरे ॥
आश्चर्यपरिपूर्णान्तः स्वच्छेन मनसा ययौ ॥२४४॥
स तत्र चित्रकट्वाः, सारशृङ्गारहारिणीः ॥
हरिणाक्षीनिरिक्षिप्त, विलसन्तीः सहस्रशः ॥२४५॥
तासां मध्यावथोत्थाय स्वामिनी हंसगामिनी ॥
योजिताअलिरभ्येत्य सानुरागमदोऽवदत् ॥२४६॥
अस्मदीयेन भाग्येन समेतोऽसि गुणोदधे ॥
स्त्रीणां गज्यामिदं विद्धि योऽत्रैति पतिरेव नः ॥२४७॥
श्रुत्वेति नृपतिर्दध्यौ संकटान्तरमागतम् ॥
मौनमेवाऽत्र मे श्रेयो मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥२४८॥
इति तूष्णीं स्थिते भूपे, मुग्ध्यादिष्टाः स्थियोऽपि ताः ॥
स्नानभोजनसामर्गी, सर्ज्याकृत्योपतस्थिरे ॥२४९॥
प्रसद्य सद्यः प्राणेशां म्नात्वा मुक्त्वा यथारुचि ॥
यावज्जीवं सहाऽस्माभिः - भोगान् भुङ्क्ष्याऽकृतोभयः ॥२५०॥

एवं यदन्यः शीताम्भःसिता-द्राक्षाम्भसी अपि ॥
सिताश्रुतपुरःस्निग्ध - पायसादि च तत्पुरः ॥२५१॥
प्रदश्यं चादुभिर्याक्ये - रूपसर्गानेकशः ॥
पूर्वं - कृत्वाऽनुकूलांस्ताः, प्रतिकूलानपि व्यधुः ॥२५२॥
तथाप्यक्षुब्धचेताः स, धर्मं यावदवस्थितः ॥
श्री शत्रुजयशृङ्गस्थं, तावदात्मानमेक्षत ॥२५३॥
अहो! किमेतदित्येवं, साश्चर्ये नृपपुङ्गव ॥
सौरभ्याकृष्टमृङ्गालिः, पृष्पवृष्टिर्दिवोऽपतत् ॥२५४॥
पुरः सूरः स्फुरत्कान्तिः कश्चित् काश्चनकुण्डलः ॥
प्रादुर्भूयित्यभाषिष्ट, कुर्वन् जयजयारवम् ॥२५५॥
तव प्रशंसां सद्धर्मना सौधर्म्यमिमिनिर्मिताम् ॥
असासहिरहं सर्व - मकार्षमिदमिदृशम् ॥२५६॥
तत् क्षमस्व महाभाग! यदेवं क्लेशितो भवान् ॥
तुष्टोऽस्मि तव सत्त्वेन, वरं वृणु वरं वृणु ॥२५७॥
राजाऽवोचन्न याचेऽह - मासधर्मधनः परम् ॥
परं सीमन्धस्स्वामि-निनंसां मम पूर्य ॥२५८॥
अथो देवगुरुत्वा, सत्त्वाधिकशिरोमणिः ॥
नाकिक्लृप्तविमानेन, विदेहेषु ययौ नृपः ॥२५९॥
तत्रा ऽष्टप्रातिहार्यश्री - म्मेव्यं सीमन्धरं जिनम् ॥
नत्वाऽपृच्छच्चिरत्नो मे ऽन्तरायः कोऽयमित्यसौ ॥२६०॥

अथ देवस्य सन्निध्यात् वामदेव इव स्वयम् ॥

भूपालो भरतार्धस्य त्रीणि खण्डान्यभाधयत् ॥२८१॥

भूमिपतिसहस्राणां, षोडशानां च मूर्धनि ॥

आज्ञां संस्थाप्य राज्यं स्यं धर्मं च समपालयत् ॥२८२॥

त्रिकालं देवमभ्यर्चन्, त्रिसन्ध्यम् सद्गुरून्मनन् ॥

षडावश्यकृत्यम् च, तन्वन् राज्यफलम् ययौ ॥२८३॥

प्रतिग्रामपुरम् जैन - प्रासादास्तुङ्गतोरणाः ॥

व्याधायन्त नरेन्द्रेण, धर्मशालाः सहस्रशः ॥२८४॥

महिलीकपरद्रोह - पैथून्यकलिमत्पराः ॥

निमूलम् वारिताः सप्त - व्यसनानि विशेषतः ॥२८५॥

मिथ्यात्वम् पापमन्यायम्, विधत्ते मनसाऽपि यः ॥

तस्य देवः स्वयम् शिक्षाम्, दत्तो तत्क्षणमेव सः ॥२८६॥

तद्देशवास्तव्यजना - स्ततः पूर्णैकबुद्ध्यः ॥

राजवर्माऽनुवर्तन्ते, यथा राजा तथा प्रजाः ॥२८७॥

एवम् यथा यथा पृथ्व्याम् पुण्यवृद्धिस्तथा तथा ॥

काले वृष्टिर्धान्यपुष्टिर्बहु पुष्पफला द्रुमाः ॥२८८॥

बहुक्षीरप्रदा गावः बहुरत्नाश्च खानयः ॥

व्यवसाया महालाभा दूरदेशाः सुसञ्चराः ॥२८९॥

निरामया निरातङ्का महासौख्याश्चिरायुषः ॥

पुत्रपौत्रादिसन्तान वृद्धिभाजोऽभवन् जनाः ॥२९०॥

एवम् तद्राज्यलोकानाम्, धर्मशर्मनिराक्षणात् ॥

ह्रियेव स्वर्गिणोऽभूवन् दृश्या धर्मवर्जिताः ॥२९१॥

श्रीनाभाकधराधीशः प्रपालयेति चिरम् स्थिरम् ॥

राज्यम् प्राज्यम् प्रान्तकाले संसाध्याऽनशनम् सुधीः ॥२९२॥

अगाद् द्वादशकल्पेऽथ, नृजन्माऽवाप्य सेत्स्यति ॥

देवोऽपि प्राप्य मानुष्यं, शाश्वतम् सौख्यमाप्स्यति ॥२९३॥

श्री नाभाकरेन्द्रस्य निशम्येदम् कथानकम् ॥

देवद्रव्याच्च दूरेण नित्यम् स्थेयम् मनीषिभिः ॥२९४॥

श्रीमदथलगच्छेष्ट - श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः ॥

युगर्तुयुगभूसङ्ख्ये, क्वे निर्मिता कथा ॥२९५॥

॥इति श्री नाभाकराजचरितम्॥

श्रीमेरुतुङ्गसरिविचितं श्रीनामाकराजाचरितम्॥

प्राविष्मिन्मय दण्डकमय निर्विघ्नपवित्रमाम्नेयं दण्डकामो
दण्डादावाक्षीर्वादात्मकं मङ्गलं निबध्नाति - कौभाठयेत्यादिना ।

सौभाग्यारोग्यभाग्योत्तममहिमामतिख्यातिकान्तिप्रतिष्ठा ।

तेजःशौर्यार्जवसम्पद् विनय-नय-यशःसन्ततिप्रीतिमुख्याः ।

भावा यस्य प्रभावात् प्रतिपदमुदयं यान्ति सर्वे स्वभावात्

श्रीजीरापल्लिराजः स भवतु भगवान् पार्श्वदेवो मुदे वः ॥१॥

यस्य प्रभावात् सौभाग्यारोग्य - - - - - प्रीतिमुख्याः सर्वे भावाः स्वभावात् प्रतिपदमुदयं यान्ति सः श्रीजीरापल्लिराजः
भगवान् पार्श्वदेवः वः मुदे भवतु ।

यस्य प्रभावात् सामर्थ्यात् सुभगस्य भावः सौभाग्यम्, आरोग्यं शरीरस्वास्थ्यं नीरोगता, भाग्यं वैद्यम्,
उत्तमश्चासौ महिमा च उत्तममहिमा - उत्तमप्रतिष्ठा, मतिः मननशीला बुद्धिः, ख्यातिः प्रसिद्धिः, कान्तिः तेजः, प्रतिष्ठा,
तेजः शूरस्यभावः शौर्यं, ऋजोर्भाव आर्जवं सरलता ऊर्जः बलं, सम्पद् - धनसम्पत्तिः, विनयः नम्रता, नयः नीतिः,
यशः कीर्तिः, सन्ततिः, प्रीतिः प्रेम च सौभाग्यारोग्य - - - प्रीतयः । ते मुख्याः प्रधानाः येषां ते सौभाग्यारोग्य- - -
प्रीतिमुख्याः सर्वे । अभयन् - भवन्ति - भविष्यन्ति इति भावाः पदार्थाः, स्वभावदेव पदे पदे प्रतिपदम् उदयं यान्ति
प्रादुर्भवन्ति । सः श्रीजीरापल्लेः राजा श्रीजीरापल्लिराजः भगवान् पार्श्वदेवः पार्श्वनाथः वः शुष्पाकं मुदे आनन्दाय भवतु
अस्तु ॥१॥

सत्यार्थः- यस्य प्रभावात् सौभाग्यादेव दयः सर्व भावाः स्वाभावादेव प्रतिपदं उदयं यान्ति। सः श्रीमान् जीरापल्लिराजः भगवान् पार्श्वनाथः दुष्माकं मुदे भवतु॥

गुणशती अर्थः- ते प्रभुना भाषात्मयी सोभाग्य, आरोग्य, भाग्य, उत्तम महिमा, सद्बुद्धि, प्रसिद्धि, कान्ति, सुकीर्ति, तेज, शौर्य, बल, संपत्ति, विनय, सुनीति, यश, पुत्र-पुत्रादि परिवार, प्रीति विगरे सर्व पदार्थो निरन्तर स्वाभाविक रीते उदय पावे छे, ते श्री निरापल्लि-अधिराज पार्श्वनाथ भगवान् तमारा भाटे सुभक्ष्य थावो.॥१॥

हिन्दी अर्थः- जिस प्रभु की महिमा से सोभाग्य, आरोग्य, भाग्य, उत्तम महिमा, सद्बुद्धि, प्रसिद्धि, कान्ति, सुकीर्ति, तेज, शौर्य, बल, संपत्ति, विनय, सुनीति, यश, पुत्र-पुत्रादि परिवार, प्रीति, इत्यादि सभी पदार्थ निरन्तर स्वभाविक उदय में आते हैं, ऐसे श्रीमान् जीरापल्लि अधिराज पार्श्वनाथ भगवान् आप के हर्ष के लिये हो॥१॥

मराठी अर्थः- उया प्रभूच्या माहात्म्यामुळे सोभाग्य, आरोग्य, भाग्य, उत्तम महिमा, सद्बुद्धि, प्रसिद्धि, कान्ति, सुकीर्ति, तेज, शौर्य, बळ, संपत्ति, विनय, सुनीति, यश, पुत्र-पुत्रादि परिवार, प्रीति इत्यादि वस्तु निरन्तर स्वाभाविक उदयास येतात, ते श्रीमान् जीरापल्लि अधिराज पार्श्वनाथ भगवंत आपल्या आनंदासाठी असो.॥१॥

English meaning :- The God whose glorious dignity can shower upon us, when we ardently pray, prosperity, good fortune, grandeur, brilliancy, fame, beauty, sharpness, courage, strength, wealth, modesty, morality, a family having a reputation, and lover, should have all these qualities and such a God Jirapali Adiraj Parashvanath should shower his auspicious blessings on us.

श्री वीरजिनमानम्य सम्यक् नाभाकभूपतेः ॥

देवद्वयाधिकारेऽदश्चरितं कीर्तयिष्यते ॥२॥

अन्वयः- श्रीवीरजिनं सम्यक् आनम्य देवद्वयाधिकारे नाभाकभूपतेः अदः चरितं कीर्तयिष्यते ॥

विवरणम्:- जयति रागद्वेषादीन् इति जिनः। वीरश्चासौ जिनश्च वीरजिनः। श्रिया युतः वीरजिनः श्रीवीरजिनः तं श्रीवीरजिन भगवन्तं

महावीर सम्यक् सुष्ठुतया मनोवचनकाययोगेन आनम्य प्रणम्य देवाय देवस्य वा द्रव्यं देवद्रव्यम् । देवद्रव्यस्याधिकारः देवद्रव्याधिकारः, तस्मिन् देवद्रव्याधिकारे देवसम्बन्धिद्रव्याधिकारे नाभाकः नाम भुवः पतिः भूपतिः नृपः, तस्य नाभाकभूपतेः नाभाकनाम्नः नृपस्य अदः वक्ष्यमाणं चरितं कीर्तयिष्यते वर्णयिष्यते, मया इति शेषः ॥

सरलार्थः- भगवन्तं वीरजिनं सम्यक् प्रणम्य देवद्रव्याधिकारे नाभाकनाम्नः नृपस्य इदं चरितं कीर्तयिष्यते ॥२॥

गुणवती :- श्री भडावीर प्रभुने सभ्य प्रकारे नभस्कार करीने, देवद्रव्याना अधिकार उपर श्रीनाभाकराजनुं यरित्र कडीश. ॥२॥
नोध :- देवद्रव्य :- १) भगवाननी पूज भाटे भोवी भोवीने ओकडुं थयेडुं भंडेण

२) भगवाननी साथे भूडेवा भंडारभां नाभेव अथवा अनी उपर भूडेव वस्तुओ के नाणुं वगेरे ते देवद्रव्य हिन्वी :- श्री महावीर भगवान को सम्यक् प्रकार से नमस्कार कर के, देवद्रव्य के विषय में श्री नाभाक राजा का चरित्र कहूंगा॥२॥

नोध : प्रभुपूजा के लिए बोली बोल के इकट्ठा किया गया एवम् प्रभु के पास के भंडार से प्राप्त हुआ द्रव्य देवद्रव्य माना जाता है ।

मराठी :- श्री महावीर भगवंतांना विधिपूर्वक नमस्कार करून, "देवद्रव्य" विषयी श्री नाभाक राजांचे चरित्र सांगेन.॥२॥

English :- Having Fervently bowed to Lord Mahavir in veneration, in a trustful manner the story of king Nabhak's on the context of *(Dev-draya)* shall be told.

श्री नाभाकरेन्द्रस्य कथा श्रुतिपथागता ॥ विधेव जाडुली लोभ-विषं हन्ति विवेकिनां ॥३॥

अन्वयः- श्रीनाभाकरेन्द्रस्य श्रुतिपथागता कथा जाडुली विद्या इव विवेकिनां लोभविषं हन्ति ॥३॥
विवरणम्:- श्रिया युतः नाभाकः श्रीनाभाकः । नराणामिन्द्रः नरेन्द्रः । श्रीनाभाकः एव नरेन्द्रः, तस्य श्रीनाभाकरेन्द्रस्य श्रीनाभाकराजस्य श्रुत्योः कर्णयोः पन्थाः श्रुतिपथः । श्रुतिपथमागता श्रुतिपथागता कर्णगोचरतामागता कथा जाडुली विषापहारिणी विद्या यथा विषं गरलं हन्ति विनाशयति तथा विवेकः एषामस्तीति विवेकिनस्तेषां विवेकिनां साराऽसारविचारवता,

जननां लोभ एव विषं लोभविषं हन्ति विनाशयति यथा जाङ्गुली विद्या विषं हन्ति तथा श्रीनाभाकरेन्द्रस्य कथा श्रवणमात्रेण विवेकिनां लोभं हन्ति अतोऽवश्यं श्रोतव्या॥३॥

सप्तार्धः- श्रीनाभाकण्ठः नरेन्द्रस्य कथा श्रवणमात्रेण विवेकिनां लोभं हन्ति। यथा जाङ्गुली विद्या विषं हन्ति ॥३॥

शुद्धरत्नीः- लेभ जंगुली विद्या सर्पना विषनो नाश करे छे, तेभ श्रवणपथभां आवेख, देवद्वय परत्वेनी आ नाभाकरेन्द्रनी उथा विवेकी भनुषोना खोबरूपी विषनो विनाश करे छे ॥३॥

हिन्वीः- जिस प्रकार जांगुली विद्या, सर्प के जहर का विनाश करती है, उसी प्रकार सुनने में आयी हुई देवद्वय पर आधारित यह नाभाक नरेन्द्र की कथा विवेकी मानवों के लोभरूपी जहर का नाश करती है ॥३॥

मराठी :- जसे जांगुली मंत्र सर्पची विषवाया नाहीशी करतो, तसेच देवद्वयां विषवी नाभाकराजाची कथा ऐकली असता विवेकयुक्त मनुष्यांच्या लोभरूपी विषाचा नाश करते ॥३॥

English :- As *Jaunguli mantra* sucks out the poison of a snake when chanted, in the same way person's greed is sucked put when one hears the story of the king Nabhak on the context of *Dev-Dravya*.

श्री नाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमान् ॥

सदा सन्तोषसन्तुष्टः सर्वसम्पत्तिभाग् भवेत् ॥४॥

अन्वयः- श्रीनाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमां सदा सन्तोषसन्तुष्टः सन् सर्वसम्पत्तिभाग् भवेत् ॥४॥

विवरणम्:- श्रिया युतः नाभाकः श्रीनाभाकः। श्रीनाभाकश्चासौ नृपश्च श्रीनाभाकनृपस्य आख्यानं कथानकं श्रीनाभाकनृपाख्यानम् । श्रीनाभाकनृपाख्यानस्य पानं श्रीनाभाकनृपाख्यानपानम् । तेन प्रीतं सन्तुष्टं मनः चित्तं यस्य सः श्रीनाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमान् पुरुषः सदा सर्वदा सन्तोषेण सन्तुष्टः तप्तः सन् सर्वाश्च ताः सम्पत्तयश्च सर्वसम्पत्तयः। सर्वसम्पत्तीः भजतीति सर्वसम्पत्तिभाग् नानाविधसमृद्धिमान् भवेत् ॥४॥

ગુજરાતી :- જે મનુષ્ય શ્રીનાભાકરાજની કથાનું પાન કરવામાં હર્ષિત ચિન્તવાળો છે, તે નિરંતર સંતોષ વડે સંતુષ્ટ થઈ સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિને ભોગવનાર બને છે. તે પુરુષને સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિ અનાયાસે પ્રાપ્ત થાય છે. ॥૪॥

હિન્દી :- जो मानव श्री नाभाकराजा की कथा का रसपान करने से हर्षित होता है वह निरन्तर संतुष्ट होकर सभी प्रकार की संपत्ति को भोगनेवाला होता है । उस पुरुष को सभी प्रकार की समृद्धि अनायास ही प्राप्त होती है ॥४॥

મરાઠી :- जो मनुष्य नाभाक राजाच्या कथा रसाचे पान करताना आनंदित होतो, तो नेहमी संतोषाने संतुष्ट होऊन नाणा प्रकासच्या संपत्तिचा उपभोग घेणारा होतो. अर्थात त्याला सर्व प्रकारची समृद्धि विना प्रयासाने प्राप्त होते. ॥४॥

English :- One who hears the story of king Nabhak and relishes it, is bound to experience bliss and peace in life and is also entitled to all types of profusion and wealth in life, without any hitches.

પુરાતનમુનિપ્રોક્તં પુણ્યં પુણ્યાર્થિનાં પ્રિયમ્ ॥
નાભાકચરિતં ચિત્રીયતે કેષાં ન ચેતાંસિ ॥૫॥

અન્યથા :- પુરાતનમુનિપ્રોક્તં પુણ્યં પ્રિયં નાભાકચરિતં કેષાં ચેતાંસિ ન ચિત્રીયતે ॥૫॥

વિવરણમ્ :- પુરા ભવાઃ પુરાતનાઃ । પુરાતનાશ્ચ તે મુનયશ્ચ પુરાતનમુનયઃ । પુરાતનમુનિભિઃ પ્રોક્તં કથિતં પુરાતનમુનિપ્રોક્તં પ્રાચીનમહર્ષિકથિતં પુણ્યં પુણ્યકારકં નિર્દોષં, પુણ્યમર્થયન્તે इत्येवंशीलाः પુણ્યાર્થિનઃ તેષાંપુણ્યાર્થિનાં પુણ્યેચ્છૂનાં પ્રિયં, નાભાકસ્ય ચરિતં નાભાકચરિતં કેષાં ચેતાંસિ મનાંસિ ન વિત્રાણિ કરોતીતિ ચિત્રીયતે । સર્વસ્યૈવ મનઃ ચિત્રીયતે । વિસ્મિતં કરોતિ ॥૫॥

સરસાર્થ :- પુરાતનૈઃ મુનિભિઃ પ્રોક્તં પુણ્યકારકં પુણ્યાર્થિનાં જનાનામતીવ પ્રિયં નાભાકચરિતં કેષાં મનાંસિ આશ્ચર્યયુતાનિ ન કરોતિ અર્થાત્ સર્વસ્યૈવ મનઃ આશ્ચર્યકિતં કરોતિ ॥૫॥

ગુજરાતી :- પ્રાચીન મહર્ષિઓએ કહેલું અને પુણ્યના અર્થી એવા ભવ્ય પ્રાણીઓને અત્યંત પ્રિય એવું શ્રી નાભાક રાજનું પવિત્ર ચરિત્ર કોના ચિન્તમાં આશ્ચર્ય યેદા નથી કરતું ? ॥૫॥

हिन्दी :-

प्राचीन ऋषिओं द्वारा कथित और पुण्य से मनुष्यों को अत्यन्त प्रिय ऐसा यह श्री नामाकराजा का पवित्र चरित्र किसके चित्त को आश्चर्यचकित नहीं करता ? ॥५॥

मराठी :-

प्राचीन ऋषिंनी सांगितलेले आणि पुण्यवान असे, प्राण्यांना अतिशय प्रिय वाटणारे हे श्री नामाकराजाचे पवित्र चरित्र कोणाच्या मनात आश्चर्य निर्माण करीत नाही ? ॥५॥

English :-

It has been said through the ancient monks that the people who understand the language of meritable deeds are bound to experience an inner bliss when they hear or read the sacred biography of king Nabhak.

जम्बूद्वीपाभिधे द्वीपे क्षेत्रे भरतनामके ॥

श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोरन्तरेऽभवत् ॥६॥

अनेकश्रीपतिब्रह्मजिष्णुश्रीदविभूषितम् ॥

क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं स्वर्पुरजित्वरम् ॥७॥

अन्वय:-

जम्बूद्वीपाभिधे द्वीपे भरतनामके क्षेत्रे श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोः अन्तरे क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरम् अभवत् ॥६॥

अनेकश्रीपतिब्रह्मजिष्णुश्रीदविभूषितं स्वर्पुरजित्वरं क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरम् अभवत् ॥७॥

विवरणम्:-

जम्बूद्वीपः अभिघा नाम यस्य सः जम्बूद्वीपाभिधः तस्मिन् जम्बूद्वीपाभिधे जम्बूद्वीपनाम्नि द्वीपे, भरतं नाम यस्य तद् भरतनामकं तस्मिन् भरतनामके क्षेत्रे श्रिया युतः पार्श्वनाथः श्रीपार्श्वनाथः श्रिया युतः नेमिनाथः श्रीनेमिनाथश्च श्रीनेमिनाथश्च श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथौ, तयोः श्रीपार्श्वनाथ श्रीनेमिनाथयोः अन्तरे मध्ये क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरम् अभवत् ॥६॥

तत् क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं कीदृशमभवत्? तद् वर्णयति-श्रियाः पतयः श्रीपतयः धनिकाः। अनेके च ते श्रीपतयश्चः

धनिकाः च अनेकश्रीपतयः, ब्रह्माणः ब्राह्मणाः च जिष्णवः जयनशीलाः सामन्ताः योद्धारः च श्रियं ददति इति श्रीदाः लक्ष्मीदानकराः च अनेकश्रीपतिब्रह्मविष्णुश्रीदाः, तैः विभूषितम् अनेकश्रीपतिब्रह्मजिष्णु श्रीदविभूषितम्, अत एव स्वर्पुरस्य जित्वरं जयनशीलं क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं अभवत्। एवं श्रियाः पतिः श्रीपतिर्विष्णुः अस्ति। परमत्र क्षितिप्रतिष्ठिते अनेके श्रीपतयः, सन्ति। ब्रह्माणः, जिष्णवः, श्रीदाश्च अभवत् अतः एतद् क्षितिप्रतिष्ठितं नगरं स्वर्पुरमतिशते इत्यर्थः ॥७॥

जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोः अन्तरे क्षितिप्रतिष्ठितं नाम नगरमभवत् ॥६॥

तस्मिन् क्षितिप्रतिष्ठिते नाम नगरे अनेके श्रीपतयः यनिकाः ब्राह्मणः यनिकाः जयनशीलाः, सामन्ताः योद्धाः, श्रीदाः यजदान-कारिणः च आसन् । स्वर्गे च एक एव श्रीपतिः विष्णुः, ब्रह्मा, जिष्णुः इन्द्रः, श्रीदः कुबेरः चासीत्। अतः एतद् क्षितिप्रतिष्ठितं नगरं स्वर्पुरजित्वरमभवत् ॥७॥

शुनयाती :- लम्बूद्वीप नामना दीपना भरतक्षेत्रभां श्री पार्श्वनाथ लगवानथी पडेवा अने श्री नेमिनाथ जिनेश्वरना पछीना समथगणाभां “क्षितिप्रतिष्ठित” नामनुं नगर धतुं. ॥६॥

जे नगर अनेक ब्राह्मण (ब्रह्मा), अनेक विनयशील योद्धा (जिष्णु), अने अनेक श्रीभंतोथी शोभायमान होवाथी तेणे स्वर्गपुरने पागु धरावी दीधुं धतुं. कारण स्वर्गभां तो अंक ७ श्रीपती (विष्णु), ब्रह्मा, ईन्द्र अने श्रीद (कुबेर) धता ॥७॥

हिन्दी :- जम्बूद्वीप नाम के द्वीप में भरतक्षेत्रमें श्री पार्श्वनाथ जिनेश्वर के पहले और श्रीनेमिनाथ जिनेश्वर के बाद के समय में “क्षितिप्रतिष्ठित” नाम का नगर था, जो नगर अनेक श्रीपति (धनिक) अनेक ब्रह्मा (ब्राह्मण), अनेक जिष्णु (विनयशील योद्धा), और अनेक श्रीद (धनदाताओं)से शोभायमान था । इसीलिये उस नगर ने स्वर्गपुर को भी हरा दिया था। कारण स्वर्ग में एकही श्रीपति (विष्णु), ब्रह्मा, इन्द्र और श्रीद (कुबेर) थे ॥६॥ ॥७॥

मराठी :- पूर्वी जम्बूद्वीप नावाच्या द्वीपांत भरतक्षेत्रामध्ये श्री पार्श्वनाथ जिनेश्वर यांच्या आधी आणि श्री नेमिनाथ जिनेश्वर यांच्या

नंतरच्या काळात "क्षितिप्रतिष्ठित" नावाचे नगर होते. त्या नगरात अनेक श्रीपति (एनिक), अनेक ब्रह्मा (ब्राह्मण), अनेक जिष्णु (विनयशील योद्धे) आणि अनेक श्रीद (एनदाते) वास्तव्य करीत होते, त्यामुळे शोभायमान झालेल्या त्या नगराने स्वर्गपुराला जिंकले होते. कारण स्वर्गात फक्त एकच श्रीपति (लक्ष्मीपती विष्णु), ब्रह्मा, जिष्णु (इंद्र) आणि श्रीद (कुबेर) होते. ॥६॥ ॥७॥

English :- In a *duveep* called Jumbu Duveep there was a *schetra* named Bharat, where in between the Lords Parashvanath and Neminath, there was a city named Kshitprathishithit. This city had blossomed many a *Shripatis, Brahmanas, Jishnus and Kubers*. This city had even overpowered heaven, with its granduer and its magestic splendour.

Note :- There is only one Shripati- i.e. Lord Vishnu, but here Shripatis means Landlords. There is only one Brahma -i.e. Lord Brahma, but here Brahmas means Brahmins. There is only one Jishnu- God Indra, but here Jishnus means victorious persons; fuedatory kings, commanders soldiers etc. There is only one Sride - i.e. A Kuber, but here Sride means charitable persons.

सर्वाङ्गरत्नाभरणाभिभूषितैर्यदीयभोगीशशतैस्तिरस्कृता ।
शीर्षस्फुरद्रत्नवरैकमण्डिता भोगावती युक्तमगाद्रसातलम् ॥८॥

अन्वयः- सर्वाङ्गरत्नाभरणाभिभूषितैः यदीयभोगीशशतैः तिरस्कृता शीर्षस्फुरद्रत्नवरैकमण्डिता भोगावती रसातलमगात् युक्तम् ।
विवरणम्:- सर्वाणि च तानि अङ्गानि अवयवाश्च सर्वाङ्गानि सर्वावयवाः। सर्वाङ्गेषु सर्वावयवेषु रत्नानामाभरणैरलङ्कारैः अभिभूषितैः सुशोभितैः सर्वाङ्गरत्नाभरणाभिभूषितैः सर्वावयवरत्नालङ्कारभूषितैः, यस्याः इमे यदीयाः भोगाः एषां सन्तीति भोगिनः । भोगिनामीशाः भोगीशाः, यदीयारूच ते भोगीशाश्च यदीयभोगीशाः । यदीयभोगीशानां शतानि यदीयभोगीशशतानि, तैः यदीयभोगीशतैः, यस्मिन् क्षितिप्रतिष्ठिते नगरे वर्तमानाः शतशः भोगीशाः समर्थभोगशालिनः

જના: તૈ: તિરસ્કૃતા ન્યક્ષતા, શીર્ષે મસ્તકે સ્ફુરત્ રત્નવરં યસ્ય સઃ શીર્ષસ્ફુરદ્રત્નવરઃ । શીર્ષસ્ફુરદ્રત્નવરશ્રાસૌ એકશ્ર
(ભોગી - સર્પ: શેષ:) સ્ફુરદ્રત્નવરૈકઃ! શીર્ષસ્ફુરદ્રત્નવરૈકભોગિના મળિહતા વિશ્રુષિતા ભોગાવતી નગરી રસાતલં
પાતાલભગાત્ અગમત્ ઇત્યેતદ્ યુક્તમ્ ॥ ભોગાવતી ભોગિનાં સર્પાનાં નગરી પાતાલે વર્તતે । તસ્યાં શેષનાગ: એક: એવ
એક રત્નશાલી ભોગીશ: વસતિ ઇતિ કવિસમયઃ । અસ્યાં નગર્યા તુ સર્વાઙ્ગ રત્નાભરણશ્રુષિતા: અનેકે ભોગિનો વસન્તિ ।
યસ્ય શિરસિ એકમેવ રત્નં સ્ફુરતિં તાદૃશેન એકેનૈવ ભોગીશેન (શેષેન) ભોગાવતી મળિહતા વર્તતે। પરં ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિતાનગરે
તુ પ્રત્યઙ્ગં ત્વાભરણાનિ ધારયન્તઃ શતશઃ ભોગીશાઃ નિવસન્તિ, એતદ્વલોક્ય ભોગાવતી પાતાલમવાચ્છત્ ઇતિ યુક્તમ્ એવ,
ઇતિ કલ્પયતે ॥૮॥

અર્પાત્:-

ગુજરાતી :- ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નગરીમાં વસતા સર્વગિ રત્નોના આભૂષણોથી શોભાયમાન સેંકડો ભોગીઓ વડે તિરસ્કાર પામેલી
ભોગાવતી નગરી રસાતલમાં યાલી ગઈ તે યુક્ત જ થયું છે. ॥૮॥

સ્પષ્ટીકરણ:- કરણ કે તે ભોગાવતી નગરી મસ્તકને વિષે સ્ફુરયમાન ઉત્તમ મણિવાળા એક જ શેષ ભોગીશ (નાગ)
વડે શોભે છે જ્યારે ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નગરીમાં અનેક ભોગીઓ એટલે સમર્થ ભોગીઓ રહે છે વળી ભોગાવતી નગરીમાં
રહેતા ભોગી એટલે શેષનાગના મસ્તક પર એક જ રત્ન (મણિ) છે, જ્યારે આ નગરીમાં વસતા સેંકડો ભોગીઓના
સર્વગિ રત્નો-આભૂષણો છે. આ પ્રમાણે ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નગરીથી દરેક રીતે ઉતરતી ભોગાવતી નગરી ધજ્જ પામીને
રસાતલમાં યાલી ગઈ. તે યોગ્ય જ થયું. ॥૮॥

“ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત” નગરી મેં સમી અંગ-ઉપાંગો પર પહોંચે રત્નોં કે આમૂષણોં સે શોભાયમાન સેંકડો ભોગી લોગ રહતે થે । ઓર
ભોગાવતી નગરી મેં કેવલ મસ્તક પર રત્ન ધારણ કરનેવાલા એક હી ભોગી (શેષનાગ) રહતા હૈ । ઇસલિયે ઉસકે દ્વારા
તિરસ્કાર પાઈ ગઈ ભોગાવતી નગરી રસાતલ મેં ચલી ગઈ, યહ યોગ્ય હી હુઆ ॥૮॥

હિન્દી :-

“ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત” નગરીમલ્લે સગલ્લ્યા અંગોપાંગાવર રત્નાંવે અલંકાર પાલ્ન શોભણારે શેકડો ભોગી લોગ રાહત હોતે
તર ભોગાવતી નગરીત હોલ્યાવર એક રત્ન ધારણ કરણાસા એકચ ભોગી (શેષનાગ) રાહત હોતા. મ્હણ્ન ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત

મરાઠી :-

ઢગરીકહૂન તિરસ્કૂત ડાલેલી ઢોવાવતી ઢગરી રસાતઢાંલા ઢિપૂન ઢેલી તે ઢોગ્ય ડાલે. ॥૮॥

English :- The residents of this city Kshethiprathishithiti had this empowering Love for gold, so they were always found drowned in gold ornaments. In dus course this city attained such fame and royalty, that even the city of Bohgawati which had only one residential, i.e. the *Shesha* serpent who had the sapphine on his head, who is called a *Bhogheshe* but this city had many amorous men (*Bhogheshe*) who had gathered many sapphires found itself classifying itself in the category of lowcastes in front of the famed city and so in order to hide its shameful self, it went down in the fifth division of the underground region and this was appreciated by all beings.

તત્ર શ્રીમાન્ મહારૂપનિરૂપિતપુરન્દરઃ ॥

રાજા નાભાકનામાઢબૂદ, અભૂમિઃ પાપતાપયોઃ ॥૯॥

અન્વયઃ- તત્ર શ્રીમાન્ મહારૂપનિરૂપિતપુરન્દરઃ અભૂમિઃ નાભાકનામા રાજા અભૂત ॥૯॥

ચિયરણમ્- તત્ર ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિતનગરે શ્રીરસ્યાસ્તીતિ શ્રીમાન્ સમૂહિમાન્ મહત્ ચ રૂપં ચ મહારૂપમલૌકિકં સૌન્દર્યમ્ મહારૂપેણ નિરૂપિતઃ ઘૂઢાન્તીકૃતઃ પુરાણિ ઘારયતીતિ પુરન્દરઃ ઇન્દ્રઃ યેન સઃ મહારૂપનિરૂપિતપુરન્દરઃ । ઇન્દ્રવત્ અલૌકિક સૌન્દર્યશાલી । પાપં ચ તાપથ્થ પાપતાપયોઃ, તયોઃ પાપતાપયોઃ । પાપસ્ય દુઃહસ્ય ચ ન ભૂમિઃ અભૂમિઃ અસ્થાનં, નાભાકઃ નામ યસ્ય સઃ નાભાકનામા રાજા નૃપઃ અભૂત ॥૯॥

સસતાર્થઃ- તસ્મિન્ ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિતે નગરે સમૂહિમાન, ઇન્દ્રઃ ઇવાલૌકિકસૌન્દર્યશાલી પાપતાપયોઃ અભૂમિઃ નાભાકનામા રાજા અભૂત ॥૯॥

બુઢવાતી :-તે નગરમાં સમૂહ અને પોતાના અલૌકિક સૌંદર્ય વેરે ઇન્દ્ર થાટે પાણ દટાંતરૂપ ઓવો, તથા પાપ અને સંતાપને ક્રારેય પાણ સ્થાન નહીં આપનારો નાભાક નામનો રાજા હતો. ॥૯॥

हिन्दी :-

उस नगर में समृद्धिसंपन्न, अपनी अलौकिक सुंदरता द्वारा इन्द्र को दृष्टान्त देनेवाला, और पाप एवं संताप को कभी भी स्थान नहीं देनेवाला नाभाक नाम का राजा था॥९॥

मराठी :-

त्या शहरामध्ये समृद्धिमान व आपल्या अलौकिक सौन्दर्याने इन्द्राला दृष्टान्त देणारा, आणि पाप व संतापाला कधीच स्थान न देणारा असा नाभाक नावाचा राजा होता.॥९॥

English :-

The king of the city Nabhak, who had overflowing wealth, and who had a superhuman eternal beauty to which even God Indra would be compared to and who had not cherished a place in his heart for a sin nor woe.

पुरा कलाकोलिरनङ्गभावं वधूद्वयेनापि जगाम दीव्यन् ॥

वधूसहस्रैरपि सैष खेलन् अवाप सर्वाङ्गमनोहरत्वम् ॥१०॥

अन्वय:-

पुरा कलाकोलिः वधूद्वयेन दीव्यन् अपि अनङ्गभावं जगाम स एषः वधूसहस्रैः खेलन् अपि सर्वाङ्गमनोहरत्वमवाप ॥१०॥

विवरणम्:-

पुरा पुरातनकाले कलया केलिः यस्य सः कलाकेलिः कामदेवः वधूयोः रतिप्रीत्योः द्वयं वधूद्वयं तेन वधूद्वयेन, रत्या प्रीत्या च द्वाभ्यां भार्याभ्यां समं दीव्यन् क्रीडन् विलसन्, न विद्यते अङ्गमंशरीरं यस्य सः अनङ्गः । अनङ्गस्य भावः अनङ्गभावः तं अनङ्गभावमशरीरभां जगाम अगमत् । (विनाशम् प्रापत् इत्यर्थः) परं स एषः समृद्धिमान अतीव सुन्दरः नाभाकनृपः वधूनां पत्नीनां सहस्राणि वधूसहस्राणि तैः वधूसहस्रैः सहस्रशो भार्याभिः खेलन् विलसन्, सर्वाणि च तानि अङ्गानि च सर्वाङ्गानि मनः हरतीति मनोहरः । मनोहरस्य भावः मनोहरत्वम् । सर्वाङ्गेषु सर्वावयवेषु मनोहरत्वं सुन्दरत्वं सर्वाङ्गमनोहरत्वं सर्वावयवसुन्दरत्वमवाप प्राप सर्वाङ्गसुन्दरः अभवत् । सौन्दर्येण विलासेन च कामदेवमत्यशेत ॥१०॥

संलक्षार्थ:-

पुरा कामदेवः रतिप्रीतिभ्यां द्वाभ्यां वधूभ्यां रममाणः अनङ्गः अभवत् । एषः नाभाकनृपश्च वधूसहस्रैः रममाणः अपि सर्वाङ्गसुन्दरः अभवत् ॥१०॥

गुणराती :- रति अने प्रीति अे मे स्त्रीओ साये कीडा करता छतां कामदेव अंगणपाणने पाभ्यो હતો, પરંતુ નાભાક રાજા તો હજારો સ્ત્રીઓ સાથે કીડા કરતો છતાં પણ સર્વગિ મનોહરપાણને પામ્યો હતો. ॥૧૦॥

हिन्दी :- रति एवं प्रीति नामक दो स्त्रियों के साथ क्रीडा करते हुए कामदेव अंगनता को प्राप्त हुआ, किन्तु नाभाक राजा तो हजारों स्त्रियों के साथ क्रीडा करता हुआ सर्वांग सुंदरता को प्राप्त हुआ था ॥१०॥

मराठी :- रति आणि प्रीति दोन स्त्रियांशी क्रीडा करतांना कामदेव अंगणपाला प्राप्त झाला, परंतु नाभाक राजा तर सहस्रावधी स्त्रियांच्यासोबत क्रीडा करूनसुद्धा सर्वांगीण सौन्दर्याला प्राप्त झाला. ॥१०॥

English :- Long before, when Cupid used to be drowned in sexual passions with two women, he would loose control and thus become bodiness in the process, but king Nabhak would utilize his passions over thousands of women but still did not loose his sexual vigour nor his beauty.

तमन्यदा मुदासीनं सभायामेत्य भूपतिम् ॥

सत्प्राभृतं पुरस्कृत्य श्रेष्ठी कश्चिन्नमोऽकरोत् ॥११॥

अन्यः- अन्यदा सभायां मुदा आसीनं तं भूपतिम् एत्य कश्चित् श्रेष्ठी सत्प्राभृतं पुरस्कृत्य नमः अकरोत् ॥१॥

विवरणम्:- अन्यदा एकस्मिन् दिने सभायां परिषदि मुदा हर्षेण आसीनमुपविष्टं तं भुवः पृथ्व्याः पतिः भूपतिः तं भूपतिं पृथ्वीपतिं नाभाकराजम् एत्य आगत्य कश्चित् श्रेष्ठी सत्तच्च तत् प्राभृतं च सत्प्राभृतं सुन्दरमुपायनं पुरस्कृत्य पुरःस्थापयित्वा नमः प्रणामम् अकरोत् - प्राणमत् ॥११॥

सरलार्थः- एकदा स नाभाकराजः महता हर्षेण सभायामुपविष्टः आसीत् तदा कश्चित् श्रेष्ठी तत्समीपमागत्य सुन्दरमुपायनं पुरः संस्थाप्य तं प्राणमत् ॥११॥

ગુણરાતી :- એક દિવસ તે રાજા પોતાની સભામાં હરિત ચિત્તે બેઠો હતો, ત્યારે ઓછે શ્રેષ્ઠીએ આવીને રાજાની સન્મુખ સુંદર ભેટ મૂકી નમસ્કાર કર્યા. ॥૧૧॥

हिन्दी :- एक दिन वह राजा अपनी सभा में हर्षित चित्त से बैठा था, तब किसी एक व्यापारी ने राजा सन्मुख सुंदर उपहार रखकर नमस्कार (प्रणाम) किया ॥१॥

मराठी :- एके दिवशी तो राजा आपल्या सभेत आनंदाने बसला होता, तितक्यात कोणी एका व्यापाऱ्याने येऊन त्यांच्या समोर सुंदर भेट ठेऊन नमस्कार केला. ॥१॥

English :- One day when the king was carressing his feelings of bliss, a tradesman entered the court-room and bowed down and presented him with a beautiful gift.

कस्त्वतं कुतः समायातः कुत्र यासीति भूभृता ॥

पृष्टे स्पष्टमाचष्ट श्रेष्ठी राजन् निशम्यताम् ॥१२॥

अन्वयः- त्वं कः अस्ति? कुतः समायातः? कुत्र यासि? इति भूभृता पृष्टे श्रेष्ठी स्पष्टमाचष्ट राजन् निशम्यताम् ॥१२॥

विवरणम्:- त्वं कः अस्ति? कुतः कस्मात् स्थानात् समायातः समागतः अस्ति? कुत्र यासि गच्छसि? इति भुवं बिभर्तीति भूभृत् तेन भूभृता नृपेण पृष्टे सति श्रेष्ठी स्पष्टं आचष्ट अकथयत् - हे राजन् निशम्यतां - श्रूयतां - इति ॥१२॥

सरलार्थः- ततः त्वम् कः अस्ति? कस्मात् स्थानात् आगतः अस्ति? क गच्छसि? इति नाभाकराजः तमपृच्छत् । तदा स श्रेष्ठी स्पष्टमुवाच - हे राजन्! शृणु, इति ॥१२॥

गुणवती :- त्वारे राजन्ने ते श्रेष्ठे, 'तमे कोऽयं श्रेष्ठः? अने म्यां भयो छो?' तेना प्रत्युत्तरभां श्रेष्ठिमे स्पष्ट रीते अर्बुं के, 'हे राजन्! भाहुं सभस्त वृत्तान्त सांभणो.' ॥१२॥

हिन्दी :- तब राजाने उस श्रेष्ठ से पूछा, "अरे भाई! तुम कौन हो? कहाँ से आये हो? और कहाँ जानेवाले हो?" उसके उत्तर में श्रेष्ठ ने स्पष्ट रूपसे कहा, "हे राजन्! मेरा सम्पूर्ण वृत्तान्त सुनियो" ॥१२॥

मराठी :- तेव्हा राजाने विचारले, "तुम्ही कोण आहात? कोठून आला आहात? आणि आतां कुठे जाणार आहात?" ह्याचे उत्तर देतांना श्रेष्ठी म्हणाला, "हे महाराज! माझा वृत्तांत पूर्णपणे ऐका." ॥१२॥

English :- At this the king asked the tradesman, "Who are you? From where do you come? and where are you going now?". At this the tradesman replied the king, "O, Dear King ! listen my biography fully."

શ્રેષ્ઠી ધનાઢ્યનામાડહં શ્રીવસન્તપુરે વસન્ ॥

શ્રી શત્રુઅયયાત્રાર્થ ચલિતોડત્ર સમાગમમ્ ॥૧૩॥

અન્વય:- જાહં શ્રીવસન્તપુરે વસન્ ધનાઢ્યનામા શ્રેષ્ઠી અસ્મિ । શ્રીશત્રુઅયયાત્રાર્થ ચલિતઃ અત્ર સમાગમમ્ ॥૧૩॥

ધિવરણમ:- જાહં શ્રીવસન્તનામ્નિ પુરે નગરે વસન્ ધનાઢ્યઃ નામ યસ્ય સઃ ધનાઢ્યનામા શ્રેષ્ઠી અસ્મિ અહં શ્રીશત્રુઅયસ્ય યાત્રાર્થ ચલિતઃ અસ્મિ માર્ગેડત્ર સમાગમં સમાગચ્છમ્ ॥૧૩॥

સરભાર્થ:- અહં શ્રીવસન્તપુરે નિવસામિ । ઘનાઢ્યઃ મમ નામ અસ્તિ। શ્રી શત્રુજ્ઞવદયાત્રાર્થ નિર્ગતઃ અહં અત્ર આગચ્છમ્ ॥૧૩॥

શુભવતી :- 'હું વસંતપુર નગરમાં નિવાસ કરું છું. મારું નામ ધનાઢ્ય છે, અને શ્રી શત્રુજ્ઞ તીર્થની યાત્રાર્થે જતાં અહીં મારું આવવું થયું છે.' ॥૧૩॥

હિન્દી :- "મેં વસન્તપુર નગર કા નિવાસી હૂં, મેરા નામ ધનાઢ્ય હૈ જોર શ્રી શત્રુજય તીર્થ કી યાત્રા કે લિયે નિકલા હૂં, બીચ મેં મેરા યહોં આના હુઆ હૈ" ॥૧૩॥

મરાઠી :- "મી વસન્તપુર નગરીત રહાત અસૂન માડો નાવ ઘનાઢ્ય અસે આહે. શ્રીશત્રુજય તીર્થાલ્લા યાત્રેસાઠી નિપાલો, મલ્લેચ વેરો માડો વેળેં ડાલે." ॥૧૩॥

English :- He said that he is a citizen of Vasantpur and his name is Dhanadhya. He was out on a pilgrimage to Shree Satrunjay and he had happened to stop here."

श्रीशत्रुञ्जयस्तत्र यात्रया किंफलं नृपे ॥

पृच्छतीति भाग्यलभ्याः सभ्याः पौराणिका जगुः ॥१४॥

अन्यः-- कः श्रीशत्रुञ्जयः? तत्र यात्रया किं फलं लभ्यते? इति नृपे पृच्छति सति भाग्यलभ्याः सभ्याः पौराणिकाः जगुः ॥१४॥
विवरणम्-- श्रीशत्रुञ्जयः कः अस्ति? तत्र तस्मिन् शत्रुञ्जये यात्रया यात्राकरणेन किं फलं लभ्यते? इति नृन् पातीति नृपः तस्मिन् नृपे राजनि नाभाके पृच्छति सति (यावत् नाभाकः इति पृच्छति तावदेव) भाग्येन लब्धुं योग्याः लभ्याः भाग्यलभ्याः सभायां साधवः सभ्याः । पुराणं विदन्तीति पौराणिकाः पुरुषा जगुः जगदुः ॥१४॥

सरलार्थः-- श्रीशत्रुञ्जयः कः अस्ति? तत्र यात्राकरणेन किं फलं लभ्यते? इति नृपः यावत् पृच्छति तावत् भाग्यलभ्याः सभायां मुपविष्टाः पौराणिकाः जगुः ऊचुः ॥१४॥

गुजरती :- त्वारे, भाग्यथी नेमनी प्राप्ति थई थडे ओवा भडाधुंधरोनी सभाभां भेडेवा पौराणिक धुंधोने राज्थे पृथुं, 'श्रीशत्रुञ्जय तीर्थ शुं छे? तथा तेनी यात्राथी शुं लाभ थाय?' अे प्रश्नने उत्तर पौराणिक धुंधोथे राज्थे स्पष्टतापूर्वक सभ्थवतां उधुं डे - ॥१४॥

हिन्दी :- तब, सभा में बैठे हुए सद्भाग्य से प्राप्त ऐसे महाधुंधर पौराणिकों को राजाने पूछा कि, "यह श्रीशत्रुञ्जयतीर्थ की महत्ता क्या है? और उसकी यात्रा से क्या फल मिलता है?" इस प्रश्न का उत्तर देते हुए उन पौराणिक पुरुषों ने राजा को स्पष्ट रूप से समझाया कि,

मराठी :- तेव्हा, त्या सभेत बसलेल्या, मोठ्या भाग्यानेच प्राप्त होऊ शकलेल्या त्या धुंधर पौराणिकांना राजाने विचारले की, "हे श्रीशत्रुञ्जयतीर्थाची महत्ता काय आहे? आणि त्याची यात्रा केल्याने काय फळ मिळते?" तेव्हा त्या पुराणिक पुरुष स्पष्टपणे म्हणाले.

English :- The king then asked his prominent ministers who were conversant with the puranas this so called pilgrim spot, Shatrunjay and what fruit can one expect from this pilgrimage. At this query the prominent ministers answered the king in clear and understandable words.

इक्ष्वाकुभूमौ भरतेऽत्र पूर्व श्रीनाभिनामा कुलकृद् बभूव ।

सद्वल्लभाऽभूत्मरुदेवी तस्याः कुक्षौ जिनः श्री वृषभोऽवतीर्णः ॥१५॥

अन्यः- पूर्वम्भ भरते इक्ष्वाकुभूमौ श्रीनाभिनामा कुलकृद् बभूव तस्य मरुदेवी सद्वल्लभा आसीत् । तस्याः कुक्षौ श्रीवृषभः जिनः अवतीर्णः ॥१५॥

विवरणम्:- पूर्व पुरातनकाले अत्र अस्मिन् भरते भरतक्षेत्रे इक्ष्वाकोः भूमिः इक्ष्वाकुभूमिः तस्यामिष्यकुभूमौ श्रिया युतः नाभिः श्रीनाभिः। श्रीनाभिः नाम यस्य सः श्रीनाभिनामा । कुलं करोतीति कुलकृत् कुलकरः बभूव । तस्य श्रीनाभेः कुलकरस्य मरुदेवी नाम सती चासौ वल्लभा च सद्वल्लभा सायत्नी अभूत् । तस्याः मरुदेव्याः कुक्षौ उदरे श्रिया युतः वृषभः श्रीवृषभः जिनः अवतीर्णः अवातरत् ॥

सरलार्थः- पुरा अस्मिन् भरतक्षेत्रे इक्ष्वाकुभूमौ श्रीनाभिनामा कुलकरः बभूव । तस्य मरुदेवी नाम प्रिया पत्नी आसीत् । तस्याः उदरे श्रीवृषभः जिनः अवातरत् ॥१५॥

गुजराती :- 'पडेषां आ भरतक्षेत्रमां इक्ष्वाकुभूभिने विषे श्रीनाभि नामना दुखड थया, तेभने मरुदेवी नामनी श्रेष्ठ पत्नी उती. तेभनी दुक्षिओ श्री ऋषभदेव जिनेन्द्रनो जन्म थयो.' ॥१५॥

हिन्दी :- "पहले इस भरतक्षेत्रमें इक्ष्वाकुभूमि पर श्रीनाभि नामके कुलकर हुए । उनकी मरुदेवी नामकी श्रेष्ठ पत्नी थी। उसकी कुक्षि से श्रीऋषभदेव जिनेन्द्र का जन्म हुआ" ॥१५॥

मराठी :- "पूर्वी या भरतक्षेत्रांत इक्ष्वाकुमीवर श्रीनाभि नावाचे कुलकर झाले. त्यांना मरुदेवी नावाची श्रेष्ठ पत्नी होती. तिच्या उदरातून श्री ऋषभदेव जिनेन्द्राचा जन्म झाला."

English :- Once long back, in this *Bharatshetra* and in the kingdom of *Ishvaku*, there used to be a *Kulkar* (judge) named *ShriNabhi*. He had an eminent wife named *Marudevi*. Lord *Rishebhdev Jinendra*, 1st *Tirthankar*- the founder of a new age, was born from her womb."

Note:- There was a time when twins, a boy and a girl were called *yuglic*, who were treated as eminent personalities and would therefore get what they desired. Now there used to be a tree named *Kalpavruksh*, that used to fulfill the uncountable wants of man, at that time. This tree began getting extinct in due-course: This made the people to quarrel among themselves and they started bossing over the remaining trees, thus causing small tiffs among themselves. This situation gave rise to *Kulkars* (judges) who were appointed to solve their petty problems. There were in all nine *Kulkars*, generation after generation.

असङ्ख्यवर्षाणि न धर्मकर्माभिज्ञो जनोऽभूत् समयानुभावात्
प्रकाश्य तन्मार्गयुगं तदत्राऽवतीर्य सोऽनीतिपथं लुलोप ॥१६॥

अन्वयः- समयानुभावात् जनः असङ्ख्यवर्षाणि धर्मकर्माभिज्ञः नाऽभूत् । तद् सः अत्र अवतीर्य तद् मार्गयुगं प्रकाश्य अनीतिपथं लुलोप ॥१६॥

विवरणम्:- समयस्य कालस्य अनुभावः प्रभावः समयानुभावः तस्मात् समयानुभावात् कालप्रभावात् जनः न विद्यते सङ्ख्या येषां तानि असङ्ख्यानि असङ्ख्यानि च तानि वर्षाणि च असङ्ख्यवर्षाणि असङ्ख्यवर्षयन्तं धर्मः च कर्माणि च धर्मकर्माणि धर्मकर्माणि अभिज्ञानातीति धर्मकर्माभिज्ञः, धर्मस्य कृषिवाणिज्यादिकर्मणां च अभिज्ञः न अभूत् अभवत् तत् तस्मात् कारणात् सः प्रभुः अत्र अस्मिन् भरतक्षेत्रे अवतीर्य तन्मार्गयुगं मार्गयोः युगं मार्गयुगं धर्ममार्गं कर्ममार्गं च प्रकाश्य प्रकटीकृत्य न नीतिः अनीतिः । अनीतिः पन्थाः अनीतिपथः तमनीतिपथमनीतिमार्गं लुलोप व्यनाशयत् ॥१६॥

सरलार्थः- कालप्रभावात् जनः असङ्ख्यवर्षाणि धर्मस्य कर्मणाम् । चाऽनभिज्ञः आसीत् । अतः सः प्रभुः भरतक्षेत्रेऽवतीर्य धर्ममार्गं कर्ममार्गं च प्रकाश्य अनीतिमार्गं सर्वथा त्यजामास ॥१६॥

गुणशाली :- क्षाण्णा प्रभावे असंख्य वर्षोऽपि जनसमुदाय धर्मं अने इर्धमी अन्वागु एतौ । ते सर्वेने प्रभुये आ भरतक्षेत्रभा अवतरीने धार्मिक अनुष्ठान तथा कृषि-वाणिज्य विगरे व्यापसारिक क्रियाओ भवन्ति । आ प्रभागे धर्म अने इर्ध अने

भन्ने प्र३१२ना मार्गं सभञ्जवी अनीति मार्गनो तद्वत् लोप ३५० ॥१६॥

समय के प्रभाव से अस्मत्त्व सान्त्वो से जनता धर्म और कर्म से पूरी तरह अज्ञात थी। उन सभी को प्रभुने इस भरतक्षेत्र में अवतार लेकर धर्म और कर्म (कृषि एवं व्यापार) की क्रियाओं का मार्ग बताकर अनीति के मार्ग को बिलकुल नामशेष कर दिया ॥१६॥

मराठी :- काळाच्या प्रभावाने पुष्कळ वर्षापासून जनता धर्म आणि कर्मसंबंधी अज्ञान होती, तेव्हा प्रभुने भरतक्षेत्रांत अवतार घेऊन लोकांना धर्म (धार्मिक अनुष्ठान) आणि कर्म (कृषी, वाणिज्य इत्यादिक व्यावहारिक क्रिया) हे दोन्ही मार्ग दाखवून अनीतीच्या मार्गाचा लोप केला ॥१६॥

English :- Due to the effect and magnanimity of time, countless of years ago, the masses were ignorant regarding religion and working of farming business etc. Therefore the Lord was incarnated in this Bharatschetre and taught them the ways of religion and the acts of life such as agriculture and trade and thus irradiated unjust malversation.

आदौ स पाणिग्रहणं विधाय, शतं सुतानां च विभज्य राज्यम् ।
भुक्त्वा सुखं नीतिपथं विधाय तप्त्वा तपो ज्ञानमनन्तमाप ॥१७॥

अन्यथ :- श्रीऋषभदेवः पाणेः ग्रहणं पाणिग्रहणं विवाहं विधाय कृत्वा (सुनन्दासुभद्रलान्ध्रौ द्वे कन्ये परिणीय) सुखं, सांसारिकं सुखं भुक्त्वा उपभुज्य नीतिः पन्थाः नीतिपथः तं नीतिपथं नीतिमार्गं विधाय प्रकाश्य सुतानां पुत्राणां इति भरतादिशतपुत्रेषु पृथक् राज्यं विभज्य दीक्षामगृहीत् । ततः कठिनतरं तपः तप्त्वा अनन्तं ज्ञानं केवलज्ञानमाप । प्राप्नोत् ॥१७॥

संलार्थ :- ऋषभदेवः प्रथमं सुनन्दासुभद्रलान्ध्रौ सह विवाहमकरोत् । सामसारिकसुखमभुङ्क्त । ततः नीतिमार्गं प्रावर्तयत् । स्वं राज्यं भरतादिशतपुत्रेषु पृथक् पृथक् व्यभजत् । ततः दीक्षां गृहीत्वा कठिनतरं तपोऽतपत् । केवलज्ञानं च लेभे ॥१७॥

गुणराती :- पड़ेवां तेभ्यो सुनंदा अने सुभंगला नाभनी मे कुन्याओ साथे विवाह उरी, सांसारिक सुख भोगवी, नीतिभार्ज प्रवर्तवी, भरत, बाहुबलि विगरे पोताना सो पुत्रोने नृदु राक्षस वडेवी आयी दीक्षा ग्रहण उरी. त्सार पछी अनेक प्रकारना दुस्साह तप तपी उवसन्नान प्राप्त कर्तु. ॥१७॥

हिन्दी :- पहले उन्होंने सुनंदा और सुमंगला नाम की दो कुन्याओं के साथ विवाह किया । सांसारिक सुख भोगकर, नीतिमार्ग का प्रचार करके, भरत, बाहुबलि आदि अपने सौ पुत्रों के बीच राज्य का बंटवारा किया। फिर दीक्षा ग्रहण कर के, विविध प्रकार की कठिन तपश्चर्या करके केवलज्ञानको प्राप्त किया॥१७॥

मराठी :- आयी त्यांनीं सुनंदा आणि सुमंगला नावाच्या दोन कन्यांशी विवाह केला. सांसारिक सुखाचा उपभोग घेऊन, नीतिभार्जाचा प्रचार केला व आपल्या भरत, बाहुबलि इत्यादि शंभर पुत्रांमध्ये राज्याची वाटणी केली. नंतर दीक्षाग्रहण करून ज्ञाना तऱ्हेची कठीण तपश्चर्या करून केवलज्ञान प्राप्त केले.॥१७॥

English :- He first married two girls Sunanda and Sumangala, thus attaining worldly pleasures. He then proclaimed the true path of life and in due-course distributed his Kingdom among Bharat, Bahu-bali and other ninety eight and attained state monastism. Then after many dire penences, he ultimately attained Supreme knowledge. (Keval gyan)

ततः स भर्म दशधोपदिश्य प्रबोधयन् भारतभव्यसत्त्वान्
शैले सुराष्ट्राभरणेऽधिरुह्य क्वचित् प्रियालुप्ततलम् सिषेवे ॥१८॥

अन्यः- ततः सः दशधा धर्मम् उपदिश्य भारतभव्यसत्त्वान् प्रबोधयन् सुराष्ट्राभरणे शैले अधिरुह्य क्वचित् प्रियालुप्ततलम् सिषेवे ॥१८॥
विवरणम्:- ततः तदनन्तरं सः श्रीऋषभदेवः दशधा क्षमादिकं दशविधं धर्मम् उपदिश्य भव्याश्च ते सत्त्वाः प्राणिनश्च भव्यसत्त्वाः भारतभे भव्यसत्त्वाः - भारतभव्यसत्त्वाः तान् भारतभव्यसत्त्वान् भारतवासिभव्यप्राणिनः प्रबोधयन् प्रबोधं प्राप्तुवन् सुराष्ट्रस्य आभरणमलङ्कारः सुराष्ट्राभरणं - तस्मिन् सुराष्ट्राभरणे सौराष्ट्रदेशालङ्कारभूते शैले अष्टापदपर्वते अधिरुह्य आरुह्य क्वचित्

कस्मिंश्चित् स्थले प्रियातुभासौदृढ प्रियालुब्धः रायणवृक्षः। प्रियालुब्धोः तलं प्रियालुब्धतलं रायणवृक्षमूलं सिंघवे सेवितवान् । प्रियालवृक्षतले ध्यानायमुपयिजेश॥१८॥

सरसार्थः- ततः सः श्रीअर्षभदेवः दशप्रकारकं धर्ममुपदिदेश। भारते वर्तमानान् भव्यजीवान् भव्यजीवान् प्राबोधयत् । अप सौराष्ट्रालङ्कारभूते अष्टादशवर्षतदेविक्रम कचित्रदेशेः प्रियातुवृक्षतलं ध्यानार्थं सिंघवे सेवितवान् ॥१८॥

गुणशाली :- नारभाह श्री आदीश्वर प्रभु सभादिः इस प्रकारना धर्मनो उपदेश आपीने भारतवर्षना सर्व प्राणीवर्गने प्रतिबोध करता सौराष्ट्र (सौरा) देशना आभूषणतुल्य श्रीशत्रुंजय पर्वत पर यहीने राशत्रुंजयनी नीचे आनारुढ था ॥१८॥

हिन्वी :- उसके बाद श्रीआदीश्वरप्रभुने क्षमादिक दस प्रकार के धर्मों का उपदेश देकर भारतवर्ष के सभी प्राणियों को प्रतिबोध देते हुए, सौराष्ट्र देश के आभूषण समान श्रीशत्रुंजय पर्वत पर चढ़कर रायण वृक्ष के नीचे ध्यानमग्न हुए ॥१८॥

मराठी :- त्यानंतर श्रीआदीश्वरप्रभु क्षमादिक दहा प्रकारचे धर्मोपदेश करीत, भारतवर्षात सगळ्या प्राण्यांना प्रतिबोध देत, अखेर सौराष्ट्र देशाचे आभूषण असलेल्या श्रीशत्रुंजयपर्वतावर चढले आणि एका रायणवृक्षा खाली ध्यानस्थ झाले.

English :- Then Lord Aadishwar counselled the people about the bliss of forgiveness and the ten commandments of religion and then to climb the mount of Satrunjay (which seemed to be an ornament on the state of Saurashtra). Then sitting under a yellow berry tree and went into a deep meditation. Note - The ten commandments,

- 1) Kshama - forgiveness
- 2) Mardhave - uncovetous
- 3) Arjave - simple - hearted
- 4) Mukti -
- 5) Tape - Penence
- 6) Sayamin - To keep one's senses in complete control
- 7) Satya - Truth
- 8) Sauche - Purity
- 9) Aakinchne -
- 10) Brahamecharyea - Celibacy

श्रीपुण्डरीकं गणनायकं श्रीप्रभुः पुरस्कृत्य तदेत्यवादीत् ।

इदं महातीर्थमनाघनन्तं कालेन सङ्घोचविकासधर्मि ॥१९॥

अन्यः- तदा श्रीप्रभुः श्रीपुण्डरीकं गणनायकं पुरस्कृत्य इति अवादीत् । इदं महातीर्थ अनाघनन्तमस्ति । परं कालेन सङ्घोचविकासधर्मि वर्तते ॥१९॥

વિવરણમ્:- તદા તાસ્મિન્ સમયે શ્રિયા યુતઃ પ્રથુઃ શ્રીપ્રથુઃ શ્રીઋષભદેવઃ શ્રિયા યુતં પુણ્ડરીકં શ્રીપુણ્ડરીકનામાનં ગણસ્ય ગણાનાં વાં નાયકઃ ગણનાયકઃ તં ગણનાયકં ગણધરં પુરસ્કૃત્ય ઉદિશ્ય इति इत्थं અવાદીત્ અવોચત્ । इदं महत् च तत् तीर्थं च महातीर्थं न विद्यते आदिर्यस्य तदनावि । न विद्यते अन्तः यस्य तदनन्तम् । एवमनाघनन्तं शाश्वतं वर्तते । परमिदं कालेन कालक्रमेण सङ्कोचविकासधर्मि भवति । कालवशात् इदं सङ्कोचति विकसति च ॥१९॥

સસારાર્થ:- તદા શ્રીઋષભદેવઃ શ્રીપુણ્ડરીકનામાનં ગણધરં પુરસ્કૃત્ય इति અવાદીત્ । इदं महातीर्थं अनायनन्तं वर्तते । परं कालक्रमेण सङ्कोचविकासशालि भवति ॥१९॥

ગુણશતી :- શ્રી ઋષભપ્રભુએ તે સમયે શ્રીપુંડરીક ગણધરની સગમ આ પ્રભાગે કહ્યું કે, “આ મહાતીર્થ શત્રુજયગિરિ અનાદિ અનંત છે, પણ તે કાલક્રમે સંકોચ અને વિસ્તારને પામે છે.” ॥૧૯॥

હિન્વી :- તબ શ્રી ઋષભદેવપ્રભુને પુંડરીક ગણધર કે સમક્ષ એસા કહા, “યહ મંહાતીર્થ શત્રુજયગિરિ અનાદિ ઔર અનન્ત હૈ, ફિર ખી વહ કાલ કે ક્રમ સે સંકોચ ઔર વિસ્તાર પાતા હૈ” ॥૧૯॥

મરાઠી :- તેહા શ્રી ઋષભદેવપ્રભુને પુંડરીક ગણધરાસ ડેશન અસે મ્હતલે, “હા તીર્થસ્વરૂપ શત્રુજયગિરિ ઝરી અનાદિ આળિ અનન્ત આહે, તરી કાલક્રમાને તો સંકોચ વ વિસ્તાર પાવત આહે.” ॥૧૯॥

English :- Then Rishabhdev said to his disciple Pundarik, Gandhar that this pilgrim spot Satrunjaygiri is from times immemorial and eternal, but due to the tide of time. But the pilgrim spot has attained contraction and protraction.

મૂલે પૃથુઃ સમ્પ્રતિ યોજનાનિ, પઞ્ચાશદૂર્ધ્વ દશ યોજનાનિ ॥

ઉચ્ચસ્તથાઽષ્ટાવથ સમહસ્તો ભૂત્વા પુનઃ પ્રાપ્સ્યતિ વૃદ્ધિમેવમ્ ॥૨૦॥

અન્વય:- સમ્પ્રતિ એવઃ શ્રીશત્રુઞયઃ ગિરિઃ મૂલે પઞ્ચાશત્ યોજનાનિ પૃથુઃ ઊર્ધ્વં ચ દશ યોજનાનિ પૃથુઃ વર્તતે । तथा अष्टौ योजनानि वृद्धिः अस्ति । अथ समहस्तः भूत्वा पुनः एवं वृद्धिं प्राप्स्यति ॥२०॥

વિચરણમ્ :- સમ્પ્રતિ ઇરાનીમ્ એષઃ શ્રીશત્રુઘ્નઃ ગિરિઃ મૂલે પન્ચાશત્ યોજનાનિ પૃથુઃ વિશાલઃ વિસ્તૃતઃ અસ્તિ । તથા ऊर्ध्व ऊर्ध्वપ્રदेशं दश योजनानि पृथुः विशालः अस्ति । तथा अष्टौ योजनानि उच्चः भवति । अथ अवसर्पिणीकाले सम हस्ताः प्रमाणं यंस्य सः समहस्तः समहस्तप्रमाणो भूत्वा पुनः उत्सर्पिणीकाले एवमेव वृद्धि प्राप्स्यति वर्धियते ॥२०॥

સમતાર્થ:- સમ્પ્રતિ એષઃ ગિરિઃ મૂલે પન્ચાશત્ યોજનાનિ વિસ્તૃતઃ ऊर्ध्व दशयोजनपृथुलः अष्टौ योजनानि च उच्चः अस्ति । अनन्तरमवसर्पिणी काले दशहस्तो भूत्वा पुनः उत्सर्पिणीकाले एवमेव वृद्धिमाप्स्यति ॥२०॥

ગુજરાતી :- હાલમાં આ ગિરિ મૂળમાં પચાસ યોજન વિસ્તારવાળો, ઉપર દસ યોજન વિસ્તારવાળો, અને ઉંચાઈમાં આઠ યોજન પ્રમાણ છે. અને આ અવસર્પિણીમાં ધટતો ધટતો છઠ્ઠા આશમાં છેવટે સાત હાથ પ્રમાણ ધર્ધ પાછો ઉત્સર્પિણીમાં વિસ્તારને પામશે. ॥૨૦॥

हिन्दी :- अभी यह पर्वत, मूल में पचास योजन विस्तारवाला, ऊपर दस योजन विस्तारवाला और ऊचाई में आठ योजन प्रमाण का है । यह अवसर्पिणी में घटते घटते छठे आरे के अन्त में सात हाथ प्रमाण का होकर, फिर उत्सर्पिणी में विस्तृत होगा" ॥२०॥

મરાઠી :- आता हा पर्वत, पादध्यांत पचास योजनांचा, करून दहा योजनांचा, आणि उंचीमध्ये आठ योजन इतका आहे. तो "अवसर्पिणी" मध्ये कमी होत होत सहाव्या कालखंडात शेवटी सात हाताइतका राहील. नंतर उत्सर्पिणीमध्ये पुन्हा वाढत जाईल. ॥२०॥

English :- Now this mount Satrunjay is about fifty *yojans* (1 *yojan*= 8 miles) =400 miles approximately in circumference, the top circumference is ten *yojans* = 80 miles, the height is eight *yojans* = 64 miles. Then during the decreasing period of time (*Avsarpini*) the mountain will keep on decreasing and will ultimately decrease to the height of seven feet. Then with the passage of time it will go back to its original height (*Utsarpini*) .

Note :- *Utsarpini* - the ascending part of the time, which spans over a period of ten crore, crore *Sagaropam*. (Sea measurement) *Avsarpini* :- The descending part of the time, which spans over a period of ten crore, crore *Sagaropam*. (Sea measurement)

शत्रुअयश्रीविमलाद्रिसिद्धक्षेत्रेतिनामत्रितयं सदाऽस्य ॥

श्री पुण्डरीकेत्यभिधा चतुर्थी भविन् स्थितेस्तेऽथ भविष्यतीह ॥२१॥

अन्वयः- हे भविन्! सदा अस्य शत्रुअयश्रीविमलाद्रि सिद्धक्षेत्रेति नामत्रितयं अस्ति अथ अत्र ते स्थितेः श्रीपुण्डरीकेति चतुर्थी अभिधा भविष्यति ॥२१॥

विवरणम्:- हे भविन्! पुण्डरीक! अस्य गिरैः पर्वतस्य शत्रुअयः श्रीविमलाद्रिः (विमलाचलः) सिद्धक्षेत्रं च इति नाम्नां त्रितयं नामत्रितयं त्रीणि नामानि सदा सन्ति शाश्वतानि वर्तन्ते । अथ अनन्तरमत्र अस्मिन् पर्वते ते तव स्थितेः अवस्थानात् श्रीपुण्डरीक इति चतुर्थी अभिधा नाम भविष्यति, इति ॥२१॥

सरतार्यः- हे भविन् पुण्डरीक! अस्य पर्वतस्य शत्रुअयः, श्री विमलाचलः, सिद्धक्षेत्रम् इति त्रीणि शाश्वतानि नामानि सन्ति । अत्र तव स्थितिः अवस्थानं भवति तेन श्रीपुण्डरीकः इति चतुर्थ नामाणि भविष्यति ॥२१॥

गुणशती :- हे भव्य पुण्डरीक! आ गिरिना शत्रुअय, विमलाचल अने सिद्धक्षेत्र अये प्रभाणे त्राशु नाम शाश्वत छे, अने अने तारो निवास यवाथी श्री पुण्डरीक नामनुं योधुं नाम पाशु प्रसिद्ध थशे. ॥२१॥

हिन्दी :- हे भव्य पुण्डरीक! इस पर्वत के शत्रुअय, विमलाचल और सिद्धक्षेत्र ऐसे तीन नाम शाश्वत हैं, और इसपर तेरा निवास होने से श्री पुण्डरीक ऐसा चौथा नामभी प्रसिद्ध होगा ॥२१॥

मराठी :- हे भव्य पुंढरीक! ह्या पर्वताचे शत्रुअय, विमलाचल आणि सिद्धक्षेत्र अशी तीन नावं शाश्वत आहेत आणि येथे तुझे वास्तव्य होत असल्याने श्री पुंढरीक असे चौथे नावपण प्रसिद्ध होईल ॥२१॥

English :- Then Lord Aadishwar addressing Pundarik as a pure soul who is capable of attaining Salvation, said to him that this mount was baptized with three names, Satrunjay, Vimalachal and Siddheshetra, but it ill attain a fourth name "Shri Pundarik" with his auspicious presence and habitation, that is bound to be famous.

संसेव्य शत्रुअयशैलमेन - भनेनसः स्युर्ननु पापिनोऽपि ।

भुवोऽनुभावात् किल मृत्तिकापि, प्राप्नोति सर्वोत्तमरत्नभावम् ॥२२॥

अन्वयः- एवं शत्रुज्यशैलं संसेव्य पापिनः अपि अनेनसः स्युः ननु भुवः अनुभावात् मृत्तिकाऽपि सर्वोत्तमरत्नभावं प्राप्नोति ॥२२॥
 विपरणमः- एवं शत्रुअयशैलं शत्रुअयगिरिं संसेव्य सेवित्वा पापमेवमस्तीति पापिनः अपि न विद्यते एनः पापं येषां ते अनेनसः पापरहिताः भवन्ति । अस्य शत्रुअयगिरिः भुवः भूमेः अनुभावात् प्रभावान् मृत्तिका अपि मृदपि सर्वेषु उत्तमं सर्वोत्तमम् । सर्वोत्तमं च तद् रत्नं च सर्वोत्तमरत्नस्य भावः सर्वोत्तमरत्नभावः तं सर्वोत्तमरत्नभावं सर्वोत्तमरत्नतामं प्राप्नोति प्रपद्यते ॥२२॥

सरलार्थः- एवं शत्रुज्यगिरिं सेवित्वा पापिनोऽपि पापरहिताः भवन्ति अत्यगिरिः भूमेः प्रभावात् मृत्तिकाऽपि सर्वोत्तमरत्नताम् भजते ॥२२॥

शुभशतीः- ॥ शत्रुज्यगिरिं स्मरन् श्रुवाथी पापी पुत्रो पाशु पापरहित थाथ छे, भरेभर आ पवित्र तीर्थभूमिना प्रभावशी भाटी पाशु सर्वोत्तम रत्नपाशुने प्राप्त करे छे ॥२२॥

हिन्दी :- इस शत्रुज्यगिरि के संस्मरण करने से पापी मनुष्य भी पापरहित हो जाता है, और यह भी सत्य है कि तीर्थभूमि के प्रभाव से मिट्टी भी सर्वोत्तम रत्न बन जाती है ॥२२॥

मराठी :- या शत्रुज्यपर्वताचे संस्मरण केल्याने पापी माणूस सुद्धा पापांपासून मुक्त होतो आणि हे ही खरे आहे की या तीर्थाच्या प्रभावामुळे माती सुद्धा सर्वोत्तम रत्नपासून प्राप्त होते ॥२२॥

English :- By the act of devotion and worship towards the sacred mount of Satrunjay, sinner shall be cleansed from their sins. And it is also a fact that even the earth of the pilgrim spot shall be transformed into gems with its effulgence.

ये शुद्धभावेन निभालयन्ति भव्या महातीर्थमिदम् कदाचित् ॥

किं श्रमतिर्यग्भवसम्भवः स्यात्? न शेषगत्योरपि जन्म तेषाम् ॥२३॥

दे भव्याः कदाचित् शुद्धभावेन इदं महातीर्थं निभालयन्ति तेषां शेषगत्योरपि जन्म न विद्यते । तर्हि श्रमतिर्यग्भवसम्भवः किं स्यात् ॥२३॥

विचरणम् :- ये भव्यजीवाः कदाचित् कस्मिन्नपि समये शुद्धश्रमसौ भावश्च शुद्धभावः तेन शुद्धभावेन निर्मलभावेन इदम् महातीर्थम् निभालयन्ति दृष्ट्या अवलोकयन्ति । तेषां शेषगत्योः शेषे च ते गती च शेषगती तयोः शेषगत्योः अवशिष्टदेवमनुष्यगत्योः अपि जन्म न भवति । तर्हि श्रमतिर्यग्भवयोः नरकतिर्यग्भवयोः सम्भवः जन्म कथं स्यात्? कदापि भवितुं नाहति । अतः ये शुद्धभावेन शत्रुअयतीर्थस्य दर्शनं कुर्वन्ति ते चतुर्गतिभ्यो मुक्ताः भवन्ति ॥२३॥

सरलार्थः :- ये भव्यजीवाः शत्रुअयतीर्थस्य शुद्धभावेन दर्शनं कुर्वन्ति ते चतुर्गतिभ्यः मुक्ताः भवन्ति ॥२३॥

गुणवती :- ते भव्य प्राणीभ्यो आ तीर्थतुं कोष्ठपाण समये निर्मल भावपूर्वक नेत्रधी दर्शन मात्र ऊरे छे, तेभ्योने देवगति तथा मनुष्यगतिमां पाण जन्म देवो पडतो नथी, तो पछी नरक अने तिर्यथ गतिनो तो संभव ज्मांथी होय? अर्थात् आपवित्र तीर्थनु भावपूर्वक दर्शन करनाश भाग्यशाली भव्य प्राणीभ्योने चार गतिमां जन्म-मरणनी विडंबना भोगवपी पडती नथी, तेभ्यो अनंत सुभभय भोगमां ज्य छे ॥२३॥

हिन्दी :- जो भव्य प्राणी इस तीर्थ का किसी भी समय निर्मल नेत्र से दर्शन कर लेता है, उसे देवगति और मनुष्य गति में भी जनम लेना नहीं पड़ता, तो फिर नरक और तिर्यच गति में तो संभव ही नहीं! अर्थात् इस तीर्थ को भावपूर्वक दर्शन करनेवाले प्राणियों को चार प्रकार की गतियों में जीवन-मृत्यु की यातनाएँ नहीं भोगनी पड़ती है और वह सीधा अनन्त सुखमय मोक्ष में जाता है ॥२३॥

मराठी :- जो माणूस या तीर्थांचें कोणत्याही वेळी निर्मळ नेत्रांने दर्शन करून घेतो, त्याला देवगति किंवा मनुष्यगतीत जन्म घ्यावा लागत नाही, तर मग नरक किंवा तिर्यच गतीची शक्यताच कुठे येणार? अर्थात् ह्या तीर्थांचे दर्शन घेणाऱ्यांना चार प्रकारच्या गतींमध्ये जन्म-मरणाची यातना सोसावी लागत नाही आणि तो सरळ अनन्त सुखमय मोक्षामध्ये जातो ॥२३॥

English :- The men who bow down to this mount in deep veneration, with his eyes, will never have to attain a human birth or be a God, then where does the question of going to hell or the animal world, arise. Means he shall attain Salvation, that overflows with utmost bliss.

श्रीमद्युगादीशमुखात् मुनीन्द्रास्तत् तन्महातीर्थफलं निशम्य ॥
श्री पुण्डरीक प्रमुखा निषेव्य तत्तीर्थमापुः समयेऽपवर्गम् ॥२४॥

अन्वयः- श्रीमद्युगादीशमुखात् श्रीपुण्डरीकप्रमुखाः मुनीन्द्राः तन्महातीर्थफलं निशम्य तत् तीर्थ निषेव्य समये अपवर्गमापुः ।
विवरणम्:- श्रीः अस्यास्तीति श्रीमान् युगादेः ईशः युगादीशः। श्रीमान् चासौ युगादीशश्च श्रीमद्युगादीशस्य मुखं तस्मात् श्रीमद्युगादीशमुखात् भगवतः आदिनाथस्य मुखात् श्रीपुण्डरीकः प्रमुखः येषां ते श्रीपुण्डरीकप्रमुखाः श्रीपुण्डरीकादयः मुनीनामिन्द्राः मुनीन्द्राः मुनिश्रेष्ठाः महत् च तत् तीर्थं च महातीर्थम् । तत् च तत् महातीर्थं च तन्महातीर्थम् । तत्तन्महातीर्थस्य फलं तन्महातीर्थफलं तस्य शत्रुअयमहातीर्थस्य फलं प्रभावं निशम्य श्रुत्वा तत् तीर्थ निषेव्य सेवित्वा समये स्वस्वावसरे अपवर्ग मोक्षमापुः प्राप्तुवन् ॥२४॥

संलार्थः- श्रीपुण्डरीकादयः मुनीन्द्राः भगवतः श्रीवृषभदेवस्य मुखात् शत्रुअय महातीर्थस्य तत्तत् फलं माहात्म्यं श्रुत्वा तत्तीर्थं सेवित्वा समये मोक्षमप्यनर्हन् ॥२४॥

शुनयती :- आ प्रभागे श्रीमान् युगादि प्रभुना भुभधी पुंडरीक गणधर विगरे भुनीन्द्रोअ ते महातीर्थनो प्रभाव तथा तेने जेवाधी भजता इजने सांभणी, ते शत्रुअय तीर्थनुं पूजय-अर्थन करी, पोतपोताना सभये मोक्ष पाभ्या. ॥२४॥

हिन्दी :- इस तरह से श्रीमान युगादिप्रभु के मुख से पुंडरीक गणधर इत्यादि मुनीन्द्रोने उस महातीर्थ का प्रभाव और उसकी सेवा से मिलनेवाला फल सुनकर, उस शत्रुजय तीर्थ का सेवन करके, अपने-अपने समय पर मोक्ष पाया॥२४॥

मराठी :- अशा रीतीने श्रीमान् युगादि प्रभूच्या मुखातून श्रीपुंडरीक गणधर इत्यादि मुनीन्द्रांनी त्या महातीर्थाचा प्रभाव आणि त्याच्या सेवेने मिळणारे फळ ऐकून आपापल्या वेळी मोक्ष मिळविला. ॥२४॥

English :- Thus when Pundarik was told by Lord Yugadi about the fruit, one can obtain when one, wholeheartedly serves the mount, he atonce processed the act of service and care, with utmost devotion and thus attained Salvation due-course.

प्राप्ते शिवं श्रीऋषभे सुतोऽस्य शत्रुञ्जये श्रीभरताख्यचक्री ॥
 अतिष्ठिपत् रत्नमयीं सुवर्णप्रासादमध्ये प्रतिमां तदीयाम् ॥२५॥
 श्रीऋषभे शिवं प्राप्ते अस्य सुतः श्रीभरताख्यः चक्री शत्रुञ्जये सुवर्णप्रासादमध्ये तदीयां रत्नमयीं प्रतिमां अतिष्ठिपत् ॥२५॥
 श्रीऋषभे शिवं मोक्षं प्राप्ते सति अस्य श्रीऋषभस्य सुतः पुत्रः श्रिया युतः भरतः श्रीभरतः श्रीभरतः आख्या नाम यस्य
 सः श्रीभरताख्यः श्रीभरतनामा चक्री चक्रमस्यास्तीति, चक्रवर्ती नृपः शत्रुञ्जये शत्रुञ्जयगिरौ सुवर्णस्य प्रासादः
 सुवर्णप्रासादः सुवर्णप्रासादस्य मध्ये सुवर्णमन्दिरस्य मध्ये तस्येयम् तदीया तां तदीयां, (तस्य) रत्नानि प्रचुराणि
 यस्यां सा रत्नमयी तां रत्नमयीं प्रतिमां मूर्तिमतिष्ठिपत् अस्थापयत् ॥२५॥
 श्रीऋषभे मोक्षं गते तस्य पुत्रः श्रीभरतचक्रवर्ती शत्रुञ्जयगिरौ सुवर्णमन्दिरमध्ये तदीयां रत्नमयीं मूर्तिमस्यापयत् ॥२५॥
 गुणरानी :- श्री ऋषभदेव प्रभु भोक्ष गय भाद तेभना पुन श्रीभरतचक्रवर्तीये श्रीशत्रुञ्जयगिरौ उपर सुवर्णप्रासादभां प्रभुनी
 रत्नभय प्रतिभां स्थापन कर्तुं ॥२५॥
 हिन्वी :- श्री ऋषभदेव प्रभु के मोक्ष में जाने के बाद उनके पुत्र श्रीभरतचक्रवर्तीने श्रीशत्रुञ्जय तीर्थ पर सुवर्णप्रासाद में उन प्रभु की
 रत्नमयी प्रतिमा की स्थापना की ॥२५॥
 मारी :- श्री ऋषभदेव प्रभु मोक्षांत गेल्यानंतर पुत्र श्री भरतचक्रवर्तीने श्रीशत्रुञ्जय तीर्थावर सुवर्णप्रासादमध्ये प्रभु की रत्नमयी प्रतिमेची
 स्थापना केली ॥२५॥

English :- After Lord Rishabhdev had attained Salvation his son Shri Bharat Chakravarty constructed a temple of gold and installed a statue of Lord Rishabhdev, made of gems and precious stones.

યોડસ્ય નામ હ્રદિ સાધુ વાવધિઃ કલ્લેશલેશમપિ નો સ સાસહિઃ ।

યોડસ્ય વર્ત્મનિ મુદૈવ ચાચલિઃ સંસૃતૌ ન કવાપિ પાપતિઃ ॥૨૬॥

અન્યથઃ યઃ અસ્ય નામ હ્રદિ સાધુ વાવધિઃ સઃ કલ્લેશલેશમપિ ન સાસહિઃ । યઃ અસ્ય વર્ત્મનિ મુદૈવ ચાચલિઃ સઃ કવાપિ સમ્સૃતૌ ન પાપતિઃ ॥૨૬॥

વિચરણમ્ :- યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઙ્ગયસ્ય નામ હ્રદિ સ્વાન્તે સાધુ સમ્યક્તયા વાવધિઃ અતિશયેન વદતિ । સઃ કલ્લેશસ્ય દુઃખસ્ય લેશમપિ અંશમપિ ન સાસહિઃ અતિશયેન સહતે । યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઙ્ગયતીર્થસ્ય વર્ત્મનિ માર્ગે મુદા હર્ષેણ ઇવ ચાચલિઃ અતિશયેન ચલતિ । સઃ કવાપિ સંસૃતૌ જન્મમરણરૂપે સંસારે ન પાપતિઃ ન પતતિ ॥૨૬॥

સરસાર્થઃ :- યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઙ્ગયસ્ય નામ મનસિ પુનઃ પુનઃ વદતિ । સઃ અત્યત્પમપિ વલેશં ન સહતે । યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઙ્ગયતીર્થસ્ય માર્ગે હર્ષેણ ચલતિ સઃ કવાપિ સમ્સૃતૌ ન પતતિ ॥૨૬॥

સુજયતી :- જે માનવ પોતાના હૃદયમાં સમ્યક્ પ્રકારે શ્રીશત્રુઙ્ગય તીર્થનું સ્મરણ કરે છે તેને લેશમાત્ર પણ દુઃખ સહન કરવું પડતું નથી, તેમજ જે માનવ આ તીર્થનાં માર્ગમાં પ્રકૃષ્ઠિત ચિત્તયુક્ત થઈ ગમન કરે છે, તે કદાપિ સંસારમાં પડતો નથી, તેને સંસારમાં ભ્રમણ કરવું પડતું નથી. ॥૨૬॥

દિન્વી :- જો મનુષ્ય (હિન્સાન) અપને હૃદય મેં સમ્યક્ પ્રકાર સે શ્રીશત્રુજય તીર્થ કા સ્મરણ કરતા હૈ ઉસે લેશમાત્રમી દુઃખ સહન નહીં કરના પડતા વૈસે હી જો હિન્સાન ઇસ તીર્થ કે રાસ્તે સે હર્ષયુક્ત ચિત્ત સે ગુનરતા હૈ, ઉસે કવાપિ સંસારમેં આના નહીં પડતા ॥૨૬॥

મરાઠી :- જો મનુષ્ય આપલ્યા હૃદયાત સમ્યક્ રીત્યા શ્રી શત્રુજય તીર્થચે સ્મરણ કરતો ત્યાસ જરા સુઘ્વા દુઃખ સોસાવેં લાગત નાહી તસેચ જાં માણસ હ્યા તીર્થાવ્યા માર્ગાને પ્રફુલ્લિત મનાને જાતો ત્યાલા કેઘાહી યા સંસારાત યાવે લાગત નાહી. ॥૨૬॥

English :- One who venerates wholeheartedly towards the mount, from the bottom of his heart, will never have to grieve for even a petty grievance, or even if one passes by the sacred pilgrim spot with a delightful heart, will never ever have to retrace his steps into this world.

नाडतः परं तीर्थमिहास्ति किञ्चिद् नातः परं वन्द्यमिहास्ति किञ्चित् ॥

नाडतः परं पूज्यमिहास्ति किञ्चिद्, नातः परं ध्येयमिहास्ति किञ्चित् ॥२७॥

अन्वयः:- अतः परं इह किञ्चित् तीर्थमनास्ति। इह अतः परं किञ्चित् वन्द्यं नास्ति। इह अतः परं किञ्चित् पुण्यं नास्ति। इह अतः परं किञ्चित् ध्येयं नास्ति॥२७॥

विवरणम्:- इह अस्मिन् जगति अतः अस्मात् शत्रुअयात् परमन्यत् श्रेष्ठम् किञ्चित् तीर्थं नास्ति। अतः अस्मात् परमन्यत् श्रेष्ठं किञ्चिदपि वन्दितुं योग्यं वन्द्यं नास्ति। अतः अस्मात् परमधिकं अन्यत् पुण्यं नास्ति। अतः अस्मात् परमधिकं अन्यत् ध्येयं ध्यातुं योग्यं नास्ति॥२७॥

सरलार्थः:- अस्मिन् जगति अस्मात् शत्रुअयात् श्रेष्ठमन्यत् तीर्थं नास्ति। अस्मादधिकं वन्द्यं किमपि नास्ति। अस्मादधिकं पुण्यं ध्येयं चाऽन्यत् किमपि नास्ति ॥२७॥

सुश्रुती :- आ तीर्थधी भीनुं कोष्ठं मङ्गलं तीर्थं नथी, आ तीर्थधी भीनुं कोष्ठं पाणु अधिकि वन्दनीय नथी, आ तीर्थधी भीनुं कोष्ठं पाणु विशेष पूजनीय नथी, अने आ तीर्थधी भीनुं कोष्ठं पाणु उत्कृष्ट ध्येय ध्यान करवा योग्य नथी॥२७॥

हिन्दी :- इस तीर्थ से बढकर अन्य कोई भी तीर्थ महान नहीं है, इस तीर्थ से बढकर और कोई भी अधिक वंदनीय नहीं है, इस तीर्थ से बढकर और कोई भी पूजनीय नहीं है और इस तीर्थ से बढकर और कोई भी उत्तम ध्येय (ध्यान करने योग्य) नहीं है॥२७॥

मराठी :- ह्या तीर्थापेक्षा दुसरे कोणतेही महान तीर्थ नाही, ह्या तीर्थापेक्षा दुसरे कोणतेही तीर्थ वंदनीय नाही, या तीर्थावाचून दुसरे कोणतेही तीर्थ पूजनीय नाही, तसेच ह्या तीर्थावाचून दुसरे कोणतेही ध्यान करण्यास योग्य नाही॥२७॥

English :- There is no other pilgrim spot as auspicious as this spot. There is no other pilgrim spot, worth worshipping as this one. There is no other pilgrim spot worth augusting. And therer is no other pilgrim spot worth meditating about.

पञ्चाशदायौ किल मूलभूमेर्वशोर्ध्वभूमेरपि विस्तारोऽस्य
उच्चत्वमप्येव तु योजनानि मानं वदन्तीह जिनेश्वराग्नेः ॥२८॥

अथौ अस्य जिनेश्वराग्नेः मूलभूमेः विस्तारः पञ्चाशत् योजनानि, ऊर्ध्वभूमेः विस्तारः यश योजनानि, उच्चत्वं अष्ट एव योजनानि इति मानं वदन्ति ॥२८॥

विवरणम्:- शत्रुञ्जयगिरेः परिमाणविषये अन्यग्रन्थेषु अपि इदमेव उक्तमस्ति ऋषभदेवसमये अस्या जिनाममीश्वरः जिनेश्वरः। जिनेश्वरस्य अग्निः गिरिः जिनेश्वराग्निः तस्य जिनेश्वराग्नेः शत्रुञ्जयगिरेः मूलभूमेः विस्तारः पञ्चाशत् योजनानि आसीत्। ऊर्ध्वभूमेः विस्तारः दश योजनानि यश योजनप्रमाणः अभवत्। उच्चत्वं अष्टौ योजनानि अष्टयोजनप्रमाणकम् आसीत्। इति अस्य परिणामं वदन्ति ॥२८॥

संसारार्थः:- अन्यवाक्येष्वपि शत्रुञ्जयगिरेः परिमाणमित्यमेव वर्णितमस्ति। तद् यथा - श्रीऋषभदेवस्य समये अस्य शत्रुञ्जयगिरेः मूलभूमेः विस्तारः पञ्चाशत् योजनानि, ऊर्ध्वभूमेः विस्तारः दश योजनानि, उच्चत्वं च अष्टौ योजनानि अभवत् ॥२८॥

शुद्धश्रुतिः:- पवित्र तीर्थ श्री शत्रुञ्जयना परिभाषा विषयभां अन्य ग्रंथोभां आ प्रमाणे उल्लेख्ये। श्री ऋषभदेव प्रभु पश्यते भूण भूमिनो विस्तार पचास योजन, ऊर्ध्वभूमिनो विस्तार दश योजन, अने आ गिरिनी उंचाई आठ योजन होती ॥२८॥

हिन्दी :- श्री शत्रुञ्जयतीर्थ के परिमाण के विषय में अन्य ग्रन्थों में भी इस प्रकार उल्लेख मिलता है। श्री ऋषभदेव प्रभु के य में उस पर्वत का विस्तार मूल भूमि का पचास योजन, चोटी का दस योजन, और उंचाई आठ योजन थी ॥२८॥

मराठी :- श्री शत्रुञ्जयतीर्थाच्या परिमाणासंबंधी इतर वांयात ह्याप्रमाणे उल्लेख आढळतो. श्री ऋषभदेव प्रभूच्या वेळी ह्या पर्वताचा विस्तार मूळ भूमि पचास योजन, शिखर दहा योजन आणि उंची आठ योजन होती. - ॥२८॥

English :- Regarding the standard of evaluation, of the mount of Satrunjay, many holy books have the narration that during the stay of Lord Rishabhdev on the mount Satrunjay, the total area was fifty yojans (400 miles) the top circumference was ten yojans (80 miles) and the height was eight yojans (64 miles).

દૃષ્ટ્વા શત્રુઞ્ચયં તીર્થં સ્પૃહ્વા રૈવતકાચલમ્ ।

સ્નાત્વા ગજપદે કુળે, પુનર્જન્મ ન વિદ્યતે ॥૨૯॥

અન્ય:- શત્રુઞ્ચયમ્ તીર્થં દૃષ્ટ્વા રૈવતકાચલં સ્પૃહ્વા ગજપદે કુળે સ્નાત્વા પુનર્જન્મ ન વિદ્યતે ॥૨૯॥

વિવરણમ્:- ભાગવતપુરાણેડ્યુક્તં - શત્રુઞ્ચયમ્ નામ તીર્થં દૃષ્ટ્વા, વિલોક્ય, રૈવતકાચલં રૈવતકપર્વતં સ્પૃહ્વા, ગજપદે કુળે ચ

સ્નાત્વા સ્નાનં કૃત્વા પુનઃ જન્મ ન વિદ્યતે । યઃ શત્રુઞ્ચયં તીર્થં પશ્યતિ, રૈવતકાચલં સ્પૃશતિ, ગજકુળે ચ સ્નાતિ ।

સઃ પુનઃ જન્મ ન લભતે । મોક્ષં ગચ્છતિ ઇત્યર્થઃ ॥૨૯॥

સરસાર્થ:- શત્રુઞ્ચયતીર્થદર્શનૈવ રૈવતકાચલસ્પર્શનૈવ ગંજપદકુળે સ્નાનૈવ ચ પુનર્જન્મ ન ભવતિ ॥૨૯॥

ગુજરાતી:- ભાગવતમાં પણ કહ્યું છે કે જે મનુષ્ય શ્રીશત્રુંઞ્ય ગિરિનું દર્શન કરે છે, ગિરનાર પર્વતનો સ્પર્શ કરે છે, અને ગળપદ

કુંડમાં સ્નાન કરે છે તેને ફરીથી જન્મ લેવો પડતો નથી ॥૨૯॥

હિન્દી:- શ્રી ભાગવત મેં મી લિખા હૈ કિ, જો ઇન્સાન શત્રુજયતીર્થ કા (ગિરિકા) દર્શન કરતા હૈ, શ્રી ગિરનાર પર્વત કા સ્પર્શ કરતા

હૈ ઓર ગજપદ કુંડ મે સ્નાન કરતા હૈ ઉસે ફિર સે જન્મ નહીં લેના પડતા ॥૨૯॥

મરાઠી:- શ્રી ભાગવતસુધા અસે સાંગિતલે આહે કી, જો મનુષ્ય શ્રી શત્રુજયતીર્થતે દર્શન યેતો, શ્રી ગિરનાર પર્વતાલા સ્પર્શ કરતો

વ ગજપદ કુંડાત સ્નાન કરતો ત્યાલા પુનઃ જન્મ ધ્યાવા લાગત નાહી. ॥૨૯॥

English:- Even it has been written in the holybook Bhagwat that, the man who visits the sacred pilgrim spot devoutly and one who bows down in veneration towards the mount of Girnar and the one who baths in the springs of Gaipadh will never have to attain a worldly birth ever again.

અષ્ટષ્ટિષુ તીર્થેષુ યાત્રયા યત્ ફલં ભવેત્ ॥

શ્રીશત્રુઞ્ચયતીર્થેશદર્શનાદપિ તત્ફલમ્ ॥૩૦॥

અન્ય:- અષ્ટષ્ટિષુ તીર્થેષુ યાત્રયા યત્ ફલં ભવેત્ । શ્રી શત્રુઞ્ચયતીર્થેશદર્શનાદપિ તત્ ફલં ભવતિ ॥૩૦॥

વિવરણમ્:- નાગપુરાણે ઉક્તં - અષ્ટષ્ટિષુ (૬૮) તીર્થેષુ યાત્રયા યાત્રાં કૃત્વા યત્ ફલં ભવેત્ । તત્ ફલં શ્રિયા યુક્તં શત્રુઞ્ચયતીર્થેશદર્શન

શ્રી શત્રુઞ્ચયતીર્થમા શ્રી શત્રુઞ્ચયતીર્થસ્ય ઈશઃ શ્રીશત્રુઞ્ચયતીર્થેશઃ । શ્રીશત્રુઞ્ચયતીર્થેશસ્ય દર્શનં શ્રી શત્રુઞ્ચયતીર્થેશદર્શનં

तस्मात् श्रीशत्रुञ्जयतीर्थशरणात् एव (अपि, एवार्थः) भवति ॥३०॥

समलार्थः- अष्टमधिषु तीर्थेषु यात्रां कृत्वा यत्फलं लभ्यते। तत्फलं श्री शत्रुञ्जयतीर्थदर्शनात् एव लभ्यते ॥३०॥

गुणशाली :- नागपुराणभां इहं छे डे, अडसठ तीर्थोनी यात्रा करवाथी ने इण प्राप्ता थप्, तेडहु इण भात्र ओः तीर्थाधिपति श्री शत्रुञ्जयतीर्थनां दर्शन करवाथी प्राप्ता थप् छे ॥३०॥

हिन्दी :- श्री नागपुराण में कहा है कि, अडसठ तीर्थों की यात्रा करने से जो फल मिलता है उतनाही फल केवल तीर्थाधिपति श्रीशत्रुञ्जयतीर्थ के दर्शन करने से मिलता है ॥३०॥

मराठी :- श्रीनागपुराणांत सांगितले आहे की, जे फळ अडसठ तीर्थांची यात्रा केल्याने मिळते तेच फळ एकमात्र श्री शत्रुञ्जयतीर्थाच्या दर्शनाने मिळते ॥३०॥

English :- It is even mentioned in the Nagpuran that the fruit that one attains from sixty eight pilgrimages, can be obtained through just one pilgrimage, to the mount of Satrunjay.

तीर्थमालास्त्व- अतो धराधीश्वर! भारती भुवं तथाऽधिगम्योत्तममानुषं भवं।

युगादिदेवस्य विशिष्टयात्रया विवेकिना ग्राह्यमिदं फलं श्रियाः ॥३१॥

अतः हे धराधीश्वर ! भारती भुवं तथा उत्तमं मानुषं भवं अधिगम्य विवेकिना युगादिदेवस्य विशिष्टयात्रया श्रियाः इदं फलं ग्राह्यम् ॥३१॥

विवरणम् :- तीर्थमालास्त्वोऽप्युक्तं अतः अस्मात्कारणात् धरायाः पृथ्व्याः अधीश्वरः धराधीश्वरः तत्सम्बुद्धौ हे धराधीश्वर! हे पृथ्वीपते! भारतस्येयं भारती, ता भारती भुवं तथा मनुष्यस्यायं मानुषः। मानुषश्चासौ भवश्च मानुषभवः। उत्तमश्चासौ मानुषभवश्च उत्तममानुषभवः, तं उत्तममानुषभवं मोक्षप्रापकं मनुष्यजन्य अधिगम्य प्राप्य विवेकः अस्यास्तीति विवेकी, तेन विवेकिना सारासारविचारवता पुरुषेण युगस्य आदिदेवः युगादिदेवः तस्य युगादिदेवस्य भगवतः आदिनाथस्य विशिष्टयात्रया च विशिष्टयात्रा तथा विशिष्टयात्रया श्रीशत्रुञ्जययात्रया श्रियाः अधिगतलक्ष्म्याः इदं फलं ग्राह्यं ग्राहीतव्यम्। भगवतो विशिष्टयात्रां कृत्वा धनसाफल्यं कर्तव्यम् ॥३१॥

सरलार्थ:-

तीर्थमालास्तवेऽयुक्तं अतः हे पृथ्वीश्वर! भारतस्येमां पुण्यां भूमिं उत्तमं मानुषं जन्म च प्राप्य विवेकिना पुरुषेण युगादिदेवस्य विशिष्टयात्रया श्रीशत्रुघ्नययात्रया श्रियाः फलं वाह्यम् ॥३१॥

अुञ्जराती:-

‘तीर्थभावास्तव’भां पागु इहं छे माटे, छे भूपति! आ भारतभूमि तेवज्ज उतम मनुष्यजन्म पाभीने, युगादिदेव श्री आदिनाथनी विशिष्ट यात्रा इतीने विवेकी मनुष्यो अे पोताने प्राप्त थयेवी लक्ष्मीनुं इण अडगु ३२वुं ॥३१॥

हिन्दी :-

तीर्थमालास्तव में मी यही कहा गया है, इसलिये हे राजन्! भारतभूमि में उत्तम मनुष्य जन्म पाकर युगादिदेव श्री आदिनाथ की विशिष्ट प्रकार से यात्रा कर के विवेकी मनुष्यों को अपनी लक्ष्मी का फल प्राप्त करना चाहिये ॥३१॥

मराठी :-

‘तीर्थमालास्तव’ यात लिहिले आहे म्हणून, हे राजन । ह्या भारतभूमीत उत्तम मनुष्य जन्म मिळवून युगादिदेव श्री आदिनाथपर्यंची विशिष्ट प्रकारची यात्रा करून विवेकसंपन्न मनुष्याने स्वतःला प्राप्त झालेल्या लक्ष्मीचें फळ प्राप्त करून घ्यावे ॥३१॥

English :-

There is even said in the sacred book, 'Tirthmalastav'. So as a man has attained the chef of all forms i.e. a human, so he should thank the good Lord Aadinath, by carrying out this particular and the most prominent pilgrimage in his name and discreet men should come forward to use their wealth, which they have achieved, for such a religious purpose and thus procure the fruit out of it.

एवं श्रुत्वा नरेशोऽपि, तीर्थमाहात्म्यमवधुत् ॥

विस्मृत्य श्रेष्ठिनं यात्रा - निमित्तं लग्नमग्रहीत् ॥३२॥

सन्ध्या:-

एवं अश्रुतं तीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा नरेशः अपि श्रेष्ठिनं विस्मृत्य यात्रानिमित्तं लग्नम् अग्रहीत् ॥

विवरणम्:-

एवम् इत्थम् अश्रुतमाश्रयकारकं तीर्थस्य माहात्म्यं महिमानं तीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा आकर्ण्य नराणामीशः नरेशः नरेन्द्रः अपि श्रेष्ठिनं विस्मृत्य विमुच्य यात्रायाः निमित्तं यात्राकृते लग्नं शुभमुहूर्तं अग्रहीत् अग्रहात् ॥३२॥

सरलार्थ:-

इत्थमाश्रयकारकं शत्रुघ्नपतीर्थाहात्म्यं श्रुत्वा नृपः अपि श्रेष्ठिनं विस्मृत्य यात्रायै लग्नमग्रहीत् ॥३२॥

शुण्यशाली :- आ प्रमाणे श्री शत्रुंजय तीर्थको अद्भुत प्रभाव सांलग्नीने नालाउ राजको ते धनाढ्य शेठते दिदाव डरी, श्री शत्रुंजय तीर्थ-नी यात्राने भाटे उत्तम मुहूर्त लेवगवुं. ॥३२॥

हिन्दी :- इस प्रकार श्रीशत्रुंजयतीर्थ का माहात्म्य सुनकर नागाक राजा ने उस धनाढ्य शेठ को विना यात्रा और अपनी श्रीशत्रुंजयतीर्थ की यात्रा के प्रयाण के लिये उत्तम मुहूर्त निकलवाया ॥३२॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे श्रीशत्रुंजयतीर्थचे अद्भुत माहात्म्य ऐकून नाभाक राजाने त्या घनाढ्य शेठची स्वानगी केली, आणि स्वतः श्री शत्रुंजय तीर्थाच्या यात्रेसाठी उत्तम मुहूर्त पाहण्यास सांगितले. ॥३२॥

English :- Thus when King Nabhak heard the magnanimity of the mount of Satrunjay, he was overcome with feelings of excitement. He then bid farewell to Dhanadhy and proceeded to find out the most auspicious time (mahurat) for the departure, to experience this peculiar speciality of the pilgrimage mountain of Shatrunjay wholeheartedly.

लग्नक्षणे व्यतिक्रान्ते, ब्रह्मद्वारव्यथावशात्
पश्चात्तापं दधद् भूपो, द्वितीयं लग्नमग्रहीत् ॥३३॥

अन्वयः- ब्रह्मद्वारव्यथावशात् लग्नक्षणे व्यतिक्रान्ते पश्चात्तापं दधत् भूपः द्वितीयं लग्नम् अग्रहीत् ॥३३॥

विवरणम्:- ब्रह्मद्वारं द्वारं ब्रह्मद्वारे मस्तके व्यथा ब्रह्मद्वारव्यथा ब्रह्मद्वारव्यथायाः वशात् ब्रह्मद्वारव्यथावशात् शिरोवेदनावशात् लग्नस्य शुभमुहूर्तस्य क्षणः समयः लग्नक्षणः तस्मिन् लग्नक्षणे शुभमुहूर्तसमये व्यतिक्रान्ते निगति पश्चात्तापं अनुत्तापं दधत् दधानः शुभम् पातीति भूपः नृपः, द्वितीयं लग्नं शुभमुहूर्तं अग्रहीत् अग्रहीत् यथा यात्रानिर्गमस्य लग्नवेला समायाता तदा नृपः शिरोवेदनया व्याकुलः सञ्जातः। तेन स नियतसमये यात्रायै निर्गन्तुमक्षमो बभूव । अतः पश्चात्तापाकुलः सः द्वितीयं लग्नमग्रहीत्, इत्यर्थः ॥३२॥

- सरलार्थः- तदा लङ्घक्षणः समायातः तदा नृपः शितोवेदनाविह्वलः आसीत्। तेन स यात्रायै निर्गन्तुं नाशक्नोत्। तेन लङ्घक्षणः व्यतिक्रान्तः। अतः पश्चात्तापकुलः नृपः द्वितीयं लङ्घमवाहीत् ॥३२॥
- अुब्धशरीः- पाशु कषपरे भुङ्क्तो नि पस आव्यो त्यरे उभयोरे भस्तुङ्गां भ्रमद्वारे निषे असह पीडा यवाथी तेनाथी न्द शङ्क्यु नर्षी, तेथी पश्चात्ताप इत्ता साये राज्ञे न्योतिपी पासे भीनुं भुङ्क्तुं उभायुं ॥३३॥
- हिन्वी :- लेकिन जब मुहूर्त का दिन आया तब मस्तक में असह्य पीडा होने के कारण वह जा नहीं सका तब पश्चात्ताप करते हुए उसने ज्योतिषीओं द्वारा दूसरा मुहूर्त निकलवाया॥३२॥
- मराठी :- पण मुहूर्ताच्या दिवशी त्यांच्या होव्यात असह्य वेदना होत असल्याने त्यांचे जाणे झाले नाही. त्यामुळे पश्चात्ताप करीत असतांना त्याने ज्योतिष्यांना दुसरे मुहूर्त पाहण्यास सांगितले ॥३२॥
- English :- But when the day for departure dawned, he suddenly had a severe migraine which made him to postpone his pilgrimage. Thus carressing his feelings of repentance, he went to an astrologer, to find out the next most auspicious time (*mahura*) for his pilgrimage to Satrunjay.
- अन्वयः- तस्मिन्नपि लग्ने आकास्मिकसमुद्भूत - ज्येष्ठपुत्रव्यथावशात् गते सति तृतीयं लग्नमावदे ॥३४॥
- तस्मिन्नपि गते लग्ने, तृतीयं लग्नमावदे ॥३४॥
- विवरणम्:- तस्मिन् द्वितीये लग्ने लग्नक्षणे अपि अकस्मात् समुद्भूता समुत्पन्ना आकास्मिकसमुद्भूता ज्येष्ठ श्रासौ पुत्रश्च ज्येष्ठपुत्रः। ज्येष्ठपुत्रस्य व्यथा ज्येष्ठ पुत्रव्यथा। आकास्मिकसमुद्भूता चासौ ज्येष्ठपुत्रव्यथा चाकस्मिक समुद्भूतज्येष्ठपुत्रव्यथा। तस्याः वशात् गते अतिक्रान्ते सति नृपः तृतीयं लग्नं आददे आत्तवान्। यदा द्वितीयलग्नक्षणः समयातः तदा अकस्मात् एव नृपस्य ज्येष्ठपुत्रः व्यथापीडितोऽभवत् तेन तदापि नृपः निर्गन्तुं नाशक्नोत् अतः सः लग्नक्षणोऽपि व्यतिक्रान्तः। तस्मात् सः तृतीयम् लग्नमगृह्णात् ॥३४॥

सरलार्थः- यदा द्वितीयः लङ्काक्षणेः समायातः तदा नृपस्य ज्येष्ठपुत्रः अकस्मात् समुत्पन्नत्वयाकुलः समायाता तेन स लङ्काक्षणेः अपि व्यक्तिक्रान्तः। अतः सः वृत्तीयं लङ्कं गृहीतवान् ॥३४॥

अनुशानी :- ते भीष्मवन्ते भेषजवेद्या भुषर्त्तनो द्विवस आस्तां तेना भोऽ। पुत्रने अश्वत्थ वथा उत्पन्न थवाथी ते भीष्मं भुषर्त्त भगु भुं. त्पारे शब्दे भेषोतिथीओ पासे त्रीष्मं भुषर्त्त उवाय्. ॥३४॥

हिन्दी :- जब दूसरी बार मुहूर्त का दिन आया तब उसके बड़े पुत्र को यकायक व्याथा उत्पन्न होने से वह मुहूर्त भी निकल गया तब राजाने ज्योतिषीओ से तीसरा मुहूर्त निकलवाया ॥३४॥

मराठी :- दुसऱ्या मुहूर्ताच्या दिवशी आपल्या मोठ्या पुत्राला एकाएकी आजार उत्पन्न झाल्याने तो दुसरा मुहूर्त सुद्धा निपून गेला. मग राजाने ज्योतिष्यांना तिसरा मुहूर्त पाहण्यास सांगितले. ॥३४॥

English :- But when that day dawned, the King's eldest son, had a sudden anguish and throe within himself which compelled the King to postpone his pilgrimage again. He thus called for the third time, the auspicious time (*mahurat*) for his departure.

पट्टदेवीमहाकष्टाज्जातस्तस्याप्यतिक्रमः ।
स्वचक्रशङ्कया लग्नमत्यगात् तुर्यमप्यथ ॥३५॥

अन्वयः- पट्टदेवीमहाकष्टात् तस्य अपि अतिक्रमः जातः। अथ स्वचक्रशङ्कया तुर्यं लग्नमपि अत्यगात् ॥३५॥

विवरणम्:- यथा वृत्तीयः लग्नक्षणः समायातः तदा पट्टेभिषिक्ता देवी पट्टदेवी पट्टराज्ञी। पट्टदेव्याः महत्तत्त्वकष्टं महाकष्टं महाव्याधिः, तस्मात् पट्टदेवीमहाकष्टात् पट्टरा याः महाव्याधेः तस्य वृत्तीयलग्नक्षणस्यापि अतिक्रमः सञ्जातः। राजा यात्रार्थं गन्तुं नाऽशक्नोत्। अतः नृपः चतुर्थ लग्नमाददात्। यथा च चतुर्थलग्नक्षणः समागतः तदा स्वस्य चक्रे येन सैन्यायिविप्लवशङ्का समजायत। तथा शङ्कया सः गन्तुं न प्राभवत्। तेन तुर्यमपि लग्नं अत्यगात् अत्यक्रामत् ॥३५॥

सरलार्थः- वृत्तीये लङ्काक्षणे समायाते पट्टदेव्याः महाकष्टं जातम्। अतः तस्याप्यतिक्रमः अभूत्। चतुर्थे लङ्काक्षणे स्वदेशे सैन्यादिविप्लवशङ्का प्रादुर्भूता। तेन न लङ्कामपि अतिक्रान्तम्। राजा यात्रार्थं गन्तुं नाऽशक्नोत् ॥३५॥

भुजराती:- त्रील्ल वभत ओवडावेवा मुहूर्तनो द्विवस आवतां पोतानी पटराणीने अऊस्मान भडायाधि उत्पन्न थायी ते द्विवसे पाण राज नीकणी अऊओ नही. त्यारे हरीयी योथी वभत नाभाऊ राजअ ओवडाव्युं पाण ते मुहूर्त आवतां पोताना सैन्यभां तथा देशभां भगवो भगवानी शंकाथी ते वभते पाण राज श्री शत्रुंजय तीर्थनी यात्रा करवा भाटे नीकणी अऊओ नही, अने योग्युं मुहूर्त पाण व्यतीत थरुं गयुं. ॥३५॥

हिन्दी :- जब तीसरी बार मुहूर्त का दिन आया तब पट्टराणी को यकायक दर्द उठने से उस दिन भी राजा निकल न सका। चौथी बार अपने सैन्य में और देश में बगावत की स्थिति उत्पन्न होने की आशंका से वह यात्रा के लिये न निकल सका, और चौथा मुहूर्त भी निकल गया॥३५॥

मराठी :- तिसऱ्या वेळी मुहूर्ताच्या दिवशी पट्टराणीला एकाएकी आजार झाल्याने तो निपू शकला नाही, तर चौथ्या मुहूर्ताच्या दिवशी सैन्यात व देशात द्रोह होण्याची स्थिती निर्माण झाल्याने तो जाऊ शकला नाही, चौथा मुहूर्त सुखा निपूण गेला.॥३५॥

English :- But unfortunately when that day arose, his chief queen fell great sick, he thus had to call for the fourth auspicious time (mahurat). But when the fourth auspicious time grew light (dawned) grew the fear (doubt) about there arose a sudden aggression between the army and the state, which again made King Nabhak to postpone his voyage for the fourth time.

अहो! पापी ममात्पेति, निन्दन् स्वं पञ्चमं नृपः ।

मुहूर्तमावदे तच्च परचक्रभयाद् गतम् ॥३६॥

अन्वय:- अहो! मम आत्मा पापी इति स्वं निन्दन् नृपः पञ्चमं मुहूर्तं आवदे । तत् च परचक्रभयात् गतम् ॥३६॥

विवरणम्:- यदाच शत्रुअययात्रार्थं निश्चिताः चत्वारोऽपि लग्नक्षणाः व्यर्थतया अतिक्रान्ताः तदा अहो! मम आत्मा पापी वर्तते येन यात्रायां विघ्नाः आयान्ति इति स्वं आत्मानं निन्दन् नृपः पञ्चमं मुहूर्तमावदे जग्राह । परं तदपि परचक्रभयात् परेषां नृपणां सैन्याक्रमणभयात् गतं अतिक्रान्तम् ॥३६॥

सरलाय:-

चतुर्षु अपि लङ्काणेषु त्वर्पतयाऽतिक्रान्तेषु अहो। ममात्मा पापी वर्तते इति स्वमनिन्दनं त्वृषः पथमम् लङ्कामाददात्। परम् तदपि पस्यकभयात् त्वपगतम् ॥३६॥

गुञ्जराती:- आ प्रभागे श्री शत्रुंजय तीर्थनी यात्रा निमित्ते ज्ञेयवेला थारे मुहूर्तो निष्पन्न ज्ञवाथी 'अरे ! भारो आत्मा महापापी छे के जेथी पवित्र तीर्थ श्रीशत्रुंजयनी यात्रा करवा जतां आवी रीते विघ्नी आव्या ज अरे छे' अे प्रभागे पोताना आत्माती निंदा करता राजये पांयभुं मुहूर्त उठावुं, पाणु कर्मसंयोगे ते मुहूर्त पाणु पोताना देव उपर भीज राजयेरेना सेन्यो यी आववाना लथथी वीती अयुं. ॥३६॥

हिन्दी :-

इस प्रकार श्रीशत्रुंजयतीर्थ की यात्रा के चारों ही मुहूर्त निष्फल हो जाने से, "अरे छया मेरा आत्मा महापापी है, जिस से मुझे श्रीशत्रुंजयतीर्थ की यात्रा करने के लिये जाते हुए ऐसे विघ्न आते रहते हैं। इस प्रकार अपने आप को कोसते हुए राजाने पांचवा मुहूर्त निकलवाया लेकिन कर्मसंयोग से वह मुहूर्त भी अपने देश पर दूसरे राजाओं के आक्रमण के मय से चला गया॥३६॥

मराठी :-

ह्याप्रमाणे शत्रुंजययात्रेचे चार ही मुहूर्त नावा गेल्याने, "अरे अरे ! मी किती महापापी आहे। की, शत्रुंजय यात्रेच्या प्रत्येक वेळी अशी विघ्ने येतात. अशी स्वतःच्या आत्म्याची निंदा करीत त्याने उद्योतिषांना पांचवे मुहूर्त पाहण्याचे सांगितले परंतु कर्मयोगाने त्या दिवशी सुद्धा परराष्ट्रांच्या आक्रमणाचे भय निर्माण झाले आणि तो मुहूर्त सुद्धा निपण गेला." ॥३६॥

English :-

Thus the King had to postpone his pilgrimage four times due to untoward circumstances. This made the king to carress his feelings of remorse as he began to brood about the matter and began calling himself a grave sinner, for having germinated clogs and obstacles, due to his past actions. He thus called for a fifth auspicious time (mahurat) But when that day dawned there arose a possibility of the neighbouring king's attack. And due to this threat, he had to again postpone his pilgrimage.

एवं भूपो व्यतिक्रान्ते, यात्राया लग्नपञ्चके।
हेतुमस्य कथं ज्ञास्या-मीति चिन्तातुरोऽभवत् ॥३७॥

अन्वयः- एवं यात्रायाः लग्नपञ्चके व्यतिक्रान्ते सति भूपः अहं अस्य हेतुं कथं ज्ञास्यामि? इति चिन्तातुरः अभवत् ॥३७॥
विवरणम्:- एवं इत्थं यात्रायाः लग्नानां मुहूर्तानां पञ्चकं लग्नपञ्चकं मुहूर्तपञ्चकं तस्मिन् लग्नपञ्चके मुहूर्तपञ्चके व्यर्थतया व्यतिक्रान्ते व्यपगते सति भुवम् पतीति भूपः नृपः अहं अस्य हेतुं कारणं कथं ज्ञास्यामि इति चिन्तया आतुरः व्याकुलः चिन्तातुरः चिन्ताकुलः समजायत - अभवत् ॥३७॥

सरलार्थः- यदा यात्रायाः कृते निष्कासितं लग्नपञ्चकं व्यर्थतया व्यपगतं तदा नृपः अस्य कारणं कथं ज्ञास्यामि? इति चिन्तातुरः अभवत् ॥३७॥

गुणराती :- आ प्रभागे श्री शत्रुंजय तीर्थनी यात्रा इत्या भटे ज्योतिषीओ पासे उवावेला पांचे मुहूर्तो व्यतीत थवाथी 'आवी शेते विध्त्तो आवयानुं इराण्डुं उवेरी शेते ज्योतिषी ?' ओ प्रभागे राजा चिन्तातुर थयो. ॥३७॥

हिन्दी :- इस प्रकार श्री शत्रुंजय तीर्थ की यात्रा के लिये ज्योतिषियों के द्वारा निकाले गये पांचो ही मुहूर्त बीत जाने से "इसप्रकार विघ्न आने का कारण भला मैं कैसे जान पाऊंगा?" इस विचार से वह चिन्तातुर हो गया ॥३७॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे श्री शत्रुंजयतीर्थ यात्रेचे ज्योतिषांकडून काढलेले पाचही मुहूर्त निपूण गेल्याने तो राजा, "याप्रमाणे विघ्न येण्याचे कारण मला कसे समजेल ?" अशा विचाराने चिन्तातुर झाला. ॥३७॥

English :- Thus when all the five occasions flew past, he began lamenting about it and wandered as to how, would he be able to know the reason of hinderences. The king became worried.

તાવતોદ્યાનમાયાતાઃ, શ્રીયુગન્ધરસૂરયઃ ॥

इति विलपयामास, भूपालं वनपालकः ॥३८॥

અન્યયઃ-

તાવતા શ્રી યુગન્ધરસૂરયઃ ઉદ્યાનં આયાતાઃ ઇતિ વનપાલકઃ ભૂપાલં વિલપયામાસ ॥૩૮॥

विवरणम्:-

તાવતા કાલેન શ્રિયા યુક્તાઃ યુગન્ધરસૂરયઃ શ્રીયુગન્ધરસૂરયઃ ઉદ્યાનં ઉપવનં આયાતાઃ આગચ્છન્ ઇતિ વનસ્ય પાલકઃ વનપાલકઃ ઉદ્યાનપાલકઃ ધ્રુવ પૃથ્વી પાલયતીતિ ભૂપાલઃ, તેં ભૂપાલં મહીપાલં વિલપયામાસ ક્યશાપયત્ ન્યયેપયત્

સસાર્થઃ-

નૃપઃ યાવત્ એવં વિચિન્તયતિ તાવત્ શ્રી યુગલ્ધરસૂરયઃ ઉદ્યાનમ્ આગતાઃ ઇતિ ઉદ્યાનપાલકઃ નૃપતિં ત્યજાપયત્ ॥૩૮॥

ગુજરાતી :-

ગેઝેમ વિચાર કરે છે, તેડેકામાં વનપાલકે આવી રાજને વધામણી આપી કે ઉદ્યાનમાં શ્રીયુગાન્ધરસૂરિ સંભવસર્પ છે.

हिन्दी :-

इसप्रकार राजा विचार करता है, तब वनरक्षकने आकर बधाई दी, "हे महाराज! आज उद्यान में श्री युगन्धरसूरि महाराज पधारे हैं" ॥३८॥

મરાઠી :-

याप्रमाणे विचार करीत असता राजाला वनरक्षकाने येऊन निरोप दिला की, "महाराज ! आज बगैत श्री युगलधरसूरि महाराज आले आहेत."

English :-

One day, when the king was in a pensive mood, the forester arrived there and greeting the king told the king that a priest named Yugandher Suri has arrived in the garden.

ततो गतो वनं राजां, चतुर्ज्ञाननिधीन् गुरून्

ज्ञात्वा नत्वाऽन्तरायाणां हेतून् पप्रच्छ भक्तिभाक् ॥३९॥

અન્યયઃ-

તતઃ ભક્તિભાક્ રાજા વનં ગતઃ । ગુરૂન્ ચતુર્જ્ઞાનનિધીન્ જ્ઞાત્વા નત્વા અન્તરાયાણામ્ હેતૂન્ પપ્રચ્છ ॥૩૯॥

विवरणम्:-

તતઃ ઉદ્યાનપાલકવચનશ્રવણાત્ અનન્તરં ભક્તિં ભજતીતિ ભક્તિભાક્ ભક્ત્યુલ્લસિતમાનસઃ રાજા પરિવરેણ સહ યનં ગતઃ અગચ્છત્ । ગુરૂન્ ચત્વારિ (મતિશ્રુતાવધિમનઃપર્યવરૂપાણિ) ચ તાનિ જ્ઞાનાનિ ચ ચતુર્જ્ઞાનાનિ ચતુર્જ્ઞાનાનાં નિધયઃ તાન્ ચતુર્જ્ઞાનનિધીન્ જ્ઞાત્વા (ગુરવઃ ચતુર્જ્ઞાનધારિણઃ સન્તિ ઇતિ જ્ઞાત્વા) નત્વા વન્નિત્યા અન્તરાયાણામ્ વિન્નનાં હેતૂન્ કારણાનિ પપ્રચ્છ અપ્રાક્તીત્ ।

सरलार्थः- ततः भक्तिभाक् नृपः परिवारेण सह वनं गतः। गुरुन् चतुर्जानिनिधीन् ज्ञात्वा तान् वन्दित्वा अन्तरायाणां हेतून् पप्रच्छ।
 शुभशतीः- त्वार भाद रात्र्य पोताना कुटुम्ब परिवार सहित अत्यन्त भक्तिवरे उद्भासित शिष्यवान् यथ उद्धानभां गयो, त्वां गच्छ
 गुरुभक्षराजने विधिपूर्वक वन्दन करी तेभने यार क्षान्तना निधि आगुपी पोताना अन्तरायनुं आरंभ पृथुं. ॥३८॥
 हिन्दी :- उसके बाद राजा अपने परिवारसहित अत्यन्त भक्ति से हर्षित होकर उधानमें गया, वहाँ गुरुमहाराज को प्रणाम कर के
 उनको चारों ज्ञान के निधि जानकर, अपने अन्तरायों का कारण पूछा. ॥३९॥

मराठी :- नंतर तो राजा आपल्या कुटुंबासह अत्यंत भक्तीने उल्लसित होऊन बागेत गेला, आणि चारही ज्ञानाचे निधि असे
 गुरुमहाराजांना जयस्कार करून आपल्या विज्यांचे कारण विचारले. ॥३९॥

English :- Then the king along with his family went to meet the honourable ascetic, with feelings of veneration and bliss. Having paid obeisance to the ascetic and acknowledging the ascetic's four treasures of knowledge, asked him about the reason for all these interruptions.

- Note : 1) *Matigyan* - Knowledge received through the five senses and the mind.
 2) *Shrutigyan* - Knowledge received by the sense of sight and hearing.
 3) *Avdhigyan* - Knowledge received without the use of the five senses.
 4) *ManParyavGyan* - The ability to read the mind of any living being.

गुरवो मनसा सीमन्धरस्वामिजिनं ततः ॥

नत्वाऽप्राधुरय स्वाम्यप्यूचे तन्मनसाऽखिलम् ॥४०॥

अन्वयः- ततः गुरवः मनसा सीमन्धरस्वामिजिनं नत्वा अप्राधुः। अथ स्वामी अपि तद् अखिलं मनसा ऊचे ॥४०॥
 विवरणम्:- ततः तदनन्तरं गुरवः श्रीयुगन्धरसूरयः मनसा इवा सीमन्धरस्वामी एव जिनः सीमन्धरस्वामिजिनः, तं
 सीमन्धरस्वामिजिनं नत्वा वन्दित्वा अप्राधुः अपृच्छन्। अथ अनन्तं स्वामी सीमन्धरजिनेश्वरः अपि तद् अखिलं
 सर्व मनसा एव ऊचे अवाचत ॥४०॥

समर्थः- तदनन्तरं गुरवः श्रीयुगन्धरसूर्यः मनसा सीमन्धरजिन् नत्वा अपृच्छन्। अनन्तरं स्वामी सीमन्धरजिनः अपि तत्सर्वं मनसा अवोचत् ॥४०॥

गुणशती :- त्वां पृष्टी युगभक्षारणे भव वरे श्रीसीमंधर जिनेन्द्रे नभीने पृष्ठुं, त्वां श्रीसीमंधरस्थायीको मनस्यी न स्य वृत्तान्तं कथुं ॥४०॥

हिन्दी :- उसके बाद गुरुमहाराज ने मन से श्रीसीमन्धरजिनेन्द्र को प्रणाम कर के पूछा तब उन्होंने मनसे ही सब वृत्तान्त का निवेदन किया ॥४०॥

मराठी :- नंतर गुरुमहाराजांनी मनातच श्री सिमन्धरजिनेन्द्रांना नमस्कार करून (ते) विचारले, तेव्हा (त्यांनी) मनानेच सगळ्या वृत्तान्त निवेदन केला ॥४०॥

English :- At this the Ascetic bowed down to Lord Simandhar Jinendra Intellectually and asked the Lord about King Nabhak's grievances. The ascetic too received the answer Intellectually.

मनःपर्यायतो ज्ञानात् श्रीयुगन्धरसूर्यः ।

सम्यग् विज्ञाय वृत्तान्तं तं जगुर्भूपतिं प्रति ॥४१॥

अन्वयः- श्रीयुगन्धरसूर्यः मनपर्यायतः ज्ञानात् तं वृत्तान्तं सम्यक् विज्ञाय भूपतिं प्रति जगुः ॥४१॥

विवरणम्:- श्रीयुगन्धरसूर्यः मनःपर्यायात् ज्ञानात् तं वृत्तान्तं सम्यक् सुक्षुतया विज्ञाय विवित्वा भुवः पतिः भूपतिः तं भूपतिं नृपं प्रति जगुः जगदुः ॥४१॥

सरलार्थः- श्रीयुगन्धरसूरिभिः मनःपर्यायज्ञानेन सः अखिलः वृत्तान्तः सम्यक्तया विज्ञातः। भूपतये च कथितः ॥४१॥

गुणशती :- श्री युगन्धराचार्ये भवः पर्यवधानस्य सर्व वृत्तान्तं सम्यक् प्रदर्शये आसीने राजने नृपशायुं के ॥४१॥

हिन्दी :- तब श्री युगन्धराचार्य महाराजने “मनःपर्यवज्ञान” से सब वृत्तान्त जानकर राजा को बताया, ॥४१॥

मराठी :- तेव्हा श्री युगन्धराचार्य मुनीने “अंतर्ज्ञानाने” सगळ्या वृत्तान्तं सम्यक् रीत्या जाणून राजाला सांगितले, ॥४१॥

English:- Then Shri Yugandharacharya narrated the whole event, when he received the narration through his *Man Paryav Gyan*.
Note - *Man Paryav Gyan* is one of the four *gyans*, in which one attains the ability to read the mind of any living being.

राजन! सुखेषु दुःखेषु, मुख्यं कर्मैव कारणम् ।

तच्चार्जितम् त्वया पूर्वं यथा मूलात् तथा शृणु ॥४२॥

अन्ययः:- हे राजन! सुखेषु दुःखेषु कर्म एव मुख्यं कारणमस्ति तत् च त्वया पूर्वं यथा अर्जितं तथा मूलात् शृणु ॥४२॥

विवरणम्:- हे राजन! सुखेषु दुःखेषु च कर्म एव मुख्यं प्रधानं कारणं अस्ति। कर्मानुसारेण एव नरः सुखानि दुःखानि वा लभते। तच्च सुखदुःखानुबन्धि कर्म त्वया पूर्वं पूर्वभवे यथा येन प्रकारेण अर्जितं तथा मूलात् मूलमारभ्य शृणु आकर्ण्य ॥४२॥

सारार्थः:- हे राजन! सुखेषु दुःखेषु च कर्म एव मुख्यं कारणं भवति। तत्तथा पूर्वभवे यथा उपार्जितं तथा मूलादारभ्य आदितः शृणु ।

गुणवती :- हे राजन! सुखं अने दुःखं ये भवे प्रसंगोधां दरेक प्राप्ति माटे मुख्य कारण कर्म छे, अने तें पूर्व अवधान के द्वारा कर्माते अधधी धरि पर्यंत सांभल. ॥४२॥

हिन्दी :- “हे राजन! सुख और दुःख दोनों प्रसंगों के मुख्य कारण हर एक प्राणीओं ने किये हुए कर्म ही हैं और तूने पूर्वजन्म में जो कर्म उपार्जित किये हैं उसका विवरण शुरू से अन्त तक ध्यान से सुन ॥४२॥”

मराठी :- “हे राजा! सुख आणि दुःख दोन्ही प्रसंगावे मुख्य कारण म्हणजे प्रत्येक प्राण्याने केलेले कर्म हेच आहे. आता पूर्वजन्मी व जे ‘कर्म’ उपार्जन केले आहे. त्याचा अहवाल सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत सविस्तर मांडायकडून ऐक.” ॥४२॥

English :- The ascetic says that the main root cause of us being remorseful or gay is because of our past meritable or demeritable deeds we have committed. He then asks the king to give a ear to the minute description on what he has acquired from his past deeds.

(श्लोक-४५) समुद्रश्च सिंहश्च समुद्रसिंहानामनौ अभूताम्। किन्तु तयोः ज्येष्ठः समुद्रः निर्गतः मलः यस्मात् सः निर्मलः निर्मलचरितः पुण्यवान्। ऋजुः सरलः च आसीत्। कनिष्ठः सिंहः च विपर्यस्तः दुराचारः, पापी, क्रूरहृदयश्च अभवत्। एवम् तौ उभौ वदर्याः कण्टकौ वदरीकण्टकौ इव आस्ताम्। यथा वदर्याः कश्चित् कण्टकः सरलः कश्चित् च वक्रः भवति। तथा ज्येष्ठः समुद्रः सरलः, कनिष्ठः सिंहः च वक्रः अभवत् ॥४५॥

अुजराती :- ओगरीस कोडाकोटी सागरोपम काण पडेवा, अतीत योवीशीमां, जम्बूद्वीपना भरतमे-त्रमां संप्रति स्वाधी नामना तीर्थकरना आरामां, समुद्रतट समीपे, ताम्रविभी नगरीमां, समुद्र अने सिंध नामना बे लाईओ रडेता छता. तेओमां भोटो लाई समुद्र निर्भण यारित्रवाणो पुण्यवान् अने सरण रुदधी छतो, पाण नानो लाई दुष्ट आचरणवाणो भ्रष्टापापी अने इर रुदधी छतो. जेम ओरीनीनां कांटाओ पैटी कोई वड अने कोई सीधो सोप तेम. ॥४३-४४-४५॥

हिन्दी :- उन्नीस कोटाकोटि सागरोपमकाल के पहले अतीत चौबीसी में जम्बूद्वीप के भरतक्षेत्र में, "सम्प्रति स्वामी" नाम के तीर्थकर के समय में, समुद्रतट के नजदीक ताम्रलिपी नाम की नगरी में समुद्र और सिंह नामक दो भाई रहते थे। जैसे एक ही बेरी के दो कांटों में से कोई सीधा तो कोई टेढ़ा होता है ठीक वैसे ही, उनमें से बड़ा भाई समुद्र निर्मल चरित्रवाला, पुण्यवान् और सरल स्वभाव का था, लेकिन छोटा भाई 'सिंह' दुष्ट आचरणवाला, महापापी और क्रूर हृदयवाला था।

मराठी :- एकोणीस कोटाकोटि सागरोपम काळापूर्वी व्यतीत झालेल्या चौवीसीमध्ये जम्बूद्वीपाच्या भरतक्षेत्रात 'सम्प्रति स्वामी' नावाच्या तीर्थकराच्या समकालीन समुद्रकिनाऱ्याजवळ, ताम्रलिप्ती नावाची नगरीमध्ये समुद्र आणि सिंह नावाचे दोन भाऊ राहात होते. जसे बोराच्या झाडाचे दोन कांटे वापमध्ये एक सरळ आणि दुसरा वाकडा, तसेच या दोघांमध्ये मोठा भाऊ 'समुद्र' निर्मलचरित्र असणारा, पुण्यशाली आणि सरळ स्वभावाचा होता, तर पाकटा भाऊ 'सिंह' वाईट आचरणाचा, महापापी आणि क्रूर हृदयाचा होता.

English :- Long Long ago nineteen trillion sagaropam, (sea-measurement) (countless of years ago) during the reign of the previous twenty four Tirthankars in Jambudweep's Bharatscheta and during the period of Lord Samprati, on the banks of a river there was a city named Tampliti that blossomed two brothers, the elder Samudra and the younger Sihe, who were like thorns of the same tree, one crooked and the other straight. Samudra was kind hearted and had a genuine conduct, while his younger brother Sihe, had a villainous heart going hand in hand with his character.

भुयं खनयन्त्याभ्यां स्य-गृहे स्थूणार्थमन्यथा ॥
चतुर्विंशतिवीनार - सख्यनिधिराप्यत ॥४६॥

अन्यथा स्वगृहे स्थूणार्थं भुवं खनयन्त्यां ताभ्यां चतुर्विंशतिवीनारसहस्रनिधिः आप्यत ॥४६॥

विवरणम्:- अन्यथा एकस्मिन् विचित्रे स्वस्य गृहं सवनं स्वगृहं तस्मिन् स्वगृहे स्वसवने स्थूणार्थं स्तम्भार्थं भुं भूमिं खनयन्त्यां ताभ्यां समुद्रसिंहाभ्यां चतुरधिकं विंशतिः चतुर्विंशतिःवीनारसहस्राणि चतुर्विंशतिवीनारसहस्राणि । चतुर्विंशतिवीनारसहस्राणां निधिः निधानं इति चतुर्विंशतिवीनारसहस्रनिधिः चतुर्विंशतिसुवर्णमुद्रासहस्रनिधानं आप्यत प्राप्यत ॥४६॥

सरलार्थः:- एकस्मिन् दिने स्तम्भाय स्वगृहे भूमिं खनयन्त्यां ताभ्यां समुद्रसिंहाभ्यां चतुर्विंशतिवीनारसहस्रनिधिराणां निधिः प्राप्यत ॥४६॥

भुजशती :- ते भजेने ओ३ द्वि३३ पोताना धरनी अं६२ थांलवो नाभवा भाटे जभीन भो६तां योवीथ उ३२ सोनाभउ३२थी भरेवो निधि (धउ३) तेभने प्रा३३ थयो ॥४६॥

हिन्दी :- उन दोनों को एक दिन घर के अंदर खंभा गाड़ने के लिये जमीन खोदते हुए, चौबीस हजार सोनामोहरों से भरा हुआ घड़ा प्राप्त हुआ ॥४६॥

प्रसारी :- त्या दोयांना एकदिवशी घरात खांब (स्तंभ) उभा करणासाठी माती खणत असतांना चौबीस हजार सोनामोहरांनी भरलेला एक हंडा सापडला ॥४६॥

English :- One day, they dug a hole in the ground, in order to install a beam. They were dazzled to find a big earthen pot, filled with twenty four thousand gold coins.

देवद्वयमिदं नाग - गोष्ठिकेन निधीकृतम्॥
इत्युक्तिगर्भं पत्रं च ज्येष्ठो दृष्टेत्यभाषत ॥४७॥

अन्वयः-नागगोष्ठिकेन इदं देवद्वयं निधीकृतं अस्ति इति उक्तिगर्भं पत्रं दृष्ट्वा ज्येष्ठः इति अभाषत ॥४७॥

विवरणम्:- नागगोष्ठिकेन इदम् देवद्वयं न निधिः अनिधिः। अनिधिः कृतं निधीकृतं स्थापितं अस्ति इति उक्तिः वचनं

गर्भे यस्य तत् उत्तिगर्भ वचनयुतं पत्रं तेन निधिना साकं दृष्ट्वा ज्येष्ठः समुद्रः इति यस्यमाणरूपं वचनं अभ्याषत अवदत् ॥४७॥

समलार्थः- नागगोष्ठिकेन इदं देवद्रव्यं निधीकृत्य - भूमौ स्थापितमस्ति। इति उत्तिगर्भ वचनयुतं पत्रं तेन निधिना साकं दृष्ट्वा ज्येष्ठः समुद्रः इति वक्ष्यमाणरूपं वचनमब्रवीत् ॥४७॥

शुण्वाती :- तथा तेनी साधे ओऽ पत्र नीडण्णो. तेसा आ प्रभाणे ण्णुं ण्णुं ते - 'आ धन नाग नाथना कुटुंबे देवद्रव्य तरिडि द्वाट्ठं छे.' ओ पत्र पांथीने ण्णे छे साता सधुद्रे पोतानो अलिप्राय ण्णेर ड्योडे ॥४७॥

हिन्दी :- और उसके साथ एक खत निकला, उसमें ऐसा लिखा था कि, "यह खजाना नाग नाम के कुटुम्ब ने देवद्रव्य के रूप में गाढा है।" इसप्रकार के पत्र को पढ़कर बड़े भाई समुद्रने अपना अभिप्राय दिया कि, ॥४७॥

मराठी :- आणि त्याच्यासोबत एक पत्र ही मिळाले. त्यापट्टे असे लिहिले होते की, हे 'देवद्रव्य' आहे. नाग नावाच्या कुटुंब प्रमुखाने जमिनीत खजिन्याच्या रूपाने गाढून ठेवले आहे. हे पत्र वाचून मोठा भाऊ समुद्र असे म्हणाला की, ॥४७॥

English :- They also found a letter along with the pot which said that, the pot belonged to a certain family named Nag, who had buried the pot as a treasure and it was labelled as God's money (Dev-draṇya). At this the elder brother Samudra bought out his tenet (opinion).

गत्वा शत्रुअये नाग-श्रेयसे दीयते ह्ययः ॥

श्रुत्वेति जायया नुन्नः कनीयानित्यवोचत ॥४८॥

अन्वयः- शत्रुअयं गत्वा अदः नागश्रेयसे दीयते। इति श्रुत्या जायया नुन्नः कनीयान् इति अवोचत् ॥४८॥

विवरणम्:- शत्रुअये तीर्थे गत्वा अदः देवद्रव्यमनागस्य नागगोष्ठिकस्य श्रेयः नागश्रेयः तस्मै नागश्रेयसे नागकल्याणाय दीयते। इति एवं वचनं श्रुत्वा जायया भार्यया नुन्नः प्रेरितः कनीयान् भ्राता सिंह इति यस्यमाणम् अवोचत अब्रवीत् ॥४८॥

सरतार्थ :- इदं देवद्वयं शत्रुञ्जयतीर्थं गत्वा नागगोष्ठिकस्य श्रेयोऽर्थं दीयते। इत्येवं वचनं श्रुत्वा भार्यया प्रेरितः कनीयान्

भ्राता सिंहः इति अवदत् ॥४८॥

शुद्धराती :- 'शत्रुञ्जयमां लब्धने नागगोष्ठिकना पुण्यने भाटे आ नीउणेल देवद्वय आपीये', ओ प्रभाणे भोटा भाधनुं वयन सांलणी योतानी स्त्रीयी त्रेशसेखो नानो भाई सिंह भोल्पो डे, ॥४८॥

हिन्दी :- "शत्रुञ्जय जाकर नागगोष्ठिक के कल्याण के लिये यह निकला हुआ धन दे वे ।" लेकिन बड़े भाई का यह वचन सुनते ही अपनी स्त्री के द्वारा उकसाया हुआ छोटा भाई सिंह जोश में आकर बोला ॥४८॥

मराठी :- शत्रुञ्जयतीर्थात जाऊन नागगोष्ठिकाच्या कल्याणासाठी हे पण देऊन यावे. तोच मोठ्या भावांचे हे शब्द ऐकून आपल्या पत्नीच्या म्हणण्यांत आलेला लहान भाऊ सिंह आवेशाने म्हणाला, ॥४८॥

English :- He said that, they should go to the mount Satrunjay and declare about the wealth, for the welfare of the Nag family. But his younger brother overcome with effervescence (zeal) and instigated by his wife, was not for his brothers opinion.

कन्या वरार्हा जाताऽसौ, परं नोद्वाहिता पुरा॥
धनं विनाऽथ तत्प्राप्तौ, सोत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥

अन्वय :- असौ कन्या वरार्हा जाता। परं पुरा धनं विना न उद्वाहिता अथ तत्प्राप्तौ सा उत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥
विवरणम् :- असौ कन्या वरग्रहीति इति वरार्हा उपवरा विवाहयोग्या जाता अभवत्। परम् पुरा धनं विना धनाभावात् न उद्वाहिता न परिणायिता। अथ इदानीं तस्य धनस्य प्राप्तिः लाभः तत्प्राप्तिः तस्यां तत्प्राप्तौ धनलाभे स्मृतिं सा उत्सवेन महोत्सव विवाह्यते परिणाय्यते ॥४९॥

सरतार्थ :- असौ कन्या विवाहयोग्या वरार्हा वर्तते। पुरा पनाभावात् सा न उद्वाहिता। इदानीं पनाप्राप्तिः सञ्जाता। अतः सा महोत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥

વિવાહતે ॥૪૧॥

ગુજરાતી:- આ કન્યા વરને યોગ્ય થઈ છે, પરંતુ અત્યાર સુધી ધન વિના તેનું લેણ કર્યું નથી, પણ હવે ધનની પ્રાપ્તિ થવાથી તેનો મહેલસવપૂર્વક વિવાહ કરીએ ॥૪૮॥

હિન્દી :- “યહ કન્યા વિવાહ કે યોગ્ય હો ગઈ હૈ, લેકિન અમી તક ઉસકી શાદી નહીં હો સકી। લેકિન અબ ધન પ્રાપ્ત હો જાને સે બહી ધૂમધામ સે ઉસકી શાદી કરે।” ॥૪૯॥

મરાઠી :- “હી કવ્યા લગનાच्या योग्य झाली आहे तरी आजपर्यंत तिचे लग्न होऊ शकले नाही. पण आता अनायासे इनले पन मिळाल्याने आपण मोठ्या धाटाने तिचे लग्न करू.”

English :- He said that the girl has come of age and has been ripped to get married. So they should wed her off, with great pomp and style, with the new found wealth.

દધ્યૌ સમુદ્રઃ શ્રુત્વેતિ, સ્વભાવાદ્ દુષ્ટધીરસૌ ।

ભાર્યયા પ્રેરિતો જાતો, વાત્યેરિતકૃશાનુવત્ ॥૫૦॥

અન્વય:- ઇતિ શ્રુત્વા સમુદ્રઃ દધ્યૌ। અસૌ સ્વભાવાત્ એવ દુષ્ટધીઃ અસ્તિ। ભાર્યયા પ્રેરિતઃ વાત્યેરિતકૃશાનુવત્ જાતઃ ॥૫૦॥

વિવરણમ:- ઇતિ એવમ્ સિંહવચનં શ્રુત્વા સમુદ્રઃ દધ્યૌ ચિન્તયામાસા અસૌ સિંહઃ સ્વભાવાત્ એવ જન્મનઃ પ્રપ્રુતિ એવ દુષ્ટા ધીઃ અસ્ય સઃ દુષ્ટધીઃ દુર્બુદ્ધિઃ અસ્તિ। ભાર્યયા પત્ન્યા પ્રેરિતઃ નુન્નઃ વાતાનાં સમૂહઃ વાત્યા। વાત્યયા પ્રેરિતઃ વાત્યાપ્રેરિતઃ। વાત્યાપ્રેરિતશ્ચાસૌ કૃશાનુઃ અગ્નિઃચ વાત્યાપ્રેરિતકૃશાનુઃ વાતસમૂહેન પ્રેરિતાગ્નિઃ ઇવ જાતઃ। યથા વાત્યાપ્રેરિતઃ અગ્નિઃ વૃદ્ધિં ગચ્છતિ તથા ભાર્યયા પ્રેરિતસ્યાસ્ય દુષ્ટબુદ્ધિઃ શૃશમવર્ધત ॥૫૦॥

સરભાર્થ:- ઇતિ સિંહવચનં શ્રુત્વા સમુદ્રઃ દવ્યોઃ। અસૌ સ્વભાવાત્ એવ દુષ્ટઃ અસ્તિ। ભાર્યાયાઃ પ્રેરણયા ચ અવં વાત્વયા પ્રેરિતઃ કૃશાનુઃ (અન્નિઃ) યથા વર્ધતે તથા અધિક્કદુષ્ટીઃ જાતઃ। ઇતિ ॥૫૦॥

ગુણરતી :- આપું નાના ભાઈનું અયોગ્ય ક્થન સાંભળી સમુદ્રે વિચાર કર્યો કે “આ સ્વભાવથી જ દુષ્ટ બુદ્ધિવાળો છે, અને હમણાં વળી સ્ત્રીની પ્રેરણાની જેમ પવનના સુસવાટથી અગ્નિની વૃદ્ધિ થાય તેમ આની પણ દુષ્ટબુદ્ધિ અધિક વૃદ્ધિ પામી છે, ખરેખર દુનિયામાં સ્ત્રીઓએ મહાન મહર્ષિઓને પણ પોતાના મનોહર તીવ્ર કટાક્ષ, વાગબાણોથી પોતાને વશ કરી લીધા છે, તો પછી આના જેવો એક સામાન્ય મનુષ્ય તેની આગળ શું કરી શકે ?” ॥૫૦॥

હિન્દવી :- છોટેભાઈ કા એસા અયોગ્ય વચન સુનકર સમુદ્ર સોચને લગા કિ, “યહ સ્વભાવ સે હી દુષ્ટ બુદ્ધિવાલા હૈ, તદુપરાંત ઉસકી સ્ત્રી કે, બહુકાને સે જૈસે પવન કે ફોકે સે આગ મહકતી હૈ વૈસે ઉસકી દુર્બુદ્ધિ બઢ ગઈ હૈ (સચમુચ દુનિયામે) સ્ત્રિયો ને બઢે બઢે ક્ષત્રિયોં કો બીં અપને તીવ્ર કટાક્ષ ઓર વાગબાણોં સે અપને બસ મેં કર લિયા હૈ, તો ફિર ઇસ કે જૈસે મામુલી ઇન્સાન કી કયા મજાલ?” ॥૫૦॥

મરાઠી :- અસે ઘાકટે ભવાચે અયોગ્ય મ્હળણે એકૂન સમુદ્ર વિચાર કરૂ લાગલા, “એક તર હા સ્વભાવાનેચ દુષ્ટબુદ્ધીચા અસૂન ત્યાત ભર ટાકળ્યાકરિતા ત્યાચ્યા પત્નીને ત્યાલા પ્રેરણા દિલી તે તર અસેચ જાલે જસે વાચ્યાચ્યા ફુલકીને વિસ્તવ અધિક પેટતો. (સ્વરં આહે કી જેલ્હા સ્ત્રિયાંની મોઠ્યા મોઠ્યા મુનીંગા સુલ્હા આપલ્યા કટાક્ષાને તસેંચ વાગબાણાને સ્વતઃચ્યા અર્પીન કરૂન યેતલે, તર યા સામાન્ય માણસાવી કાય કથા?) ॥૫૦॥

English :- Samudra was shocked to hear such words from his brother but he pacified himself saying that his brother had a vicious heart, from the very beginning and he had been instigated by his wife, just to blow a little more wind, to start a conflagration. Even the great ascetic had to deposit their virginity, into the passionate eyes and the charm of a damsel, then where does an ordinary man, as his brother stand.

English :- Even a man from distinguished pedigree's, fall from their heights, when they lose their self-respect by indulging in improper and passionate deeds with women, just as a churning rod, that has been made out of the best of bamboo's, falls for the girl and churns the viscid curds into buttermilk, does'nt it?

देवद्रव्योपयोगेन घोरां यास्यति दुर्गतिम् ।

ततो बन्धुर्यं बन्धुरया बोध्यो गिरा मया ॥५२॥

अन्ययः- अयं बन्धुः देवद्रव्योपयोगेन घोरां दुर्गतिं यास्यति। ततः मया अयं बन्धुरया गिरा बोध्यः ॥५२॥

विवरणम्:- अयं मम बन्धुः भ्राता देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यम्। देवद्रव्यस्य उपयोगः देवद्रव्योपयोगः तेन देवद्रव्योपयोगेन घोरां भीषणां दुष्टगतिः दुर्गतिः तां दुर्गतिं यास्यति गमिष्यति। ततः तस्मात् कारणात् मया अयं बन्धुरया सुन्दरया कोमलया गिरा बोध्यः बोधनीयः ॥५२॥

सन्तार्यः- अयं मम बन्धुः देवद्रव्यस्य उपयोगेन घोरां दुर्गतिं गमिष्यति। तस्मात् मया अयं मधुरया वाण्या बोधनीयः ॥५२॥

गुणशती :- आ भारो भार्ध, ओ स्त्रीना इधन भुज्ज देवद्रव्यतो उपयोग इशे, तो अत्यंत लयंकर नरकादि दुर्गतिमां न्शे, मोटे आने भारे भृदु अने श्रेष्ठ आणीथी प्रतिभोधितध इशे ओछिओ. ॥५२॥

हिन्दी :- यह मेरा भाई, यदि स्त्री के कहे अनुसार इस देवद्रव्य का उपयोग करेगा तो अत्यंत प्रयंकर नरकादि दुर्गति में जायेगा, इसलिये मुझे इसे मृदु और श्रेष्ठ वाणी में समझाना चाहिये॥५२॥

मराठी :- हा माझा भाऊ जर स्त्रीच्या म्हणण्यानुसार देवद्रव्याचा उपयोग करील तर नक्कीच नरकादि दुर्गतिमध्ये जाईल, म्हणून मला त्याला मृदु आणि श्रेष्ठ वाणीमध्ये बोल केला पाहिजे॥५२॥

English :- So he decides that he should explain to his brother, (who is being impelled by his wife) in a tender and a soft tone about the perils of hell and its other agonies, if he utilizes Gods money for his personal desires.

निश्चित्येत्यवदद् भ्रातः। पातकात् श्रमपातुकात् ।

न किं विभेषि यदेवद्रव्यभोगमपीच्छसि ॥५३॥

अन्वयः- इति निश्चित्य सः अवदत् - भ्रातः! त्वं श्रमपातुकात् पातकात् न विभेषि किम्! यद् देवद्रव्यभोगमपि इच्छसि ॥५३॥

विवरणम्:- इति एवमुपर्युक्तं निश्चित्य सः समुद्रः अवदत् अवोचत् हे भ्रातः! त्वं श्रमे नरके पातयतीति पातुकं, तस्मात् श्रमपातुकात् नरकपातुकात् पातकात् पापात् न विभेषि किम्? यद् त्वं देवद्रव्यस्य अपि भोगं इच्छसि अभिलषसि ॥५३॥

सन्तार्यः- इति अनन्तरोक्तं निश्चित्य स समुद्रः अवदत् - हे भ्रातः! त्वं नरकपातनसमर्पात् पापात् न विभेषि किम्? यद् देवद्रव्यस्यापि भोगम् कर्तुमिच्छसि ॥५३॥

बुधशती :- अहं निश्चय इरीते नाना भावने इधुं ३ - अन्धु! नरकादि लयं ३२ गतिभं पापानी पापानी शुं तुं ३२ नो नधी? ३ नेथी देवद्रव्यना पाप उयभोगनी ईयथा ३२ ॥५३॥

हिन्दी :- ऐसा निश्चय कर के उसने छोटे भाई को कहा कि, "नरकादि भयंकर गति में गिरनेवाले पापसे भी क्या तू डरता नहीं है? किं जिससे तू देवद्रव्य का उपभोग करने की इच्छा करता है?" ॥५३॥

मराठी :- असा निश्चय करून पाकट्या भावाला सांगितले, "नरकादि भयंकर वातिमध्ये ठकलणाऱ्या पापापासून सुखा तुला भीती वाटत नाही? की जेणे करून देवद्रव्याच्या उपभोगाची इच्छा करतोस?" ॥५३॥

English:- Having decided thus, he asks his brother, whether he feels afraid or not to experience the agonies of hell for having cherished the thought, for using God's money for his own personal desires.

देवद्रव्येण यत्सौख्यं, यत्सौख्यं परदारतः ।

अनन्तानन्तदुःखाय, तत्सौख्यं जायते ध्रुवम् ॥५४॥

अन्वयः- देवद्रव्येण यत् सौख्यं, परदारतः यत् सौख्यं तत् सौख्यं ध्रुवम् अनन्तानन्तदुःखाय जायते भवति ॥५४॥

વિચરણમઃ :- નરઃ દેવસ્ય દ્રવ્યેણ દેવદ્રવ્યોપભોગેન યત્ સુખમેવ સૌખ્યં મન્યતે। પરસ્ય દારાઃ પરદારાઃ તેભ્ય પરદારતઃ પરસ્ત્રીભોગાત્ યત્ સૌખ્યં સુખમ્ અનુભવતિ। તત્ સૌખ્યં ધ્રુવં નિશ્ચિતં, ન વિષ્ટતે અન્તઃ યસ્ય તદ્ અનન્તો અનન્તાનન્તંચ તદ્ દુઃખમ્ અનન્તાનન્તદુઃખં, તસ્યે અનન્તાનન્તદુઃખાય કલ્પતે ॥૫૪॥

સરતાર્થઃ :- નરઃ દેવદ્રવ્યસ્ય ઉપભોગેન વત્સુસં મન્યતે। પરદારોપભોગેન ચ વત્સુસમનુભવતિ। તત્સુસં ધ્રુવં અનન્તાનન્તદુઃખાય કલ્પતે ॥૫૪॥

ગુજરાતીઃ :- ભે મનુષ્ય દેવદ્રવ્યના ઉપભોગ વડે, તેમજ પરસ્ત્રી સેવન દ્વારા ભે મનનું માની લીધેલ સુખ મેળવે છે તે સુખ નિઃશંક અનંતાનંત દુઃખ પ્રાપ્ત કરાવનાર થાય છે. ॥૫૪॥

હિન્દી :- જો આત્મી દેવદ્રવ્ય કે ઉપભોગ દ્વારા, વેસે હી પરસ્ત્રી સેવન દ્વારા મન કા માન લિયા (મનમાના) હુઆ સુખ પ્રાપ્ત કરતા હે વહ સુખ નિસંદેહ અનંતાનંત દુઃખદાયક હોતા હૈ ॥૫૪॥

માઠી :- જો મનુષ્ય દેવદ્રવ્યાવ્યા ઉપભોગાત તસેવ પરસ્ત્રીસેવનાત સુખ આહે. અસે સમજતો તે સુખ નિઃસંશય ત્વાદ્યા અબંતાનંત દુઃખ દેનારે ઠરતે. ॥૫૪॥

English :- The man who believes that by utilizing God's money or by committing adultery, he attains utmost bliss, then he is carressing a wrong notion, as these two achievements are bound to bestow on him eternal sorrows and uncountable agonies.

चेत्यद्रव्यविणासे रिसिधए पवयणस्य उड्डाहे ॥
सञ्जयिचउत्थभङ्गे मूलङ्गी बोहिलाभस्स ॥५५॥
चेत्यद्रव्यविनाशे ऋषिघाते प्रवचनस्य उद्घाते ।
सम्यतिचतुर्थभङ्गे मूलेऽग्निर्वीधिलाभस्य ॥५५॥

અન્યઃ :- ચૈત્યદ્રવ્યવિનાશે ઋષિઘાતે પ્રવચનસ્ય ઉદ્ઘાતે સંયતિચતુર્થભંગે બોધિલાભસ્ય મૂલે અગ્નિઃ પતતિ ॥૫૫॥

विवरणम्:-

चैत्यस्य मन्दिरस्य द्रव्यं चैत्यद्रव्यम् । चैत्यद्रव्यस्य विनाशः । तस्मिन् चैत्यद्रव्यविनाशो, ऋषेः मुनेः घातः, तस्मिन् ऋषिघाते मुनिघाते, प्रवचनस्य शास्त्रस्य उद्धाते विरुद्धप्ररूपणे, सम्यगेः साधोः चतुर्थव्रतस्य ब्रह्मचर्यस्य भङ्गः, विनाशः । तस्मिन् सम्यगतिचतुर्थभङ्गे साधोः ब्रह्मचर्यविनाशो च कृते सांते बोधेः लागः बोधिलाभः, तस्य बोधिलाभस्यः सम्यक्त्वस्य मूले एव अग्निः, पतति सम्यक्त्वं विनश्यतीत्यर्थः ॥५५॥

समलार्थः:- चैत्यद्रव्यस्य विनाशो, ऋषेः घातो, शास्त्रविरुद्धप्ररूपणे, साधोः ब्रह्मचर्यव्रतस्य भङ्गे च कृते बोधिलाभस्य मूले एवाग्निः पतति । सम्यक्त्वं विनश्यति ॥५५॥

गुणराती :- चैत्यना द्रव्यनो विनाश इववाथी, ऋषिनो घात इववाथी, शास्त्र विरुद्ध प्ररुपाणा इववाथी, तेभ्य संयतिना यतुर्थ व्रतनो लंग इववाथी, सम्यक्त्वना भूणभां न अशि पडे छे, अर्थात् सम्यक्त्व नाश पाभे छे ॥५५॥

हिन्वी :- “जैन सिद्धान्त में भी कहते हैं कि चैत्य के द्रव्य का विनाश करने से, ऋषि की हत्या करने से, शास्त्रविरुद्ध प्ररूपणा करने से वैसे ही संयमशील साधु के चतुर्थ व्रत का भंग करने से सम्यक्त्व नष्ट हो जाता है” ॥५५॥

मराठी :- चैत्याच्या द्रव्याचा विनाश करण्याने, ऋषींचा घात करण्याने, शास्त्रविरुद्ध प्ररूपणा करण्याने तसेच संयमशील साधूच्या चतुर्थ व्रताचा भंग करण्याने सम्यक्त्वाच्या मुळांमधेच आग लागते अर्थात् सम्यक्त्व नष्ट होते ॥५५॥

English :- It is even said that the man who uses God's money, or murders a monk, or speaks against the teachings of the Jain religion or the one who impells a restrained monk to break his fourth commandment, (ie-not to indulge in sexual affairs) will and is bound to forfeit his foresight to separate the good from the bad.

ઘરં સેવા ઘરં દાસ્યં, ઘરં ભિક્ષા ઘરં મૃતિઃ ।

નિદાનં દીર્ઘદુઃખાનાં, ન તુ દેવસ્ય ભક્ષણમ્ ॥૫૬॥

અન્વય:-

વિવરણમ્:-

સેવા ઘરં દાસ્યં યરમ્ ભિક્ષા યરમ્ મૃતિઃ કિન્તુ સર્વદુઃખાનાં નિદાનં દેવસ્ય ભક્ષણં વરમ્ ॥૫૬॥
સેવા યરમ્ કસ્યાપિ સેવાં કૃત્વા જીવિકાકરણં વરં શ્રેષ્ઠમ્ દાસસ્ય ભાવઃ દાસ્યં દાસતા યરમ્ કસ્યાપિ દાસાચં કિઙ્ગરત્વં સ્વીકૃત્ય ઉપજીવનં વરં શ્રેષ્ઠમ્ ભિક્ષા યરમ્ ભિક્ષયા આજીવિકાકરણં વરં શ્રેષ્ઠમ્ પરન્તુ સર્વાણિ ચ તાનિ દુઃખાનિ ચ સર્વદુઃખાનિ, તેષાં સર્વદુઃખાનામાધ્યાત્મિકાદિવિકાધિભૌતિકાનાં સર્વેષાં દુઃખાનાં નિદાનં મૂલકારણં દેવસ્ય દેવદ્રવ્યસ્ય ભક્ષણં ન યરમ્ દેવદ્રવ્યસ્ય ભક્ષણાત્ સેવયા, દાસ્યેન, ભિક્ષયા વા ઉપજીવિકાકરણં મરણં ચ વરં હત્યર્થઃ ॥૫૬॥

સમર્થ:-

સેવયા, દાસ્યેન, ભિક્ષયા ચ ઉપજીવિકાકરણં વરં શ્રેષ્ઠમ્ અન્તેષુ બુધુધવા મરણમપિ યરમ્ કિન્તુ સર્વેષાં દુઃખાનામાદિકારણં દેવદ્રવ્યસ્ય ભક્ષણં ન યરમ્ ॥૫૬॥

ગુણશતી:-

કોઈની સેવા કરી આજીવિકા ચલાવવી શ્રેષ્ઠ છે, ચાકર થઈને રહેવું સારું છે, ભિક્ષા માગી ઉદરપોષણ કરવું ઉત્તમ છે, અને છેવટે ભૂખ્યા મરી જવું પડે તો તે પણ મહેતર છે, પણ સર્વ પ્રકારનાં દુઃખોનું કારણ દેવદ્રવ્યનું ભક્ષણ કરવું તે બિલકુલ ઠીક નથી. ॥૫૬॥

હિન્દી :-

કિસી કી સેવા કરકે આજીવિકા ચલાના શ્રેષ્ઠ છે । નૌકર બનકર રહના અચ્છા છે, ભિક્ષા માંગકર ઉદર પોષણ કરના મી ઉત્તમ છે, ઓર જ્યાદા સે જ્યાદા મૂલો મરના પડે તો વહ મી મેહતર છે લેકિન સમી દુઃખો કી એક હી જડ દેવદ્રવ્ય કા ભક્ષણ કરના બિલકુલ ઠીક નહીં છે ॥૫૬॥

મરાઠી :-

કોળાની સેવા કરુન આજીવિકા ચાલવિણે મરે આહે, નૌકર બનૂન રાહણે સુખા મરે આહે, ભિક્ષા માગૂન પોટ મરણે સુખા ચાંગલે આહે. પળ સગલ્યા પ્રકારત્યા દુઃખાંચે એકમાત્ર કારણ "દેવદ્રવ્યાચે" ભક્ષણ કરણે હે બિલકુલ અવોગ્ય આહે. ॥૫૬॥

English:-

Its genuine to earn a living by serving someone or live as a servant or beg for alms or at the most, starve and die, but its blasphemous to devour God's money for one's own wants.

भ्रातृरित्युपदेशेन, मौनी सिंहस्तदोत्थितः ॥

एकान्ते भार्ययाऽभाणि, हा! मौग्ध्याद् वञ्च्यसे कथम् ॥५७॥

कपोलकल्पितैर्यद्वा को नाम न हि वञ्च्यते ॥

वरं यथा तथा सर्वमर्धं वाऽऽदत्स्व तन्निधिम् ॥५८॥

अन्वयः- तवा भ्रातुः इति उपदेशेन मौनी सिंहः उत्थितः। एकान्ते भार्यया अभाणि हा! मौग्ध्यात् कथं वञ्च्यसे? ॥५७॥

अथवा कपोलकल्पितैः कः नाम न वञ्च्यते। परं यथा तथा सर्वं वा अर्धं वा तं निधिं आदत्स्व ॥५८॥

विवरणम्:- तवा तस्मिन् समये भ्रातुः बन्धोः समुद्रस्य इति अनन्तरोक्तेन उपदेशेन मौनी मौनमस्यातीति मौनमास्थितः सिंहः तस्मात्स्थानात् उत्थितः। तदा भार्यया स एकान्ते अभाणि-हा! मुग्धस्य भावः मौग्ध्यं तस्मात् मौग्ध्यात् त्वं कथं वञ्च्यसे वञ्चनां प्राप्स्यसे। ॥५७॥

अथवा कपोलाभ्यां कल्पितानि कपोलकल्पितानि तैः कपोलकल्पितैः वचनैः कः न वञ्च्यते सर्वः एव वञ्च्यते। परं यथा तथा येन केनापि प्रकारेण त्वं तम् सर्वं निधिमादत्स्व गृहाणा अथवा अर्धं निधिं आदत्स्व गृहाण ॥५८॥

तदा भ्रातुः इति उपदेशं श्रुत्वा सिंहः मौनमास्थाप्य ततः उत्थितः। तदा एकान्ते भार्या तमवदत् - हा। त्वं मौव्यात् कथं वञ्चनां प्राप्स्यसे? ॥५७॥

अथवा कपोलकल्पितैः वचनैः कः न वञ्च्यते? त्वं वञ्चनाविषयो मा भूः। येन केन प्रकारेण तं सर्वं निधिं आदत्स्व। सर्वनिधिप्राप्तिः असम्भवा चेत् अर्धं निधिमादत्स्व ॥५८॥

गुह्यतः- आ प्रभागे लार्धनो उपदेशे सांभवा मौनं शेषो सिंहः सांभवी विष्णो, अर्धं सांभवी तेनी पत्नीये अर्धुके, “तमे लोणपुगथी उभे दगाओ छो ? अथवा अणोणकल्पितं वातोयी अयो पुगुष न दगाय ? परंतु नेम तेम करीने सर्वं निधि आपाणे तांने करो, अथवा संपूर्णं निधि न आपे तो, छेवटे अरधु धन पागु तमे अरधु करो” ॥५८॥

हिन्दी :-

इस तरह भाई का उपदेश सुनकर अभी तक मौन रहा सिंह वहाँ से उठकर चला गया तब उसको एकान्त में उसकी पत्नीने कहा, "तुम ऐसे मोलेपन से क्यों ठगे जा रहे हो? अथवा तो, ऐसी कपोलकल्पित बातों से कौनसा पुरुष नहीं ठगा जाता? तुम सिर्फ जैसे जैसे करके पूरा धन अपने कब्जेमें कर लो, यदि पूरा न दे तो कम से कम आधा निधि तुम प्राप्त करो।" ॥५८॥

मराठी :-

द्वाप्रमाणे भावाचा उपदेश ऐकून आतापर्यंत गप्प राहून ऐकत असलेला सिंह तेथून उठला तेव्हा त्याला एकान्तात त्याच्या पत्नीने म्हटले की, तुम्ही कशाला त्याच्या भोळेपणामुळे फसता? किंवा अशा कपोलकल्पित गोष्टींनी कोणता मनुष्य नाही फरणास? तुम्ही जसे होईल तसे तो स्वजाना आपल्या ताब्यात घ्या. जर पूर्ण नाही मिळाला तरी शेवटी अर्धा तरी आपल्या साठी मागून घ्या." ॥५८॥

English :-

Sihe who was in taciturnity (silence) stood up and walked away after having heard his brother Samudra's percept. Now when Sihe was in his private chamber with his wife, she cast her feminine spell over him, telling him, not to cower down nor be deceptible to his brother's lame and saucy advice. So he should try to grasp all the wealth, or atleast half of it.

एवं भार्यरितः सिंहो लङ्घनत्रितयं व्यधात् ।

अहं पृथग् भविष्यामी-त्युवाच स्वजनानपि ॥५९॥

अन्यः :-

एवं भार्यरितः सिंहः लङ्घनत्रितयं व्यधात्। अहं पृथक् भविष्यामि इति सः स्वजनान् अपि उवाच ॥५९॥

विवरणम् :-

एवं इत्थं भार्यया पत्न्या इरितः प्रेरितः भार्यरितः पत्नीप्रेरितः सिंहः, लङ्घनानां त्रितयं लङ्घनत्रितयं दिनत्रयलङ्घनं व्यधात् अकरोत्। ततः अहं पृथग् भविष्यामि इति सः स्वजनान् अपि उवाच ॥५९॥

सरलार्थः :-

एवं भार्यया प्रेरितः सिंहः दिनत्रय-मुल्लाङ्घ्य (दिनत्रयानन्तरं) अहं पृथक् भविष्यामि इति स्वजनान् अपि अवदत् ॥५९॥

ગુજરાતી:- એ પ્રમાણે ભાર્યાના સમજવવાથી પ્રેરાયેલા સિંહે ત્રણ દિવસ લાંઘાણ કરી, અને પોતાના સગાંસબંધીઓને કહ્યું કે,
 પૂં બુદો ઘઈશ. ॥૫૮॥

હિન્દી :- इस प्रकार पत्नी के समझाने से सिंह ने लगातार तीन दिन तक उपवास किया और अपने संबंधीओं से कहने लगा, “मुझे
 अलग होना है” ॥५९॥

મરાઠી :- ह्याप्रमाणे पत्नीच्या सांगण्यावरून प्रेरित झालेल्या त्या सिंहाने तीन दिवस उपोषण केले आणि आपल्या नातेवाईकांना
 सांगत राहिला, “मला वेगळे व्हावचे आहे.” ॥५९॥

English :- Having instigated by his wife, Sihe digested her suggestions, He then abstained for three days,
 then calling all his relations, asked for a seperation from his brother.

तेषां बलेन वेश्मार्थं निधानार्थं च सोऽग्रहीत् ।
 समुद्रस्तु ततः शत्रुञ्जययात्राचिकीरभूत् ॥६०॥

અન્વય:- તેષાં બલેન સઃ વેશ્મર્થં નિધાનર્થં ચ અગ્રહીત્ ॥ કિન્તુ સમુદ્રઃ તતઃ શત્રુઅયયાત્રાચિકીઃ અભૂત ॥૬૦॥

વિવરણમ:- તેષાં સ્વજનાનાં બલેન સામર્થ્યેન સઃ વેશ્મનઃ ગૃહસ્ય અર્ધ વેશ્મર્થં ગૃહાર્થં, નિધાનસ્ય નિધેઃ અર્ધ નિધાનાર્થં
 નિધ્યર્થં ચ અગ્રહીત્ અગ્રહીત્ ॥ કિન્તુ સમુદ્રઃ તતઃ તદનન્તરં ગૃહનિધિવિભાગાનન્તં શત્રુઅયસ્ય યાત્રાં શત્રુઅયયાત્રા
 શત્રુઅયયાત્રામ્ કર્તુમિચ્છતિ ઇતિ શત્રુઅયયાત્રાચિકીઃ અભૂત શત્રુઅયયાત્રાં કર્તુમિચ્છત ॥૬૦॥

સરતાર્થ:- તેષાં સ્વજનાનાં બલેન સઃ સિંહઃ અર્ધ વેશ્મં, અર્પનિર્પિં ચ અગ્રહીત્ ॥ કિન્તુ સમુદ્રઃ તતઃ શત્રુઅયયાત્રામ્ કર્તુમિચ્છત
 ॥૬૦॥

ગુજરાતી:- સગાસબંધીઓની લાગવગ લગાવી તેઓના બળ વડે સિંહે સમુદ્ર પાસેથી ઘર અને નિધીનો અરધો ભાગ પ્રાપ્ત કર્યો.
 ત્યાર પછી સમુદ્રે શ્રી શત્રુંઞય તીર્થની યાત્રા કરવાનો અભિલાષ કર્યો. ॥૬૦॥

हिन्दी :-

रिश्तेदारों को पहचान निकाल कर उनके बल से सिंहने समुद्र से घर और खजाने का आधा हिस्सा भाग लिया। तब समुद्रने शत्रुंजयतीर्थ की यात्रा करने का निश्चय किया॥६०॥

मराठी :-

आपल्या नातेवाईकांची ओळख गांठून त्यांच्या जोराने सिंहाने समुद्राकडून घर व खजिन्याची अर्धी वाटणी करवून घेतली. तेव्हा समुद्राने शत्रुंजय तीर्थाची यात्रा करण्याचे ठरविले.

English :-

Catching the reins of his relatives support, Sihe asked for his share of the house and the new found wealth. At this juncture, Samudra decided to make a pilgrimage at Satrunjay.

निधानार्थं व्यये तीर्थं नागपुण्यार्थमित्यसौ ।

यावच्चलति सिंहेन, तावद्राज्ञे निवेदितम् ॥६१॥

अन्वयः-

अहं नागपुण्यार्थं तीर्थं निधानार्थं व्यये इति असौ यावत् चलति तावत् सिंहेन राज्ञे निवेदितम् ॥६१॥

विवरणम्:-

अहं नागस्य नागगोष्ठिनः पुण्यार्थं नागपुण्यार्थं नागश्रेयसे तीर्थं शत्रुञ्जयतीर्थं निधानस्य निधेः अर्धं निधानार्थं (अर्धं निधानं) व्यये व्ययीकरोमि इति विचिन्त्य असौ समुद्रः यावत् यात्रार्थं चलति तावत् सिंहेन राज्ञे नृपाय निवेदितं कथिम् ॥६१॥

संलार्थः-

अहं नागस्य पुण्यार्थं शत्रुञ्जयतीर्थं निधानार्थस्य व्ययं करोमि इति विचिन्त्य असौ समुद्रः यावत् चलति तावत् सिंहेन नृपाय निवेदितम् ॥६१॥

भुजराती:-

श्री शत्रुंजय तीर्थमां नर्ध, आ भाडी रहेला निधानभांना द्रव्यतो नागश्रेष्ठीना पुण्यने भाटे व्यय करवो छे अेम विचार करी समुद्र तीर्थयात्रा करवा भाटे थालवानी तेयारी करतो छतो. तेवभां सिंहे ते नगरना राज्ञनी आजण नर्धने निवेदन करुं छे,

हिन्दी :-

“अब शत्रुंजय तीर्थ जाकर बाकी बचे हुए द्रव्य का नागश्रेष्ठी के कल्याण के लिये व्यय करना है,” ऐसा सोचकर समुद्र तीर्थयात्रा जाने की तैयारी करने लगा उतने में ही सिंहेने नगर के राजा के पास जाकर ऐसा निवेदन किया,॥६१॥

मराठी :- "आता शत्रुंजय तीर्थात जाऊन सजाव्यातील बाकी उरलेले एन नागश्रेष्ठीच्या पुण्याईसाठी सर्व करावचे" अशाप्रकारे विचार करून 'समुद्र' तीर्थयात्रेसाठी तयारी करू लागला तोच याकटा भाऊ सिंहाने राजाकडे जाऊन सांगितले की, ॥६१॥

English :- Samudra now decides to go to Satrunjay and declare about the remaining part of the wealth, for the benediction of the Nag family. Having decided thus, Samudra began making preparations for his pilgrimage when Sihe decided to meet the king of their kingdom.

लेभे निधानं मद्भ्रात्रा, यात्राव्याजावसौ ततः ॥

तदादाय व्रजन्नस्ति, न दोषोऽथ मनाग् मम ॥६२॥

अन्वयः- मद्भ्रात्रा निधानं लेभे। ततः असौ यात्राव्याजात् तद् आदाय व्रजन् अस्ति। अत्र मम मनाग् दोषः न ॥६२॥

विवरणम्:- मम भ्राता मद्भ्राता तेन मद्भ्रात्रा मम बन्धुना समुद्रेण निधानं भूमौ निहितः निधिः लेभे प्रापे। ततः तस्मात् असौ यात्रायाः व्याजः भिषं यात्राव्याजः तस्मात् यात्राव्याजात् यात्रामिषात् तद् निधानं तं निधिम् आदाय गृहीत्वा व्रजन् गच्छन् अस्ति। मया राज्ञे निवेदनरूपं मत्कर्तव्यं अनुष्ठितमस्ति। अतः सः निधिमदाय गच्छेत् चेत् अत्र मम मनागपि किञ्चिदपि दोषः न वर्तते ॥६२॥

समलार्थः- मम भ्रात्रा समुद्रेण भूमौ निहितः निधिः लब्धः अस्ति। सः यात्रामिषात् तं निधिमदाय गच्छन् अस्ति। मया भवते निवेदितम्। यदि सः सर्वं निधिमदाय गच्छेत् तर्हि अत्र मम किञ्चिदपि दोषः न ॥६२॥

शुनयती:- "भारा भोटा भाई समुद्र देटेबुं निधी मेणवुं छे, ते निधीने वधने तीर्थयात्रां भडानु करी अहीथी डवे डदाय निधीने वधने यालो जय, तो तेभां भारो दोष नथी. ते आपने जडेर करुं छे." ॥६२॥

हिन्दी :- "मेरे बड़े भाई समुद्र को गडा हुआ धन मिला है और वह उस पूरे खजाने को लेकर तीर्थयात्रा का बहाना कर के अभी ही यहाँ से निकलने वाला है। मैंने अपना फर्ज समझ कर आपको सच्ची बात बता दी है। अब शायद वह खजाना लेकर निकल भी जाए तो उसमें मेरा कसूर नहीं" ॥६२॥

मराठी :-

पहा या माझ्या वडिल भावाला जमिनीत लपविलेला खजिना सापडला आहे. तो तीर्थयात्रेचा बहाणा करून निघण्याच्या तयारीत आहे. मी माझे कर्तव्य म्हणून तुम्हाला जाहिर केले आता कदाचित् तो खजिना येऊन निघून गेला तर त्यात माझा दोष नाही. ॥६२॥

English :-

Since this "My elder brother has found some buried wealth by sea and wishes to run away with it by stressing on a false pretext that he wishes to go on a pilgrimage, and is about to leave with it. It is way to tell the king, the truth and it will not be his fault if his brother runs away with it."

मुहूर्तक्षण एवाऽथ, राजाऽऽहूय नियन्त्रितः ।

समुद्रः कारणं ज्ञात्वा, निधानार्थं पुरोऽमुचत् ॥६३॥

अन्वयः-

अथ राजा मुहूर्तक्षणे एव आहूय समुद्रः नियन्त्रितः। कारणं ज्ञात्वा समुद्रः निधानार्थं पुरः अमुचत् ॥६३॥

विवरणम्:-

अथ सिंहनियेवनात् अनन्तरं मुहूर्तस्य क्षणः मुहूर्तक्षणः तस्मिन् मुहूर्तक्षणे निर्गमनसमये एव आहूय समुद्रः नियन्त्रितः निबद्धः। कारणमात्मनः अकस्मात् बन्धनस्य कारणं ज्ञात्वा समुद्रः निधानस्य अर्थं निधानार्थं राजाः पुरः अर्थं अमुचत् न्यसिपत् ॥६३॥

संलक्ष्यः-

अनन्तरं राजा मुहूर्तक्षणे एव आहूय समुद्रः नियन्त्रितः। आत्मनः अकस्मात् नियन्त्रणस्य कारणं ज्ञात्वा समुद्रः राजाः पुरः निधानार्थं अमुचत् ॥६३॥

शुब्दवार्ता:-

सिंहना लंबेरवाथी कुपित थयेला राज्याचे समुद्रने मुहूर्त क्षणभां न् बोळावी नियन्त्रित अर्थ. पोताने अकस्मात् निबंधित करवानुं करारु आणीने समुद्रे अर्थु निधान राजनी आगण भूझु. ॥६३॥

हिन्दी :-

इस तरह सिंह के बहकाने से गुरस्ये में आकर राजाने उसी क्षण समुद्र को अपने पास बुलाया और राधा के लिये नाग से रोका । अपना यकायक नियन्त्रित होने का कारण जानकर तुरंत ही समुद्र ने आधा खजाना राजा के ग्रामने रख दिया ॥६३॥

मराठी :-

वाप्रकारे सिंहाच्या सांगण्यावरून राजाने क्रोधित होऊन समुद्राला आपल्यासमोर बोलाविले व यात्रेस आणायची बंदी घातली. या प्रकाराचे कारण समजताच अर्धा खजाना राजासमोर ठेवला. ॥६३॥

English :- Being misled by Sinh, The King, he atonce ordered that Samudra and controlled over him. When Sumudra understood the reason for him being restrained from attending the pilgrimage, he atonce placed the other half of the wealth in front of the king.

सर्व स्वरूपं चावेद्य, निधिपत्रमदर्शयत्।

यथावस्थितवत्केति, समुद्रं मुमुचे नृपः ॥६४॥

सर्व स्वरूपं आवेद्य निधिपत्रं अदर्शयत्। ततः यथास्थितवत्ता इति नृपः समुद्रं मुमुचे ॥६४॥

विवरणम्:- सर्व स्वरूपं निधिप्राप्तेः सर्व वृत्तान्तं नृपाय आवेद्य निवेद्य निधिपत्रं निधिना साकं सम्प्राप्तं पत्रं अवर्शयत्। ततः तदनन्तरम् अवस्थितमनतिक्रम्य यथावस्थितं वत्ता अयं यथाव्यतिक्रमो घटितः तथैव वत्ता अस्ति इति विनाय सन्तुष्टः नृपः तं समुद्रं मुमुचे बन्धनात् अमुञ्चत् ॥६४॥

समलार्थः:- समुद्रः राज्ञे निधिप्राप्तेः सर्व वृत्तान्तं यथावयं व्यवदेयत्। निधिना साकमपिनातम् पत्रमपि अदर्शयत्। तदा अयं यथावस्थितवत्ता अस्ति इति मत्वा सन्तुष्टः राजा तं समुद्रं बन्धनात् अमुञ्चत् ॥६४॥

गुणराती:- तेभ्य निधान नीक्षणाभाभतनी सर्व वान राजने क्षीने भूमिभांशी नीक्षणेन निधिपत्र भतायो. सन्वादी समुद्रना वयन उपर राजने संपूर्ण विश्वास भेदी, अने आ सत्य भावनार छे अथ धारीने छोडी भूमो. ॥६४॥

हिन्दी :- और खजाना मिलने की सब बात राजा को शुरू से आखरी तक कही साथमें निकला निधिपत्र भी बतलाया तब राजा को समुद्र सच कह रहा है ऐसा विश्वास बैठने से उसको छोड़ दिया ॥६४॥

मराठी :- तेव्हा खजिना सापडण्याची सर्व गोष्ट राजाला सुरुवातीपासून ते शेवटपर्यंत सांगितली आणि सोबतच निधिपत्र ही दाखविले. समुद्र सत्य म्हणत आहे असा विश्वास बसल्याने राजाने त्याला सोडून दिले ॥६४॥

English :- Samudra then narrated the whole incident and also placed the found letter as evidence, in front of the king. Now the king got full confidence over truthful Samudra's statements. So samudra speaks always truth. He thought in that way and made him set free.

देवद्वयं च तज्ज्ञात्वा, प्रत्यर्थन्यायधर्मवित्।
समुद्रं बहु सत्कृत्य, यात्रार्थं व्यसृजन्नृपः ॥६५॥

अन्वयः- प्रत्यर्थन्यायधर्मविर नृपः तद् देवद्वयं ज्ञात्वा समुद्रं बहु सत्कृत्य यात्रार्थं व्यसृजत् ॥६५॥
विवरणम्- प्रत्यर्थश्चासौ न्यायश्च प्रत्यर्थन्यायः। प्रत्यर्थन्यायश्च धर्मश्च प्रत्यर्थन्यायधर्मौ। प्रत्यर्थन्यायधर्मौ देहीति प्रत्यर्थन्यायधर्मवित् सर्वोत्कृष्टां नीतिं धर्मं च जानानः नृपः तद् निधानाधिगतं द्वयं देवद्वयं वर्तते, इति ज्ञात्वा विज्ञाय समुद्रं बहु अतीव सत्कृत्य सम्मान्य यात्रार्थं शत्रुशययात्रायै व्यसृजत् व्यमुचत् ॥६५॥

सन्ततार्थः- सर्वोत्कृष्टं न्यायं धर्मं च जानानः स नृपः तद् देवद्वयं वर्तते इति ज्ञात्वा समुद्रं सत्कृत्य तीर्थयात्रार्थं व्यमुचत् ॥६५॥
भुन्दती :- तथा "आ देवद्वयं छे" ओम् श्रीगौरी श्रीश्रीनीति पाणनार अने धर्मनो ज्ञाता ओवा राज्ञे सभुद्रनो धागो न शन्कारि इरीने तीर्थयात्रा भाटे विद्वाय धर्मो ॥६५॥

हिन्दी :- तब "यह देवद्वय है" ऐसा जानकर श्रेष्ठ नीतिका पालन करनेवाले और धर्म को जाननेवाले उस राजाने समुद्र को सबहुमान तीर्थयात्रा के लिये खाना किया ॥६५॥

मराठी :- तेव्हा "हे तर देवद्वय आहे" असे प्रतीत झाल्याने नीतीने चालणारा आणि धर्म जाणणाऱ्या अशा त्या राजाने समुद्राचे खानात करून त्याला तीर्थयात्रेस जाण्यासाठी निरोप दिला ॥६५॥

English :- "This found wealth is actually God's wealth." By knowing this, observing the best ethic policy and knower of religion such king warmly welcomes Samudra and send him off for the pilgrimage with great pomp.

अथ द्विगुणितोत्साहः, समुद्रः स्वकुटुम्बयुक् ॥
मुहूर्तान्तरमादाय, यात्रार्थं प्रास्थित द्रुतम् ॥६६॥
अन्वयः- अथ द्विगुणितोत्साहः समुद्रः मुहूर्तान्तरमादाय स्वकुटुम्बयुक् द्रुतं यात्रार्थं प्रास्थित ॥६६॥

वियरजम्:- अथ राजा विमोचनात् अनन्तरं द्वाभ्यां गुणितः उत्साहः यस्य सः द्विगुणितोत्साहः समुद्रः अन्यत् मुहूर्तं मुहूर्तान्तरं लग्नान्तरं आदाय गहीत्वा स्वस्य कुटुम्बं स्वकुटुम्बं । स्वकुटुम्बेन युज्यतेऽसौ स्वकुटुम्बयुक् स्वकुटुम्बेन सार्धं द्रुतं शीघ्रतरं यात्रायै प्राप्त्यै प्रगतिष्ठत निर्गतः ॥६६॥

समतापः:- अप्य अनन्तरं द्विगुणितोत्साहः समुद्रः अन्यत् मुहूर्तमादाय शीघ्रतरं स्वकुटुम्बेन सह यात्रायै प्रस्थितः ॥६६॥

गुणवर्धनी:- एषा गङ्गापुत्रे राज्ञं सन्मानं यागवायी भगवतो उत्साहितं येषां समुद्रे निमिन्निता भासे भीष्मं उत्तमं भूषणं कषावी योरागा इदं सखितं यात्राये साटे शीघ्रं प्रयागं कुं. ॥६६॥

हिन्दी :- इस प्रकार राजा से सन्मान पाकर दुर्गने उत्साह से उस समुद्र ने ज्योतिषी के पास दूसरा उत्तम मुहूर्त निकलवाया और अपने कुटुम्बीजनों के साथ राजा के लिये शीघ्र प्रयाण किया ॥६६॥

मराठी :- क्षाणगणे राजाकडून सन्मानित झाल्यामुळे दुष्पट उत्साहाने त्या समुद्राने ज्योतिषाकडून दुसरा मुहूर्त काढला आणि आपल्या कुटुंबासहित तीर्थयात्रेसाठी सत्त्व लियांना ॥६६॥

English :- In this way, after getting honour from the king increased double enthusiasm, Samudra got another best auspicious time (mahurat) from Amritya, he immediately started departure for his pilgrimage.

चतुर्विज्योर्जनैरर्वाक्, श्रीशत्रुघ्नयतीर्थतः ॥

यावद् शुद्धयते सरस्तीरे, श्रीकाञ्चनपुरे पुरे ॥६७॥

तत्राजुने भूते भूये, तावद् मन्वाऽधिवासितैः ॥

आगत्य पञ्चभिर्विन्ध्यैः राज्यं तस्यै देदे मुदा ॥६८॥

श्रीशत्रुघ्नयतीर्थतः चतुर्भिः अर्वाक् श्रीकाञ्चनपुरे पुरे सरस्तीरियावत् शुद्धयते तावत् इति शस्त्रिमेण सम्बन्धः ॥६७॥

तावत् तत्र अपुने भूये मृते मन्वाधिवासितैः पञ्चभिः विन्ध्यैः तत्र आगत्य मुदा तस्यै राज्यं देदौ ॥६८॥

अन्वयः:-

विवरणम्:- श्रिया युक्तं शत्रुअयतीर्थं श्रीशत्रुअयतीर्थं तस्मात् श्रीशत्रुअयतीर्थतः चतुर्भिः योजनैः अर्वाकं दूरे श्रीकाञ्चनपुरं नाम पुरे नगरे सरसः तीरं सरस्तीरम् तस्मिन् सरस्तीरे सरसीतटे सः यावत् भुङ्क्ते भोजनाविकं कुरुते तावत् - ॥

यावत् सः श्रीकाञ्चनपुरे सरसीतटे भोजनाविकम् करोति तावत् तत्र तस्मिन् पुरे न विद्यते पुनः यस्य सः अग्नः तस्मिन् अपुत्रे निपुत्रिके भुवं पातीति भूयः तस्मिन् भूये नृपे मृते पञ्चत्वम् गते सति मन्त्रैः अधिवासितानि मन्त्राधियापिताभ्यः ते मन्त्राधियापितैः पञ्चभभिः विष्टैः तत्र आगत्य मृणा हर्षणं तस्यै समुद्राय राज्यं दये अदीयत् ॥६८॥

सरलागः:- श्री शत्रुअयतीर्थतः चतुर्भिः योजनैः अर्वाकं श्रीकुम्भपुरे नाम पुरे सः सरसः तीरे यावत् भुङ्क्ते भोजनाविकम् कुरुते तावत् ॥

श्री काञ्चनपुरे सरसीतटे सः यावत् भोजनादिकं करोति तावत् तत्र पुरे निपुत्रिकः नृपः अग्रियत्। अतः मन्त्राधियापितैः पञ्चभिः दित्यैः तत्र सरसीतीरे आगत्य हर्षणं समुद्राय राज्यम् ददे ॥६८॥

शुभशनी:- श्री शत्रुअय तीर्थेथी थार योजन दूर श्रीकाञ्चनपुर नाभना नगरनी नञ्जकना सरोवरने भडि ते भोजन अथवा भंडांशं देवेवाभां, ॥६७॥

ते नगरभां पुनरखित राज भराशु पाभवाथी भंन वडे अधिवासित थयेला पांथ दिव्योणे त्यां आधी तेने सर्वथापित राख्य अर्पण कर्तुं ॥६८॥

हिन्दी :- जब शत्रुजग तीर्थ केवल चार योजन दूर रहा, तब श्री कांचनपुर नाम के नगर के पास ही सरोवर था, किन्तु वहां भंडांश कर ही रहा था, उतने में शहर में पुत्रहीन राजा की मृत्यु होने से मंत्रों द्वारा अधिवासित हुए पांच दिव्यों में यहां सायब ॥६७॥ हर्ष के साथ राज्य अर्पण किया ॥६८॥

मराठी :- जेव्हा शत्रुजय तीर्थ फक्त चार योजन दूर राहिले होते तेव्हा कांचनपुर नावाच्या नगराजवळ असलेल्या एका सरोवराकठी तो जेवत होता. तितक्याच त्या नगरातील निपुत्रिक राजा मरण पावल्याने मंत्राने अधिवासित झालेल्या पांच दिव्यांनी तेथे येऊन त्याला हर्षने राज्य अर्पण केले ॥६८॥

English :- He went of the city named Shri Kanchanpur far from Shantrunjay by 4 yojanas a lake near to the

city and he sat for taking his food, meam while

In that city, the king who had no children died five devine souls were there by'mantras, they came there and gave lion a kingdom with great joy.

ગજારુહઃ સિતચ્છત્રશાલી ચામરવીજિતઃ ॥

અન્વીયમાનઃ પૂર્લોકિકઃ, સ્તૂયમાનઃ કવીશ્વરૈઃ ॥૬૯॥

અન્યથઃ-

ગજારુહઃ સિતચ્છત્રશાલી ચામરવીજિતઃ પૂર્લોકિકઃ અન્વીયમાનઃ કવીશ્વરૈઃ સ્તૂયમાનઃ - સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૬૯॥

વિવરણમ્:-

ગજમારુહઃ ગજારુહઃ ગજોપવિદઃ, સિતમ્ શ્વેતમ્ ચ તત્ છત્રમ્ ચ સિતચ્છત્રમ્ ચ સિતચ્છત્રમ્ ચાલી શ્વેતાતપત્રશાલી, ચામરાધ્યામ્ વીજિતઃ ચામરવીજિતઃ પુરઃ લોકાઃ પૂર્લોકાઃ તૈઃ પૂર્લોકિકઃ નગરવાસિન્નિધિઃ જનૈઃ અન્વીયમાનઃ અનુગમ્યમાનઃ, કવીનામ્ ઈશ્વરાઃ કવીશ્વરાઃ તૈઃ કવીશ્વરૈઃ કવિશ્રેષ્ઠૈઃ સ્તૂયમાનઃ - સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૬૯॥

સરભાર્થઃ:-

ગજોપવિદઃ શ્વેતછત્રપારી, ચામરાધ્યામ્ વીજિતઃ, નાગરિકજનૈઃ અનુગમ્યમાનઃ કવિશ્રેષ્ઠૈઃ ચ સ્તૂયમાનઃ સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૬૯॥

ગુજરાતી:-

પછી શ્રેષ્ઠ હસ્તી પર આરુઢ થયેલ, શ્વેત છત્રથી શોભાયમાન, ચામરો વડે વીજિત, જેની પાછળ નગરના પ્રતિષ્ઠિત લોકો ચાલી રહ્યા છે, અને કવીશ્વરો વડે સ્તુતિ કરતા- ॥૬૯॥

હિન્દી :-

ઉસકે બાદ શ્રેષ્ઠ હાથી પર બેઠા હુઆ, શ્વેત છત્રોં સે મુશોમિત, ચામરોં દ્વારા વિજિતા હુઆ, જિમ્કે પીઠેઃ નગર કે પ્રતિષ્ઠિત નોગ ચલ રહે હૈ, એસા કવીશ્વરોં કે દ્વારા સ્તુતિ કિયે જાનેવાલા॥૬૯॥

મારાી :-

તદનંતર શ્રેષ્ઠ હત્તીવર બસલેલા, વસજ શ્વેત છત્રાને સુશોભિત, ઉચાચ્ચાવર ચામર ઢાઢલે જાત આદેત. ઉચાચ્ચામાનો શાસ્ત્રવે પ્રતિષ્ઠિત લોક ચાલત આદે, અસા વે ઉચાંચી કવીશ્વર સ્તુતિ કરતાત અસા॥૬૯॥

English :-

Samudra was seated on an auspicious elephant with the royal umberalla *chhatra* above him, and was fanned *chamar* around with dignified celebrities walking behind him and the Poets singing out psalms of praise in his name.

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશ્વિલસત્પથઃ ॥

રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડમण्डपः ॥૭૦॥

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશ્વિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલમૂપાલઃ ॥૭૦॥

ચત્વારિ અજ્ઞાનિ યસ્યાઃ સા ચતુરજ્ઞા ચતુરજ્ઞા ચાસૌ ચમ્પઃ સેના ચ ચતુરજ્ઞાચમ્પઃ ચારઃ ગતિઃ ચતુરજ્ઞાચમ્પારઃ।
ચતુરજ્જ્વચારેણ વિચિત્રઃ અશ્વિલઃ સર્વઃ સન્ ચાઽસૌ પન્થાઃ અ સન્પથઃ યસ્ય સઃ ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશ્વિલસત્પથઃ
ચતુરજ્જ્વસેનાયાઃ મધુરેણ ચારેણ ગત્યા યસ્ય અશ્વિલઃ સન્માર્ગઃ વિચિત્રીકૃતઃ અસ્તિ સઃ, રાજ્યસ્ય તૂર્યાણિ મહાનવાણાનિ
રાજ્યતૂર્યાણિ। રાજ્યતૂર્યાણાં ધ્યાનૈઃ ધ્યાનિભિઃ પૂર્યમાણઃ બ્રહ્માણ્ડં ઇત મण्डपः યસ્ય સઃ રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણ

બ્રહ્માણ્ડમण्डपः સમુદ્રપાલમૂપાલઃ ॥

ચતુરજ્જ્વસેનાયાઃ મનોહરતાદ્યા દરસ્ય અશ્વિલઃ સન્માર્ગઃ વિચિત્રઃ અમલત્વ। તથા રાઽવસ્ય મહાલવાપદ્યવિભિઃ દરસ્ય બ્રહ્માણ્ડમण्डपः
પૂર્વતે સ્મા સઃ સમુદ્રપાલમૂપાલઃ ॥૭૦॥

બુજરાતી :- ચતુરંગી સેનાની મંદ્ર મંદ્ર ગનોહર ગતિથી સથલ સુંદર માર્ગ બેળે ચિત્રિત કરેલો છે, અને રાજ્યના વાનિજ્યાના
મધુર નિર્ધોષથી બ્રહ્માણ્ડપી મંડપ બેળે ભરી દીધો છે એવા અનુદ્રપાલ રાજ્યએ - ॥૭૦॥

હિન્દી :- ચતુરંગી સેના કી મંદ મંદ ગનોહર ગતિ સે વિચિત્ર કિયા હે સુંદર માર્ગ નિસને ઔર રાજ્ય કે વાનો કં મધુર ધ્યાનિ મં મલ દિયા
હે બ્રાહ્માણ્ડરૂપી મંડપ નિગને ઈસે તરા સમુદ્રપાલ રાજાને, ॥૭૦॥

મરાઠી :- તમેચ ચતુરંગી રોનેચ્ચા મંદમંદ ગતીને વિચિત્ર કેલા આહે સમવા સુંદર માર્ગ ઉવાને, રાજકીય વાનિજ્યાંચ્ચા મધુર સાવાજાને
મરના ટાકલા આહે બ્રહ્માણ્ડરૂપી મંદપ ઉવાને, અશા ત્યા સમુદ્રપાલ રાજાને, ॥૭૦॥

English :- The army consisting of horses, elephants, chariots and infantry was parading behind with the slow
soothing beat of the drums that made the roads look so very different. Even the dusty roads
seemed so beautiful, with the army parading, all at once, in the same rhythm. The whole canopy
that was raised for the ceremony was filled with the sounds of these drumbeats, which made one

feel that the whole universe was filled with the sounds of the drumbeats. It all seemed so very enchanting.

विलसत्तोरणं प्रोच्चपताकं प्रेक्षयानाटकम् ॥

वर्णाम्भः सिक्तभूपीठव्यक्तस्वस्तिकसङ्कुलम् ॥७१॥

अन्यः- विलसत्तोरणं प्रोच्चपताकं प्रेक्षयानाटकं, वर्णाम्भः सिक्तभूपीठव्यक्तस्वस्तिक सङ्कुलं पुरं प्राविशत् ॥

विवरणम्:- विलसन्ति तोरणानि यस्मिन् तद् विलसत्तोरणं, प्रकर्षेण उच्चाः प्रोच्चाः पताकाः ध्वजाः यस्मिन् तत् प्रोच्चपताकं, प्रेक्षितुम् योग्यानि प्रेक्ष्याणि प्रेक्षणीयानि नाटकानि यस्मिन् तत् प्रेक्षयानाटकं, विविधवर्णैः अम्भोभिः जलैः सिक्तमार्द्रकृतं यद् भुवः पीठं भूपीठं तस्मिन् व्यक्तानि स्पष्टानि च तानि स्वस्तिकानि च व्यक्तस्वस्तिकानि तैः सङ्कुलं व्याप्तं पुरं प्राविशत् ॥७१॥

सरलार्थः- समुद्रपालभूतलः यस्मिन् तोरणानि विलसन्ति, प्रोच्चाः पताकाः स्फुरन्ति, प्रेक्षणीयानि नाटकानि प्रचलन्ति, विविधवर्णैः सुगन्धिभिः जलैः सिक्तं भूपृष्ठे स्पष्टानि स्वस्तिकानि सन्ति तादृशं पुरं प्राविशत् ॥

गुञ्जयती :- विविध रंगना तोरणोत्थी रथाणीय, गगनभङ्गभां धरती रवेष्टी उच्च पताकाभ्युक्त, दर्शनीय मनोहर नाटको सङ्गित, अनेक रंगना सुगंधी लक्ष्मी सिंयाती पृथ्वी पीठिका उपर स्पष्ट लक्ष्मी साथीयाभोथी व्याप्त - ॥७१॥

हिन्दी :- तरह तरह के रंगों के तोरणों से सुशोभित गगन मंडल में फहरती हुई पताकाओं से युक्त, दर्शनीय नाटकोसहित, अनेक रंगों के सुगन्धित जल से छिड़की हुई पृथ्वी पीठिका के ऊपर स्पष्ट दिखनेवाले स्वस्तिकों से व्याप्त, ॥७०॥

मराठी :- विविध रंगांच्या तोरणांनी सुंदर गगन मंडलात फडकून राहिलेल्या पताकांनी युक्त, दर्शनीय मनोहर नाटकांनी युक्त, नाना रंगांच्या जलाने सिंचन केलेल्या पृथ्वीपीठिकेवर स्पष्ट उमटलेल्या स्वस्तिक चिन्हांनी व्याप्त. ॥७१॥

English :- The canopy, that was raised for the ceremony was embellished with multi-coloured festoons. The flags that were hoisted seemed to be fluttering, high up in the sky. There were melodramas worth

watching. Aromatic liquids were being sprinkled on the ground on which clow "fillets" (Swastikas) were drawn.

વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતમ્ ॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ સોત્સવં પ્રાવિશત્ પુરમ્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

સમુદ્રપાલભૂપાલઃ વિચિત્રોલ્લોચસમ્પૂર્ણાડવણશ્રેણિવિરાજિતં પુરં સોત્સવં પ્રાવિશત્ ॥૭૨॥

English :- The shops that contained exquisite types of polychromatic canopies of cloth, decorated their shops with them, in order to increase the radiance and magnificence of the city, Kanchampur, he entered in it.

विवरणम्:- सः समुद्रपालः नृपः तत्र श्री शत्रुअयगिरी सिद्धान्तं समये भाषिताः सिद्धान्तभाषिताः तैः सिद्धान्तभाषितैः आगमकाथितैः स्नानं गन्तानं आनौ येषां ते स्नानादयः। स्नात्रावयथ ते सप्नदशच स्नात्राविसप्तदशभिः तैः स्नात्राविसप्तदशभिः भंगैः प्रकारैः जिनानामीशिता निनेशिता आदिश्रासौ जिनेशिता च आदिजिनेशिता, तस्य आयिजिनेशितः आदिनाथस्य कृष्णभवेवस्य पूजां अर्चा गूत्रयामास रचयामास ॥७४॥

सरलार्थः:- सः समुद्रपालः तत्र श्री शत्रुअयगिरी सिद्धान्तं अभिहितैः स्नात्रादि सप्नदशभिः प्रकारैः आदिनाथस्य पूजां रचयामास ॥७४॥ शुभशक्ती :- ते पर्वत उपर विराजमान प्रभु श्री आदिनाथ जिनेन्द्रनी सिद्धान्तं प्रस्थापेत् स्नात्र विजिरे सप्तदशभिः पूजा इति ॥७४॥ हिन्दी :- उस पर्वत उपर विराजमान प्रभु श्री आदिनाथ जिनेन्द्र की सिद्धांत में वाली हुई स्नात्र इत्यादिक सप्तदश प्रकार से पूजा की ॥७४॥ मराठी :- त्या पर्वतावर विराजमान असलेल्या प्रभु श्री आदिनाथ जिनेन्द्राची सिद्धांतमध्ये सांगितलेली स्नात्र इत्यादि सतरा प्रकारांची पूजा केली ॥७४॥

English :- Having climbed the mountain, the king worshipped Lord Jinendra devoutly, performed the *Snatra puja*, as it is mentioned in the holy books and also performed the seventeen types of *pujas*.

महापूजाध्वजारोपा-दिषु कृत्येष्वसौ तथा ॥

ददौ दानं यथा श्यामो, जले मेघोऽपि लज्जया ॥७५॥

असौ महापूजाध्वजारोपादिषु कृत्येषु कार्येषु तथा दानं ददौ यथा मेघः अपि लज्जया श्यामः जले ॥७५॥

असौ समुद्रपालः नृपः महती चासौ पूजा च महापूजा ध्वजस्य आरोपः ध्वजारोपः। महापूजा च ध्वजारोपश्च महापूजाध्वजारोपा। महापूजाध्वजारोपा आदौ येषां तानि, महापूजाध्वजारोपादीनि, तेषु महापूजाध्वजारोपादिषु कृत्येषु कार्येषु तथा तेन प्रकारेण दानं ददौ यथाऽनवरतं वर्ष मेघः अपि (जलदानं कुर्वन् मेघः अपि) लज्जया श्यामः कृष्णवर्णः जले नभूव ॥७५॥

सरलार्थः:- असौ समुद्रपालः श्री शत्रुअवतीर्थ महापूजाध्वजारोपादिकृत्येषु तथा भृशं दानं ददौ यथाऽनवरतं जलदानं कुर्वन्नपि

मेघः लज्जया कृष्णवर्णः यभूत् ॥७५॥

गुण्यती:- समुद्रपाव राज्ञसे ते शत्रुंजयगिरि उपर महापूज्यो, ध्वजरोपण विअरे पवित्र आर्षोभां अटवुं तो पुष्प दान आधुं के ले दान जेईने वृष्टिदान कर्तो मेघ पाण वल्ल वरे श्याम यई अयो, अर्थात् अभुट वृष्टिदान कर्तो मेघ पाण आ राजन्ना दान आगण पोताने तुम्ह भानतो वल्ल पाभी श्याम यई अयो. ॥७५॥

हिन्दी :- समुद्रपाल राजाने शत्रुंजय पर्वत पर भगवान की महापूजा और ध्वजारोपण इत्यादि पवित्र कार्योंमें इतना दान दिया कि उसका देखकर सतत वृष्टिदान करनेवाला बादल भी शर्म के कारण श्याम हो गया ॥७५॥

मराठी :- समुद्रपाल राजाने शत्रुंजय पर्वतावर अहंताची महापूजा व ध्वजारोहण इत्यादी कार्यक्रमात इतकी संपत्ती सर्व केली की ते पाहून सतत वृष्टिदान करणारा मेघ सुका लाजून श्याम वर्णाचा झाला. ॥७५॥

English :- King Samudrapal performed the propitious *pūja* of Lord Jinendra on the mountain, holsted the sacred flag etc. The donation came fully in the holy actions. By seeing the donation, the Megh (cloud-king) became ashamed by showering rain and became black. It means that inexhaustible donation of shower of rainwater, the Megh also became black, comparing the donation of the king considering himself frail, felt ashamed and became black.

विद्यायाष्टाहिकां नागनामग्राहं जगत्पतेः ॥

पूजादानादिसत्कृत्यैः स निधानार्थमव्ययत् ॥७६॥

अन्वय:- नागनामग्राहं जगत्पतेः अष्टाहिकां विधाय पूजादानादिसत्कृत्यैः सः निधानार्थं अव्ययत् ॥७६॥

विवरणम्:- नागस्य नामानि नागनामानि गृहीत्वा नागनामग्राहं जगतां पतिः जगत्पतिः, तस्य जगत्पतेः जगत्पतेः आदिनाथस्य अष्टाहिकामहोत्सवं विधाय कृत्वा पूजाध दानानि च पूजादानानि पूजादानानि आदौ येषाम् तानि पूजादानादीनि च तानि सन्ति च तानि कृत्यानि च पूजादानादिसत्कृत्यानि, तैः पूजादानादिसत्कृत्यैः निधानस्यार्थं निधानार्थं अव्ययत् व्ययीचकार ॥७६॥

सरलार्थः- शत्रुघ्नपत्नीयं नागस्य नामानि गृहीत्वा जगत्प्रभोः आदिनापस्य अष्टादिकामहोत्सवं कृत्वा पूजादानादिभिः सुकृतैः स निपातार्थमव्ययत् ॥७६॥

गुणशब्दाः- नागश्रेष्ठानुं नाम वधने श्री जिनेन्द्रनो आठ दिवस अष्टाई महोत्सव करी, पूज दान विगरे सुकृत्यो करवाभां ते नागश्रेष्ठाना निधाननो भयेलो अरधो भाग समुद्रपाल राजभये वापर्यो. ॥७६॥

हिन्दी :- नागश्रेष्ठी का नाम लेकर श्री जिनेन्द्र का आठ दिन का अष्टाई महोत्सव कर पूजा, दान इत्यादि सुकृत्य करने में उस नागश्रेष्ठी के खजाने का बचा हुआ आधा हिस्सा समुद्रपाल राजाने खर्च किया॥७६॥

मराठी :- नागश्रेष्ठीचे नाव येऊन, श्री जिनेन्द्राचा आठ दिवसांचा अठाई महोत्सव करून पूजा, दान इत्यादि सुकृत्य करून त्या नागश्रेष्ठीच्या खजिन्यातील उरलेला अर्धा वाटा (हिस्सा) त्या समुद्रपाल राजाने खर्च केला.॥७६॥

English :- By accepting the name of Nagashrasthi, celebrating *Aiththai Mahotsava* of eight days of Lord Jinendra, thus the king Samudrapal spent remaining half of the wealth of Nagashreshthi in charity and performing pious deeds.

सिद्धक्षेत्रावधोत्तीर्य, स्वपुरं प्राविशन्नृपः ॥

रुद्धो राज्यासहिष्णुत्वाद्, वाणिज्यो दुष्टपार्थिवैः ॥७७॥

अथ सिद्धक्षेत्रात् उत्तीर्य नृपः स्वपुरं प्राविशत् वाणिजः राज्याऽसहिष्णुत्वात् दुष्टपार्थिवैः रुद्धः ॥७७॥

अथ अनन्तरं सिद्धं च तत् क्षेत्रं सिद्धक्षेत्रं, तस्मात् सिद्धक्षेत्रात् श्रीशत्रुघ्नयगिरेः उत्तीर्य नृपः पातीति नृपः भूपः समुद्रपालः स्वस्य पुरं स्वपुरं स्वनगरं प्राविशत् तावत् वाणिजः वैश्यस्य राज्यस्य न सहिष्णवः राज्यसहिष्णवः राज्यासहिष्णूनां भावः राज्यासहिष्णुत्वं तस्मात् राज्यासहिष्णुत्वात्, दुष्टाश्च ते पार्थिवाश्च दुष्टपार्थिवाः तैः दुष्टपार्थिवैः दुष्टराजभिः रुद्धः ॥७७॥

सरलार्थः- अनन्तं संः नृपः सिद्धक्षेत्रात् उत्तीर्य यावत् स्वपुरं प्राविशत् तावत् वैश्यः राज्यं कर्तुं नाहति इति मत्वा वैश्यस्य राज्यासहिष्णवः दुष्टाः पार्थिवाः तं नृपं अरुन्धन् ॥७७॥

शुनयती:- उवे समुद्रप्राथ सिद्धक्षेत्रथी उत्तरीने लेवो पोताना नगरमां प्रवेश करतो હતો, તેવામાં તે વેશ્ય હોવાથી તેને મળેલા રાજ્યને સહન નહીં કરનારા આસપાસના ઈર્ષાળુ દુષ્ટ રાજાઓએ તેને ઘેરી લીધો. ॥૭૭॥

हिन्दी :- बाद में समुद्रपाल जैसे ही सिद्धक्षेत्र से उत्तरकर अपने नगर में प्रवेश करने लगा उतनेमें उस वैश्य को प्राप्त हुआ राज्य सहन न करलेवाले आसपास के ईर्ष्यालु दुष्ट राजाओंने घेर लिया. ॥७७॥

मराठी :- आता समुद्रपाल जसा ही सिद्धक्षेत्रातून परतून आपल्या नगरात शिरणार होता तोच त्या वैश्याला मिळालेल्या राज्याची नोंद सहन न करणाऱ्या जवळपासच्या ईर्ष्याळू दष्ट राजांनी त्याला वेळून घेतले. ॥७७॥

English :- After having alighted from the *Siddhe-Shetra*, King Samudrapal began entering his city. Just then some ill-minded kings who could not bear the fact that a mere trader as Samudra had achieved a kingdom, surrounded his city.

मिथः प्रवृत्ते युद्धेऽथ, भग्नां वीक्ष्य निजां चमूम् ॥
श्रीसमुद्रनृपो यावत्, किंकर्तव्यजडोऽजनि॥७८॥

अन्वयः:- अथ मिथः युद्धे प्रवृत्ते निजां चमू भग्नां वीक्ष्य श्रीसमुद्रवत्तः नृपः यावत् किंकर्तव्यताजडः अजनि ॥७८॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं मिथः परस्परं युद्धे प्रवृत्ते सति निजां स्वाम् चमू सेनां भग्नां विच्छिन्नां वीक्ष्य दृष्ट्वा श्रीसमुद्रवत्तः नृपः भूपः यावत् किंकर्तव्य यस्य सः किङ्कर्तव्यः। किङ्कर्तव्यता भावः किङ्कर्तव्यतायां जडः मुग्धः अजनि अजायता। यदा द्वयोः सैन्ययोः युद्धं प्रावर्तत तदा तस्मिन् युद्धे स्वं सैन्यं भग्नां वीक्ष्य श्रीसमुद्रनृपः किङ्कर्तव्यतामूढः समजनि ॥७८॥

सरलापः:- अजन्तરં અન્યોન્નયં યુદ્ધે પ્રવૃત્તે સતિ નિજં સૈન્યં ભગ્નમલોક્ય શ્રી સમુદ્રનૃપઃ અપુના કિં - કર્તવ્યમિત્યત્ર યાવત્ વિમુઢઃ અજનિ ॥૭૮॥

શુબશતી:- પરસ્પર બંને સેના વચ્ચે મુઠ થયું. પાણ છેવટે દુશ્મનોના પરાક્રમથી પોતાની સેનાને વીખરાઈ અથેલી બેઈ સમુદ્રપાલ રાજા હવે શું કરવું? એ પ્રશ્નને વિચાર-વખણમાં ગુંચવાયો. ॥૭૮॥

હિન્દી :- બાદ મેં લોનો સેનાઓ મેં યુદ્ધ હુઆ ઝીર ઝંત મેં (દુશ્મનો કે પરાક્રમ સે) અપની સેના કો બિખરા હુઆ વેચકર સમુદ્રપાલ રાજા “ઝલ કયા કરના?” ऐसी उधेड़बुन में पड़ गया॥७८॥

મરાઠી :- નંતર દોઢી સૈન્યામલ્યે યુદ્ધ ઝાલે આણિ શેવટી (શત્રૂત્યા પરાક્રમાને) આપલ્યા સેનેલા અસ્તાવ્યસ્ત ઝાલેલો પાહુન રાજા સમુદ્રપાલ કિંકર્તવ્યમટ ઝાલા, તેવટયાત॥૭૯॥

English :- There began a war between the two cities, but ultimately when King Samudrapal seen that his army was being scattered and defeat was at hand, he was controlled by feelings of perplexity and fright.

તાવન્નિવિહબન્ધેન નિવબ્ધાન્ યોજિતાશલીન્ ॥
પાવાગ્રે લુઠતો વીક્ષ્ય રક્ષ રક્ષેતિ જલ્પતઃ ॥૭૯॥

અન્ય:- તાવત્ નિવિહબન્ધેન નિવબ્ધાન્ યોજિતાશલીન્ પાવાગ્રે લુઠતઃ રક્ષ રક્ષાં હિતિ જલ્પતઃ વિદેશિભૂપતીન્ વીક્ષ્યા॥૭૯॥
વિગરણમ્:- તાવત્ નિવિહઃવૃદ્ધાસો વન્ધશ્ચ નિવિહબન્ધઃ તેન નિવિહબન્ધેન વૃદ્ધબન્ધેન નિવબ્ધાન્, યોજિતઃ વક્ષઃ અઙ્ગતિઃ યૈઃ તે યોજિતાશ્લયઃ વક્ષાશ્લયઃ તાન્ યોજિતાશ્લીન્ વક્ષાશ્લીન્, પાવાગ્રો લુઠતઃ રક્ષ રક્ષાં હિતિ જલ્પતઃ વદતઃ વિદેશિભૂપતીન્ વીક્ષ્ય અવલોક્ય... ॥૭૯॥

સરલાર્થ:- તાવત્ દટવળેન વક્ષાન્ વક્ષાઙ્ગલીન્ પાવાગ્રે લુઠતઃ, રક્ષ રક્ષાં હિતિ જલ્પતઃ વિદેશિભૂપાન્ અવલોક્ય... ॥૭૯॥
શુબશતી:- તેટલામાં મળખૂત બંધનોથી બંધાયેલા અને બે હાથ બેડી પગમાં આળોટતા શત્રુરાજાઓને પોતાની સન્મુખ “રક્ષાગ્ર કરો રક્ષાગ્ર કરો” એ પ્રશ્નને બોલતા બેઠેને- ॥૭૯॥

હિન્દી :- ઉત્તનેમેં હી મજબૂત વંધનો સે વાંધે ગયે ઝીર દો હાથ જોડકર ઉસકે સામને આ કર પૈરોં મેં પડતે હુએ ઝીર “વચાઓ, વચાઓ” ऐसी विनंती करते हुए उन्हीं शत्रु राजाओं को देखकर ॥७९॥

मराठी :-

तेवढ्यात रट बंधनांनी बांधलेल्या, दोन्ही हाथ जोडून पावांत लोटांगण घालणाऱ्या, त्या शत्रुराजांना आपल्या समोर पाहून आणि "वाचवा, वाचवा" अशी विनंती करणारे पाहून, ॥७९॥

English :-

Suddenly he seen the enemy king being tied vigorously and running towards him, was screaming for mercy, with joint hands.

विद्वेषिभूपतीन् सर्वान् प्रोन्मुच्य निजपुरुषैः ॥

अहो! किमिति साश्वर्योऽपृच्छतानेव भूपतीन् ॥८०॥

अन्वयः :-

रक्ष रक्ष इति जल्पतः सर्वान् विद्वेषिभूपतीन् वीक्ष्य निजपुरुषैः प्रोन्मुच्य अहो! किमिति साश्वर्यः तान् एव भूपतीन् अपृच्छत् ॥८०॥

विवरणम् :-

रक्ष रक्ष इति जल्पतः सर्वान् विशेषेण द्विषन्तीत्येवमशीलाः विद्वेषिणश्च ते भुवः पतयः भूपतयः नृपाः चेति विद्वेषिभूपतयः, तान् विद्वेषिभूपतीन् विद्वेषिभूपान् निजाश्च ते पुरुषाश्च निजपुरुषाः तैः निजपुरुषैः निजसेवकैः प्रोन्मुच्य बन्धनमुक्तान् विधाय अहो! किमिदम् इति आश्चर्येण सह वततिऽसौ साश्वर्यः सः तानेव भूपतीन् नृपान् अपृच्छत् ॥८०॥

सरलार्थः :-

पूर्वश्लोकोक्तविशेषण विशिष्टान् सर्वान् विद्वेषिभूपान् स्वसेवकैः बध्नात् विमोच्य अहो! इदं किम्? इति सः तानेव भूपतीन् साश्वर्यमपृच्छत् ॥८०॥

शुभरात्री :-

पोताना उपर देष इरनार अने युद्ध इरनार ते सर्व शत्रुराज्योने पोताना भागुसो दारा छोडवीने "अहो! आ शु आश्चर्य भन्नुं?" ओ प्रभाणे ते राज्योने पूछुं. ॥८०॥

हन्दी :-

आपने उपर देष करनेवाले और युद्ध करनेवाले उन सब शत्रु राजाओं को अपने आदमियों द्वारा छुडवा कर "ओहो! यह क्या आश्चर्य है?" ऐसा उन्ही राजाओं से पूछा ॥८०॥

मराठी :-

आपला देष करणाऱ्या आणि युद्ध करणाऱ्या त्या सगळ्या शत्रु राजांना आपल्या माणसांना सांगून मोकळे केले आणि "अहो! हे काय आश्चर्य आहे?" असे त्यांनाच विचारले. ॥८०॥

English :- The king then asked his men to set free all the kings who were war with him and were jealous of him and asked the reason for such an astounding incident.

ते प्रोचुर्नापरं विद्यो, विशेषं किन्तु सङ्गरे
अवध्यामहि दुर्बुद्ध्या, युध्यमानाः स्वयं वयम् ॥८१॥

अन्वयः :- ते प्रोचुः, वयं अपरं विशेषं न विदमः। किन्तु सङ्गरे दुर्बुद्ध्या युध्यमानाः वयं स्वयं अवध्यामहि ॥८१॥

विश्लेषः :- ते विद्वेषितृणाः प्रोचुः अष्टवन् वयं अपरं विशेषं न विदमः जानीमः। किन्तु सङ्गरे युद्धं बुद्ध्या चासौ बुद्धिश्च दुर्बुद्धिः, तथा दुर्बुद्ध्या, युध्यमानाः युद्धं कुर्वाणाः वयं स्वयमेव अवध्यामहि ॥८१॥

समावयः :- ते विद्वेषितृणाः अष्टवन् - वयमपरं विशेषं न जानीमः। किन्तु युद्धं दुष्टद्वया युध्यमानाः वयं स्वयमेव अवध्यामहि बद्धाः ॥८१॥

शुनयती :- त्वारे सर्वं राज्ञ्योऽप्ये प्रत्युत्तर आधो के अमे आभ भनवानुं भीनुं तो ओई विशेषं आशुता नथी, परंतु दुष्टद्विषी युद्धं करता अमे राणांगुमां स्वयं बंधाई गया छीअ ॥८१॥

हिन्ती :- तब सभी राजाओं ने जवाब दिया, 'वैसे तो हमे इस घटना का और कोई विशेष कारण मालूम नहीं है, लेकिन द्वेष बुद्धि से लड़नेवाले हम स्वयं बंध गये हैं ॥८१॥

मराठी :- तेव्हा त्या राजांनी प्रत्युत्तर दिले, असे घडण्याचे विशेष कोणते ही कारण आम्हांला माहीत नाही, पण द्वेषबुद्धीने लढत असतांना आम्ही स्वयं रणक्षेत्रात बांधले गेलो आहोत. ॥८१॥

English :- At this, the kings answered that, they did not know the reason to this astounding incident, but they were being bound on the battle-field themselves when they were carressing ill-feelings of jealousy.

परं भवत्प्रसादेन, च्छुटिता नाऽत्र सम्शयः ॥
अतः स्वसेवकान् यावज्जीवं स्वीकुरु नोऽधुना ॥८२॥

अन्यः:-

विकरणयः:-

परं भवतः प्रसादः भवत्प्रसादः, तेन भवत्प्रसादेन तव कृपया वयं च्छुटिताः मुक्ताः अभवाम् इत्यत्र संशयः न
अस्ति । अधुना नः यावज्जीवं स्वसेवकान् स्वीकुरु ॥८२॥
परं भवतः प्रसादः भवत्प्रसादः, तेन भवत्प्रसादेन तव कृपया वयं च्छुटिताः बन्धनात् मुक्ताः अभवाम् इत्यत्र संशयः
नोऽस्ति अतः अधुना इदानीं त्वं नः अस्मान् यावत् जीवामः तावत् यावज्जीवं स्वस्य सेवकाः स्वसेवकाः
परंतु भवतः कृपया एव वयं वरपणात् मुक्ताः अभवाम् इत्यत्र स्नेहः नास्ति अतः इदानीं त्वं अस्मान् यावज्जीवं
स्वसेवकत्वेन स्वीकुरु ॥८२॥
शुभवर्त्तनी :- भर्तु हे राजन् ! आपनी न इषादृष्टि अगे छुट्या छीअे, अेभां संशय नथी, भाटे डवे आप् अंभो सर्वने

सरावार्थः:-

शुभवर्त्तनी :-

हिन्दी :-

मराठी :-

English :-

“लेकिन हे महाराज! आपकी ही कृपा से हम छूट गये हैं इसमें कोई शक नहीं है। अब आप हम सबको जिनकीभर के लिये
वास के रूप में स्वीकार कर लो।” ॥८२॥
परंतु हे महाराज! आपल्याच कृपेने आम्ही सगळे सुटलो आहोत यात काही संशय नाही. म्हणून आपण आम्हा सर्वांना
जोडून असेपर्यंत दास म्हणून स्वीकारा ॥८२॥
to the king and asked him to accept them as his humble servants.

दत्तयुक्त्वा सेवकीभूते-स्तरेयाऽसौ परिवृतः ॥

स्वपुरं प्राविशत् प्राज्य-प्रवेशोत्सवपूर्वकम् ॥८३॥

अन्ययः- इति उक्त्वा सेवकीभूतैः तैः एव परिवृतः असौ प्राज्यप्रवेशोत्सवपूर्वकं स्वपुरं प्राविशत् ॥८३॥

विवरणम्:- इति एवम् उक्त्वा भाषित्वा न सेवकाः असेवकाः। असेवकाः भूताः सेवकीभूताः तैः सेवकीभूतैः सेवकतां प्रापेः तैः

एव विद्वेगिन्पैः परिवृतः रुन्धः असौ समुद्रनृपः प्राज्यः समुद्रनृपसौ प्रवेशस्योत्सवश्च प्राज्यसमृद्धोत्सवः।

प्राज्यसमृद्धप्रवेशोत्सवः पूर्वम् यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा प्राज्यसमृद्धप्रवेशोत्सवपूर्वकं महता उत्सवेन सह इत्यर्थः

स्वपुरं प्राविशत् ॥८३॥

सरलार्थः- एवमुक्त्वा सेवकीभूतैः तैः राजभिः एव परिवृतः असौ समुद्रनृपः महता उत्सवेन सह स्वपुरं प्राविशत् ॥८३॥

शुभशती :- आधी शीते सेवक तदीके पोताने वथ थयेल सर्व राजाओ साथे समुद्रपाल राजाणे मोठा उत्सवपूर्वक पोताना नगरभां

प्रवेश कर्यो ॥८३॥

हिन्दी :- इस तरह सेवक की तरह अपने आधीन हुए उन सन राजाओं से घिरे हुए उस समुद्रपाल राजाने बड़े उत्सव के साथ नगर

में प्रवेश किया ॥८३॥

मराठी :- अशारीतीने सेवक म्हणून आपल्या अपीन झालेल्या त्या राजासमवेत त्या समुद्रपाल राजाने मोठ्या उत्साहाने नगरागळे

प्रवेश केला ॥८३॥

English :- Thus the King entered the city with great pomp and style surrounded by these docile Kings.

सभ्यान् सभायामाभाष्य, विसृज्य च नृपानसौ ॥

सौधान्तः पूजयन् देवान्, ददर्श व्यन्तरं पुरः ॥८४॥

अन्ययः- सभायां सभ्यान् आपाष्य नृपान् विसृज्य च सौधान्तः देवान् पूजयन् असौ पुरः व्यन्तरम् ददर्श ॥८४॥

विवरणम्:- सभायां राजपरिवदि सभायां साधवः सभ्याः तान् सभ्यान् सभासवः आभाष्य आ समन्तात् भाषित्वा नृन् पान्तीति

नृपाः तान् नृपान् राज्ञः विसृज्य विमुच्य सौधस्य प्रासादस्य अन्तः सौधान्तः प्रासादमध्ये देवान् पूजयन् अर्चयन् असौ

समुद्रनृपः पुरः अग्रे व्यन्तरं देवं ददर्श अद्वक्षीत् ॥८४॥

सरलार्थ:- तथा सभावापुनस्थितान् सभ्यान् किञ्चित् आभाष्य नृपान् विसृज्य चाऽसौ समुद्रनृपः सौम्यमद्ये देवान् अपूजयत् । तदा पुरः एकम् व्यन्तरं अद्राक्षीत् ॥८४॥

गुणशती :- त्पार भाद उग्रेशीमां सल्यो साथे डेटलीक वातयीन डरी, राजओने सम्भानपूर्वक विदाय डरी, ते पोताना गृध्रभंदिशमां देवोनी पूज करवा भेडो, तेवामां पोतानी सन्भुष तेणुगे ओक व्यंतर ओयो. ॥८४॥

हिन्दी :- उसके बाद कचहरी में सभासदों के साथ कुछ बातचीत कर के, राजाओं को सम्मानपूर्वक बिदा कर के अपने गृहमंदिरमें ज्यों ही देवों की पूजा के लिये प्रवृत्त हुआ, त्यों ही अपने सामने एक व्यंतर को देखा ॥८४॥

मराठी :- नंतर दरबारात सभासदांशी काही गोष्टी करून, सोबत आलेल्या राजांना सम्मानपूर्वक निरोप देऊन आपल्या देवयारात देवाची पूजा करू लागला. तेव्हा त्याला समोर एक व्यंतर दिसला. ॥८४॥

English :- The king then spoke to the kings in the royal court and then bidding them farewell, went to his temple made in his residence. On entering he happened to see a God (Vyanitar - a type of a God)

पृष्टः कस्त्वमिति क्षोणि-भृता स व्यन्तरोऽवदत् ॥

तामलिप्त्यामहं नाग-नामा प्राग् गोष्ठिकोऽभवम् ॥८५॥

अन्वयः- क्षोणिभृता त्वं कः इति पृष्टः सः व्यन्तरः अवदत् अहं प्राक् तामलिप्त्याम् नागनामा गोष्ठिकः अभवम् ॥

विवरणम्:- क्षोणिं पृथ्वीं निभर्तीति क्षोणिभृत् तेन क्षोणिभृता भृशता त्वं कः असि? इति पृष्टः विचारितः स व्यन्तरः अवदत् - अवादीत्-अहं प्राक् पुरा तामलिप्त्यां नाम नगर्यानागः नाम यस्य सः नागनामा नागाभिधानः गोष्ठिकः अभवम् अभवम् ॥८५॥

सरलार्थ:- राजा समुद्रेण त्वं कः असि? इति पृष्टः सः व्यन्तरः अवादीत् अहं पुरा तामलिप्त्यां नगर्यां नागनामा गोष्ठिकः अभवम् ॥८५॥

शुभरात्री :- समुद्रपाल राजाभे पुष्टुं ते - "तुं ओश छे ?" त्वारे ते अंतरदेवे कुंते - 'तुं तामलिमि नगरीमां प्रथम नाग नाभनी गोष्ठिकु छतो.' ॥८५॥

हिन्दी :- तब समुद्रपाल राजाने उससे पूछा, "तुम कौन हो?" तब वह व्यंतेर बोला, "हे राजन्! मैं तामलिमी नगरी में पहले नाग नाम का गोष्ठिक था ॥८५॥

भरती :- तेव्हा समुद्रपाल राजाने त्याला विचारले, "तू कोण आहेस?" तेव्हा तो व्यंतेर म्हणाला, "मी तामलिमी नगरीमध्ये प्रथम नाग नावाचा गोष्ठिक होतो." ॥८५॥

English :- The king asked the God (*Kyantar*) to identify himself. At this, he replied that he was a conversationalist named Nag, in a city named Tamlipti.

पूर्वजैः कारिते चैत्ये, सारां विवधतो ममा।

कुटुम्बं सकलं क्षीणं देवस्वैनैव पोषितम् ॥८६॥

अन्वयः :- पूर्वजैः कारिते चैत्ये सारां विवधतो मम देवस्वेन एव पोषितं सकलं कुटुम्बं क्षीणम् ॥८६॥

विशरणम् :- पूर्व जायन्ते इति पूर्वजाः, तैः पूर्वजैः वयमज्ञैः कारिते निर्मायिते चैत्ये- जिनमन्विरे सारां मन्दिरव्यवस्थां विवधतः कुर्वतः मम देवस्य स्वं धनं देवस्य तेन देवस्वेन देवद्वयेण एव पोषितं पालितं सकलं सर्वं कुटुम्बं क्षीणं नष्टम् अनश्वत् ॥८६॥

सरलार्थः :- मम पूर्वजैः कारिते चैत्ये मन्दिरव्यवस्थां कुर्वतः मम देवद्वयेण एव पोषितं सकलं कुटुम्बम् अजश्वत् ॥८६॥

शुभरात्री :- आरा पूर्वज्जे अंधावेदा जिनमंदिरेनी सारसंभाण अस्तां देवद्वयधी न पोषण पाभेसुं भाउं सधणुं कुटुंभ नाश पावुं. ॥८६॥

हिन्दी :- मैं मेरे पूर्वजों के द्वारा निर्मित जिनमंदिर की निगरानी करते हुए मेरे परिवार का देवद्वय से ही निर्वाह (गुजारा) करता था लेकिन उससे मेरा पूरा परिवार नष्ट हो गया ॥८६॥

मराठी :-

माझ्या पूर्वजांनी बांधून ठेवलेल्या जिनमंदिराची देखरेख कस्तांना देवद्रव्याचेच कुटुंबाचे पातळपोषण मी करीत होतो. त्यामुळे माझा पूर्ण कुटुंब नाश झाला.॥८६॥

English :- "I am a caretaker of the temple of Lord Jineshwar that was built by his ancestors. I and my family subsisted on God's money, due to which my family experienced damnation."

देवद्रव्योपभोगेन, कुटुम्बस्य क्षयो भवेत् ॥

नैमित्तिकायिति श्रुत्वा, भीतः कर्म तदत्यजम् ॥८७॥

अन्वयः:-

देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः भवेत् । इति नैमित्तिकात् श्रुत्वा भीतः अहं तत् कर्म अत्यजम् ॥८७॥

विवरणम्:-

देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यं । देवद्रव्यस्य उपभोगः देवद्रव्योपभोगः, तेन देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः विनाशः भवेत् । कुटुम्बस्य विनश्यति इति निमित्तं जानातीति नैमित्तिकः तस्मात् नैमित्तिकात् शकुनजात् श्रुत्वा निशम्य भीतः भयं प्राप्तः अहं तत् कर्म देवद्रव्योपभोगलक्षणं कर्म अत्यजम् अजहाम् ॥८७॥

संलार्थः:-

देवद्रव्यस्य उपभोगेन सकलं कुटुम्बं नश्यति इति निमित्तविदः मुखात् श्रुत्वा भीतः अहं देवद्रव्योपभोगम् अत्याक्षम् ॥८७॥

शुद्धश्री :-

उभे ओष्ठः समये निश्चितियानां भुग्थी सांलणुं उ - "देवद्रव्यनो उपभोग इत्याथी कुटुम्बनो नाथ थाय छे," आ प्रधागे सांलणी पुं ३२ पाभ्यो अने तेथी भें ते आर्थ (देवद्रव्यनो उपभोग) इशुं छोडी दीधुं.॥८७॥

हिन्दी :-

जब एक बार किसी ज्योतिष के मुख से सुना कि, "देवद्रव्य का उपभोग करने से समस्त परिवार का नाश होता है" तब यह सुनकर मुझे डर लगा और मैंने वह काम (देवद्रव्य का उपभोग) करना छोड़ दिया ॥८७॥

मराठी :-

नंतर एके दिवशी कोणत्या एका ज्योतिषाच्या तोंडून मी ऐकले की, "देवद्रव्याचा उपभोग केल्याने कुटुंबाचा नाश होतो." हे ऐकून प्रता भीती वाटली आणि नंतर ते काम (देवद्रव्याचा उपभोग) मी सोडून दिले.॥८७॥

गुजराती :- समुद्रपाव राजओ पुछुं उ - "तुं ओग छे ?" तारे ते वंत्तरेवे उछुं उ - 'तुं तामलिमि नगरीभां प्रथम नाग नाभनी गोसिद्ध छतो.' ॥८५॥

हिन्दी :- तब समुद्रपाल राजाने उससे पूछा, "तुम कौन हो?" तब वह व्यंत्तर बोला, "हे राजन्! मैं तामलिमी नगरी में पहले नाग नाम का गोष्ठिक था॥८५॥

भारती :- तेरा समुद्रपात राजाने त्याला विचारले, "तू कोण आहेस?" तेका तो व्यंत्तर म्हणाला, "मी तामलिमी नगरीमध्ये प्रथम नाग नावाचा गोष्ठिक होतो." ॥८५॥

English :- The king asked the God (*Vyantar*) to identify himself. At this, he replied that he was a conversationalist named Nag, in a city named Tamlipti.

पूर्वजैः कारिते चैत्ये, सारां विदधतो ममा।

कुटुम्बं सकलं क्षीणं देवस्वैनैव पोषितम् ॥८६॥

अन्यः :- पूर्वजैः कारिते चैत्ये सारां विषयतः मम देवस्वेन एव पोषितं सकलं कुटुम्बं क्षीणम् ॥८६॥

विवरणम् :- पूर्व जायन्ते इति पूर्वजाः, तैः पूर्वजैः वयस्यजैः कारिते निर्मापिते चैत्ये- जिनमन्दिरे सारां मन्दिरव्यवस्थां विदधतः कुर्वतः मम देवस्य स्वं धनं देवस्वं तेन देवस्वेन देवद्रव्येण एव पोषितं पालितं सकलं सर्वं कुटुम्बं क्षीणं नष्टम् अनश्यत् ॥८६॥

सरलार्थः :- मम पूर्वजैः कारिते चैत्ये मन्दिरव्यवस्थां कुर्वतः मम देवद्रव्येण एव पोषितं सकलं कुटुम्बम् अनश्यत् ॥८६॥

गुजराती :- मारा पूर्वजे ओ बांधावेला जिनमंदिरनी सारसंभाण करतां देवद्रव्ययी न पोषण पाभेजुं मारुं सधजुं कुटुंब नाश पाभ्युं ॥८६॥

हिन्दी :- मैं मेरे पूर्वजों के द्वारा निर्मित जिनमंदिर की निगरानी करते हुए मेरे परिवार का देवद्रव्य से ही निर्वाह (गुजारा) करता था। लेकिन उससे मेरा पूरा परिवार नष्ट हो गया ॥८६॥

मराठी :- माझ्या पूर्वजांनी बांधून ठेवलेल्या जिन्मंदाराची देखरेख करतांना देवद्रव्यानेच कुटुंबाचे पालनपोषण मी करीत होतो. त्यामुळे माझा पूर्ण कुटुंब नाश झाला. ॥८६॥

English :- "I am a caretaker of the temple of Lord Jineshwar that was built by his ancestors. I and my family subsisted on God's money, due to which my family experienced damnation."

देवद्रव्योपभोगेन, कुटुम्बस्य क्षयो भवेत् ॥
नैमित्तिकाविति श्रुत्वा, भीतः कर्म तदत्यजम् ॥८७॥

अन्वयः- देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः भवेत् । इति नैमित्तिकात् श्रुत्वा भीतः अहं तत् कर्म अत्यजम् ॥८७॥

वियरणम्:- देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यं । देवद्रव्यस्य उपभोगः देवद्रव्योपभोगः, तेन देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः विनाशः भवेत् । कुटुम्बम् विनश्यति इति निमित्तं जानातीति नैमित्तिकः तस्मात् नैमित्तिकात् शकुनजात् श्रुत्वा निशम्य भीतः शयं प्राप्तः अहं तत् कर्म देवद्रव्योपभोगक्षणं कर्म अत्यजम् अजहाम् ॥८७॥

संलार्थः- देवद्रव्यस्य उपभोगेन सकलं कुटुम्बं नश्यति इति निमित्तविदः मुखात् श्रुत्वा भीतः अहं देवद्रव्योपभोगम् अत्याजम् ॥८७॥

शुण्यशती :- હવે ડોઈ સમયે નિશિનિયાના મુખથી સાંભળ્યું કે - “દેવદ્રવ્યનો ઉપભોગ કરવાથી કુટુંબનો નાશ થાય છે,” આ પ્રભાગે સાંભળી હું ૩૨ પાખો અને તેથી મેં તે કાર્ય (દેવદ્રવ્યનો ઉપભોગ) કરવું છોડી દીધું. ॥૮૭॥

हिन्दी :- जब एक बार किसी ज्योतिष के मुख से सुना कि, “देवद्रव्य का उपभोग करने से समस्त परिवार का नाश होता है।” तब यह सुनकर मुझे डर लगा और मैंने वह काम (देवद्रव्य का उपभोग) करना छोड़ दिया ॥८७॥

मराठी :- नंतर एके दिवशी कोणत्या एका ज्योतिषाच्या तोंडून मी ऐकले की, “देवद्रव्याचा उपभोग केल्याने कुटुंबाचा नाश होतो.” हे ऐकून मला भीती वाटली आणि नंतर ते काम (देवद्रव्याचा उपभोग) मी सोडून दिले. ॥८७॥

English :- Then once he had happened to hear from an astrologer, "The one who utilizes God's money is bound to be irradicated along with his family. So overcome with fright, he stopped the use of God's money."

चतुर्विंशतिदीनार-सहस्री याऽन्तिकेऽभवत् ॥

देवसत्काऽयशिष्टा सा, क्षितौ क्षिप्ताऽथ पत्रयुक् ॥८८॥

अन्तिके देवसत्का या चतुर्विंशतिदीनारसहस्री अवशिष्टाऽभवत् सा मया पत्रयुक् क्षितौ क्षिप्ता ॥८८॥

विवरणम् :- अन्तिके देवसत्का देवद्रव्यरूपा या दीनाराणां सुवर्णमुद्राणां सहस्राणि दीनारसहस्राणि चतुरधिका विमृशतिः चतुर्विंशतिः दीनार सहस्राणां समाहारः चतुर्विंशतिदीनारसहस्री चतुर्विंशतिसहस्रं दीनाराः निष्काः इत्यर्थः अवशिष्टा अभवत् । अवशिष्टाः अभवन् सा मया पत्रयुक् पत्रेण साकं क्षितौ भूमौ निक्षिप्ता स्थापिता ॥८८॥

सप्तार्यः :- मम अन्तिके समीपे अन्ते चतुर्विंशतिसहस्रमिताः निष्काः सुवर्णमुद्राः अवशिष्टाः अभवन् । ताः सुवर्णमुद्राः मया पत्रेण सह भूमौ निखाताः ॥८८॥

गुणशती :- भारी पासे देवद्रव्य त्रिंशती योवीश उन्नत सोनभण्डो ने बाकी रही छती, ते बिचिन पत्र सखिन धृथीभां दष्टी. ॥८८॥

हिन्दी :- उस समय मेरे पास देवद्रव्य के नाम पर चौबीस हजार सोना मुहरें जमा थी, जिसे लिखित पत्र के साथ जमीन में गाड़ दी ॥८८॥

मराठी :- त्या वेळी माझ्या जवळ देवद्रव्य म्हणून एकूण चौवीस हजार सोन्याच्या मुद्रा शिल्लक होत्या. त्या मुद्रा मी एका पत्रा सोबत जमीनीत पुरतून (गाडून) ठेवल्या. ॥८८॥

English :- "I had twenty four thousand gold coins as God's money, which I had buried in the ground, along with a note."

कृत्यैर्यथोचितैर्जीवन् । प्रान्तेऽहम् कष्टतो निशि ॥

स्थविर्यां प्रतिवेशिमक्या, पठ्यमानम् मृदुस्वरम् ॥८९॥

श्रीशत्रुअयमाहात्म्यम्, शुण्वन्नेकाग्रमानसः ॥

मृत्वा तद्ध्यानतोऽभूवम् व्यन्तरोऽत्रैव पर्वते ॥९०॥

अन्वयः-

यथोचितैः कृत्यैः जीवन् अहम् प्रान्ते निशि कष्टतः प्रतिवेशिमक्या स्थविर्यां मृदुस्वरम् पठ्यमानम् - ॥८९॥

श्री शत्रुअयमाहात्म्यम् एकाग्रमानसः शुण्वन् अहम् तद्ध्यानतः मृत्वाऽत्र एव पर्वते व्यन्तरः अभूवम् ॥९०॥

विवरणम्:-
उचितमनतिक्रम्य वर्तन्ते इति यथोचितानि तैः कृत्यैः कार्यैः जीवन् उपजीविकाम् कुर्वन् अहम् प्रान्ते मरणसमये निशि निशायाम् कष्टतः दुःखात् प्रतिवेशम वसतीति प्रतिवेशिमकी तथा प्रतिवेशिमक्या स्थविर्यां वृद्ध्या गृधुः स्वरः यस्मिन् कर्मणि यथास्यात् तथा मृदुस्वरम् मृदुस्वरेण इत्यर्थः पठ्यमानम् गीयमानम् ॥८९॥

श्री शत्रुअयस्य माहात्म्यम् महत्त्वम् एकाग्रम् मानसम् यस्य सः एकाग्रमानसः (एकाग्रेण मनसा) शुण्वन् आकर्णयन् अहम् तस्य शत्रुअयस्य ध्यानम् तद्ध्यानम् तस्मात् तद्ध्यानतः शत्रुअयध्यानात् मृत्वा मरणम् प्राप्य अत्र अस्मिन् पर्वते एव शत्रुअयगिरौ एव व्यन्तरः अभूवम् ॥९०॥

नारतार्थः-

ततः यथोचितैः कर्मभिः उपजीवन् अहम् अन्तर्काले निशायाम् महता कष्टेन प्रतिवेशिमक्या वृद्ध्या मृदुस्वरेण पठ्यमानम् गीयमानम् ॥८९॥

वृद्ध्या मृदुस्वरेण गीयमानम् श्री शत्रुअयस्य माहात्म्यम् एकाग्रैः मनसा शुण्वन् अहम् श्रीशत्रुअयस्य व्याजात् मृत्वा अस्मिन् श्रीशत्रुअयपर्वते एव त्यन्तरः अभूवम् ॥९०॥

गुणवर्ती:-
तत्र पृथी यथाशेषम् अर्थो नरे धनं मेणवी आश्रयिष्या यथापतो दुःखं भयं शत्रुभ्यां नष्टं नाप्यशेषं रक्षेतीत्येकं वृद्ध स्त्रीनां मुप दारा क्रोभण स्वरथी कुपेता - ॥८८॥

अुलसी:-

ॐ पर्वत पर पूज्य समये तमाश भुषयी भाहुं नाथ सांख्यीने पूर्वव्यक्तो वृत्तान्त स्मरुणु अरी भाहुं चित्त धाहुं प्रथम धाहुं, अने ये विश्वार्थु ३ ॥८१॥

हिन्दी :-

इस पर्वत के ऊपर पूजा के समय तुम्हारे मुँह से मेरा नाम सुनकर मुझे पूर्वभव का वृत्तान्त याद आया और मेरा चित्त बहुत प्रसन्न हुआ और फिर मैंने सोचा कि, ॥९१॥

मराठी :-

या पर्वतावर पूजेच्या वेळी तुमच्या तोंडातून माझे नाव ऐकून मला पूर्वजन्माच्या वृत्तान्ताचे स्मरण झाले. आणि आज माझे चित्त प्रसन्न झाले आणि मग मी विचार केला की, ॥९१॥

English :-

On the mountain, when Samudra was performing the puja, Nag happened to hear his name being repeated. He then recollected his past life and its happenings. He was thus filled with feelings of bliss and tranquillity.

साध्विदम् विदधे देव - द्रव्यं यदेवपूजने ॥

व्ययितं तत् किमप्यस्य, सान्निध्यम् विदधेऽधुना ॥९२॥

अन्वय:-

यद् देवद्रव्यं देवपूजने व्ययितं इदं साधु विदधे । तद् अधुना अस्य किमपि सान्निध्यं विदधे ॥९१॥

विवरणम्:-

यद् इदं देवद्रव्यं त्वया देवस्य पूजनं देवपूजने तस्मिन् देवाचने व्ययितं व्ययीकृतम् इदम् साधु विदधे चक्रे । तत् तस्मात्कारणात् अधुना अस्य किमपि सान्निध्यमहं विदधे कुर्वे ॥९२॥

सरलार्थ:-

देवद्रव्यं देवपूजने व्ययितमिदं साधु विदधे । अतः अहमस्य किमपि सान्निध्यं विदधे ॥९२॥

अुलसी :-

(ये विश्वार्थु ३) ॐ राख्यो देवपूज्यभां देवद्रव्यतो व्यय अर्थो ते धाहुं ७ साहुं अर्थु, भाडे अने छवे अंठड साडभाअरी धाडु ॥८२॥

हिन्दी :-

इस राजा ने देवपूजा में ही देवद्रव्य का खर्च किया है यह बहुत ही अच्छा किया है और इसलिये मैं उसे किसी न किसी प्रकार से सहायक बनाऊँ ॥९२॥

श्री धनुजय तीर्थनाम्नः शुभं भाग्यम्भने भेदप्रथिते सांभणनां सांभणनां भुत्तु पाभ्यो अने श्री धनुंजयनाम्ना आनयी
आण् पर्वत उभर व्यंनरेव धधो ह्युं ॥८०॥

हिन्दी :-

बाद में यथायोग्य कार्यो द्वारा धन प्राप्त कर के आजीविका चलाते हुए मैंने मरण के समय रात में पड़ोस की एक वृद्धा के मुख
से मधुर स्वर में कहा जानेवाला श्री शत्रुजय तीर्थका अद्भुत माहात्म्य एकाग्र चित्त से सुना और मैंने भुत्तु पाया॥ श्री
शत्रुजय के ध्यान के कारण आज इसी पर्वत पर व्यंनर देव बना हूँ॥८१॥

मराठी :-

नंतर यथायोग्य कार्य करून एन प्राप्त करून आजीविका चालवीत असतांना, मृत्यूच्या वेळीं रात्री शेजारी एक म्हातारी
मधुर कंठाने गोठ्या कक्षाने श्री शत्रुजय तीर्थवि अद्भुत माहात्म्य म्हणत होती. एकाच मनाने ते ऐकतांना मांडी प्राण नोले
आणि श्री शत्रुजयाच्या ध्यानाने आज त्याच पर्वतावर व्यंनर देव बनलो॥८१॥

English :-

Then he earned my living, through proper means and is due course reached my death bed, when
I happened to hear from a neighbouring old woman, in a melodious tone about the auspiciousness
of the mountain Satrunjay. As my mind was engrossed in the thoughts of the sacred pilgrim spot,
he became a God (*Purandar*) on the mountain, after my death.

तत्र पूजाक्षणे स्वीयं, नाम श्रुत्वा भवन्मुखात् ॥

स्मृत्वा च पूर्ववृत्तान्तम्, प्रीतचेता व्यचिन्तयम् ॥९१॥

अन्यः -

तत्र पूजाक्षणे भवन्मुखात् स्वीयं नाम श्रुत्वा प्रीतचेताः अहम् पूर्ववृत्तान्तं स्मृत्वा व्यचिन्तयम् ॥९१॥

विवरणम् -

तत्र शत्रुजयनिसे पूजायाः क्षणः पूजाक्षणः, तस्मिन् पूजाक्षणे पूजासमये भवतः मुख भवन्मुखं तस्मात् भवन्मुखात् त य
मुखात् स्वीयमात्मनः नाम नामधेयं श्रुत्वा आकर्ष्य प्रीतं चेतः मनः यस्य सः प्रीतचेताः प्रीतमनाः अहं पूर्ववृत्तान्तं
वृत्तान्तश्च पूर्ववृत्तान्तः तं पूर्ववृत्तान्तं पूर्वभववृत्तान्तं स्मृत्वा व्यचिन्तयं व्यचारयम् ॥९१॥

संलार्थः -

तस्मिन् शत्रुजयतीर्थे पूजासमये तब मुखात् मम नाम श्रुत्वा सन्तुष्टमानसः अहम् पूर्वभववृत्तान्तं स्मृत्वा विचिन्तितवान् ॥९१॥

मराठी :-

ह्या राजाने देवपूजेत देयद्रव्याचा वापर केला तो खरोखर फारच छान केले आहे, आता मी त्याला कोणत्या तरी प्रकाराने सहाय करिन. ॥९२॥

English :-

Then he thought to himself saying that this King Samudra has spent the money wholly on religious deeds, which is excellent, so he should, in some way or another, help him out.

अतः सहायतेनैव, यन्त्रितास्ते मयाऽस्यः॥

अल्पशक्तिः परं नाऽह - मन्यत्र स्थातुमीश्वरः ॥९३॥

अन्यथः-

अतः सह आगतेन एव मया ते अस्यः यन्त्रिताः। वरम् अहमल्पशक्तिः अस्मि। अतः अन्यत्र स्थातुमीश्वरः नाऽस्मि ॥९३॥

विनरणम्:-

अतः शत्रुअयतीर्यात् त्वया सह आगतेन मया एव ते तव अस्याः शत्रवः यन्त्रिताः रुद्धाः बद्धाः। परन्तु अहम् अल्पा शक्तिः यस्य सः अल्पशक्तिः अस्मि अल्पबलः भवामि तस्मात् अहं मम स्थानात् अन्यत्र मत्स्थानम् परित्यज्य अन्यस्मिन् स्थाने स्थातुं ईश्वरः समर्थः क्षमः न अस्मि ॥९३॥

सरलार्थः-

अतः शत्रुअयतीर्यात् तव साहाय्यं त्वचा सह आगतेन मया एव तव अस्यः जियवित्ताः बद्धाः। किन्तु अहमल्पबलः अस्मि। तस्मात् मम स्थानम् परित्यज्य अहमव्यत्र स्थातुं समर्थः नाऽस्मि ॥९३॥

अनुवर्तनी :-

अथ विचार करी श्री शत्रुअयतीर्यादी तारी साथे आवी में तमारा शत्रुओने दह बंधनोधी बांधी लीधा हता। परंतु छुं अल्प शक्तिवाजो छुं तेथी मारा स्थान सिवाय अन्य स्थाने खेवा समर्थ नथी. ॥९३॥

हिन्दी :-

ऐसा विचार कर के, शत्रुजय तीर्थ से तुम्हारे साथ चल कर मैने ही तुम्हारे शत्रुओं को दूढ - बंधनों से बांध लिया था लेकिन मैं अल्प शक्तिशाली होने के कारण अपना स्थान छोड़कर और कहीं भी रह नहीं सकता ॥९३॥

मराठी :-

असा विचार करून शत्रुजय तीर्थापासून तुमच्या वरोबर येऊन मी स्वतःच तुमच्या शत्रूंना मजबूत बंधनांनी बांधून घेतले. पण मी अल्पशक्तीशाली असून माझी जागा सोडून दुसऱ्या जागी राहू शकत नाही. ॥९३॥

English :- Having thought thus, he himself came along with the king from the mountain and vigorously tied up the enemies. But because he had limited powers, he could not stay at any other place, than his own.

अतो यातास्मि तत्रैव, परं यात्राद्वयस्य मे ॥

प्रत्यब्दं सुकृतम् देयं, प्रपेदे सोऽपि तद्वचः ॥९४॥

अतः जहं तत्रैव यातास्मि । परं त्वया मे प्रत्यब्दं यात्राद्वयस्य सुकृतं देयम् । सोऽपि तद्वचः प्रपेदे ॥९४॥

विवरणम् :- अतः अल्पबलत्वेन अन्यत्र स्थातुमशक्यत्वात् अहं तत्र एव मम निवासभूते शत्रुअयगिरो एव यातास्मि, यामि गच्छामि परम् त्वया मे मह्यम् अब्दे अब्दे प्रत्यब्दं प्रतिवर्षम् यात्रयोः द्वयम् यात्राद्वयम् तस्य यात्राद्वयस्य द्वयोः यात्रयोः सुकृतं पुण्यम् देयम् । सः समुद्रनृपः अपि तस्य तद् वचः प्रपेदे स्वीचकार ॥९४॥

सतार्थः :- अल्पबलत्वेन अन्यत्र स्थातुमशक्यत्वात् अहं तत्र एव मम निवासस्थाने शत्रुअयपर्वते गच्छामि । परम् त्ववा प्रतिवर्षं मह्यं यात्राद्वयस्य पुण्यम् प्रदेयम् । सः समुद्रनृपः अपि तस्य तद् वचः स्वीचकार ॥९४॥

गुणशती :- भाटे पुं भारा स्थानके अर्धं धुं । पाणु छेले भारे तभोने अटलुं नृणाववानुं के, तभारे दर वर्षे भारा निभिने भे यात्रानुं पुरुष इरुं । आ प्रभाणे न्यारे व्यंतर देवे भोतानुं सभस्त वृत्तांत राजने स्पष्ट कही भतायुं, अने छेवटे भे यात्रानां पुरुषनी भागएली इरी त्यारे राजओ पाणु तेनुं पयन गान्थ इयुं ॥९४॥

हिन्दी :- अब मैं मेरे स्थान पर जाता हूँ लेकिन अन्तमें तुम्हें इतना बताता हूँ कि, हर साल मेरे निमित्त दो यात्रा का पुण्य करना इस तरह जब व्यंतर देवने अपनी पूरी कहानी राजा को कह सुनाई और अन्तमें दो यात्रा के पुण्य की मांग की, तब राजाने भी उसका वचन मान्य किया ॥९४॥

मराठी :- आता मी माझ्या ठिकाणी जातो. पण शेवटी तुम्हाला असं सांगतो की तुम्ही मला प्रतिवर्षी दोन यात्रेचे फळ देत रहा. याप्रमाणे जेव्हा व्यंतरदेवाने आपला सर्व वृत्तांत राजाला सांगितला आणि शेवटी दोन यात्रेच्या पुण्याची मागणी केली, तेव्हा राजानेही त्याचे वचन मान्य केले ॥९४॥

English :- Saying thus the God (*Vyantar*) said that it was time for him to leave. Before leaving he asked the king to always carry out two pilgrimages every year, in his name. The king readily complied to this request.

ચઘસ્તુ ધીયતે ચેત્તત્, સહસ્રગુણમાપ્યતે ॥

તદત્તે સુકૃતે પુણ્યં, પાપે પાપં ચ તપ્ગુણમ્ ॥૯૫॥

અન્યય:- ચઘ વસ્તુ ધીયતે તત્ સહસ્રગુણમ્ આપ્યતે । તત્ સુકૃતે વત્તે ચેત્ પુણ્યં સહસ્રગુણમાપ્યતે પાપે વત્તે ચેત્ પાપમ્ તપ્ગુણં (સહસ્રગુણમ્) આપ્યતે॥૯૫॥

વિવરણમ:- ચઘ વસ્તુ દાનરૂપેણ ધીયતે તત્ સહસ્રગુણમ્ આપ્યતે પ્રાપ્યતે । શોભનં કૃતમ્ સુકૃતં તસ્મિન્ સુકૃતે પુણ્યે કર્મણિ વત્તે ચેત્ પુણ્યં સહસ્રગુણમાપ્યતે । પાપે પાપકર્મણિ વત્તે ચેત્ પાપં તપ્ગુણં સહસ્રગુણમાપ્નોતિ॥

સરલાઈ:- યદ્વત્સુ દાને ધીયતે તત્સહસ્રગુણમાપ્યતે। પુણ્યે કર્મણિ વસ્તુ દત્તં ચેત્ પુણ્યં સહસ્રગુણમાપ્નોતિ। પાપે કર્મણિ દત્તમ્ ચેત્ પાપં સહસ્રગુણમાપ્યતે ॥૯૫॥

ગુજરાતી :- જે વસ્તુ દાન તરીકે આપવામાં આવે છે, તેની હજારગુણી પ્રાપ્ત થાય છે. વળી જે સુકૃત માટે આપાય છે તે પુણ્ય આપે છે અને જે પાપ-આરંભકારી કાર્યમાં આપાય છે તે તેટલા જ ગણ પાપ આપે છે. ॥૯૫॥

હિન્દી :- જો વસ્તુ દાન કે રૂપ ધી જાતી હૈ, ઉસસે હજારગુણી પ્રાપ્ત હોતી હૈ વૈસે હી જો સુકૃત કે લિયે ધી જાતી હૈ વહ પુણ્ય દેનેવાલી હોતી હૈ ઓર જો પાપારંભ મે ધી જાતી હૈ વહ ઉતના હી ગુના પાપ દેનેવાલી હો જાતી હૈ॥૯૫॥

મરાઠી :- જી વસ્તુ દાન મ્હણૂન દેખ્યાત વેતે, તી હજાર પટીને પ્રાપ્ત હોતે. તર જી સુકૃતાંસાઠી દેખ્યાત વેતે, તી પુણ્ય દેનારી બનતે, તસેચ જી પાપાંચ્યા આરંભાસાઠી દેખ્યાત વેતે તી તિતલ્લા પટીને પાપ દેનારી બનતે. ॥૯૫॥

English :- A thing given as charity, shall be received in a thousand-fold, a pious deed is a merit earned and what is given for committing a sinful act, shall receive it in the same-fold.

દીયમાનં ધનમ્ કિઞ્ચ, ધનિકસ્યાપચીયતે ॥

સુકૃતં દીયમાનં તુ, ધનિકસ્યોપચીયતે ॥૧૬॥

અન્વય:- કિં ચ ધનિકસ્ય દીયમાનં ધનમ્ અપચીયતે । કિન્તુ ધનિકસ્ય દીયમાનં સુકૃતમ્ અપચીયતે ॥૧૬॥

વિવરણમ્:- કિંચ ધનિકસ્ય ધનવતઃ પુરુષસ્ય દીયમાનં વિતીર્યમાણં ધનં તુ અપચીયતે ક્ષીયતે । પરન્તુ ધનિકસ્ય દીયમાનં સુકૃતં પુણ્યં ન અપચીયતે પ્રત્યુત યથા યથા દીયતે તથા તથા અપચીયતે વધતે એવ ॥૧૬॥

સરસાર્થ:- કિમ્ ચ ધનિકસ્ય વદ ધનમ્ દીવતે તત્તુ અપચીવતે ક્ષીવતે । કિન્તુ વત્સુકૃતમ્ પુણ્યમ્ દીવતે તત્તુ વથા વથા દીવતે તથા તથા અપચીવતે વધતે એવ ॥૧૬॥

શુભશાતી :- વળી ધનિક પુરુષનું દાન કરાતું ધન તો ઓછું થાય છે, પણ દાન કરાતું સુકૃત તો વૃદ્ધિ જ પામે છે. સુકૃતનું જ એમ જ એમ દાન કરીએ તેમ તેમ ઘટવાને બદલે તે વધતું જ આવે છે. ॥૮૬॥

હિન્દી :- ઔર, यदि धनिक (दाता) धन का दान करे, तो उसका धन कम हो जाता है, किन्तु यदि वह सुकृत्य (पुण्य) का दान करे तो उसका सुकृत्य (पुण्य) वृद्धि ही पाता है । सुकृत का जैसे जैसे दान करते हैं, वैसे वैसे वह घटने के बजाय बढ़ता ही जाता है ॥१६॥

મરાઠી :- आणि हे ही खरं की जरं कोणी धनिक (दाता) धनचे दान करतो तर त्यांचे धन कमी होत पण जर तो सुकृताचे (पुण्याचे) दान करतो, तर त्यांचे पुण्य आणखी वृद्धिंगत होत. सुकृतांचे जसे जसे दान करण्यात येते तसे तसे ते कमी होण्याऐवजी वाढत जाते. ॥१६॥

English :- A wealthy man shall experience a decrease in his wealth if he gives it as charity. But if a man gives his wealth for any virtuous deeds shall always experience an increase in his wealth. Thus wealth given out on charity will of course decrease his wealth, but it shall increase his merit double-fold.

श्राव्यते सुकृतं यायए, योऽन्तकालेऽपि तायतः ॥
निजश्रद्धानुमानेन, स तवेयाऽश्नुते फलम् ॥९७॥

अन्यः- यः अन्तकाले अपि यावत् सुकृतं श्राव्यते । सः निजश्रद्धानुमानेन तायतः सुकृतस्य फलम् अश्नुते ॥९७॥
विवरणम्- यः पुरुषः अन्तस्य कालः अन्तकालः तस्मिन् अन्तकाले मरणसमये यावत् यत्प्रमाणम् सुकृतम् पुण्यं श्राव्यते । सः पुरुषः निजस्य यस्य श्रद्धा निजश्रद्धा स्वश्रद्धा निजश्रद्धायाः अनुमानेन निजश्रद्धानुमानेन स्वश्रद्धानुमानेन तायतः तत्प्रमाणस्य सुकृतस्य पुण्यस्य फलम् अश्नुते प्राप्नोति ॥९७॥

ससत्यः- यः पुरुषः अन्तकालेऽपि यावत् सुकृतं श्राव्यते । सः निजश्रद्धानुमानेन तायतः सुकृतस्य पुण्यस्य फलमाप्नोति ॥९७॥
शुद्धाती :- ने भागसे अंत वખते पाग જેટલું સુકૃત સંભળાવાય છે તે મનુષ્ય પોતાની શ્રદ્ધાના અનુમાને કરીને તેટલા સુકૃતના ફળને તે જ વખતે પ્રાપ્ત કરે છે. ॥૯૭॥

हिन्दी :- जिस आदमी को अंत समय में जितना सुकृत सुनाया जाता है, उतने सुकृत के फल को वह आदमी अपनी श्रद्धा के अनुमान द्वारा उसी वक्त प्राप्त कर लेता है ॥९७॥

मराठी :- ज्या माणसांना अंतिम वेळी जितके सुकृत सांगण्यात येते, तितक्या सुकृतांचे फळ त्याला आपल्या श्रद्धेनुसार त्याच वेळी प्राप्त होते. ॥९७॥

English :- The man who during his last hour, hears about the good works that shall be done in his name, shall attain its fruit according to his faith in God and his doings.

ततः श्रावयिता पश्चाद् विधत्ते मानितम् यदा ।

तदा सोऽप्यनृणः पुण्य-भाग् भवेदन्यथा न तु ॥९८॥

अन्यः- ततः श्रावयिता यदि मानितं पश्चात् विधत्ते तदा सः अपि अनृणः पुण्यभाग् भवेत् । किन्तु न करोति चेत् अन्यथा भवेत् ॥९८॥

વિવરણમ્:- તતઃ સુકૃતં શ્રાવયિતા યદિ માનિતં સુકૃતં પશ્યાત્ વિષયે કુરુતે તદા સઃ અપિ ન વિઘટે ક્ષણં યસ્ય સઃ અનૃણઃ

ક્ષણરહિતઃ પુણ્યં ભજતીતિ પુણ્યભાક્ ભવેત્ કિન્તુ માનિતં સુકૃતમ્ ન કરોતિ ચેત્ અન્યથા વિપરીતં ભવેત્ ॥૯૮॥

સમ્ભાર્ય:- તતઃ સુકૃતં શ્રાવયિતા યદિ માનિતં સુકૃતં પશ્યાત્ વિષયો તદા સ અનૃણઃ પુણ્યભાક્ ભવતિ। ન કુરુતે તર્હિ વિપરીતં ભવતિ ૯૮॥

બુદ્ધરાત્રી :- ત્યાર પછી સુકૃત સંભળાવનાર ભે માનેલું સુકૃત પાછળથી કરે તો તે માણસ પોતાના દેવામાંથી છૂટે છે અને પોતે ખાણે પુણ્યનો ભાગી બને છે, પણ ભે ન કરે તો તેથી વિપરીત ફળ પામે છે. ॥૯૮॥

હિન્વી :- ઉસકે નાદ સુકૃત સુનાનેવાલા યદિ વહ માના હુઆ સુકૃત નાદ મેં કર લે તો વહ મનુષ્ય અપને કર્મ મેં સે છુટ જાતા હૈ ઓર વહ મી (સંકલ્પ લેનેવાલા) પુણ્ય કા માગીદાર બનતા હૈ, લેકિન યદિ વહ ન કર પાયે તો ઉલ્ટા હી ફલ મિલતા હૈ ॥૯૮॥

માત્રી :- ત્યાંવંતર સુકૃત કર્મયાચે સાંગણા માણસ ઝર તે સંકલિત સુકૃત નંતર કરતો તર તો માણસ ઋણમુક્ત હોતો આણિ સ્વતઃસુલ્લા પુણ્યાના હલ્લદાર હોતો, ણ તસેં ન કેલ્યાને વિપરીત પરિણામ મોળાવા લાગતો. ॥૯૮॥

English :- If the man who says that he shall perform virtuous deeds, taking it as a solemn volition for a dying man then he shall be free from the bondage of his sins and thus becomes a claimant of his resolved merits. But if the man is not able to do thus, he shall inherit a very severe punishment for having wrongly pacified the dying man.

અશ્રાવિતોડપિ શ્રદ્ધતે, સુકૃતં યઃ ક્ષતિવગતો ॥
જાનન્ જ્ઞાનાદિભાવેન, સોડપિ તત્ફલમાપ્નુયાત્ ॥૯૯॥

અન્યથ:- યઃ અશ્રાવિતઃ અપિ સુકૃતં શ્રદ્ધતે, ક્ષતિદ્, ગતી જ્ઞાનાદિભાવેન જાનન્ સોડપિ તત્ફલમ્ આપ્નુયાત્ ॥૯૯॥

વિવરણમ્:- યઃ સુકૃતમ્ ન શ્રાવિતઃ તથાપિ સુકૃતમ્ શ્રદ્ધતો તતઃ ક્ષતિદ્ કસ્યાઙ્ચિત્ ગતો જ્ઞાનામાંવો યસ્ય સઃ જ્ઞાનાદિઃ। જ્ઞાનાદિશ્રાસો

ભવશ્ચ જ્ઞાનાદિભાગઃ તેન જ્ઞાનાદિભાવેન જાનન્ (જાનાતિ) સોઽપિ તસ્ય સુકૃતસ્ય ફલમ્ તત્ફલમ્ સુકૃતફલમ્ આપ્નુયાત

સત્ત્વાર્થ:- સુકૃતં ન શ્રાવિતઃ પરં સ્વયમેવ સુકૃતં શ્રદ્ધતોઃ કસ્વાઙ્ચિત્ ગતો જ્ઞાનાદિભાવેન તદ્ જાનાતિ સોઽપિ તસ્ય સુકૃતસ્યફલમાપ્નોતિ ॥૧૧॥

મુન્દરાતી :- જે પ્રાણીને સુકૃત સંભળાવ્યું ન હોય, તો પણ જો તે સ્વયંમેવ સુકૃતની શ્રદ્ધા કરે અને પછી કોઈ પણ ગતિમાં જ્ઞાનાદિ ભાવથી આગે તો તે પણ તે સુકૃતનું ફળ પ્રાપ્ત કરે છે. ॥૮૮॥

હિન્દી :- जिस प्राणी को सुकृत सुनाया न गया हो, फिर भी यदि वह स्वयंमेव सुकृत की श्रद्धा करेगा और बाद में कोई भी गति में ज्ञानादिभाव से जानेगा तो भी वह सुकृत का फल प्राप्त करता है।११॥

મસાઠી :- ज्या प्राण्याला (अंतिम वेळी) सुकृत ऐकविलेले नसेल, तो सुखा जर सुकृतांवर श्रद्धा करील आणि नंतर कोणत्याही गतीमध्ये ज्ञानादिभावाने जाणून येईल तर तो सुखा सुकृत्यांचे फळ प्राप्त करील.॥११॥

English :- But the man who has't mentioned about the virtuous deeds before a dying man but still performs what he had resolved to do for the dying man, then he shall surely receive his meritorious fruit, even if he goes into any levels of life, but only when he recollects about his good deed through, any of his *gyans* (knowledge).

Note - check note no - 39, for the four gyans.

અન્યથા સુકૃતં તન્વન્ સ્વજનઃ સ્વજનાલ્ખયા ॥

વ્યવહારપ્રીતિભવતી-એવ જાપયતિ ધ્રુવમ્ ॥૧૦૦॥

અન્યથા સ્વજનાલ્ખયા સુકૃતં તન્વન્ સ્વજનઃ વ્યવહારપ્રીતિભત્તીઃ એવ જાપયતિ ધ્રુવમ્ ॥

અર્થઃ :-

વિવરણમ્ :-

અન્યથા સ્વજનાલ્ખયા સુકૃતં તન્વન્ સ્વજનઃ વ્યવહારપ્રીતિભત્તીઃ એવ જાપયતિ ધ્રુવમ્ :-
 યેન કુટુમ્બિના કુટુમ્બિનઃ મરણકાલે સુકૃતં ન શ્રાવિતમ્ । સઃ કુટુમ્બી તત્ સુકૃતં પશ્ચાત્ સ્વજનસ્ય આલ્ખયા સ્વકુટુમ્બિનઃ
 નાના તનોતિ ચેત્ સઃ સ્વજનઃ વ્યવહારશ્ચ પ્રીતિશ્ચ ભક્તિશ્ચ વ્યવહારપ્રીતિભક્તયઃ તાઃ વ્યવહારપ્રીતિભત્તીઃ વ્યવહારં, મૃતે
 પ્રીતિં ભક્તિમ્ એવ જાપયતિ, इत्यत्र नास्ति सन्देहः ॥

ગુણશતી :-

એ કુટુંબીઓ પોતાના કુટુંબીના અંતકાળે એ સુકૃત સંભળાવું નહોતે તે સુકૃત પાછળથી પોતાના કુટુંબીના નામે કરે તે
 પ્રીતિં ભક્તિમ્ એવ જાપયતિ, અને મરનાર ઉપરની પોતાની પ્રીતી અને ભક્તિ બે વ્યક્ત કરે છે. ॥૧૦૦॥

હિન્દી :-

જિસ કુટુમ્બી ને અપને કુટુમ્બી કે અન્તકાલ મેં સુકૃત (પુણ્ય) સુનાયા નહીં વહ કુટુમ્બી બાદ મેં અપને કુટુમ્બી કે નામ સે
 સુકૃત કરતા હૈ તે વહ સચમુચ વ્યવહાર સંભાલતા હૈ ઓર મરનેવાલે કે ઊપર અપના પ્રેમ ઓર ભક્તિ પ્રકટ કરતા હૈ
 ॥૧૦૦॥

માર્ગી :-

જ્યાં ગૃહસ્થાને આપલ્યા કુટુંબાતીલ દ્યવતીલા અન્તકાળીં પુણ્ય એકવિલે નાહી, તો ગૃહસ્થ નંતર આપલ્યા કુટુંબાતીલ ત્યા
 દ્યવતીલ્યા નાંવાને પુણ્ય કરતો તર તો સરોસર દ્યવહાર સાંભાલતો. આણિ મેલેલ્યા દ્યવતીલરીલ આપલેં પ્રેમ આણિ મવતીવ
 પ્રકટ કરતો. ॥૧૦૦॥

English :-

The householder who has't preached to his family regarding virtuous deeds in their long span of
 life, but then in future does the virtuous deeds on behalf of his family means, he has carried out in
 practice, the law of observance and has manifested his love and devotion on the dying man.

अथ तस्मिन्स्तिरोभूते, व्यन्तरे क्षोणिनायकः॥

साक्षात् पुण्यफलं वृष्ट्वा-ऽभवत्तत्रैव सावरः ॥१०१॥

अन्यः- अथ तस्मिन् व्यन्तरे तिरोभूते सति क्षोणिनायकः पुण्यफलं साक्षात् वृष्ट्वा तत्रैव सावरः अभवत् ॥१०१॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं तस्मिन् व्यन्तरे तिरोभूते अदृश्ये सति क्षोणेः प्रष्टव्याः नायकः क्षोणिनायकः पृथ्वीनाथः समुद्रनृपः पुण्यस्य सकृत्फलं पुण्यफलं साक्षात् प्रत्यक्षतः वैरिखन्धरूपेण वृष्ट्वाऽवलोक्ष्य तत्र तस्मिन् पुण्यकर्मणि एव आवरेण तत्र वसतिः सौ सावरः आदरयान् अभवत् ॥१०१॥

सरलाङ्गी:- अनन्तरम् तस्मिन् व्यन्तरेऽदर्शनात्मा गते सति सः समुद्रनृपः पुण्यस्य फलं साक्षात् दृष्ट्वा पुण्यकर्मणि एव आदरवान् अभवत् ॥१०१॥

मुञ्जवाती :- उपे ते व्यन्तरेऽव आदश्य धर्षयामि पृथ्वी, राज्ञः समुद्रपालः पुण्यं प्रप्तमिदं देवी पुण्योपादानं इदं भागं अदरयामि ययौ ॥१०१॥

हिन्दी :- तब वह व्यन्तर देव अदृश्य हो जाने के बाद राजा समुद्रपाल, पुण्य का ऐसा प्रत्यक्ष फल देखकर पुण्योपादान करने की प्रवृत्तिवर्षों में और भी आदरयुक्त हो गया ॥१०१॥

मराठी :- जेव्हा तो व्यन्तरदेव आदश्य झाला तेव्हा, राजा समुद्रपाल पुण्याचे असे प्रत्यक्ष फळ पाहून पुण्योपादान करण्यामध्ये आणखी आदरयुक्त झाला ॥१०१॥

English :- After the divine being had disappeared, King Samudrapal who had personally tasted the fruit of practicing meritorious deeds, was now passionately enthusiastical to demonstrate a continuous flow of meritable actions.

बुद्धिम् बन्धोरपि श्रेयो-विषये काङ्क्षताऽन्यदा ॥

तामलिप्याम् तदाहूति-हेतोः प्रेषि निजो नरः ॥१०२॥

अन्वयः- अपि श्रेयोविषये बुद्धिम् काङ्क्षता समुद्रनृपेण अन्यदा तामलिप्याम् तदाहूतिहेतोः निजः नरः प्रेषि ॥१०२॥
विवरणम्:- बन्धोः अपि स्वानिष्टकारिणः भ्रातुः सिग्दहस्य अपि श्रेयसः कल्याणस्य विषयः श्रेयोविषयः तस्मिन् श्रेयोविषये कल्याणविषये बुद्धिम् काङ्क्षता बन्धोः कल्याणमिच्छता समुद्रनृपेण अन्यदा एकस्मिन् विषये तामलिप्याम् नगर्याम् तस्य आहूतिः आह्वानम् तदाहूतिः तदाहूतः हेतोः तदाहूतिहेतोः तमाह्वानम् निजः नरः सेवकः प्रेषि प्राह्वीयता ॥१०२॥

संलार्थः- स्वानिष्टकारिणः अपि आत्मनः कर्त्तव्यसो भ्रातुः सिग्दहस्य कल्याणम् इच्छन् समुद्रनृपः एकस्मिन् दिने तम् भ्रातरमाह्वानम् निजम् सेवकम् तामलिप्याम् प्राहिणोत् ॥१०२॥

शुक्ररात्री :- पोताना लघु आंध्र सिंहे ने पोतानु अनिष्ट करेहुं हुं, छतां "ओई पागु रीते तेनुं श्रेय थाय तो साहुं" अंभ विधायी तेनुं उल्यागु इरवानी बुद्धिधी सज्जन स्वभावी समुद्रपाले ओइ द्विवस तामलिप्ती नगरीभां तेने भाषाववा भाटे पोताना विधासु भाषासने भोउल्यो. ॥१०२॥

हिन्दी :- यद्यपि अपने छोटे भाई सिंह ने अपना अनिष्ट ही किया था फिर भी "किसी भी तरह से उसका कल्याण हो तो अच्छा" ऐसा सोच के उसका कल्याण करने की इच्छा से सज्जन स्वभाववाले समुद्रपाल ने एक दिन तामलिप्ती नगरी में उसको बुला लाने के लिये अपने एक विश्वासु आदमी को भेजा ॥१०२॥

मराठी :- जरी आपल्या वाकल्या भावाने सिंहाने आपले अनिष्टच केले होते तरी, "कोणत्या ही तऱ्हेने त्याचे कल्याण झाले पाहिजे." असा विचार करून त्या सज्जन स्वभावाच्या समुद्रपाल राजाने एके दिवशी तामलिप्ती नगराहून त्याला बोलवण्यासाठी आपल्या एका विश्वासू माणसाला 'तामलिप्ती' नगराला पाठविले. ॥१०२॥

English :- Now King Samudrapal, who always had a soft corner for his brother Sinh (who had done obnoxious and forbidding deeds) began craving for the wellbeing of his brother. So he send his trusted man to the city of Tampilati to fetch him.

સઃ તન્ન ગત્વાડગત્યાર્થમ્, પ્રોચે સિમ્હોઽસ્તિ તન્ન ન ॥
પ્રપલાય્ય ગતઃ ક્ષાપી-ત્યાપિ શુદ્ધિઃ પુરે ન તુ ॥૧૦૩॥

અન્યઃ- અથ સઃ તન્ન ગત્વા આગત્ય મ્ પ્રોચે સિમ્હઃ તન્ન નાઽસ્તિ પ્રપલાય્ય ક્ષ્ણ અપિ ગતઃ। પુરે તસ્ય શુદ્ધિઃ ન આપિ ॥

વિચરણમ્- અર્થ સઃ સેવકઃ તન્ન તસ્યામ્ તામલિપ્ત્યામ્ નગર્યામ્ ગત્વા પ્રત્યાગત્યાડર્થમ્ પ્રોચે પ્રાઙ્બ્રવીત। સિમ્હઃ તન્ન તામલિપ્ત્યામ્ ન આસ્તિ સઃ પ્રપલાય્ય ક્ષાપિ ગતઃ અસ્તિ। પુરે નગર્યામ્નિવ્યમાણેઽપિ તસ્ય શુદ્ધિઃ શોધઃ ન આપિ ન પ્રાપ્યત, ક્ષતિ ॥૧૦૩॥

સરસાર્થઃ- અનન્તરમ્ સઃ સેવકઃ તામલિપ્ત્યામ્ ગત્વા પ્રત્યાગત્ય પ્રાઙ્બ્રવીત - સિમ્હઃ તસ્યામ્ તામલિપ્ત્યામ્ નાસ્તિ। સ પ્રપલાય્ય ક્ષાપિ ગતઃ। નગર્યામ્ શુદ્ધૌ કૃતાયામપિ ક્ષાપિ શુદ્ધિઃ ન પ્રાપ્યત ॥૧૦૩॥

સુભરતી :- તે ભાણસ તામલિપ્તી નગરીમાં જઈને પાછો આવ્યો, અને કહ્યું કે - “સિંહ તામલિપ્તી નગરીમાં નથી અને સ્થાનને ક્યાં ગયા છે તેની પણ તપાસ કરવા છતાં પણ ભાળ મળી શકી નથી.” ॥૧૦૩॥

હિન્દી :- વહ આદમી તામલિપ્તી નગરી મેં જાકર વાપસ આ ગયા ઔર ઉસને બતાયાં કિ, “સિંહ તામલિપ્તી નગરીમેં નહીં હૈ ઔર વહ માગકર કહીં ચલા ગયા હૈ ઉસકી બહુત તલાશ કરને કે બાદ મી બિલા નહીં ॥૧૦૩॥

સરાઠી :- તો માણસ તામલિપ્તી નગરીત જાઝન પત આલા આપિ મ્હણતા, “સિંહ તામલિપ્તી નગરીમયે નાહી આપિ તેવન તો પવ્વન કુદે આદે ત્યાચા સુખ શોધ ચેતલાં તરી હી તો સાપહલા નાહી.” ॥૧૦૩॥

English :- The man in due course returned with the news that he had searched for Sinh high and low, but to no avail, as he had run away to some unknown place.

न्यायेन पालयन् राज्यम्, प्रत्यब्दम् स्वकुटुम्बयुक् ॥

यात्रा अनेकशः कुर्वन्-क्षिरम् सौख्यमभुङ्क्त सः॥१०४॥

अन्वयः- न्यायेन राज्यम् पालयन् प्रत्यब्दम् स्वकुटुम्बयुक् अनेकशः यात्राः कुर्वन् सः विरम् सौख्यम् अभुङ्क्त ॥१०४॥

विवरणम्:- न्यायेन राज्यम् पालयन् रक्षन् प्रत्यब्दं प्रतिवर्षम् स्वस्य कुटुम्बस्य स्वकुटुम्बस्य तेन स्वकुटुम्बेन युज्यतेऽसौ स्वकुटुम्बयुक्, स्वकुटुम्बेन साकम् अनेकशः अनेकाः यात्राः कुर्वन् विदधत् सः समुद्रनृपः विरम् चिरकालम् सुखमेव सौख्यम् अभुङ्क्त भुङ्क्तवान् ॥०४॥

संसार्यः- सः समुद्रनृपः न्यायेन राज्यम् अपालयत्। प्रतिवर्षम् कुटुम्बेन सह अनेकाः यात्राः अकरोत्। विरम् सुखम् अभुङ्क्त च ॥१०४॥
भुङ्क्तामी :- समुद्रपाल-नीतिधी-पोताना राजन्नुं पावन-इशवा वाग्यो अने प्रत्येक वर्षे शत्रुंशदि तीर्थोनी अनेक यात्राभ्यो इरी सुभ भोगववा वाग्यो ॥१०४॥

हिन्दी :- समुद्रपाल राजा नीति से राज्य का पालन करने लगा और हर साल शत्रुंजय आदि तीर्थों की अनेक यात्राएँ करते हुए बहुत लंबे काल तक सुख भोगता रहा॥१०४॥

मराठी :- समुद्रपाल राजा नीतीने राज्याचे पालन करू लागला आणि प्रतिवर्षी शत्रुंजय इत्यादी तीर्थांची परिवारासह यात्रा करीत पुष्कळ वर्षांपर्यंत सुख भोगू लागला॥१०४॥

English :- Now King Samudrapal began nurturing his Kingdom and carried out several pilgrimages every year thus attaining untold bliss to come.

अभूतपूर्वम् - श्रुत्वा त-द्वैरनिर्यातिनम् नृपाः ॥

कम्पमानाः साभिमाना, अप्यस्मै नेमिरे स्वयम् ॥१०५॥

अन्वयः- साभिमानाः नृपाः अपि तद् अभूतपूर्वम् वैरनिर्यातिनम् श्रुत्वा कम्पमानाः स्वयम् अस्मै नेमिरे ॥१०५॥

विवरणम्:- अभिमानेन गर्वेण सह वर्तन्ते इति साभिमानाः सगर्वाः अपि इतरे नृपाः राजानः तद् पूर्वम् न भूतम् इति अभूतपूर्वम् वैरस्य नियतिनम् वैरनियतिनम् वैरप्रतिशोधम् श्रुत्वा आकर्ण्य तस्य पुण्यप्रभावात् कम्पमानाः वेपमानाः सन्तः स्वयम् अस्मै समुद्रनृणाय नेमिरे नेमुः ॥ १०५ ॥

समर्थार्थः:- इतरे नृपाः अभिमानेन सहवर्तमानाः अपि तस्य अभूतपूर्वम् वैरनिर्वातिनम् श्रुत्वा कम्पमानाः सन्तः स्वयमेव तम् समुद्रनृणम् प्रणेमुः ॥ १०५ ॥

गुणशती :- भिन्न भिन्न देशना राज्ञ्यो अलिभानी अने पराक्रमी होवा छतां पाण, पूर्वे इहापि नही अनुभवेलो वेरनो भदलो सांभणी, तेना पुण्यप्रतापथी इंधायमान थता पोतानी भेजे न नभवा लाग्या. ॥ १०५ ॥

हिन्दी :- भिन्न भिन्न देश के राजा अभिमानी और पराक्रमी होने पर भी, पहले कभी अनुभव नहीं की हुई दुश्मनी के बदले की बात सुनकर, उसके पुण्यप्रताप से काँपते हुए स्वयं उसको नमन करने लगे ॥ १०५ ॥

मराठी :- वेगवेगळ्या देशांचे राजा, यापि अभिमानी व पराक्रमी होते, तरीसुद्धा आधी कधीही अनुभवात न आलेली वैराच्या बदलाची गोष्ट ऐकून, त्याच्या पुण्याने कांपत स्वतःच त्याला नमस्कार करू लागले. ॥ १०५ ॥

English :- The Kings of different states who were arrogant and valiant and who had never experienced or heard about any other king who had never carressed feelings of revenge, other than Samudrapal, began shivering with fright after personally experiencing the majestic splendour of King Samudrapal's meritable deeds and thus bowed down to him with utmost respect.

राज्ये न्यस्य सुताम् ज्येष्ठम्, लक्ष्मीम् कृत्वाथ पुण्यसात् ॥

समुद्रपालो वैराग्याद्, व्रतमादत्त सद्गुरोः ॥ १०६ ॥

अन्वयः:- अथ समुद्रपालः राज्ये ज्येष्ठम् सुताम् न्यस्य लक्ष्मीम् पुण्यसात् कृत्वा वैराग्यात् सद्गुरोः व्रतम् आदत्त ॥ १०६ ॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरम् समुद्रपालः राज्ये ज्येष्ठम् सुताम् पुत्रम् न्यस्य लक्ष्मीम् सम्पदम् पुण्यसात् पुण्यकर्माधीनाम् (तदधीने

श्रीमेरुद्रसुविचरित श्रीनामराजाचरितम्

सात्) कृत्वा विधाय विगतः रागः यस्मात् यस्य वा सः विरागः। विरागस्य भावः वैराग्यम् तस्मात् वैराग्यात् सर्वत्र विरागभावतः सन् चासौ गुरुश्च सदगुरुः तस्मात् सदगुरोः व्रतम् दीक्षामावृत्तं जग्राह॥१०६॥

संसार्यः-

अनन्तरम् समुद्रपालः ज्वेष्टम् पुत्रम् राज्ये समस्थाप्य लक्ष्मीम् पुण्यकर्मसु त्ययिताम् कृत्वा वैराग्यात् सदगुरोः दीक्षाम् जग्राह ॥१०६॥

अनन्तरम् समुद्रपालः ज्वेष्टम् पुत्रम् राज्ये समस्थाप्य लक्ष्मीम् पुण्यकर्मसु त्ययिताम् कृत्वा वैराग्यात् सदगुरोः दीक्षाम् जग्राह ॥१०६॥

हिन्दी :-

पवित्र आत्मा समुद्रपाल राजाने नीतिपूर्वक धार्मिक कार्योन्मोह के कारण स्वामी की दीक्षा के लिये अचछे कामों में लक्ष्मी का व्यय करके सदगुरु से दीक्षा ली॥१०६॥

मराठी :-

पवित्र आत्मा समुद्रपाल राजाने नीति से बहुत साल तक राज्य किया। अंत में स्वयं को वैराग्य होने पर बड़े पुत्र को राज्य देकर, पुण्य के लिये अच्छे कामों में लक्ष्मी का व्यय करके सदगुरु से दीक्षा ली॥१०६॥

English :-

The uncontaminated and pure soul of Samudrapal ruled his kingdom for many years. Then he began developing feelings of asceticism. So he placed his elder son on the throne, lavishly spend money on meritocratic deeds and then in due-course renounced the worldly life and embraced asceticism, in the presence of the priest Sadguru.

अर्थकविमृशतिघञ्जान्, साधिताऽनशनः शमी॥
जज्ञे सर्वार्थसिद्धाख्ये, विमानेऽनुत्तरे सुरः ॥१०७॥

अन्वयः-

अथ शमी एकविमृशतिघञ्जान् साधिताऽनशनः शमी॥
अथ अनन्तरम् शमः अस्यास्तीति शमी मनोनिग्रहवान् साधितम् विहितम् अनशनम् येन सः साधितानशनः विहितोपवासः सर्वार्थसिद्धनाम्नि देवलोके अनुत्तरे विमाने सुरः देवः जज्ञेसे अजनि ॥१०७॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरम् शमः अस्यास्तीति शमी मनोनिग्रहवान् साधितम् विहितम् अनशनम् येन सः साधितानशनः विहितोपवासः सर्वार्थसिद्धनाम्नि देवलोके अनुत्तरे विमाने सुरः देवः जज्ञेसे अजनि ॥१०७॥

सरतार्थ:-

अनन्तरम् मग्नोनिवाहवान् स समुद्रपालः एकविंशतिदिनानि अनशनम् कृत्वा सर्वार्थसिद्धदेवलोके अनुत्तरे विमाने अभवत्वेन अजनि ॥१०७॥

अनुवर्तते :- वैराग्यभां भञ्ज भवेत्वा ते समुद्रपाल महांमुनि शान्तिपूर्वक ओषधीश्वर अनशन ३री सर्वार्थसिद्ध नामना देवलोकां भां अनुत्तर विमानभां देवपाणे उत्पन्न यथा ॥१०७॥

हिन्दी :- वैराग्य में मग्न बनकर वह समुद्रपाल महामुनि शान्तिपूर्वक एकीस दिन अनशन कर के "सर्वार्थसिद्ध" नाम के देवलोक में अनुत्तर विमान में देव बना ॥१०७॥

मराठी :- वैराग्यात मग्न झालेले समुद्रपाल महामुनि शांतीने एकवीस दिवसपर्यंत उपोषण करून सर्वार्थ सिद्ध नावांच्या देवलोकांत अनुत्तर विमानात देव झाले ॥१०७॥

English :- Samudra who was now a priest, was plunged in the joy of meditation and thus experienced utmost peace. He abstained for twenty one days and then became a God in a heaven named "Sarvarthsiddh" and in a Viman named anuttar.

Note : Viman - There are in all twelve devloks (heavens) Above these heavens there are nine Greiveyeake's. Above these there are five anuthars. In the fifth anuthar lies "Sarvarthesidde" which is the name of a Viman.

The people who enters this fifth Viman has to only take birth on the earth once after they have completed their age in this Viman. Then when death devours them on this earth, they attain salvation.

ततश्च्युत्वा कुलम् शुद्धम्, लब्ध्वा सम्यमराज्यतः ॥
आसाद्य केवलम् ज्ञानम्, मोक्षसौख्यमवाप सः ॥१०८॥

अन्वय:-

ततः च्युत्वा सम्यमराज्यतः शुद्धम् कुलम् लब्ध्वा केवलम् ज्ञानम् आसाद्य सः मोक्षसौख्यम् अवाप ॥१०८॥

विवरणम्:-

ततः अनुत्तरविमानतः च्युत्वा स्थलित्वा सम्यमस्य राज्यम् सम्यमराज्यात् पूर्वस्मिन् भवेऽधिगतसम्यमराज्यप्रभावात् शुद्धम् विशुद्धम् पवित्रम् कुलम् लब्ध्वा प्राप्य केवलम् ज्ञानम् आसाद्य अधिगम्य मोक्षस्य सुखमेव सौख्यम् मोक्षसौख्यम् अव्याबाधसुखमवाप प्राप्नोत्॥१०८॥

सरलाधः:-

युञ्जती :- त्यांथी अर्षीने पूर्व भवभां प्राप्त करेवा श्रेष्ठ चारित्र्यरूपी राज्य के बल से उत्तम कुल में जनम लेकर केवलज्ञान अथा. ॥१०८॥

हिन्दी :-

वहाँ से आयुष्य पूर्ण करके पूर्वभव में प्राप्त किये हुए श्रेष्ठ चारित्र्यरूपी राज्य के बल से उत्तम कुल में जनम लेकर केवलज्ञान प्राप्त कर मोक्ष में गए॥१०८॥

मराठी :-

तेपूण च्युत होऊन, पूर्वजन्मांत प्राप्त केलेल्या श्रेष्ठ चारित्र्यस्वरूपी राज्याच्या बळामुळे उत्तम कुळात जन्म घेऊन केवलज्ञान प्राप्त करून मोक्षात गेला.॥१०८॥

English :-

After having consumed his life-time there in heaven he was born in an illustrious family, because of his past character that excelled beyond limits and due to which he procured a kingdom. And when he had consumed his age here he attained supreme knowledge and in due course obtained kevalgyan.

इतश्च तामलिप्त्याम् स, सिम्हः श्रुत्वा स्वबान्धवम् ॥

राज्ञा विसृष्टम् सत्कृत्य, यात्रार्थम् सत्यभाषणात् ॥१०९॥

निजाऽऽगःशङ्कया सर्वमादाय सपरिच्छदः ॥

जगाम सिम्हलक्ष्मीपम्, पोतमारुह्य तत्क्षणात् ॥११०॥

इतः तामलिप्त्याम् सः सिम्हः स्वबान्धवम् सत्यभाषणात् सत्कृत्य राज्ञा यात्रार्थम् विसृष्टम् श्रुत्वा - ॥१०९॥

निजागःशङ्कया सपरिच्छदः सर्वमादाय पोतम् आरुह्य तत्क्षणात् सिम्हलक्ष्मीपम् जगाम ॥११०॥

विवरणम्:-

शतः तामलिप्याम् नाम नगर्याम् सः सिम्हः (समुद्रपालस्य कनीयान् भ्राता) स्वस्य बान्धवः स्वबान्धवः तम् स्वबान्धवम् स्वबन्धुम् समुद्रम् सत्यस्य भाषणम् सत्यात् सत्यभाषणात् सत्यवृत्तान्तकथनात् सत्कृत्य सम्मान्य राज्ञा नृपेण यात्रार्थम् यात्रायै विसृष्टम् विमुक्तम् श्रुत्वा पोतमारुह्य सिम्हलद्वीपम् जगाम ॥१०९॥

निजस्य आगः निजागः निजागसः शङ्का निजागः शङ्का तथा निजागः शङ्कया निजापराधभीत्या परिच्छेदेन परिवारेण सह वर्ततेऽसौ सपरिच्छदः सपरिवारः सर्वम् वस्तुजातम् आदाय गृहीत्वा पोतम् नावम् आरुह्य तत्क्षण एव सिम्हलनामानम् द्वीपम् जगाम ययौ ॥११०॥

सरलार्थः-

शतः तामलिप्याम् नगर्याम् सः सिम्हः स्वभ्रातरम् समुद्रम् सत्यभाषणात् नृपः अमुधत्। सत्कारम् कृत्वा च यात्रायै व्यसृजत् इति श्रुत्वा सिम्हलद्वीपम् जगाम ॥१०९॥

निजापराधभयेन स सिम्हः परिवारेण सह सर्वम् वस्तुजातम् आदाय नावमारुह्य तत्क्षण एव सिम्हलद्वीपम् जगाम ॥११०॥

गुणशती:- उवे तामलिप्री नगरीमां समुद्रपालवो नानो लार्ध सिंख उतो तेगे योताना भोटा लार्धने इधमां नाभवा भोटे शब्धने लंभेर्यो उतो, पाण समुद्रपाले सत्य उकीकत अउर इरवाथी छेवटे सत्यनो विजय थयो, अने तेथी समुद्रपालने इड इरवाने भदले तेनो उवठो सत्कार इरी राजको शत्रुलथनी यात्रा भोटे विदाय इर्यो उतो. ॥११०॥

हिन्दी :-

अब तामलिप्री नगरी में समुद्रपाल का छोटाभाई सिंह था, उसने ही बड़ेभाई को तकलीफ देने के इरादे से राजा को भड़काया था, लेकिन वास्तव में उसके सत्य बोलने से राजा ने उसका सत्कार कर उसे यात्रा जाने के लिये विदा किया यह सुनकर स्वयं गुन्हेगार बन जाने की शंका से सिंहने परिवारसहित अपना सब कुछ साथ लेकर उसी क्षण जहाज पर चढ़कर समुद्र के रास्ते से सिम्हलद्वीप को प्रयाण किया ॥११०॥

मराठी :-

आता तामलिप्री नगरामध्ये समुद्रपालांचा लहान भाऊ सिंह होता त्यानेच मोठ्या भावाना अडचणीत टाकण्यासाठी राजाला त्यांच्या विरुद्ध सांगितले होते पण घडले असे की राजाने त्यांच्या सत्य बोलण्याने त्याचा बहुमान करून त्याला तीर्थयात्रेस जाण्यासाठी निरोप दिला. हे ऐकतानाच स्वतः गुन्हेगार ठरण्याच्या भीतीने सिंहाने आपली सर्व मालमत्ता गुंडाळून

परिवारासोबत जहाजावर चढून सिंहलद्वीपाकडे जाण्यासाठी प्रयाण केले ॥११०॥

English :- Now Samudrapal's younger brother Sinh, who had evil intentions of putting his brother in distress by instigating the king against him. But when the king realized the truth, he atonce felicitated Samudrapal and bid him farewell, for the pilgrimage. Now when Sinh found himself in the lurch, he atonce collected his belongings and his family and sailed towards Sinhaldeep.

राजप्रसादम् तत्राप्य, दन्तिदन्तजिघृक्षया ॥

घोरे स्वयमरण्येऽगा-दलाभात् दन्तिदन्तजिघृक्षया स्वयम् घोरे अरण्ये अगात् ॥१११॥

अन्वयः- स तत्र राजप्रसादम् आप्य अन्यवस्तुनः अलाभात् दन्तिदन्तजिघृक्षया स्वयम् घोरे अरण्ये अगात् ॥१११॥

विवरणम्:- सः सिम्हः तत्र तस्मिन् सिम्हलद्वीपे राजः प्रसादः राजप्रसादम् राजकृपाम् आप्य अन्यत् च तद् वस्तु चाऽन्यवस्तु तस्य अन्यवस्तुनः लाभो न भविष्यतीति कृत्वा दन्तौ एषाम् स्तः इति दन्तिनः द्विराः गजाः दन्तिनाम् हस्तिनाम् वन्ताः दन्तिदन्ताः हस्तिदन्ताः। दन्तिदन्तान् गृहीतुम् इच्छा दन्तिदन्तजिघृक्षा, तथा दन्तिदन्तजिघृक्षया हस्तिदन्तान् गृहीतुम् इच्छया स्वयमेव घोरे भयानके अरण्ये वने अगात् अयात् ॥१११॥

सरलार्थः- स सिम्हः तस्मिन् सिम्हलद्वीपे राजप्रसादम् अधिवाप्य अन्यवस्तूनाम् क्रयणात् लाभो न भविष्यतीति मत्वा हस्तिदन्तान् वाहीतुमिच्छया स्वयम् घोरे वने अगात् इयात् ॥१११॥

गुणरती :- सिंहाद्वीपभां सिंहे त्यांता राज्ञानी भूदेशानी मेजवी. पछी अन्य वस्तुओनी भरीदीथी लाभ न थातां उाथीदंत
अक्षर ३२वांनी ईश्याथी पोते घोर अरण्यभां गयो ॥१११॥

हिन्दी :- सिम्हल द्वीपमें जा कर सिंह ने वहाँ के राजा की मेहरबानी प्राप्त कर ली। फिर अन्य वस्तु की खरीदी से कोई लाभ नहीं होगा ऐसा जानकर हाथीदाँत जमा करने की, इच्छा से स्वयं एक घने जंगल में गया ॥१११॥

મરાઠી :- સિંહલદીપાંત જાઝન સિંહાને તેથીલ રાજાચી કૃપા (મર્જી) સંપાદન કેલી. નંતર ડતર વસ્તુચ્ચ, સ્વેદીમુલે કાહી લામ હોનાર નાહી અસે વાડલ્યાને તો હત્તીદાત ગોઠા કર્ણવાલ્ચા ડચ્છેને સ્વયં દકા નિબિઢ અરણ્યાત ગેલા. ॥૧૧૧॥

English :- After having settled in Sihaldueep, he gained the goodwill of the king of that dueep. Now Sinh realized that he would't gain profit in mere trade so he decided to engage himself in an extraordinary trade, as trading in tusks. So with the intention of collecting them, he entered a thick forest.

સ તત્ર દન્તિવધકૈઃ દન્તવૃન્દાન્યથાડનયત્ ॥

પાપદ્રવ્યેણ યત્ પાપે-ષ્વેવ બુદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥૧૧૨॥

અન્યઃ- અથ સ તત્ર દન્તિવધકૈઃ દન્તવૃન્દ્યાનિ આનયત્ ॥ યત્ પાપદ્રવ્યેણ પાપેષુ એવ બુદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥૧૧૨॥

વિચરણમ્- અથ વનગમનાત્ અર્નેન્તરમ્ સઃ સિમ્હઃ તત્ર તસ્મિન્ વિપિને દન્તિનામ્ વધકાઃ ઘાતકાઃ દન્તિવધકાઃ તૈઃ દન્તિવધકૈઃ હસ્તિઘાતકૈઃ દન્તાનાસુ વૃન્દ્યાનિ સમૂહઃ દન્તવૃન્દ્યાનિ હસ્તિવન્તસમૂહાન્ આનયત્, યતઃ પાપદ્રવ્યમ્ તદ્ દ્રવ્યમ્ ચ પાપદ્રવ્યમ્ તેન પાપદ્રવ્યેણ પાપધનેન પાપેષુ પાપકર્મસુ એવ બુદ્ધિઃ મતિઃ પ્રજાયતે ઉત્પદ્યતે ॥૧૧૨॥

સત્તાર્થઃ- વનગમનાત્ અનવ્તરમ્ સઃ સિમ્હઃ તસ્મિન્ વિપિને દન્તિવધકૈઃ હસ્તિદન્તાન્ આનયત્ । યતઃ પાપદ્રવ્યેણ પાપકર્મસુ એવ બુદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥૧૧૨॥

ગુણરત્ની :- તે ભંગલમાં હાથીનો વધ કરનાર માણસો ઘણા હાથીદાંત મંગાવીને ખરીદ કર્યા. ખરેખર શાસ્ત્રકારોએ સત્ય જ વચન કહ્યું છે કે પાપથી સંચય કરેલ ધનથી પાપકારી અધમ કૃત્યો કરવાની જ બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. આપણામાં પણ એક સાદી કહેવત છે કે, ‘અન્ન તેવો ઓડકાર’ માટે નીતિયુક્ત ધન ઉપાર્જન કરવામાં પ્રયત્નશીલ બનવું એઈએ. ॥૧૧૨॥

હિન્દી :- ઉસ જંગલ મેં હાથી કા શિકાર કરનેવાલે આદમિયોં દ્વારા હાથીતાંત મંગાકર સ્વરીદે। સચમુચ શાસ્ત્રકારોં ને સત્ય હી કહાં હે કિ, “પાપ સે સંચિત કિયા હુઆ ધન, પાપકારી અધમ કાર્ય કરને કી હી પ્રેરણા દેગા ।” અપને મેં પ્રી દક લૌકિક સાવી

कहावत है, "जैसा अन्न वैसा ही डकार"। इसलिये समझदार लोगों को नीतियुक्त धन उपार्जन करने में ही उद्यत रहना चाहियो॥११२॥

भाषाणी :-
"तया जंगलात् हत्तीचा वप करणाऱ्या लोकांकडून त्याने हत्तीदात मागवून खरेदी केले. खरच शास्त्रकारांनी म्हटलं आहे की "भाषाने एकत्रित केलेले वन पापकांरी अयर्म कार्य करण्याचीच प्रेरणा देते." दुसरी साधी लौकिक म्हण अशी की "जसे अन्न तसेच त्याचे टेकर" म्हणून बुद्धिमान लोकांनी नीतीने वनाची उपार्जना करण्यात उद्यत राहावे.॥११२॥

English :-
He purchased those tusks from those men who used to capture elephants, in that forest. It is actually mentioned in the holy books, that wealth obtained by wicked means, will command a man to commit only transgressive (sinful) deeds. A popular proverb quotes that one gets blurbs as per his food he has eaten. Therefore intelligent men should always acquire wealth through proper and an appropriate manner.

भूत्वा चत्वारि यानानि, दन्तैर्वारिधिवर्त्मना ॥

मुक्त्वा कुटुम्बम् तत्रैव, सुराष्ट्रान् प्रति सोऽचलत् ॥११३॥

अन्ययः :-
सः दन्तैः चत्वारि यानानि भूत्वा कुटुम्बम् तत्र एव मुक्त्वा वारिधिवर्त्मना सुराष्ट्रान् प्रति अचलत् ॥११३॥
विवरणम् :-
सः सिम्हः दन्तैः हस्तिदन्तैः चत्वारि यानानि प्रवहणानि भूत्वा आपूर्य कुटुम्बम् परिवारम् तत्र एव सिम्हलक्षीये एव मुक्त्वा वारीणि धीयन्ते यस्मिन् सः वारिधिः समुद्रः। वारिधेः समुद्रस्य मार्गः अध्वा वारिधिमार्गः तेन वारिधिमार्गेण समुद्राध्वना सुराष्ट्रान् देशान् प्रति अचलत् अचालीत् ॥११३॥

सरलार्थः :-
सः सिम्हः हस्तिदन्तैः चत्वारि यानानि आपूर्य कुटुम्बम् सिम्हलक्षीये एव मुक्त्वा वारिधिमार्गेण सौराष्ट्रान् अचलत् ॥

गुञ्जराती :-
७वे सिंहे त्यां ७थीदांत धरीत करी यार वछागु लयां अने पोताना कुटुंबने त्यां ७ भुडी समुद्रमार्गे सोऽरु देश तरुं याव्यो. ॥११३॥

हिन्दी :-

अब सिंहने वहाँ हाथीदांत की खरीदी कर के चार जहाज भरे, और अपने परिवार को वहाँ छोड़कर समुद्र के मार्ग से सोरठ देश की तरफ चल निकला॥ १३॥

मराठी :-

त्या सिंहाने तेथे हाथीदातांची खरेदी करून त्यांचे चार जहाज भरले आणि आपल्या कुटुंबाला तिथेच ठेवून तो समुद्रमार्गाने सोरठ देशाकडे रवाना झाला॥ १३॥

English :-

Now Sinh purchased about four ships full of tusks and departed towards the state of Sorat to trade, leaving his family behind.

तीर्त्वा समुद्रम् क्षेमेण, सुराष्ट्रतटसङ्गते ॥

भग्नानि तानि यानानि, न हि श्रेयोऽतिपापिनाम् ॥ १४ ॥

अन्वयः-

क्षेमेण समुद्रम् तीर्त्वा सुराष्ट्रतटसङ्गते तानि यानानि भग्नानि तथाहि अतिपापिनाम् श्रेयः न भवति ॥ १४ ॥

विवरणम्:-

क्षेमेण कल्याणेन समुद्रम् तीर्त्वा सुराष्ट्राणाम् तटः सुराष्ट्रतटः, सुराष्ट्रतटस्य सङ्गते समीपे सुराष्ट्रतटसङ्गते सुराष्ट्रतटसमीपे तानि यानानि प्रवहणानि भग्नानि छिन्नानि अभ्यन्ता तथाहि अतिशयेन पापमेवमस्तीति अतिपापिनः तेषामतिपापिनाम् श्रेयः कल्याणम् न भवति॥ १४ ॥

सरलार्थः-

समुद्रमार्गेण गच्छन् स सिम्हः क्षेत्रेण समुद्रमत्तत्। परम् यदा सुराष्ट्रतटसमीपमागतः, तदा तस्य वाहनानि भग्नानि। तथाहि अतिपापिनाम् श्रेयः (कल्याणम्) न भवति ॥ १४ ॥

गुञ्जराती :-

समुद्रमार्गे जतां जतां डेड सुधी जलमार्ग दुशवतापूर्वक ओजंओ, पाण सोरठ देशना डिनारा नळक आवता अथानड कोर्ध भराभा साये अथावायी यारे वडपाण। भांगी गयां, भरेभर पाचडर्भशी आळविका यदावनार अति पायी पुडुथेनुं कदापि कल्याण यनुं नथी॥ १४ ॥

हिन्दी :-

समुद्रमार्ग से जाते जाते आखिर तक समुद्रमार्ग कुशलता से पार हुआ, लेकिन सोरठ देश के किनारे तक आते हुए अचानक

किसी पत्थर से टकराने से वे चारों के चारों जहाज टूट कर चूर हो गये। आखिर पापकर्म से आजीविका चलानेवाले अतिपापी पुरुषों का कदापि कल्याण नहीं होता॥११॥

मराठी :-

समुद्रमागनि जातां जातां शेंवटपर्यंत तर जलमार्ग कुशलतेने पार पडला पण सोरठ देशाच्या किनाऱ्याजवळ येताच एका दगडाशी टक्कर झाल्याने ते चारही जहाज तुटून चूर्णचूर्ण झाले. कारण पापाने आजीविका चालवणाऱ्या पुरुषांचे कधीही कल्याण होत नाही.॥११॥

English :-

Sinh crossed the sea with utmost skill and manoevrability. But as he reached the shores of Sorath, his four ships hit against some rocks and were destroyed completely. Thus this incident proved that livelihood earned through sinful deeds will only drag away these sinful men away from the Goddess of good fortune and prosperity.

ततः सिम्हो विपद्याऽऽद्य-नरकम् तत्र वेदनाः ॥

विषह्यौद्धृत्य सञ्जातः सिम्हो हिंसापरायणः ॥११॥

अन्वयः-

ततः सिम्हः विपद्य आद्यनरकम् गतः। तत्र वेदनाः विषह्य ततः उद्धृत्य हिंसापरायणः सिम्हः सञ्जातः ॥११॥
ततः चतुर्णाम् यानानाम् भङ्गात् सिम्हः विपद्य मृत्वा आदौ भवः आद्यः। आद्यश्चासौ नरकश्च आद्यनरकः तम् आद्यनरकम् प्रथमनरकम् गतः। तत्र तस्मिन् नरके वेदनाः पीडाः विषह्य ततः तस्मात् नरकात् उद्धृत्य निष्क्रम्य हिंसायाम् परायणः हिंसापरायणः हिंसाकारी सिम्हः सञ्जातः जले ॥११॥

ससार्थः-

ततः चतुर्णाम् यानानाम् भङ्गात् सिम्हः मृत्वा प्रथमम् नरकम् गतः। तत्र वेदनाः विषह्य ततः निष्क्रम्य हिंसापरायणः सिम्हः अजनि ॥११॥

गुणशती :-

यारे वडाशु भांगी जवाथी सिंह समुद्रमां झुबी भराने शरु थयो, अने पडेली नारडीमां उत्पन्न थयो. त्यां अन्यंत

तीव्र वेदनाओ सहन करी, आयुष्य पूर्युं यतां त्यांथी नीक्षणी तिर्ययना लवभां हिंसांने विषे तत्पर ओवो सिंस थयो.

॥११॥

हिन्दी :-

चारो जहाज टूट जाने ने सिंह भी मर गया और पहली नर्क में चला गया। वहाँ अत्यंत तीव्र यातनाएं सहन कर के, आयुष्य पुरा होते ही वहाँ से छुटकर तिर्यच (प्राणियों की) योनि में सदा हिंसा में ही लीन ऐसा सिंह बना॥११॥

मराठी :-

चार ही जहाज नष्ट झाले. त्यांच्या सोबत सिंह सुखा मरण पावला. आपल्या कर्मांमुळे तो सिंह नरकात गेला आणि देवील अत्यंत तीव्र यातना भोगत आयुष्य संपटाच तेथून मोकळा झाला. पण तिर्यज्व प्राण्यांच्या योनीमध्ये सदा हिंसेत परावण रसा सिंह बनला.॥११॥

English :-

As all the four ships were destroyed, Sinh too was killed and had to go to the first hell. After having lived through dire agonies and torments, Sihe was then born in the animal world as a lion who is always rapt in causing hurt and slaying the other beings.

आद्यम् गत्वा पुनः श्वभ्रम्, जज्ञे दुष्टसरीसृपः ॥

द्वितीयनरकम् भुक्त्वा, दुष्टपक्षी बभूव सः ॥१२॥

अन्वयः :-

पुनः आद्यम् श्वभ्रम् गत्वा दुष्टसरीसृपः जज्ञे। द्वितीयनरकम् भुक्त्वा सः दुष्टपक्षी बभूव।

विवरणम् :-

सिंहस्य जन्मनि पुनः हिंसादिकर्माणि कृत्वा सः पुनरपि आद्यम् प्रथमम् श्वभ्रम् नरकम् गत्वा दुष्टश्चासौ सरीसृपश्च दुष्टसरीसृपः दुष्टसर्पः जज्ञे। तत्रापि हिंसादिकर्म कृत्वा स द्वितीयम् नरकम् गतः। तत्र विविधाः वेदनाः भुक्त्वा ततः निष्क्रम्य सः दुष्टश्चासौ पक्षी च दुष्टपक्षी बभूव सजातः ॥१२॥

सरलार्थः :-

सिंहजन्मनः अनन्तरम् स पुनः प्रथमम् नरकम् गतः वेदनाः अनुभूय ततः निष्क्रम्य दुष्टसर्पः जज्ञे। ततः द्वितीयनरकम् भुक्त्वा सः दुष्टपक्षी बभूव ॥१२॥

गुञ्जरी :- सिंहनां लपभां पागु अनेक प्रकारनां डिंसादि कृत्यो करी करी पडेवी नरकीभां गयो, त्यांथी नरकीणी दुष्ट साय तरीडि
उत्पन्न थयो. त्यांथी बीछ नरकीभां गयो, त्यां पागु अपार दुःखो भोगवी दुष्ट पक्षी थयो.॥

हिन्दी :- सिंह की योनि में भी अनेक प्रकार के हिंसादि कृत्य कर के, फिर से पहली नरक में गया। वहाँ से निकलकर दुष्ट सांप की
'योनि' में उत्पन्न हुआ। वहाँ से दूसरे नरक में गया। वहाँ भी अपार दुःख भोगकर फिर दुष्ट पक्षी बना॥ १६॥

मराठी :- सिंहाच्या योनीमध्ये सुद्धा अनेक प्रकारचे हिंसादि कृत्य करून पुन्हा पहिल्या नरकात गेला. तेथून सुटून त्याला दुष्ट
सापाची योनि मिळाली. त्यानंतर तो दुसऱ्या नरकात गेला. तेथे सुद्धा खूप यातना भोगून नंतर तो दुष्ट पक्षी बनला.॥ १६॥

English :- Sihe in the form of a lion performed many disastrous deeds and then after his death went back
into the first hell. Then after completing his life in hell, he was given a form of an infamous snake.
From here he went to the second hell. Even here he had to undergo terrible tortures and was then
given the form of a vicious bird.

तृतीयनरकम् प्राप्य, दुष्टसिम्होऽभवद् वने॥
चतुर्थनरकम् गत्वा, सर्पोऽजायत दृग्विषः ॥ १७॥

अन्वयः :- तृतीयनरकम् प्राप्य वने दुष्टसिम्हः अभवत्। चतुर्थनरकम् गत्वा दृग्विषः सर्पः अजायत।

विरणम् :- ततः सः तृतीयम् नरकम् गत्वा ततः निष्क्रम्य वने दुष्टश्चासौ सिम्हश्च दुष्टसिम्हः अभवत्। ततः चतुर्थम् नरकम् गत्वा ततः
निष्क्रम्य दृशिः दृष्टो विषम् गरलम् यस्य सः दृग्विषः दृष्टिगरलः सर्पः अजायत उदपद्यत ॥ १७॥

सरलार्थः :- ततः सः तृतीयनरकम् अगच्छत्। ततः निष्क्रम्य विपिने दुष्टसिम्हः अभवत्। अनन्तरम् चतुर्थनरकम् गत्वा दृग्विषः सर्पः
अजायत ॥ १७॥

गुञ्जरी :- त्यार बाद त्रीछ नारकीभां गयो. त्यांथी वनभां दुष्ट सिंह थयो. सिंहुनु आयुष पूर्ण करी योथी नारकीभां गयो, त्यां

३५३१३ दुःखो भोगवी दृष्टिविष सप्य थयो. ॥११७॥

हिन्दी :- बाद में यह तीसरी नर्क में गया। वहाँ से फिर वह वन में दृष्ट सिंह हुआ। सिंह का आयुष्य पूरा कर के चौथे नर्क में गया, वहाँ अपार कष्टदायक नुःखों को भोगकर वह दृष्टिविष भीष हुआ।

मराठी :- नंतर तो तिसऱ्या नरकांत गेला तेथून पुन्हा तो दुष्ट सिंह झाला। सिंहाचे आयुष्य पूर्ण करून चौथ्या नरकांत गेला. तेथे अपरंपर कष्टदायक दुःख भोगून तो दृष्टिविष (धारी) साप झाला।

English :- Then he went to the third hell. From here he again attained the form of an impious lion. From here he had to go to the fourth hell. Here after undergoing acute vexation and tribulation, he was given the form of a vicious and a poisonous snake.

पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री ततोऽजनि ॥
अक्षयम् नरकम् षष्ठ-मजनिष्ठाऽणवि तिमिः ॥११८॥

अन्वयः- ततः पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री अजनि षष्ठम् नरकमवाप्य अणवि तिमिः अजनिष्ठा॥

विवरणम्:- ततः सर्पजन्मनः अनन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा ततः निष्क्रम्य चण्डालस्य मातङ्गस्य स्त्री चण्डालस्त्री मातङ्गस्त्री अजनि अजायता तदनन्तरम् षष्ठम् नरकमवाप्य अणवि सागरे तिमिः मत्स्यः अजनिष्ठा ॥११८॥

सरलार्थः- सर्पजन्मानन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा तदनन्तरम् चण्डालस्त्री अजायता ततः षष्ठम् नरकम् प्राप्य समुद्रे तिमिः (मत्स्यः) अजायत॥११८॥

गुणवती :- त्यांथी पांचवी नारकीमां गयो, त्यारभाद यांशवती स्त्री थयो. पछी छष्टी नारकीमां गयो. त्यांथी समुद्रमां मत्स्य थयो.॥११८॥

हिन्दी :- उसके बाद वह पांचवी नर्क में गया। बाद में एक चांडाल की स्त्री के रूप में जन्म हुआ। बाद में छठे नर्क में गया। वहाँ से समुद्र

में मछली (मत्स्य) बना॥१८॥

मराठी :- नंतर तो पाचव्या नरकात गेला. नंतर एका चांडाळाची स्त्री म्हणून जन्म झाला. त्यानंतर सहाव्या नरकांत गेला. ते संपल्या नंतर पुन्हा एका समुद्रामध्ये मासा झाला.॥१९८॥

English :- Then he had to go to the fifth hell. From here he was allowed to take birth as a wicked woman. Then he went to the sixth hell. From here he was given the form of a fish in an ocean.

सप्तमम् नरकम् गत्वा, मत्स्योऽजायत तन्दुलः ॥

पुनः सप्तममेवाऽगा-न्नरकम् दुःखसागरम् ॥१९९॥

अन्वयः-- सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायतो पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमेव अगात् ॥१९९॥

विवरणम्-- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायतो मत्स्यस्य जन्मानन्तरम् पुनः दुःखानाम् सागरः दुःखसागरः तम् दुःखसागरम् दुःखनिधिम् सप्तमम् नरकमेव अगात् अयात् ॥१९९॥

सरलार्थः-- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायतो तदनन्तरम् पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमगात् ॥१९९॥

गुजराली :- भन्त्यनुं आयुष्य पूर्ण करी सातमी नारकीभां गयो. त्यांथी नीकणी तंदुलीयो भन्त्य थयो. त्यांथी वणी पाछो दुःखना सागर समान सातमी न नारकीभां गयो.॥१९८॥

हिन्दी :- बाद में मच्छली का आयुष्य पूर्ण कर के सातवी नर्क में गया। वहाँ से निकलकर तंदुल मच्छ बना। वहाँ से फिर वही दुःख के सागर समान सातवी नर्क में गया॥१९९॥

मराठी :- नंतर त्यां मासोळ्याचे आयुष्य पूर्ण करून सातव्या नरकांमध्ये गेला तेथून निघून तो तंदुल मासा बनला. त्यानंतर पुन्हा दुःखाच्या सागरासमान सातव्या नरकात गेला.॥१९९॥

अङ्कः ३ दुःखो भोगवी दृष्टिविषयार्थः ॥११७॥

हिन्दी :- बाद में वह तीसरी नर्क में गया। वहाँ से फिर वह वन में दृष्ट सिंह हुआ। सिंह का आगुआ पुरा कर के चौथे नर्क में गया, वहाँ अपार कष्टदायक दुःखों को भोगकर वह दृष्टिविषय साप हुआ।

मराठी :- नंतर तो तिसऱ्या नरकांत गेला तेथून पुन्हा तो दुष्ट सिंह झाला। सिंहाचे आगुआ पूर्ण करून चौथ्या नरकात गेला. तेथे अपसंसार कष्टदायक दुःख भोगून तो दृष्टिविषय (घासी) साप झाला।

English :- Then he went to the third hell. From here he again attained the form of an impious lion. From here he had to go to the fourth hell. Here after undergoing acute vexation and tribulation, he was given the form of a vicious and a poisonous snake.

पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री ततोऽजनि ॥
अवस्य नरकम् षष्ठ-मजनिष्ठाऽण्वे तिमिः ॥११८॥

अन्वयः- ततः पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा चण्डालस्त्री अजनि षष्ठम् नरकमवाप्य अण्वे तिमिः अजनिष्ठा ॥

विकरणम्- ततः सर्पजन्मनः अनन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा ततः निष्क्रम्य चण्डालस्य मातङ्गस्य स्त्री चण्डालस्त्री मातङ्गस्त्री अजनि अजायता तदनन्तरम् षष्ठम् नरकमवाप्य अण्वे सागरे तिमिः मत्स्यः अजनिष्ठा ॥११८॥

सरलार्थः- सर्पजन्मानन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा तदनन्तरम् चण्डालस्त्री अजायता ततः षष्ठम् नरकम् प्राप्य समुद्रे तिमिः (मत्स्यः) अजायता ॥११८॥

गुणवती :- त्यांथी पांचवी नारकीमां गयो, त्यारबाद यंडावनी स्त्री थयो. पछी छष्टी नारकीमां गयो. त्यांथी समुद्रमां भन्त्य थयो. ॥११८॥

हिन्दी :- उसके बाद वह पांचवी नर्क में गया। बाद में एक चांडाल की स्त्री के रूप में जन्म हुआ। बाद में छष्टे नर्क में गया। वहाँ से समुद्र

में मछली (मत्स्य) बना॥१९८॥

मराठी :- नंतर तो पाचव्या नरकात गेला. नंतर एका चांडाळाची स्त्री म्हणून जन्म झाला. त्यानंतर सहाव्या नरकांत गेला. ते संपल्या नंतर पुन्हा एका समुद्रामध्ये मासा झाला.॥१९८॥

English :- Then he had to go to the fifth hell. From here he was allowed to take birth as a wicked woman. Then he went to the sixth hell. From here he was given the form of a fish in an ocean.

सप्तमम् नरकम् गत्वा, मत्स्योऽजायत तन्दुलः ॥

पुनः सप्तमेवाऽगा-न्नरकम् दुःखसागरम् ॥१९९॥

अन्वयः- सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमेव अगात् ॥१९९॥

विवरणम्:- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत। मत्स्यस्य जन्मानन्तरम् पुनः दुःखानाम् सागरः दुःखसागरः तम् दुःखसागरम् दुःखनिधिम् सप्तमम् नरकमेव अगात् अयात् ॥१९९॥

सरलार्थः-

ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत। तदनन्तरम् पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमगात् ॥१९९॥

गुणशती :- भन्त्यनुं आयुष्य पूर्णं करी सातमी नारकीभां गयो. त्यांथी नीकणी तंदुलीयो भन्त्य थयो. त्यांथी वणी पाछो दुःखना सागर सभान सातमी न नारकीभां गयो.॥१९९॥

हिन्दी :-

बाद में मच्छली का आयुष्य पूर्ण कर के सातवी नर्क में गया। वहाँ से निकलकर तंदुल मच्छ बना। वहाँ से फिर वही दुःख के सागर समान सातवी नर्क में गया॥१९९॥

मराठी :-

नंतर त्यां मासोळ्याचे आयुष्य पूर्ण करून सातव्या नरकांमध्ये गेला तेथून निपून तो तंदुल मासा बनला. त्यानंतर पुन्हा दुःखाच्या सागरासमान सातव्या नरकात गेला.॥१९९॥

English :- Then he had to go to the seventh hell after completing his life as a fish. From there he was given the form of a small fish (the size of a grain of rice) Then he had to enter the seventh hell again to swim through the sea of turmoils and acute torments.

विपर्यासेन चण्डाल - स्त्र्यादियोनिषु पूर्ववत् ॥
क्रमेण सेहे कष्टानि, षष्ठादिनरकेषु च ॥१२०॥

अन्यः- विपर्यासेन चण्डालस्यादियोनिषु पूर्ववत् क्रमेण षष्ठादिनरकेषु च कष्टानि सेहे ॥१२०॥

विवरणम्:- ततः विपर्यासेन वैपरीत्येन चण्डालस्य स्त्री चण्डालस्त्री आवौ यासाम् ताः चण्डालस्यादयः। चण्डालस्यादयश्चताः योनयश्च चण्डालस्यादियोनयः। तासु चण्डालस्यादियोनिषु पूर्ववत् क्रमेण व्युत्क्रमेण कष्टानि सेहे ॥१२०॥

सत्तार्यः- ततः विपर्यासेन वैपरीत्येन पुनः पूर्ववत् चण्डालस्यादियोनिषु क्रमेण षष्ठादिनरकेषु च जन्म प्राप्य सः कष्टानि असहत् ॥१२०॥

गुणशती :- वणी पाछो विपर्यास वेउ (उबडी शीते) थंडाल स्त्री विगेरे योनिभां तथा इभसर छुडी विगेरे नारडीभां पूर्वनी नेम उत्पन्न थई असह्य इष्ट सहन इयां ॥१२०॥

हिन्वी :- बाद में वापस विपर्यास से (उलटे क्रमसे) चांडाल स्त्री इत्यादि योनि से तथा क्रम से छुटे वगेरे नकोमें पहले के जैसे ही उत्पन्न होकर असह्य कष्ट सहन किया ॥१२०॥

मराठी :- नंतर परत विपर्यासाने (उलट्याक्रमाने) तो चांडाल स्त्री इत्यादी योनीतून आणि सहावे नरक वगेरे मध्ये पहिल्या सारखाच उत्पन्न होत होत असह्य कष्ट सहन करीत होता ॥१२०॥

English :- Then he had to swim back through all the turmoils of hell and the other forms numerically. From the womb of the level of a female scavenger, to the wombs of all the seven hells. Thus experiencing utmost torments and turmoils through all the levels.

ततो निपतितो घोरे, संसारे दुःखसागरे ।

देवद्रव्यविनाशस्य, ज्ञेयम् सर्वमिदम् फलम् ॥१२१॥

ततः दुःखसागरे घोरे सम्सारे निपतितः। इदम् सर्वम् देवद्रव्यविनाशस्य फलम् ज्ञेयम् ॥१२१॥

ततः तदनन्तरम् दुःखानाम् सागरः दुःखसागरः तस्मिन् दुःखसागरे घोरे भयङ्करे सम्सारे निपतितः सः दारुणानि दुःखानि असहता इदम् सर्वम् देवस्य द्रव्यम् देवद्रव्यम् विनाशः देवद्रव्यविनाशः तस्य देवद्रव्यविनाशस्य फलम् वतति। इति ज्ञेयम् ज्ञातव्यम् ॥१२१॥

तदन्तरम् सः दुःखसागरे योरे सम्सारे विविधयोगिषु जन्म प्राप्य योराणि दुःखानि अवबभूव। इदम् सर्वम् देवद्रव्यविनाशस्य फलम् ज्ञेयम् ॥१२१॥

अनुवर्तते :- त्वर पृथी दुःखना सागर अथवा घोर संसारभां लिन्न स्थले उत्पन्न थर्ध अपार कष्टो सङ्गन कर्तव्यो भूभ रक्षणो. आ सर्व देवद्रव्यना विनाशकारी उपयोगं न क्षण आशुं. ॥१२१॥

हिन्दी :- फिर से वह दुःखसागर समान घोर संसार में अलग अलग जगह पर उत्पन्न हो कर असंख्य कष्ट सहन करता हुआ भटकने लगा। यह सब देवद्रव्य के विनाशकारी उपयोग का ही परिणाम जानना चाहिये ॥१२१॥

मराठी :- नंतर तो त्याच दुःखाचा सागर समान अशा घोर संसारात वेगवेगळ्या जागी उत्पन्न होत असल्यात कष्ट सहन करीत हिंदू लागला. हे सगळे देवद्रव्याच्या विनाशाचेच परिणाम मानले पाहिजे. ॥१२१॥

English :- Then he had to take birth on earth in different forms and in different places just to undergo acute tribulation and torments. One should know that these are the consequences of utilizing God's money in an improper way.

अन्यायात् स्वल्पदेवस्व - भक्षणादपि यद्यभूत् ॥

शैवः श्रेष्ठी सप्तकृत्वः, श्वाऽतो वै त्याज्यमेव ततः ॥१२२॥

अन्यः- यदि अन्यायात् स्वल्पदेवभक्षणात् अपि शैवः श्रेष्ठी सप्तकृत्वः अभूत्। अतः तत् त्याज्यमेव ॥१२२॥

विवरणम्:- यदि न न्यायः तस्मात् अन्यायात् सुष्ठु अल्पम् स्वल्पम्। देवस्य स्वम् धनम् देवस्वम्, स्वल्पम् च तत् देवस्वम् च स्वल्पदेवस्वम्। अतीव अल्पम् देवधनम्। स्वल्पदेवस्वस्य भक्षणम्, तस्मात् स्वल्पदेवस्वभक्षणात् अतीव अल्पदेवभक्षणात् शैवः श्रेष्ठी सप्तकृत्वः सप्तवारम् श्वा कुक्कुरः अभूत्। अतः तत् देवद्रव्यम् सर्वथा त्यक्तम् योग्यम् त्याज्यमेव त्यक्तव्यमेव ॥

संसारार्थः- अन्यायात् अतीव अल्पदेवद्रव्यभक्षणात् अपि शैवः श्रेष्ठी सप्तवारम् श्वा कुक्कुरः अभवत्। अतः देवद्रव्यम् सर्वथा त्याज्यम् ॥१२२॥

गुणवती :-अन्यायाधी नरा पाशु देवद्रव्यं भक्षयिष्ये शैव श्रेष्ठ सातवार इतराना। भवमां उत्पन्न थयो, भाटे भरेभर ते त्यज्वा योग्य छे ॥१२२॥

हिन्दी :- अन्याय से अत्यंत अल्पमात्रभी देवद्रव्य का भक्षण कर लेने से शैव श्रेष्ठ को सात बार कुत्ते की योनि में जनम लेना पडा, इसलिये अवश्य ही वह त्याग करने योग्य है ॥१२२॥

मराठी :- अन्यायाने देवद्रव्याचा एक घास सुद्धा भक्षण केल्याने शैव श्रेष्ठाला सात वेळा कुत्र्याचा जन्म घ्यावा लागला. म्हणून निश्चित ही त्यांचा सर्वथा त्याग करणे हेच योग्य आहे ॥१२२॥

English :- A richman who was very devoted to Lord Shiva and who is called as Shaiv, had to take the form of a dog seven times because he had utilized a part of God's wealth in an unjust manner. Therefore one should never ever cherish the thought of utilizing God's money.

अत्रान्तरे विभो! कोऽसौ, श्रेष्ठी जातश्च श्वा कथम्?

अन्वय:-

विवरणम्:-

अत्रान्तरे हे विभो! हे प्रभो! असौ शैवः श्रेष्ठी कः? सः श्वा कथम् जातः? इति नाभाकभूषेन पृष्ठे गुरुः अभ्यषत् ॥१२३॥

सरलार्थ:-

एतस्मिन् अन्तरे नाभाकभूषेण पृष्ठे सति गुरुः अभ्यषत् ॥१२३॥

गुणरत्नी:-

आवृत्ते नाभाकभूषेण अन्तरे नाभाकभूषेण गुरुः पृष्ठे सति गुरुः अभ्यषत् ॥१२३॥

हिन्दी:-

अवतार केम अलग करवो पड़्यो? आ प्रभागे नाभाकभूषेण अन्तरे नाभाकभूषेण गुरुः पृष्ठे सति गुरुः अभ्यषत् ॥१२३॥

मराठी:-

त्याच वेळी नाभाक राजाने महात्मा युगन्धराचार्य से पूछा, 'हे प्रभू! यह शैव शेट कौन? और उसे सात बार कुत्ते का अवतार क्यों लेना पडा? ऐसा नाभाक राजा के पूछने पर सद्गुरु महाराज ने उस चरित्र का भी स्वरूप इस प्रकार कहना प्रारंभ किया ॥१२३॥

English:-

At this King Nabhak asked the reverend priest Yugandar about the trader who was called as Shaiv and the reason for him to attain the form of a dog seven times. The priest then began to tell the king about the trader.

ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યો-ભરતૈરાવતક્ષિતો ॥

પ્રત્યેકમ્ કિલ જાયન્તે, શલાકાઃ પુરુષા અમી ॥૧૨૪॥

ચતુર્વિમ્શતિરહન્ત-સ્તથા દ્વાદશ ચક્રિણઃ ॥

વિષ્ણુપ્રતિવિષ્ણુરામાઃ, પ્રત્યેકમ્ નવસંહૃદ્યયા ॥૧૨૫॥

અન્યઃ- ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યોઃ ભરતૈરાવતક્ષિતૌ પ્રત્યેકમ્ અમી શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે કિલા ॥૧૨૪॥
ચતુર્વિંશતિઃ અહન્તઃ તથા દ્વાદશ ચક્રિણઃ, પ્રત્યેકમ્ નવસમ્હૃદ્યયાઃ વિષ્ણુ - પ્રતિવિષ્ણુ - રામાઃ અમી શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૫॥

વિવરણમ્:- ઉત્સર્પિણી ચ અવસર્પિણી ચ ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યૌ તયોઃ ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યોઃ કાલયોઃ ભરતમ્ ચ ઐરાવતમ્ ચ ભરતૈરાવતૌ ભરતૈરાવતયોઃ ક્ષિતિઃ ભરતૈરાવતક્ષિતિઃ તસ્યામ્ ભરતૈરાવતક્ષિતૌ ભરતક્ષેત્રે ઐરાવતક્ષેત્રે ચ પ્રત્યેકમ્ અમી વક્ષ્યમાણાઃ શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૪॥

ચતુરધિકા વિમ્શતિઃ ચતુર્વિમ્શતિઃ અહન્તઃ તીર્થકરા, દ્વાદશ ચક્રિણઃ ચક્રવર્તિનઃ, પ્રત્યેકમ્ નવ ચાસૌ સંહૃદ્યા ચ નવસંહૃદ્યા, તથા નવસંહૃદ્યયા વિષ્ણવશ્ચ (વાસુદેવાશ્ચ) પ્રતિવિષ્ણવશ્ચ (પ્રતિવાસુદેવાશ્ચ) રામાઃ બલદેવાશ્ચ વિષ્ણુ-પ્રતિવિષ્ણુરામાઃ નવ વાસુદેવાઃ, નવ પ્રતિવાસુદેવાઃ, નવ બલદેવાઃ, ચ, સમ્મીલિતાઃ ત્રિષઠિઃ અમી શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૫॥

સરસાર્થ:- ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણીકાલયોઃ ભરતક્ષેત્રે ઐરાવતક્ષેત્રે ચ પ્રત્યેકમ્ અમી વક્ષ્યમાણાઃ શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે, ઉત્પવન્તો ॥૧૨૪॥
ચતુર્વિમ્શતિઃ અહન્તઃ! દ્વાદશ ચક્રવર્તિનઃ, નવ વાસુદેવાઃ નવ પ્રતિવાસુદેવાઃ નવ બલદેવાઃ ચ સમ્મીલિતાઃ ત્રિષઠિઃ શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૫॥

ગુજરાતી:-ભરત ક્ષેત્ર અને ઐરાવત ક્ષેત્રમાં ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણી કાળમાં ત્રેસઠ શલાકા પુરુષો થાય છે, અને તે આ પ્રમાણે - ॥૧૨૪॥

हिन्दी :-

योवीस तीर्थकर, भार २६९१, १९ वासुदेव, १९ प्रतिवासुदेव अने १९ राम (बलदेव) - ॥१२५॥

मराठी :-

भरतक्षेत्र में और ऐरावत क्षेत्रमें उत्सर्पिणी और अवसर्पिणी काल में त्रैसठ त्रैसठ शलाका पुरुष होते हैं। वे इस प्रकार, यात्रमाणे, चौबीस तीर्थकर, बारा चक्रवर्ती, नव वासुदेव, नव प्रतिवासुदेव एवं नव राम (बलदेव) ॥१२५॥

English :-

During the time dimensions of utsarpini and avasarpini kalatavrit trisat trisat shalaka purush hotat. te descending part of time in the Bharat and Airavat Schetra, there used to be sixty three eminent Vasudev's and nine Ram's (Baldev's).

अन्वय :-

एतेषु पूर्वम् श्रीरामो, राज्यम् न्यायेन पालयन्।।

विवरणम् :-

एतेषु श्रेष्ठपुरुषेषु पूर्वम् श्रीरामः न्यायेन राज्यम् पालयन् न्यायघण्टामवीवदत् ॥१२६॥

सरलार्थ :-

एतेषु श्रेष्ठपुरुषेषु पूर्वम् पुरा श्रीरामः न्यायेन नीत्या राज्यम् पालयन् सन् निर्णतम् स्वम् धनम् वेभ्यः ते निःस्वाः ताम् न्यायघण्टाम् अवीवदत् अवावदत् ॥१२६॥

गुणरसनी :-

एतेषु श्रेष्ठपुरुषेषु पुरा श्रीरामः न्यायेन राज्यम् पालयित्वा निर्णनेषु कृपाम् कृत्वा च न्यायघण्टाम् अवावदत् ॥१२६॥
अथ त्रैसठ पुरुषोभां पहेलां श्रीराम नीतिपूर्वक राक्षसं पावन करता।। अने गरीब प्रण उपर दयादृष्टि राभी न्यायनो उडो वगाज्यो इतो. ॥१२६॥

हिन्दी :-

उन त्रेसठ पुरुषों में प्रथम पुरुष श्रीरामने नीतिपूर्वक राज्य का पालन करते हुए और अपनी गरीब प्रजा पर दया की दृष्टि रखते हुए न्याय का डंका बजाया था॥१२६॥

मराठी :-

त्या त्रेसठ पुरुषांपैल पहिले श्रीरामाने नीतीने प्रजेचे पालन करीत आणि गरीब प्रजेवर दया दृष्टि दाखवीत, न्यायाचा डंका वाजविला होता.॥१२६॥

English :-

Among the first of these personalities was king Ram who ruled his kingdom in a just manner. He used to look upon his poor subjects with compassion and therefore beat the drums of justice always

एकदा कुर्कुरः कश्चि - त्रिविष्टो राजवर्त्मनि ॥
केनचित् विप्रपुत्रेण, कर्करेणाहतः श्रुतो ॥१२७॥

अन्वयः-

एकदा कश्चित् कुर्कुरः राजवर्त्मनि निविष्टः आसीत्। केनचित् विप्र पुत्रेण सः कर्करेण श्रुतो आहतः ॥१२७॥

विवरणम्:-

एकदा एकस्मिन् समये कश्चित् कुर्कुरः था वर्त्मनाम् राजा राजवर्त्म, तस्मिन् राजवर्त्मनि महामार्गे निविष्टः उपविष्टः आसीत्। केनचित् विप्रस्य पुत्रः विप्रपुत्रः तेन विप्रपुत्रेण द्विजात्मजेन सः कर्करेण पाषाणखण्डेन श्रुतौ कर्णे आहतः ताडितः ॥१२७॥

सरलार्थः-

एकदा कश्चित् श्वा राजमार्गे उपविष्टः आसीत्। तदा केनचित् ब्राह्मणपुत्रेण सः कर्करेण कर्णे आहतः (ताडितः) ॥१२७॥

शुभशती :-

तेना राज्याभां ओऽ द्विवस जहेऽ रस्ता उपर ओऽ कृतरो बेडो छतो, ते कृतशने अन उपर ओऽ धावशुना छोऽशने पथर देडी धायल कथो. ॥१२७॥

हिन्दी :-

उसके राज्य में एक दिन मुख्य रस्ते पर एक कुत्ता बैठा था, उस कुत्ते को किसी ब्राह्मण के लडके ने कान पर पथर मार कर घायल किया था॥१२७॥

मराठी :-

त्यांच्या राज्यांत एके दिवशी एका प्रमुख रस्त्यावर एक कुत्ता बसलेला होता. एका ब्राह्मणाच्या मुलाने कुत्र्याच्या कानावर दगड मारून त्याला घायाळ केले. ॥१२७॥

English : Once in his kingdom a dog that was seated on the main road was hit badly by a brahmin boy on the ear.

अन्यः- निर्यद्विधिरौ न्याय-स्थानं गत्वा निविष्टवान् ॥
विवरणम्:- निर्यत निगच्छत् रुधिरं यस्य सः निर्यद्विधिरः निगच्छद्विधिरः आ कुङ्करः न्यायस्य स्थानं न्यायसभां गत्वा निविष्टवान् उपविष्टवान् । तदा भुवं पतीति भूपः तेन भूपेन त्रेणेण आहूय पृष्टः स अवक् अवोचत् निगतिम् आगः यस्मात् सः निरागाः निरपराधः अहं किमर्थं हतः ताडितः ? ॥१२८॥

संलार्थः- कर्णात् स्रवत्कथिरः सः श्वा न्यायस्थानं गत्वा उपविशत् । तदा भूपः तमाहवत् आगमनकारणं च अपृच्छत् ततः सोऽवोचत् - निरपराधः अहं किं ताडितः ? इति ॥१२८॥

गुञ्जराती :- येन लोदीधी परागयेष ते इतरो राजन् न्यायमद्विभं नष्टं भेदो. राजन्ने तेने भोलावीने राजसभायां आववानुं

हिन्वी :- तब लहुलुहाण होकर वह कुत्ता राजा के न्यायमंदिरमें जा बैठा राजाने उसे बुलाकर राजसभा में आने का कारण पूछा तब उस कुत्ते ने जबाब दिया, "मेरा कोई अपराध न होते हुये भी उस ब्राह्मण के लडके ने मुझे क्यों मारा?" ॥१२८॥

मराठी :- तेव्हा रक्तबंबाळ झालेला तो कुत्रा राजाच्या न्यायमंदिरात जाऊन बसला. जेव्हा राजाने त्याला बोलावून राजसभेत येण्याचे कारण विचारले तेव्हा कुत्रा म्हणाला, "माझा कोणताही अपराध नसतांना सुद्धा त्या ब्राह्मणाच्या मुलाने मला का मारले." ॥१२८॥

English :- The dog was now badly bruised. It went to the king's court of justice with the blood- stained ear and narrated the incident to the king when it was summoned.

તદ્ઘાતકં વિપ્રપુત્રં તત્રાનાય્ય નૃપોઽબ્રવીત્ ॥

અસૌ ત્વદ્ઘાતકો બ્રૂહિ, કોઽસ્ય દણ્ડો વિધીયતે ॥૧૨૧॥

અન્વય:- નૃપ: તદ્ઘાતકં વિપ્રપુત્રં તત્ર આનાય્ય અબ્રવીત્ । અસ્ય ક: દણ્ડ: વિધીયતે? બ્રૂહિ ॥૧૨૧॥
વિવરણમ:- નૃપ પાતીતિ નૃપ: રાજા તસ્ય શુન: ઘાતક: તં તદ્ઘાતકં કુકુરઘાતકં વિપ્રસ્ય બ્રાહ્મણસ્ય પુત્રં વિપ્રપુત્રં બ્રાહ્મણપુત્રં તત્ર ન્યાયસ્થાને આનાય્ય તં શ્વનં અબ્રવીત્ અવોચત્ - અસૌ તવ ઘાતક: અસ્તિ અસ્ય ક: દણ્ડ: વિધીયતે ક્રિયતે? બ્રૂહિ વદા અસ્ય ક: દણ્ડ: કર્તવ્ય: ? બ્રૂહિ ॥૧૨૧॥

સંસાર્થ:- નૃપ: કુકુરસ્ય યાતકં બ્રાહ્મણપુત્રં ન્યાયસખાં આનાય્ય તં શ્વનમ્ અબ્રવીત્ - અયં તવ યાતક: અસ્તિ અસ્ય ક: દણ્ડ: પ્રદાતવ્ય: ? બ્રૂહિ ॥૧૨૧॥

ગુજરાતી :- રાજાએ તેને મારનાર બ્રાહ્મણના છોકરાની તપાસ કરાવી સભામાં બોલાવ્યો અને કુતરાને કહ્યું, “આ તને ઇળ કરનારો છે, માટે બોલ, આને શું શિક્ષા કરવી?” ॥૧૨૮॥

હિન્દી :- તબ રાજાને ઉસે મારનેવાલે બ્રાહ્મણ કે લડકે કી તલાશ કર કે ઉસકો સખામેં બુલાયા ઓર કુતે કો પૂછા, “હસીને તુમ્હે ઘાયલ કિયા હે, હસલિયે બોલ, હસે ક્યા સજા દી જાય?” ॥૧૨૯॥

મરાઠી :- તેઢા રાજાને મારણાન્યા બ્રાહ્મણાઢ્યા મુલાઢા તપાસ (શોધ) કરુન, ત્વાલા રાજસમેત બોલવૂન કુઝ્યાલા સાંગિતલે, “હાઢ તુલા યાવાઢ કરણારા આહે, તર સાંગ ત્વાંલા કોળતી શિક્ષા યાવઢી?” ॥૧૨૯॥

English :- The king send out a search-party, in search of the boy. When the boy was found the king placed the boy in front of the dog and asked it the type of punishment it would like to confer upon the boy.

श्रीमरुद्रसंहिताविहित श्रीनामाकराजचरितम्

अन्वयः-

विकरणम्:-

समसार्थः-

अथ आ अवोचत् - अयं रुद्रस्य मठेऽयं हि नियोज्यताम् ॥
अथ अनन्तरं आ कुक्कुरः अवोचत् अर्वात् - अयं विप्रपुत्रः रुद्रस्य शिवस्य मठे देवालये पूजकत्वेन नियोज्यताम् ॥ १३० ॥

एतन्निशम्य कः एषः दण्डः? इति विस्मितः नृपः अप्राक्षीत् । तदा राजा पृष्टः आ कुक्कुरः पुनः जगौ जगाद ॥ १३० ॥

अनन्तरं आ अवोचत् अयं विप्रपुत्रः शिवस्य मठे देवालये पूजकत्वेन नियोज्यताम् ॥ १३० ॥

तमपृच्छत् - कः एषः दण्डः? इति तदा स आ पुनः जगौ ॥ १३० ॥

गुञ्जरी :- दुतराये अहं, "तेने मान् ओटली न शिखा करो के अर्दीना शिवना देवालयमां तेनी पूजरी तरीके निभाएई करो." आ प्रभाणे दुतराये अहं अयोग्य वचन सांभली राजाये विस्मित थई पृछुं के - "आ थुं ई अहं वाय ?" त्यारे दुतराये पोतानो भविस्तर वृत्तान्त जग्याथो के - ॥ १३० ॥

हिन्दी :- तब कुत्तेने कहा कि, "उसको केवल इतनी ही सजा दी जाय कि उसे यहाँ के शिवमंदिर में पूजारी के पद पर उसकी नियुक्ति कर दी जाय" ऐसा कुत्ते का अयोग्य वचन सुनकर राजा ने विस्मय के साथ पूछा, "क्या यह कोई दंड है?" त्यारे दुतराये अपना पूर्व वृत्तांत सविस्तर सुनाया ॥ १३० ॥

माठी :- तब कुत्ताने सांगितले की, "याला शिक्षा एवढीच करा की, त्याला वेणील शिवमंदिराचा पूजारी नियुक्त करा." असे असंबद्ध म्हणणे ऐकून आश्चर्याने राजाने विचारले, "याला काय दंड म्हणावचा" तेव्हा कुत्रा आपला पूर्ववृत्तांत सविस्तर सांगू लागला ॥ १३० ॥

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujan) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

प्रागहं सप्तजन्मभ्यः, पूजयित्वा सदा शिवम् ॥

देवस्वभीत्या प्रक्षाल्य, पाणी भोजनमाचरम् ॥१३१॥

अन्वयः-- सप्तजन्मभ्यः प्राक् अहं शिवं पूजयित्वा देवस्यभीत्या पाणी प्रक्षाल्य भोजनम् आचरम् ॥१३१॥
विवरणम्-- अस्मात् जन्मनः सप्तभ्यः प्राक् अहं सदा सर्वदा शिवं शङ्करं पूजयित्वा अर्चित्वा देवस्य स्वं धनं देवस्य देवद्रव्यम्। देवस्वात् देवद्रव्यात् भीतिः देवस्वभीतिः तया देवस्वभीत्या देवद्रव्यभक्षणभयेन पाणी हस्ती प्रक्षाल्य क्षालयित्वा भोजनम् आचरम् ॥१३१॥

सरलार्थः-- अस्मात् जन्मनः सप्तजन्मभ्यः प्राक् अहं सर्वदा शिवं पूजयित्वा देवद्रव्यभक्षणभयात् हस्ती प्रक्षाल्य भोजनम् आचरम् ॥१३१॥
गुणशती :- पुं भारा आ कृताराना न्-मथी सात लव पडेवा मनुष्य ढतो, अने ढमेश। शिवनी पूज करी देवद्रव्य लभए। ३२१। ६। ५थी ३२ पाभी भारा भन्ने ढाथ धोधने न्मवा भेसतो ढतो. ॥१३१॥

हिन्दी :- मैं मेरे इस कुत्ते के सात जन्म पहले मनुष्य था और कहीं देवद्रव्य का भक्षण न हो जाय इस भय से हमेशा शिव की पूजा करने के पश्चात् हाथ धोकर ही भोजन करने को बैठता था॥१३१॥

मराठी :- मी माझ्या ह्या कुत्र्याच्या सात जन्मापूर्वी मनुष्य होतो, आणि नेहमी शंकराची पूजा करून देवद्रव्याच्या भक्षणाच्या दोषाचे याबद्दल दोन्ही हात गुळून जैवायला बसत होतो॥१३१॥

English :- The dog said that, before the seven births of a dog, he was a human being. He used to be a hindu priest (Pujari) to Lord Shiva. He used to always wash his hands before supper or lunch even after performing the puja of Shiva so that he would not in any way whatsoever indulge himself in utilizing God's wealth.

स्त्यानानाप्यमन्यदा लिङ्गपूरणे लोकढोकितम् ॥

विकरणेऽस्य काठिन्याद्, नखान्तः प्राविशत् ॥ १३२ ॥

अन्यदा लिङ्गपूरणे लोकढोकितं स्त्यानाप्यं काठिन्यात् अस्य विकरणे मम नखान्तः प्राविशत् ॥ १३२ ॥
 अन्यदा एकस्मिन् दिवसे शिवस्य लिङ्गपूरणे लोकैः स्त्यानं सान्द्रम् आप्यं घृतं स्त्यानाप्यं सान्द्रघृतं ढोकितो अस्य घृतस्य कठिनस्य भावः काठिन्यं तस्मात् काठिन्यात् - विकरणे शिथिलीकरणे तद् किञ्चित् घृतं मम नखानामन्तः नखान्तः नखमध्ये प्राविशत् ॥ १३२ ॥

अन्वयः- अन्यदा शिवस्य लिङ्गपूरणे लोकैः स्त्यानं (प्रवाटं) घृतं ढोकितं (अर्पितं) । तस्य काठिन्यात् शिथिलीकरणे तद् घृतं मम नखानां मध्ये प्राविशत् ॥ १३२ ॥

भुजशरी :- भेड द्विपसे लोकोभे शिवदिंग पूजवा भाटे धीनेधुं धी भुधुं. इतिन छोवाथी ते धी धुं पाउता भारा नभभां भराध गधुं. ॥ १३२ ॥

हिन्वी :- एक दिन लोगों ने शिवलिंग की पूजा के लिये जमा हुआ धी लाकर रखा उस धी को अलग करते हुए वह मेरे नखून में पँसा । १३२ ॥

मराठी :- "एके दिवशी लोकांनी शिवलिंगाच्या पूजेसाठी यह तूप तेथे आणले. तूप वेगळ करताना माझ्या नखात फसले." ॥ १३२ ॥

English :- He continued saying that, one day the people had bought some consolidated clarified butter. (*ghee*), to perform the puja of the phallus (*shiv-ling*). Now when he was separating the *ghee*, it entered his nails.

विलीनमुष्णभक्तेनाऽजानता तन्मयाऽऽहतम् ॥

तेन दुष्कर्मणा सप्त-कृत्वो जातोऽस्मि मण्डनः ॥ १३३ ॥

अन्ययः- उष्णभक्तेन विलीनं तद् अजानता मया आहतम् । तेन दुष्कर्मणा अहं सप्तकृत्वः मण्डनः जातः अस्मि ॥ १३३ ॥

विवरणम्:- उष्णं च तप भक्तः उष्णभक्तं तेन उष्णभक्तेन उष्णभोजनेन तद् घृतं विलीनम् । अजानता मया तद् आहृतं भक्षितम् ॥ तेन दुष्टं च तत् कर्म च नृकर्म तेन नृकर्मणा नृगचारेण अहं समकृत्यः समवारं मण्डनः आ जातः अस्मि (अजनिवि) ॥ १३३ ॥

सप्तार्ध:- उष्णभोजनेन तद् घृतं गलीजं दुग्धम् । अजानता मया च तद् भक्षितम् । तेन पापेन अहं सप्तवारं कुक्कुरः अजनिवि ॥ १३३ ॥
गुजरशती :- त्यागबाह् शिवना मंदिरमाथा नीकणी घेर आवी भोजन करवा भेडो. उभय भोजनथी ते नभमानुं धी ओगणी गयुं अने नभनां नभनां अभावां ते धी पाश भोजन साथे भवार्य गयुं. इत अटवा न देवद्रथनुं लक्षागु करवा रुप दुधभथी नुं सातवार इतराना नभमां अवतयो. ॥ १३३ ॥

हिन्दी :- इसाके बाद में राजा-मोहन में से दर आ कर भोजन करने क लिए बैठा । लेकिन गरगागरम रसोई के कारण नायून में फसा रह द्यो पकड़न गया और अन माने में भोजन के साथ खायो गया। केवल इतने ही देवद्रव्यभक्षण के दोष से मुझे सात बार कुत्ते का भन्ग लेना पड़ा ॥ १३३ ॥

मराठी :- नंतर शिवमंदिरातून परत परी आल्यानंतर मी लगेच जेवण करायला बसलो. गरमानगरम स्वयंपाकाने नखातला तूप विरयळले आणि न कळत माझ्या कडून जेवणांत खाल्ले गेले. बस, एवढ्याश्या देवद्रव्याच्या भक्षणांमुळे लागलेल्या दुष्कर्मांमुळे मला सात वेळा कुत्र्याचा जन्म घ्यावा लागला. ॥ १३३ ॥

English :- Then when he arrived home, he was tempted to atonce sit and have hot and fresh food. In his haste he forgot to wash his hands properly, so the ghee that was stuck in his nails got melted due to the hot and fresh food that was served. So he had to be a dog seven times, just because he had utilized God's wealth in such a manner.

सप्तमेऽस्मिन् भवे राजन् । जाता जातिस्मृतिर्मम ।
अधुना तत्प्रभावेणोत्पन्ना वाग् मानुषी पुनः ॥ १३४ ॥

अन्यय:- हे राजन्! सप्तमे अस्मिन् भवे मम जातिस्मृतिः जाता । अधुना तत्प्रभावेण मम पुनः मानुषी वाग् उत्पन्ना ॥ १३४ ॥

विवरणम्:-

हे राजन्! अस्मिन् सप्तमे भवे जन्मनि मम जातेः स्मृतिः जातिस्मृतिः जातिस्मरणज्ञानं जाता जातम्। अहं पूर्वभवस्मरणज्ञानवान् अभवम्। अधुना तस्याः जातिस्मृतेः प्रभावः तत्प्रभावः तेन तत्प्रभावेण जातिस्मृतिप्रभावेण मम पुनः मानुषी (मनुष्यस्य इयं) वाग् उत्पन्ना। तया मनुष्यवाण्या अहं सर्वं व्यतिकरं तुभ्यं न्यवेदयम् ॥१३३॥

सरलार्थः:-

हे राजन्! अस्मिन् सप्तमे भवे मम जातिस्मरणज्ञानं समुत्पन्नम्। अपुना तत्प्रभावेण मम मानुषी वाग् उत्पन्ना। तयाऽहं सर्वं भवते न्यवेदयम् ॥१३४॥

गुजराती:-

हे राजन्! आ सातभा भवनां भने जतिस्मरण ज्ञान उत्पन्न थयुं छे, अने उभागुं तेना प्रभावथी भने मानुषी वाया उत्पन्न थवाथी आ धटनां तमाशे सभक्ष यथार्थ निवेदन करी रह्यो छुं. ॥१३४॥

हिन्दी :-

“हे राजन्! अब इस सातवें जन्म में मुझे जातिस्मरण ज्ञान प्राप्त हुआ और उसी के प्रभाव से मुझे मनुष्यवाणी भी प्राप्त हुई। जिससे मैंने आप के समक्ष सब यथार्थ वृत्तान्त कहा है।” ॥१३४॥

मराठी :-

“हे महाराज! आतां या सातव्या जन्मात मला जातिस्मरण ज्ञान उत्पन्न झाले आणि त्याच्या प्रभावामुळेच मी मनुष्यवाणीत दुमच्या समोर सर्व यथार्थ अहवाल सांगितला आहे.” ॥१३४॥

English :-

So he says that he had attained Jaismaran gyan which enabled him to see his own past lives, and due to which he attained the human tongue language, and so he was actually able to narrate precisely and sincerely all the events of his past life, to the king.

अत्रान्तरे गुरुं नत्वा, जगौ नाभाकभूपतिः ॥

शुत्वैतिह्यभदो बाढं, कम्पते हृदयं मम ॥१३५॥

अन्वयः:-

अत्रान्तरे नाभाकभूपतिः गुरुं नत्वा जगौ। अदः ऐतिह्यं श्रुत्वा मम हृदयं बाढं कम्पते ॥१३५॥

विवरणम्:-

अत्रान्तरे एतस्मिन् अन्तरे नाभाकः भूपतिः नाभागभूपतिः गुरुं नत्वा प्रणम्य जगौ जगादा। अदः इदं ऐतिह्यं कथानकं श्रुत्वा निशम्य मम हृदयं बाढं भृशं कम्पते वेपते ॥१३५॥

सरलार्थ :- अत्रान्तरे नाभाकन्यः गुरुं नत्वा अभ्यासत । इदं ऐतिह्यं कथानकं श्रुत्वा मम हृदयं भृशं कम्पते ॥१३५॥

गुणशती :- आ प्रभाणे गुडुमहाराजना भुभधी पूर्वोक्त दृष्टान्त सांभंगी नालाकशब्दो गुडुमहाराजने नमस्कार करी कछुं, "प्रभो! आ प्रधानक सांभंगी भाउं छदय धाशुं न कं पायमान थाय छे." ॥१३५॥

हिन्दी :- इस तरह गुरुमहाराज के मुख से उपरोक्त वृष्टान्त सुन कर नागवाराजा ने गुरुमहाराज को नमस्कार कर के कहा, "हे प्रभो! यह सुनकर मेरा हृदय बहुत ही कोप रहा है" ॥१३५॥

मराठी :- ह्या तऱ्हेने गुरुमहाराजांच्या तोंडातून पूर्वोक्त उदाहरण ऐकून नाभाक राजाने गुरुंना नमस्कार केला व म्हणाला, "हे महाराज! असे कथानक ऐकून माझे हृदय फार कंपत आहे." ॥१३५॥

English :- After have heard from the reverend priest about the incidents of the past life, King Nabhak bowing to the priest says that his heart shivers with fright.

गुरुज्येऽथ यद्येवं, तत्कथामग्रतः शृणु॥

यथा रामन्यक् फलं वेत्सि, देवद्वयविनाशिनाम् ॥१३६॥

अथ गुरुः ऊचे । न गि एयं तत् अग्रतः कथां शृणु । यथा देवद्वयविनाशिनां सम्यक् फलं वेत्सि ॥१३६॥

अथ नाभाववचनात् अनन्तरं गुरुः ऊचं बर्गाये । यदि एवं तर्हि अग्रतः नागकथां शृणु आकर्णया यथा येन देवस्य द्वयं देवद्वयम् । देवद्वयं विनाशयन्ति इत्येवंशीनाः देवद्वयविनाशिनस्तेषां देवद्वयविनाशिनां सम्यक् फलं वेत्सि जानासि ॥१३६॥

सरलार्थ :- अनन्तरं गुरुः उवाच - यदि एवं तर्हि त्वं नागकथामवो शृणु । येन त्वं देवद्वयविनाशिनां सम्यक् फलं जानासि ॥१३६॥
गुणशती :- तयारे गुडुमहाराजने कछुं के - "ओ अम छे तो सबे आगण नागयोधीनी कथा सांभंग, के जेथी देवद्वयनो विनाश करनारने केवुं इग प्राप्त थाय छे तेनुं तने सम्यक् प्रकारे आगपाशुं थाय अने तेनाथी तुं सदाने भाटे अवग्य रहे."

॥१३६॥

हिन्दी :-

तब गुरुमहाराजने कहा, "यदि ऐसा है तो आगे की नागगोष्ठी की कथा सुनो कि जिससे देवद्रव्य का विनाश करनेवाले को कैसा फल प्राप्त होता है इस बात की तुम्हें सम्यक् प्रकार से जानकारी हो जायेगी। जिससे तुम सदा के लिये उससे अलग हो जाओगे।" ॥१३६॥

मराठी :-

तेव्हा गुरुमहाराज म्हणाले, "जर असे असेल तर तू त्या नागगोष्ठीची पुढची गोष्ट ऐक की, जेणे करून तुला, सम्यक् प्रकारे देवद्रव्य विनाश करणाऱ्यांना काय फळ मिळते त्यांची जाणीव होईल व तू नेहमी त्यांच्या पासून दूर राहशील." ॥१३६॥

English :-

At this the priest replied that King Nabhak should now be ready to hear the remaining part of the story of the Nag family, so that he can understand what fruits one can obtain on himself, if he utilizes God's wealth, and therefore be miles apart from it.

षष्टि वर्षसहस्राणि, श्रीशत्रुञ्जयपर्वते ॥

आयुर्भुक्त्वा नागजीवो, व्यन्तरश्च्युतवानथ ॥१३७॥

अन्ययः-

अथ व्यन्तरः नागजीवः श्रीशत्रुञ्जयपर्वते षष्टिवर्षसहस्राणि आयुः भुक्त्वा ततः च्युतवान् ॥१३७॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरं व्यन्तरः नागस्य जीवः श्रिया युक्तः शत्रुञ्जयपर्वतः, तस्मिन् श्रीशत्रुञ्जयपर्वते वर्षाणां सहस्राणि वर्षसहस्राणि । षष्टिः वर्षसहस्राणि षष्टिवर्षसहस्राणि आयुः आयुष्यं भुक्त्वा उपभुज्य ततः च्युतवान् अच्यवत् ॥१३७॥

सरलार्थः-

त्यन्ततः नागजीवः श्रीशत्रुञ्जयपर्वते षष्टिवर्षसहस्राणि आयुः भुक्त्वा ततः अच्यवत् ॥१३७॥

गुणशती :-

अथ तदेव पारुषे उत्पन्न थयेध नागश्रेष्ठिनो जप श्रीशत्रुञ्जय पर्वत उपर साठ हजार वर्षनु आयुष्य भोगवी त्यांथी अथो. ॥१३७॥

हिन्दी :-

व्यन्तरदेव के रूप में उत्पन्न नागश्रेष्ठी का जीव श्री शत्रुञ्जय पर्वत के उपर साठ हजार वर्ष का आयुष्य पूर्ण कर के वहाँ से पतित हुआ ॥१३७॥

मराठी :-

खंत्तरदेव बनलेला त्या नावाश्रीची जीव श्रीशत्रुंजय पर्वतावरून पूर्ण साठ हजार वर्षापर्यन्तचे आयुष्य भोगून ते पतित झाला.॥१३०॥

English :-

Now the soul of Naga who was an ordinary God (Myntar) lived on the mount of Satrunjay for Sixty thousand years. Then after completing his life there, he was degenerated.

कान्तिपुर्या रुद्रदत्त - कौटुम्बिकसुतोऽभवत् ॥

सोमाभिधानस्तन्माता, पञ्चमेऽब्देऽहिना मृता ॥१३८॥

अन्वयः :-

कान्तिपुर्या सोमाभिधानः रुद्रदत्तकौटुम्बिकसुतः अभवत् । पञ्चमे अब्दे तन्माता अहिना मृता ॥१३८॥

विवरणम् :-

कान्तिपुर्या नाम नगर्या सोमः अभिधानं यस्य सः सोमाभिधानः सोमनामा रुद्रदत्तः कौटुम्बिकः रुद्रदत्तकौटुम्बिकः रुद्रदत्तकौटुम्बिकस्य सुतः पुत्रः अभवत् । जन्मनः अनन्तरं पञ्चमे अब्दे वर्षे तस्य माता तन्याता तस्य जननी अहिना सर्पेण मृता अस्रियत् ॥१३८॥

सरलार्थः :-

ततः सः नागजीवः ततः द्युत्वा कान्तिपुर्या नगर्या सोमनामा रुद्रदत्तकौटुम्बिकस्य सुतः अभवत् । तस्य पञ्चमे वर्षे तस्य माता सर्पदेशेन मृता ॥१३८॥

गुणशक्ती :-

अने अंतिपुरी नगरीमां रुद्रदत्त नामना दुटुंभीनो सोम नामनो दीक्षो थयो. ते पुत्र न्यारे पांथ वर्षनी उम्भरनो थयो त्यारे तेनी माता सर्पदेशी मरण पायी. ॥१३८॥

हिन्दी :-

और कान्तिपुरी नाम की नगरी में रुद्रदत्त नाम के गृहस्थ के घर सोम नाम के पुत्र के रूप में जन्म लिया लेकिन उसकी पांच वर्ष की ही उम्र में उसकी माता की सर्पदंश के कारण मृत्यु हो गई ॥१३८॥

मराठी :-

आणि कान्तिपुरी नावाच्या नगरामध्ये रुद्रदत्त नावाच्या गृहस्थाच्या घरी सोम नावाचा मुलगा झाला. पण तो पाच वर्षाचा असताना त्याची आई सर्पदंशाने मरण पावली. ॥१३८॥

English :- He was born in a city named Kantipuri, to a man named Rudradutt and was named as Soam. But due to a snake-bit, his mother was snatched away from him, when he was just five years old.

तत्रास्ति नास्तिकः प्राति-वेश्मिको देवपूजकः ॥

सोमोऽपि सह तत्पुत्रै- याति देवनिकेतने ॥ १३९ ॥

अन्यथः- तत्र नास्तिकः देवपूजकः प्रातिवेश्मिकः अस्ति । सोमः अपि तत्पुत्रैः सह देवनिकेतने याति ॥ १३९ ॥

विवरणम्:- तत्र तस्यां नगर्यां नास्तिकः नाम देवस्य पूजकः देवपूजकः प्रातिवेश्मिकः अस्ति । सोमः अपि तस्य नास्तिकस्य पुत्राः तत्पुत्राः तैः तत्पुत्रैः नास्तिकपुत्रैः सह देवस्य निकेतनं देवनिकेतनं देवमन्दिरं याति गच्छति ॥ १३९ ॥

संलार्थः- तस्यां कान्तिपुर्यां नास्तिकः नाम देवपूजकः प्रातिवेश्मिकः अस्ति । सोमः अपि तस्य नास्तिकस्य पुत्रैः सह देवमन्दिरं याति ॥ १३९ ॥

गुजराती :- ते नगरीमां तेना धरनी नछुड नास्तिड नाभनो देवनो पूजरी रहेतो छतो, ते पूजरीना पुत्रो साथे सोम थण देवमंदिशमां जण वाग्यो. ॥ १३९ ॥

हिन्दी :- उस नगरी में उसके घरके निकट नास्तिक नाम का एक देवपूजारी पड़ोस में रहता था और उस पूजारी के पुत्रों के साथ सोम भी देवमंदिर में जाने लगा ॥ १३९ ॥

मराठी :- त्या नगरीत नास्तिक नावाचा पुजारी त्याच्या शेजारी राहत होता, आणि तो सोम त्या पुजाऱ्याच्या मुलाबरोबर देवमंदिरात जाऊ लागला. ॥ १३९ ॥

English :- Close to his house, there used to be a hindu priest (pujar) named Nastik. Soam as a child used to go to the temple along with the pujari's son.

देवद्रव्यमयैः पूजा-ऽद्यशिष्टैश्चन्दनैर्वपुः ॥

विलिप्याकण्ठमाच्छाद्य, वाससा पर्यटत्यसौ ॥१४०॥

अन्यः- असौ पूजाऽद्यशिष्टैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः वपुः विलिप्य वाससा आकण्ठम् आच्छाद्य पर्यटति ॥१४०॥
विवरणम्- असौ सोमः पूजायाः अवशिष्टानि पूजावशिष्टानि पूजां कृत्वाऽवशिष्टानि देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यम्। देवद्रव्यस्य विकाराः देवद्रव्यमयानि, तैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः वपुः शरीरं विलिप्य वाससा वस्त्रेण कण्ठात् आ आकण्ठं कण्ठपर्यन्तं आच्छाद्य पर्यटति भ्रमति ॥१४०॥

समलार्थः- असौ सोमः पूजां कृत्वा अवशिष्टैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः शरीरं विलिप्य वस्त्रेण आकण्ठं आच्छाद्य च नास्तिकपुत्रैः सह पर्यटति ॥१४०॥

गुणवती :- पूजा करंतां भाङ्गी रहेल हे वृद्ध रुप थंडनथी पोताना आभा शरीर विवेचन करी, कोईना हे भावभां न आवे भाटे अणा सुधी वस्त्र ठांडीने सोम हमेशां पूजारीना छोडरावो साथे राखवा लाग्यो. ॥१४०॥

हिन्दी :- पूजा करने के पश्चात् बाकी बचे हुए देवद्रव्यरूप चंदन का अपने पूरे शरीर पर लेप कर के (किसी के दिखने में न आवे इसलिये) गले तक कपड़ा ढाँक कर वह सोम हमेशा उस पूजारी के लडके के साथ भटकने लगा ॥१४०॥

मराठी :- पूजा करून उपलेले देवद्रव्यरूपी चंदनाचा आपल्या संपूर्ण शरीरावर लेप करून (कोणाच्या नजरेत येऊ नये म्हणून.) गळ्यापर्यंत वस्त्राने झाकून तो सोम पुजान्याच्या मुलासोबत हिंदू लागला. ॥१४०॥

English :- After performing the puja, Soam used to apply the remaining Sandelewood, which is considered as God's wealth, on his body and cover it up, up to the neck, so that no one will have a glimpse of it and so roam about along with the pujari's son.

वयःस्थः सोऽन्यदा देव-कोषं हत्वा पलायितः ॥

स्तेना मुषित्वा तं पार-सीकदेशे विचिक्रियुः ॥१४१॥

अन्ययः- अन्यदा वयःस्थः सः देवकोषं हत्वा पलायितः। स्तेनाः तं मुषित्वा पारसीकदेशे विचिक्रियुः ॥१४१॥

विवरणम्:- अन्यदा एकरस्मिन् दिवसे वयसि तिष्ठतीति वयःस्थः यौवनस्थः सः सोमः देवस्य कोषः देवकोषः तं देवकोषं देवद्वयनिधिं हत्वा पलायितः पलायता स्तेनाः तं मुषित्वा पारसीकदेशे विचिक्रियुः व्यक्रीणन् ॥१४१॥

सरलार्थः:- एकदा यौवनस्थः सः देवकोषं हत्वा पलायितः। स्तेनाः तं मुषित्वा पारसीकदेशे व्यक्रीणन् ॥१४१॥

गुणशती :- ँवे न्यारे सोम योग्य उम्भरनो यथो त्यारे ओऽ द्विवस ते शिवना भंडिरभांथी देवनो भंडार थोरीने नाली गथो, तेनु थोर थोडोओ ँरगु डरी पारसीक देशभां वेथो. ॥१४१॥

हिन्दी :- बाद में जब सोम योग्य उम्र का हुआ, तब एक दिन शिव के मंदिर में से देव का भंडार चुराकर भाग गया, लेकिन चोरों ने उसका अपहरण कर के उसे पारसीक देश में बेच दिया॥१४१॥

मराठी :- नंतर सोम युवावस्थेत आला, तेव्हा एके दिवशी तो शिवमंदिरातून देवांचे भंडार चोरून पळाला पण इतर चोरांनी ते हरण करून पारसीक देशात विकले.॥१४१॥

English :- When Soam came of age, he one day stole the wealth of the Shiva temple and took to his heels, only to be caught by some bandits, who abducted him and snatched away the money and sold him in the kingdom of Prussia.

तत्र यस्याणि रज्यन्ते, तस्य रयतैस्ततोऽसको ॥

पलाय्याऽम्भोधिमुत्तीर्य, व्रजन्नध्वनि कुत्रचित् ॥ १४२ ॥

ग्रामप्रवेशोऽभ्यायान्तं मुनिं मासोपवासिनम् ॥

विहृत्य यद्या त्रीन् वारान् पापः पृथ्व्यामपातयत् ॥ १४३ ॥

अन्वयः-- तत्र तस्य रयतैः यस्याणि रज्यन्तो ततः असकौ पलाय्य अम्भोधिमुत्तीर्य अध्वनि व्रजन् कुत्रचित् -- (अग्रिमेण सम्बन्धः) ॥ १४२ ॥

ग्रामप्रवेशे अभ्यायान्तं मासोपवासिनं मुनिं यष्ट्या त्रीन् वारान् निहत्य पापः पृथ्व्यामपातयत् ॥ १४३ ॥

विवरणम्-- तत्र पारसीकदेशे तस्य रक्तैः रुधिरैः वस्त्राणि रज्यन्ते। ततः असकौ सोमः पलाय्य पलायनं कृत्वा अम्भांसि धीयन्तेऽस्मिन्निति अम्भोधिः वारिधिः तं अम्भोधिं वारिधिम् उत्तीर्य अध्वनि मार्गे व्रजन् गच्छन् कुत्रचित् कस्मिन्नपि --
- ग्रामप्रवेशे इत्यग्रिमेण सम्बन्धः। ॥ १४२ ॥

कस्मिन्नपि ग्रामे प्रवेशः ग्रामप्रवेशः तस्मिन् ग्रामप्रवेशे अभ्यायान्तं सम्मुखमागच्छन्तं मासं उपवासः अस्यास्तीति मासोपवासी तं मासोपवासिनं मुनिं यष्ट्या दण्डेन त्रीन् वारान् निहत्य आहत्य पापः सः सोमः पृथ्व्यां भूमौ अपातयत् अपीपतत् ॥ १४३ ॥

सत्पार्थः-- तस्मिन् पारसीकदेशे तस्य रुधिरैः वस्त्राणि रज्यन्तो ततः सः पलाय्य सागरमुत्तीर्य मार्गे वाचन् कस्मिन्नपि ---- ॥ १४२ ॥
कस्मिन्नपि ग्रामप्रवेशे (मार्गे वाचन् सः सोमः कस्मिन् अपि ग्रामे प्राविशत् तदा) सम्मुखमागच्छन्तं मासोपवासिनं मुनिं दण्डेन आहत्य सः पापः भूमौ अपातयत् ॥ १४३ ॥

गुजरानी :- पारसीक देशमां तेना लोडी वडे वस्त्रो रंगावा लाग्या. आवी रीते आपत्तिमां आवी पंडलो ते सोम लाग्ने थं त्यांधी नाडो, समुद्र पार करीने रस्तामां जतां डोई ओक गाभ आयुं. ॥ १४२ ॥
गाभमां पेसतां ज तेनी सन्भुभ आपता ओक मासना उपवासवाणा ओक मुनिने जेईने ते पापीओ लाकडी वडे त्राण प्रहार करीने जमीन उपर पाडी दीधा. ॥ १४३ ॥

हिन्दी :-

उस पारसीक देश में उसके ही लहू से कपड़े रंगे जाते थे। इस तरह बड़ी मुसीबत में पसा हुआ वह सोम एक दिन मौका पाकर (देखकर) वहाँ से भाग निकला। समुद्र पार कर के रास्ते से जाते हुए उसको कोई गाँव दिखाई दिया। गाँव में प्रवेश करते ही उसने सामने से आते हुए एक भास के उपवास किये हुए मुनि को देखा और उस पापी ने लकड़ी से तीन बार प्रहार कर के उन्हे जर्मान पर गिरा दिया॥१४३॥

मराठी :-

पारसीक देशांत तर त्याच्याच रक्तांने वस्त्र रंगले जात होते अशा भयंकर अहंणीत सापडलेला तो सोम एकेदिवशीं संधि पाहून तेंपूज पळाला. समुद्र पार करून रस्त्याने जातांना त्याला एक गांव दिसले. गावात प्रवेश करताच त्याला समोरून येणारे एक महिन्याचे उपवास करणारे एक मुनी दिसले. आणि त्या पाप्याने काठीच्या साहाय्याने तीन वेळा प्रहार करून त्या मुनीला जमिनीवर पाडले.॥१४३॥

English :-

In the kingdom of Prussia, he was so badly ill-treated, that his clothes used to be drenched with his own blood. One day Soam who was in such a disastrous agony, ran away when he had a wonderful opportunity. He crossed the ocean and reached a shore. He walked about until he came across a village, where he seen a monk who had fasted for a month coming towards him. Soam who had a cruel and a sinful heart, hit him thrice on his head and struck him dead, with a stick.

तस्मिन्नथ विपन्नेऽसौ, नश्यन्नारक्षकैर्धृतः ॥

कृपया मोचितः श्राद्धेः, पलाय्यं कृतवानथ ॥१४४॥

अन्यः-

अथ तस्मिन् विपन्ने सति असौ नश्यन् आरक्षकैः धृतः। श्राद्धेः कृपयां मोचितः पलाय्यां कृतवान् ॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरं तस्मिन् मुनौ विपन्ने मृते सति नश्यन् पलायमानः असौ आ समन्तात् रक्षन्तीति आरक्षकाः, तैः आरक्षकैः रक्षकपुरुषैः धृतः। परं श्राद्धेः श्रावकैः कृपया दयया मोचितः। ततः सः पलायनं कृतवान्। पलाय्य वनं गतवान् ॥१४४॥

सरलार्थ:- अनन्तरं वदा स मुनिः मृतः तदा पलाय्य गच्छन् असौ रक्षकैः पृतः। परं श्रावकैः मोचितः। ततः स पलायनं कृत्वा वनं गतवान् ॥१४४॥

गुणशती:- लाडलीना अतिथय प्रहारथी मुनिराज त्यां न मरग पाभ्या. मुनिने भारी सोम त्यांथी नासतो सतो तेवाभां रस्ताभां ओटवाणेये पडल्यो, पाण त्यांना दयाणु श्रावकोये करुण लावी छोडायो. त्यार भाद सोम त्यांथी पलायन थई नंगलभां चाल्यो अयो. ॥१४४॥

हिन्दी:- लकड़ी के प्रहार से उस मुनि की मृत्यु हो जाने से सोम वहाँ रो भाग रहा था, कि नीच में सिपाहीओने उसे पकड़ लिया। लेकिन कुछ दयालु श्रावकों ने दया कर के उसे छुड़वाया। उसके बाद वहाँ से भाग कर वह जंगल में गया ॥१४४॥

मराठी:- काठीच्या प्रहाराने मुनीचे मरण होताच सोम तेथून पळाला पण मध्येच शिपायांनी त्याला पसले, तेव्हा कित्येक दयालु श्रावकांनी दया करून त्याला सोडविले. तेथून पळून तो जंगल एका जंगलात शिरला. ॥१४४॥

English:- When he realized that he had killed the monk, he was afraid and began running away only to be encountered by some soldiers, who caught him. But a few laymen passing by, took pity on him and appealed to the soldiers to free him. When he was set free, he ran away from there and entered a jungle.

मृत्वा दावाग्निनाऽरण्ये, सप्तमं नरकं गतः ॥
ऋषिहत्यामहापापं, तत्कालं स्यात् फलप्रदम् ॥१४५॥

अन्वय:- अरण्ये दावाग्निना मृत्वा सः सप्तमं नरकं गतः। मुनिहत्यामहापापं तत्कालं फलप्रदं स्यात् ॥१४५॥
विवरणम्:- अरण्ये विपिनं दावाग्निना दग्धः मृत्वा मरणं प्राप्य सः सप्तमं नरकं गतः अगच्छत्। तथाहि मुनेः हत्या हिंसनं मुनिहत्या। महत्त्वं तत् पापं च महापापं वर्तते। तत् तत्कालमेव सपदि एव फलं प्रददाति इति फलप्रदं स्यात् ॥१४५॥

सरलार्थः:- अरण्ये दावावृन्निना दवधः सः मृत्वा सप्तमं नरकं गतः। यतः मुनिहत्या महापापं वर्तते। तत् तत्कालमेव फलं ददाति॥ १४५॥

गुण्यती :- -अरण्यभांदावानगधी-भरशु-पाभीने सातभी नारडीभां गयो, अरण्ये इ मुनिहत्यानुं भडापाप तन्नाल इणं आपे छे. ॥ १४५॥

हिन्दी :- उस अरण्य में दावानल में जलकर उसकी मृत्यु हो गई। पर कर वह सातवीं नरक में गया। क्योंकि मुनि हत्या का पाप तत्काल (अनिष्ट) फल देता है॥ १४५॥

मराठी :- त्या जंगलात तो दावावनीमळे जळून मरण पावला. मेल्यानंतर तो सातव्या नरकांत गेला. कारण मुनी हत्येचं पाप लवकरच फळ देणारे बनते.॥ १४५॥

English :- He died in a fire conflagration in the forest and was thrown in the seventh hell because killing a monk gives one a very agonizing and a calamitous, fruit.

सागराणि त्रयस्त्रिंश- तत्र भुक्त्वा महाव्यथाः॥
उद्धृतो घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकोऽभवत्॥ १४६॥

अन्वयः:- तत्र त्रयस्त्रिंशत् सागराणि महाव्यथाः भुक्त्वा उद्धृतः घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकः अभवत् ॥
विवरणम्:- तत्र तस्मिन् सप्तके नरके त्रयस्त्रिंशत् सागराणि महत्यश्च ताः व्यथाः च महाव्यथाः ताः महाव्यथाः भुक्त्वा महान्ति कष्टानि अनुभूय ततः नरकात् उद्धृतः निष्क्रान्तः घोरश्चासौ संसारश्च घोरसंसारः, तं घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकः कृषकः अभवत् ॥ १४६॥

सरलार्थः:- तस्मिन् सप्तके त्रयस्त्रिंशत् सागराणि महाव्यथाः योरदुःखानि भुक्त्वा ततः निष्क्रम्य योरसंसारं भ्रमित्वा हालिकः अभवत् ॥ १४६॥

गुण्यती :- - उवे ते सोभ सातभी नारडीभां तेन्नीथ सागरोपम सुधी भडाव्यथाओ भोगवी, त्यांधी नीडणी दुःपमय संसारभां भटडी भटडी प्हेनुन थयो. ॥ १४६॥

हिन्दी :-

अब यह सोम सातवीं नर्क में तेत्तीस सागरोपम (समय) तक यातनाएँ भोग कर वहाँ से निकल कर दुःखमय संसार में भटक कर किसान बना ॥

मराठी :-

आता तो सोम सातव्या नरकांत तेहतीस सागरोपम (कातखंड) पर्यंत पुष्कळ यातना भोगून तेथून निपून तो दुःखपूर्ण संसारात भटकून शेतकरी बनला ॥ १४६ ॥

English :-

Now Soam had to undergo terrible and agonizing disasters, for thirty three Sagaropams. Then he was born in this dolorous and troublous earth as a farmer after meandering and skulking a lot on this earth.

कौशिकाख्योऽम्बरग्रामे, ग्रामेशस्य गृहे च सः ॥

कर्माणि कुर्वन् सर्वेषां, हलिकानां कृतेऽन्यदा ॥ १४७ ॥

आदाय भक्तं प्राचालीत् मार्गे मासोपवासिनम् ॥

वीक्ष्य सम्मुखमायान्तं मुनिं भक्त्या न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥

अन्वयः :-

अम्बरग्रामे कौशिकाख्यः ग्रामेशस्य गृहे कर्माणि कुर्वन् सः अन्यदा सर्वेषां हलिकानां कृते ॥ १४७ ॥

भक्तं आदाय प्राचालीत् । मार्गे मासोपवासिनं मुनिं सम्मुखमायान्तं वीक्ष्य भक्त्या न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥

विवरणम् :-

हलिकत्वेन उत्पन्नः सोमः अम्बरनाम्नि ग्रामे कौशिकः आख्या नाम यस्य सः कौशिकाख्यः कौशिकनामा, ग्रामस्य ईशः ग्रामेशः तस्य ग्रामेशस्य ग्रामस्वामिनः गृहे सन्ने कर्माणि कुर्वन् विदधत् उपजीविकां अकरोत् । अन्यदा एकस्मिन् समये सः सर्वेषां हलिकानां कृपकाणां कृते --- (अशिमंश भ्लोकिन सम्वन्धः ।) ॥ १४७ ॥

सर्वेषां हलिकानां कृतं भक्तं भोजनम् आदाय गृहीत्वा अचालत् । मार्गे अध्वनि मासम् उपवासाः अस्य सन्तीति मासोपवासी तं मासोपवासिनं मामं यावत् कृतांपवासं मुनिं सम्मुखम् आयान्तम् आगच्छन्तं वीक्ष्य अवलोक्य भक्त्या महता प्रेम्णा तं मुनिं विशार्थ न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥

सरलार्थ :- सः हालिकः अम्बरनाम्नि वामे कौशिकनामाऽभूत्। असौ कौशिकः वामरस्याभिजः गृहे कर्मणि कुर्वन् उपाजीवत्। एकदा सः कौशिकः सर्वेषां हालिकानां कृते ॥१४७॥

(सर्वेषां कृषकाणां कृते) भोजनमादाय अचालीत्। मार्गे मासोपवासिनं मुनिं सम्मुखं आगच्छन्तं वीक्ष्य भक्त्या तं भिक्षार्थं न्यमन्त्रयत् ॥१४८॥

अनुवर्तती :- भेदुतन्ता भवभां जन्म लीधेल सोभन्तुं नाम कौशिक उचुं. ते कौशिक अंभर नाभना गामभां ते गामना स्वाभीने घेर काम करतो अने पोतानो निर्वास यथावता. ॥१४७॥

अथ द्विषस कौशिक सर्व भेदुतो भाटे भात लधने प्तेतरे जवाने नीकल्यो त्यारे रस्नाभां अथ मासना उपवासवाणा अथ भुतिराजने साभा आवतां जेथ अत्यंत भक्तिपूर्वक पोतानी पासे रखेवा भात खोरेवा विनंती करी ॥१४८॥

हिन्दी :- अंबर नाम के गांव में, गांव के मालिक के घर वह सोम, कौशिक नाम का नौकर बना। वह मालिक के सभी काम कर के गुजरान चलाता था। एक दिन वह कौशिक, सभी किसानों के लिये खाना लेकर खेतों की ओर जा रहा था कि, रास्ते में एक मास के उपवास करनेवाले मुनि को सामने से आते देखकर उसने उन्हें मान्यत भक्तिपूर्वक चावल ग्रहण करने की विनंती की ॥१४८॥

मराठी :- अंबर नावाच्या गावात नावाच्या गण्यांच्या घरी तो सोम कौशिक नावाचा नौकर झाला. तो मालकाचे सर्व काम करून आपला गुजरान करीत होता. एके दिवशी तो कौशिक सगळ्या शेतकऱ्यांच्या साठी भात पेरून शेतांकडे चालला असताना सत्यात एक महिन्याचे उपवास करणारे एक मुनि त्याला समोर दिसले. त्याने त्यांना मोठ्या भक्तिभावाने आपल्या जबळचे भात घ्यायला विनंती केली ॥१४८॥

English :- Soam became a servant to the headman of the village named Ambar, and was named Kaushik. He used to do all types of odd jobs for the headman and earn his living. One day Kaushik was taking rice for the farmers in the fields, where he encountered a monk, who had abstained for a month, coming towards him. Kaushik very devoutly and fervently appealed to the monk to accept the rice.

यात्राद्वयफलं पूर्वं प्रत्यब्दं यत् समुद्रतः ॥

तेन प्राप्तं ततः पुण्यात् तस्यैषा वासनाऽजनि ॥ १४९ ॥

अन्वयः :-
विवरणम् :-

तेन पूर्वं समुद्रतः प्रत्यब्दं यत् यात्राद्वयफलं प्राप्तं, ततः पुण्यात् तस्य एषा वासना अजनि ॥ १४९ ॥
तेन कौशिकनाम्ना हालिकेन पूर्वं पूर्वस्मिन् भवे समुद्रतः समुद्रपालभूपात् अब्दे अब्दे प्रत्यब्दं प्रतिवर्षं यत् यात्रयोः द्वयं यात्राद्वयम् । यात्राद्वयस्य फलं यात्राद्वयफलं द्वयोः यात्रयोः फलं प्राप्तं अधिगतं आसीत् । ततः पुण्यात् तस्मात् पुण्यात् तस्य कौशिकस्य एषा मुनेः भिक्षाकृते निमन्त्रणकरणस्य वासना इच्छा अजनि अजायत ॥ १४९ ॥

सरलार्थः :-

तेन कौशिकेन पूर्वस्मिन् भवे समुद्रपालवृणात् प्रतिवर्षं द्वयोः यात्रयोः फलं प्राप्तमासीत् । तस्मात् पुण्यात् तस्य कौशिकस्य मुनेः भिक्षाहेतोः निमन्त्रणकरणस्य वासना अजायत ॥ १४९ ॥

शुश्रूषीतः - तेने आ च्छेदुतना लवभां भुनिने अन्न वडोशववा रुप शुल अध्वसाथ उत्पन्न थयो तेनुं क्षराशु ओळडे, तेणे पूर्वलवभां समुद्रपाल रांण पासेथी दरवर्षे भे यात्रानुं क्षण भेण्युं छतुं, अने ते पुण्याना प्रलावधी न तेने आवा प्रक्षारनी शुल वासना उत्पन्न थई ॥ १४९ ॥

हिन्ती :-

उसे इस किसान के भयमें मुनिः को भोजन देने की शुभ भावना उत्पन्न हुई । उसका कारण यही कि, उसने पूर्वभाव में समुद्रपाल राजा के पास से प्रतिवर्ष दो यात्रा का फल प्राप्त किया और उस पुण्य के प्रभाव से ही उसे इस प्रकार की शुभ भावना उत्पन्न हुई ॥ १४९ ॥

मराठी :-

त्याला या शेतकऱ्याच्या जन्मात मुनीला जेवण वाढण्याची शुभाभांवा झाली त्याचे कारण हेच की, त्याने पूर्वभावात समुद्रपाल राजाकडून प्रतिवर्षी दोन यात्रेचे फळ मिळविले होते आणि त्याच्या पुण्य प्रभावानेच त्याला अशा प्रकारची शुभाभावना झाली ॥ १४९ ॥

English :-

He therefore got this auspicious and benign chance and desire to serve food for the monk, in this birth, because he had attained the fruit of two simultaneous pilgrimages from king Samudrapal and also due to the meritocratic magnanimity of the king.

स्यादेतद्वक्तभोक्त्रणामन्तरायस्ततो न मे ॥

कल्पतेऽन्नमिदं साधुनेत्युक्तेच सको जगौ ॥१५०॥

अन्वयः- एतद्वक्तभोक्त्रणामन्तरायः स्यात् । ततो मे इदम् अन्नं न कल्पते । इति साधुना उक्ते सति सकः जगौ ॥१५०॥
विवरणम्:- त्वमेतद् भक्तं हालिकानां कृते नयसि । अतः एतद् भक्तं मया भिक्षायां गृहीतं चेत् एतद् भक्तं भोजनं भुञ्जते इति एतद्वक्तभोक्त्रणः तेषां एतद्वक्तभोक्त्रणम् एतद्वक्तभोजिनाम् अन्तरायः प्रत्यवायः स्यात् । ततः तस्मात् कारणात् मे महां इदमन्नं न कल्पते। इति साधुना मुनिना उक्ते सति सः जगौ जगद् ॥१५०॥

सरलार्थः- त्वमेतद् अन्नं कृषकाणां कृते नयसि। अतः मया एतद्भक्तं भिक्षायां गृहीतं चेत् एतद्वक्तभोक्त्रणामन्तरायः स्यात्। तस्मात् एतदन्नं मम न कल्पेत। इति मुनिना उक्ते सः कौशिकः अब्रवीत् ॥१५०॥

गुणवती :- कौशिके भान् ग्रहण करानी विनंती करी त्पारे मुनिराज्ने क्छुं, 'आ भोजन तुं भेतरभां काम करनीवालो भये छे, ते अन्न जे तुं ग्रहण कुरुं तो तेओने अंतराय थाय, तथा आ भान भारे वडोरवुं कल्पे नहीं।' आ प्रभाणे मुनिराज्ने त्पारे भान वडोरवानी अनिच्छा द्दर्शवी त्पारे तेणे क्छुं के ॥१५०॥

हिन्दी :- कौशिक ने जब मुनिराज को अन्न ग्रहण करने की विनंती की तब मुनिराजने कहा कि, "यह अन्न तू खेतमें काम करनेवालों के लिये ले जा रहा है और यदि मैं यह अन्न ग्रहण करूंगा तो उनको भोजन प्राप्त नहीं होगा इसलिये यह अन्न मेरे ग्रहण करने के योग्य नहीं है।" इस तरह से जब मुनिने चावल ग्रहण करने की अनिच्छा बताई तब कौशिक कहने लगा ॥१५०॥

मराठी :- कौशिकाने भात घेण्याची विनंती केली, तेव्हा मुनीने म्हटले की, "हा भात तू शेतामध्ये काम करणाऱ्यासाठी घेऊन जात आहे, आणि हें अन्न जे मी भिक्षेत घेतलें तर त्यांना अहचण होईल, म्हणून मला हे अन्न घेऊन नाही." याप्रमाणे मुनिराजाने आपली अनिच्छा दाखविली तेव्हा तो कौशिक म्हणाला, ॥१५०॥

English :- When Kaushik offered the rice to the monk, the monk said that, as this rice is made for the hungry and exhausted bellies of the farmers, he shall not partake in it as they will have to starve. At this Kaushik spoke to the monk.

कृत्योपवासमप्यद्य, दास्ये भक्तं निजं ध्रुवम् ॥

सद्यः प्रसद्य गृहीतेत्याग्राहादग्रहीय मुनिः ॥१५१॥

अन्यः- अद्य अहं उपवासं कृत्याऽपि निजं भक्तं ध्रुवं दास्ये। सद्यः प्रसद्य गृहीत इति आग्रहात् मुनिः अग्रहीत् ॥१५१॥
विवरणम्:- अद्य अहं उपवासं कृत्वा अपि निजं भक्तमन्नं ध्रुवं दास्ये दास्यामि। सद्यः झटिति प्रसद्य प्रसन्नाः भूत्वा गृहीता स्वीकुरुता इति आग्रहात् निर्वन्धात् मुनिः अग्रहीत् आवदात् ॥१५१॥

सरलार्थः- अद्य अहं उपवासं कृत्याऽपि निजं भक्तं निश्चितं ददामि यद्यं सद्यः प्रसद्य गृहीता इति आग्रहात् मुनिः अग्रहीत् ॥१५१॥
गुजरानी :- दुं आने उपवास करीने पाण भारा लागजुं लोणन आपने वडोरावीथण, भोटे भारा उपर दुपा करी जव्ही आ भात अक्षण करे. आ प्रभाणे तेना अतिथय आश्रयथी मुनिराणे ते अन्न वडोर्दु. ॥१५१॥

हिन्दी :- "भै आज के दिन उपवास कर के भी मेरे हिस्से का अन्न आप को परोसुंगाही इसलिये मेरे ऊपर कृपा कर के जल्दी से अन्न ग्रहण करो।" इस प्रकार से उसके अति आग्रह से मुनिराज ने अन्न का स्वीकार किया ॥१५१॥

मराठी :- "आज मी उपवास करून माझ्या वाटणीचे अन्न तुम्हांला वाटीन माझ्यावर कृपा करून लवकर तुम्ही हा भात घ्या." ह्या प्रकारे त्याने अति आग्रह केल्याने मुनीने अन्नाचा स्वीकार केला. ॥१५१॥

English :- Kaushik pleaded to the monk, asking him to accept atleast his share of food as he will not mind forfeiting his share, if he has to. So due to Kaushik's continous insistence, the monk reluctantly accepted the food.

ततः कृत्योपवासं स निषेधं चाऽसुमद्वधे॥

साधोः पार्थात् प्राप्तारज्यमिवात्मानमन्यत ॥१५२॥

अन्यः- ततः सः साधोः पार्थात् उपवासं कृत्वा असुमद्वधे निषेधं च गृहीत्वा आत्मानं प्राप्तारज्यमिव अमन्यत ॥१५२॥

विवरणम्:- ततः तदनन्तरं सः कौशिकः साधोः मुनेः पार्थात् सकाशात् उपवासं कृत्वा (उपवासस्य प्रत्याख्यानं कृत्वा) तथा असवः प्राणाः एषां सन्ति इति असुमन्तः प्राणिनः। असुमन्तं वधः असुमद्वधः तस्मिन् असुमद्वधे प्राणिवधे निषेधं कृत्वा (प्राणिवधस्य प्रत्याख्यानं कृत्वा) आत्मानं, प्राप्तमधिगतं राज्यं येन सः प्राप्तारज्यः, तं प्राप्तारज्यमधिगतं राज्यं इव अमन्यता॥१५२॥

संलार्थः:- ततः सः साधोः सकाशात् उपवासं प्राणिवधनिषेधं च प्रत्याख्याय आत्मानं प्राप्तारज्यमिव अमन्यत ॥१५२॥

भुञ्जराती:- त्थार भाद ते भुते भुनिराज पासेथी उपवासनुं तथा प्राणिवध निषेधनुं पत्थइ भागु इरी 'भरेभर आणे में भुल्लात्मा भुनिराजने अन्नदान आपी राजस्य भेज्जुं छे' ओ प्रभागे पोताना आत्माने मानवा दाज्जो. ॥१५२॥

हिन्दी:- उसके बाद उस किसान ने मुनि के पास से उपवास का और प्राणिवध न करने का नियम लिया। "सचमुच आज मैंने महात्मा मुनिराज को अन्नदान देकर राज्य प्राप्त किया है।" ऐसे भाव से वह अपनी आत्मा को धन्य मानने लगा॥१५२॥

भराती:- त्यानंतर त्या शेतकऱ्याने मुनीकडून उपवासाची व प्राणिवध न करण्याची शपथ घेतली. "खरचं आज मी मुनींना अन्नदान देऊन राज्य मिळविले आहे." असा तो आनंदाच्या भरात स्वतःला म्हणू लागला. ॥१५२॥

English:- Then Kaushik took a staunch ordinance from the monk, that he shall abstinate and that he shall stop slaughtering animals. Now he was so much at peace and tranquillity that he felt that he had achieved a kingdom of utmost bliss and happiness.

एवमर्जितसत्कर्मा कौशिको भद्रकाशयः ॥

विपद्य चित्रकूटादौ, चित्रपुर्यां नृपोऽभवत् ॥१५३॥

अन्वयः:- एवं भद्रकाशयः अर्जितसत्कर्मा कौशिकः विपद्य चित्रकूटादौ चित्रपुर्यां नृपः अभवत् ॥१५३॥

विवरणम्:- एवं भद्रकः आसवः यस्य सः भद्रकाशयः कल्याणाध्यवसायः अर्जितं सत् च तत् कर्म च सत्कर्म येन सः अर्जितसत्कर्मा उपार्जितपुण्यः कौशिकः विपद्य मृत्वा चित्रकूटादौ चित्रकूटपर्वते चित्रपुर्यां नाग नगर्यां नृपः पातीति नृपः राजा अभवत् ॥१५३॥

सरलार्थः- एवं शुभायवसायः उपार्जितपुण्यः कौशिकः मरणं प्राप्य चित्रकूटपर्वते चित्रपुरां नगरीं नृपः अभवत् ॥१५३॥

शुनयती :- आवी रीते लद्वड परिलुभाभी ते कोशिडे पुण्य उपावर्न-न डरी, आयुष्य पूर्ण धतां भरलुष पाभी, चित्रकूट पर्वत पर रडेल
चित्रपुरी नगरीमां राज्ण थयो. ॥१५३॥

हिन्दी :- इस प्रकार कल्याण के गरिणाम रों (शुभभावना) उस कौशिक ने बहुत पुण्य उपार्जित किया, आयुष्य पूर्ण कर के अगले जन्म में चित्रकूट पर्वत पर स्थित चित्रपुरी नगरी में राजा हुआ ॥१५३॥

मराठी :- द्याप्रमाणे शुभ अव्यवसाय करणाऱ्या कौशिकाने खूप पुण्य उपार्जन केले व आयुष्य संपल्यावर मृत्यू पावून (पुढच्या जन्मी) चित्रकूट पर्वतावर असलेल्या चित्रपुरी नगरीमध्ये तो राजा झाला. ॥१५३॥

English :- Thus in this manner, Kaushik attained a lot of merit, due to which, after his death, he was reincarnated as a king of the city of Chitrपुरी, that lies on the laps of mount Chitrakut.

चन्द्रादित्याभिधः शुद्धदयापुण्यविभावितः ॥
निरामयो महारूपा-डनङ्गीकृतमनोभवः ॥१५४॥

चन्द्रादित्याभिधः शुद्धदयापुण्यविभावितः। निरामयः महारूपाडनङ्गीकृतमनोभवः नृपः अभवत् ॥

चन्द्रादित्यः अभिधा नाम यस्य सः चन्द्रादित्याभिधः चन्द्रादित्यनामा, शुद्धा चासौ दया च शुद्धदया। शुद्धदया च पुण्यं च शुद्धदयापुण्ये शुद्धदयापुण्याभ्यां विभावितः संस्कारितः, निर्गतः आमयः रोगः यस्मात् सः निरामयः नीरोगः, महत् च तद् रूपं च महारूपम्। न विघ्नन्ते अङ्गानि यस्य सः अनङ्गः। मनसि भवतीति मनोभवः कामः न अनङ्गः अननङ्गः। अननङ्गो ऽनङ्गः कृतोऽनङ्गीकृतः। महारूपेणाऽनङ्गीकृतो मनोभवो। येन सः महारूपाऽनङ्गीकृतमनोभवः नृपः अभवत् ॥१५४॥

स नृपः चन्द्रादित्यनामा अभवत्। तस्य हृदयं शुद्धदयापुण्याभ्यां विभावितं आसीत्। सः रोगरहितः अभत्। महारूपेण च मनोभवं काममपि तिरस्कुर्वन् अभवत् ॥१५४॥

विवरणम्:- चन्द्रादित्यः अभिधा नाम यस्य सः चन्द्रादित्याभिधः चन्द्रादित्यनामा, शुद्धा चासौ दया च शुद्धयया शुद्धयया च पुण्यं च शुद्धययापुण्ये शुद्धययापुण्याभ्यां विभावितः संस्कारितः, निर्गतः आमयः रोगः यस्मात् सः निरामयः नीरोगः, महत् च तद् रूपं च महारूपम् न विद्यन्ते अङ्गानि यस्य सः अनङ्गः। मनसि भवतीति मनोभवः कामः न अनङ्गः अनङ्गः। अननङ्गो ऽनङ्गः कृतोऽनङ्गीकृतः। महारूपेणाऽनङ्गीकृतो मनोभवो येन सः महारूपाऽनङ्गीकृतमनोभवः नृपः अभवत् ॥ १५४ ॥

सत्पार्थ:- स नृपः चन्द्रादित्यनामा अभवत्। तस्य हृदयं शुद्धययापुण्याभ्यां विभावितम् आसीत्। सः रोगसहितः अभवत्। महारूपेण च मनोभवं काममपि तिरस्कुर्वन् अभवत् ॥ १५४ ॥

जुजराती:- तेजुं नाम चन्द्रादित्य राभवामां आयुं धत्तुं, चन्द्रादित्यं तु हृदयं शुद्धयया अने पुण्याना संस्कारवाणुं धत्तुं, शरीरि निरोगी धत्ते, तेजुं शरीरि सौंदर्यं अने लावण्य ओटुं भिक्षु सुशोभित धत्तुं के आगे ३५ भां कामदेव पाण तेनाथी पराभव पावे ॥ १५४ ॥

हिन्वी:- उसका नाम चन्द्रादित्य रखा गया उसका हृदय शुद्ध दया और पुण्य के संस्कारों से पूर्ण और शरीर निरोगी था वह रूप और लावण्य से मानो कामदेव को भी पराजित करता था १५४॥

मराठी:- त्याचे नाव चंद्रादित्य ठेवण्यात आले. त्याचे हृदय दया आणि पुण्याच्या संस्कारांनी भरलेले तसेच त्याचे शरीर निरोगी होते. त्याने आपल्या रूप व लावण्याने कामदेवाला सुद्धा पराजित केले.

English :- His name was kept as Chandraditya. His heart was always swollen up with sympathy and was embellished with meritorious actions. His body was always in the state of healthiness. He had defeated Cupid in matters of grace and beauty.

तस्याऽऽकण्ठवपुर्दुष्ट-कुष्ठेनाग्लिष्टमन्यदा ॥
तेनाऽऽकण्ठपटीच्छन्न-देह एव स तिष्ठति ॥ १५५ ॥

अन्यदा तस्य आकण्ठवपुः दुष्टकुष्ठेन आग्लिष्टम्। तेन सः आकण्ठपटीच्छन्नदेहः एव तिष्ठति ॥ १५५ ॥

अन्यदा एकस्मिन् दिने

ગુજરાતી :- પૂર્વભવમાં કરેલા કર્મના ઉદ્ધયથી કોઇ દિવસ તેને પગથી માંડીને ગળા સુધી શરિર દુષ્ટ કોઠ રોગ ઉદ્ભવ થાઓ, તેથી તે સંદેહ ગળા સુધી વસ્ત્રથી આવશ્યકિત થઈને જ રહેવા લાગ્યો. ॥૧૫૫॥

परंतु पूर्वजन्माद्या कर्माप्रमाणे त्या

But due to his past demerits, he became

कदाचित्

कदाचित् प्रौढपापन्निर्ऋषि पापन्निर्ऋतये॥

तत्सामग्रीयुतः प्राप, श्रापवानां पदं वनम् ॥१५६॥

अन्यः-
कदाचित् प्रौढपापल्लिः अपि भः पंपद्विहृतये तत्सामग्रीयतः श्रावदानां पदं यनं प्राण॥

विवरणम्:- कदाचित् कस्मिंश्चित् समये गौडा पापानां अन्ति-समयि-शय्य भः गौडपापलिः गौड-

卷之四

सरलार्थ:-

कस्मिंश्चित् समये पूर्वभवाजितपापकर्मणां समुद्धिमत्तरः अपि स. पापद्विकृते (मृगयाकृते) मृगवासासमर्वा गृहीत्वा श्वापदानां वनमगच्छत् ॥ १५६ ॥

गुजराती:-

यन्नादित्य उर्मना उदयधी पूर्वे उरेखा अतिशय पापनु इह भोगवी रखो હતો, છતાં હજુ સુધી તેની બુદ્ધિ ઠેકાણે ન આવી, અને દુટ, વિવેકહીન બનેલો તે રાખ શિકાર કરવા માટે શિકારી પશુઓથી આમ બનેલા વનમાં શિકારની સામગ્રીથી સંભળ થઈને ગયો. ॥ १५६ ॥

हिन्दी:-

कर्म के कारण पूर्वजन्म में किये आतशय पापों का फल चंद्रादित्य पहले ही भोग रहा था फिर भी उर्मकी मति ठिकाने नहीं आयी और दुर्बुद्धि से विवेकहीन बना वह राजा शिकार कर ने के लिये पशुओं से भरपूर जंगल में शिकार सामग्री से सज्ज होकर गया ॥ १५६ ॥

मराठी:-

चंद्रादित्य राजा कर्माच्या उदयाने पूर्वी केलेल्या अतिशय पापाचे फळ भोगत होता तरीही त्याची बुद्धि ठिकानावर आली नाही. पापात आणखी भर टाकण्यासाठी, तो शिकार सामग्रीने सज्ज होऊन शिकारीसाठी जंगलात गेला. ॥ १५६ ॥

English:-

Chandraditya was undergoing exorbitant turmoils due to his past demerits and uncountable sins. Even then, he couldn't see through and brush himself up a new leaf. One day he decked himself up to go for hunting in a forest, with plenty of animals worth hunting.

तत्र रङ्गचुरङ्गेण, कुरङ्गवधरङ्गतः ॥

धायमानो मुनिं कायो-रसगस्थं वीक्ष्य पृष्टवान् ॥ १५७ ॥

अन्यय:-

तत्र कुरङ्गवधरङ्गतः रङ्गततुरङ्गेण धावमानः सः कायोत्सर्गस्थं मुनिं वीक्ष्य पृष्टवान् ॥ १५७ ॥

विवरणम्:-

तत्र तस्मिन् वने कुरङ्गाणां हरिणानां वधः कुरङ्गवधः हरिणवधः। कुरङ्गवधे रङ्गः रागः आसक्तिः कुरङ्गवधरङ्गः, तस्मात् कुरङ्गवधरङ्गात् मृगहिसानुरागात् रङ्गं चासौ तुरङ्गश्च रङ्गतुरङ्गः तेन रङ्गतुरङ्गेण वेगवत्तराश्वेन कुरङ्गान् अनु धावमानः सः चन्द्रादित्यः कायोत्सर्गे तिष्ठतीति कायोत्सर्गस्थं कायोत्सर्गस्थं मुनिं वीक्ष्य विलोक्य पृष्टवान् अपृच्छत् ॥ १५७ ॥

સરતાર્થ :- તસ્મિન્ વને મૃગવધે રાગવાળ, રેવલત્તરતુર્રેણ મૃગાન્ અનુ ધાવમાનઃ સઃ કાર્યોત્સર્ગે સ્થિતં મુનિં રક્ષા અપૃચ્છત્ ॥૧૫૭॥
ગુજરાતી :- ૧૫૭માં વેગથી દોડતા યોડા વડે હરણીયાઓનો વધ કરવાને આસક્ત બનેલા અને તેઓની પાછળ પંડલા તે રાખએ કાઉસગામાં રહેલા એક મુનિને દેખી પૂછ્યું કે- ॥૧૫૭॥

હિન્દી :- વન મેં તેની સે દોડતે હુણે ઘોડે કે દ્વારા મૃગોં કે વધ મેં આસક્ત બના હુઆ વહ રાગા અનેકે પીછે પઢા થા કિ રાગા ને રાસ્તે મેં કાઉસગા ધ્યાન મેં લીન મુનિ કો દેલકર પૂછા કિ, ॥૧૫૭॥

મરાઠી :- વનાત હસાંનાં વગ કરવાત આસવત અસલેલા તો રાગા વેગાને ધાવણાન્યા યોરુવાવર વસૂન હરિણાંનાં પાઠલાગ કરીત અસતા સસ્યાત ત્યાલા કાર્યોત્સર્ગ વ્યાનાત સ્થિત અસલેલે મુની દિસલે. ત્યાંના પાહૂન ત્યાને વિચારલે ॥૧૫૭॥

English :- As he was galloping at high speed almost equivalent to an ostrich to hunt a deer, he happen to see a monk in very deep meditation . (Kausagg dyhan). He stopped by to speak to the monk.

કસ્યાંં વિશિ મૃગા જમ્મુ-સ્ત્રિઃ પ્રોક્તે નાડવદન્મુનિઃ ॥
રાગા નિધાંસુર્વાણેન, તમપિ સ્તમ્ભિતોઽભિતઃ ॥૧૫૮॥

અન્વય :- મૃગાઃ કસ્યાંં વિશિ જમ્મુઃ ઇતં ત્રિઃ પ્રોક્તેઽપિ મુનિઃ ન અવદત્ ॥ તથા તમપિ ક્ષાણેન નિધાંસુઃ રાગા અભિતઃ સ્તમ્ભિતઃ ॥

વિવરણમ :- “મૃગાઃ હરિણાઃ કસ્યાંં વિશિ જમ્મુઃ ઇત્યુઃ” ઇતિ ત્રિઃ ત્રિવારં પ્રોક્તેઽપિ મુનિઃ ન અવદત્ ન અબ્રવીત્ ॥ તથા તં મુનિમપિ ક્ષાણેન શરેણ હન્તુમિચ્છુઃ નિધાંસુઃ હન્તુકામઃ રાગા ચન્દ્રાદિત્યઃ અભિતઃ સ્તમ્ભિતઃ સ્તન્યઃ અતિષ્ઠત્ ॥૧૫૮॥

સરતાર્થ :- મૃગાઃ કસ્યાંં વિશિ ગતાઃ? ઇતિ ત્રિવારં પૃટેઽપિ મુનિઃ કિંધિત્ ન અવદત્ ॥ તદા તં મુનિમપિ હન્તુકામઃ નૃપઃ અભિતઃ સ્તમ્ભિતઃ અતિષ્ઠત્ ॥૧૫૮॥

ગુજરાતી :- ‘મૃગલાઓ કંઈ દિશામાં ગયા છે?’ આ પ્રમાણે ત્રણ વખત ચન્દ્રાદિત્યે પૂછવા છતાં મુનિરાજ કંઈ પણ બોલ્યા નહીં, ત્યારે તે મુનિને પણ ભાગ વડે હણવા ચન્દ્રાદિત્ય તેયાર થયો. ॥૧૫૮॥

हिन्दी :-

“ये मृग कौनसी दिशा में गए हैं?” इस तरह तीन बार पूछने पर भी मुनि कुछ बोले नहीं, तब वह मुनि को भी मारने के लिये बाण चढाकर तैयार हो गया॥१५८॥

भराठी :-

“ही हरिणे कोणत्या दिशेने गेली आहेत?” असे त्यांना तीन वेळा विचारल्यानंतरही मुनि काहीच बोलले नाहीत. तेव्हा तो मुनिला मुढ्या ठोर करण्यास गनुष्यबाण चढवून तयार झाला॥१५८॥

English :-

He stopped by to ask the monk, the direction the deer had taken. As the monk didn't give him a reply, he repeated his query thrice. Even after that, when he didn't receive a reply, he was swollen with fury and was about to strike the monk with his bow and arrow.

कायोत्सर्गं पारयित्वा मुनिस्तारस्वरं जगौ ॥

प्राच्याच्छुटसि नाडद्यापि, नव्यं च कथमर्जसे? ॥१५९॥

अन्वयः-

कायोत्सर्गं पारयित्वा मुनिः तारस्वरं जगौ। अद्यापि प्राच्यात् न छुटसि। नव्यं कथमर्जसे? ॥१५९॥

विवरणम्:-

कायोत्सर्गं पारयित्वा मुनिः तारः गम्भीरः स्वरः यस्मिन् कर्मणि यथा तारस्वरं तारस्वरेण गम्भीरस्वरेण जगौ जगादा त्वम् अद्यापि प्राक् भवं प्राच्यं तस्मात् प्राच्यात् पूर्वभवार्जितात् पापात् न छुटसि नं मुक्तो भवसि तर्हि नवमं भवं नव्यं नूतनं पापं कथं अर्जसे कथं प्रान्नोषि? ॥१५९॥

सरलार्थः-

कायोत्सर्गं पारयित्वा मुनिः गम्भीरस्वरेण उवाच - अद्यापि त्वं पूर्वभवार्जितात् पापात् मुक्तो न भवसि। नूतनं किमर्थमर्जयसि? ॥१५९॥

गुणवती :-

भुनिभे अडिस्सग्ग पारीने गंभीर स्वरं उधुं उ - “उणु सुधी पूर्वनां भांधिवा उर्भथी तो छुटतो नथी, अने नवां उर्भां उभे भांधि छे?” ॥१५९॥

हिन्दी :-

मुनिने काउस्सग पूर्ण कर के उसको गंभीर स्वर से कहा, “अभी तक पूर्व किये हुए कर्मों से तो छुट नहीं रहा है और नए कर्म क्यों बांधता है?” ॥१५९॥

मराठी :-

मुनी काउरसग पाहून त्याला गंभीर स्वाने म्हणू लागले की, अजूनपर्यंत तर पूर्वी नांपलेल्या कर्मांपासून सुटला नाही तर आणखी नवीन कर्म कशाला बांधतोस? ॥ १५९ ॥

English :-

The monk, coming out of his meditation (Kausarg dyam) spoke to the king in a placid tone that he shouldn't be building up new constructions of solid sins, when he still hasn't broken down the old ones,

मुनेर्निनंसया सद्यो, मुत्कलाङ्गोऽथ भूपतिः॥

प्राच्य-नव्यादिवृत्तान्तं, पप्रच्छ प्रणिपत्य तं ॥ १६० ॥

अन्वयः:-

अथः मुनेः निनंसया सद्यः मुत्कलाङ्गः भूपतिः तं प्रणिपत्य प्राच्यनव्यादिवृत्तान्तं पप्रच्छ ॥ १६० ॥

विवरणम्:-

अथ मुनेर्वचनात् अनन्तरं मुनेः नन्तुमिच्छा निनंसा तया निनंसया मुनिं प्रणन्तुं इच्छया सद्यः तत्कालमेव मुत्कलानि मृगयासामग्रीरहितानि अङ्गानि अवयवाः यस्य सः मुत्कलाङ्गः मृगयाऽऽयुधरहिताययः भूयः पतिः भूपतिः नृपः तं मुनिं प्रणिपत्य वन्दित्या प्राच्यं च नव्यं च प्राच्यनव्ये। प्राच्यनव्ये आदौ येषां तानि प्राच्यनव्यादीनि (कर्माणि) प्राच्यनव्यादीनां वृत्तान्तः, तम् प्राच्यनव्यादिकर्मवृत्तान्तं पप्रच्छ अप्राक्षीत् ॥ १६० ॥

ससत्तार्यः:-

अनन्तरं मुनिं वन्दितुमिच्छा भूपतिः सद्यः मृगयायुधरहिताङ्गः भूत्वा तं मुनिं प्रणिपत्य प्राच्यनव्यादिकर्मवृत्तान्तं पप्रच्छ ॥ १६० ॥

शुभरात्री :-

शुभरात्री :- भुनिराजनी आवा प्रकाशनी गूढवाणी सांभणी तेभने वंदन करानी छ्वाणी राभजे नल्लीयी पोताना धरीर उपरशी वशिथार विजोरे उतारी नाभी, भुनिराजने वंदन करी, प्राथ्य करु अने नवीन करु विजोरे सर्व भीना पूछी. ॥ १६० ॥

हिन्दी :-

मुनि की ऐसी गूढार्थ वाणी सुनकर वह राजा वंदन करने की इच्छा से अपने शरीर से सभी हथियार उतार कर मुनिराज को वंदना कर के, “प्राच्य कर्म और नवीन कर्म” के विषय में सब बातें पूछने लगा ॥ १६० ॥

मराठी :-

मुनींची अशी गूढ अर्थाची वाणी ऐकून त्यांना नमस्कार करण्याच्या इच्छेने राजाने आपल्या अंगावरचे सर्व आयुधे काढून त्यांना नमस्कार केला आणि “प्राच्य कर्म आणि नवीन कर्मांबद्दलची सर्व माहिती विचारली. ॥ १६० ॥

English :-

Hearing such an obscure statement from the monk, Chandraditya was dumbfounded. He then, in order to pay obeisance to the monk, he took off all his ornaments, and bowing to the monk asked him to throw light on his past and new actions.

प्रोचे मुनिरथोऽयोध्या - प्राप्तकेवलिनो मुखात् ॥
देवद्रव्यविनाशस्या-ऽधिकारे प्रौढपर्षदि ॥१६१॥
त्वत्पूर्वभवसम्बन्धं, त्वद्बोधं चाऽथ भाविनम् ॥

ज्ञात्वाऽऽगत्य वनेऽन्नाहं, कायोत्सर्गेण तन्स्थिवान् ॥१६२॥

अथो मुनिः प्रोचे - अयोध्याप्राप्तकेवलिनः मुखात् प्रौढपर्षदि देवद्रव्यविनाशस्य अधिकारे
त्वत्पूर्वभवसम्बन्धं, अथ भाविनं त्वद्बोधं च ज्ञात्वा अहम् अत्र वने आगत्य कायोत्सर्गेण तन्स्थिवान् ॥१६१॥

अथो अनन्तरं मुनिः प्रोचे बभ्राषे । अयोध्यां प्राप्तः अयोध्याप्राप्तः । केवलमस्यातीतिः केवली केवलानीं भगवान् ।
अयोध्याप्राप्तश्चासौ केवली च अयोध्याप्राप्तकेवली, तस्य अयोध्याप्राप्तकेवलिनः मुखात् आननात् प्रौढा चासौ पर्षद्वच
प्रौढपर्षद्व, तस्यां प्रौढपर्षदि महासभायां देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यम् । देवद्रव्यस्य विनाशः, तस्य देवद्रव्यविनाशस्य अधिकारे

विवरणम्:-

- - (उत्तरेणश्लोकेन सम्बन्धः) ॥१६१॥

पूर्वश्चासौ भवश्च पूर्वभवः । तव पूर्वभवः । त्वत्पूर्वभवः । त्वत्पूर्वभवस्य सम्बन्धं त्वत्पूर्वभवसम्बन्धं तव पूर्वभववृत्तान्तम् अथ
मत्सकाशात् भाविनं भविष्यन्तं तव बोधं त्वद्बोधं च ज्ञात्वा अहमत्र अस्मिन् वने आगत्य कायोत्सर्गेण तन्स्थिवान् अस्यां
॥१६२॥

सरलायः-

अनन्तरं मुनिः जगाद - अयोध्याम् प्राप्तस्य केवलिनः भगवतः मुखात् प्रौढसभायां देवद्रव्यविनाशस्य अधिकारे - ॥१६१॥

तव पूर्वभवस्य वृत्तान्तं तथा त्वं मत्सकाशात् एव बोधं प्राप्यसि इति ज्ञात्वा अहमस्मिन् वने आगत्य कायोत्सर्गेण अतिष्ठम् ।
गुणरानी :- त्वरे मुनिराज भोल्या, “अयोध्या नगरीमां प्राप्तं थयेल देवली भगवानना भुभधी, प्रौढ पर्षदाभां “दृष्टव्यो
विनाश इरवाधी प्राणीने देवी विडंभनाओ लोगववी पडे छे,” तेनो अधिकार थावतो इतो, तेभां ते तारा पूर्वभवनु
संपूर्ण वृत्तान्त सांभल्युं, अने नू भाराथी न प्रतिबोध पाभीथ ओ प्रभागे आणीने पुं आ वनभां अउत्सर्ग ध्याने
रइथा इती. ॥१६१॥ ॥१६२॥

हिन्दी :-

तब मुनि बोले, "अयोध्या नगरी में केवली भगवान की पर्ववा में उन के मुख से देवद्वय का विनाश करने से प्राणा को केसे कष्ट भोगने पड़ते है, यह विषय चल रहा था, तब उन्होने तेरे पूर्वजन्मों का सम्पूर्ण वृत्तान्त समाया ओर तू मेरे ही द्वारा प्रतिबोध पाया यह जानकर ही मैं इस वनमें काउसग ध्यान के लिये आया ॥१६१॥ ॥१६२॥

मराठी :-

तेव्हा मुनी महाराज म्हणाले, "सध्या अयोध्या नगरी मध्ये आलेल्या केवली भगवंताच्या भगवान महारागेत 'देवद्वयाचा विनाश करण्याने प्रण्यांना कशी कशी दुःखे अनुभवावी लागतात.' हा अधिकार चालू अशा नुष्ट्या पूर्वजन्माचा अपूर्ण वृत्तान्त ऐकला व तू फक्त माझ्याकडून च प्रतिबोधित होशील, हे जाणून मी या वनात आलो व कायोल्लस ध्यानात स्थित राहिलो ॥१६२॥

English :-

At this the monk said that during the auspicious sermon by the revelend Monk (Kevall) at Ayodhya who said that when a group of intelligent men were reated, that one experiences untold problems and difficulties when he uses the Dev-Dravya, by stressin on his own (king Nabhak's) life's pasable. Now the mnk added that he had know that he was the one who would have to inculcate him so that he (kind Nabhak) would rise to this extreme extent. So he had arrived there in this garden and was in deep meditation (kayotsarg).

को मे प्राग्भवसम्बन्ध, इति पृष्टे नृपेण सः ॥

प्राचीकथन्मुनिर्नाग-गोष्टिकाख्यानमाशितः ॥१६३॥

अन्ययः-

मम प्राग्भवसम्बन्धः कः? इति नृपेण पृष्टे सः मुनिः आदितः नागगोष्टिकाख्यानं प्राचीकथत् ॥१६३॥

विवरणम्:-

मम प्राग्भवसम्बन्धः पूर्वभवस्य सम्बन्धः वृत्तान्तः कः? इति ब्रू पातीति नृपः, तेन नृपेण राजा पृष्टे सति सः मुनिः आदितः आरभ्य नागश्रासौ गोष्टिकश्च नागगोष्टिकः। नागगोष्टिकस्य आख्यानं नागगोष्टिकाख्यानं प्राचीकथत् अकथयत् ॥१६३॥

सरलार्थः-

मम पूर्वभवस्य वृत्तान्तः कः? इति नृपेण पृष्टः मुनिः आदितः आरभ्य नागगोष्टिकस्य आख्यानम् अचीकथत् ॥१६३॥

अुनरानी :-

नृपतिभ्ये पुष्टुं के - 'स्वामिन्! मारा पूर्वभवनो शो वृत्तान्त छे ते इपा करी नृपावो.' त्यारे शान्त मुद्राधारी तेमज परोपकारभां न निरंतर परायाण मुनिराने नागगोष्टिकना भवथी आरंभी अंत सुधी सर्व वृत्तान्त नृपाव्यो. ॥१६३॥

हिन्दी :-

मुनिने आगे कहा, "किमान के जनम में तुने मुनि को शुद्धभाव से जान लिया था (नामान्निता किया)। उसके प्रभाव में तुझे श्रेष्ठ राज्य मिला, और क्या के गुण से उत्तम रूप मिला लेकिन तू जब पिछले जन्म में कालीपुत्र नगरीमें स्थायी था जो नाम का पुत्र था, तब तू देवद्वयसूत्री चंदन का पूरे शरीरपर लेप करता था, जिसके कारण उस नगर में तेरे अंग पर कुछ कोर रोग उत्पन्न हुआ है॥१६४॥

मराठी :-

मुनीने पुढे सांगितले की, "शेतकऱ्याच्या जन्मात तू मुनींना शुद्ध भावाने दान दिले त्यामुळे तुला श्रेष्ठ राज्य मिळाले आणि देवच्या उत्तम गुणाने तुला चांगले रूप मिळाले. पण जेव्हा तू कालिपुरी नगरीत रुद्रदाचा सोम नावाचा मुलगा होता, तेव्हा सर्व शरीरावर चंदनाचा लेप करीत होता. त्याचे फळस्वरूप तुझ्या शरीरात कुठरींग उत्पन्न झाला.

English :-

The monk then said that during his incarnation as a farmer, he had served food to monk with a pure and an immaculate heart. So he had attained this kingdom and his beauty because of his feelings of sympathy towards the monk. But during his incarnation as Som the son of Rudrarhatt, in the city of Kantipuri, he has applied the sandalwood from the Shiva temple, which is considered as God's wealth. So he had attained this leprous figure.

श्रुत्येति भूपतिर्भीतः प्रणिपत्य गतेः पदौ ॥

बभ्राषेऽस्मान्महापापात्, मुने। मोचय मोचय ॥१६५॥

अन्वयः-

इति श्रुत्वा भीतः भूपतिः यतेः पदौ प्रणिपत्य बभ्राषे-मुने। अस्मान् महापापात् मोचय मोचय ॥१६५॥

विवरणम्:-

इति एवं प्रकारकं पूर्वभववृत्तान्तं श्रुत्वा भीतः भयं प्राप्तः भूयः पतिः भूपतिः नृपतिः गतः मुनेः पदौ चरणौ प्रणिपत्य वन्दित्वा बभ्राषे बभ्राण - हे मुने! अस्मात् महत् च तत्पापं च महापापं तस्मात् महापापात् मां मोचय मोचय ॥१६५॥

संलक्ष्यः-

इत्थं पूर्वभववृत्तान्तं श्रुत्वा भीतः नृपः मुनेः चरणौ वन्दित्वाऽवदत् हे मुने। अस्मात् महापापात् त्वं मां मोचय मोचय ॥१६५॥

गुणशती :-

आ प्रभागे भुनिना भुपथी पोताना पूर्वभवनो संबं ध सांभणीने राज पापथी लय पाभ्यो अने भुनिना यशसुःप्रभवां

परी भद्रगद स्वरे भोलो ३ 'हे इषासिंधो! भने आ मधान् पापोथी छोडावो. ॥१६॥

हिन्दी :- इस तरह मुनि के मुख से अपना पूर्वभव सुनकर राजा पाप से डरा और मुनि के चरणों में गिरकर गद्गद कंठ में बोलने लगा, "हे कृपासिन्धो! मुझे इस भयंकर पापों से बचाओ." ॥१६॥

मराठी :- ह्या प्रमाणे मुनीच्या मुखांतून आपला पूर्ववृत्तान्त ऐकून राजा याबरला आणि मुनीच्या पायावर पडून गद्गद कंठाने विनंती करू लागला. "हे दयालु मला ह्या भीषण पापांतून वाचवा वाचवा." ॥१६॥

English :- When Chandraditya heard from the monk, the narrations of his past lives, he was filled with feelings of fright and falling at the feet of the sympathetic monk, pleaded to him to free him from the bondage of his sins.

परमेष्ठिमहामन्त्रं । नृपायोपाविशन्मुनिः ॥

तस्याऽर्थं च प्रभावं च, विधिं च स्मरणेऽखिलम् ॥१६६॥

अन्वयः- मुनिः नृपाय परमेष्ठिमहामन्त्रं उपाविशत्। स्मरणे च तस्य, प्रभावं विधिं च अखिलं उपाविशत् ॥१६६॥

विवरणम्:- मुनिः नृपाय परमेष्ठिमहामन्त्रं उपाविशत्। तस्मै नृपाय चन्द्रादित्याय परमेष्ठिनां महामन्त्रं परमेष्ठिमहामन्त्रं नमस्कारमहामन्त्रम् उपाविशत्। स्मरणे ध्याने च तस्य प्रभावं विधिं च अखिलं सर्वमुपाविशत् ॥१६६॥

सत्तार्पः- मुनिः नृपाय परमेष्ठिमहामन्त्रम् उपादिशत्। ध्याने तस्य प्रभावं विधिं च सर्वम् उपादिशत् ॥१६६॥

गुणरत्नी :- भुनिअे राजने पंथपरमेष्ठीउथ भशमंत्रनो उपदेश अथो, तथा पंथपरमेष्ठीनुं श्रान अस्तां तेनो प्रभाप अने विधि सादी रीते सभअथा ॥१६६॥

हिन्दी :- मुनिने राजा को पंचपरमेष्ठी रूपी महामंत्र का उपदेश दिया और पंचपरमेष्ठी का ध्यान करने में तसका क्या प्रगाय गइता है और उसका विधि अच्छी तरह से समझाया॥१६६॥

मराठी :-

मुनीने राजाला पंचपरमेश्वरस्य महामन्त्राचा उपदेश दिला आणि पंचपरमेश्वरीचे ध्यान करते वेळी त्यांचा , प्रभाव व विधि सर्व चांगल्या रीतीने समजावले ॥१६॥

English :-

The monk then gave the king the almightest of all prayers "The Navkar Mantra" and explained to him the and the magnanimity of the prayer.

देवस्यपातकार देव-प्रासादस्य विधापनात् ॥

मुच्यते जन्तुरित्याख्यत्, प्रायश्चित्तं च शास्त्रयित् ॥१६७॥

अन्यतः-

शास्त्रयित् सः "जन्तुः देवप्रासादस्य विधापनात् देवस्यपातकात् मुच्यते" इति प्रायश्चित्तम् आख्यत् ॥१६७॥

विवरणम्:-

शास्त्रं येतीति शास्त्रयित् सः मुनिः "जन्तुः जीवः देवस्य प्रासादः मन्त्रिं देवप्रासादस्य देवमन्त्रिस्य विधापनात् निर्माणात् देवस्य स्वं ब्रह्मं देवस्य देवब्रह्मं देवस्यात् पातकं देवस्यपातकं तस्मात् देवस्यपातकात् मुच्यते इति प्रायश्चित्तं आख्यत् अचीकथत् ॥१६७॥

सत्तातः-

शास्त्रयित् स मुनिः "देवमन्त्रिस्य निर्माणात् जन्तुः देवब्रह्मपातकात् मुच्यते" इति प्रायश्चित्तं अचीकथत् ॥१६७॥

शुश्रूषाती:-

तथा शास्त्रना आशुश्रूषते मुनिरात्रे देवब्रह्म विनाशं प्रायश्चित्तं पाशुश्रूषते देवब्रह्म विनाशं प्राशुश्रूषते

हिन्दी :-

और शास्त्रों के जानकार मुनिने देवब्रह्म विनाश का प्रायश्चित्त भी बताया कि, देवब्रह्म का विनाश करनेवाला प्राणी यदि कोई नये देवमन्दिर का निर्माण करता है तो वह पाप से छुट जाता है ॥१६७॥

मराठी :-

आणि शास्त्रांचे जाणकार मुनींनी देवब्रह्मांच्या विनाशाचे प्रायश्चित्त असे सांगितले की, देवब्रह्माचा विनाश करणाऱ्या प्राण्याने जर नवीन देवमंदिर बांधले तर तो पापातून मुक्त होतो ॥१६७॥

English :-

The monk who was well-versed with the holy books, gave the king the solution of expiating his sins by building a new temple of God. He said that if a man uses God's wealth in an improper way, but then himself from his past sins.

builds a temple of God will be free from the bondage of his past sins.

अथ राजा पुरे स्वीये, स्थापयित्वाऽऽग्राह्यं यतिम् ॥

यथोपदेशमारेभे, महामन्त्रस्मृतिं ततः ॥१६८॥

अथ राजा यतिम् आग्राह्यं स्वीये पुरे स्थापयित्वा ततः यथोपदेशं महामन्त्रस्मृतिम् आरेभे ॥१६८॥

अथ अनन्तरं राजा चन्द्रादित्यः यतिं मुनिम् आग्राह्यं निर्वन्धात् स्वीये निजे पुरे नगरं स्थापयित्वा ततः तदनन्तरम् उपदेशमनतिक्रम्य यथोपदेशम् उपदेशमनुसृत्य महान् चासौ मन्त्रश्च महामन्त्रः। महामन्त्रस्य स्मृतिः महामन्त्रस्मृतिः तां महामन्त्रस्मृतिं परमेश्वरमहामन्त्रध्यानमारेभे आरभत ॥१६८॥

अनन्तरं राजा मुनिम् आवाह्यत् स्वीये नगरे स्थापयित्वा पञ्चपरमेष्ठिमहामन्त्रस्य ध्यानमारभत ॥१६८॥

गुणशती :- त्थार भाद राण्ये भुनिराजने अत्यंत आशु ३३री पोताना नगरभां राण्य। अने तेओत्रीअे नेवी विगिअे उपदेश आओ ते प्रभाणे पंथभरमेष्ठी भडाभंननु निरंतर ध्यान करवानो आरंभ कर्यो. ॥१६८॥

हिन्वी :- बाद में राजा ने मुनि को बहुत आग्रह कर के अपने नगर में रोका, और उन्होंने जिस तरह उपदेश दिया उसी प्रकार से पंचपरमेष्ठी महामन्त्र का निरन्तर ध्यान करने का प्रारम्भ किया ॥१६८॥

मराठी :- नंतर राजाने मुनींना मोठ्या आवाहाने आपल्या नगरात मुक्काम करण्यास सांगितले आणि त्यांच्या उपदेशाप्रमाणे पंचपरमेष्ठी महामंत्राचे निरन्तर ध्यान करण्यास सुरुवात केली. ॥१६८॥

English :- Then the king pressed the monk to settle in his city. Then the king with utmost devotion, began to meditate on the Navkar Mantra.

बडभिर्मसिर्नृपस्याऽभूत्, कायः काश्चनकान्तरुक् ॥

राज्यं गजाश्वकोशादि-वृद्ध्या भजे विशालताम् ॥१६९॥

लज्ज्यः:-

विवरणम्:-

पद्भिः मासैः नृपस्य कायः कायनकान्तरुक् अभूत्। राज्यं गजाश्वकोशादिवृष्ट्या विशालां गंगे ॥
पञ्चपरमेष्ठिमहामन्त्रध्यानात् पद्भिः मासैः नृपस्य राज्ञः कायः वेहः कायनवत् कान्ता रुक् यस्य सः कायनकान्तरुक्
सुवर्णसुन्धररुचिः अभूत् अभयत। राज्यं गजाश्वाश्व कोशाश्च गजाश्वकोशाः। गजाश्वकोशाः आपो यस्य अः
गजाश्वकोशादिः। गजाश्वकोशादेः दृष्टिः गजाश्वकोशादिवृष्टिः, तया गजाश्वकोशादिवृष्ट्या विशालस्य भावः विजयानता,
तां विशालतां भेजे ॥१६९॥

सरलार्थः:-

पञ्चपरमेष्ठिमहामन्त्रध्यानात् पद्भिः मासैः नृपस्य शरीरं सुवर्णवत् सुन्दररुचि अभवत्। राज्यमपि विजयानामश्वानां कोशादेः य
वृद्ध्या विशालम् अभवत् । ॥१६९॥

गुणवती :-

पञ्चपरमेष्ठिर्नृपान् ध्यानात् कृतां छ मासमां यन्प्रादित्यं शरीरं सुवर्णं सद्य भनोऽरुं यद्यं, अने क्षायी गोऽ
तथा लंकार विगेरेनी वृद्धि यवाथी राज्यं पाण विधात यद्यं ॥१६९॥

हिन्दी :-

ह्वाणकार पंचपरमेष्ठिका ध्यान करते हुए छ मास में ही चंद्रादित्यका शरीर स्वर्णमय (सोने की) कानि नैसा सुंदर हो गया।
और राज्य भी हाथी, घोड़े और खाने की वृद्धि के कारण विशाल हो गया ॥१६९॥

मराठी :-

अशा तऱ्हेने पंचपरमेष्ठीचे ध्यान करीत सहा महिन्यांत त्या चंद्रादित्याच्या शरीराची कानि मोठ्या साखी सुंदर झाली
आणि राज्य सुद्धा, हाती, घोडे आणि खजान्याची वृद्धि झाल्याने विशाल झाले ॥१६९॥

English :-

In this way the king was free from his leprous figure after continuous meditation of the Navkar
Mantra, for six months. Now the lustre of his body, shone like gold. Even his kingdom, elephants,
horses and wealth grew immensely.

शीर्षेऽथ चित्रकूटस्य प्रासादं परमेशितुः ॥

सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गजं प्रारभ्यन्नृपः ॥१७०॥

अन्वयः- अथ नृपः चित्रकूटस्य शीर्षे परमेशितुः सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गाशृङ्गं प्राप्तादं प्रारभयत् ॥१७०॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं द्रुन् पातीति नृपः चन्द्रादित्यः चित्राणि कूटानि शिखराणि यस्य सः चित्रकूटः तस्य चित्रकूटस्य गिरेः शीर्षे शिखरे परमथासौ ईशिता च परमेशिता, तस्य परमेशितुः परमात्मनः जिनेन्द्रस्य - सुपर्वणाममराणां पर्वतः सुपर्वपर्वतः अमरगिरिः मेरुः। सुपर्वपर्वतस्य इव उत्तुङ्गमूत्रतं शृङ्गशिखरं यस्य सः सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गाशृङ्गः मेरुगिरिवत् उत्तशिखरः तं सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गाशृङ्गं प्राप्तादं मन्दिरं प्रारभयत् ॥१७०॥

समाप्यः- अनन्तरं नृपः चित्रकूटगिरिः शिखरे परमात्मनः जिनेन्द्रस्य सुवर्णगिरि - मेरुतुङ्गशिखरं प्राप्तादं मन्दिरं प्रारभयत् ॥१७०॥

भुज्ज्यातीः- न्यासभाट्य चन्द्रादित्य राज्ञो चित्रकूटपर्वतना शिखर उपरं परमान्मा जिनेन्द्र प्रभुनुं मेरुपर्वत समान उद्या शिखरान्नुं देवासुर भंधावपानी शुरभ्यात करी॥१७०॥

हिन्दी :- बाद में चन्द्रादित्य राजाने चित्रकूट पर्वत के शिखर पर जिनेन्द्र प्रभु का मंरुपर्वत के समान ऊँचे शिखरवाला मंदिर बनवाने की शुरुवात की॥१७०॥

मराठी :- नंतर चन्द्रादित्य राजाने चित्रकूट पर्वताच्या शिखरावर जिनेन्द्र प्रभूचे मेरुपर्वतासारखे उंच मंदिर बांधण्यास शुरुवात केली. ॥१७०॥
English :- Then the king Chandraditya began to built a Jain temple in honour of Lord Jinendia on the cupola of the mount of Chitrakut which was as high as the cupola of the mount of Meru.

मुनिपार्श्व निविष्टस्य, क्षमापतेः पुरतोऽन्यथा ॥
प्रदर्शयन् खरं काश्चित्, कुम्भकारो जगाविति ॥१७१॥

अन्वयः- अन्यथा मुनिपार्श्व निविष्टस्य क्षमापतेः पुरतः स्वरं प्रदर्शयन् काश्चित् कुम्भकारः इति जगौ ॥१७१॥

विवरणम्:- एकस्मिन् समये मुनेः पार्श्वः मुनिपार्श्वः, तस्मिन् मुनिपार्श्वे मुनिसन्निधौ निविष्टस्य उपविष्टस्य, क्षमायाः भूमेः पतिः क्षमापतिः।

तस्य भगवतेः भूमिपतेः पुरतः अग्रे खरं गर्वभं प्रदर्शयन् कश्चित् कुम्भान् करोतीति कुम्भकारः इति तत्रयमाणं गगो जगात् ॥१७९॥

सरलार्थः- एकदा नृपः मुनिपार्श्वे उपविष्टः आसीत्। तदा कश्चित् कुम्भकारः तस्य पुरतः गर्दभं प्रदर्शयन् इति उवाच ॥१७९॥
गुणरात्री :- अत्र दिवस मुनिराजपासे राजभेदोऽस्तौ तेवामां तेनी आराण्ये अत्र गन्धर्वाने अन्तर्गता मेधं भूमिरे आरुने अन्तु ३ ॥१७९॥
हिन्दी :- एक दिन राजा मुनि के पास बैठा था तब किसी कुम्भार ने आकर एक गधे को निरवारण में लाया। ॥१७९॥
मराठी :- एके दिवशी राजा मुनीच्या जवळ बसला होता तेव्हा आपला गाढव बोढाने दाखवीत एक कुम्भार तेथे दोळ्यां म्हाणाला, ॥१७९॥
English :- One day when the king was sitting along with the monk, a potter arrived them and pointing at a donkey spoke to them.

राजन्नित्यं वहन् वारि, स्वयं शैले चटत्यसौ ॥

को हेतुरिति भूपोऽपि, श्रुत्वा पप्रच्छ तं मुनिं ॥१७९॥

अन्वयः- राजन्! असौ नित्यं वारि वहन् स्वयं शैले चटति। अत्र कः हेतुः? इति श्रुत्वा भूपोऽपि तं मुनिं पप्रच्छ ॥१७९॥
विवरणम्:- राजन्! असौ गर्दभः नित्यं सदा वारि जलं वहन् स्वयं शैले पर्वतं चटति आरोहति। अत्र कः हेतुः? किं कारणम्? इति श्रुत्वा निशम्य भुवं पातीति भूयः नृपः अपि तं मुनिं पप्रच्छ ॥१७९॥
सरलार्थः- राजन्! असौ गर्दभः नित्यं जलं वहन् स्वयम् पर्वतागरोहति तत्र कः हेतुः? इति श्रुत्वा नृपः अपि तम् मुनिम् अप्राधीत् ॥१७९॥
गुणरात्री :- “हे राजन्! आ गर्धो उमेशां पाणीने वसन इत्यो आ पर्वत उपर पोतानी मेणे खे छे तेनुं शुं करणु उधे?”
राजभे पणु आ वृत्तान्त सांलगी आशय्येयमिन्न थर्ध मुनिराजने पूछुं ॥१७९॥

हिन्दी :- “हे राजा! यह गध्या हमेशा पानी ढोता हुआ अपने आप इस पर्वत पर चढ़ जाता है इसका क्या कारण होगा?” यह वृत्तान्त सुन कर राजाने भी आश्चर्यचकित होकर, मुनिराज से पूछा ॥१७९॥

मराठी :-

“हे महाराजा! हा गाढव नेहमी पाणी पेटून स्वतः पर्वतावर चढतो याचे काय कारण असेल?” हा वृत्तान्त ऐकून राजाने आश्चर्यचकित होऊन मुनिराजांना विचारले.॥१७२॥

English :-

The potter pointing at the donkey said that the donkey on his own lifts up pails of water and climbs up the mount. He asked the king if he could throw light on this unusual incident. The king too was astonished and asked the monk regarding the matter.

स एव केवली तावत्, तत्रागात् मुनि - भूपती ॥

तेन कुम्भकृता युक्तौ, नन्तुम् तमथ जग्मतुः ॥१७३॥

अन्वयः-

तावत् स एव केवली तत्र आगात्। तदा तौ मुनिभूपती तेन कुम्भकृता युक्तौ तं नन्तुं जग्मतुः ॥१७३॥

विवरणम्:-

तावत् स एव अयोध्यां प्राप्तः केवली भगवान् तत्र चित्रपुर्यां नगर्यां आगात् आयात्। तदा तौ मुनिश्च भूपतिश्च मुनिभूपती तेन कुम्भान् करोतीति कुम्भकृता तेन कुम्भकृता कुम्भकारेण युक्तौ तं केवलिनं नन्तुं जग्मतुः ॥१७३॥

सरलार्थः-

तावत् स केवली भगवान् चित्रपुर्यामागतः। तदा स मुनिः भूपतिः च कुम्भकारेण सह तं केवलिनं नन्तुं पगच्छताम् ॥१७३॥

भुजशती :-

ते दृग्भ्यान् तेन डेवली भगवान् डे नेभये अयोध्या नगरीमां पर्वदाभां डेखो यंश्रद्धित्यना पूर्वभवनो वृत्तान्तं भुनिराजे सांभल्यो डतो, तेओ चित्रपुरी नगरीमां पधार्था, डेवली भगवान्नुं आगमन सांभली राभ अने भुनिराजे ते डुंभार सडित डेवली भगवान्ने वंदन डरवा भाटे गया. ॥१७३॥

हिन्दी :-

उसी समय, वही केवली भगवान्, गिन्होने पर्वदा में चन्द्रादित्य का पूर्वभव का वृत्तान्त भुनिराज ने सुना था थे, चित्रपुरी नगरी में पधारे उनका आगमन सुनकर राजा और मुनिराज उस कुमार के साथ उनको वंदन (प्रणाम) करके चले गये ॥१७३॥

मराठी :-

त्याच वेळी ते केवली भगवंत ज्यांनी पर्वत सांगितलेला चंद्रादित्य राजाचा पूर्ववृत्तान्त मुनिराजाने ऐकला होता. ते चित्रपुरी नगरी मध्ये आले. त्यांचे आगमन ऐकून राजा आणि मुनिराज त्या कुंभारासह त्यांना नमस्कार करण्यासाठी निघाले. ॥१७३॥

English :-

Just then the news of the arrival of the reverend monk (Who is entitled to attain salvation) Kevall arrived. The monk was the same one who had mentioned in his sermon the parable of Chandraaditya at Ayodhya. The monk , the king and the potter alone went ahead to pay obeisance to the Lord, in the city of Chitreputi.

खरस्वरूपं भूपेन, पृष्टः केवल्यथाऽखिलम् ॥

समुद्रसिंहवृत्तान्त-मुक्त्वा मूलात् पुनर्जगौ ॥ १७४ ॥

अन्यः-

अथ भूपेन खरस्वरूपं पृष्टः केवली मूलात् अखिलं समुद्रसिंह वृत्तान्तं उक्त्वा पुनः जगौ ॥ १७४ ॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरं भूपेन चन्द्रादित्यनृपेण खरस्य स्वरूपं खरस्वरूपम् पृष्टः केवली मूलात् आरभ्य अखिलं सर्वं समुद्रसिंह समुद्रसिंहो समुद्रसिंहयोः वृत्तान्तः, तं समुद्रसिंहवृत्तान्तं उक्त्वा कथयित्वा पुनः जगौ ॥ १७४ ॥

सरलार्थः-

अनन्तरं चन्द्रादित्यनृपेण केवली गर्दभस्वरूपं पृष्टः। तदा केवली मूलात् आरभ्य समुद्रसिंहयोः अखिलं वृत्तान्तं कथयित्वा पुनः जगौ जगाद ॥ १७४ ॥

भुजरात्री :-

-ते केवली भगवानने वंदन इरी राजभये अधिष्ठानं स्वरुप पूछुं तारे केवली भगवाने समुद्रपाल अने सिंधुनु समस्त वृत्तान्त आदिथी अंत सुधी इहुं अने भाग्यायु के ॥ १७४ ॥

हिन्दी :-

उस केवली भगवान को प्रणाम कर के राजा ने उस गधे का स्वरूप पूछा, तब केवली भगवान ने समुद्रपाल और सिंह का सम्पूर्ण वृत्तान्त शुरू से अंत तक कह सुनाया, और फिर बताया कि ॥ १७४ ॥

मराठी :-

तेव्हा केवली भगवंतांना नमस्कार करून राजाने त्या गाढवाचा अहवाल विचारला, तेव्हा केवली मुनीने समुद्रपाल आणि सिंहाच्या संबंधी कथा सुरवातीपासून तर शेवटपर्यंत सांगितली आणि नंतर म्हणाले ॥ १७४ ॥

English :-

After they had paid obeisance to the Lord, the king asked the monk, the identity of the donkey, The monk then told them about the tale of the two brothers Samudrapal and Sihe, from the very beginning to the end.

सिंहजीवः सको भुक्त्वा, संसारे घोरवेदनाः ॥

पुरेऽत्रैवाल्यकर्मत्वात्, षट्कृतवोऽथ खरोऽजनि ॥१७५॥

सकः सिंहजीवः संसारे घोरवेदनाः भुक्त्वा अथ अल्पकर्मत्वात् अत्र एव पुरे षट्कृतत्वः खरः अजनि ॥१७५॥

सकः सः सिंहस्य जीवः संसारे घोराश्च ताः वेदनाश्च घोरवेदनाः भुक्त्वा अनन्तरम् अल्पानि कर्माणि यस्य सः अल्पकर्मा, अल्पकर्मणः भावः अल्पकर्मत्वं तस्मात् अल्पकर्मत्वात् अत्र अस्मिन् एव पुरे नगरे षट्कृतत्वः षड्वारं खरः गर्दभः अजनि अजायत ॥१७५॥

सः सिंहस्य जीवः संसारे घोराः वेदनाः उपभुज्य अनन्तरम् अल्पकर्मत्वात् अस्मिन् एव पुरे षड्वारं गर्दभः अजायत ॥१७५॥

गुणशती :- ते सिंहना एवं संसारभां तीव्र वेदनां भोगवी, आन नगरभां अल्पधर्मपाशवी छचार गथे थयो. ॥१७५॥

हिन्वी :- "उस सिंह का जीव, संसार में तीव्र यातनाएँ भोगता हुआ, इसी नगर में अल्प कर्मों से छः बार गध्रा हुआ" ॥१७५॥

मराठी :- "त्याच सिंहाचा जीव संसारात असह्य यातना भोगून हाच शहरात आपल्या अल्पकर्मामुळे, सहा वेळा वाढव बनला." ॥१७५॥

English :- He then said that the soul of Sihe who had borne uncountable agonizing turmoils has ultimately been incarnated in this city, due to few improper actions, as a donkey, six times.

भवे सप्तमके भूत्वा, त्रीन्द्रियोऽसौ ततः पुनः ॥

खरोऽवशिष्टकर्मत्वात्, षट्कृतवोऽत्र पुरेऽभवत् ॥१७६॥

ततः असौ सप्तमके भवे त्रीन्द्रियो भूत्वा ततः पुनः अवशिष्टकर्मत्वात् अत्र पुरे षट्कृतत्वः खरः अभवत् ॥१७६॥

विवरणम् :- ततः तदनन्तरम् असौ सप्तमे भवे व्रीणि इन्द्रियाणि यस्य सः त्रीन्त्रियः जीवः भूत्वा ततः पुनः अवशिष्टानि कर्माणि यस्य सः अवशिष्टकर्मा, अवशिष्टकर्मणः भावः अवशिष्टकर्मत्वं तस्मात् अवशिष्टकर्मत्वात् अत्र अस्मिन् पुरे नगरे षट्कृत्यः षड्वारं खरः गर्दभः अभवत् ॥१७६॥

सरलार्थः :- ततः असौ सप्तमे भवे त्रीन्द्रियो जीवो भूत्वा पुनः अवशिष्टकर्मत्वात् अस्मिन् एव पुरे षड्वारं गर्दभः अभवत् ॥१७६॥

गुणशती :- त्पार भाद सातभा भवभां ते त्रेन्द्रिय धर्ध, अवशेष रहेला कर्मधी पाछो छ पार आज नगरभां गधेरो यथो. ॥१७६॥

हिन्दी :- बाद में, सातवे जनम में तीन इन्द्रिय वाला जीव बन कर, शेष बचे हुए कर्मों से यागग छः बार इसी नगर में गया हुआ ॥१७६॥

मराठी :- "नंतर सातव्या जन्मात तीन इन्द्रिय जीव बनून उरलेल्या कर्मांमुळे पुन्हा याच नगरात सहा वेळा गाढव झाला. " ॥१७६॥

English :- Then during his seventh incarnation, he was born as a soul with just three senses of perception and then was born six times as donkey to irratiate his remaining sins.

सहस्रा द्वादशाडेन, देवद्वयं विनाशितम् ॥

तत्कर्मशेषस्तावत्, कृत्वाऽसावीदृशोऽजनि ॥१७७॥

अन्यः :- अनेन द्वादश सहस्रा देवद्वयं विनाशितम् तत्कर्मशेषतः तावत् कृत्वा असौ ईदृशः अजनि ॥१७७॥

विवरणम् :- अनेन सिंहस्य जीवेन द्वादश सहस्रा देवद्वयं (सुवर्णमुद्राः) विनाशितम् तस्य कर्मणः शेषः तत्कर्मशेषः, तस्मात् तत्कर्मशेषतः तावत् कृत्वा तावद्दारं असौ ईदृशः नीचभवोत्पन्नः अजनि जातः ॥१७७॥

सरलार्थः :- अनेन सिंहस्य जीवेन द्वादशसहस्रसुवर्णमुद्रात्मकं देवद्वयं विनाशितम् तत्कर्मविशेषात् असौ तावद्वारं नीचगर्वेषु अजनि ॥१७७॥

गुणशती :- आ सिंहना आवे बारसबार सोनेया देवद्वयनो विनाश यो, ते कर्मना शेषधी ते तेदहीपार नीय भवभां उत्पन्न यथो छ. ॥१७७॥

हिन्दी :-

इस सिंह के जीव ने बारह हजार सोनामोहरों का देवद्रव्य का विनाश किया था, उस कर्म के शेष से उतनी बार नीच भव में उत्पन्न हुआ है॥१७७॥

मराठी :-

या सिंहाच्या जीवाने बारा हजार सोना मोहराकूपी देवद्रव्याचा विनाश केला होता. त्या कर्माच्या शेषाने तो तितक्याच वेळी नीच योनीमध्ये उत्पन्न झाला आहे.॥१७७॥

English :-

The soul of sihe had utilized twelve thousand gold coins of God's wealth, for which he had born that many times in the animal world, as a low being.

प्रतिजन्माद्विशृङ्खेऽस्मिन् कर्मकार्यकृते सदा॥

चटनाभ्यासतोऽत्राद्री स्वयमेव चटत्यसौ ॥१७८॥

अन्वयः-

प्रतिजन्म अस्मिन् अद्विशृङ्खे कर्मकार्यकृते सदा चटनाभ्यासात् अत्र अद्री असौ स्वयमेव चटति ॥१७८॥

विवरणम्:-

जन्मनि जन्मनि प्रतिजन्म अस्मिन् अद्रेः शृङ्गम् अद्विशृङ्खे तस्मिन् अद्विशृङ्खे पर्वतशिखरे कर्मणः व्यवहारस्य कार्यं कर्मकार्यमा कर्मकार्यस्य कृते कर्मकार्यकृते व्यवहारस्य कार्यकरणाय सदा निरन्तरं चटनाभ्यासात् चटनाभ्यासः चटनाभ्यासः तस्मात् चटनाभ्यासतः आरोहणाभ्यासात् अत्र अस्मिन् अद्री असौ स्वयमेव चटति आरोहति ॥१७८॥

सरलायः-

प्रतिजन्म अस्मिन् अद्विशृङ्खे व्यवसायकृते सदा आरोहणाभ्यासात् असौ अस्मिन् पर्वतशिखरे स्वयमेव आरोहति ॥१७८॥

शुब्धश्रुती :-

इद्रेऽ नन्मभां आ पर्वतना शिखरे उपर वेतुं इद्रेऽ माटे उभेशां यद्वाना अभ्यासथी आ भवमां पागु आ अधिरो पर्वत उपर पोतानी भेणे यदी न्य छे. ॥१७८॥

हिन्दी :-

प्रत्येक जन्म में इस पर्वत के शिखर ऊपर हमेशा बोजा लेकर चढ़ने के अभ्यास से इस भवमें भी यह गथा इस पर्वत पर अपने आप चढ़ जाता है॥१७८॥

मराठी :-

प्रति जन्मांत त्या पर्वताच्या शिखरावर वजन घेऊन चढण्याच्या अभ्यासामुळे या जन्मात सुद्धा हा गाढव पर्वतावर स्वयं चढून जातो.॥१७८॥

English :- During every birth, this donkey used to lift up pails of water and climb the mount. Therefore he is able to lift up pails and walk up the mount during this birth too with the same ease.

श्रुत्येति भूपतिस्तस्य, सारार्थं कृपया ददौ ॥

शिक्षां कुम्भकृते सोऽपि, यत्नात्तं पर्यपालयत् ॥१७९॥

अन्ययः- इति श्रुत्वा भूपतिः कृपया तस्य सारार्थं कुम्भकृते शिक्षां ददौ। सः अपि तं यत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

विवरणम्:- इति गर्दभवृत्तान्तं श्रुत्वा भुवः पतिः भूपतिः चन्द्रादित्यनृपः कृपया वयया तस्य गर्दभस्य सारार्थं सुश्रुतया पालनाय कुम्भान् करोतीति कुम्भकृत् तस्मै कुम्भकृते कुम्भाराय शिक्षां बोधं ददौ। सः कुम्भकारः अपि तं गर्दभं यत्नात् प्रयत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

सरत्तार्थः- इति गर्दभवृत्तान्तं श्रुत्वा चन्द्रादित्यनृपः तस्य गर्दभस्य परिपालनार्थं कुम्भकाराय शिक्षां ददौ। सः अपि तं प्रयत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

गुजरानी :- आ प्रभाते राज्ञे गधेऽनु वृत्तान्तं श्रुत्वा श्रुती ६५। आववाथी तेनी संभाण भाटे कुंभारने शिभाभाशु आपी, त्यारथी कुंभार पशु तेनुं सारी रीते पालन करवा लाग्यो ॥१७९॥

हिन्दी :- इस तरह राजाने गधे का वृत्तान्त सुनकर दया जाने से उसके देगरेख के लिये कुम्भार को नर्मीहत की, तब से कुम्भार भी उसका अच्छी तरह से पालन करने लगा ॥१७९॥

मराठी :- ह्या तऱ्हेने राजाने गाढवाचा वृत्तान्त ऐकून दया आल्यामुळे त्याची देखरेख करणाऱ्या कुंभाराला सूचना दिली. तेव्हा पासून तो कुंभार सुद्धा त्याचे चांगल्या तऱ्हेने पालन करू लागला ॥१७९॥

English :- The king's heart now swelled with feelings of compassion for the donkey. So he handed over the donkey to the potter and admonished him to take utmost care of it. So from that day the donkey was placed under kind hands.

अथासौ भद्रकस्यान्तो, मृत्वा ग्रामे मुरस्थले ॥

ग्रामणीभानुनामाऽभूद्, राज्ञा निर्वासितोऽन्यदा ॥१८०॥

अथ भद्रकस्यान्तः असौ मृत्वा मुरस्थले ग्रामे भानुनामा ग्रामणीः अभूत् अन्यदा राज्ञा निर्वासितः ॥१८०॥
 अथ अनन्तरं भद्रकं स्वान्तं मनः यस्य सः भद्रकस्यान्तः भद्रमनाः असौ गर्दभः मृत्वा मरणमधिगम्य मुरस्थले नाम
 ग्रामे भानुः नाम यस्य सः भानुनामा ग्रामं नयतीति ग्रामणीः ग्रामनेता अभूत् अन्यदा एकस्मिन् समये सः राज्ञा
 नृपेणापराधवशात् निर्वासितः निष्कासितः ॥१८०॥

अनन्तरं प्रशस्तमनाः स गर्दभः मृत्वा मुद्रस्थले वामे वामणीः वाममुखः अभूत् नृपेण सः निर्वासितः ॥१८०॥
 गुणवती :- पछी लद्विक भनवाणो गधेजे मराठु पाभीने मुरस्थल गाभमां लानु नाभनो गाभनो भुप्री थयो, त्यां ओध
 डारगुसर राजनो अपराधी भनवादी ओक दिवस राजबले गाभमांथी डाडी भूड्यो ॥१८०॥

हिन्दी :- उसके बाद मद्विक मनवालों गधा भृत्यु पा कर मुद्रस्थल गांव में 'भानु' नाम का गांव का मुखीया बना । यहाँ किसी कारण
 से राजा का अपराधी होने के कारण एक दिन राजा ने उसको गांव में से निकाल दिया ॥१८०॥

मराठी :- त्यानंतर तो भद्रक मनाचा गाढवाचा मृत्यु झाल्यानंतर मुरस्थल गावांत भानू नावाचा गावाचा अवणी बनला. परंतु
 राजाचा अपराध केल्यामुळे एके दिवशी राजाने त्याला गावाबाहेर हाकलून दिले ॥१८०॥

English :- Then in due-course, the gentle donkey faced death and was reincarnated as the
 headman, (named Bhanu) of a village named Murastal. Then one day due to some unknown
 reason, he was found guilty by the king and was banished from the village.

गङ्गावर्ते स्थितः सोऽथ दृष्टिलोपमसासहिः ॥

क्रूरकर्मजित्तेरेव द्रव्यैः स्वं नीरयीयहत् ॥१८१॥

अन्ययः-

अथ सः गङ्गावर्ते स्थितः दृष्टिलोपं असासहिः क्रूरकर्मजित्तिः एव द्रव्यैः स्वं नीरयीयहत् ॥१८१॥

विवरणम्:-

अथ नृपेण निर्वासनात् अनन्तरं सः गङ्गायाः आवर्तः गङ्गावर्ते तस्मिन् गङ्गातटे स्थितः। दृष्टेः आजीविकायाः लोपः दृष्टिलोपः तं दृष्टिलोपं आजीविकालोपं न सहतेऽसौ असासहिः असहमानः कुराणि च तानि कर्मणि च क्रूरकर्मणि क्रूरकर्मभिः अर्जितानि क्रूरकर्मजित्तानि तैः क्रूरकर्मजित्तिः द्रव्यैः धनैः स्वं नीरयीयहत् निरवाहयत् स्वकीयं निर्वाहं अकरोत् ॥१८१॥

॥१८१॥

सरलार्थः-

अनन्तरं गङ्गातटे निवसन् सः आत्मनः आजीविकायाः लोपमसहमानः कुराणि कर्मणि कृत्वा एवमार्जयत्। तैः पापकर्मजित्तिः धनैः स्वस्योपजीविकाम् अकरोत् ॥१८१॥

गुणवती :-

राज्ये आभवांशी अडी भूडो भानु अंगाने अडि रेवे वा लाग्गो, अने पोतानी याधु आच्छाविकानो नाश नही साडन यवाथी पापथी भरपूर दूर अथोथी येसा उपार्जन अडी ते वडे पोतानो निर्वाह यदाववा लाग्गो. ॥१८१॥

हिन्दी :-

राजा के द्वारा गांव से निकाला हुआ भानु गंगा किनारे रहने लगा, लेकिन चालू आजीविका का नाश सहन न होने से पापवाने क्रूर कार्यों के द्वारा धन कमाकर अपना निर्वाह करने लगा ॥१८१॥

प्रसारी :-

नंतर तो गंगेच्या किनारी राह लागला, पण आपल्या चालू आजीविकेचा नाश सहन न झाल्याने पापाने युक्त क्रूर कर्मनि संपत्ती कमवून उदर निर्वाह चालवू लागला. ॥१८१॥

English :-

Bhanu, who was banished by the king, now had got settled on the banks of the river Ganga. Now Bhanu who had lost an easy way of earning a living was overcome with fury and embraced cruel and vile ways of earning a living.

गङ्गावर्ते स्थितः सोऽथ वृत्तिलोपमसासहिः ॥

कूरकर्मजितैरेव द्रव्यैः स्वं नीरवीवहत् ॥१८१॥

अन्वयः-

अथ सः गङ्गावर्ते स्थितः वृत्तिलोपम् असासहिः 'कूरकर्मजितैः' एव द्रव्यैः स्वं नीरवीवहत् ॥१८१॥

विवरणम्:-

अथ नृपेण निवासनात् अनन्तरं सः गङ्गायाः आवर्तः गङ्गावर्ते गङ्गातटे स्थितः। वृत्तेः आजीविकायाः लोपः वृत्तिलोपः तं वृत्तिलोपम् आजीविकालोपं न सहतेऽसौ असासहिः असाहमानः कुराणि च तानि कर्माणि च कूरकर्मणि कूरकर्मभिः अर्जितानि कूरकर्मजितानि तैः कूरकर्मजितैः द्रव्यैः धनैः स्वं नीरवीवहत् निरवाहयत्। स्वकीयं निर्वाहं अकरोत् ॥१८१॥

सरतार्थः-

अनन्तरं गङ्गातटे निवसन् सः आत्मनः आजीविकायाः लोपमसहमानः कुराणि कर्माणि कृत्वा एनमार्जयत्। तैः पापकर्मजितैः धनैः स्वस्योपजीविलाम् अकरोत् ॥१८१॥

युग्मश्रुतिः:-

राज्ये आभंभांथी डाढी भूडो भानु गंगाने अडि रडेवा लाग्यो, अने पोतानी याधु आछविडानो नाथ नडीं सडन थपाथी पापथी भरपूर इर डाभोथी पैसा उपार्जन करी ते वडे पोतानो निर्वाड थडाववा लाग्यो. ॥१८१॥

हिन्दी :-

राजा के द्वारा गांव से निकाला हुआ भानु गंगा किनारे रहने लगा, लेकिन चालू आजीविका का नाश सहन न होने से पापवाले कूर कार्यों के द्वारा धन कमाकर अपना निर्वाह करने लगा ॥१८१॥

मराठी :-

नंतर तो गंगेच्या किनारी राह लागला, पण आपल्या चालू आजीविकेचा नाश सहन न झाल्याने पापाने युक्त कूर कर्मनि संपत्ती कमवून उदर निर्वाह चालवू लागला. ॥१८१॥

English :-

Bhanu, who was banished by the king, now had got settled on the banks of the river Ganga. Now Bhanu who had lost an easy way of earning a living was overcome with fury and embraced cruel and vile ways of earning a living.

श्रीशत्रुघ्नययात्रातो, निवृत्तः कोऽपि याडवः ॥

पत्नी - पुत्रयुतस्तत्र, रात्रौ ग्रामे समेतवान् ॥१८२॥

अन्ययः- एकदा कोऽपि पत्नीपुत्रयुतः श्रीशत्रुघ्नययात्रातः निवृत्तः याडवः रात्रौ तत्र ग्रामे समेतवान् ॥१८२॥

विवरणम्:- एकदा कः अपि पत्नी च पुत्राश्च पत्नीपुत्राः। युतः पत्नीपुत्रैः युतः पत्नीपुत्रयुतः भार्यापुत्रसहितः श्रीशत्रुघ्नयस्य राज्ञा श्रीशत्रुघ्नययात्रा तस्याः श्रीशत्रुघ्नययात्रायाः निवृत्तः परावृत्तः याडवः ब्राह्मणः रात्रौ निशायां तत्र तस्मिन् ग्रामे समेतवान् समायातः ॥१८२॥

संलार्थः- एकदा कोऽपि पत्नीपुत्रसहितः श्रीशत्रुघ्नययात्रायाः निवृत्तः ब्राह्मणः रात्रौ तस्मिन् ग्रामे समायातः ॥१८२॥

गुणरत्नी :- अत्र द्विसे श्री शत्रुघ्नयतीर्थनी यात्रा इति पाठो द्वेवो कोर्ध ब्राह्मण योतानी स्त्री अने पुत्रसहित ते भुरस्थल गामभां रात्रे आच्यो ॥१८२॥

हिन्दी :- एक दिन शत्रुघ्नय तीर्थ की यात्रा कर के वापस लौटते हुए कोई ब्राह्मण अपनी स्त्री और पुत्र सहित उस भुरस्थल गाँवमें रात को आया ॥१८२॥

मराठी :- एकेदिवशी श्रीशत्रुघ्नय तीर्थाची यात्रा करून परत येणारा एक ब्राह्मण आपली पत्नी आणि पुत्रासोबत त्या भुरस्थल गांवी रात्री आला ॥१८२॥

English :- One day a *Brahmin* along with his wife, and son, arrived from the pilgrimage of Satrunjay and settled for a night in the village of Murastal.

भक्तदत्तां गृहीत्वा गां, सोऽन्त्ययामे चलंस्ततः ॥

गो - पत्नी - पुत्रयुक् तेन, दुष्टेनाऽघाति भानुना ॥१८३॥

अन्ययः- भक्तदत्तां गां गृहीत्वा अन्त्ययामे ततः चलन् गोपत्नीपुत्रयुक् सः तेन दुष्टेन भानुना अघाति ॥१८३॥

विवरणम्:- भक्तेन दत्ता भक्तदत्ता गां धेनुं गृहीत्वा आदाय अन्तेभवः अन्त्यः। अन्त्यश्चासौ यामश्च अन्त्ययामः तस्मिन् अन्त्ययामे अन्तिमप्रहरे ततः तस्मात् स्थानात् चलन् गच्छन् गौश्च पत्नी च पुत्राश्च गोपत्नीपुत्राः। गोपत्नीपुत्रैः युज्यतेऽसौ गोपत्नीपुत्रयुक् धेनुपुत्रपत्नीसहितः सः ब्राह्मणः तेन दुष्टेन क्रूरेण भानुना अघाति अहन्यत ॥१८३॥

ससलार्थः:- तत्र भक्तेन दत्तां धेनुमादाय सः रात्रेः अन्तिमे यामे पत्नीपुत्रैः सह स्वं वामं गन्तुं निर्गतः। तदा धेनुपत्नीपुत्रसहितं तं ब्राह्मणं सः दुष्टः भानुः हतवान् ॥१८३॥

गुणशती :- पोताना कोर्धे भक्त पासेथी भजेसी गाय अने पोताना परिवारने लईने रात्रिना छेझा प्रहरेभां ते पोताना गाम तरई नया नीकण्यो त्यारे पेला दुष्ट भानुजे अने गाय अने परिवारसहित भारी नाभ्यो.

हिन्दी :- वहाँ अपने किसी भक्त के द्वारा दी हुई गाय लेकर (और अपने परिवारसहित) वह ब्राम्हण रात के आखरी प्रहर में अपने गांव की ओर जाने लगा उतने में ही उस दुष्ट भानु ने आकर गाय पत्नी और पुत्र के साथ उस ब्राम्हण को मार डाला ॥१८३॥

मराठी :- तेथे आपल्या कोणी भक्ताने दिलेली गाय घेऊन (आणि आपल्या परिवारा सोबत) तो ब्राह्मण रात्रीच्या शेवटच्या प्रहरात आपल्या गावी जाण्यास निघाला. तितक्यात त्या दुष्ट भानू ने घेऊन गाय, पत्नी आणि पुत्रासह त्या ब्राह्मणाला ठार मारले. ॥१८३॥

English :- From there the *brāhmin* was returning back to his village along with his family (wife and son) and a cow that was presented to him by a devotee, when the vicious Bhanu attacked them and killed them.

ततः पापी पलाय्याऽगाद्, गङ्गावर्ते यदा तदा ॥

शीतर्तौ सायमब्राह्मीत्, कायोत्सर्गस्थितं मुनिम् ॥१८४॥

अन्वयः:- पापी सः यदा ततः पलाय्य गङ्गावर्ते अगात् तदा सायं शीतर्तौ कायोत्सर्गस्थितं मुनिम् अब्राह्मीत् ॥१८४॥

विवरणम्:-

पापमस्यास्तीति पापी पापकर्म सः भानुः यदा ततः तस्मात् स्थानात् पलाय्य गङ्गायते गङ्गाते स्वस्थाने अगात् अगमत् तदा शीतश्चासौ द्रुतुश्च शीततुः, तस्मिन् शीततो सायं सायंकाले कायस्य उत्सर्गः कायोत्सर्गः। कायोत्सर्गे स्थितः कायोत्सर्गस्थितः तं कायोत्सर्गस्थितं मुनिम् अग्राहीत् अपश्यत् ॥१८३॥

सरलार्थः:-

पापी सः भानुः यदा तस्मात् स्थानात् पलाय्य गङ्गाते स्वस्थानं गतः तदा शीततो सायङ्काले कायोत्सर्गस्थितं मुनिमपश्यत् ॥१८४॥

गुजराती:-

त्यांगी भूषापापी नासीने गंगाने अडि योताने स्थाने याल्यो गंगाने अडि सायंकाले, शिवाणानी डंगी ऋतुभां अडि भुनिरानने अडि सायंकाले गंगाने गीला रहेला गेया. ॥१८४॥

हिन्दी :-

वहाँ से वह पापी भानु भागकर गंगा के किनारे अपनी जगह पर चला गया गंगा के किनारे शरद ऋतु में शाम के समय एक मुनि को कायोत्सर्ग ध्यान में स्थित देखा ॥१८४॥

मराठी :-

तेपून तो पापी भानु पळून गंगेच्या काठी आपल्या जागी निघाला. तेव्हा हिवाळ्याच्या ऋतूत संध्याकाळच्या वेळी एक मुनि कायोत्सर्ग ध्यानामध्ये उभे राहिलेले त्याला दिसले. ॥१८४॥

English :-

After having killed them, Bhanu ran back to his dwelling on the banks of river Ganga. One evening, on the banks during the autumn season, the happened to see a monk in deep meditation. (Kayotsarg)

अहो! कियच्चिरं कष्टमसावत्र सहिष्यते ॥

इति विस्मयवांस्तस्थौ तत्र यामचतुष्टयं ॥१८५॥

अन्यः:-

अहो! असौ अत्र कियच्चिरं कष्टं सहिष्यते? इति विस्मयवान् सः तत्र यामचतुष्टयं तस्थौ ॥१८५॥

विवरणम्:-

अहो! असौ मुनिः अत्र कियच्चिरं कष्टं दुःखं सहिष्यते? इति विस्मयः अस्यास्तीति विस्मयवान् आश्चर्यवान् सः भानुः तत्र यामानां प्रहराणां चतुष्टयं यामचतुष्टयं तस्थौ स्थितवान् ॥१८५॥

सत्तार्थः-

शुभरात्री :- शिवाणानी ऊडऊडी इंडीमां सारुंडावे अगिसग्य ध्याने उभा रहेवा भडात्माने ओई भानु विचार करवा वाओडे -
“अडो! आ मुनिराज डेटवो वधुत आवा प्रडारनुं कट सडन करे?” ओवा आश्वर्य साये त्यांज भत्रिना बार पडोरे
रहो. ॥१८५॥

हिन्दी :-

इस तरह शरद ऋतु की सख्त ठंडी में शाम को कायोत्सर्ग ध्यान में लीन हुए उस महात्मा को देखकर वह भानु सोचने
लगा, “यह मुनि कितने समय तक ऐसा कष्ट सहन करेगा?” ऐसे आश्चर्य से वह रात के चारों प्रहर वहीं रहा ॥१८५॥

मराठी :-

हिवाळ्याच्या कडकडीतं ठंडीमध्ये संथ्याकाळ पासून ध्यान करणाऱ्या मुनींना पाहून तो भानु विचार करू लागला, “हे
मुनिराज, किती वेळ पर्यंत असे असह्य कष्ट सहन करतील?” आणि आश्चर्याने तो रात्रभर (म्हणजे चार ही प्रहारापर्यंत)
तेथेच थांबला. ॥१८५॥

English :-

Seeing the monk, who was in deep meditation, Bhanu was overcome with feeling of anxiousness.
He wondered as to how can a monk meditate in such a chilly season. So Bhanu awaited the
whole night, to have an audience with him.

प्रातः स पारितोत्सर्गः, प्रणम्याऽप्रच्छि भानुना ॥
किं कार्यं प्राज्यराज्येन, यदेवं तपसे तपः ॥१८६॥

अन्वयः-

प्रातः पारितोत्सर्गः सः प्रणम्य भानुना अप्रच्छि किं ते प्राज्यराज्येन कार्यं यद् एवम् तपः तपसे ॥१८६॥

विवरणम्:-

प्रातः प्रभाते पारितः कायोत्सर्गः येन सः पारितोत्सर्गः कार्योत्सर्गं पारितवान् सः मुनिः प्रणम्य वन्दित्वा तेन भानुना
अप्रच्छि अपृच्छयत् किं तव प्राज्यं च तद् राज्यं च प्राज्यराज्यं तेन प्राज्यराज्येन कार्यमस्ति? किं त्वं प्राज्यं समृद्धं राज्यं
वाञ्छसि? यद् एवं इत्थं तपः तपसे? ॥१८६॥

સરલાર્થ :- પ્રાતઃ કાવોત્સર્ગ પારિતવાન્ સઃ મુનિઃ તેન ખાનુના વન્દિત્વા પૃષ્ઠઃ। મોઃ મુને। કિં ત્વં સમૃદ્ધં રાઝવમખિલમસિ? વેન ઇતથં કષ્ટતરં તપઃ તપસિ ॥૧૮૬॥

ગુજરાતી :- પ્રાતઃસમયે મુનિએ કાઉસગ્ય પાપો, ત્યારે ભાનુએ નમસ્કાર કરીને પૂછ્યું 'મહારાજા શું તમારે કોઈ મોટું મોટું રાજ્ય મેળવવું છે કે ભયથી આવી ધોર અને અસહ્ય તપશ્ચર્યા કરો છો?' ॥૧૮૬॥

હિન્દી :- પ્રાતઃકાલ મુનિને કાર્યોત્સર્ગ ધ્યાન પૂરા ક્રિયા, તબ ખાનુ ને પ્રણામ કર કે उनसे पूछा, 'हे मुनिराजा क्या तुम्हें कोई बड़ा राज्य प्राप्त करना है जिसके लिए ऐसी घोर और असाध्य तपश्चर्या करते हो?' ॥१८६॥

મરાઠી :- પહાટે જેઠા મુનીને કાવોત્સર્ગ ધ્યાન સંપવિલં, તેઠા ખાનુ ત્યાંના નમસ્કાર કરુન વિવાસ્ત લાગલો, "મહારાજા કાવ આપલ્યાલા કોળતે તરી મોઠેં રાઝવ મિઠવાવચે આહે કા, જૈને કરુન ઇતકા યોર તપસ્યા કરીત આહાત?" ॥૧૮૬॥

English :- At dawn, the monk came out of his meditation. At this point, Bhanu bowed to the monk and asked him if he intends to achieve a kingdom by performing such dire penances.

મુનિઃ પ્રોચે ન રાજ્યેન, કાર્યં નરકહેતુના ॥
: કિન્તુ મોક્ષકૃતે સર્વ-સાધુભિસ્તપ્યતે તપઃ ॥૧૮૭॥

અન્વય :- મુનિઃ પ્રોચે - નરકહેતુના રાજ્યેન કાર્યં ના કિન્તુ સર્વસાધુભિઃ મોક્ષકૃતે તપઃ તપ્યતે ॥૧૮૭॥

વિચરણમ :- મુનિઃ પ્રોચે વચ્ચાયે, નરકસ્ય હેતુઃ નરકહેતુઃ તેન નરકહેતુના રાજ્યેન મમ કાર્યં નાસ્તિ। કિન્તુ સર્વેં ચ તે સાધવશ્ચ સર્વસાધવઃ, તૈઃ સર્વસાધુભિઃ મોક્ષસ્ય કૃતે મોક્ષકૃતે તપઃ તપ્યતો સાધવઃ મોક્ષાર્થમેવ તપઃ તપન્તિ ન રાજ્યાધિભ્યધયે ॥૧૮૭॥

સરલાર્થ :- મુનિઃ અપ્રાપ્ત - રાઝવં ક્ષત્રકનિવર્ણનં વર્તતો। તસ્માત્ મમ રાઝવેન કાર્યં વાસ્તિ। સર્વસાધવઃ મોક્ષાર્થં તપઃ તપન્તિ ॥૧૮૭॥

ગુજરાતી :- ત્યારે મુનિએ જવાબ આપ્યો, 'નરકગતિ પ્રાપ્ત થવાના કારણભૂત રાજ્યનું મારે કાંઈ પણ કામ નથી, પરંતુ સર્વ સાધુઓ મોક્ષ મેળવવા માટે તપશ્ચર્યા કરે છે. ॥૧૮૭॥

हिन्दी :-

तब मुनिने जवाब दिया "नरक गति को प्राप्त करनेवाले ऐसे रान्य से मुझे कोई मतलब नहीं है, परंतु सभी साधु मोक्ष प्राप्त करने के लिये ही तपश्चर्या करते हैं" ॥१८७॥

मराठी :-

तेव्हा मुनीने उत्तर दिले की, "नरकवातीला कारणीभूत असलेल्या अशा राडवापासून मला काहीच स्वार्थ नाही, मगळे मुनि मोक्षप्राप्ती करिताच तपश्चर्या करतात ॥१८७॥

English :-

At this the monk replied that he does not wish a kingdom that directs one to hell. But he adds that all monks perform dire penances only to achieve one goal in life, i.e. to attain Salvation.

को मोक्ष इति तेनाऽपि, पृष्टः साधुरभाषत ॥

संसार - मोक्षयोर्व्यक्तं, स्वरूपं बहुयुक्तिभिः ॥१८८॥

अन्वयः-

कः मोक्षः? इति तेनाऽपि पृष्टः साधुः संसारमोक्षयोः व्यक्तं स्वरूपं बहुयुक्तिभिः अभाषत ॥१८८॥

विवरणम्:-

कः मोक्षः? इति तेन भानुना पृष्टः साधुः संसारश्च मोक्षश्च संसारमोक्षयोः व्यक्तं स्वरूपं बहवश्च ताः युक्तयश्च बहुयुक्तयः ताभिः बहुयुक्तिभिः अभाषत अब्रवीत् ॥१८८॥

सरलार्थः-

को नाम मोक्षः? इति भानुः साधुं पृष्टवान्। तदा साधुः संसारस्य मोक्षस्य च सुरुष्टं स्वरूपं बहुयुक्तिभिः उक्तवान् ॥१८८॥
गुणवती :- भानुभे पृष्ठुं के 'मोक्ष' अटले शुं? त्यारे भुनिराणे तेने संसार अने मोक्षनु स्पष्ट स्पष्टपु युक्तिपूर्वक सभषण्यु ॥१८८॥

हिन्दी :-

भानुने पूछा, "मोक्ष क्या है?" तब मुनिराज ने उसको संसार और मोक्ष का स्वरूप युक्तिपूर्वक समझाया।

मराठी :-

भानुने विचारलं, "मोक्ष म्हणजे काय?" तेव्हा मुनीने संसार आणि मोक्षाचे स्वरूप अनेक युक्तिवादाने स्पष्ट केले ॥१८८॥

English :-

Bhanu then asked him to define Salvation. At this the monk gave him the definition of this earth and Salvation with great tact and skill.

असौ जन्मजरामृत्यु-मुख्यकलेशसहस्रभः ॥

चतुर्गतिकसंसारः कस्य स्यान्न विरक्तये ॥१८९॥

अन्यः- असौ जन्मजरामृत्युमुख्यकलेशसहस्रभः चतुर्गतिकसंसारः कस्य विरक्तये न स्यात् ॥१८९॥

विपरण्मः- असौ जन्म च जरा वृद्धत्वं च मृत्युः मरणं च जन्मजरामृत्यवः जन्मजरामृत्यवः मुख्याः प्रधानाः भूयाः जन्मजरामृत्युमुख्याः जन्मजरामृत्युमुख्याश्च ते कलेशाश्च जन्मजरामृत्युमुख्यकलेशाः जन्मजरामृत्युमुख्यकलेशानां सहस्राणि जन्मजरामृत्युमुख्यकलेशसहस्राणि, भवन्ति अस्मात् इति जन्मजरामृत्युमुख्यकलेशसहस्रगः चतस्रः मनुष्यतिर्यङ्गानरकदेवरूपाः गतयः यस्मिन् सः चतुर्गतिकः चतुर्गतिकश्चासौ संसारश्च चतुर्गतिकसंसारः कस्य विरक्तये विरागाय न स्यात्? सर्वस्य ज्ञानिनः विरक्तये स्यात् ॥१८९॥

सरलायः- असौ संसारः मनुष्यतिर्यङ्गरकदेवरूपाभिः चतसृभिः गतिभिः युक्तः तथा जन्मजरामृत्युमुख्याणां

वलेशसहस्राणामुत्पत्तिस्थानमस्ति। अतः सः कस्य वैराग्याय न भवति? सर्वस्य ज्ञानिनः वैराग्याय भवति ॥१८९॥

गुजरानी :- वणी नृणां, “जन्म, जरा, मृत्यु इत्येते भूतु विगेरे वृजरो दुःखी गहन भनेदा थार गतिरूप आ संसारथी ओने वेराग्य न धार?” ॥१८९॥

हिन्दी :- और आगे कहा, “जन्म, जरा, मृत्यु इत्यादि हजारों दुःखों से गहन बने चार गतिरूप इस संसार से भला किस को वैराग्य न होगा?” ॥१८९॥

मराठी :- आणि पुढे सांगितले, “जन्म, वार्षक्य, मृत्यु इत्यादि सहस्रावधि दुःखांनी युक्त असलेल्या चार प्रकारच्या गतिरूपी ह्या संसारापासून कोणाला बरे वैराग्य होणार नाही?” ॥१८९॥

English :- He added that one would only wish to renounce this worldly life rather than attain a life, old age, death or any of the four levels that are interwoven with thousands of torments and turmoils.

શાશ્વતાઽનન્તસૌખ્યશ્રી - નિવાસં વાસવા અપિ।

સ્વર્ગસૌખ્યમનાદૃત્ય, યાચન્તે મોક્ષમુત્તમમ્ ॥૧૬૦॥

અન્વય:- વાસવા: અપિ સ્વર્ગસૌખ્યમનાદૃત્ય શાશ્વતાનન્તસૌખ્યશ્રીનિવાસં ઉત્તમં મોક્ષં યાચન્તે ॥૧૬૦॥

વિવરણમ:- વાસવા: ઇન્દ્રા: અપિ સ્વર્ગસ્ય સુખમેવ સૌખ્યં સ્વર્ગસૌખ્યં સ્વર્ગસુખં અનાદૃત્ય તિરસ્કૃત્ય શાશ્વતં ચ તદ્ અનન્તં ચ તત્ સૌખ્યં ચ શાશ્વતાનન્તસૌખ્યં એવ શ્રી: લક્ષ્મી: તસ્યા: નિવાસ: યસ્મિન્ સ: તં શાશ્વતાનન્તસૌખ્યશ્રીનિવાસમ્ ઉત્તમં મોક્ષં યાચન્તે ॥૧૬૦॥

સમ્ભાર્થ:- ઇન્દ્રા: અપિ સ્વર્ગસુખં તિરસ્કૃત્ય શાશ્વતાનન્તસુખશ્રિવા: નિવાસમ્ભૂતમ્ ઉત્તમં મોક્ષમભિલષન્તિ ॥૧૬૦॥

ગુજરાતી :- શાશ્વતા અને અનંતા સુખનું સ્થાન મોક્ષ છે, આ મોક્ષસુખ પાસે સ્વર્ગસુખ પણ તુચ્છ છે, અને તેથી જ ઇન્દ્રો પણ સ્વર્ગસુખનો અનાદર કરી આવા અનુપમ મોક્ષને માટે યાચના કરી રહ્યા છે. ॥૧૬૦॥

હિન્દી :- શાશ્વત ઝીર અનંત સુખ કા નિવાસસ્થાન મોક્ષ હૈ। ઉસ મોક્ષ સુખ કે સામને સ્વર્ગ કા સુખ મી તુચ્છ લગતા હૈ ઝીર ઇસીલિયે ઇન્દ્ર મી અપને સ્વર્ગ સુખોં કો છોડકર ઇસ અનુપમ મોક્ષ કી યાચના કરતે હૈ ॥૧૬૦॥

મરાઠી :- શાશ્વત આણિ અનંત સુખાચે નિવાસસ્થાન મોક્ષ આહે. ત્યા મોક્ષાચ્યા સુખાપુઢે સ્વર્ગાચે સુખ સુબ્ધા તુચ્છ વાડતે. મ્હણનચ ઇન્દ્ર સુબ્ધા આપને સ્વર્ગ સુખ સોડુન યા મોક્ષાચી મળણી કરતાત. ॥૧૬૦॥

English :- The residence of the Goddess of eternal happiness and steadiness is Salvation. The bliss of heaven is just putrid and trashy compared to the bliss of Salvation. Therefore even Indra wished to abandon his heavenly bliss and craves to attain this non-pareil and peerless happiness of Salvation.

પરં સ પ્રાપ્યતે પ્રાયઃ, કૃતૈઃ સુકૃતકર્મભિઃ ॥

मुख्यं तेष्वपि सर्वज्ञैः, सर्वसत्त्वकृपोच्यते ॥१९३॥

પરં સઃ પ્રાયઃ કૃતૈઃ સુકૃતકર્મભિઃ પ્રાપ્યતે। તેપુ અપિ સર્વજ્ઞૈઃ સર્વસત્વકૃપા મુખ્યમ્ ઉચ્યતે ॥૧૯૩॥

અન્યથા:-
વિવરણમ:-
પરં સઃ શાશ્વતાનન્તસુલ્લરૂપઃ મોક્ષઃ પ્રાયઃ ચઘુષા કૃતૈઃ વિહિતૈઃ સુકૃતાનિ ચ તાનિ કર્માણિ ચ સુકૃતકર્મભિઃ પ્રાપ્યતે લભ્યતે। તેપુ સુકૃતેષુ અપિ સર્વ જાનન્તીતિ સર્વજ્ઞઃ તે સર્વજ્ઞૈઃ અર્હમ્નિઃ સર્વે ચ તે સત્વાથ સર્વસત્ત્વાઃ સર્વજીયાઃ તેપુ સર્વસત્ત્વેષુ સર્વજીવેષુ કૃપા કરુણા મુખ્યં પ્રધાનં સુકૃતં ઉચ્યતે ॥૧૯૩॥

સરતાર્થ:-
પરં શાશ્વતાનન્તજ્ઞાનાનન્દરૂપઃ સ મોક્ષઃ સુકૃતકર્મભિઃ એવ પ્રાપ્યતે। તેપુ સુકૃતેષુ અપિ સર્વજીવેષુ કરુણા પ્રમુસં સુકૃતં વર્તતે इति સર્વજ્ઞઃ ભાષન્તે ॥૧૯૩॥

ગુણશતી :- એવા ઉત્તમોત્તમ મોક્ષ પ્રાયઃ સુકૃતકર્મો વડે જીવો પ્રાપ્ત કરે છે. તે સુકૃતકર્મોમાં પણ સર્વ જીવો ઉપર કૃપા કરુણા રાખવા એ મુખ્ય સુકૃતકર્મ સર્વજ્ઞોએ કહ્યું છે. ॥૧૯૩॥

હિન્દવી :-
ઉત્તમ એસા મોક્ષ પ્રાયઃ સુકૃત કર્મો દ્વારા હી જીવ પ્રાપ્ત કરતા હે, उन सुकृतो मे मी सभी जीवो पर करुणा भाव रखना यह मुख्य सुकृत सर्वज्ञों ने कहा है॥१९३॥

મરાઠી :-
આણિ અસે હે મોક્ષ પ્રાય સુકૃતાંચે આચરણ કરુનચ જીવાંના મિલતે, આણિ સુકૃતાંમધ્યે સુલ્લા સમઘડ્યા જીવાંવર કરુણાભાવ ઠેવળે હેંવ મુખ્ય સુકૃત જ્ઞાન્યાંની સાંગિતલે આહે. ॥૧૯૩॥

English :- And to attain Salvation, one has to perform virtuous and meritoric deeds And the supreme knowledgeists have even said that performing meritoric deeds goes hand in hand with, maintaining a very compassionate heart on the beings of this earth.

કૃપાધિકારે જીવાનાં, હિંસાહિંસાફલં તથા ॥

ઉપદિષ્ટં યથા ભાનુ-શ્રવકમ્પે નિજપાપકૈઃ ॥૧૯૨॥

અન્યઃ-

વિવરણઃ-

કૃપાધિકારે જીવાનાં હિંસાહિંસાફલં તથા ભાનુઃ નિજપાપકૈઃ ચકમ્પે ॥૧૯૨॥
કૃપાયાઃ અધિકારે કૃપાધિકારે દયાધિકારે જીવાનાં હિંસા ચ અહિંસા ચ હિંસાહિંસેા હિંસાહિંસાફલં ફલં હિંસાહિંસાફલં
જીવાનાં હિંસાયાં કૃતાયાં કથં દારુણં દુઃખં ફલં પ્રાપ્યતે? અહિંસાયાં દયાયાં ચ કૃતાયાં ક્રીદુશમનુપમં સુખં લભ્યતે?
હતીયં મુનિના તથા તેન પ્રકારેણ ઉપદિષ્ટં યથા તચ્છુત્વા ભાનુઃ નિજાનિ ચ તાનિ પાપકાનિ ચ નિજપાપકાનિ તૈઃ નિજપાપકૈઃ
નિજબુદ્ધકૈઃ ચકમ્પે અકમ્પિષ્ટ ॥૧૯૨॥

મસતાર્પઃ-

કૃપાધિકારે મુનિના જીવાનાં હિંસવા કથં દારુણં દુઃખં મુઝ્યતે અહિંસવા ચ ક્રીદુશમનુપમં સુખં પ્રાપ્યતે? હત્યેતદ તથા
ઉપદિષ્ટં યથા તચ્છુત્વા ભાનુઃ નિજપાપકૈઃ અકમ્પિષ્ટ ॥૧૯૨॥

બુદ્ધવાતી :- આ પ્રમાણે જીવદયાના અધિકારમાં પ્રાણીઓની હિંસા કરવાથી કેવાં માઠાં ફળ ભોગવવાં પડે છે, અને દયા રાખવાથી
કેવાં અનુપમ સુખ મળે છે તે સર્વનું એક સ્પષ્ટ સ્વરૂપ તે મુનિરાજે સમજાવ્યું કે જેથી ભાનુ પોતાના કરેલા પાપથી
કંપવા લાગ્યો. ॥૧૯૨॥

હિન્દી :-

હસ તરહ જીવદયાં કે વિષય મેં પ્રાણિયોં કી હિંસા કરને સે કૈસે બુરે પરિણામ મુગતને પડતે હૈ, ઔર દયા રખને સે કૈસે
અનુપમ સુખ પ્રાપ્ત હોતે હૈ ઉસકા ઈસા સ્પષ્ટ વિવરણ કિયા કિ જિસસે માનૂ અપને કિયે હુપ પાપોં સેં કાપને લગા ॥૧૯૨॥
હા પ્રમાણે જીવદયેચ્છા સંદર્ભાત પ્રાણ્યાંના હિંસા કેલ્યાને કસે વાઈટ પરિણામ મોગાવે લાગતાત તસેચ દયા લઠગાવાને
કસે અનુપમ સુખ સાધ્ય હોતાત. યાચે વિવરણ અશાપ્રકારે કેલે કી ઝ્યામુઠે તો માનુ સ્વતઃ કેલેલ્યા પાપાંને કાંપૂ

મરાઠી :-

કસે અનુપમ સુખ સાધ્ય હોતાત. યાચે વિવરણ અશાપ્રકારે કેલે કી ઝ્યામુઠે તો માનુ સ્વતઃ કેલેલ્યા પાપાંને કાંપૂ
લાગલા. ॥૧૯૨॥

English :-

Then the monk explained to him clearly the dire consequences one has to face if he slaughters
or ill-treats animals and the bliss he obtains if he cuddles them with utmost love. When Bhanu
understood all this, his heart sank with fright.

यावज्जीवमथादाय, हिंसानियममुत्तमं ॥

साधुं स्यादवसथे नीत्वा, शुद्धान्नैः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥

अथ यावज्जीवम् उत्तमं हिंसानियमं आदाय साधुं स्यावसथे नीत्वा शुद्धान्नैः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥

अथ अनन्तरं यावत् जीवति तावत् यावज्जीवम् उत्तमं हिंसायाः नियमः हिंसानियमं अहिंसाव्रतम् आदाय गृहीत्वा साधुं स्वस्य आवसथः स्यावसथः तस्मिन् स्यावसथे स्यानिवासे नीत्वा शुद्धानि निर्दोषाणि च तानि अन्नानि च शुद्धान्नानि तैः शुद्धान्नैः निर्दोषैः कल्प्यैः अन्नैः प्रत्यलाभयत् भिक्षां अग्राहयत् ॥१९३॥

अनन्तरं यावज्जीवं उत्तमम् अहिंसाव्रतं आदाय सः भानुः तं साधुं स्वग्रहं नीत्वा शुद्धान्नैः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥

शुद्धशरीरं :- एवं ते मुनिराज पासे निंदणीयं अहिंसान् उत्तमं निश्चयेन ग्रहय, साधु भक्षारब्धने पोतानां घेर लब्धं शुद्ध शरीरं प्रदत्तम् ॥१९३॥

हिन्दी :- अब वह मुनिराज के पास से आज्ञावन अहिंसा का उत्तम नियम ग्रहण कर के साधु महाराज को (अग्रह करके) अपने घर ले जाकर शुद्ध अन्न का प्रतिलाभ (दान दिया) दिया ॥१९३॥

मराठी :- आतां त्या मुनिराजांकडून जीवन असेपर्यंत अहिंसेचा नियम ग्रहण करून त्या मुनिमहाराजांना आवड करून आपल्या घरी येऊन जाऊन त्यांना शुद्ध जेवण घालून प्रतिलाभ दिला ॥१९३॥

English :- Then in the presence of the monk he took the vow of non-violence and benevolence. He then appellationally took the monk to his house and served him pure and fresh food.

एवं तेनाऽर्जितं भोग - फलं कर्म ततोऽनिशम् ॥

कृपावान् पूज्यते लोकादासस्वो जीविकां व्यधात् ॥ १५४ ॥

एवं तेन भोगफलं कर्म अर्जितम्। ततः अनिशं कृपावान् लोकैः पूज्यते। लोकात् आसस्वः जीविकां व्यधात् ॥ १५४ ॥
एवम् अहिंसाव्रतादानेन साधवे शुद्धान्नप्रतिलाभेन च तेन भानुना भोगः फलं यस्य तद् भोगफलं कर्म अर्जितम्। ततः न विद्यते निशा यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा अनिशं निरन्तरं कृपा अस्यास्तीति कृपावान् करुणापरः सः लोकं पूज्यते। लोकात् आमं स्वं धनं येन सः आसस्वः प्राप्तधनः जीविकामाजीविकां व्यधात् अकरोत्। लोकात् न्यायमार्गेण धनं प्राप्य तेन सः अजीवत् ॥ १५४ ॥

अहिंसाव्रतं गृहीत्वा सापुंशुद्धाङ्गैः प्रतिलाभ्यच स भानुः भोगफलं कर्मोपार्जितवान्। लोके पूज्यः अभवत्। न्यायेन लोकात् फलं प्राप्य तेन अजीवत् ॥ १५४ ॥

गुणरात्री :- आ प्रभातौ तेनो अहिंसाव्रतं अष्टाष्टवधारी अने भुनिराजने भावपूर्वकं वडोरावधारी भोगदण आपनाई शुभ कर्म उपार्जन कर्युं त्याग पछी निरन्तर दयाणु तरीके ते जोडोभां आननीय थयो, अने जोडो पासोथी शुद्ध नीतिपूर्वकं द्रव्य भेगवी पोतानी आञ्जिविडा थडाववा लाग्यो ॥ १५४ ॥

हिन्दी :- इस तरह अहिंसाव्रत ग्रहण करने से और मुनिराज को भावपूर्वक भोजन देने से उत्तम भोग प्राप्त करनेवाले शुभ कर्म का उपार्जन किया और हमेशा दयावान् ऐसा वह लोगों में प्रसिद्ध हुआ और लोगों से नीतिपूर्वक द्रव्य प्राप्त कर अपना निर्वाह करने लगा ॥ १५४ ॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे अहिंसाव्रत वाहण करून, मुनिराजांना निष्ठेने भोजन घालून उत्तम भोग मिळवून देणारे शुभ कर्म कमविले आणि नेहमी दयाळू असा तो भानु लोकांमध्ये माननीय झाला आणि लोकांकडून नीतीने द्रव्य कमावून आपला निर्वाह चालवू लागला ॥ १५४ ॥

English :-

Therefore , in this way Bhanu who had taken the vow of non-violence and attained utmost bliss by serving the monk whole heretofore, had thus achieved benign and propitious merits He then became popular among the people as a tender-hearted and a bounteous man He then earned his livelihood from hence fourth, in virtuous and prudent ways

પ્રાન્તે મૃત્વા દાનપુણ્યાદ્, રાજન્ રાજા ભયાનમ્ભૂત ॥
શુદ્ધજીવદયાપુણ્યાદ્, રૂપનિર્જિતગન્મથઃ ॥૧૬૫॥

અન્યથ:-

પ્રાન્તે મૃત્વા દાનપુણ્યાત્ હે રાજન્ ભવાન્ રાજા અમૃત શુદ્ધજીવદયાપુણ્યાત્ ચ રૂપનિર્જિતમન્મથઃ અમૃત ॥૧૬૫॥

વિવરણમ:-

પ્રાન્તે મૃત્વા અવસાને મૃત્વા મરણં પ્રાપ્ય સઃ શત્રુઃ કાનેન પુણ્યં દાનપુણ્યં તસ્માત્ દાનપુણ્યાત્ હે રાજન્ ભવાન્ નામકઃ રાજા અમૃત શુદ્ધા જીવદયા યત્પુણ્યં તસ્માત્ પુણ્યાત્ ભવાન્ રૂપેણ સૌન્દર્યેણ નિર્જિતઃ મન્મથઃ મવનઃ યેન સઃ રૂપનિર્જિતમન્મથઃ સૌન્દર્યવિધીરિતમવનઃ અમૃત ॥૧૬૫॥

સરસાર્થ:-

આયુષિ સમાપ્તે મૃત્વા સ શત્રુઃ હે રાજન્ દાનપુણ્યાત્ ભવદ્રૂપેણ (નામકરૂપેણ) રાજા અમૃત શુદ્ધજીવદયાપુણ્યાત્ ચ મદનાતિશાયિસ્પવાન્ અમૃત ॥૧૬૫॥

ગુજરાતી:-

હે રાજન્ આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં ભાનુ મરણ પામી, મુનિરાજને દાન આપવાના પુણ્યથી નાનાક નામનો તું રાજ થયો છે, અને શુદ્ધ જીવદયા પાળી ઉપાર્જન કરેલા પુણ્યથી કામદેવ કરતાં પણ તને અધિક રૂપ પ્રાપ્ત થયું છે. ॥૧૬૫॥

હિન્દી :-

"હે રાજન્! આયુષ્ય પૂર્ણ કર કે ભાનુ કો મૃત્યુ પ્રાપ્ત હુઆ મુનિરાજ કો દાન દેકર જો પુણ્ય ઉપાર્જિત ક્રિયા થા ત્સકે કારણ હસ જન્મ મેં તૂ નામક નામ કા રાજા હુઆ હૈ શુદ્ધ દયા પાલન કર કે ઉપાર્જિત કાયે પુણ્ય સે અધિક રૂપ તુજે પ્રાપ્ત હુઆ હૈ" ॥૧૬૫॥

મરાઠી :-

"હે મહારાજા! આયુષ્ય સંપત્યાનંતર તો ભાનુ મૃત્યુ પાવલા. મુનિરાજાના દાન દેણાચ્ચા પુણ્યાને વા જન્માત વ નામક નાવાલા રાજા બનલાસ. શુદ્ધ દયેવે પાલન કરણાને કામદેવાલર સુદા માત કરણારે રૂપ પ્રાપ્ત ફાલે. ॥૧૬૫॥

English :-

So then the monk continues saying that Bhanu embraced death after completing his life-span. And just because he has served a monk, food humbly and wholeheartedly, he was reincarnated as king Nabhak. And king Nabhak in turn has increased his merits double-fold, by performing virtuous and propitious actions and thus attained untold beauty in the process, that excelled cupid in all aspects.

चन्द्रादित्योऽपि सम्पूर्ण - निर्मापितजिनालयः ॥

प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा, सौधर्मे त्रिदशोऽभवत् ॥१९६॥

अन्वयः-

सम्पूर्णनिर्भाषितजिनालयः प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा चन्द्रादित्यः अपि सौधर्मे त्रिदशः अभवत् ॥१९६॥

विवरणम्:-

सम्पूर्णः निर्मापितः जिनस्यालयः येन सः सम्पूर्णनिर्मापितजिनालयः प्रायश्चित्तेन शुद्धः आत्मा यस्य सः शुद्धात्मा चन्द्रादित्यः नृपः अपि सौधर्मे देवलोके तिस्रः दशाः यस्य सः त्रिदशः देवः अभवत् पूर्वभवे देवद्रव्यविनाशेन कुष्ठरोगी जातः चित्रपुरीनृपः चन्द्रादित्यः अपि चित्रकूटशिखरे प्रारब्धं जिनालयं पूर्णतां नीत्वा प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा सन् सौधर्मे देवलोके अमरः अजनि ॥१९६॥

सरलार्थः-

चन्द्रादित्यनृपः अपि चित्रकूटशिखरे प्रारब्धं जिनालयं निर्माय प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा सन् सौधर्मे अमरः अभवत् ॥

गुणरत्नी :-

पूर्वभवभां देवद्रव्यनो विनाश करवाथी ओढियो थयेलो चित्रपुरी नगरीनो राज यन्नादित्य के जे भुनिराजना उपदेशथी परमेष्ठी मडाभंननुं ध्यान करी छ मासभां कंथन जेवी कंतिवाणो थयो डतो, तेणुं चित्रकूट पर्वतना शिखर उपर आरंभेव जिनालय संपूर्ण करायुं. आवी रीते प्रायश्चित करी शुद्धात्मा थयेलो ते भद्रगु पाभी सौधर्म देवलोडभां देव थयो ॥१९६॥

हिन्दी :-

पूर्वभव में देवद्रव्य का विनाश करने से काढी बना हुआ चित्रपुरी नगरी का राजा चन्द्रादित्य, जो गुनिराज के उपदेश से परमेष्ठी महामंत्र का ध्यान धर के छ मास में ही स्वर्णमय कांतिवाला हो गया था उसने चित्रकूट पर्वत के शिखर पर आरंभ

किया जिनालय का निर्माण कार्य पूर्ण किया। इस तरह प्रायश्चित्त कर के शुद्धात्मा बना हुआ वह मृत्यु पा कर सोईर्ष्य देवलोका में देव बना ॥ १५६ ॥

मराठी :- पूर्वजन्मी देवद्वयाचा विनाश करण्याने कुष्ठरोग झालेला चित्रपुरी नगरीचा राजा चन्द्रादित्य, जो मुनिसाजांच्या म्हणण्याप्रमाणे पद्मेशी महामंत्राचे ध्यान करून सहा महिन्यातच पूर्णनिरोगी होऊन कांचन समान कांतियुक्त झाला. त्याने चित्रकूटच्या शिखरावर शुक केलेले जिनालय पूर्ण केले. अशा तऱ्हेने प्रायश्चित्त करून शुद्धात्मा झालेला तो चन्द्रादित्य मृत्यु पावला, व सोईर्ष्य देवलोकात देव झाला. ॥ १५६ ॥

English :- Now the king Chandraditya, who in his past life had wrongly utilized God's wealth and thus had achieved a leprous figure, has got his lustrous self in just six months after meditating on the *Navkar Mantra*, on the advice of the monk. He then had completed building a Jain temple on the acme of the mount of Chitrakut in the city of Chhtrapuri. He then, who had changed a new leaf, became a God in *Saudharma dev-lok*, after his death.

त्वं तत्रैव भवे मूर्त - पुण्यवज्जिनमन्दिरम् ॥
पातयित्वा - पुरस्याऽस्य, परितो दुर्गमातनोः ॥ १५७ ॥

अन्यथा :- त्वं तत्र एव भवे मूर्तपुण्यवत् जिनमन्दिरं पातयित्वा अस्य पुरस्य परितः दुर्गमातनोः ॥

विवरणम् :- हे नाभाक राजन्! त्वं तत्रैव तस्मिन् एव भानोः भवे मूर्तं च तत् पुण्यं च मूर्तपुण्येन तुल्यं मूर्तपुण्यवत् जिनस्य मन्दिरं जिनमन्दिरं पातयित्वा अस्य पुरस्य परितः दुर्गमातनोः अकरोः ॥ १५७ ॥

समर्थार्थ :- हे नाभाक! त्वं तस्मिन् भानोः भवे मूर्तपुण्यमिव जिनालयं पातयित्वा अस्य पुरस्य परितः दुर्गमातनोः अकरोः ॥ १५७ ॥
गुण्यती :- हे नाभाक राजन्! तूं भानुना भवभां भुरस्थल गामभां मुभी इतो तेन भवभां तं साक्षात् पुण्यस्वयं जिनमन्दिरं पाती नाभी गामनी यारे भानु डिहो भनायां इतो. ॥ १५७ ॥

हिन्दी :-

“हे राजन्! भानु के जन्म में तू जब गांव का मुखिया था, तब तूने साक्षात् पुण्यस्वरूप जिनमंदिर गिरा कर गांव के चारों ओर किल्ला बनाया था” ॥१९७॥

मराठी :-

“हे राजन्! भानूच्या जन्मी जेव्हा तू गावाचा अवणी होतास, तेव्हा पुण्यस्थान असे जिनमंदिर पाहून गावांच्या चहुकडे किल्ला बांधला.” ॥१९७॥

English :-

He added saying that the king, in his past life as Bhanu, had demolished a temple and built a fort instead of it.

भूषेयवं तत्र विप्रस्त्री - भ्रूणगोतीर्थघातिनः ॥

पञ्च हत्या इमाः सर्वाः, पुण्यविघ्ननिबन्धनम् ॥१९८॥

अन्वयः :-

हे भूपा एवं तत्र विप्रस्त्रीगोभ्रूणतीर्थघातिनः तव इमाः सर्वाः पञ्च हत्याः पुण्यविघ्ननिबन्धनम् ॥१९८॥

विवरणम् :-

हे भूप! एवं इत्थं तत्र भानुभवे विप्रश्च स्त्री च भ्रूणश्च गौश्च तीर्थं च विप्रस्त्रीभ्रूणगोतीर्थानि, विप्रस्त्रीभ्रूणगोतीर्थानि हन्ति इत्येवंशीलः तस्य विप्रस्त्रीभ्रूणगोतीर्थघातिनः तव इमाः पञ्च हत्याः अस्मिन् भवे पुण्यस्य विघ्नः पुण्यविघ्नस्य निबन्धनं कारणं पुण्यविघ्ननिबन्धनं अभवत् ॥१९८॥

सन्तर्पणः :-

हे राजन्! तस्मिन् भानुभवे त्वया कृताः विप्र - स्त्री - भ्रूणगोतीर्थहत्याः एव अस्मिन् भवे पुण्यस्य विघ्ननिबन्धनम् अभवत् ॥१९८॥

गुण्यती :-

हे राजन्! आ प्रमाणे भानुना भवमां तं विप्रघात, स्त्रीघात, गौघात अने तीर्थघात आवी शीते सर्व धन्याओ तने आ भवमां पुण्यमां विघ्न भवानुं डारणभूत थयेवी छे. ॥१९८॥

हिन्दी :-

“हे राजन्! इस प्रकार भानु के जन्म में तूने विप्रघात (ब्राह्मण) स्त्रीहत्या, बालकहत्या, गौहत्या और तीर्थघात यह पांच बड़ी हत्याएँ की थी इसलिये ये सब हत्यायें तेरे इस भवमें पुण्यमें विघ्न डालने में कारण बनी हैं” ॥१९८॥

मराठी :-

“हे महाराज! याप्रमाणे भानूत्या जन्मी तू विप्रपात (नाशणपात) स्त्रीपात, बलापात, गोपात आणि तीर्थापात अशी पाच मोठी हत्या केली तीचं सगळी हत्या तुला या जन्मी पुण्यामध्ये विघ्न येण्याचे कारणीभूत ठरलेली आहे.” ॥१९८॥

English :-

Therefore during his birth as Bhanu , he had performed five disastrous deeds, i.e. Slaughtering a brahmin, a women , a child, a cow and demolishing a temple, which is now bringing clouds and obstacles in his life and his meritorious deeds which are to be performed.

तत्राऽपि यात्राविघ्नस्य, तीर्थहृत्यैव कारणम् ॥

अतस्तत्त्वपनोवाय, प्रायश्चित्तमिदं शृणु ॥१९९॥

अन्वयः:-

तत्रापि तीर्थहत्या एव यात्राविघ्नस्य कारण,मस्ति अतः तदपनोवाय इवं प्रायश्चित्तं शृणु ॥१९९॥

विवरणम्:-

तत्रापि तीर्थस्य हत्या तीर्थहत्या एव शत्रुअययात्रायां विघ्नः यात्राविघ्नः तस्य यात्राविघ्नस्य शत्रुअययात्राविघ्नस्य कारणमस्ति अतः तस्य विघ्नस्य अपनोवः तस्मै तदपनोवाय तत्रिराकरणाय इवं प्रायश्चित्तं शृणु आकर्णय ॥१९९॥

ससत्तार्थः:-

तत्रापि तामु हत्यासु अपि तीर्थहत्या एव तव शत्रुअययात्राविघ्नस्य कारणमस्ति अतः तस्य विघ्नस्य निराकरणाव इदं प्रायश्चित्तं शृणु ॥१९९॥

शुद्धशक्ती :-

तेओभां पणु तने शत्रुंयानी यात्राभां आवी पंडेला विघ्ननुं अशृणु तो तीर्थहत्या न छे, तेथी तेने इइ अश्वभां भाटे आ प्रअरे प्रायश्चित्त सांभण ॥१९९॥

हिन्दी :-

“उसमें भी तुझे शत्रुजय की यात्रा में आये विघ्न का मुख्य कारण तो तीर्थहत्या ही है। इसलिये उसे दूर करने के लिये यह प्रायश्चित्त सुन।” ॥१९९॥

मराठी :-

“त्यामध्ये सुद्धा तुला शत्रुजय यात्रेमध्ये आलेल्या विघ्नांचे कारण म्हणजे “तीर्थहत्या” च आहे. म्हणून त्वाला दूर करण्यासाठी हे प्रायश्चित्त ऐकून घे.” ॥१९९॥

English :- So the monk says that the disastrous deed of demolishing a temple has bought clogs during his pilgrimage to Satrunjay. Then he asks the king to give a ear to the penences to be done, to wipe away these unwanted clogs.

तपोऽभूद् वार्षिकं मूल-मादिदेवस्य वारके ॥
अष्टमाग्न्यधुना भावि- वारे षण्मासिकं ततः ॥२००॥

अन्वयः- आदिदेवस्य वारके मूलं वार्षिकं तपः अभूत्। अधुना अष्टमासी वर्तते। ततः भविष्यारे षण्मासिकं भविष्यति ॥२००॥
विवरणम्- आदिदेवस्य देवश्च आदिदेवः तस्य आदिदेवस्य आदिनाथस्य वारके मूलं तपः वर्षेभवं वार्षिकं अभूत्। अधुना अष्टमासी मासानां समाहारः अष्टमासी अथवा अष्टसु मासेषु भवं अष्टमासिकं वर्तते। भाविनि वारे तत् षट्सु मासेषु भवं षण्मासिकं भविष्यति ॥२००॥

सरलार्थः- आदिदेवस्य वारके मूलं तपः वार्षिकभूत्। अधुना अष्टमासिकं वर्तते। भाविनि वारे षण्मासिकं भविष्यति ॥२००॥
गुणरत्नी :- तीर्थं श्री आदीश्वर प्रभुना वाराभां भूज भास्मासी तप एते, अन्तरे आठमासी तप एते, अने भाविनाभां ए भासी तप एते ॥२००॥

हिन्दी :- "तीर्थकर श्री आदीश्वर प्रभु के समय में बारह मास का तप था, जो अभी आठ मास का तप है और भविष्य काल में ६ मास का तप हो जायेगा" ॥२००॥

मराठी :- "तीर्थकर श्री आदीश्वर प्रभूच्या वेळी मुळांत बारा महिन्याचे तप होते. सध्या आठ महिन्याचे तप आहे, आणि भविष्यात सहा महिन्याचे तप होईल." ॥२००॥

English :- He says that during the reign of Lord Aadishwar the time period of carrying out the penences were twelve months, now it is reduced to eight months and in future it shall be six months.

સર્વોત્કૃષ્ટં તપઃ પ્રાયશ્ચિત્તમેતલુવીરિતં ॥

વિશેષસ્તુ તીર્થહત્યાકૃતાં તીર્થવિધાપનમ્ ॥૨૦૧॥

અન્યઃ :-

સર્વોત્કૃષ્ટ પ્રાયશ્ચિતં એતત્ તપઃ ઉદીરિતમ્। કિન્તુ તીર્થહત્યાકૃતાં તીર્થવિધાપનં વિશેષઃ ॥૨૦૧॥

વિવરણમ્ :-

સર્વેષુ ઉત્કૃષ્ટં સર્વોત્કૃષ્ટં પ્રાયશ્ચિત્તમ્ એતત્ તપઃ ઉદીરિતં કથિતમ્। કિન્તુ તીર્થસ્ય હત્યા તીર્થહત્યા તીર્થહત્યામ્ કુર્યન્તીતિ તીર્થહત્યાકૃતઃ, તેષાં તીર્થહત્યાકૃતાં તીર્થહત્યાકારિણાં કૃતે તીર્થસ્ય વિધાપનં તીર્થવિધાપનં તીર્થનિર્માપણં વિશેષઃ અસ્તિ॥૨૦૧॥

સરતાર્થ :-

સર્વોત્કૃષ્ટં પ્રાયશ્ચિતં એતત્ તપઃ ઉદીરિતમ્। કિન્તુ તીર્થહત્યાકારિણાં કૃતે તીર્થનિર્માપણં વિશેષઃ અસ્તિ ॥૨૦૧॥

ગુણવતી :-

સર્વથા ઉત્કૃષ્ટ પ્રાયશ્ચિત્ત ઉપર જણાવેલ તપ કહ્યું છે, વિશેષ એટલું કે તીર્થહત્યા કરનારાઓએ તીર્થની સ્થાપના કરવી એઈએ ॥૨૦૧॥

હિન્દી :-

સબ સે ઉત્તમ પ્રાયશ્ચિત (ઝપર યહ બતાયા હુઆ) તપ કહા ગયા હૈ, વિશેષ હતના હો હૈ કિ, તીર્થહત્યા કરનેવાલે કો તીર્થ કી સ્થાપના કરની ચાહિયો॥૨૦૧॥

મરાઠી :-

સગહ્યાંત ઉત્તમ પ્રાયશ્ચિત મ્હજેચ (વર દાસવિલેલે) તપ સાંગિતલે ગેલે આહે. ફરક ફતકાચ કી, તીર્થહત્યા કરનાર્યાને તીર્થાંતી સ્થાપના કેલી પાહિજે. ॥૨૦૧॥

English :-

It has been said that the most eminent way to atone for one's sins is to do severe religious austerities and penance. But the only specific peculiarity one has to observe, is that he should establish a pilgrim spot, if he demolishes one.

વિશિષ્ટાભિગ્રહાઃ પ્રોક્તં, પ્રાયશ્ચિત્તં ચરન્તિ ચે ॥

શત્રુઅયાદિતીર્થેષુ, તે મુચ્યન્તેઽસ્તિલેનસા ॥૨૦૨॥

અન્યઃ:-

યે વિશિષ્ટાભિગ્રહાઃ શત્રુઅયાદિતીર્થેષુ ઉક્તં પ્રાયશ્ચિત્તં ચરન્તિ તે અસ્તિલેનસા મુચ્યન્તે॥૨૦૨॥

વિવરણમ્:-

યે વિશિષ્ટઃ અભિગ્રહઃ યેવાંહ તે વિશિષ્ટાભિગ્રહાઃ, શત્રુઅયઃ આદો યેવાં તાનિ શત્રુઅયાદીનિ શત્રુઅયાદીનિ તાનિ તીર્થાનિ ચ શત્રુઅયાદિતીર્થાનિ, તેષુ શત્રુઅયાદિતીર્થેષુ પ્રોક્તં પ્રાયશ્ચિત્તં ચરન્તિ આચરન્તિ તે અસ્તિલેન ચ તદ્દ દનઃ ચ અસ્તિલેન, તેન અસ્તિલેનસા સર્વપાપેન મુચ્યન્તે॥૨૦૨॥

સરલાર્થ:-

યે વિશિષ્ટાન્ અભિવાહાન્ ગૃહીત્વા શ્રીશત્રુઅયાદિતીર્થેષુ પ્રોક્તં પ્રાયશ્ચિત્તમનુષ્ઠિન્તિ તે સર્વપાપેન મુચ્યન્તે॥૨૦૨॥

ગુણરત્ની :-

જેઓ ઉપર કહેલું પ્રાયશ્ચિત્ત વિશિષ્ટ પ્રકારના અભિગ્રહો લઈ શત્રુઅયાદિ તીર્થોમાં જઈ આચરે છે, તેઓ સમગ્ર પાપથી મુક્ત થાય છે. ॥૨૦૨॥

હિન્દી :-

જો વિશિષ્ટ પ્રકાર કે અભિગ્રહ લેકર શત્રુજય આદિ તીર્થો મેં જાકર પ્રાયશ્ચિત્ત કરતે હું વે સમી પાપોં સે મુક્ત હો જાતે હૈં॥૨૦૨॥

મરાઠી :-

જે વિશિષ્ટ તહેવે અભિવાહ લેકર શત્રુજય આદિ તીર્થામલ્લે જાકર પ્રાયશ્ચિત્ત કરતાત, તે સગલ્યા પાપાત્ન મુક્ત હોતાત. ॥૨૦૨॥

English :-

The man who takes along with him sublime and exquisite types of religious things and sets off for any pilgrim spot, such as Satrunjay, etc, to perform severe penances, then he is bound to be free from the bondage of sins.

इति श्रुत्वा नृपो दुर्ग-प्रवेशनियमं ललौ ॥

आकार्य सर्वलोकं च. सत्रैवाऽतिष्ठिपत् पुरम् ॥२०३॥

इति श्रुत्वा नृपः दुर्गप्रवेशनियमं ललौ। सर्वलोकम् आकार्य तत्र एव पुरम् अतिष्ठिपत् ॥२०३॥

अन्यः- इति श्रीयुगन्धरसूरैः उपदेशं श्रुत्वा ब्रह्म पातीति नृपः नाभाकराजः दुर्गे प्रवेशः दुर्गप्रवेशः। दुर्गप्रवेशस्य नियमः, तं विवरणम्:- दुर्गप्रवेशनियं ललौ जग्राह। सर्वथासौ लोकश्च सर्वलोकः तं सर्वलोकं आकार्य तत्र एव पुरं नगरं अतिष्ठिपत् अस्थापयत् ॥२०३॥

सरलार्थः- इति श्री युगन्धरसूरैः उपदेशं श्रुत्वा नाभाकनृपः दुर्गप्रवेशनियमं जग्राह। सर्वलोकम् आहूय तत्रैव नगरं अतिष्ठिपत् अस्थापयत् ॥२०३॥

गुजराती :- आ प्रभाणे श्रीयुगंधरसूरिनो उपदेश सांभणी ते न वभते नाभाकराज्ये डिक्षाभां प्रवेश करवानो नियम अक्षणु धर्यो, अने सर्व प्रजवर्गने बोधावी त्यां न नगर वसाय्युं ॥२०३॥

हिन्दी :- इस तरह से श्री युगन्धर सूरिजी महाराज का उपदेश पुनकर उसी समय नाभाक राजा ने किल्ले में प्रवेश करने का नियम ग्रहण किया और सभी प्रजावर्ग को वहीं बुलाकर नगर बसाया ॥२०३॥

मराठी :- अशा प्रकारचा श्री युगवधरसूरी महाराजांचा उपदेश ऐकून त्याच वेळी श्री नाभाकराजाने किल्ल्यात प्रवेश करण्याचा निवाम घेतला. आणि आपल्या सर्व प्रजेला तेथेच बोलावून नगर वसविले ॥२०३॥

English :- After having heard the incubation of the reverend priest Yugandhar, King Nabhak atonce took a religious observance of entering the fort in the presence of the priest. Then he called his subjects and established a kingdom there.

स्थापयित्वा गुरुस्तत्र जग्राह्याभिग्रहानिति ॥
यावद् यात्रां विधायाऽत्रायामि तावत् क्षितौ शये ॥२०४॥

अब्रह्म दधिदुग्धेच वर्जयामि क्रमादिदम् ॥
तीर्थ - ब्रह्माऽपत्यहत्याशुद्ध्यै मेऽभिग्रहत्रिकम् ॥२०५॥

परस्त्री मांस-मधेच, यावज्जीवमतः परम् ॥
व्यक्तानि नियमा एते, स्त्री - गोहत्याविमुक्तये ॥२०६॥

अन्वयः- तत्र गुरुन् स्थापयित्वा तीर्थ-ब्रह्माण्त्यहत्याशुद्ध्यै क्रमात् इति अभिग्रहान् जग्राह - ॥२०४॥
यावद् यात्रां विधाय अहमत्र आयामि तावत् क्षितौ शये, अब्रह्म वर्जयामि दधिदुग्धे वर्जयामि क्रमात् मे अभिग्रहत्रिकम्
अस्ति ॥२०५॥

स्त्रीगोहत्याविमुक्तये अतः परं यावज्जीवं परस्त्रीमांसमधे च व्यक्तानि एते मम नियमाः सन्ति ॥२०६॥

विवरणम्:- तत्र तस्मिन् नगरे गुरुन् श्रीयुगन्धरसूरीन् स्थापयित्वा सः तीर्थहत्याच ब्रह्महत्या च अपत्यहत्या च तीर्थब्रह्मापत्यहत्याः।
तीर्थब्रह्मापत्यहत्यानां शुद्ध्यै क्रमात् इति वह्यमाणान् अभिग्रहान् जग्राह ॥२०४॥

तीर्थहत्याशुद्धिकृते - यावत् अहं यात्रां विधाय अत्र आयामि आगच्छामि तावत् क्षितौ भूमौ शये स्वपिमि न ब्रह्म अब्रह्म
मैथुनं वर्जयामि ब्रह्महत्याशुद्धिकृते दधि वर्जयामि त्यजामि अपत्यहत्याशुद्धिहेतोः- दुग्धं-वर्जयामि त्यजामि क्रमात् मे
मम इदं अभिग्रहाणाम् त्रिकम् अभिग्रहत्रिकमासीत् ॥२०५॥

स्त्री च गौश्च स्त्रीगावौ स्त्रीगवोः हत्या स्त्रीगोहत्या। स्त्रीगोहत्यायाः विमुक्तिः स्त्री गोहत्याविमुक्तिः तस्यै स्त्रीगोहत्याविमुक्तये
अतः परम् क्रमेण यावत् जीवामि तावत् यावज्जीवं परस्य स्त्री परस्त्री तां परस्त्रियं त्यजामि (स्त्रीहत्याविमुक्तये इत्यर्थः)।
गोहत्याविमुक्तये च यावज्जीवं मांसं च मधं च मांसमधे त्यजामि एते मम नियमाः सन्ति ॥२०६॥

सरलार्थ :-

स नाभाकः नगरे गुरुन् स्यापित्वा तीर्थहत्याब्रह्महत्या-बालहत्या निराकरणार्थं क्त्वात् इमान् अभिवाहनं जवाह-॥२०४॥
तीर्थहत्यानिराकरणार्थम् (१) यावत् अहम् यात्राम् कृत्वा अत्र आनच्छामि तावत् भूमौ स्वपिमि मेयुनम् च वर्जयामि।
ब्रह्महत्यानिराकरणार्थम् (२) दधि वर्जयामि। बालहत्यानिराकरणार्थम् (३) दुग्धम् वर्जयामि। इति मे अभिवाहत्रिकम् वर्तते ॥२०५॥
अहम् स्त्रीहत्याविमुक्त्यर्थम् अतः परम् यावत् जीवामि तावत् परस्त्रियम् वर्जयामि। गोहत्याविमुक्त्यर्थम् च मांसभये त्यजामि।
एते मम निवर्तमाः सन्ति ॥२०६॥

भुजयती :- गुरुभक्षारणने त्यां न राप्ती तेओत्री पासे नाभाक राअओ आ प्रभागे अभिशहो (नियमो) अडगु कर्था : न्यां
सुधीमां दुं श्रीशत्रुंनय तीर्थनी यात्रा करीने पाछो अर्द्धी न आपुं त्यां सुधी पृथ्वी पर न शयन करीश. अने तीर्थयात्रानी
शुद्धि भाटे यात्रा करीने पाछो आपुं त्यां सुधीमां मेयुननो त्याग कडुं छुं, आत्मगु-हत्यानी युद्धि भाटे हर्द्धीनो त्याग,
औसत्या अने गोधत्यानी युजि भाटे राक्कळवं, परस्त्री, मांस अने मद्यनो त्याग कडुं छुं. ॥२०४॥ ॥२०५॥ ॥२०६॥

हिन्दी :

गुरुभक्षण करने त्यां न राप्ती तेओत्री पासे नाभाक राअओ आ प्रभागे अभिशहो (नियमो) अडगु कर्था : न्यां
सुधीमां दुं श्रीशत्रुंनय तीर्थनी यात्रा करीने पाछो अर्द्धी न आपुं त्यां सुधी पृथ्वी पर न शयन करीश. अने तीर्थयात्रानी
शुद्धि भाटे यात्रा करीने पाछो आपुं त्यां सुधीमां मेयुननो त्याग कडुं छुं, आत्मगु-हत्यानी युद्धि भाटे हर्द्धीनो त्याग,
औसत्या अने गोधत्यानी युजि भाटे राक्कळवं, परस्त्री, मांस अने मद्यनो त्याग कडुं छुं. ॥२०४॥ ॥२०५॥ ॥२०६॥

मराठी :-

गुरुभक्षारणांन तेपेच राहण्याचे सांगून, त्यांच्या कडून नाभाकराजाने या प्रमाणे अभिवाह (नियम) घेतले. जोपर्यंत श्री
शत्रुजयतीर्थयात्रा करून परत येत नाही तोपर्यंत जमिनीवर झोपेन, आणि तीर्थयात्रेच्या शुद्धिबदल जोपर्यंत यात्रा करून परत येत
नाही तो पर्यंत मेयुनाचा त्याग करीन, आणि ब्राह्मण हत्येच्या शुद्धीसाठी दहाचा त्याग, बालहत्येच्या शुद्धीसाठी दुधाचा त्याग,
तसेच स्त्रीहत्या व गोहत्येच्या शुद्धीसाठी आजीवन परस्त्री मांस आणि मदिराचा त्याग करीन. ॥२०४॥ ॥२०५॥ ॥२०६॥

English :-

I having requested the monk to halt there, King Nabhak inhaled the following commandments. He would
only sleep on the ground, till he returns, from the pilgrimage. He would maintain celibacy with his women,
till he returns, in order wash away his sin, of demolishing a temple. He would forfiet his intake of curds till
he returns, to wash himself away from his sin, of murdering a brahmin. He would forfiet milk, to wash away
his sin of murdering a child and he would forfiet the intake of meat, alcohol, and also the lust for another
man's wife, to clean himself, from the sin of murdering a woman and a cow.

नियोज्य स्वजनान्नव्य-प्रासादार्थे गुरोर्विरा ॥
एकान्तरोपवासैः सोऽष्टमासीतप आददे ॥२०७॥

अन्वयः- गुरोः गिरा सः स्वजनान् नव्यप्रासादार्थे नियोज्य एकान्तरोपवासैः अष्टमासीतपः आददे ॥२०७॥
विवरणम्:- गुरोः श्रीयुगन्धरसूरैः गिरा वाचा वचनेन सः नाभाकः स्वस्य जनाः स्वजनाः तान् स्वजनान् नव्यप्रासादश्च नव्यप्रासादः नव्यप्रासादस्य अर्थे नव्यप्रासादार्थे नव्यप्रासादं निर्मापयितुं नियोज्य एकमन्तरा उपवासाः एकान्तरोपवासाः तैः एकान्तरोपवासैः अष्टमासीतपः आददे जग्राह ॥२०७॥

सरलार्थः- अनन्तर सः नाभाकः गुरोः वचनेन स्वजनान् नव्यप्रासादं निर्मापयितुं नियोज्य एकान्तरोपवासैः अष्टमासीतपः जग्राह ॥२०७॥

गुणशती :- त्याह पछी गुणभट्टाराजना उपदेशथी नवीन हेरासर बंधाववा भाटे पोताना भागुसोने आझा कशी अंकांतरे उपवास करवा पूर्वक तेणे अष्टमासी तप थु शु. ॥२०७॥

हिन्दी :- बाद में गुरुमहाराज के उपदेश के अनुसार नया मंदिर निर्माण करने के लिये अपने आदमियों को आज्ञा दी और एकान्तर उपवास के द्वारा अष्टमासी तप शुरू किया।

मराठी :- नंतर गुरूंच्या आज्ञेप्रमाणे मंदिर (देऊळ) बांधण्यासाठी आपल्या माणसांना आज्ञा दिली आणि स्वतः एकान्तर उपवास करून अष्टमासी तपांची शुरुवात केली.

English :- Then according to the monition of the monk, King Nabhak ordered his men to lay the foundation of the new temple and began an alternate day fast for eight months.

सिद्धिं गतेऽथ प्रासादे - ऽष्टभिर्मासेः स काश्चनाम् ॥
श्री आदिदेवप्रतिमां, स्थापयामास सोत्सवम् ॥२०८॥

अन्ययः- अथ अष्टभिः मासैः प्रासादे सिद्धिं गते सः काश्चनां श्री आदिदेवप्रतिमां सोत्सवं स्थापयामास ॥२०८॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं अष्टभिः मासैः प्रासादे मन्दिरे सिद्धिं गते सः काश्चनां सुवर्णमयीम् आदिश्चासौ देवश्च आदिदेवः। श्रिया युतः आदिदेवः श्री आदिदेवः। श्रीआदिदेवस्य प्रतिमां श्रीआदिदेवप्रतिमां श्रीआदिदेवमूर्तिं उत्सवेन सह यथा स्यात् तथा सोत्सवं तत्र प्रासादे स्थापयामास अस्थापयत् ॥२०८॥

सरलार्थः- अनन्तरम् अष्टभिः मासैः सिद्धिं गते प्रासादे सः नाभाकः सुवर्णमयीं श्री आदिदेवमूर्तिम् उत्सवेन सह स्थापयामास ॥२०८॥

गुजराती :- આઠ મહિને દેસસર પૂર્ણ થયું ત્યારે નાભાકરાજએ તે દેસસરમાં મોટા ઉત્સવપૂર્વક શ્રીઋષભદેવ પ્રભુની સુવર્ણમય પ્રતિમા પ્રતિષ્ઠિત કરાવી. ॥२०८॥

हिन्दी :- आठ महिने में मंदिर का निर्माण कार्य पूर्ण हुआ तब राजाने बड़े उत्सव के साथ श्री ऋषभदेव की सोने की प्रतिमाकी स्थापना करवाई ॥२०८॥

मराठी :- आठ महिन्यांत देऊळ बांधण्याचे काम पूर्ण झाले तेव्हा नाभाकराजाने त्या देवळात श्री ऋषभदेव प्रभूच्या सोन्याच्या प्रतिमेची मोठ्या धाटाने प्रतिष्ठापना केली. ॥२०८॥

English :- After the completion of these eight months, the new temple was constructed. Then the King, with great pomp and style installed a golden statue of Lord Rishabdev.

तत्र त्रिकालं सर्वज्ञ - मर्चयन् विधिवच्चपः॥

मासाष्टकेन सम्पूर्ण - चक्रे शेषतपोऽखिलम् ॥२०९॥

आनयः-

तत्र सर्वज्ञं त्रिकालं विधिवत् अर्चयन् नृपः अखिलं शेषतपः मासाष्टकेन सम्पूर्णचक्रे ॥२०९॥

विवरणम्:-

तत्र स्वयं निर्मापिते प्रासादे सर्वं जानातीति सर्वज्ञः तं सर्वज्ञं त्रयाणां कालानां समाहारः त्रिकालं विधिना तुल्यं विधिवत् अर्चयन् पूजयन् नृपः अखिलं सर्वं शेषं च तत् तपश्च शेषतपः मासानामष्टकं मासाष्टकं तेन मासाष्टकेन न सम्पूर्ण असम्पूर्णमा असम्पूर्ण सम्पूर्ण चक्रे सम्पूर्णचक्रे ॥२०९॥

सरलार्थः-

तस्मिन् स्वयं निर्मिते मंदिरे त्रिकालं सर्वज्ञं भगवन्तआदिनायं विधिवत् पूजयन् नृपः शेषं तपः अष्टभिः मासैः सम्पूर्णचक्रे ॥२०९॥

गुणरत्नी :-

पोते भंथावेला नवीन हेरासरभां प्रतिष्ठित उरावेली श्रीऋषभदेव सर्वज्ञानी प्रतिमान्नी उभेथां त्रय ३५ विधियुक्त पूज करत नाभाकराज्ये आठ महिने भाडीनो तप पूरो कर्यो ॥२०९॥

हिन्दी :-

स्वनिर्मित मंदिर में प्रतिष्ठित की हुई श्री ऋषभदेव सर्वज्ञ प्रभुकी प्रतिमा की हमेशा तीनों काल विधियुक्त पूजा करते हुए नामाक राजाने आठमहिने में तप पूर्ण किया ॥२०९॥

मराठी :-

स्वतः नवीन बांधलेल्या त्या देवळांत प्रतिष्ठा केलेल्या श्री ऋषभदेव सर्वज्ञ प्रभूच्या प्रतिमेची नेहमी तिन्ही वेळा विधिपूर्वक पूजा करीत त्या नाभाक राजाने आठ महिन्यांत राहिलेली तपस्या पूर्ण केली.

English :-

King Nabhak, who had build the temple in honour of the omniscient Lord Rishabdev, completed his penence of the alternate day fast and the religious puja of the Lord, three times a day, after a lapse of eight months.

तीर्थहत्याधिनिर्मुक्तः शुभेऽह्नि भरतेशवत्॥

श्री शत्रुअययात्रार्थ, चचाल गुरुभिः सह ॥२१०॥

अन्वयः- तीर्थहत्याधिनिर्मुक्तः सः शुभे अह्नि भरतेशवत् गुरुभिः सह श्रीशत्रुअययात्रार्थे चचाल ॥२१०॥

विवरणम्:- एवं नवप्रासादनिर्माणेन अष्टमासीतपसा च तीर्थस्य हत्या तीर्थहत्या तीर्थहत्यायाः विनिर्मुक्तः तीर्थहत्याविनिर्मुक्तः नृपः नाभाकः शुभे प्रशस्ते अह्नि दिने भरतस्य ईशः भरतेशः भरतेशेन तुल्यं भरतेशवत् भरतचक्रवर्ती इव गुरुभिः सह श्रीशत्रुअयस्य यात्रा श्री शत्रुअययात्रा श्री शत्रुअययात्रायै इवं श्री शत्रुअययात्रार्थं चचाल अचालीत् ॥२१०॥

सरलार्थः- ततः तीर्थहत्याविनिर्मुक्तः नाभाकः नृपः शुभे दिवसे भरतचक्रवर्ती इव गुरुभिः सह श्रीशत्रुअययात्रार्थं चचाल अचालीत् ॥२१०॥

अुलरती :- आ प्रभाणे अष्टमासी तप करवाथी अने नवीन देरासर बंधाववाथी तीर्थहत्याना पापथी भुक्त थयेव ते नाभाकराज्जे शुभ दिवसे चक्रवर्ती भरतेश्वर भक्षाराज्जनी येठे श्रीशत्रुअय तीर्थनी यात्रा निमित्ते गुरुभक्षाराज्ज साये त्यांधी प्रयाण करुं ॥२१०॥

हिन्दी :- अष्टमासी तप करके और मंदिर निर्माण कराने से तीर्थ घात के पाप से वह मुक्त हुआ उस नाभाकराज्जने एक शुभ दिन चक्रवर्ती भरत महाराजाकी तरह श्री शत्रुजय तीर्थ की यात्रा के लिये गुरुमहाराज के साथ प्रयाण किया॥२१०॥

भराठी :- अष्टमासी तप व देऊळ बांधल्याने तीर्थघाताच्या पापापासून मुक्त झालेल्या त्या नाभाक राजाज्जने एका शुभ दिवशी चक्रवर्ती भरत महाराजा सासवे गुरुमहाराजासह श्री शत्रुजय तीर्थयात्रेसाठी प्रयाण केले॥२१०॥

English :- After King Nabhak had completed his penance and constructing a temple in eight months, he was emancipated from the sin of demolishing a temple. Then King Nabhak on one auspicious day, like the great universal monarch King Bharat, departed for the pilgrimage of mount Satrunjay, along with the reverend priest.

चतुर्थाऽद्यप्रयाणे, मार्जारीषु पदोपरि।

समुत्तीर्णासु तद्धेतुं, पृष्ठाः श्री गुरवोऽवदन् ॥२११॥

अन्वयः- आद्यप्रयाणेपु मार्जारीषु चतुर्धा पदोपरि समुत्तीर्णासु तद्धेतुं पृष्ठाः गुरवः अवदन् ॥२११॥

विवरणम्- आदौ भवानि आद्यानि आद्यानि च तानि प्रयाणानि च आद्यप्रयाणानि तेषु आद्यप्रयाणेषु मार्जारीषु चतुर्धा पदयोः उपरि पदोपरि समुत्तीर्णासु सतीषु तस्य हेतुः तद्धेतुः तं तद्धेतुं तत्कारणं पृष्ठाः श्रिया युक्ताः गुरवः श्रीगुरवः अवदन् अभाषन् ॥२११॥

संस्कारार्थः- आयप्रयाणेषु एव मार्जार्थः चतुर्धा नृपस्य चरणयोः उपरि समुदतरन्। तदा सः गुरुं तत्कारणमपृच्छत्। अतः गुरवः तमवदन् ॥२११॥

गुणवती :- श्री शत्रुंजयनी यात्रा भटे नाभाकराज प्रयाग इतो तेनां शत्रुआतमां यार भिलाडी तेना पञ्च आगण यधने यादी गर्ह. राजभे गुरुमहाराजने तेनुं करगु पृष्ठुं, त्यारे गुरुमहाराजने इहुं ३, ॥२११॥

हिन्दी :- यात्रा के लिये प्रस्थान करते समय ही चार बिल्लीयाँ उस के पैरों के पास से आड़ी चली गयीं। तब राजाने गुरुमहाराज को उस का कारण पूछा और गुरुमहाराज ने बताया कि, ॥२११॥

मराठी :- श्री शत्रुंजय तीर्थयात्रेसाठी नाभाक राजाने जसे प्रयाण केले तोच चार मांजरी त्यांच्या पावाजवळून आडव्या गेल्या. राजाने गुरुंना कारण विचारले तेव्हा गुरुमहाराज म्हणाले की, ॥२११॥

English :- As they were departing for their pilgrimage, four cats crossed the King's path. Feeling perplexed, King Nabhak, asked the reverend priest the of this untoward incident.

बालादिहत्याः स्वं भावं, पुण्यप्रत्यूहहेतये ॥

दर्शयन्ति परं सिद्धि - ध्रुवं स्यावेकचेतसः ॥२१२॥

अन्यः- बालादिहत्याः पुण्यप्रत्यूहहेतवे स्वं भावं दर्शयन्ति परं एकचेतसः ध्रुवं सिद्धिः स्यात् ॥२१२॥

विवरणम्:- बालः आवौ येषां ते बालादयः। बालादीनां हत्या बालादिहत्याः पुण्ये प्रत्यूहः विघ्नः पुण्यप्रत्यूहस्य हेतवे पुण्यप्रत्यूहहेतवे सुकृतकर्मणि विघ्नान् उत्पादयितुं स्वं भावं दर्शयन्ति परम् एकं दृढं चेतः यस्य सः दृढचेताः, तस्य एकचेतसः पुण्ये कर्मणि दृढमनसः नरस्य ध्रुवं निश्चितं सिद्धिः स्यात् अतः दृढमनसा वर्तितव्यं ॥२१२॥

सप्ततार्थः- बालादिहत्याः पुण्यकर्मणि विघ्नान् उत्पादयितुं स्वं भावं दर्शयन्ति। परं पुण्यकर्मणि दृढमनाः नरः अवश्यं सिद्धिं प्राप्नोति ॥२१२॥

अनुयायी :- “हे राजन्! तेने पूर्वे लानुना लवभां बावडत्यादि इत्याओ इरी इती ते पापो पुण्यकार्यभां विघ्न करवा भाटे पोतानो भाग लववे छे, पाण पुण्यकार्यभां प्रवृत्त थयेळ दठ थिन्वाणो भरेभर पोताना कार्यभां इत्तेड भेलवे छे” ॥२१२॥

हिन्वी :- “हे राजन्! पूर्वजनम में तूने की हुई हत्याओं के पाप इस पुण्यकार्य में बाधा डालने के लिये अपना काम कर रही है, फिर भी पुण्य कार्य में दृढ निश्चयी मानव सचमुच अपने कार्य में विजय प्राप्त करता है।”

मराठी :- “हे राजन्! पूर्वजन्मी तू केलेल्या हत्येचे पाप या पुण्यकार्यात अडचणी टाकण्याचे आपले काम करीत आहे, तरी पुण्यकार्यात प्रवृत्त झालेल्या दृढ मनाच्या माणसालाच आपल्या कार्यात सिद्धि मिळते.

English :- At this the rev. priest replied that his sins of his past life, that has accrued by murdering, are bringing clogs in his actions. But if one has tenacious and emphatic decisions of doing meritorious deeds, is bound to appease the Goddess of success.

मत्तैवमेकचित्तः स-न्नादिवेवस्मृतौ नृपः ॥

उपशत्रुअयं प्रापा-ऽनवच्छिन्नप्रयाणकैः ॥२१३॥

अन्वयः-

एवं मत्वा नृपः आदिवेवस्मृतौ एकचित्तः सन् अनवच्छिन्नप्रयाणकैः उपशत्रुअयं प्रापः ॥२१३॥

विवरणम्:-

एवं गुरोर्वचनं मत्वा नृपः नाभाकः आदिश्रासौ देवश्च आदिवेवः आदिवेवस्य स्मृतिः आदिवेवस्मृतिः, तस्याम् आदिवेवस्मृतौ भगवतः श्रीऋषभदेवस्य ध्याने एकं चित्तं यस्य सः एकचित्तः एकाग्रमनाः सन् न अवच्छिन्नानि अनवच्छिन्नानि अखण्डानि अनवच्छिन्नानि च तानि प्रयाणकानि च अनवच्छिन्नप्रयाणकानि, तैः अनवच्छिन्नप्रयाणकैः अखण्डितप्रयाणैः शत्रुअयस्य समीपे उपशत्रुअयं प्राप आजगाम ॥२१३॥

ससत्तार्थः-

एवं गुरोर्वचनं मत्वा नृपः श्रीऋषभदेवस्य ध्याने एकचित्तः सन् अखण्डप्रयाणैः शत्रुअवसमीपं प्राप आजगाम ॥२१३॥

गुणवती :-

आ प्रभागे गुरु भूषाराजनुं वयन हृदयभां धरीने श्रीशान् आदीश्वर प्रभुना ध्यानभां अकथ्य भनवाणो नाभाउ राणा अरुभलित प्रयाणार्थी श्री शत्रुअय पर्वत पासे पडोअथो. ॥२१३॥

हिन्दी :-

इस तरह गुरु महाराज का वचन हृदय में धारण कर श्रीमान आदीश्वर प्रभु के ध्यान में एकाग्र मन से लीन होकर वह नाभाकराजा निरन्तर प्रयाण कर के शत्रुजय पर्वत के पास आ पहुंचा ॥२१३॥

मराठी :-

ह्याप्रमाणे गुरुमहाराजांचे वचन हृदयात ठेवून, श्रीमान आदीश्वर प्रभूंच्या ध्यानामध्ये तल्लीन होऊन तो नाभाकराजा अस्तबलित प्रयाणार्थे शत्रुजय पर्वताजवळ येऊन पोहोचला ॥२१३॥

English :-

Having retained the religious aphorisms of the rev priest in his heart, King Nabhak began his earnest feelings of meditation on Lord Aadishwar and then set off for the mount without wasting any more time. He reached the mount in due-course.

दृग्विषयं तीर्थे प्राप्ते, निजसैन्यं निवेश्य सः ॥
शुचिर्भूत्वाऽभितीर्थं च, पदानि कतिचिद्ददौ ॥२१४॥
निंहासनेऽथ न्यस्याहंद्बिम्बं सकलसङ्घययुक् ॥
स्नपयित्वा ततः सर्वपूजाभेदेऽपूजयत् ॥२१५॥

तीर्थे दृग्विषयं प्राप्ते सति सः निजसैन्यं निवेश्य शुचिः भूत्वा अभितीर्थं कतिचित् पदानि ददौ ॥२१४॥

अथ सकलसङ्घययुक् सः सिंहासने अहंद्बिम्बं न्यस्य ततः स्नपयित्वा सर्वपूजाभेदैः अपूजयत् ॥२१५॥

तीर्थे शत्रुअयतीर्थे दृशोः विषयः दृग्विषयः तं दृग्विषयं प्राप्ते सति दृष्टिगोचरे सति सः नाभाकनूपः निजं च तत् सैन्यं च निजसैन्यं तत्रैव निवेश्य संस्थाप्य शुचिः पवित्रः भूत्वा तीर्थमभि अभितीर्थं तीर्थसम्मुखं कतिचित् कानिचित् पदानि ददौ ॥ तीर्थसम्मुखं कानिचित् पदानि अचालीत् ॥२१४॥

अथ अनन्तरं सकलश्चासौ सङ्घश्च सकलसङ्घेन युज्यतेऽसौ सकलसङ्घयुक् साधु-साध्वी-श्रावक-श्राविकाचतुर्विधसङ्घेन सह सिंहासने अर्हतः बिम्बं अहंद्बिम्बं न्यस्य स्थापयित्वा ततः स्नपयित्वा स्नात्रं विधाय पूजायाः भेदाः पूजाभेदाः। सर्वे च ते पूजाभेदाश्च सर्वपूजाभेदाः तैः सर्वपूजाभेदैः सर्वपूजाप्रकारैः अपूजयत् ॥२१५॥

ससत्तार्थः- शत्रुक्षयतीर्थे दृष्टिगोचरमागतं सति सः नृपः तत्रैव स्वसैन्यं संस्थाप्य शुचिः भूत्वा तीर्थसम्मुखं कतिचित् पदानि अचालीत् ॥२१४॥ अजन्तरं सकलसङ्घेन सह सिंहासने अहंद्बिम्बं संस्थाप्य स्नात्रं विधाय नृपः सर्वपूजाप्रकारैः अपूजयत् ॥२१५॥

गुञ्जराती :- श्री शत्रुंजयतीर्थे दृष्टिगोचरे पशुं के तुर्त पोताना सैन्येने त्यांज स्थापन करी, शरीरि पवित्र थर्ष, तीर्थ सन्मुख डेदलाथेड उगला आगण नर्ष, ॥२१४॥ सर्व संघ सहित सिंहासन पर अरिहन्त प्रभुनी प्रतिभा पधरावीने ते प्रतिभानी परवाण पूज करी अने पछी सर्व साभग्री वेडे विधिपूर्वकनी पूज करी ॥२१५॥

हिन्दी :-

श्री शत्रुंजय तीर्थ दृष्टिगोचर होने पर तुरन्त ही आपने सैन्य को वहीं रुका कर, शरीर से पवित्र होकर तीर्थ के सामने कुछ कदम आगे जाकर, सर्व संध्य सहित, अरिहंत प्रभु की प्रतिमा बैठाकर उसका प्रक्षालन कर के, सभी सामगियोंसे विधिपूर्वक पूजा की॥२१५॥

मराठी :-

श्री शत्रुंजय तीर्थ दृष्टीस पडल्यावर लगेच आपल्या सैन्याला तेथेच थांबवून, शरीराने शुद्ध होऊन, तीर्थाच्या समोर काही पाऊल पुढे जाऊन, सवाळ्या संयासोबत अरिहंत प्रभूची प्रतिमा बसवून, तिचे प्रक्षालन करून नंतर पूजेच्या समवा समवाणींनी विधिपूर्वक पूजा केली.॥२१५॥

English :-

When the mount of Satrunjay was discernible, he atonce left his army behind, cleansed himself bodily and walking a little ahead towards the mount, installed a statue of Lord Aarihant in the presence of the association (Sangh). He then performed the religious rites (puja) in honour of Lord Aarihant in a ceremonial ordinance..

स्वर्णरूप्ययवै रत्नस्थालेऽथो मङ्गलाष्टकम् ॥

आलिख्याऽष्टोत्तरशतवृत्तैः सानन्दमस्तवीत्॥२१६॥

अन्वयः:-

अथो रत्नस्थाले स्वर्णरूप्ययवैः मङ्गलाष्टकम् आलिख्य अष्टोत्तरशतवृत्तैः सानन्दम् अस्तवीत् ॥२१६॥

विवरणम्:-

अथो अनन्तरं रत्नानां स्थालः रत्नस्थालः तस्मिन् रत्नस्थाले स्वर्णस्य रूप्यस्य च यवाः स्वर्णरूप्ययवैः तैः स्वर्णरूप्ययवैः मङ्गलानामष्टकं मङ्गलाष्टकम् आलिख्य विरचय्य अष्टो उत्तराणि यस्य तद् अष्टोत्तरम् अष्टोत्तरम् अष्टोत्तरशतम् अष्टोत्तरशतं वृत्तानि छन्दांसि अष्टोत्तरशतवृत्तानि, तैः अष्टोत्तरशतवृत्तैः अष्टोत्तरशतछन्दोभिः (श्लोकैः) आनन्देन सह यथा स्यात् तथा सानन्दम् अस्तवीत् ॥२१६॥

संसारार्थः:-

अनन्तरं रत्नस्थाले सुवर्णस्य रूप्यस्य च यवैः अष्टौ मङ्गलानि विरचय्य अष्टोत्तरशतश्लोकैः अस्तवीत् ॥२१६॥

अुनराती :- त्पार भाद रत्नना थागभां सुवर्गु अने रुपाना नवोथी आठ भंगल आवेभीने, हदयना उक्षासयी ओकसो आठ
श्लोको वडे भावपूर्वक प्रभुनी स्तुति करी.॥२१६॥

हिन्दी :- बाद में रत्नों की थाली में, सोने और चांदी के जवों से आठ मंगल की रचना की और प्रसन्न हृदय से, उमंग के साथ
एकसौआठ (१०८) श्लोकों से भावपूर्वक प्रभुकी स्तुति की॥२१६॥

मराठी :- नंतर रत्नांच्या ताटात सोने व चांदीच्या जवांनी आठ मंगल रचून हृदयाच्या हर्षाने एकशेआठ (१०८) श्लोकांनी
भावपूर्वक प्रभूची स्तुती केली.॥२१६॥

English :- Then a plate studded with diamonds that was filled with gold and silver coins were presented to
the lord. The King then textured the eight auspicious objects (Mangals) and sang the hundred and
eight psalms of praise of the sanskrit couplet.

Note - The eight Mangals (Auspicious objects)

- 1) Fylfot (Swastika)
- 2) The seat on which a king is consecrated. (Badrasan)
- 3) A pair of fishes. (Matsetayugal)
- 4) Gahunli (Symbol)
- 5) A Mirror (Darpaan)
- 6) An earthen pot (Kumbhe)
- 7) Shri Vardhaman (symbol)
- 8) Shri Vatsa (symbol)

शक्रस्तवेन वन्दित्वा, सिद्धाद्रिं चाऽथ सद्गुरून् ॥

नत्वा स्वर्णमणिरत्न - मुक्ताभिस्तानवीवृधत् ॥२१७॥

शक्रस्तवेन सिद्धाद्रिं वन्दित्वा अथ सद्गुरून् नत्वा स्वर्णमणिरत्नमुक्ताभिः तान् अवीवृधत् ॥२१७॥

अथ अनन्तरं नमोत्पुणं शक्रस्य स्तवः शक्रस्तवः, तेन शक्रस्तवेन सिद्धाद्रिं श्रीशत्रुअयगिरिं वन्दित्वा, सद्गुरून् नत्वा स्वर्णं च मणयश्च रत्नानि च मुक्ताश्च स्वर्णमणिरत्नमुक्ताः ताभिः स्वर्णमणिरत्नमुक्ताभिः तान् अवीवृधत् अवर्धापयत् ॥२१७॥

अनन्तरं नमोत्पुणं शक्रस्तवेन श्री शत्रुअयगिरिं वन्दित्वा, सद्गुरून्, नत्वा च सः तान् स्वर्णमणिरत्नमुक्ताभिः अवीवृधत् ॥२१७॥

गुञ्जरी :- त्यार भाए नभुत्पुणं वरे सिद्धायलने वांढी, गुडभडाराजने नभनं डरी तेओने सुवर्ण, भणि, रत्न अने मोती वरे वधाया ॥२१७॥

हिन्दी :- बादमें शक्रस्तव द्वारा सिद्धाचल की वंदना की और गुरुमहाराज को नमन करके उन को सोना, मणि, रत्न और मोतीयो से बधाया ॥२१७॥

मराठी :- नंतर शक्रस्तवांने सिद्धाचलाला नमस्कार करून व गुरुंना नमस्कार करून त्याने सोने, मणि, रत्न आणि मोत्यांनी ओवाळणी केली ॥२१७॥

English :- Then along with monk, he bowed down in veneration towards the mount of Satrunjay (Siddhachal) and repeated the prayer, "Nāmothunam".

Then bowing in deep devotion towards the monk, the king then circulated a plate filled with gold silver and precious stones, before the monk, to show his deep awed respect and solemn regard and welcomed the monk gladly.

यत्त्वा यथेच्छमर्थिभ्यो, दानं मिष्टान्नभोजनैः ॥

अतूषत् सर्वलोकान्, धार्मिकांश्च विशेषतः ॥२१८॥

अर्थिभ्यः मिष्टान्नभोजनैः यथेच्छं दानं दत्त्वा सर्वलोकान् विशेषतः धार्मिकान् अतूषत् ॥२१८॥

अर्थिभ्यः थाचकेभ्यः मिष्टानि च तानि अन्नानि च मिष्टान्नानि भोजनानि मिष्टान्नभोजनानि, तैः मिष्टान्नभोजनैः सह इच्छाम् अनन्तकाम्य यथेच्छं दानं दत्त्वा सर्वे च ते लोकाश्च सर्वलोकाः, तान् सर्वलोकान् विशेषतः धर्म चरन्तीति धार्मिकाः तान् धार्मिकान् जनान् अतूषत् अतोषयत् ॥२१८॥

अनन्तरं याचकेभ्यः मिष्टान्नभोजनैः सह यथेच्छं दानं दत्त्वा सर्वलोकान् विशेषतः धार्मिकान् जनान् अतोषयत् ॥२१८॥

गुणशती :- याचकान् नोने ईच्छित दान आभ्यु, तेभ्यः मिष्टान्न भोजन १३ सर्व लोकोने संतुष्टं कर्त्तुं, तेभ्यः पाशु धार्मिक पुत्रयोनी तो विशेष प्रकृति आदर सन्तुष्टपूर्वक भक्ति करी तेभ्योने संतोष उपपन्नो ॥२१८॥

हिन्दी :- याचकों को इच्छित दान देकर, सभी लोगों को मिष्टान्न भोजन कराकर और धार्मिक पुरुषोंको विशेष आदर सत्कारपूर्वक भक्ति करके संतुष्ट किया ॥२१८॥

मराठी :- त्याने याचकांना इच्छित दान देऊन, सगळ्या लोकांना मिष्टान्न भोजन वाढून, आणि धार्मिक पुरुषांना विशेष आदर सत्कार व भवतीने संतुष्ट केले ॥२१८॥

English :- Then he gave the desired alms to the mendicants, fed all around with delicious food and sweetmeats, felicitated the religious men with utmost importance and respect. He thus as a sufficer, sufficed one and all.

ततोत्तिक्रान्तशेषाध्वा, पुरस्कृत्य गुरुं नृपः ॥

रजे चटन् गिरिं मुक्त्यै, प्रस्थानं साधयन्निव ॥२१९॥

अन्यः :- ततः अतिक्रान्तशेषाध्वा नृपः गुरुं पुरस्कृत्य मुक्त्यै प्रस्थानं साधयन् इव गिरिं चटन् रजे ॥२१९॥

विवरणम्:-

ततः तदनन्तरं शेषश्राप्तौ अध्वा च शेषाध्वा येन सः अतिक्रान्तशेषाध्वा । शेषमार्गमतिक्रान्तः
नृपः गुहं पुरस्कृत्य पुरतः कृत्वा मुक्त्यै मोक्षाय प्रस्थानं साधयन् इव गिरिं श्रीशत्रुञ्जयगिरिं चटन् आरोहन्रेण शुशुभे
॥२१९॥

सरलार्थः:-

तदनन्तरम् अवशिष्टं मार्गमतिक्रान्तः नृपः नाभाकः गुहं पुरस्कृत्य मुक्त्यै प्रस्थानं साधयन् इव शत्रुञ्जयगिरिम् आरोहन्
शुशुभे ॥२१९॥

गुणवती :-

त्याश्च पथी आसीनो मार्गं पारं क्री, गुरुमहाराजने आगच्छ क्री भाग्ये भुक्तिने भोटे प्रस्थानं कश्चुं डोय तेवी शीते
शत्रुञ्जय उपरं यत्नो राज्ञ शोभवा साधयो. ॥२१९॥

हिन्दी :-

फिर शेष मार्ग चलकर. महाराज को आगे कर, शत्रुञ्जय पर्वत पर चढता हुआ वह राजा ऐसे शोभायमान हो रहा था जैसे
मुक्ति के लिये प्रस्थान कर रहा हो॥२१९॥

भाषा :-

नंतर उरलेला रस्ता पार करून, गुरुमहाराजांना पुढे करून, शत्रुञ्जय पर्वतावर चढतांना तो राजा असा शोभू लागला की
जसे मुक्तीसाठी प्रस्थान करीत आहे.

English :-

Then when they had reached close to their destination, the King requesting the monk to walk ahead of all, now began climbing the mount. He now shone with such radiance and magnificence, as he walked up, which seemed as though he is about to walk into the final Salvation.

प्रासाददर्शने पूर्व-मपूर्वोत्सवपूर्वकम् ॥

याचकेभ्यो ददद्दानं, कल्पवृक्षायते स्म सः ॥२२०॥

अन्वयः:-

पूर्व प्रासाददर्शने अपूर्वोत्सवपूर्वकं याचकेभ्यः दानं ददत् सः कल्पवृक्षायते स्म ॥२२०॥

विवरणम्:- श्री शत्रुघ्नयगिरि आरोहन् सः पूर्व प्रथमं प्रासादस्य जिनमन्दिरस्य दर्शने प्रासाददर्शने प्रथममेव प्रागादे दृष्टे अपूर्वशासो उत्सवश्च अपूर्वोत्सवः अपूर्वोत्सवः पूर्वः यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा अपूर्वोत्सवपूर्वकम् अपूर्वोत्साहेन इत्यर्थः याचकैभ्यः अर्थिभ्यः दानं दत्तं यच्छन् सः कल्पवृक्षः इव आचरति कल्पवृक्षायते स्म ॥२२०॥

सप्तार्थः:- श्रीशत्रुघ्नयगिरि आरोहन् सः दत्ता प्रथममेव प्रासादम् अणश्यत् तदा अपूर्वोत्सवपूर्वकं याचकैभ्यः दानमददात्। तदानीं सः कल्पवृक्षः इव आचरति कल्पवृक्षायते स्म ॥२२०॥

गुणशती :- भूषा पवित्र तीर्थ श्रीशत्रुघ्न्य उपर यत्तां प्रथम श्री आदीश्वर प्रभुना देशस्वरनु दर्शनं यत्तां न अपूर्व उत्सवपूर्वकं याचकोने दान आपतो ते नाभाक राज्ञ साक्षात् कल्पवृक्ष समान देभावा वाग्यो ॥२२०॥

हिन्दी :- पवित्र शत्रुघ्नय तीर्थपर चढते हुए प्रभु के मंदिर का प्रथम दर्शन होते ही अपूर्व उत्सवपूर्वक याचकों को दान देते हुए वह नामाकरा ना साक्षात् कल्पवृक्ष के समान दिखने लगा ॥२२०॥

मराठी :- पवित्र शत्रुघ्नय तीर्थावर चढत असता, प्रभूच्या देवळाचे प्रथम दर्शन होताच त्यानें अपूर्व उत्साहानें लोकांना दान दिले तेव्हां तो राजा कल्पवृक्षासारखा शोभायमान दिसत होता ॥२२०॥

English :- As he climbed the mount, he first happened to see a temple, built in honour of the Lord Addishwar. He then had a grand fete and rejoicing which revealed an unique stupendousness. He then showered a rain of alms upon the meditants, which made him seem and shine like the "Kalpavrush".

Note - *Kalpavrush* is a tree from Indra's paradise which yields anything desired.

स्नात्रपूजाध्वजारोपाऽ मारिस्नाना-शनादिकम्॥

सर्वं सङ्घपतेर्धर्मकर्मोऽष्टाहमपि व्यधात् ॥२२१॥

अन्वयः-स नृपः अष्टाहमपि स्नात्रपूजाध्वजारोपाऽमारिस्नानाशनादिकं सर्वं सङ्घपतेः धर्मकर्म व्यधात् ॥२२१॥

विवरणम्:- सः नृपः अष्टानामह्नां समाहारः अष्टाहम् अपि अष्टौ दिनानि स्नात्रपूजा च ध्वजस्थारोपः ध्वजारोपश्चाऽमारिपटहश्च स्नानं

च अशनं (स्वामिवात्सल्यं) च आदौ यस्य तत् स्नात्रपूजाध्वजारोपाऽमारिस्नानाऽशनादिकं सर्वं सङ्घस्य पतिः सङ्घपतिः

तस्य सङ्घपतेः सङ्घाधिपस्य धर्मस्य कर्म धर्म कर्म व्यधात् अकरोत्। अष्टाहिकामहोत्सवं कृत्वा अष्टौ दिनानि यावत्

सः स्नात्रपूजादिकं सर्वं सङ्घपतेः धर्मकर्म व्यधात् ॥२२१॥

सरलार्थः- सः नृपः अष्टाहिकामहोत्सवं कृत्वा अष्टौ दिनानि स्नात्रपूजा - ध्वजारोपः अमारिपटहः स्नानं स्वामिवात्सल्यं च इत्येवमादिकं

सर्वं संपत्तेः धर्मकर्म, व्यधात् ॥२२१॥

गुणवती :- ते नाभाऽ राज्ञो अक्षरं भोऽन्सव इरी, आठे दिवसे स्नात्रपूजा, ध्वजारोपण, अमारिपटह, स्नान, स्वामिवात्सल्य

विजिरे संधपतिनां धर्मं कर्मो कर्मा ॥२२१॥

हिन्दी :- उस नामाक राजाने अष्टाई महोत्सव कर के, आठों ही दिन स्नात्रपूजा, ध्वजारोपण, अमारिपटह, स्नान, स्वामीवात्सल्य

इत्यादि संघर्षतेके सभी धार्मिक कार्य किये ॥२२१॥

मराठी :- त्या नाभाक राजाने अष्टाई महोत्सवाची योजना करून आठ ही दिवस स्नात्रपूजा, ध्वजारोपण, अमारिपटह, स्नान,

स्वामीवात्सल्य इत्यादि संपत्तीचे योग्य धार्मिक कार्य केले ॥२२१॥

English :- King Nabhak had a grand eight day ceremony, in which he performed the *Snatra puja*, hoisted the

sacred flag, strongly practiced non-violence, bathed and cleansed himself, fed the multitude and

performed all the duties as required by a chief of an association (*sangh*)

तीर्थसेवा चिकीर्षुमानापृच्छयाऽथ विधिं गुरुम् ॥

धर्मध्यानैकलीनात्मा त्रिकालं पूजयन् जिनम् ॥२२॥

अहोरात्रं पवित्राङ्गो महामन्त्रमसौ स्मरन् ॥

साधून् साधर्मिकाश्चापि प्रतिपारणकं स्वयम् ॥२३॥

सत्कारयन् यथायोग्यं भक्तपानैर्यथोचितैः ॥

मार्गेन दश पष्ठानि निरम्भांसि वितेनिवान् ॥२४॥

अन्वयः- अथ तीर्थसेवाचिकीः भूमान् गुरुन् विधिम् आपृच्छय धर्मध्यानैकलीनात्मा त्रिकालं जिनं पूजयन् ॥२२॥

पवित्राङ्गः असौ अहोरात्रं महामन्त्रं स्मरन् प्रतिपारणकं स्वयं साधून् साधर्मिकान् च अपि ॥२३॥

यथायोग्यं यथोचितैः भक्तपानैः सत्कारयन् मार्गेन दश पष्ठानि निरम्भांसि वितेनिवान् ॥२४॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं तीर्थस्य सेवा तीर्थसेवा। तीर्थसेवां चिकीर्षति इति तीर्थसेवाचिकीः तीर्थसेवां कर्तुमिच्छुः, भूः अस्यास्तीति भूमान् नृपः गुरुन् विधिम् आपृच्छय धर्मस्य ध्यानम् ध्यानम् एव लीनः आत्मा मनः यस्य सः धर्मध्यानैकलीनात्मा धर्मध्याने एव लीनमनाः त्रयाणां कालानां समाहारः त्रिकालं त्रिसन्ध्यं जिनं जिनेश्वरं पूजयन् ॥२२॥

पवित्राणि शुद्धानि अङ्गानि यस्य सः पवित्राङ्गः शुद्धाङ्गः असौ नाभाकः अहं रात्रिश्च एतयोः समाहारः अहोरात्रं रात्रिचिह्नं महान् चासौ मन्त्रश्च महामन्त्रः तं महामन्त्रं परमेशिमहामन्त्रं स्मरन् सन् पारणे पारणे प्रतिपारणकं स्वयं साधून् समानः धर्मः येषां ते साधर्मिकाः तान् साधर्मिकान् अपि ॥२३॥ ॥२४॥

योग्यमनतिक्रम्य यथायोग्यं यथोचितैः भक्तानि च पानानि च भक्तपानानि तैः भक्तपानैः विविधान्नपेयैः सत्कारयन् सम्मानयन् मार्गेन दश पष्ठानि निर्गतमम्भः जलं येष्यस्तानि निरम्भांसि निर्जलानि वितेनिवान् चक्रे ॥२२३॥ ॥२४॥

गुणवती :- तीर्थसेवा ३२५नी ६२५। राधन्तर नाभाक नृपे गुरु भक्षारब्धने विधि पूष्टी, धर्मध्यानभां लीन आत्मावाणो यथ,

त्रयेऽपि अखिलं प्रभुनी पूजा कर्त्ता, रातदिवस परमेश्वि मङ्गलमंत्रं स्मरन्नु स्मरन्नु कर्त्ता, दरेक पाराशराना द्विवसे साधुओंने
अने सधार्मिक बंधुओंने यथायोग्य भोजनपानथी सत्कार कर्त्ता ओक भासमां दस छठनी तपश्चर्या पाणी विना
करी॥२२२॥ ॥२२३॥ ॥२२४॥

हिन्दी :-

तीर्थसेवा करने का इच्छा से नामाकराज ने, गुरुमहाराज को विधि पूछी और धर्मध्यानमें लीन होकर, तीनो काल अरिहंत
प्रभु की पूजा कर के, पवित्र बनकर दिनरात परमेश्वी महामंत्र का स्मरण करते, हर एक पारणे के दिन साधुओं को और स
साधर्मिक बंधुओं को यथायोग्य उचित भोजनपान से सत्कार करते हुए, एक महिने में दस छठ की निर्जल तपश्चर्या की
॥२२२॥ ॥२२३॥ ॥२२४॥

मराठी :-

तीर्थसेवा करण्यास तत्पर त्या नाभाक राजाने गुरुमहाराजांना विधि विचारून, धर्मध्यानमध्ये तल्लीन बवून, तिन्ही
वेळा अरिहंत प्रभूची पूजा केली व पवित्र बवून रात्रदिवस परमेश्वी महामंत्राचे स्मरण केले. प्रत्येक पारण्याच्या दिवशी साधूंना
आणि साधर्मिक बंधूंना यथायोग्य उचित जेवण देऊन त्यांचा सत्कार केला व एका महिन्यात दहा छष्टाची तपश्चर्या
पाण्याशिवाय केली.॥२२४॥

English :-

Now in order to serve the pilgrim spot, the King questioned the rev monk about the religious
procedures. Then the king went into a deep and a rapt meditation of the Navakar mantra. He also
performed the puja in honour of Lord Aarhant three times a day. He would feed all the monks
and other religious lay-men around on the days, he breaks his fast and thus performed such penences
of fasting two days at a stretch, without food and water, ten times a month with a gap, for breaking
his fast, on the third day.

दिने त्रिंशत्तमे ब्राह्म - मुहूर्ते तेन वीक्षिताः॥

चतस्रः पादिकामात्रा, मार्जार्यः कर्बुराः पुरा ॥२२५॥

अन्यः- तेन त्रिंशत्तमे दिने ब्राह्ममुहूर्ते पादिकामात्राः चतस्रः कर्बुराः मार्जार्यः वीक्षिताः ॥२२५॥

विवरणम्:- तेन नाभाकेन त्रिंशत्तमे दिने ब्रह्मणः एवं ब्राह्मणं ब्राह्मं च तत् मुहूर्तं च ब्राह्ममुहूर्तं तस्मिन् ब्राह्ममुहूर्ते पुरा पादिका प्रमाणं यासां ताः पादिकामात्राः पादप्रमाणाः चतस्रः चतुःसंख्याकाः कर्बुराः कर्बुरवर्णाः मार्जार्यः वीक्षिताः अवलोकिताः ॥२२५॥

सरलार्थः- तेन नाभाकेन राजा त्रिंशत्तमे दिने ब्राह्ममुहूर्ते पुरा पादमात्राः कर्बुरवर्णाः मार्जार्यः दृष्टाः ॥२२५॥

शुद्धशती :- ते रात्रये त्रीसमे द्विसे ब्रह्म मुहूर्तं भोतानी आगण पश्यां भान्न भ्रातृगणानी यार अभाशवर्गनी बिधारी भेई. ॥२२५॥

हिन्वी :- उस राजने तीसवें दिन ब्रह्ममुहूर्त में अपने सामने एक पाद मात्र आकार की भूरे रंग की (काबरे रंग की) चार बिल्लियाँ अपने सामने देखी ॥२२५॥

मराठी :- त्या राजाने तिसाव्या दिवशी पहाटे आपल्या समोर एक एक पाऊल आकाराच्या कधीवां रंगाच्या चार मांजरी पाहिल्याः ॥२२५॥

English :- On the thirtieth day, at daybreak, the King happened to see four cats, the size of a foot with variegated colours.

ब्रह्मादिहत्याः एतास्ताः क्षीयन्ते तपसो बलात् ॥

अनुमीयेति स प्राग्वद् विदधेऽथाष्टमाष्टकम् ॥२२६॥

अन्यः- एताः ब्रह्मादिहत्याः तपसः बलात् क्षीयन्ते। इति अनुमीय अथ स प्राग्वत् अष्टमाष्टकं विदधे ॥२२६॥

विवरणम्:- एताः ताः भानुभवे कृताः ब्रह्मावयवश्च ताः हत्याश्च ब्रह्माविहत्याः ब्राह्मणबालस्त्रीगोहत्याः तपसः बलात् सामर्थ्यात् क्षीयन्ते। इति अनुमीय अथ अनन्तरं सः नृपः प्राग्वत् अष्टमानां समूहः अष्टकम् अष्टमं च तदष्टकं च अष्टमाष्टकं विदधे चक्रे ॥२२६॥

सरलार्थः:- एताः ताः भानुभवे विहिताः ब्राह्मणादिहत्याः तपसः बलात् क्षीयन्ते। इति अनुमीय सः नृपः ततः अष्टमाष्टकं विदधे ॥२२६॥ गुणशती :- “भूँ पूर्वे भानुना भवमां क्रेवी ब्रह्मणु विगैरेनी इत्याओ तपस्थाना प्रभावधी क्षीण यती भय छे” अे प्रभाणो पूर्वनी न्म अनुमान करी आठ अष्टम कथा. ॥२२६॥

हिन्दी :- “मैंने पहले भानु के जन्म में की हुई हत्याएं तपस्या के प्रभाव से अब क्षीण होती जाती हैं,” ऐसा पहले के जैसा ही अनुमान करके अब उसने आठ अष्टम किया ॥२२६॥

मराठी :- “मी आधी भानुच्या जन्मी ज्या हत्या केल्या, त्या आतां या तपश्चर्येमुळे क्षीण होत आहेत.” असे अनुमान करून त्याने आठ अष्टम केले. ॥२२६॥

English :- He now found that it was analogic to presume that his sins of murdering in his past life as Bhanu, is being gradually washed away due to the resplendency of his penences. He now began with renewed zeal, an eight day fast, eight times, with a gap on the ninth day, to break his fast.

तदन्ते कालमात्रास्ता, वीक्षिता धूसराः पुनः ॥

मत्वा तथैव ताः प्राग्वच्चकार दशमानि षट् ॥२२७॥

अन्वयः:- तदन्ते कालमात्राः धूसराः ताः पुनः वीक्षिताः। तथा एव ताः मत्वा सः प्राग्वत् षट् दशमानि चकार ॥२२७॥

विवरणम्:- तदन्ते तस्य अष्टमाष्टकस्य अन्ते तदन्ते ब्रह्मे मुहूर्ते कालः कोकिलः प्रमाणं यासां ताः कालमात्राः कोकिलप्रमाणाः धूसराः धूम्रवर्णाः ताः मार्जार्यः पुनः वीक्षिताः दृष्टाः। तथा एव पूर्ववत् ताः ब्रह्माविहत्याः क्षीयन्ते इति मत्वा सः प्राग्वत् षट् दशमानि चतुरूपवासाः चकार ॥२२७॥

સરતાર્થ:- અષ્ટમાદકસ્ય અન્તે બ્રાહ્મે મુહર્તે કોકિલપ્રમાણાઃ ઘસરાઃ તાઃ માર્જાર્યઃ પુનઃ વીક્ષિતાઃ। તાઃ તપસઃ પ્રભાવાત્ ક્ષીવન્તો ઇતિ મત્વા સઃ પ્રાગ્વત્ ષટ્ દશમાર્ગિનિ (ચતુરુપવાસાઃ) ચકરા ॥૨૨૭॥

ગુણશતી :- આઠ અશ્વમેને છેડે થતા મુહર્તમાં કોયલના પદિમાણવાળી ધૂસર વર્ણની ચાર બિલાડી બેઈ, ત્યારે પણ પૂર્વની જેમ 'ધ્વમ્બલન્યાદિ ઉત્પાત્તો ક્ષીણ યતી.અય છે, એ પ્રમાણે માની નાભાક રાજાએ છ ચાર ઉપવાસ કર્યા. ॥૨૨૭॥

હિન્દી :- આઠ અશ્વમ પૂર્ણ હોના હો બ્રાહ્મ મુહર્ત મેં કેવલ કોયલ કે આકાર કી રાજોડી રંગ કી ચાર બિલ્લિયોં દેખી, તબ પૂર્વાનુસાર, "બ્રાહ્મ હત્યાદો હત્યાય" અબ ક્ષીણ હોતી જા રહી હૈ" પેસા અનુમાન કરકે ઉસ નામાક રાજાને અબ છઃ "ચાર ઉપવાસ" શુરુ કિયે ॥૨૨૭॥

મરાઠી :- આઠ અષ્ટમ સંપત્તાનંતર પહાટે ત્યાજે નુસત્યા કોકિકેચ્યા આકારાંચ્યા, રાજાહી રંગાચ્યા ચાર માંજરી આપત્યા સમોર પાહિલ્યા. તેવ્હા સુદ્યા પૂર્વીપ્રમાણે, "આતા બ્રાહ્મણ હત્યાદિ હત્યા આણસી ક્ષીણ હોત આહે." અસે માનજ નામાક રાજાને સહા "ચાર ઉપવાસ", શુરુ કેલે. ॥૨૨૭॥

English :- After having concluded his eight day fast, eight times, King Nabhak one day happened to see four eats, the size of a cuckoo, at a time which is about three hours prior to sunrise. He therefore found it analogous to conclude that his sins are gradually attaining diminutiveness. He now began a six day fast, four times with a gap on the seventh day to break his fast.

તતપ્રાન્તે મૂષિકામાત્રા, દૃષ્ટાસ્તા ધવલાઃ પુનઃ ॥
તતો વિશેષતો હૃષ્ટશ્ચક્રે દ્વાદશપચ્ચકમ્ ॥૨૨૮॥

અંત્યય:- પદ ચતુરુપવાસવ્રતસ્ય પ્રાન્તે મૂષિકામાત્રાઃ તાઃ પુનઃ ધવલાઃ દૃષ્ટાઃ। તતઃ વિશેષતઃ હૃષ્ટઃ સઃ દ્વાદશપચ્ચકં ચક્રે ॥૨૨૮॥
વિવરણમ્:- તસ્ય પદ ચતુરુપવાસવ્રતસ્ય પ્રાન્તે અન્તે તતપ્રાન્તે મૂષિકા પ્રમાણં યાસાં તાઃ મૂષિકામાત્રાઃ મૂષિકાપ્રમાણાઃ તાઃ ચતસ્રઃ માર્જાર્યઃ પુનઃ ધવલાઃ ધવલવર્ણાઃ દૃષ્ટાઃ। તતઃ તસ્માત્ કારણાત્ વિશેષતઃ વિશેષરુપેણ હૃષ્ટ સઃ પચ્ચ ઉપવાસપચ્ચકં ચક્રે વિદધે ॥૨૨૮॥

सरलार्थः-- तस्य षट्चतुरुपवासव्रतस्य अन्ते मृषिकामात्राः ताः चतस्रः मार्जार्थः एतलवर्णाः दृष्टाः। तेन हृष्टः सः पञ्च उपवासपञ्चकं चक्रे ॥२२८॥

गुणराती :- छ थार उपवासनी तपश्चायने छेउ उदरना प्रभाणु नेटवी थार थोणी बिबाडी भेध तेथी विशेष उषित थयेबा नाभाउ राअभे पांथ पांथ उपवास उर्था. ॥२२८॥

हिन्वी :- उसने छः चार उपवास की तपस्या के अंत में केवल चूहे के प्रमाण की सफेद रंगकी चार बिल्लियाँ देखी। इससे ज्यादा हर्षित होकर उसने पांच पांच उपवास किये॥२२८॥

भराठी :- ती सहा चार उपवासांची तपश्चर्या झाल्यानंतर त्याने शेवटी उंदिराच्या आकाराच्या चार पांढऱ्या मांजरी पाहिल्या. त्यामुळे विशेष आनंदाच्या भरात त्याने पांच उपवास पाच वेळा केले.॥२२८॥

English :- On the completion of his eight day fast, eight times, he happened to see four white coloured cats, the size of a rat. This made him all the more happy and contented. He thus began a five day fast, five times, with enthusiastic renewedness.

इषत्रिद्वान्तरेकोनत्रिंशत्तमे दिने ततः ॥

नमस्कारान् स्मरन्नेव स्वप्नमेकम लोकोक्त॥२२९॥

अन्वयः-- ततः एकोनत्रिंशत्तमे दिने नमस्कारान् स्मरन् एव इषत् निद्रान्तः एकं स्वप्नम् अलोकोक्त ॥२२९॥

विवरणम्ः-- ततः तदनन्तरम् एकोनत्रिंशत्तमे दिने नमस्कारान् नमस्कारमहामन्त्रान् स्मरन् ध्यायन् एव इषत् किञ्चित् निद्रायः अन्तः निन्द्रान्तः एकं स्वप्नं अलोकोक्त अपश्यत्। एकोनत्रिंशत्तमे दिने नमस्कारान् स्मरतः एव तस्य इषत् निद्रा समायाता। तस्यां निद्रायां स एकं स्वप्नम् अपश्यत् ॥२२९॥

सरलार्थः-- तदनन्तरम् एकोनत्रिंशत्तमे दिने सः यदा नमस्कारान् अस्मरत् तदा तस्य इषत् निद्रा समायाता। तस्यां सः एकं स्वप्नम् अपश्यत् ॥२२९॥

शुक्लशती :- नारायणः श्रीभागवत्प्रथमा द्वाविंशोऽध्याये नमस्कृत्यनुं स्मरन् कृतां कृतां न योऽपि निद्रां क्षीयति । निद्रायां शरीरं स्थितं भवति ॥२२८॥

हिन्दी :- उसकें बाद उनतीसवें दिन रातको नमस्कार का स्मरण करते करते उसे मामुली सी झपकी लग गयी उतने में उसने ऐसा म्यान् देखा कि ॥२२९॥

पराठी :- नंतर एकोणतिसाव्या दिवशी तो राजा रात्री नमस्कार मंत्राचें स्मरण करीत असता अर्ध झोपेंतच त्याने एक स्वप्न पाहिले ॥२२९॥

English :- Then on the nineteenth day, of his fast, as he was meditating on the Navkar Mantra, he fell off into a light doze, in which he had a dream.

छाऽपि स्फटिकशैलेऽहं, सोपाने प्रथमे स्थितः ॥
केनाप्यतीव वृद्धेन, कुशेन लोटितः परम् ॥२३०॥

प्राप्तो द्वितीयं सोपानं तृतीयं च गतस्ततः ॥
शैलशृङ्गमथारुह्य, मुक्तराशौ निविष्टवान् ॥२३१॥

अन्वयः :- छाऽपि स्फटिकशैले प्रथमे सोपाने स्थितः अहं केनापि कुशेन अतिवृद्धेन लोटितः परम् ॥२३०॥
द्वितीयसोपानं प्राप्तः । ततः तृतीयं गतः । अथ शैलशृङ्गमथारुह्य मुक्तराशौ निविष्टवान् ॥२३१॥

विवरणम् :- छाऽपि कस्मिन्नपि स्फटिकानां शैलः पर्वतः स्फटिकशैलः तस्मिन् स्फटिकशैले स्फटिकपर्वते प्रथमे सोपाने स्थितः अहं केनापि कुशेन कृशशरीरेण अतिशयेन वृद्धः अतिवृद्धः तेन अतिवृद्धेन पुरुषेण लोटितः । परं परन्तु ॥२३०॥
अधोगमनं विना द्वितीयं सोपानं प्राप्तः । ततः तृतीयं सोपानं गतः । एवं व्युत्क्रमेण शैलस्य शृङ्गं शैलशृङ्गं पर्वतशिखरमारुह्य अहं मुक्तानां मोक्षं गतानां राशिः मुक्तराशिः तस्मिन् मुक्तराशौ मोक्षं गतानां पङ्क्तौ निविष्टवान् उपविष्टवान् ॥२३१॥

सरतार्थ:-

कस्मिन् अपि स्फटिकपर्वते प्रथमे सोपाने स्थितः अहं केनापि कृशेन अतिवृद्धेन पुरुषेण लोठितः ॥२३०॥

परन्तु अहम् अयः अवात्वा व्युत्क्रमेण द्वितीयं सोपानं ततः तृतीयं सोपानमेवं उपरि उपरि गत्वा पर्वतस्य शिखरम् आरुह्य मुक्तानां राशौ उपविष्टवान् ॥२३१॥

गुञ्जयती :- “तुं कोष्ठं स्फटिक पर्वत उपर पड़ेले पगथिये थयो छतो तेवामां कोष्ठं ओड् कृश अने अत्यंत वृद्ध पुरुषे धड्डो भारी अभयथो.” ॥२३०॥

परंतु नीचे जवाने भट्टेले छेलेले भीले पगथिये पछोथो, त्थार पछी नीले पगथिये थयो, अने कमसर पर्वतना शिखर उपर थडी छेवटे भोतीओना ठगला पर जईने भेडो. ॥२३१॥

हिन्दी :- “जैसे की मैं किसी स्फटिक पर्वत की पहल्ली सीढ़ी पर चढ़ा ही था कि उतनेमें कोई एक दुबले और बूढ़े आदमीने मुझे धक्का मारकर गिरा दिया लेकिन मैं नीचे की ओर गिरने के बजाय उपर की दूसरी सीढ़ी पर जा पहुँचा। वहाँ से फिर तीसरी सीढ़ी पर चढ़ा और ऐसे क्रम से पर्वत की चोटी तक चढ़कर अंत में मोतीयों के ढेर में जा बैठा। २३१॥”

मराठी :- “मी एखाद्या स्फटिकांच्या पर्वताची पहिली पावरी चढलो होतो तितक्याच कोणी अशक्त म्हातान्याने धक्का दिला. पण मी खाली पडण्याऐवजी दुसऱ्या पावरीवर पोहोचलो, नंतर तिसरी पावरी चढलो आणि क्रमाने पर्वतांच्या शिखरापर्यंत चढून तेथे मोत्यांच्या राशीत बसलो.” ॥२३१॥

English :- In his dream, he found himself on a crystalline mount. Now as he was on the first step of the mount a feeble and a frail looking man gave him a push. To his surprise, he found himself falling on the second step, with that push. He now began climbing the mount and ultimately reached a big heap of precious stones, on the pinnacle of the mount. He then sat on it.

प्रभो! फलं किमस्येति, पृष्टाः श्रीगुरवो जगुः ॥

स्फटिकाद्रिर्जिनधर्मः, सोपानं मानुषो भवः ॥२३२॥

अन्वयः:- प्रभो! अस्य स्वप्नस्य किं फलम् इति पृष्टाः श्रीगुरवः जगुः! स्फटिकाद्रिः जिनधर्मः, सोपानं मानुषो भवः अस्ति ॥२३२॥
विवरणम्:- प्रभो! मया दृष्टस्य अस्य स्वप्नस्य किं फलम् अस्ति इति पृष्टाः श्रीगुरवः जगुः जगदुः! स्फटिकाद्रिः जिनस्य धर्मः जिनधर्मः अस्ति। सोपानं मानुषः भवः अस्ति ॥२३२॥

सरलार्थः:- प्रभो! अस्य स्वप्नस्य किं फलमस्ति? इति पृष्टे श्रीगुरवः अवदन् - हे राजन्! जिनधर्मः स्फटिकाद्रिसदृशः अस्ति। मानुषः भवः च सोपान सदृशो भवति ॥२३२॥

शुब्धरात्री :- आ प्रभागे आश्चर्यकारी स्वप्न नेहं जगूत येवेला नालाक रात्रये प्रातःकाले मुनिराजने पृष्ठुं के 'प्रलो! आ स्वप्ननुं क्षण शु?' त्पारे गुडमुडाराणे कहुं के 'जे तुं स्फटिक पर्वत उपर जख्यो ते जिनधर्म आशवो, ते पर्वतना पडेला पगाथी मनुष्य जन्म समजवो.' ॥२३२॥

हिन्दी :- इस तरह का आश्चर्यकारक स्वप्न देखकर मुन्नाह गुरू से पूछा "इस आश्चर्यकारक स्वप्न का फल क्या है", तब उन्होंने कहा "तू जिस स्फटिक पर्वत पर चढ़ा था, उसे जैनधर्म जानना और उसकी पहली सीढ़ी मनुष्य जन्म समझना ॥२३२॥"

मराठी :- ह्या प्रकारचे आश्चर्यकारक स्वप्न पाहून सकाळी जाग आल्यानंतर राजाने मुनिराजांना त्याचे फळ विचारले. तेव्हा मुनिराज म्हणाले, "उद्या पर्वतावर तू चढला होतास त्याला जैनधर्म समज, आणि त्याची पहिली पायरी मनुष्य जन्म समज." ॥२३२॥

English :- At dawn the king asked the rev. monk the of this astounding and a strange dream. At this the monk replied that the crystalline mount signified the Jain religion and its first step meant the human birth.

अतो धर्माच्च यत्नेनाऽन्तरायस्वल्पकर्मणा॥

पात्यमानोऽपि सत्त्वेनाऽच्युतस्त्वं स्वर्गमिष्यसि ॥२३॥

अन्वयः- अतो धर्मात् अन्तरायस्वल्पकर्मणा यत्नेन पात्यमानः अपि सत्त्वेन अच्युतः त्वं स्वर्गं एष्यसि ॥२३॥

विवरणम्:- अतः अस्मात् धर्मात् जिनधर्मरूपात् स्फटिकादिप्रथमोपानात् अन्तरायरूपं यत् स्वल्पं कर्म तेन अन्तरायस्वल्पकर्मणा केनापि कृशेन वृक्षपुरुषेण यत्नेन प्रयत्नेन पात्यमानः निपात्यमानः अपि सत्त्वेन न च्युतः अच्युतः त्वं स्वर्गं एष्यसि गमिष्यसि ॥२३॥

सरलार्थः- अस्मात् जिनधर्मात् अन्तरायस्वल्पकर्मणा यत्नेन पात्यमानः अपि सत्त्वेन अच्युतः त्वं स्वर्गं गमिष्यसि ॥२३॥

गुणशती :- आ जिनधर्मरूपी स्फटिक पर्वतना पहेला पगथियाथी स्वल्प कर्म वेउ गमनाथो छतां सत्त्व वेउ दउ रहेबो तुं पतित नहीं थयो, तेथी हेवबोइपी भीने पगथिये नईथ ॥२३॥

हिन्दी :- इस जिनधर्मरूपी स्फटिक पर्वत की पहली सीढ़ी पर से अन्तरायरूपी स्वल्प कर्म द्वारा गिराये जाने पर भी अपने सत्त्व से दृढ हो कर गिरा नहीं, अतः तू स्वर्ग में जायेगा ॥२३॥

मराठी :- या जिनधर्मरूपी स्फटिक पर्वतांच्या पहिल्या पावरीपासून विज्जलरूपी स्वल्प कर्माने टकलला गेला असतांना सुद्धा, तू स्वतःच्या सत्त्वामुळे दृढ राहून खाली पडला नाहीस. म्हणून तू स्वर्गात जाशील ॥२३॥

English :- On the crystalline mount, which signifies the *jain* religion, he was pushed by his few immeritable deeds, in the form of a frail man. But because of his presence of mind and his uncountable meritable deeds he was able to withstand the push which signifies that he shall be a claimant of heavenly bliss.

But the priest continues that because of his limited knowledge, he is not able to see the sins of his past life that has bought about obstacles in this present life. So he asks the king to ask the Lord, Simandar who shines with utmost radiance and effluence in the Mahavedheha Shetra.

प्राप्नोमीवृक्षयं राजे - त्सुक्ते श्रीगुरुखोऽययन् ॥
भवत्पुण्यप्रभावेन, भवितेत्यचिरादपि ॥२३६॥

अन्वयः- ईदृक् अहं कथं प्राप्नोमि? इति राजा उक्ते सति श्रीगुरुः अवदन्। भवत्पुण्यप्रभावेण अचिरादपि भविता ॥२३६॥

विवरणम्:- ईदृक् अहं श्रीसीमन्धरप्रभुं कथं प्राप्नोमि? इति राजानुपेण उक्ते सति श्रीगुरुः अवदन् - अभाषन्ता भवतः पुण्यं भवत्पुण्यमा भवत्पुण्यस्य प्रभावः भवत्पुण्यप्रभावः तेन भवत्पुण्यप्रभावेण अचिरादपि अल्पेन कालेनापि तव तत्र गमनं भविता भविष्यति ॥२३६॥

सरलार्थः- ईदृक् अहं श्री सीमन्धरप्रभुं कथं प्राप्नोमि? इति नृपः गुरुन् अपृच्छत्। तदा गुरुवः अभाषन्त तव पुण्यप्रभावेण अचिरादपि तव तत्र गमनं भविष्यति ॥२३६॥

गुजराती :- नाभा३ राजा० पूछ्युं ३ “श्री सीमन्धर स्वामी पास० उ०वी रीते न०वा०?” त्या०रे गु०मु०भ०छा०रा०न० बो०ल्या, “त०भारा पु०ण्य०ना प्र०भा०व०धी थो०डा०न० व०भ०त०मां त०भारे त्यां न०वा०नुं थ०शे.” ॥२३६॥

हिन्दी :- तब नामाक राजाने पूछा, “श्री सीमन्धर स्वामी के पास किस प्रकार जाऊंगा?” तब श्री गुरुमहाराज ने कहा, “तेरे पुण्य के प्रभाव से थोड़े ही समय में तेरा वहाँ जाना होगा ॥२३६॥”

मराठी :- तेव्हा नाभाकराजाने विचारले, “श्री सीमन्धर स्वामीकडे मला कसे जाता येईल?” तेव्हा श्री गुरुमहाराज म्हणाले, “तुझ्या पुण्याच्या प्रभावामुळे थोड्याच वेळात तुझे तेथे जाणे होईल.” ॥२३६॥

English :- At this the King asked the rev. monk the path to go to Lord Simandar. The monk than replied that he shall be able to go there due to the efficacy of his own meritocratic deeds, in a short span of time.

एतद्विशेषलाभाया-दिदिशे गुरुणा तदा ॥

अन्यथा केवलप्रश्नात् पूर्वविद् बुध्यतेऽखिलम् ॥२३७॥

अन्वयः-

तदा गुरुणा एतद्विशेषलाभाय आदिदिशे। अन्यथा पूर्वविद् केवलप्रश्नात् अखिलं बुध्यते॥२३७॥

विवरणम्:-

तदा तस्मिन् समये गुरुणा श्रीयुगन्धरसूरिणा विशेषश्रासौ लाभश्च विशेषलाभः। एतस्य नाभाकस्य विशेषलाभः एतद्विशेषलाभः तस्मै एतद्विशेषलाभाय नाभकस्य विशेषलाभाय आदिदिशे। अन्यथा पूर्वाणि वेत्तीति पूर्वविद् चतुर्विंशत्पूर्वज्ञानवान् केवलिनः प्रश्नः केवलप्रश्नः तस्मात् केवलप्रश्नात् केवलिनं पृष्ट्वा अखिलं सर्वं बुध्यते जानाति ॥२३७॥

सरलार्थः-

तदा श्रीयुगन्धरगुरुणा नृपस्य विशेषलाभाय तथा आदिदिशे। अन्यथा पूर्वविद् केवलज्ञानिनं पृष्ट्वा सर्वं जानीते॥२३७॥

गुणवती:-

ते वभते नालाङ्ग शब्दना विशेष लाल भोटे गुणधरसूरिओ उपर प्रभागे डहुं, नडीतर थोडपूर्वना आगुडार तो डेवडी भगवानने पूछवाथी सर्व वात आगुी थडे छे ॥२३७॥

हिन्दी :-

उस समय नामाक राजा के विशेष लाभ के लिये ही श्री युगन्धरस्वामी ने उस को इस प्रकार कहा, अन्यथा चौवह पूर्व के जानी तो केवली भगवान को पूछने से ही सब बात जान लेते है॥२३७॥

मराठी :-

त्या वेळी नाभाक राजाला विशेष लाभ व्हावा, म्हणूनच श्री युगन्धर स्वामीने त्याला वर लिहिलेले सांगितले. नाहीतर चौदापूर्वाचे ज्ञान असलेला केवली भगवंताला विचारल्या शिवायही सर्व जाणतो॥२३७॥

English:-

In order that King Nabhak gets the maximum fruit out of his visit, the rev monk Yugandhar said that he should question a man who is well conversant with the fourteen Purve religious books, who in turn can question the Lord who is entitled to obtain Salvation.

અથાન્તરાયચિચ્છિત્યે પારણાહેઽપ્યુપોષિતઃ ॥

ઈપશ્ચિન્દ્રાં ગતો યાવજ્ઞાગર્તિ સ નિશાત્યયે ॥૨૩૮॥

તાવદ્ગ્રીક્ષ્ય મહારણ્યે, પતિતં સ્વં વ્યચિન્તયત્ ॥

હા હા! કથં સ પદ્યાડય-મન્તરાયઃ સમાપતત્ ॥૨૩૯॥

અથ અન્તરાયચિચ્છિત્યે પારણાહે અપિ ઉપોષિતઃ ઈપશ્ચિન્દ્રાં ગતઃ સઃ નિશાત્યયે યાવત્ જાગર્તિ ॥૨૩૮॥

તાવત્ સ્વં મહારણ્યે પતિતં વીક્ષ્ય વ્યચિન્તયત્ - હા હા! કથં સ એવં અયમ્ અન્તરાયઃ સમાપતત્ ॥૨૩૯॥

અથ અનન્તરમ્ અન્તરાયસ્ય વિચ્છિત્તિઃ અન્તરાયવિચ્છિત્તિઃ, તસ્યે અન્તરાયવિચ્છિત્યે-અન્તરાયનાશાય પારણસ્ય આઃ પારણાહં, તસ્મિન્ પારણાહે પારણાદિને અપિ ઉપોષિતઃ ઉપવાસં કૃતવાન્ રાત્રૌ ધર્મજ્ઞાનપૂર્વકં સુષઃ ઈપત્ કિંચિત્ નિદ્રાં ગતઃ સઃ નિશાયાઃ અત્યયઃ નિશાત્યયઃ તસ્મિન્ નિશાત્યયે રજન્યવસાને યાવત્ જાગર્તિ પ્રબુધ્યતો ॥૨૩૮॥

તાવત્ સ્વમાત્માનં મહત્ત્વં તદ્ અરણ્યં ચ મહારણ્યં તસ્મિન્ મહારણ્યે પતિતં વીક્ષ્ય દૃષ્ટ્વા વ્યચિન્તયત્ - વ્યચારયત્ : હા! અરેરે! સ એવ ગુરુણા કથિતઃ એવ અયમ્ અન્તરાયઃ સમાપતત્ આજગામ ॥૨૩૯॥

અનન્તરમન્તરાવકર્મણઃ વિચિત્ત્યે પારણદિનેઽપિ ઉપવાસં કૃત્વા ધર્મધ્યાનલીનઃ રાત્રૌ સુષઃ કિંચિત્ નિદ્રાં પ્રાપ્ય નિશાયાઃ અવસાને સ યાવત્ જાગર્તિ પ્રબુધ્યતે --- ॥૨૩૮॥

તાવત્ આત્માનં મહારણ્યે પતિતમ્ અવલોક્ય સઃ ત્વચિન્તયત્ - અરેરે! સઃ એવ ગુરુણા કથિતઃ એવ અયમ્ અન્તરાયઃ સમાપત્ ॥૨૩૯॥

ગુણશતી :- ત્યારબાદ અંતરાય કર્મનો વિચ્છેદ કરવા માટે રાત્રીએ પારણાને દિવસે ભાગ ઉપવાસ કર્યો, અને ધર્મધ્યાનપૂર્વક સાંજે સુઈ ગયો. થોડી નિદ્રા કરી રાત્રિના છેલ્લે પહોરે જેવામાં જાગે છે, ॥૨૩૮॥ તેવામાં પોતાને એક મોટી વિકટ પરિસ્થિતિમાં અટવાઈ પડેલો જોઈ વિચારવા લાગ્યો કે, “અરેરે! શું મને ગુરુમહારાજને જે અન્તરાય કર્મ કહ્યું હતું તેજ કર્મ ઉદ્ધરમાં આવી પહોંચ્યું?” ॥૨૩૮॥

हिन्दी :-

बाद में अन्तराय कर्म का विच्छेद करने के लिये उसने पारणे के दिन भी उपवास किया और धर्मध्यान कर के रात को सो गया, थोड़ी-नींद लेकर रात्री के अंतिम प्रहर में जब जागा तो स्वयं को एक कठिन विपदा में फसा हुआ देख कर सोचने लगा, "अरे हाय! मुझे श्री गुरुमहाराजने जो अन्तराय कर्म के संबंध में कहा था, वही अब उदय में आ गया है क्या?" ॥२३९॥

मराठी :-

नंतर अन्तराय कर्माचा विच्छेद करण्यासाठी त्याने पारण्याच्या दिवशी मुका उपवास केला आणि गर्मध्यान करीत करीत रात्री झोपला. थोडीसी झोप येतली आणि रात्रीच्या शेवटच्या प्रहरी जागा झाला. तितक्यात स्वतःला एका दाट जंगलात पडलेला पाहून विचार करू लागला, "अरे! मला श्री गुरुमहाराजांनी जे अन्तराय कर्म सांगितले होते, तेच आता उदयास आले आहे काय?" ॥२३९॥

English :- Now the King in order to irradiate the obstacles of his past immeritable deeds, the king abstained even on the day he had to break his fast. At night he devoutly meditated on the *Naukar mantra* and fell off to sleep. After a short nap, he woke up during the last three hours of the night only to find himself in a dangerous labyrinth. He now said to himself that this could be the vexatious deed, which has emerged now.

अथवाऽलं विषादेन, श्री शत्रुञ्जयनायकम् ॥

नत्वा श्री ऋषभदेव - मादास्ये भक्तपानकम् ॥२४०॥

अन्वय:-

अथवा विषादेन अलम् ॥ श्री शत्रुञ्जयनाकं श्री ऋषभदेवं नत्वा भक्तपानकं आदास्ये ॥२४०॥

विवरणम्:-

अथवा विषादेन अलम् ॥ विषादेन किमपि न साध्यम् ॥ श्री शत्रुञ्जयस्य नायकः श्री शत्रुञ्जयनायकः तं श्री शत्रुञ्जयनायकं, श्रिया युतः ऋषभदेवः श्री ऋषभदेवः तं श्री ऋषभदेवं नत्वा वन्दित्वा भक्तं च पानकं च एतयोः समाहारः भक्तपानकम् अथवा भक्तं वा पानकं वा भक्तपानकं भोजनं जलादिकं च आदास्ये ग्रहीष्यामि ॥२४०॥

सरलार्थः- अथवा विपादेन अलम्। अहं श्रीशत्रुञ्जयस्य नायकं श्री त्रपभदेवं नत्वा भोजनं पात्रकम् आदास्यो वाहोभ्यामि ॥२४०॥
गुणशाली :- अथवा विशेष भेद इववाधी शुं वणवानुं छे? श्री शत्रुञ्जय तीर्थना अधिराज भगवान् श्री आदीश्वर प्रभुने वंदन इथा
भाद शुं भोजन अने नख वापरीथ ॥२४०॥

हिन्दी :- अथवा जयादा दुःखी होने से क्या होनेवाला है? मैं श्री शत्रुञ्जय तीर्थ के अधिराज भगवान् श्री आदीश्वर प्रभु को वंदन करने
के बाद ही भोजन और जल ग्रहण करूंगा ॥२४०॥

मराठी :- अथवा उवादा दुःख करून काय होणार? श्री शत्रुञ्जय तीर्थाचे अधिराज भगवान् श्री आदीश्वर प्रभूंना नमस्कार करून मी
अन्न पाणी घेईन ॥२४०॥

English :- He now pacified himself saying that it is fruitless to feel sad and low during such a circumstance.
So he vowed that he shall now only accept food and water, after he has paid his homage to the
potentatus divine power of the mount of Shree Satrunjay, Lord Aadishwar.

निश्चित्येत्यनुपानत्कः क्षरद्रक्ताकुलक्रमः ॥

तपःक्रान्तस्तृषाक्लान्तः परिश्रान्तः क्षुधादितः ॥२४१॥

मध्यालान्तपसन्तसवालुकाभिः पथि ज्वलन् ॥

अनिर्विण्णमना देवध्यानोदेव चचाल सः ॥२४२॥ युग्मम् ॥

इति निश्चित्य अनुपानत्कः क्षरद्रक्ताकुलक्रमः तपःक्रान्तः तृषाक्लान्तः परिश्रान्तः क्षुधादितः ॥२४१॥

मध्यालान्तपसन्तसवालुकाभिः पथि ज्वलन् अनिर्विण्ण-मनाः स देवध्यानोदेव चचाल ॥२४२॥

विवरणम् :- इति श्रीत्रपभदेवं नत्वैव भक्तपानकमादास्ये इति निश्चित्य नियमं गृहीत्वा न विधेते उपानहो यस्य सः अनुपानत्कः
पादत्राणरहितः, क्षरत् च तद् रक्तं च क्षरद्रक्तम्। क्षरद्रक्तेन आकुलौ क्रमौ पादौ यस्य सः क्षरद्रक्ताकुलक्रमः
सर्वद्विधिरव्याकुलपादः, तपसा आतपेन क्रान्तः तपःक्रान्तः आतपपीडितः, तृषया पिपासया आक्लान्तः तृषाक्लान्तः

पिपासाग्लानः, परिश्रान्तः परितः श्रान्तः, क्षुधया अर्दितः पीडितः क्षुधापीडितः, ॥२४१॥

मध्यम् अलः मध्यालः। मध्यालस्य आतपः मध्यालातपः। मध्यालातपेन सन्तप्ताः मध्यालातपसन्तप्ताः।
प्रखरतरसूर्याग्निभिः तप्ताभिः सिकताभिः पथि मार्गे ज्वलन् अपि न निर्विण्णम् अनिर्विण्णम् अनिर्विण्णं मनः यस्य सः
अनिर्विण्णमनाः देवस्य ध्यानं देवध्यानं तस्मात् देवध्यानात् एव चंचाला ॥२४२॥

इति निश्चित्य पादत्राणरहितः क्षरता रुपिरेण त्याकुलचरणः, आतपेन तलान्तः, तृषया परिश्रान्तः, क्षुधया दुभुक्षया
अचालीत् ॥२४२॥

बुञ्जती :- आ प्रभाणे पोते दृढतापूर्वक निरुध अडगु डरी, पडरभां रक्षित डोवाथी अटवीभां यावतां वोडीथी भरगयेल
पडवाणो, तडडाथी व्याकुल बनेलो, तृषाथी शरिरे ग्लानि पायेलो, यावतां यावतां धाडी गयेलो, भूभथी चीडयेलो-
- ॥२४२॥

अने भरा भयोस्ता तडडाथी तपी गयेली रेतीथी पगे भणतां डतां, छतां पण थितभां बरा पण भेद नहीं लावतो,
धैर्यवान नाभाड राब आदीभर प्रभुनुं ध्यान धरतो आगण याववा लाओ. ॥२४२॥
इस प्रकार दृढ निश्चय कर के बिना पादत्राण के (चप्पल आदि के) जंगल में चलने से खून से भरे हुए पैरवाला, धूप से
व्याकुल होकर, प्यास से ग्लानियुक्त शरीरवाला, चलते चलते थका हुआ, भूख से पीडित और दोपहर में गर्म हुई रेत पर
हुआ आगे ही आगे बढ़ता गया ॥२४१॥ ॥२४२॥

हिन्दी :-

भराठी :-

श्रीऋषभदेवांना नमस्कार करूनच अग्रपाणी ग्रहण करीन असा निश्चय करून पायात जोडा ल गातला गाः लागला त्यामुळे पायातून रवत वाट लागली. प्रखर उन्हाजने त्याकुळ झाला, तहानेने म्हात झाला, भुकेने पीडला गेला, अतिशय थकला. मध्याह्न कालासता प्रखर उन्हाजने तापलेल्या वाळूने सत्यांत पाव उकळत असताना सुखा किंचितही स्थिर न होता तो नाभाक राजा श्री आदिश्वर प्रभूचे ध्यान करीत करीत येर्याने पुढे चालू लागला. ॥२४१॥ ॥२४२॥

English :- In this way, King Nabhak who had maintained his iron-bounded and rigid decisions, walked along with his bare feet being tortured by thorns on the path, which made his feet cry out tears of blood, his stomach demanded immediate food, his body out of sheer exhaustion cried out tears of perspiration, his throat that was parched demanded water, to water its walls, His feet demanded a cool path as it was being taken through hot sands at noon time, when the sun is out to inflict its torturous heat. But even after all these difficulties, the king did not feel discouraged, but walked along, calling to mind the almighty, Lord Aadishwar to assist him.

अपराधे, पुरः कापि कयाचिन्नवीनस्त्रिया ॥

ढोकिंतं न फलमायत् सत्त्यान्नापि पयः पयो ॥२४३॥

आन्वयः-

अपराधे; कापि कयाचित् नवीनस्त्रिया पुरः ढोकिंतं फलं न आयत्। सत्त्यात् पयः अपि न पयो ॥२४३॥

विवरणम्:-

पुरः अग्रे अपरमल्लः अपराधः तस्मिन् अपराधे, अपराहसमये क्व अपि कस्मिन्नपि स्थाने कयाचित् नवीना चासौ सी च नवीनस्त्री तया नवीनस्त्रिया नूतनया एव (अपरिचितया एव) स्त्रिया पुरः पुरस्तात् ढोकितम् उपायनीकृतं फलं न आयत् न अखायत्। सत्त्यात् पयः जलमपि न पयो ॥२४३॥

सरलार्थः-

अपराहसमये एकस्मिन् स्थाने कदाचित् नवीनया स्त्रिया पुरः पुरतः फलं ढोकितम्। परं सत्त्यात् सः तत्फलं नाऽवायत् जलमपि न पयो ॥२४३॥

गुणराती :- राज आगण थाल्यो ज्य छे तेवामां अपोर पछीना समयमां कोछक अभाणी स्त्रीमे आवी तेनी सन्धुभ सुंदर इण तथा शीतल जण भूझ्यां, पाण तेने श्री आदिश्वर प्रभुनुं दर्शन क्यो सिवाय कोछ न लेवानो नियम होवाथी सत्वशाली ते भक्ष्यापुरुषे इण भाधा नछी तेम जण पाण पीधुं नछी ॥२४३॥

हिन्दी :- राजा आगे चलता रहा है तभी दोपहर के बाद कोई अनजान स्त्री ने आ कर उन के सन्मुख सुंदर फल और शीतल जल रखा परंतु श्री आदीश्वर प्रभु के दर्शन किये बिना कुछ भी खाने पीने का नहीं ऐसा दृढ़ नियम होने से अपने सत्व से राजा ने कुछ भी खाय़ा नहीं और कुछ पिया भी नहीं ॥२४३॥

ग़राठी :- राजा पुढे चावू लागला इतकांत दुपारी कोणी एक अपरिचित स्त्रीने येऊन त्यांच्या समोर सुंदर फळ आणि थंड पाणी ठेवले. परंतु त्यांचा श्री आदीश्वर प्रभूच्या दर्शनाशिवाय काहीच खावचे प्यावचे नाही असा रट नियम असल्याने स्वतः सत्वशील राजाने काहीच खावले प्यावले नाही ॥२४३॥

English :- As he walked along he happened to see an unknown woman in the evening. She kept some beautiful fruits and chilled water, in front of him. But as he had vowed that he shall not accept any food nor water, until and unless he pays his homage to the Lord Aadishwar, on the mount, he refused to accept it.

तथा सह महःस्तोम - व्योमव्यापिनि मन्दिरे ॥

आश्चर्यपरिपूर्णान्तः स्वच्छेन मनसा ययौ ॥२४४॥

अन्यः- आश्चर्यपरिपूर्णान्तः सः तथा सह महःस्तोमव्योमव्यापिनि मन्दिरे स्वच्छेन मनसा ययौ ॥२४४॥

विवरणम्:- आश्चर्यपूर्णमाश्चर्यपरिपूर्णमा आश्चर्यपरिपूर्णम् अन्तः अन्तःकरणं यस्य सः आश्चर्यपरिपूर्णान्तः विस्मयापूर्णमानसः सः नाभाकः तथा स्थिया सह महसां तेजसां स्तोमः समूहः यस्मिन् तत् महःस्तोमं तेजःसमूहयुक्तमा व्योम आकाशं व्याप्नोतीत्येवंगीलं व्योमव्यापि, महःस्तोमचतद्व्योमव्यापि च तस्मिन् महःस्तोमव्योमव्यापिनि तेजःसमूहयुते

गगनचुम्बिनि मन्दिरे स्वच्छेन निर्मलेन मनसा ययौ जगाम ॥२४४॥

सर्तार्यः- आश्चर्यपरिपूर्णमनाः सः तदा सह तेजसां समूहेन दुर्गे गगनचुम्बिनि मन्दिरे स्वच्छेन मनसा जगाम ॥२४४॥

भुज्जसती :- तारबाह आश्चर्ययी पूर्ण भतेबा हदवणो नाभाउ आउधभां व्यापी रसेबा तेनना अण्डना वाणा ओउ भरेलभां ते स्त्री साये स्वच्छ चित्ते गयो. ॥२४४॥

हिन्दी :- नाव में आश्चर्यचकित सा वह राजा (आसमान) आकाशतक पहुँचे हुए और तेन से प्रकाशमान होनेवाले एक सुंदर महल में उस स्त्री के साथ स्वच्छ चित्त से गया ॥२४४॥

मराठी :- मंतर आश्चर्याने युवत मन असलेला तो राजा प्रकाशाने चमकणाऱ्या गगनवुंबी मंदिरात त्या स्त्री बरोबर स्वच्छ मनाने गेला ॥२४४॥

English :- Then the king was overcome with astonishment, when he happened to see a palace, whose pinnacle touched the sky and it was shining with utmost radiance. He then entered the palace, along with the woman with a clear and a pure mind.

स तत्र चित्रकूटद्रुपाः, सारथृञ्जारहारिणीः ॥

हरिणाक्षीनिरेक्षिष्ट, विलसन्तीः सहस्रशः ॥२४५॥

सः तत्र चित्रकूटद्रुपाः सारथृञ्जारहारिणीः विलसन्तीः सहस्रशः हरिणाक्षीः निरेक्षिष्ट ॥२४५॥

अन्यः- सः नाभाकः तत्र तस्मिन् मन्दिरे चित्रमाश्रयं करोतीति चित्रकूट आश्चर्यकारि चित्रकूट रूपं यासां ताः चित्रकूटद्रुपाः आश्चर्यकारिरूपशालिन्यः, ताः चित्रकूटद्रुपाः आश्चर्यकारिरूपशालिनीः, सारथासौथृञ्जारश्च सारथृञ्जारः। सारथृञ्जारेण हरन्ति इत्येवंशीलाः सारथृञ्जारहारिण्यः, ताः सारथृञ्जारहारिणीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गारेः मनोहारिणीः विलसन्तीः विलासं कुर्वाणाः सहस्रशः हरिणस्य अक्षिणीव अक्षिणी यासां ताः हरिणाक्ष्यः ताः हरिणाक्षीः सुन्दरीः निरेक्षिष्ट अद्रक्षीत् ॥२४५॥

समलार्प:- सः नाभाकः तस्मिन् मन्दिरे आश्चर्यकृष्णशालिनीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गरेण मनोहारिणीः विलासन्तीः सहस्रशः हरिणांभिः सुन्दरीः अपश्यत्॥२४५॥

शुण्यताती:- पोताने अपरिचित ते गुप्तन प्रासादभां नालाड राजभो आश्रयार्थं स्वधृषपाणी, उत्तट शृंगारथी शित्तने आश्रयार्थं इरनारी, मनोहर विवास इरती इजरो सुंदरीभोने भेई. ॥२४५॥

हिन्दी:- राजा ने अपने को अनजान उस नये महल में आश्चर्यकारक रूपवाली उत्तम शृंगार से चित्त को हरनेवाली, -हिरनी जैसे नेत्रोंवाली, और मनोहर विलास करती हुई ऐसी हजारों सुंदर स्त्रियों को देखा॥२४५॥

मराठी:- नाभाक राजाने, त्या मंदिरात आश्चर्यकारक रूप असलेल्या उत्तम शृंगाराने मनाला हरण करून घेणाऱ्या, मृगासारखे नवज असलेल्या, आणि मनोहर विलास करणाऱ्या हजारो स्त्रिया पाहिल्या.॥२४५॥

English:- The king found himself lost in this palace. He then happened to see thousands of philandroses with astoned beauty, whose embellishments would drown a man in an ocean of passions and whose eyes could seduce a man.

तासां मध्यादधोत्थाय स्वामिनी हंसगामिनी ॥
योजिताञ्जलिरभ्येत्य सानुरागमयोऽवदत् ॥२४६॥

अथ तासां मध्यात् हंसगामिनी स्वामिनी उत्थाय योजिताञ्जलिः अभ्येत्य सानुरागं अदः अवदत् ॥२४६॥

विवरणम्:- तासां हरिणाक्षीणां मध्यात् तासां स्वामिनी उत्थाय हंस इव गच्छतीत्येवंशीला हंसगामिनी तासां योजितः अञ्जलिः यया सा योजिताञ्जलिः अभ्येत्य नाभिकराजं च अनुरागेण सह यथा स्यात् तथा सानुरागं अदः वस्थमाणं वचनं अवदत् - अब्रवीत् ॥२४६॥

समलार्प:- अथ अनन्तरं तासां सुन्दरीणां मध्यात् तासां स्वामिनी हंसगत्या बद्धाञ्जलिः नृपसमीपमागत्य इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् ॥२४६॥

गगनचुम्बिनि मन्विरे स्वच्छेन निर्मलेन मनसा यथौ जगाम ॥२४४॥

सरलार्थः- आश्चर्यपरिपूर्णमनाः सः तदा सह तेजसां समूहेन युक्ते गगनचुम्बिनि मन्दिरे स्वच्छेन मनसा जगाम ॥२४४॥

भुजराती :- त्सारभाद आश्चर्यधी पुरुष भनेवा हृदयवाजो नालाध आश्रयभां व्यापी रहेवा तेजना अण्डना वाणा ओड भलेभां ते स्त्री साथे स्वच्छ चित्ते गयो. ॥२४४॥

हिन्दी :- बाव में आश्चर्यचकित सा वह राजा (आसमान) आकाशतक पहुँचे हुए और तेज से प्रकाशमान होनेवाले एक सुंदर महल में उस स्त्री के साथ स्वच्छ चित्त से गया ॥२४४॥

मराठी :- नंतर आश्चर्याने युवत मन असलेला तो राजा प्रकाशाने चमकणाऱ्या गगनचुंबी मंदिरात त्या स्त्री सोबर स्वच्छ मनाने गेला ॥२४४॥

English :- Then the king was overcome with astonishment, when he happened to see a palace, whose pinnacle touched the sky and it was shining with utmost radiance. He then entered the palace, along with the woman with a clear and a pure mind.

स तत्र चित्रकटूपाः, सारशृङ्गारहारिणीः ॥

हरिणाक्षीनिरैक्षिष्ट, विलसन्तीः सहस्रशः ॥२४५॥

अन्यः- सः तत्र चित्रकटूपाः सारशृङ्गारहारिणीः विलसन्तीः सहस्रशः हरिणाक्षीः निरैक्षिष्ट ॥२४५॥

विवरणम्- सः नाभाकः तत्र तस्मिन् मन्विरे चित्रमाश्चर्य करोतीति चित्रकटू आश्चर्यकारि चित्रकटू रूपं यासां ताः चित्रकटूपाः आश्चर्यकारिरूपशालिन्यः, ताः चित्रकटूपाः आश्चर्यकारिरूपशालिनीः, सारशृङ्गारहारिणीः सारशृङ्गार आश्चर्यकारिरूपशालिनीः, सारशृङ्गारहारिणीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गारैः मनोहारिणीः विलसन्तीः विलासं कुर्वाणाः सहस्रशः हरिणस्य अक्षिणीव अक्षिणी यासां ताः हरिणाक्ष्यः ताः हरिणाक्षीः सुन्दरीः निरैक्षिष्ट अव्राक्षीत् ॥२४५॥

श्रीमेरुतुङ्गशरिविचित श्रीनाभाकराजाचरितम्
अपश्यत् ॥ २४५ ॥

सरलाय:-

गुञ्जली:- पोताने अपरिचित ते गुप्तन प्रासादभां गालाध रात्रये आश्चर्यकारक रूपवाली उत्तम श्रृंगार से चित्त को हरनेवाली, हिरनी जैसे

हिन्दी:-

उन्नीसरी, मनोहर विवास इस्ती उन्नीसरी सुन्दरीओने भेई ॥ २४५ ॥
राजा ने अपने को अनजान उस नये महल में आश्चर्यकारक रूपवाली उत्तम श्रृंगार से चित्त को हरनेवाली, हिरनी जैसे नेत्रवाली, और मनोहर विवास करती हुई ऐसी हजारों स्त्रियों को देखा ॥ २४५ ॥

मराठी:-

नाभाक राजाने, त्या मंदिरात आश्चर्यकारक रूप असलेल्या उत्तम श्रृंगाराने मनाला हरण करून घेणाऱ्या, मृगासारखे नवन असलेल्या, आणि मनोहर विलास करणाऱ्या हजारो स्त्रिया पाहिल्या ॥ २४५ ॥
English:- The king found himself lost in this palace. He then happened to see thousands of philandroses with astoned beauty, whose embellishments would drown a man in an ocean of passions and whose eyes could seduce a man.

अन्वय:-

ताने मध्यादयोत्थाय स्वामिनी हंसगामिनी
योजिताञ्जलिरभ्येत्य सानुरागमयोऽवदत् ॥ २४६ ॥

विवरणम्:-

अथ तासां मध्यात् हंसगामिनी स्वामिनी हंसगामिनी ॥
तासां हरिणामीणां मध्यात् तासां स्वामिनी उत्थाय हंस इव गच्छतीत्येवंशीला हंसगामिनी तासां योजितः अञ्जलिः
यया सा योजिताञ्जलिः अध्येत्य नाभिकरणं च अनुरागेण सह यथा स्यात् तथा सानुरागं अथः वक्ष्यमाणं वचनं अवदत्
- अवधीत् ॥ २४६ ॥

सरलाय:-

अथ अनन्तरं तासां सुन्दरीणां मध्यात् तासां स्वामिनी हंसगत्या बद्धाञ्जलिः नृपसमीपमागत्य इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत्
॥ २४६ ॥

गुणराती :- ते सुंदरीओभांधी तेओनी स्वाभिनी अवी ओउ अओसर श्री विडीने धंसनी जेवी भंड गति इरती नाभाउ राग्य
पासे आवी अने ने हाथ ओडी प्रेभपूर्वउ ओवी डे - ॥२४६॥

हिन्दी :- उन मनोहर सुंदरियों में उन की स्वामिनी जैसी एक अग्रेसर ऊठ कर हंस के समान मंद गति से नाभाक राजा के पास
आयी और दो हाथ जोड़कर बड़े प्रेम से नोचने लगी॥२४६॥

मराठी :- त्या मनोहर सुंदर स्त्रियांमणून हंसासारखी मंद मंद गतीने त्यांची स्वामिनी उठून नाभाक राजाजवळ आली व दोन्ही हात
जोडून मोठ्या प्रेमाने म्हाणाली॥२४६॥

English :- The queen of the philandroses, then came up to the king with graceful slow movements, like a
swan and joining her hands spoke to the king with utmost quintessence of love.

अस्मदीयेन भाग्येन समेतोऽसि गुणोदधे ॥

स्त्रीणां राज्यमिवं विद्धि योऽनैति पतिरेव नः ॥२४७॥

अन्वयः :- हे गुणोदधे! अस्मदीयेन भाग्येन त्वं समेतःअसि। इवं स्त्रीणां राज्यं विद्धि। यः अत्र ऐति सः नः पतिः एव ॥२४७॥
विवरणम् :- गुणानामुदधिः गुणोदधिः, तत्सम्बुद्धौ हे गुणोदधे! हे गुणसागर! अस्माकमिदम् अस्मदीयं तेन अस्मदीयेन भाग्येन त्वम्
अत्र समेतः प्राप्तः असि। इवं स्त्रीणां राज्यं वर्तते, इति त्वं विद्धि जानीहि यः अत्र ऐति आगच्छति सः नः अस्माकं पतिः
एव भवति ॥२४७॥

सरलार्थः :- हे गुणसागर! त्वम् अस्माकं भाग्येन अत्र आगतः असि। इदं स्त्रीणां राज्यमस्ति। अत्र यः आगच्छति। सः अस्माकं पतिः एव
भवति ॥२४७॥

गुणराती :- “हे गुणसमुद्र! तमे अमारा भाग्यधीन अहीं पदार्थो छो, आ स्त्रीओनुं राग्य छो, अने जे अहीं आवे छो तेने अमे
पति तरीडे न भानीओ छो” ॥२४७॥

हिन्दी :-

“हे गुणसमुद्र! आप हमारे भाग्य से ही यहाँ पधार है, यह स्त्रियों का राज्य है और यहाँ जो भी आता है उन को हम पति की तरह मानते हैं॥२४७॥”

मराठी :-

हे गुणजिये! आमच्या भाव्यानेच तुम्ही येथे आलात. हे स्त्रियांचे राज्य आहे आणि जो येथे येतो त्याला आम्ही पति म्हणूनच मानतो.॥२४७॥

English :-

Addressing king Nabhak as an ocean of potentialities, the queen said to him that they were fortunate to have him in their midst. She added that this was a kingdom of women and the man who enters here is treated as a husband by one and all.

अन्वय:-

श्रुत्वेति नृपतिर्वध्यौ संकटान्तरमागतम् ॥
मौनमेवाऽत्र मे श्रेयो मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥२४८॥

विवरणम्:-

इति श्रुत्वा नृपतिः दध्यौ - संकटान्तरम् आगतम्। अत्र मे मौनमेव श्रेयः। मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥२४८॥

समलार्थ:-

इति तासां सुन्दरीणां स्वामिन्याः वचनं श्रुत्वा नृपः दध्यौ चिन्तयामास। इदम् अन्यत् सङ्कटं संकटान्तरम् आगतम्। मौनं सर्वार्थसाधनमस्ति। मौनेन सर्वानि कार्याणि सिध्यन्ति ॥२४८॥

गुणवती :-

आ प्रभागे स्नेहसहितं प्रेमाणं वयनविलास सांभली राजा विचारवा लाग्यो, “आ वणी भारे भाये भीनुं संकट अरुणुं अं न सर्वथा श्रेयकर छे, करणुं के मौन अं सर्व धिंछन वस्तुनुं साधन छे.” ॥२४८॥

हिन्दी :-

इस तरह स्नेहयुक्त प्रिय वचन सुनकर राजा सोचने लगा, "अब मुझ पर यह संकट आ गया है, "इतो व्याघ्र इतस्तथी इस न्याय के समान मैं भी फस गया हूँ, अब इस प्रसंग में मुझे मौन धारण करना ही अच्छा होगा क्योंकि मौन यही सब इच्छित वस्तु का साधन है"॥२४८॥

मराठी :-

त्या मुन्दरीच्या स्वाभिनीचे ते वचन ऐकून राजा विचारात पडला, "हे पुन्हा माझ्या होक्वावर दुसरे संकट येऊन कोसळले, 'इतो व्याघ्रः इतस्तथी' या न्यायाप्रमाणे मी सुद्धा येथे कात्रीत सापडलो आहे. आता अशा प्रसंगांमध्ये मला मौन धारण करणे हेच सर्वथा योग्य आहे, कारण मौन हेच सर्व इच्छित वस्तूचे साधन आहे."॥२४८॥

English :-

Having heard the quintessentializing words of the queen, the king thought that he was now in a hazardous crisis, where he sights death on both the boundaries. So he decides that the best way to be free from such a lurch, is to keep mum.

इति तूष्णीं स्थिते भूपे, मुख्याविष्टाः स्त्रियोऽपि ताः ॥

स्नानभोजनसामग्री, सज्जीकृत्योपतस्थिरे ॥२४९॥

अन्वयः-

इति भूपे तूष्णीं स्थिते मुख्याविष्टाः ताः स्त्रियः अपि स्नानभोजनसामग्रीं सज्जीकृत्य उपतस्थिरे ॥२४९॥

विवरणम्:-

इति मत्वा भुवं पातीति भूपः तस्मिन् भूपे नृपे तूष्णीं स्थिते सति मुख्यया स्वाभिन्या आविष्टाः मुख्याविष्टाः स्वाभिन्याविष्टाः ताः स्त्रियः सुन्दर्यः अपि स्नानं च भोजनं च स्नानभोजने। स्नानभोजनयोः सामग्री स्नानभोजनसामग्री तां स्नानभोजनसामग्रीं न सज्जा असज्जा, असज्जां सज्जां कृत्वा सज्जीकृत्य उपतस्थिरे उपस्थिताः बभूवुः ॥२४९॥

संलार्यः-

इति मौनमेव वरमिति मत्वा भूपः यदा तूष्णीं स्थितः तदा स्वाभिन्या आविष्टाः ताः सर्वाः सुन्दर्यः स्नानस्य भोजनस्य च सामग्रीं सज्जीकृत्य उपस्थिताः अभवन् ॥२४९॥

शुद्धांती :-

आ ग्रभाणे ज्यारे राज्ञे भोन धारण करी कांछ पाण उत्तर आथो नडी त्तारे ते भुभ्य स्वाभीनिना पुत्रम यी भिज् शुंदरीथो स्नान अने भोजननी सामग्री तेथार करी राजनी सभस उपस्थित यथ. अने कहुं. ॥२४८॥

हिन्दी :- इस तरह जब राजाने मौन धारण कर कोई भी जवाब नहीं दिया तब मुख्य स्वामिनी के आदेश के अनुसार दूसरी सुंदरियोने स्नान और भोजन की सामग्री तैयार की और वे राजा के सामने उपस्थित हुई और कहा, ॥२४९॥

मराठी :- चाप्रमाणे जेव्हा राजाने मौन धारण करून काहीच उत्तर दिले नाही तेव्हा मुख्य स्वामिनीच्या आज्ञेप्रमाणे दुसऱ्या सुंदरींनी स्नान आणि भोजनाची सामग्री तयार केली आणि त्या राजा समोर उपस्थित झाल्या. आणि म्हणाल्या, ॥२४९॥

English :- when the queen found that king wishes to keep mum, she ordered her mates to arrange for the bath and food for the king.

प्रसद्य सद्यः प्राणेशा स्नात्वा भुक्त्वा यथारुचि ॥

यावज्जीवं सहाऽस्माभिर्-भोगान् भुङ्क्वाऽकुतोभयः ॥२५०॥

अन्वयः- हे प्राणेशा सद्यः प्रसद्य यथारुचि स्नात्वा भुक्त्वा च अस्माभिः सह यावज्जीवं अकुतोभयः भोगान् भुङ्क्वा ॥२५०॥
विवरणम्- प्राणानामीशः प्राणेशः तत्सम्बुद्धौ हे प्राणेशा प्राणस्वामिन् सद्यः शीघ्रं प्रसद्य प्रसन्नो भूत्वा रुचिजनतिक्रम्य यथारुचि स्नात्वा स्नानं कृत्वा भुक्त्वा भोजनं कृत्वा च अस्माभिः सह यावत् जीवसि तावत् यावज्जीवं न विद्यते कुतः भयं यस्य सः अकुतोभयः निर्भयः सन् भोगान् भुङ्क्व उपभुङ्क्व ॥२५०॥

सरलार्थः- हे प्राणेशा शीघ्रं प्रसन्नो भूत्वा यथारुचि स्नात्वा भोजनं कृत्वा च अस्माभिः सह यावज्जीवं निर्भयः सन् भोगान् भुङ्क्व ॥२५०॥

गुणरत्नाः :- “हे प्राणेशा अभारत उपर नव्ही इषादृष्टि इरी, स्नान अने यथाशुचि लोळन इरी अभारी साथे जिंदगीपर्यंत भोग भोगवो, अर्धी तमारे ओईपाग तरक्षी आंई पाग लय राखवो नई।” ॥२५०॥

हिन्दी :- “हे प्राणेशा हमारे उपर जल्दी कृपा दुष्टि करके स्नान और यथारुचि भोजन कर के हमारे साथ जीवनपर्यंत भोग भोगो। यहां आप हम किसीसे किसी प्रकार का भय न रखो ॥२५०॥”

मराठी :- "हे प्राणे! आमच्या वर त्वरित कृपाव्ही करून स्नान आणि स्नानीनुसार भोजन करून आमच्या सोबत आद्युष्यभर भोग भोगा, येथे आमच्यापैकी कोणाकडूनही कोणत्याही प्रकारची भिती बाळगू नका. ॥२५०॥"

English :- When this was arranged, they, addressing King Nabhak as their husband, asked him to have a bath and food according to his likes and dislikes and thereafter continue staying with them for his whole life, experiencing the pleasures of seductive passions and joy.

एवं वदन्त्यः शीताम्भः सिता - द्राक्षाम्भसी अपि ॥

सिताघृतपुरःस्निग्ध - पायसादि च तत्पुरः ॥२५१॥

प्रदश्यं चादुभिर्वाक्यै - रूपसर्गनिनेकशः ॥

पूर्व - कृत्वाऽनुकूलांस्ताः, प्रतिकूलानपि व्यधुः ॥२५२॥

अन्यः - एवं वदन्त्यः शीताम्भः सिता - द्राक्षाम्भसी अपि सिताघृतपुरःस्निग्धपायसादि च तत्पुरः (अग्निमेण श्लोकेन सम्बन्धः) ॥२५१॥

प्रदश्यं पूर्व चादुभिः वाक्यैः अनेकशः अनुकूलान् उपसर्गान् कृत्वा ताः प्रतिकूलानपि उपसर्गान् व्यधुः ॥२५२॥

विवरणम् :- एवं वदन्त्याः ब्रुवत्याः ताः सुन्दर्यः तस्य नाभाकस्य पुरः पुरतः शीतं च तद् अम्भः च शीताम्भः, सुरभिशीतलजलं, सिता शर्करा च द्राक्षाम्भश्च सिताद्राक्षाम्भसी शर्कराद्राक्षोदके सिताच घृतं च सिताघृते सिताघृताभ्यां युक्तं स्निग्धं स्वादिष्टं पायसादि दूधपाकादिमिष्टान्नम् ॥२५१॥

प्रदश्यं दर्शयित्वा पूर्व प्रथमं चादुभिः मधुरैः वाक्यैः वचनैः अनेकशः अनेकान् अनुकूलान् उपसर्गान् कृत्वाऽनन्तरं ताः प्रतिकूलानपि उपसर्गान् व्यधुः चक्रुः ॥२५२॥

सप्तार्थः - एवं वदन्त्यः ताः सुन्दर्यः नाभाकस्य पुरः सुरभिशीतलं जलं सितां द्राक्षाम्भः शर्करापातयुतं स्निग्धं दूधपाकादिभिर्नाम्नम् (अग्निमेण श्लोकेन संबन्धः) ॥२५१॥

ताः प्रदश्यं प्रथमं मधुरैः वचनैः अनुकूलान् अनेकशः उपसर्गान् चक्रुः। ततः प्रतिकूलानपि उपसर्गान् व्यधुः ॥२५२॥

ગુણરાત્રી :- આ પ્રમાણે બોલાતી તે મનહરણી સુંદરીઓએ નાભાક રાજ આગળ શીતલ અને સુવાસિત જલ, સાકર અને કાશનું પાણી, ઘી અને સાકર નાખી સ્વાદિષ્ટ બનાવેલા દૂધપાક વિગેરે મિષ્ટાન્ન દેખાડી મીઠાં મીઠાં વચનો વડે. ॥૨૫૧॥

પહેલાં તો અનુકૂલ ઉપસર્ગો કર્યા, અને ત્યાર પછી અનેક પ્રતિકૂલ ઉપસર્ગો કરવા માંડ્યા ॥૨૫૨॥

હિન્દી :- इसप्रकार बोलती हुई उन मनोहर सुंदरियों ने नाभाक राजा के सामने शीतल और सुगंधित जल (पाणी), साकर और कशनूर का पाणी घी और साकर मिलाकर स्वादिष्ट तैयार किया हुआ दुधपाक आदि मिष्ठान्न दिखाकर मधुर एवं प्रिय वचनों के द्वारा पहले तो अनेक अनुकूल उपसर्ग किये और उसके बाद अनेक प्रतिकूल उपसर्ग करने लगीं ॥२५१॥ ॥२५२॥

મરાઠી :- असे बोलत असलेल्या त्या मनोहर सुंदरींनी नाभाक राजा समोर शीतल आणि सुवासिक जल (पाणी), साकर आणि क्राशवाचा रस, तूप आणि साखर यातून स्वादिष्ट बनविलेला दूधपाक वगैरे मिष्टान्न ठेवून प्रथम गोठ गोठ मधुर वचनोंनी अनेक अनुकूल उपसर्ग केले, आणि त्यानंतर त्या अनेक प्रतिकूल उपसर्ग करू लागल्या ॥२५१॥ ॥२५२॥

English :- Having spoken in a quintessentializing tone, the philandroses, offered King Nabhak chilled and scented water diluted with sugar, grape juice, a sweet dish made out of milk, pure ghee and sugar, and delicious sweetmeats. At first they began pressing him to have those snacks with utmost importunateness. When they noticed that the King had still not touched those snacks, they began to utilize refract and perverse means.

તથાપ્યધુન્ધચેતાઃ સઃ, ધર્મે યાવદવસ્થિતઃ ॥
શ્રી શત્રુઞ્જયશ્રુઙ્ગસ્થં, તાવદાત્માનમૈક્ષત ॥૨૫૩॥

અન્યઃ- તથાપિ અધુન્ધચેતાઃ સઃ યાવત્ ધર્મે અવસ્થિતઃ તાવત્ આત્માનં શ્રી શત્રુઞ્જયશ્રુઙ્ગસ્થં એક્ષત ॥૨૫૩॥

विवरणम्:- तथापि ताभिः सुन्दरीभिः अनेकेषु अनुकूलेषु प्रतिकूलेषुच उपसर्गेषु कृतेष्वपि न क्षुब्धम् अक्षुब्धमा असुब्धं चेत्: यस्य अक्षुब्धचेताः क्षोभरहितमनाः स नाभाकः यावत् धर्मे अवस्थितः तावत् आत्मानं श्रिया युतः शत्रुञ्जयः श्रीशत्रुञ्जयः। श्रीशत्रुञ्जयस्य शृङ्गं श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गम्। श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गे तिष्ठतीति श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गस्थः तं श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गस्थं श्रीशत्रुञ्जयशिखरस्थितम् ऐकिए अग्रासीत ॥२५३॥

सप्तार्थाः:- ताभिः सुन्दरीभिः अनुकूलप्रतिकूलोपसर्गान् कृत्वा क्षोभितः अपि सः नाभाकः अक्षुब्धचेताः धर्मे एव अवस्थितः। तदा स आत्मानं श्रीशत्रुञ्जय शिखरस्थितम् अपश्यत् ॥२५३॥

गुणशती :- ते स्त्रीयोऽे अनेक अनुकूल अने प्रतिकूल उपसर्गो ३२५१ छातां पाशु ल्यारे अक्षुब्धचित्त चित्तवाणो नाभाध नश भान्न नडी उगता धर्म ध्यानमां न लीन रह्ये, तेवामां पोताने श्री शत्रुञ्जय पर्वतना शिभर उपर न्येयो ॥२५३॥

हिन्दी :- उन स्त्रियोने अनेक अनुकूल और प्रतिकूल उपसर्ग करने पर भी जब अस्खलित चित्तवाला नाभाकराजा जरा भी विचलित न होकर निरंतर अपने धर्मध्यान में लीन रहा उतने में राजाने स्वयं को श्री शत्रुञ्जय पर्वत के शिखर पर पाया

मराठी :- त्या स्त्रियांनी अनेक अनुकूल आणि प्रतिकूल उपसर्ग केल्यानंतर देखील मनात चट्किंचितही क्षोभ उत्पन्न होऊ न देता तो नाभाक राजा जराही न हलमगता धर्मध्यानात स्थिर राहिला. तेवढ्यात स्वतःला राजाने श्री शत्रुञ्जय पर्वताच्या शिखरावर पाहिले ॥२५३॥

English :- Even after using importunate means at first and then refract mean to make the king wilt from his vow, the king remained tongue-tied and did not divulge from his vow and remained firm on his part, and only allowed his mind to wander towards the Lord. He the suddenly found himself on the peak of mount Satrunjay.

अहो! किमेतदित्येवं, साश्चर्ये नृपपुञ्जवे।

सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः, पुष्पवृष्टिर्दिवोऽपतत् ॥२५४॥

अन्वयः- अहो! एतत् किं? इत्येवं साश्चर्ये नृपपुञ्जवे दिवः सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः पुष्पवृष्टिः अपतत् ॥२५४॥

विवरणम्:- अहो! एतं किम्? इति एवं आश्चर्येण सह वततिऽसौ साश्चर्यः तस्मिन् साश्चर्ये निस्सिते नृपपुञ्जवे नृपश्रेष्ठे सति विवः आकाशात् सुरभेः भावः सौरभ्यम्। सौरभ्येन आकृष्टा भृङ्गानां भ्रमराणामालिः पङ्क्तिः यया सा सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः सुरभिगन्धाकृष्टभ्रमरपङ्क्तिः पुष्पाणां वृष्टिः पुष्पवृष्टिः अपतत् निपतत् ॥२५४॥

सतलार्थः- अहो! एतत् किं? इति नृपश्रेष्ठे नाभाके विस्मिते सति आकाशात् सुगन्धिपुष्पवृष्टिः अपतत्। या सुगन्धेन भ्रमरपङ्क्तिमाकर्षत् ॥२५४॥

भुजरात्री :- 'अहो! आ ते शुं स्वप्न छे के साथो बनाव छे?' ओ प्रभागे आश्चर्यभां गरडाव भनेलो नृपवर विथार करे छे तेवाभां आडाशभांथी पुष्पोनी वृष्टि थर ॥२५४॥

हिन्दी :- 'अरे! यह क्या स्वप्न है या सत्य घटना है?' इस प्रकार आश्चर्य में डूबा वह राजा विचार करता है उतने में आसमान से सुगंध खींचकर लायी हुई भ्रमरों की पंक्तिसे व्याप्त फूलों की वर्षा हुई ॥२५४॥

मराठी :- 'अरे! हे काय?' असे म्हणून आश्चर्यचकित झालेल्या राजावर आकाशातून सुगंधामुळे मुंग्याच्या पंक्तींना आकर्षून घेणाऱ्या गुंगधी फुलांची वृष्टि झाली ॥२५४॥

English :- At this astonishing incident, the King wondered if he was in a trance or was it a dream. Just then, there was a shower of flowers, whose fresh odoriferousness attracted many black wasps.

पुरः सुरः स्फुरत्कान्तिः कश्चित् काञ्चनकुण्डलः ॥

प्रादुर्भूयेत्यभाषिष्ट, कुर्वन् जयजयारवम् ॥२५५॥

शान्वयः- तवा काञ्चनकुण्डलः स्फुरत्कान्तिः जयजयारावं कुर्वन् कश्चित् सुरः पुरः प्रादुर्भूय इति अभाषिष्ट ॥२५५॥

विवरणम्:- तदा तस्मिन् समये काञ्चने कुण्डले यस्य सः काञ्चनकुण्डलः सुवर्णकुण्डलः स्फुरन्ती कान्तिः यस्य सः स्फुरत्कान्तिः कान्तिमान् जय जय इति आरावः जयजयारावः तं जयजयारावं जयजयकारं कुर्वन् विदधत् कश्चित् सुरः पुरः पुरतः प्रादुर्भूय प्रकटीभूय इति बह्व्यमाणम् अभाषिष्ट बभाषे ॥२५५॥

सरलार्थः- तदा सुवर्णकुण्डलः कान्तिमान् कश्चित् सुरः जयजयारावं कुर्वन् पुरतः प्रादुर्भूय इति अभाषिष्ट ॥२५५॥

गुञ्जशती :- तथा तेनी सन्भुभ सुवर्णकुण्डल धारय ३२५, देहीभमान् कान्तिवाण ३२५, अने '४५ ४५' शब्दो नो गुञ्जश ३२५ ३०६३ देवे प्रगट थर्धने ३४५, ॥२५५॥

हिन्दी :- और सुवर्णकुण्डल धारणकर देदीप्यमान कान्तियुक्त किसी देवने 'जय जय' शब्द का उद्घोष करते हुए उनके सामने प्रगट होकर कहा, ॥२५५॥

मराठी :- आणि तेव्हा त्याच्या सन्मुख सुवर्णकुण्डल धारण करणारा, देदीप्यमान, कान्तियुक्त असा कोणी एक देव 'जय जय' शब्दांचा उद्घोष करीत प्रगट होऊन म्हणाला, ॥२५५॥

English :- All of a sudden, he happened to see a God who had worn a large ring in his ear and whose resplendence and splendor was beyond compare. He began singing out slogans of cheers in honour of King Nabhak when he revealed himself.

श्रीमच्छुद्धश्रीविरचित श्रीनामराजाचरितम्

अन्वयः- हे सद्धर्मन्! सौधर्मस्वामिनिर्मिताम् ॥
असासहिरहं सर्व - मकार्षमिदमीदृशम् ॥२५६॥

विवरणम्:- सन् धर्मः यस्य सः सद्धर्मा तत्सम्बद्धौ हे सद्धर्मन्! सौधर्मस्य स्वामी सौधर्मस्वामिना निर्मिता
अहम् इदम् ईदृशं सर्वम् अकार्षम् ॥२५६॥

सरलार्थः- हे सद्धर्मन्! सौधर्मस्वामिना कृतां तव प्रशंसाम् असासहिः अहम् इदम् ईदृशं सर्वम् अकार्षम् ॥२५६॥

गुणशती :- “उ धर्मिष्ठ शिरोमणि! देवलोकां सौधर्मन्त्रे अरेखी तभारी प्रशंसा सहन न होने के कारण मैंने तुम्हारी परीक्षा करने के लिये यह
छे.” ॥२५६॥

हिन्दी :- “हे धर्म शिरोमणि! देवलोक में सौधर्मन्त्र द्वारा की गई प्रशंसा सहन न होने के कारण मैंने तुम्हारी परीक्षा करने के लिये यह
सब कार्य किया ॥२५६॥”

मराठी :- “हे धर्मशिरोमणे! देवलोकामध्ये सौधर्मन्त्राणे केलेली तुझी प्रशंसा सहन न झाल्यामुळे तुझी परीक्षा घेण्यासाठी मी असे हे
सर्व कार्य केले आहे.” ॥२५६॥

English :- The God addressing him as a religious and a prominent personality, said to him that he could not
bear his praises being blurted out in Indra's court. So in order to test his controllability, as a

celibatarian he had created such a scene.

तत् क्षमस्य महाभागा ययेवं क्लेशितो भवान्॥

तुष्टोऽस्मि तव सत्त्वेन, वरं वृणु वरं वृणु ॥२५७॥

अन्वयः:- हे महाभागा यद् एवं भवान् क्लेशितः। तत्क्षमस्या अहं तव सत्त्वेन तुष्टः अस्मि वरं वृणु। वरं वृणु ॥२५७॥

विवरणम्:- महान् भागः यस्य सः महाभागः, तत्सम्बन्धौ हे महाभागा भाग्यशालिन् मया यद् यस्मात् कारणात् भवान् एवं क्लेशितः क्लेशं दुःखं प्रापितः। तत् क्षमस्या अहं तव सत्त्वेन तुष्टः अस्मि अतः इष्टं वरं वृणु। वरं वृणु।

सरलार्थः:- हे महाभागा। मया भवान् क्लेशं प्रापितः, तत्क्षमस्व। अहं तव सत्त्वेन तुष्टः अस्मि। त्वं वरं वृणु। वरं वृणुम् ॥२५७॥

गुण्यती:- “हे महाभाग्यशाली! ते भें तभने दुःख आभुं ते भदव क्षमा करो. हुं तभारा सत्त्वथी संतुष्ट थयो धुं, भाटे ते तभारे केँथये ते पसदान भागी ल्यो” ॥२५७॥

हिन्दी:- “हे महाभाग्यशाली! मैंने आपको जो दुःख दिया उस के लिए क्षमा करो। मैं तुम्हारे सत्व से संतुष्ट हो गया हूँ, इसलिये तुम्हें जो वरदान चाहिये वह माँग लो” ॥२५७॥

मराठी:- “हे महाभाग्यशाली। मी तुम्हाला दुःख दिले त्या बदल मला क्षमा करा. मी तुमच्या सत्त्वाने संतुष्ट झालो आहे, म्हणून तुम्हाला जो पाहिजे तो वर मागून घ्या. ॥२५७॥

English:- The God then addressing him as a man of providence, asked for apolozies, as he had put him into an incommodious situation. He added that he was pleased with him and therefore requested him to ask for a boon.

अन्यः-

विवरणम्:-

राजा अवोचत् - आसधर्मधनः अहं परं न याचे। मासधर्मधनः परम् ॥

राजा नाभाकः अवोचत् - आसं प्राप्तं धर्मः एव धनं येन सः आसधर्मधनः अहं परं अन्यं न याचे न वन्यो परतु मम सीमन्धरः

अतः त्वं मम नमनेच्छां पूरय ॥२५८॥

समलार्थः-

राजा नाभाकः अवोचत् - मया धर्मधनं प्राप्तमस्ति। अहं परं न याचे। किन्तु केवलं सीमन्धरस्वामिनं नन्तुमिच्छामि। मम तां

इच्छां पूरय ॥२५८॥

गुणरत्नाः :- राजेश्वर उवाच, "मं धर्मधनी अपुट भवतो आसः उरेखो होवाधी भरे भागवानुं उं। रक्षुं नथी, पुण भरे श्रीसीमंधर

स्वामीने वंदन करवानी इच्छा छे ते पूर्ण करे" ॥२५८॥

तब राजाने कहा, "मुझे धर्मरूपी कमी न खत्म होनेवाला खजाना प्राप्त हुआ है इसलिये मुझे मागने जैसा कुछ भी रहा नहीं है, पर मुझे श्रीसीमन्धर स्वामी को प्रणाम करने की इच्छा है वह तुम पूरी करवाओ।" ॥२५८॥

राजा म्हणाला, "मी धर्मरूपी कमी ही न संपणारा खजीना प्राप्त केलेला आहे. त्यामुळे दुसऱ्याजवळ काहीही मागत नाही पण मला श्रीसीमं पर स्वामीना नमस्कार करण्याची इच्छा आहे ती इच्छा तुम्ही पूर्ण करा." ॥२५८॥

English :- At this the King replied that he has attained a never ending wealth of the knowledge of religion. So there is nothing left worth asking as there is nothing more worhtful as religious knowledge. But he adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the necessary arrangements.

हिनवी :-

मराठी :-

English :-

At this the King replied that he has attained a never ending wealth of the knowledge of religion. So there is nothing left worth asking as there is nothing more worhtful as religious knowledge. But he adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the necessary arrangements.

हिनवी :-

मराठी :-

English :-

At this the King replied that he has attained a never ending wealth of the knowledge of religion. So there is nothing left worth asking as there is nothing more worhtful as religious knowledge. But he adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the necessary arrangements.

अथो देवगुरुत्वा, सत्त्वाधिकशिरोमणिः ॥

नाकिक्लृप्तविमानेन, विदेहेषु ययौ नृपः ॥२५९॥

अन्वयः-

अथो सत्त्वाधिकशिरोमणिः नृपः देवगुरुन् नत्वा नाकिक्लृप्तविमानेन विदेहेषु ययौ ॥२५९॥

विवरणम्:-

अथो अनन्तरं सत्त्वेन अधिकाः सत्त्वाधिकाः (सत्त्वमधिकं येषां ते सत्त्वाधिकाः इति वा) सत्त्वाधिकानां शिरोमणिः सत्त्वाधिकशिरोमणिः सत्त्वशाल्यग्रेसरः जन् पातीति नृपः नाभाकः देवाश्च गुरुश्च देवगुरुवः तान् देवगुरुन् नत्वा सुरेण क्लृप्तं रचितं नाकिक्लृप्तम् नाकिक्लृप्तं च तद् विमानं च नाकिक्लृप्तं, तेन नाकिक्लृप्तविमानेन सुररचितविमानेन विदेहेषु क्षेत्रेषु ययौ जगाम ॥२५९॥

सरलार्थः-

अनन्तरं सत्त्वशालिशिरोमणिः नृपः नाभाकः देवगुरुन् नत्वा सुररचितविमानेन विदेहेषु ययौ ॥२५९॥

गुणशाली :-

त्यार भाद देवे विमान बनायुं, तेनी अंदर सत्त्वशाली, पुरुषोभां शिरोमणि नाभाक राजा देव लगवान अने शुभने नभस्मार करी भेडो, अने देवनी सहायथी ते विमान वेड भडाविदेह क्षेत्रभां ग्यां श्रीसीमंधर स्वामी भिशनेवा छता त्यां गयो. ॥२५९॥

हिन्दी :-

तब बाद में देवने विमान तैयार किया, उस में सत्त्वशील पुरुष के शिरोमणि नाभाक राजा देव (भगवान) और गुरु को प्रणाम कर के बैठ गया और उस देव की सहायता से वह विमान जहाँ महाविदेह क्षेत्र में श्री सीमन्धर स्वामी विराजमान थे वहाँ गया

मराठी :-

त्यानंतर अत्यन्त सत्त्वशील, लोकात श्रेष्ठ असलेला नाभाक राजा देव (भगवान) आणि गुरुंना नमस्कार करून देवांनी तयार केलेल्या विमानाने विदेह क्षेत्रात गेला. ॥२५९॥

English :-

Then the God prepared a plane, which would take them to the Mahavedeha Schetra where the Lord, Simandhar's glory and power reigns. Then saluting the almighty God and his spiritual instructor, King Nabhak boarded the plane and in due-course reached his destination.

तत्राष्टप्रातिहार्यश्री-सेव्यं सीमन्धरं जिनम् ॥
नत्वाऽपृच्छच्चिरत्नो मेऽन्तरायः कोऽयमित्यसौ ॥२६०॥

अन्वयः-

असौ तत्र अष्टप्रातिहार्यश्रीसेव्यं सीमन्धरं जिनं नत्वा अपृच्छत् - मम कोऽयं चिरत्नः अन्तरायः अस्ति? ॥२६०॥
नित्यरण्यः- असौ नाभाकः तत्र विदेहेषु अष्टौ प्रातिहार्याणि एव श्रीः अष्टप्रातिहार्यश्रीः! अष्टप्रातिहार्य-श्रिया सेव्यं श्रीसेव्यं सीमन्धरं जिनं नत्वा वन्दित्वा अपृच्छत् - मम अयं कः चिरत्न चिरन्तनः अन्तरायः किञ्च अस्ति? इति ॥२६०॥

सरलार्थः-

असौ नाभाकः तत्र विदेहेषु अष्टप्रातिहार्यश्रिया सेवितुं योग्यं श्रीसीमन्धरं जिनं नत्वाऽपृच्छत् - मम अयं कः चिरत्नः अन्तरायः अस्ति । इति ॥२६०॥

गुणवती :-

त्यां आऽ भद्राप्रतिहार्येषु लक्ष्मीं वरे सेवता श्रीसीमन्धरं जिनं नत्वाऽपृच्छत् - मम अयं कः चिरत्नः अणधी शुं अन्तराय कर्म लाभ्युं छे? ॥२६०॥

हिन्दी :-

उस आठ महाप्रातिहार्यरूप लक्ष्मी द्वारा सेवित श्रीसीमन्धर जिनैन्द्र को प्रणाम कर के पूछा, "हे प्रभो! भने धरा लांभा से, क्या अन्तराय कर्म लगा है?" ॥२६०॥

मराठी :-

त्या नाभागाने महाविदेक्षेत्रात आठ महाप्रातिहार्यरूपी लक्ष्मी ज्यांची सेवा करीत आहे. अशा श्रीसीमन्धर स्वामींना नमस्कार करून विचारले, "हे प्रभो! मला कित्येक दिवसापासून कोणते अन्तराय कर्म त्रास देत आहे."

English :-

When he reached there he happened to see the eight Laxmi's in the form of the eight Mahapratiharyies deeply engrossed in vndering their humble services to the almighty Simandar. Paying his homage to the Lord, the king asked him for how long would the disturbances of his past sins would keep causing a fracas in his life.

Note -

Mahapratiharyea's.

- 1) The Ashoka tree,
- 2) The ordinary Gods showering flowers, (*Pushe Vrisli*)
- 3) Playing the divine musical instruments, (*Divye Dhuanin*)
- 4) *Chamar* (A fan prepared out of the tail of a specific cow-chamr)
- 5) The Throne. (*Sihasan*)
- 6) Halo (*Bhamandal*)
- 7) Kettle drums (*Dundubhi*)
- 8) The royal Uंबरalla (*Chhatra*)

समुद्रसिंहयोर्नागगोष्ठिकस्य च सा कथा ॥

यथा युगन्धराचार्यैः प्रोक्ता स्वामी तथाऽऽविशत् ॥२६१॥

अन्यथा:-

समुद्रसिंहयोः नागगोष्ठिकस्य च सा कथा युगन्धराचार्यैः यथा प्रोक्ता तथा स्वामी आविशत् ॥२६१॥

विवरणम्:-

समुद्रश्च सिंहश्च समुद्रसिंहौ, तयोः समुद्रसिंहयोः, नागश्चासौ गोष्ठिकश्च नागगोष्ठिकस्य च कथा युगन्धराचार्यैः यथा प्रोक्ता कथिता तथा सीमन्धरस्वामी आविशत् अकथयत् ॥२६१॥

सरलार्थ:-

समुद्रसिंहयोः नागगोष्ठिकस्य च कथा युगन्धराचार्यैः यथा कथिता तथैव सीमन्धरस्वामी तां कथाम् अकथयत् ॥२६१॥

शुब्धरत्नी:-

आ प्रभाते नाभाङ्क राजनो प्रश्नं सांभणी प्रभु श्री सीमन्धर स्वामीभ्यो ज्ञेयी रीते युगन्धराचार्ये समुद्रपाल सिंह अने नागगोष्ठिकनी कथा कही इती तेवी रीते संपूर्ण कथा कही ॥२६१॥

हिन्दी:-

इस तरह का नाभांकराजा का सवाल सुनकर प्रभु श्री सीमन्धरस्वामीने श्री युगन्धराचार्य ने समुद्रपाल, सिंह और नागगोष्ठिक की कथा जैसे कही थी, उसी प्रकार पूर्णतया कही ॥२६१॥

मराठी :- असा नाभाकराजाचा प्रश्न ऐकून प्रभु श्री युगवपराचार्यांनी समुद्रपाल सिंह आणि नागनीलकंठ यांची कथा जशी सांगितली होती. तशीच सीमंजर स्वामींनी सांगितली. ॥२६१॥

English :- Having heard the query of King Nabhak, the Lord narrated to him the two biographies of Samudrapal-Sihe and Nag, just as the rev priest Yughandar had narrated.

पुनः प्राह प्रभुर्भूपं न पूर्वकृतकर्मतः ॥

विमुच्येत क्वचित् कोऽपि त्यमेवास्य निदर्शनम् ॥२६२॥

अन्ययः- प्रभुः पुनः भूपं प्राह - कोऽपि क्वचिदपि पूर्वकृतकर्मतः न विमुच्येता अस्य त्यमेव निदर्शनमसि ॥२६२॥

विवरणम्:- प्रभुः सीमन्धरस्वामी पुनः भुवं पातीति भूपः तं भूपं नृपं प्राह ब्रवीति स्मा कः अपि क्वचिदपि पूर्व कृतं पूर्वकृतम्वा पूर्वकृतं च तत्कर्म पूर्वकृतकर्म तस्मात् पूर्वकृतकर्मतः न विमुच्येता अस्य त्वम् एव निदर्शनम् उदाहरणमसि ॥२६२॥

सरलार्थः- प्रभुः सीमन्गरस्वामी पुनः भूपं अब्रवीत्। कोऽपि जीवः कदाचिदपि पूर्वकृतकर्मणः मुक्तो न भवति। अस्य त्वमेवोदाहरणमसि ॥२६२॥

गुणवती :- वणी प्रभुने राजने इहं, 'पूर्वभवना इर्मर्भयनमांथी कोर्धपाणु इहपि धृटी शङ्कुं नथी, ते सभंधमां तु न पोते दष्टांश्च ए.' ॥२६२॥

हिन्वी :- फिर प्रभु ने राजा से कहा, "पूर्व जन्म मे उपाजित किये हुए कर्म भोगे बिना कोई भी प्राणी कभी छूट नहीं सकता, इस सम्बन्ध में तू स्वयं ही दृष्टान्तरूप है ॥२६२॥"

मराठी :- सीमंजर स्वामी पुन्हा राजाला म्हणाले, "पूर्वजन्मी उपाजित केलेले कर्म भोगत्याशिवाय कोणी ही प्राणी केव्हा ही सुटू शकत नाही, या संदर्भात तू स्वतःच दृष्टान्त आहेस. ॥२६२॥"

English :- Then the Lord said that every man is bound to pay for his sinful deeds of his past lives. So the Lord says that the King has become a historicist of his own life.

त्यया सिंहभये यात्राऽन्तरायोऽकारि बान्धवम् ॥

धारयित्वा स विलेयो वृद्धः सोपानलोढकः ॥२६३॥

अन्वयः- त्वया सिंहभये बान्धवं यात्रान्तरायः अकारि सः अन्तरायः सोपानलोढकः वृद्धः विलेयः ॥२६३॥

विवरणम्:- त्वया सिंहभयः तस्मिन् सिंहभवे बान्धवं धारयित्वा यात्रायाम् अन्तरायः प्रत्यूहः यात्रान्तरायः यात्राप्रत्यूहः अकारि सः अन्तरायः एव सोपानात् लोढकः सोपानलोढकः वृद्धः पुरुषः विलेयः विज्ञातव्यः ॥२६३॥

संज्ञार्थः- त्वया सिंहस्य भवे समुद्रपालस्य भ्रातुः यात्रायाम् अन्तरायः अकारि सः अन्तरायः एव सोपानलोढकः वृद्धः विज्ञेयः ॥२६३॥

गुणवती :- "ते सिंहना लवभां तारा भाई समुद्रपालने यात्रा करतं अटकावी अंतराय कर्यो હતો, અને તેથી તે અંતરાય કર્મ ઉપાર્જન કર્યુ હતું, તે અંતરાય કર્મ જ તને પહેલે પગથીયેથી ગબડાવનાર વૃદ્ધ પુરુષ બાણવો. ॥२६३॥

हिन्दी :- तुमने सिंह के जन्म में अपने भाई समुद्रपाल को यात्रा करने से रोक कर अन्तराय उत्पन्न किया और इससे तुमने अन्तराय कर्म उपार्जन किया, वह अन्तराय कर्म ही तुझे पहली सीढ़ी से गिरानेवाला वृद्ध पुरुष समझ ॥२६३॥

मराठी :- तू सिंहाच्या जन्मी तुझ्या भावाला यात्रेस जातांना रोखून विज्ज उपस्थित करून अंतरायरूपी कर्म (पाप) उपार्जित केले, ते अन्तराय कर्मच तुला पहिल्या पायरीपासून लोटून देणारा म्हातारा पुरुष होता असं समज. ॥२६३॥

English :- The Lord then says that the fracas that has been caused regarding his past sinful deeds is because he, during his birth as Sihe, had stopped his brother Samudrapal from carrying out the pilgrimage and so this sinful deed had caused the fall from the first step, in the form of an aged man.

અન્યથા :-

વિવરણમ્ :-

અસૌ નાગસ્ય જીવઃ અપિ પુરા ચન્દ્રાદિત્યભવે ક્ષાલિતાખિલાસત્કર્મા સૌધર્મેઽજનિ નિર્જરઃ ॥૨૬૪॥

અસૌ નાગસ્ય જીવઃ અપિ પુરા ચન્દ્રાદિત્યભવે ક્ષાલિતાખિલાસત્કર્મા સૌધર્મેનિર્જરઃ અજનિ ॥૨૬૪॥
ચ અખિલાસત્કર્માણિ ક્ષાલિતાનિ અખિલાસત્કર્માણિ યેન સઃ ક્ષાલિતાખિલાસત્કર્મા સૌધર્મે દેવલોકે નિર્ગતા જરા
યસ્યાત્ સઃ નિર્જરઃ દેવઃ અજનિ ॥૨૬૪॥ નાગસ્ય જીવઃ ચન્દ્રાદિત્યભવે સર્વાણિ અસત્કર્માણિ ક્ષાલયિત્વા સૌધર્મે દેવલોકે
દેવઃ અજનિ ॥૨૬૪॥

સરસાર્થઃ :-

અસૌ ત્વયા સહ આગતઃ દેવઃ નાગસ્ય જીવઃ અસ્તિ ॥૨૬૪॥

શુભશતી :-

વળી જે આ તારી સાથે દેવ આવેલો છે તે નાગશ્રેષ્ઠીનો જીવ છે, તેણે પહેલાં ચન્દ્રાદિત્યના ભવમાં પુણ્યકર્મ વડે સમગ્ર
પાપ પ્રમાણન કર્યું, અત્યારે તે સૌધર્મ દેવલોકમાં દેવતા થયો છે. ॥૨૬૪॥
જોર તેરે સાથે જો દેવ આયા હોય તે વહ નાગશ્રેષ્ઠિ કા જીવ હૈ, વહ પહેલે ચંદ્રાદિત્ય કે જન્મ મેં પુણ્યોં કે દ્વારા સમી પાપો
કા પ્રકાલન કર કે અમી સૌધર્મ દેવલોક મેં દેવ હુઆ હૈ ॥૨૬૪॥

હિન્દી :-

મરાઠી :-

English :- He continued saying that the God that has arrived there along with the king, is none other than the
soul of Nag, who had cleansed himself from his past sins, by performing meritorious deed during
his birth as Chandraditya and therefore was born as a God in the heaven named Saudharma.

इति सीमन्धरस्वामी-मुखात्तो चरितं निजम् ॥

श्रुत्वा प्रीतो जिनं नत्वा, शत्रुअयमगच्छताम् ॥२६५॥

इति सीमन्धरस्वामिमुखात् निजं चरितं श्रुत्वा प्रीतो तो जिनं नत्वा शत्रुअयम् अगच्छताम् ॥२६५॥

विवरणम्:- इति इत्थं सीमन्धरस्वामिनः मुखं सीमन्धरस्वामिमुखं, तस्मात् सीमन्धरस्वामिमुखात् निजं चरितं श्रुत्वा आकर्ण्य प्रीतो सन्तुष्टौ तो देवनाभाकौ जिनं सीमन्धरस्वामिनं नत्वा प्रणम्य शत्रुअयम् अगच्छताम् ॥२६५॥

सरलार्थ:- इत्थं सीमन्धरस्वामिनः मुखात् निजं चरित्रं श्रुत्वा तो देवः नाभाकनृपः च प्रीतो भूत्वा सीमन्धरस्वामिनं नत्वा शत्रुअयम् अगच्छताम् ॥२६५॥

गुणवती :- आ प्रभाणे सीमंधर स्वामीना श्रीभुवधी ते देव अने नाभाक राज पोतपोतानुं गरित्र सांभणी पाण ॥ उचित थप, अने ते प्रभुने पंदन करी श्री शत्रुंजय पर्वत उपर गय ॥ २६५ ॥

हिन्दी :- इस तरह श्री सीमन्धर स्वामी के मुखसे वह देव और नाभाक राजा अपने अपने चरित्र सुनकर बड़े ही हर्षित हुए, और प्रभु को प्रणाम कर के श्री शत्रुंजय पर्वत पर गये ॥२६५॥

मराठी :- तो देव व नाभाक राजा द्वाप्रमाणे श्री सीमन्धर स्वामीच्या मुखांतून आपआपले चरित्र ऐकून फारच आनंदित झाले. श्री जिन प्रभूला नमस्कार करून श्री शत्रुंजय पर्वतावर गेले ॥२६५॥

English :- In this manner, both the God and King Nabhak were overcome with contentment when they had heard their respective biographies being narrated by the Lord Simandar. And then after paying their obeisance to the Lord, they arrived back to the mount of Satrunjay.

तत्र श्रीआदिवेदस्य स्नात्रपूजामहोत्सवम्॥
कृत्वाऽष्टाहत्रयं भक्त्या तौ स्वं धन्यममन्येताम् ॥२६६॥

तत्र भक्त्या अष्टाहत्रयं श्रीआदिवेदस्य स्नात्रपूजामहोत्सवं कृत्वा तौ स्वं धन्यम् अमन्येताम् ॥२६६॥
तत्र शत्रुजयपर्वति भक्त्या अष्टानामलां समाहारः अष्टाहमो अष्टाहानां त्रयं अष्टाहत्रयम् । त्रीणि अष्टाहानि यावत् श्री
आदिवेदस्य स्नात्रपूजायाः नहोत्सवः स्नात्रपूजामहोत्सवः तं स्नात्रपूजामहोत्सवम् कृत्वा तौ देवनाभाकौ स्वमात्मानंधन्यम्
अमन्येताम् ॥२६६॥

सरलार्थः:- तस्मिन् शत्रुजयपर्वते त्रीणि अष्टाहानि यावत् भक्त्या श्रीस्नात्रपूजामहोत्सवं कृत्वा तौ देवनाभाकौ आत्मानं एतन् अमन्येताम्
॥२६६॥

शुद्धश्रुती :- ते पृथु शत्रुजय पर्वत पर ते भक्ते भगवत्ये त्रगु अऽवाडिवा सुधी भक्तिपूर्वक श्री आदीश्वर प्रभुनी स्नात्रपूजानो
भक्तिसव उरी पोताना आत्माने व्यायशणी भानवा वाऽयम् ॥२६६॥
उसके नाव श्री शत्रुजय पर्वत पर उन दोनों ने तीन सप्ताह तक भक्तिपूर्वक श्री आदीश्वर प्रभु की स्नात्रपूजा का महोत्सव
किया और अपने आप को धन्य मानने लगे ॥२६६॥

मराठी :-

नंतर श्री शत्रुजय पर्वतावर त्या दोघांनी तीन आठवड्यांपर्यंत मोठ्या भक्तीने श्री आदीश्वर प्रभूचा स्नात्रपूजा महोत्सव

केला व ते दोघे स्वतःला एवढ्य मानू लागले ॥२६६॥

English :-

When they had arrived back both the God and the king performed a grand honorific religious celebration of the Snatrapuja with a great devotional sentiment and began carressing feelings of fortunateness for being successful in their attempts.

Note - Snatra puja

माणिक्यरत्नखचितां दत्त्वा हेमीं महाध्वजाम् ॥
अभङ्गरङ्गसङ्गीतभक्तिं दर्शयतश्च तौ ॥२६८॥

अन्यथ:- तौ माणिक्यरत्नखचितां हेमीं महाध्वजां दत्त्वा अभङ्गरङ्गसङ्गीतभक्तिं दर्शयतः ॥२६८॥

विवरणम्:- तौ देवनाभाकौ माणिक्यानि च रत्नानि च माणिक्यरत्नानि माणिक्यरत्नैः खचिता माणिक्यरत्नखचिता, तौ माणिक्यरत्नखचितां, हेमः इयं हेमी तौ हेमीं सुवर्णमयीं, महती चासौ ध्वजा च महाध्वजा, तौ महाध्वजां दत्त्वा न विद्यते भङ्गः यस्य तत् अभङ्गं च तत् रङ्गसंगीतं च अभङ्गरङ्गसंगीतम् अभङ्गरङ्गसंगीतेन भक्तिः, ताम् अखण्डरङ्गसङ्गीतभक्तिं दर्शयतः स्म ॥२६८॥

सरलार्थ:- तौ देवनाभाकौ माणिक्यरत्नखचितां सुवर्णमयीं महाध्वजां दत्त्वा अभङ्गरङ्गेण सङ्गीतं कृत्वा स्वां भक्तिं अदर्शयताम् ॥२६८॥

भुजवली:- त्या२ पछी भागे३ अने रत्नोथी नरेली सुवर्णनी मध्याध्या यशवी अने अभङ्गित भावोद्भास पूर्वक संगीत गान करी प्रभुनी प्रत्ये पोतानी अवर्णनीय भक्ति हे आली ॥२६८॥

हिन्दी:- उसके बाद माणिक और रत्नों से जड़ी हुई स्वर्णमय महापताका चड़ाई और अखंडित भावोल्लास के साथ संगीत गान कर के प्रभु के प्रति अपनी अवर्णनीय भक्ति दिखाई ॥२६८॥

मराठी:- त्यानंतर त्या दोघांनी माणिक आणि रत्नांनी जडित सोन्यांची महाध्वजा चढविली आणि अस्वर्द्धित भावनेच्या भरात संगीत गाऊ करून प्रभुबलची आपली अवर्णनीय भक्ति दाखविली ॥२६८॥

English :- Then they hoisted a golden flag, studded with carbuncles and gems and then sang psalms of praise in honour to the Lord with unrefuted devotion, which revealed their ineffable faith and votary in the Lord.

एवं निर्माय निर्मायो, प्राप्यप्रौढप्रभावनाः॥

सर्वज्ञशासनीश्रत्यं, तौ व्यास्तारयतां चिरम् ॥२६९॥

अन्यः:- एवं प्राप्यप्रौढप्रभावनाः निर्माय निर्मायो तौ सर्वज्ञशासनीश्रत्यं चिरं व्यास्तारयताम् ॥२६९॥

विवरणम्:- एवं प्राप्याश्च ताः प्रौढाश्च प्राप्यप्रौढाः ताः प्रभावनाः च प्राप्यप्रौढप्रभावनाः निर्माय विधाय निर्गता माया याभ्यां तौ निर्मायो सर्वज्ञस्य शासनं सर्वज्ञशासनं सर्वज्ञशासनस्य औश्रत्यं सर्वज्ञशासनीश्रत्यं चिरं चिरकालं व्यास्तारयतां व्यतनुताम् ॥२६९॥

सरतार्थः:- एवं प्राप्याः प्रौढाः च प्रभावनाः कृत्वा निर्मायो तौ देवनाभाकौ सर्वज्ञशासनस्य औश्रत्यं व्यतनुताम् ॥२६९॥

शुणशती :- आ प्रभागे ओं पञ्च प्रकाशनी भाषा रक्षित, पवित्र हृदये ते राक्ष अने देवे अत्यंत मोठी प्रभावना करी लांबा वषांत सुधी सर्वज्ञ प्रभुना शासननी उन्नति विस्तारी. ॥२६९॥

हिन्दी :- इसप्रकार किसी भी प्रकार की माया से रहित होकर, पवित्र हृदय से, उस राजा और देव ने बहुत बड़ी प्रभावना कर के लम्बे समय तक सर्वज्ञ प्रभु के शासन की उन्नति विस्तृत की ॥२६९॥

मराठी :- अशारीतीने कुठल्याही प्रकारचा मोह नसलेल्या अशा त्या दोघांनी शुद्ध मनाने मोठी प्रभावना करून सर्वज्ञप्रभूच्या शासनाचे श्रेष्ठत्व चिरकाल पसरविले. ॥२६९॥

English :- In this way, both the God and the King freed themselves from any worldly phantasms and with a heart of sanctity, they began propagating the resplendency and authority of the omniscient Lord, for a long time to come.

अथाऽनन्तगुणोत्साहबह्वरोमाश्रयकभुक्ः॥

नाभाश्रयकभुपतिधर्मशालास्थानमयिर्निधियत् ॥२७०॥

अथ अनन्तगुणोत्साहबह्वरोमाश्रयकभुक्ः नाभाश्रयकभुपतिः धर्मशालास्थानम् अशिधियत् ॥२७०॥

विशेषार्थः- अथ अनन्तेन गुणयुतेऽसौ अनन्तगुणः। अनन्तगुणभासो उत्साहश्च अनन्तगुणोत्साहः। अनन्तगुणोत्साहेन बह्वः रोमाश्च गुणकभुक्। येन सः अनन्तगुणोत्साहबह्वरोमाश्रयकभुक्ः नाभाश्रयकभुपतिः धर्मशालायाः स्थानम् अशिधियत् आश्रितवान् ॥२७०॥

मसदायः- अथ अजन्तवगुणेन उत्साहेन येन रोमाश्चः एव कभुक्ः नवः अस्ति (अजन्तवगुणोत्साहेन रोमाश्रिताः) सः नाभाश्रयकभुपतिः धर्मशालायाः स्थानम् अशिधियत् आश्रितवान् ॥२७०॥

शुक्रसती :- नाभे भाव्य अर्न्तशय्या उत्साहशी, प्रसूत्रित, रोमांश्चराणां नाभाः शम्भवे धर्मशालायां स्थानेनो आश्रयं लीयो ॥२७०॥

हिन्दी :- भाव मे अन्तगुणे उत्साह से रोमांचित होकर उस नामाक राजाने धर्मशाला के स्थान का आश्रय लिया ॥२७०॥

प्राची :- अन्त अजन्तव उत्साहाने रोमांचित होऊँ हवा नाभाक राजाने धर्मशालेचा आश्रय घेतला ॥२७०॥

English :- Then the meritorious King Nabhak who was being horrified with enthusiasm, took refuge in a hospice.

तत्र न्यक्तकल्पद्रुहिण्डिमोक्षोषपूर्वकम् ॥

स्वमर्थमर्थिसातन्वयप्रवारिषं जगत् व्यधात् ॥२७१॥

अन्वयः- तत्र हिण्डिमोक्षोषपूर्वकं न्यक्तकल्पद्रुः स्वं अर्थिसात् तन्वन् सः जगत् अवारिषं व्यधात् ॥२७१॥

विवरणम्- तत्र धर्मशालायां स्थित्या हिण्डिमेन उपायोषः (दानोपायोषः) हिण्डिमोक्षोषः पूर्व शस्त्रिन् कर्मणि यथा स्थापना हिण्डिमोक्षोषपूर्वकं न्यक्ततः तिरस्कृतः अपरीकृतः वा कल्पद्रुः कल्पद्रुमः येन सः न्यक्तकल्पद्रुः वागेनापरीकृतकल्पद्रुमः सः नाभाश्रयकभुपतिः स्वम् अर्थ धनम् अर्थिसात् अर्थधीनं याचकाधीनं तन्वन् कुर्वन् जगत् न विषयं पारिषं वस्त्रिन् तत् अवारिषं पारिषंरहितं व्यधात् अकरोत् ॥२७१॥

सरलार्थ:- तत्र गर्मशालायां स्थित्वा स नाभाकः क्षिण्णिमोदयोष्वर्पकं तथा दानम् अददात्। यथा सर्व एनम् अर्विमात् कृत्वा कल्पवृक्षमपि अपरीकृतवान् जगत् च दारियंरहितं त्यगात् ॥२७१॥

गुणरती :- त्यां रली दान आपवा भाटे पटछोद्घोषयुग। करवी, अने लेना दानगुण साभे कल्पवृक्षो पाश। डलडा। पडी अय ओ३। ते राअओ पोतानुं धन याअउन्नोने आपी अधानुं दारिद्रय दूर करी दीधुं. ॥२७१॥

हिन्दी :- वहाँ रहकर दान देने के लिये पटह घोषणा कराई और जिस के दानगुण के सामने कल्पवृक्ष भी फिक्के पड़ गये ऐसे उस राजाने अपना धन उन याचकों के बीच बाँटकर पुरे जगत् को दारिद्रयसे रहित किया॥२७१॥

मराठी :- त्या गर्मशाळेत राहून नाभाक राजाने नगरा राजवून घोषणापूर्वक इतके दान दिले की त्या एनाने कल्पवृक्षासाठी लाजविले आणि सान्या जगातील दारिद्रय नाहीसे करून टाकले.॥२७१॥

English :- Then King Nabhak, staying in a hospice send a herald to proclaim that he shall be distributing alms among the medacants. Then the king gave such a shower of his wealth that even the great tree, *Kalpavruksh* seemed to be experiencing mawkishness. Thus King Nabhak had made the entire world free from the bondage of poverty.

अथ पुण्यपवित्रात्मा क्षालिताऽखिलकश्मलः ॥
गुरुभिः सह भूपालः प्रतस्थे स्वपुरं प्रति ॥२७२॥

अन्वयः- अथ पुण्यपवित्रात्मा क्षालिताऽखिलकश्मलः भूपालः गुरुभिः सह स्वपुरं प्रति प्रतस्थे ॥२७२॥
विवरणम्:- अथ अनन्तरं पुण्येन पवित्रः आत्मा यस्य संः पुण्यपवित्रात्मा अखिलानि च तानि कश्मलानि च अखिलकश्मलानि सकलपापानि क्षालितानि अखिलकश्मलानि येन सः क्षालिताखिलकश्मलः क्षालितसकलपापः भुवं पालयतीति भूपालः नृपः नाभाकः गुरुभिः युगन्धरसूरिभिः सह स्वपुरं स्वनगरं प्रतस्थे निर्जगाम ॥२७२॥

सरलार्थ:- अनन्तरं पुण्यकर्मभिः पृतात्मा क्षालितसकलायः सः नाभाकः नृपः गुरुभिः सह स्वपुरं प्रतस्थे ॥२७२॥

गुल्बानी :- उवे पुण्य वरे पवित्र आत्मावाणो ते नाभाउ राज्ञ पापनी शुद्धि करी गुरु भडाराज साथे पोताना नगर तरङ्ग मात्सो ॥२७२॥

हिन्दी :- अब पुण्य के द्वारा पवित्र बना हुआ नाभाक राजा अपने समग्र पापों की शुद्धि करके गुरुमहाराजके साथ अपने नगर की ओर रवाना हुआ ॥२७२॥

मराठी :- नंतर पुणवाने पवित्र झालेला तो नाभाक राजा आपल्या सगळ्या पापांची शुद्धि करून गुरुमहाराजाबरोबर आपल्या नगराकडे जाण्यास निघाला ॥२७२॥

English :- Then King Nabhak, who had cleansed himself from all his past sins and attaining purification left for his kingdom along with his spiritual instructor.

अनुपानद् गुरोर्वामभागेन पथि सञ्चरन् ॥

दर्शयन् उच्चनीचां च क्षुवं भक्ताग्रणीरभूत् ॥२७३॥

अन्यय:- पथि गुरोः वामभागेन अनुपानद् सञ्चरन् उच्चनीचां क्षुवं दर्शयन् भक्ताग्रणीरभूत् ॥२७३॥

विवरणम्:- पथि मार्गे गुरोः युगन्धरसुरैः वामश्चासौ भागश्च वामभागेन न विद्येते उपानहो यस्य सः अनुपानद् पादत्राणरहितः सञ्चरन् विहरन् उच्चा चासौ नीचा च उच्चनीचा तामुच्चनीचां क्षुवं भूमिं नतोन्नतां भूमिमित्यर्थः दर्शयन् सः नाभाकः भक्तानामग्रणीः भक्ताग्रणीः भक्ताग्र्येसरः भक्तशिरोमणिः अभूत् अभवत् ॥२७३॥

सरलार्थ:- मार्गे गुरोः श्रीगुणव्यसरैः वामभागेन उपानद्व्यां विना सञ्चलन् नतोन्नतां भूमिं गुरवे दर्शयन् सः नाभाकः गुरोः भक्तशिरोमणिः अभवत् ॥२७३॥

गुल्बानी :- रस्ताभां गुरुभडाराजने उले पडणे, उधारे पडे यावतो अने उंचाग - नीचागवाणी पृथ्वीने भतावतो ते नाभाउ राज गुरुभडान शिरोभणिय यथो ॥२७३॥

किन्ती :- रास्ते में गुरुमहाराज के बायीं ओर, बिना जूतों के चलता हुआ और उबड़-धुबड़ जमीन को बताता हुआ यह राजा गुरुमतो में शिरोमणि हुआ ॥२७३॥

पराती :- सरसाई गुरुमहाराज्वा हाव्वा बाजूले पादत्राणा धिवाय मालत व उंच सवत उमील दाखवीत तो जाभाक राजा मुठभकामव्ये शिरोमणि झाला ॥२७३॥

English :- The King walking on the left side of the rev monk, barefooted, was warning the monk continuously about the up's and downs of the road. Thus taking immense care of the monk. He therefore became the most ardent devotee among devotees.

चन्द्रादित्यसूरः सेना - मानं छत्रं वितानयन् ॥
चामराभालयन् पार्श्व - द्वये सवगुरुभूपयोः ॥२७४॥

जानवर :- चन्द्रादित्यसूरः सेनामानं छत्रं वितानयन् सवगुरुभूपयोः पार्श्वद्वये चामरान् चालयन् ॥२७४॥
निबन्धन :- चन्द्रादित्यसूरः चन्द्रादित्यदेवः सेनायाः मानं प्रमाणयित्वा मानं प्रमाणं गत्य तत् सेनामानं सेनाप्रमाणं छत्रं जातमानं वितानयन् विस्तारयन् सर्वस्वामेव सेनायां छत्रं धारयन्, सन् चाली गुरुश्च सवगुरुः, भुवं पालीति भूपः, सवगुरुश्च भूगर्भ सवगुरुभूपौ, तयोः सवगुरुभूपयोः श्री युगन्धरनाभाकयोः पार्श्वयोः द्वये पार्श्वद्वये तस्मिन् पार्श्वद्वये उभयोः पार्श्वयोः चामरान् चालयन् कीजयन् गुरुणां भक्तिं प्रतीपतेः च साभिधानं विषये, इति पत्रमेव सम्बन्धः ॥२७४॥

सरसाई :- चन्द्रादित्यसूरः सेनाप्रमाणं छत्रं विस्तारयन् सवगुरोः भूपस्य व उभयोः पार्श्वयोः चामरान् चालयन् "गुरुणां भक्तिं प्रतीपतेः च साभिधानं विषये" इति पत्रमेव सम्बन्धः ॥२७४॥

भुवनाती :- चन्द्रादित्य देव पाश सेनाना परिभाश नेटपुं छत्र विस्तारतो, सवगुरुमहाराज अन्ये राजाना भन्ने पउले चामरो चीनतो ॥२७४॥

किन्ती :- चन्द्रादित्य देव गी सेना के परिमाण जितना छत्र तानता हुआ गुरुमहाराज और राजा के दोनों तरफ (ओर) चामर चालता हुआ ॥२७४॥

मराठी :-

चन्द्रादित्य देव सुखा सेनेच्या माणा इतके छत्र पसरवीत गुरुमहाराज व राजाच्या दोन्ही बाजूंना चाकर विझवीता॥२७४॥

English :- The God Chandraditya prepared a parasol, that stretched over the whole army and also fanned the king and the religious instructor on both sides.

संवर्तकानिलेनाग्रे कण्टकाद्यपसारयन् ॥

गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्थं शमयन् रजः ॥२७५॥

अन्वय:-

संवर्तकानिलेन अग्रे कण्टकादि अपसारयन् गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्थं रजः शमयन् -॥२७५॥

विवरणम्:-

संवर्तकश्चासौ अनिलश्च संवर्तकानिलः संवर्तकवायुना अग्रे अग्रभागे कण्टकाः आदौ यस्य तत् कण्टकाद कण्टककर्करावस्करादिकम् अपसारयन् निःसारयन् दूरीकुर्वन्, गन्धेन युक्तम् उदकं गन्धोदकं तस्य गन्धोदकस्य गन्धजलस्य वर्षेण मार्गे तिष्ठतीति मार्गस्थं पथि वर्तमानं रजः घृतिं शमयन् - (अग्रे पञ्चमेन सम्बन्धः।) ॥२७५॥

संलार्प:-

संवर्तकवायुना अबौ पुरतः वर्तमानं कण्टककर्करावस्करादिकं अपसारयन्, गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्थां घृतिं शमयन् ॥२७५॥

गुणशती :-

संवर्तकं वायरा वउ रस्ताभां आगण अंटा विगेरेने दूर अरतो, सुगंध-पाणी वरसावी भार्गनी धूडी शांत अरतो, ॥२७५॥

हिन्दी :-

संवर्तक पवन द्वारा रास्ते में आगे के कांटो को दूर करता हुआ, सुगंधित पाणी बरसा कर रास्ते की धूल शांत करता हुआ, ॥२७५॥

मराठी :-

संवर्तक वायामुळे पुढे रस्त्यात असलेले काटे, कैदकचरा दूर सारीत व सुवासिक पाणी शिंपहून रस्त्यांतील एव स्याली बसवत, ॥२७५॥

English :-

He even created clouds to shower its showers to blow away the thorns on the road, with the help of the westerlies, as they proceeded ahead. He even created occasional sweet-scented showers to calm off the flying dust.

सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैर्दिव्यपुष्पैर्भुवं स्तृणन् ॥

संचारयन् पुरस्त्र्यं च योजनोच्चमहाध्वजम् ॥२७६॥

अन्यथा:- सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैः दिव्यपुष्पैः भुवं स्तृणन् पुरस्त्र्यं योजनोच्चं महाध्वजं संचारयन् ॥

विवरणम्:- शोभनः गन्धः येषां तानि सुगन्धीनि, तैः सुगन्धिभिः पञ्चवर्णाः येषां तानि पञ्चवर्णानि तैः पञ्चवर्णैः विविधैर्भवानि विख्यानि दिव्यानि च तानि पुष्पाणि च दिव्यपुष्पाणि तैः दिव्यपुष्पैः दिव्यकुसुमैः भुवं भूमिं स्तृणन् आच्छादयन्, पुरैः तिष्ठतीति पुरस्त्र्यः तं पुरस्त्र्यं योजनमुच्चः योजनोच्चः महान् चासौ ध्वजश्च महाध्वजः। योजनोच्चः चासौ महाध्वजश्च, तं योजनोच्चमहाध्वजं संचारयन् -- ॥२७६॥

संलार्थः:- सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैः दिव्यपुष्पैः भूमिम् आच्छादयन् पुरः च योजनोच्चं महाध्वजं संचारयन् -- ॥२७६॥

गुणशाली :- सुगन्धशी भलेडी रेलवा पांय वार्गना द्विय पुष्पोथी पृथ्वीने आश्रुदित इरतो, आगल ओड योजन उथी मोटी ध्वज इरडावतो, ॥२७६॥

हिन्दी :- सुगन्ध से महकते हुए पांच रंगों के दिव्य फूलों को पृथ्वी पर बिखराता हुआ, सबसे आगे सामने एक योजन उंची बड़ी ध्वजा लहराता हुआ, ॥२७६॥

मराठी :- सुगंधी पंचरंगी दिव्य फुलांनी पृथ्वीला आच्छादित करीत, व सर्व लोकांच्या पुढे एक योजन उंचीचा मोठा ध्वज फडकावीत, ॥२७६॥

English :- He even scattered a shower of aromatic, divine flowers of five different colours, on the earth and even created a fluttering flag as tall as eight miles (one yojan) in the front of the whole army.

एतयोस्वमन्तारो, यास्यन्ति प्रलयं स्वयम्॥
एतत्पादाब्जनन्तारो, वर्द्धिष्यन्ते महाश्रिया ॥२७७॥

- अन्वयः- एतयोः अवमन्तारः स्वयं प्रलयं यास्यन्ति। एतत्पादाब्जनन्तारः महाश्रिया वर्द्धिष्यन्ते॥२७७॥
- विवरणम्:- एतयोः एतस्य गुरोः नृपस्य च अवमन्तारः अपमानस्य कर्तारः स्वयमेव प्रलयं विनाशं यास्यन्ति। पादौ अब्ज इव पादाब्जो एतयोः पादाब्जे एतत्पादाब्जे। एतत्पादाब्जयोः नन्तारः एतत्पादाब्जनन्तारः एतयोः चरणकमलयोः नम्राः भवितारः महती चासौ श्रीः च महाश्रीः तया महाश्रिया महत्या लक्ष्म्या वर्द्धिष्यन्ते ॥२७७॥
- सरलार्थः- एतौ गुरुनृपौ अवमन्यमानाः स्वयं विलयं यास्यन्ति न हृष्यन्ति। एतत्पादाब्जे प्रणमन्तः महत्या लक्ष्म्या वर्द्धिष्यन्ते ॥२७७॥
- गुणशती :- आ गुडभुडाराण अने राजनुं अपमान ३२नाश स्वयं नाश पाभशे, अने अभना यरशुभलने नमस्कार ३२नाश लोकोनी वैभव वृद्धि पाभशे." ॥२७७॥
- हिन्दी :- गुरुमहाराज और राजा इन दोनों का अपमान करनेवालों का स्वयं नाश होगा और इनके चरणों पर नमस्कार करनेवाले बड़े वैभव से वृद्धि पायेगे॥२७७॥
- मराठी :- गुरुमहाराज व राजा या दोघांचा अपमान करणारे स्वतःच नाश पावतील व यांच्या चरण कमलावर नम्र होणारे मोठ्या वैभवाने वृद्धि पावतील॥२७७॥

English :- The one who scorns and slurs the religious instructor or the king, Nabhak shall experience damnation but the one who reveres towards them shall inherit unfold wealth and grandeur double fold.

इत्यम्बरगिरा साकं पुन्वुभिं दियि ताडयन् ॥

गुरूणां विदधे भक्तिं, साम्निध्यं च महीपतेः ॥२७८॥

वाक्यः- इति अम्बरगिरा साकं निवि (पद्माभिः कुलकां) पुन्वुभिं ताडयन् गुरूणां भक्तिं महीपतेः च साम्निध्यं विदधे ॥२७८॥

वियरणम्- इति अम्बरगिरा आकाशवाण्या साकं विवि अन्तरिक्षे दुन्वुभिं पटहं ताडयन् चन्द्रादित्यसुरः गुरूणां भक्तिं मत्वाः पतिः महीपतिः तस्य महीपतेः भूपतेः च साम्निध्यं सन्निधिः एव साम्निध्यं विदधे चक्रे ॥२७८॥

सरलार्थः- इति आकाशवाण्या सह दिवि दुन्वुभिं निजादयन् चन्द्रादित्यसुरः गुरूणां भक्तिं नृपस्य च साम्निध्यं चक्रे ॥२७८॥

गुञ्जाली :- भेवी आकाशवाणी साये गजनभां दुंदुभिनी नाह अरतो गुडभधाराजनी भक्ति अरतो धतो, तेम न राजनुं सान्निध्य अरतो धतो. ॥२७८॥

हिन्दी :- ऐसी आकाशवाणी के साथ गजन में दुंदुभि का नाद करता हुआ चन्द्रादित्य देव गुरुमहाराज की भक्ति करता था और राजा का संपर्क करता था ॥२७८॥

मराठी :- अश्या आकाशवाणी बरोबरच गजनामव्ये दुंदुभीचा नाद करीत चंद्रादित्य देव गुरुमहाराजांची भक्ति करीत असे व राजाचे साम्निध्य प्राप्त करीत होता ॥२७८॥

English :- The God Chandraditya used to beat the kettle-drums and proclaim such an oracle. He thus used to serve the monk zealously and also procure the king's proximity.

इत्थं प्रतिपदं नैकभूपैः प्राभृतपाणिभिः ॥

प्रवर्धमानभव्यश्रीर्नृपः प्रापन्नित्जं पुरं ॥२७९॥

अन्वयः:- इत्थं प्रतिपदं प्राभृतपाणिभिः नैकभूपैः प्रवर्धमानभव्यश्रीः नृपः नित्जं पुरं प्रापत् ॥२७९॥

विवरणम्:- इत्थं पदे पदे प्रतिपदं प्राभृतानि उपायनानि पाणौ येषां ते प्राभृतपाणिभिः उपायनहस्तैः न एकः नैकौ नैके च ते भूपाश्च नैकभूपाः तैः नैकभूपैः अनेकराजभिः प्रवर्धमाना चासौ भव्या चासौ श्रीः यस्य सः प्रवर्धमानभव्यश्रीः त्र्यपातीति नृपः नाभाकः नित्जं स्वकं पुरं नगरं प्रापत् आगमत् ॥२७९॥

सरलार्थः:- इत्थं पदे पदे पाणिषु प्राभृतकानि गृहीत्वा आगच्छद्भिः अनेकैः राजभिः यस्य भव्यश्रीः प्रवर्धते सः नृपः नाभाकः स्वपुरमाजगाम ॥२७९॥

गुणशाली:- आवीरीते मार्गभांयावता, पगले पगले अनेक राजभ्यो षायभां भेटगुं षई नालाउ राजनुं सन्मान करवा लाया, अने तेनाथी वृद्धि पाभतो मनोहर लक्ष्मीवाणो राज योताना नगरभां आवी पडोम्हो. ॥२७९॥

हिन्दी:- इस तरह रास्ते में चलते चलते अनेक राजाओं द्वारा अर्पण किये हुए उपहारों द्वारा वैभव संपन्न बना हुआ नाभाक राजा अपने नगर में आ पहुँचा ॥२७९॥

मराठी:- याप्रमाणे सत्त्यात पाबलोपावली अनेक राजांनी सन्मान करून दिलेल्या भेटीमुळे वृद्धिंगत झालेल्या सुंदर लक्ष्मीने युक्त होऊन तो राजा आपल्या नगरात येऊन पोहोचला ॥२७९॥

English:- In this manner King Nabhak who had attained great fame and granduer, was bestowed with countless gifts from the different kings. Then in due-course he reached his city.

गुरवोऽपि ततो दत्त्वा, श्रीमन्नाभाकभूपतेः॥

सम्यक्त्वमूलश्राद्धाणु - यतानि व्यहरन् भुयि ॥२८०॥

अन्ययः- ततः गुरवः अपि श्रीमन्नाभाकभूपतेः सम्यक्त्वमूलश्राद्धाणुव्रतानि दत्त्वा भुयि व्यहरन् ॥२८०॥

विवरणम्:- ततः तदनन्तरं गुरवः अपि श्रीः अस्यास्तीति श्रीमान् श्रीमान् चासौ नाभाकभूपतिः च श्रीमन्नाभाकभूपतिः तस्य श्रीमन्नाभाकभूपतेः सम्यक्त्वं मूलं येषां तानि सम्यक्त्वमूलानि श्राद्धानां श्रावकाणां अणुव्रतानि श्राद्धाणुव्रतानि। सम्यक्त्वमूलानि च तानि श्राद्धाणुव्रतानि च सम्यक्त्वमूलश्राद्धाणुव्रतानि दत्त्वा भुयि व्यहरन् ॥२८०॥

सरलार्थः- ततः गुरवः अपि श्रीमन्नाभाकभूपतेः सम्यक्त्वमूलानि श्रावकाणां अणुव्रतानि दत्त्वा भूमौ व्यहरन् ॥२८०॥

गुणशती :- त्ना२ भा६ गुडुभङ्गारणे नाभाङ्गारणे सभङ्गभूण श्रावकना अणु व्रत ऐशरीवी शुद्ध श्रावक इयो, पछी गुडुभङ्गारणे भीने स्थणे विष्टार इयो. ॥२८०॥

हिन्वी :- उसके बाद गुरुमहाराजने नाभाक राजा को सम्यक्त्वमूल श्रावक के अणुव्रत का प्रत्याख्यान करा के (उच्चार करके) शुद्ध श्रावक बनाया, और दूसरी जगह विहार किया॥२८०॥

मराठी :- नंतर गुरुमहाराजसुद्धा गाभाक राजाला सम्यक्त्वाचे मूळ असलेल्या श्रावकांच्या अणुव्रतांचे प्रत्याख्यान करवून पृथ्वीवर विहार करू लागले.॥२८०॥

English :- The rev monk then spelled out for the king the commandments of a lay-men, thus transforming the king into a chaste and a modest layman. Then the monk wandered off to another place.

अथ देवस्य सात्रिध्यात् वासुदेव इव स्वयम् ॥

भूपालो भरतार्धस्य त्रीणि खण्डान्यसाधयत् ॥२८१॥

अन्वयः-

अथ अनन्तरं देवस्य चन्द्रादित्यदेवस्य सात्रिध्यात् सामीप्यात् वासुदेवः इव भूपालः स्वयं भरतार्धस्य त्रीणि खण्डानि असाधयत् ॥२८१॥

विवरणम्:-

अथ गुरोः प्रस्थानानन्तरं देवस्य चन्द्रादित्यसुरस्य सात्रिध्यात् सामीप्यात् वासुदेवः इव भुवं पालयतीति भूपालः नाभाकनृपः स्वयं भरतस्यार्धं भरतार्धं, तस्य भरतार्धस्य त्रीणि खण्डानि असाधयत् ॥२८१॥

सरलार्थः-

अथ गुरोः प्रस्थानात् अनन्तरं चन्द्रादित्यसुरस्य सात्रिध्येन वासुदेवः इव भूपः नाभाकः भरतार्धस्य त्रीणि खण्डानि असाधयत् ॥२८१॥

गुजराती :- ત્યાર પછી ચન્દ્રદિત્યદેવની સહાયથી નાભાકરાજાએ વાસુદેવની પેઠે ભરતના ત્રણે ખંડ સાધ્યા. ॥२८१॥

हिन्दी :-

फिर चन्द्रादित्य देव की सहायता से नाभाक राजाने वासुदेव के समान अर्धं भरत के तीनों खंड प्राप्त किये (सिद्ध किये) ॥२८१॥

मराठी :-

त्यानंतर चन्द्रादित्य देवाच्या सहाय्याने नाभाक राजांने वासुदेवाप्रमाणे अर्धभरताचे तीन खंड मिळविले. ॥२८१॥

English :- Then King Nabhak conquered the half of Bharat and its three sections, like Vasudev, with the help of the God, Chandraditya.

भूमिपतिसहस्राणां, षोडशानां च मूर्धनि ॥

आज्ञां संस्थाप्य राज्यं स्वं धर्मं च समपालयत् ॥२८२॥

अन्यः- षोडशानां भूमिपतिसहस्राणां मूर्धनि आज्ञां संस्थाप्य राज्यं स्वधर्मं च समपालयत् ॥२८२॥

विवरणम्:- षोडशानां षोडशसङ्ख्याकानां भूम्याः पतयः भूमिपतयः राजानः भूमिपतीनां सहस्राणि भूमिपतिसहस्राणि तेषां भूमिपतिसहस्राणां मूर्धनि शिरसि, षोडससहस्रभूपतीनां शिरसि स्वमाज्ञां संस्थाप्य स्वं राज्यं स्वधर्मं च समपालयत् सम्यक्तया पालयामास ॥२८२॥

सरलार्थः- षोडशसहस्रनृपाणां मूर्धनि स्वां आज्ञां संस्थाप्य स्वं राज्यं धर्मं च सम्यक्तया पालयामास ॥२८२॥

भुञ्जती :- नाभाऽराज्ये सोऽण्डराज्ये उपर पोतानी आज्ञा प्रवर्तनी ने सम्भ्र प्रकृते पोतानी राजभुञ्जते अने धर्मं नृपालय ३२५ ६३५०. ॥२८२॥

हिन्दी :- नाभाक राजा ने सोलह हजार राजाओं के ऊपर शासन किया (अपनी आज्ञा प्रवर्तित की) और वह सम्यक् प्रकार से अपने राज्य और धर्म का पालन करने लगा ॥२८२॥

मराठी :- नाभाक राजाने सोळा हजार राजावर आपली आज्ञा चालविली आणि तो उत्तम रीतीने आपले राज्य आणि धर्मचे पालन करू लागला ॥२८२॥

English :- King Nabhak exercised his authority over sixteen thousand kings and as a nutrient nurtured his kingdom and his religion whole-heartedly.

त्रिकालम् देवमध्यर्चन्, द्विसन्ध्यम् सप्तगुरुभ्रमन् ॥

षडावश्यकृत्यम् च, तन्वन् राज्यफलम् ययौ ॥२८३॥

अन्वयः-

त्रिकालम् देवमध्यर्चन्, द्विसन्ध्यम् सप्तगुरुन्, नमन्, षडावश्यकृत्यम् च तन्वन् राज्यफलम् ययौ ॥२८३॥

विवरणम्:-

त्रयाणाम् कालानाम् समाहारः त्रिकालम् प्रातः मध्याह्ने सायह्ने च देवम् अर्चयन् पूजयन्, द्वयोः सन्धयोः समाहारः द्विसन्ध्यम् सन्तश्च ते गुरुवश्च सप्तगुरुवः, तान् सप्तगुरुन् नमन् वन्दमानः, आवश्यकानि च तानि कृत्यानि च आवश्यककृत्यानि षण्णामावश्यककृत्यानाम् समाहारः षडावश्यककृत्यम् षड् आवश्यककर्माणि तन्वन् कुर्वन् राज्यस्य फलम् ययौ प्राप ॥२८३॥

संलार्पः-

त्रिकालम् देवम् पूजयन् द्विसन्ध्यम् च सप्तगुरुन् नमन् षड् आवश्यककृत्यानि कुर्वन् नाभाकण्ठः राज्यस्य फलम् प्राप ॥२८३॥

गुणशती :-

राज्ये त्रयः काण प्रभुनी पूजा, अने सांख सवार सदगुरु भंडाराजने वंदन तथा छ आवश्यक कृत्य करत हुऐ शुभ ईण भेणयुं. ॥२८३॥

हिन्दी :-

उस राजा ने तीनो समयें जिनप्रभु की पूजा और सुबह शाम गुरु महाराज को प्रणाम और छः आवश्यक कृत्य करते हुऐ राज्य का शुभ फल प्राप्त किया ॥२८३॥

मराठी :-

नंतर त्या राजाने तीन वेळां प्रभूची पूजा, सकाळ आणि संध्याकाळ श्री गुरुमहाराजांना नमस्कार आणि सहा आवश्यक कृत्यें करून राज्याचे शुभफळ प्राप्त केले ॥२८३॥

English :-

The king performed to puja in honour of Lord Jinendra, three times a day and venerated towards his spiritual guide every morning and evening. He thus performed the six essential duties which are indispensable necessities and attained the fruit of a vast kingdom.

Note - The six essentialities.

- 1) Samahika,
- 2) Chauvisatthao- Praising the twenty-four Tirthankars,
- 3) Vandana- To pay one's homage to the spiritual guide,
- 4) Pratikaman, - (A prayer to self-retrospect)
- 5) Kayotsarga, - (A type of a meditation)
- 6) Pratyakhyan - (A solemn vow to be detached from sins)

પ્રતિગ્રામપુરમ્ જૈન - પ્રાસાદાસ્તુજ્જતોરણાઃ ॥
વ્યધાપ્યન્ત નરેન્દ્રેણ, ધર્મશાલાઃ સહસ્ત્રશઃ ॥૨૮૪॥

અન્યથા:- નરેન્દ્રેણ પ્રતિગ્રામપુરમ્ તુજ્જતોરણાઃ જૈનપ્રાસાદાઃ સહસ્ત્રશઃ ધર્મશાલાઃ વ્યધાપ્યન્ત ॥૨૮૪॥

વિવરણમ:- નરનામિન્દ્રઃ નરેન્દ્રઃ તેન નરેન્દ્રેણ નામકાવ્યેણ ગ્રામે ગ્રામે પુરે પુરે ચ પ્રતિગ્રામમ્ પ્રતિ પુરમ્ તુજ્જાનિ તોરણાનિ યેવામ્ તે તુજ્જતોરણાઃ જિનસ્ય હમે જૈનાઃ। જૈનાશ્ચ તે પ્રાસાદાશ્ચ જૈનપ્રાસાદાઃ જિનમન્દિરાણિ સહસ્ત્રશઃ ધર્મશાલાઃ ચ વ્યધાપ્યન્ત અકાર્યન્ત ॥૨૮૪॥

સરનાર્થ:- શ્રીનામકાવ્યનરેન્દ્રેણ વામે વામે પુરે પુરે ચ તુજ્જતોરણાનિ જિનમન્દિરાણિ સહસ્ત્રશઃ ધર્મશાલાઃ ચ અકાર્યન્ત ॥૨૮૪॥

ગુણવર્ણી :- તે રાજ્યએ દરેક ગામ અને શહેરોમાં ઉંચા તોરણવાળા જિનમન્દિરો બંધાયા, તેમજ હજારો ધર્મશાળા બંધાવી. ॥૨૮૪॥

હિન્દી :- હવે રાજાને હરેક ગાંવ મેં ઝીર શહેરો મેં ઉંચે ઉંચે તોરણવાળે જિનમંદિરો કા નિર્માણ કરાવાયા ઝીર હજારો ધર્મશાળાએં બનવાઈ ॥૨૮૪॥

મરાઠી :- નંતર ત્યા રાજાને પ્રત્યેક ગાવાત આણિ શહરાત ઉંચ ઉંચ તોરણ અસલેલી જિનમંદિરે આણિ સહસ્ત્રાવણિ ધર્મશાળા બાંધવિલ્યા. ॥૨૮૪॥

श्रीमत्पुस्तकसंविहित भिन्नाभाकराजाचरितम्

English :- This king then build jain temples in every village and city and emblished them with high arched festoons. He even constructed thousands of hospices.

अन्वयः-- स सहिलीकपरद्रोह - पैशून्यकलियत्सराः ।

विवरणम्-- तेन नरेन्द्रेण साहिलीक - परद्रोह - पैशून्य - कलि - मत्सराः निमूलम् वारिताः । विशेषतः सप्तव्यसनानि वारितानि ॥२८५॥

समलार्थः-- तेन नरेन्द्रेण नाभाकनृपेण साहिलीकम् - परमित्रान्वाकरणम्, परस्य द्रोहः परद्रोहः परद्वेषः, पिशून्यस्य भावः पैशून्यम्, कैलिः कलहः मत्सराः परोत्कर्षसहनम् निर्गतम् मूलम् यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा निर्मूलम् वारिताः निवारिताः । विशेषतः सप्तव्यसनानि च साहिलीकानि निःसारितानि ॥२८५॥

शुद्धशती :- ते राज्ञे पोताना राज्ञां याडी, इच्छो, ईर्ष्या विशेषतः निःशेषानि च विशेषतः निःशेषानि ॥२८५॥

हिन्वी :- फिर उस राजाने अपने राज्यमें निंदा, परद्रोह, चुंगली, टटे, ईर्ष्या इत्यादि का जड सहित निवारण किया और सात व्यसनो का तो विशेष प्रकार से निषेध किया ॥२८५॥

मराठी :- नंतर त्या राजाने आपल्या राज्यांत परनिंदा द्रोह, चुंगली, भांडण ईर्ष्या, इत्यादिकांचे मुळासफट निवारण केले आणि सात व्यसनांचा तर विशेष प्रकाराने नाश केला ॥२८५॥

English :- The king in his kingdom, deterred from the very roots, slanderous hostility, calumny, wrangling, malice etc. He even banned the seven vices.

Note - The seven vices.

- 1) Intake of alcohol,
- 2) Intake of meat,
- 3) Gambling,
- 4) Debauchery,
- 5) Prostitution,
- 6) Hunting
- 7) Theft

मिथ्यात्वस् पापमन्यायम्, विषते मनसाऽपि यः ॥

तस्य देवः स्वयम् शिक्षाम्, दत्ते तत्क्षणमेव सः ॥२८६॥

अन्वयः- यः मनसाऽपि मिथ्यात्वम् पापम् अन्यायम् विषते। सः देवः तस्य तत्क्षणमेव स्वयम् शिक्षाम् दत्ते ॥२८६॥

विवरणम्:- यः नरः मनसा अपि मिथ्यात्वम् पापम् अन्यायम् च विषते करोति। सः चन्द्रादित्यः देवः तस्य तत्क्षणमेव स्वयम् शिक्षाम् दण्डम् दत्ते तम् स्वयमेव दण्डयति ॥२८६॥

संलार्थः- यः नरः मिथ्यात्वम् पापम् अव्याप्य च करोति। तम् पुरुषम् सः चन्द्रादित्यः देवः स्वयमेव तत्क्षणमेव दण्डयति ॥२८६॥

शुद्धश्रीती :- तेना राज्याभां कोर्ध पाश भागस मिथ्यात्व पाप अने अनीति मनयी पाश करतो तो तेने चन्द्रादित्य देव ते न भागेशे शिक्षा करतो. ॥२८६॥

हिन्दी :- उस राज्य में यदि कोई भी मनुष्य मिथ्यात्व, पाप और अनीति मन से भी करता था तो चन्द्रादित्य देव उसी क्षण उसे सजा देता था॥२८६॥

मराठी :-
त्या राज्यात नि ३५

English :- If

तद्देशवास्तव्यजना - स्ततः पुण्यैकबुद्ध्यः॥
राजयन्माऽनुवर्तन्ते, यथा राजा नृपः॥
ततः पुण्यैकबुद्ध्यः॥

अन्वयः- राजवत्सामान्यजनानां - स्ततः पुण्येकबुद्धयः॥
ततः पुण्येकबुद्धयः - स्ततः पुण्येकबुद्धयः॥

समलार्थः--

तस्मात् कारणात् पुण्यैकबुद्धयः नाभाकरजटेश्वरादिभिस्तथाहि यथा राजा नान्येन वृत्त्या तदर्थं प्रजाः दत्तास्तेषामप्यज्ज्ञानी तद्देशनिवासिनः राज्ञो वर्त्मनासन् च तत्परा आसन् । यथा राजा व्रतति तथा प्रजाः

ગુજરાતી :- પુરુષમાં લીન થયેલ બુદ્ધિવાણા તે દેશના લોકો રાજને માર્ગેધર્મ અને નીતિને અનુચરના માર્ગમિત્વસરના હોય તેવી તેની પ્રજા હોય છે. ॥૨૮૭॥

હિન્દી :-

॥

पुण्य में ही तल्लीन बुद्धिवाले उस देश के लोग भी राजा के ही मार्ग से धर्म और नीति का अनुसरण करते हैं। ॥२८७॥

पराठी :-

कारण जसा राजा तशी प्रजा असते॥२८७॥

English :- The people of the kingdom began to follow the path of righteousness and religion, just as their King Nabhak who was fully engrossed in performing his meritorious deeds. There is no doubt that a kingdom always walks on the footsteps of their king.

एवम् यथा यथा पृथ्व्याम् पुण्यवृद्धिस्तथा तथा ॥

काले वृष्टिर्धान्यपुष्टिर्बहु पुष्पफला द्रुमाः ॥२८८॥

अन्यः- एवम् पृथ्व्याम् यथा पुण्यवृद्धिः भवति तथा काले वृष्टिः धान्यपुष्टिः बहुपुष्पफलाः द्रुमाः भवन्ति॥२८८॥
विवरणम्:- एवम् पृथ्व्याम् जगतीतले यथा यथा पुण्यस्य वृद्धिः भवति पुण्यानि कार्याणि प्रवर्धन्ते तथा तथा काले समये वृष्टिः भवति समये पर्जन्यो भवति धान्यानाम् पुष्टिः भवति पुष्पाणि च फलानि च पुष्पफलानि बहूनि पुष्पफलानि येषाम् ते बहुपुष्पफलाः द्रुमाः वृक्षाः भवन्ति पुण्यप्रभावात् एव समये पर्जन्यवृष्टिः, धान्यानाम् पुष्टिः च जायते वृक्षाः बहुभिः पुष्पैः फलैः च सम्पन्नाः भवन्ति॥२८८॥

सतार्थः- एवम् पृथ्व्याम् यथा पुण्यस्य वृद्धिः भवति तथा तथा समये वृष्टिः भवति। धान्यानाम् पुष्टिः जायते। वृक्षाः बहुभिः पुष्पैः फलैः च सम्पन्नाः भवन्ति ॥२८८॥

शुभशती :- आवी शीते पृथ्वी उपरि तेभ्यो नृणाम् पुण्यवृद्धिश्च वा वागी, तेभ्यो तेभ्यो सारी शीते शम्भस्य वृष्टिश्च वा वागी, धान्य धान्य नीपणवा वागी, वृक्षो धान्य पुष्पो अने इण आपता यथा ॥२८८॥

हिन्दी :- इस तरह पृथ्वी पर जैसे जैसे पुण्य की वृद्धि होने लगी, वैसे वैसे बरसात समय पर होने लगी, बहुत ही अनाज पैदा होने लगा, पेड़ भी बहुत फूल और फल देने लगे । ॥२८८॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे पृथ्वीवर जसजशी पुण्याची वृद्धि होते तसे तशी वृष्टि वेळेवर होते. धान्य विपुल प्रमाणात वाढते. झाडे फुलांनी व फळांनी बहरतात. ॥२८८॥

English :- The augmentation of meritorious deeds bore its fruit on this earth. It began to rain at its regular intervals, lots of corn began to be produced, trees gave ample of fruits and flowers.

बहुक्षीरप्रदा गावः बहुरत्नाश्च खानयः ॥

व्यवसाया महालाभा दूरदेशाः सुसञ्चराः ॥२८९॥

अन्वयः:- बहुक्षीरप्रदा गावः बहुरत्नाः च खानयः, व्यवसायाः महालाभाः, दूरदेशाः सुसञ्चराः भवन्ति॥२८९॥
विवरणम्:- बहु च तत् क्षीरम् च बहुक्षीरम् प्रददति इति बहुक्षीरप्रदाः गावः धनेवः भवन्ति पुण्यप्रभावात् गावः प्रभूतम् दुग्धम् यच्छन्ति बहूनि रत्नानि यासु ताः बहुरत्नाः खानयः भवन्ति खनिषु बहूनि रत्नानि जायन्ते । व्यवसायाः व्यापाराः महान् लाभः येषु ते महालाभाः जायन्ते । व्यापारेषु विपुलतरो लाभो भवति । दूरे देशाः दूरे वर्तमानाः देशाः सुखेन सञ्चरः सञ्चरणम् येषु ते सुसञ्चराः सन्ति । पुण्यप्रभावादेव खानिषु बहुरत्नानि, व्यवसायेषु महालाभाः, दूरदेशेषु च सुखेन सञ्चारः भवन्ति ॥२८९॥

सरलार्थः:- पुण्यप्रभावादेव पेनवः प्रभूतम् दुग्धम् वच्छन्ति खानिषु बहूनि रत्नानि जायन्ते । व्यवसायेषु महालाभाः भवन्ति । दूरदेशेषु सुखेन सञ्चारः क्रियते ॥२८९॥

शुब्दवाची :- पुण्य प्रभावाधी गावो अधिक दूध आपवा लागी, भागो धागु रत्नोवाणी यथ, व्यापारभां अतिशय लाभ थावां लाग्यो, धागुा दूरना देशो पागु शुभपुय शुभाक्षरी यथ यथे तेवा यथा ॥२८९॥

हिन्दी :- पुण्य के प्रभाव से गायेँ ज्यादा दुध देनेवाली हो गई, खाने बहुत ही रत्नोवाली हो गई, व्यापार में भी अधिक फायदा (मुनाफा) होने लगा. और दूर दूर के देशो तक भी सुखशांति से मुसाफरी होने लगी॥२८९॥

मराठी :- पुण्य प्रभावाने गाई खूप दुध देतात, खाणीत पुष्कळ रत्ने उत्पन्न होतात, व्यापारात खूप लाभ होतो व दूरच्या देशाचा प्रवास सुझा सुकर होता.॥२८९॥

English :- As the magnanimity of meritorious deeds increased, milchies began giving more milk, mines began overflowing with precious stones, trade and commerce prospered and travelling from one place to another began with bliss and tranquility.

निरामया निरातङ्गा महासौख्याश्चिरायुषः॥

पुत्रपौत्रादिसन्तानवृद्धिभाजोऽभयन् जनाः ॥२९०॥

अन्यथः- जनाः निरामयाः निरातङ्गाः, महासौख्याः चिरायुषः, पुत्रपौत्रादि सन्तानवृद्धिभाजः अभयन्॥२९०॥

विवरणम्:- जनाः लोकाः निर्गतः आमयः रोगः येषाम् ते निरामयाः नीरोगाः निर्गतः आतङ्गः भयम् येषाम् ते निरातङ्गाः निर्भयाः महत् सुखमेव सौख्यम् येषाम् ते महासौख्याः महासुखाः, चिरम् आयुः येषाम् ते चिरायुषः, पुत्राश्च पुत्रस्यापत्यानि पुमांसः पौत्राश्च पुत्रपौत्राः। पुत्रपौत्राः आदौ यस्य तत् पुत्रपौत्रादि पुत्रपौत्रादि च तत् सन्तानम् च पुत्रपौत्रादिसन्तानम्। पुत्रपौत्रादिसन्तानस्य वृद्धिम् भजन्ते इति पुत्रपौत्रादिसन्तानवृद्धिभाजः अभयन् आसन्॥२९०॥

सरलार्थः- पुण्यप्रभावात् जनाः रोगरहिताः, निर्भयाः, महासुखभाजः, चिरायुषः, पुत्रपौत्रादिसन्तानवृद्धिभाजः च अभवन् ॥२९०॥

गुणवती :- ते भण्डो निरोगी, निर्भय, अन्तर्गत सुखी, वांछा आयुष्यवाणा, अने पुत्रपौत्रादि संततिनी वृद्धिवाणा थया॥२९०॥

हिन्दी :- पुण्य के प्रभावसे लोग निरोगी, निर्भय, अत्यंत सुखी लंबे आयुष्यवाले और पुत्र पौत्रादि संतती की वृद्धिवाले हुए॥२९०॥

मराठी :- पुण्याच्या प्रभावामुळे लोक रोगरहित, निर्भय, अत्यंत सुखी, दीर्घायुषी व पुत्र, पौत्रादि संतानाच्या वृद्धीने युक्त झाले॥२९०॥

English :- As the effect of meritorious deeds increased, people began to be more healthier than before, they were now dauntless and extremely happy folks. They had children and grandchildren.

एवम् तद्राज्यलोकानाम्, धर्मशर्मनिरिक्षणात् ॥

हियेव स्वर्गिणोऽभूवन्नदृश्या धर्मवर्जिताः ॥२९१॥

अन्ययः-

एवम् तद्राज्यलोकानाम् धर्मशर्मनिरिक्षणात् धर्मवर्जिताः स्वर्गिणः हिया इव अदृश्याः अभवन् ॥२९१॥

विवरणम्:-

एवमित्यम् तस्य नाभाकस्य राज्यम् तद्राज्यस्य लोकाः तद्राज्यलोकाः, तेषाम् तद्राज्यलोकानाम् धर्मात् शर्म सुखम् धर्मशर्मी धर्मशर्मणः निरीक्षणम् धर्मशर्मनिरिक्षणात् धर्मजन्यसुखानि अवलोक्य धर्मेण वर्जिताः धर्मवर्जिताः धर्मरहिताः स्वर्गिण देवाः हिया इव लज्जया इव न दृश्या अदृश्याः अभूवन् नाभाकराज्यवर्तिनाम् लोकानाम् धर्मजन्यसुखानि अवलोक्य धर्मवर्जिताः देवाः इदानीमत्र स्थातुमनुचितमिति मत्वा हिया इव अदृश्या भूत्वा स्वर्गमगच्छन् ॥२९१॥

सरलार्थः-

एवम् नाभाकराजाज्यवर्तिनाम् लोकानाम् धर्मजानि सुखानि अवलोक्य धर्मरहिताः देवाः लज्जया इव अदृश्याः अभवन् ॥२९१॥

गुजराती :- आवी रीते ते राज्याना खोको धर्मना प्रभावथी अटवा सुधी एता के ने सुभने भेध धर्मवर्जित हेवो पण पोताने सुभरहित मानवा लाग्या, अने तेथी भुरे वन्ध आववाथी पोते अदृश थई अशा होय ॥२९१॥

हिन्दी :-

इस तरह धर्म के प्रभाव से राज्य के लोग इतने सुखी थे कि उस सुख को देखकर धर्मवर्जित देव भी मानो शरमा कर अदृश्य हो गये ॥२९१॥

मराठी :-

अशा रीतीने त्या राज्यातील लोक धर्माच्या प्रभावाने इतके सुखी होते की ते सुख पाहून धर्मवर्जित देव आता आपल्याला येथे राहणे योग्य नाही असे समजून च जण काय लाजेने अदृश्य झाले. (स्वर्गात निपुन गेले) ॥२९१॥

English :- In this way, the influence of meritorious deeds bought immense joy and contentment among the people. Seeing this the God felt that his presence was no longer essential, and it seemed that he had vanished from there, feeling ashamed.

श्रीनाभाकाकधराधीशः प्रपालयेति चिरम् स्थिरम्॥

राज्यम् प्राज्यम् प्रान्तकाले संसाध्याउनशनम् सुधीः ॥२९२॥

अगाद् द्वायशकल्पेऽथ, नृगन्माऽप्य सेत्स्यति॥

देवोऽपि प्राप्य मानुष्यम्, शाश्वतम् सौगन्ध्यामाप्स्यति ॥२९३॥

अन्वयः- श्री नाभाकाधराधीशः इति स्थिरम् प्राज्यम् राज्यम् चिरम् प्रपाल्य सः सुधीः प्रान्तकाले अनशनम् संसाध्य-

(अंगेण सम्बन्धः) ॥२९२॥

द्वादशकल्पे अगात् अथ नृजन्म अवाप्य सेत्स्यति देवः अपि मानुष्यम् प्राप्य शाश्वतम् सौख्यम् आप्स्यति ॥२९३॥

विवरणम्:-

धरायाः अग्नीशः धराधीशः नृपः। श्रिया युतः नाभाकः श्रीनाभाकः एव धराधीशः श्रीनाभाकाधराधीशः श्रीनाभाकनृपः स्थिरम् दृढम् प्राज्यम् समृद्धम् राज्यम् चिरम् चिरकालम् प्रपाल्य पालयित्वा प्रान्तकाले अन्तकाले सः शोभना धीः यस्य सः सुधीः धीमान् नृपः न अशनम् यस्मिन् तद् अनशनम् संसाध्य अनशनम् विधाय - द्वादशश्रासौ कल्पश्च द्वादशकल्पः, तस्मिन् द्वादशकल्पे द्वादशे अच्युतदेवलोके अगात् अगच्छत् देवोऽभवत्॥ अथ अनन्तरम् तत्तच्छ्रुत्वा नृः नरस्य जन्म नृजन्म नरजन्म अवाप्य प्राप्य सेत्स्यति सिद्धिम् गमिष्यति देवः चन्द्रादित्यः अपि मनुष्यस्येयम् मानुष्यम् मनुष्यजन्म प्राप्य अधिगम्य शाश्वतम् सौख्यम् शाश्वतम् सुखम् मोक्षम् आप्स्यति लप्स्यते ॥२९३॥

सरसार्थः-

इति सः सुधीः श्रीनाभाकनृपः स्थिरम् समृद्धम् राज्यम् चिरम् पालयित्वा अन्तकाले अनशनम् संसाध्य ॥२९२॥

द्वादशे देवलोके देवः अभवत्। अनन्तरं ततः द्युत्वा नरभवं प्राप्य सिद्धिं गमिष्यति। देवः चन्द्रादित्यः अपि मनुष्यजन्म प्राप्य

मोक्षं वाप्स्यति ॥२९३॥

शुभशती :- आ प्रभागे पुण्यशाली नाभाकशब्दे पोताना विस्तृत शब्दानुं विरकाल सुधी स्थिर रीते पालन कर्तुं, अंतकाले ते

बुद्धिमान् राज्ञ आंगसांग यशसु करी॥ २८२॥ भारमा अश्रुत देवलोकमां देव यथो त्यागी अवी मनुष्य-जन्म प्राप्त

करी सिद्धयशे यद्वाहित्य देव पांगे देवलोक मांगी यवीने मनुष्यपांगु प्राप्त करी मोक्षमां शाश्वत सुख प्राप्तये॥ २८३॥

हिन्दी :-

इस तरह पुण्यशाली नाभाक राजा ने अपने विस्तृत राज्य का लंबे समय तक स्थिर रीति से पालन किया। अंत में वह

बुद्धिमान राजा अनशन ग्रहण करके बारहवें अच्युत देवलोक में देव हुआ। वहाँ से आयुष्य पूर्ण कर के मनुष्य जन्म प्राप्त कर

के सिद्ध बनेगा और चन्द्रादित्य देव भी देवलोकमें से च्युत होकर मनुष्य जन्म प्राप्त कर के मोक्ष में शाश्वत सुख पायेगा ॥२९२॥ ॥२०३॥

मराठी :-

अशा रीतीने त्या सद्बुद्धि असलेल्या पुण्यशाली नाभाक राजाने आपल्या स्थिर व समृद्ध राज्याचे चिरकालपर्यंत पालन केले. शेवटी तो बुद्धिमान राजा अन्नशन (उपोषण) वाहण करून बाराव्या अच्युत देवलोकामध्ये देव झाला, तेथून च्युत होऊन मनुष्य जन्म प्राप्त करून सिद्ध होईल आणि चन्द्रादित्य देव सुद्धा देवलोकामधून च्युत होऊन मनुष्य होऊन मोक्षाचे शाश्वत सुख प्राप्त करील. ॥२९३॥

English :- in this way the virtuous king ruled his patulous kingdom in a steady manner for a long time to come. Then this intelligent king took up to a fast unto death and was reincarnated as a God in the twelveth heaven named Achuth, after death. After he had completed his life as a God he will be reincarnated as a human and he shall attain Salvation after his death. And the God Chandraditya shall deviate from his heaven and will be reincarnated as a human and he too shall attain Salvation after his death.

श्री नाभाकनरेन्द्रस्य निशम्येवम् कथानकम्॥

देवद्रव्याच्च दूरेण नित्यम् स्थेयम् मनीषिभिः ॥२९४॥

अन्वयः-

इदम् श्रीनाभाकनरेन्द्रस्य कथानकम् निशम्य मनीषिभिः नित्यम् देवद्रव्यात् दूरेण स्थेयम् ॥२९४॥

विवरणम्:-

इदम् श्रीनाभाकनरेन्द्रस्य श्रीनाभाकनृपस्य कथानकमाख्यानकम् निशम्य श्रुत्वा मनीषिभिः विद्वद्भिः नित्यम् सततम् देवस्य द्रव्यम् देवद्रव्यम् तस्मात् देवद्रव्यात् दूरेण स्थेयम् स्थातव्यम् ॥२९४॥

संलार्थः-

श्री नाभाकनृपस्य इदम् कथानकम् श्रुत्वा धीमद्भिः नित्यम् देवद्रव्यात् दूरेण स्थातव्यम् देवद्रव्यस्य स्पर्शोऽपि न कर्तव्यः ॥२९४॥

गुणवती :-

आ प्रभागे श्री नाभाकराजानी कथा सांभयिने बुद्धिमान् पुरुषोऽथ देवद्रव्ये तद्वत् ६२ रसुं उच्यते ॥२९४॥

हिन्दी :-

इस तरह श्री नाभाक राजा की कथा सुनकर बुद्धिमान पुरुषों के लिये देवद्रव्य से मिलकुल दूर रहना ही उचित है ॥२९४॥

मराठी :-

अशा तऱ्हेने श्रीनाभाक राजाची कथा ऐकून बुद्धिमान पुरुषांनी देवद्रव्यापासून नेहमी दूर राहावे हेच योग्य आहे. ॥२९४॥

English :- In this way intelligent men should keep themselves far away from God's wealth, after he has heard the tale of King Nabhak.

श्रीमदग्रलगच्छेश - श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः॥

अन्वयः- श्रीमदग्रलगच्छेशश्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः पुनर्वसुसूरिभिः कथा निर्मिता ॥२९५॥

विवरणम्:- श्रीः अस्यास्तीति श्रीमान् श्रीमान् चासौ अचलगच्छः श्रीमेरुतुङ्गसूरयः तैः श्रीमदचलगच्छेशश्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः पुनर्वसुसूरिभिः कथा निर्मिता ॥२९५॥

श्रीमेरुतुङ्गसूरयः श्रीमदचलगच्छेशः श्रीमेरुतुङ्गसूरयः तैः श्रीमदचलगच्छेशश्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः पुनर्वसुसूरिभिः कथा निर्मिता ॥२९५॥

सरलायः- श्रीमदचलगच्छेश - श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः चतुःषट्चतुरेकमिते (१४६४) वर्षे इवम् कथा निर्मिता ॥२९५॥

गुणवती :- श्रीमान् अचलगच्छेशिपति श्री मेरुतुङ्गसूरिभ्यो योऽसौ योऽसौ साधवां आ ३५१ रथी ॥२९५॥

हिन्दी :- श्रीमान् अचलगच्छेशिपति श्री मेरुतुङ्गसूरि मुनिने इ. स. चौदसौचौसठ की १४६४ सालमे यह कथा रची।

मराठी :- श्रीमान् अचलगच्छेशिपति श्री मेरुतुङ्गसूरि मुनीने चौदाशौसठ १४६४ या वर्षात ही कथा रचली.

English :- The dignity of the Achalgach congregation Rev. monk Merutungsuri has taken this initiative to write this tale in the year fourteen sixty four, during the Vikram era.

॥इति श्री नाभाकराजचरितम्॥

